

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و نۆیہ م

سوورہ تہ کانی

(الحدید) و (المجادلہ) و (الحشر)
(الممتحنہ) و (الصف) و (الجمعة)

عہ لی باپیر

ته فسیری سووړه ته کانی

الْحَرَامَاتُ وَالْمُتَعَبَاتُ وَالْمَنْعَاتُ وَالصَّغِيرَاتُ وَالْمَجْعَرَاتُ

ته‌فسیری سووره‌ته‌کانی

الْحَزِينُ وَالْمَجْلَانِ وَالْحَبِيرُ وَالْمُبْتَحِنُ وَالصَّيْفُ وَالْجَمْعَةُ

نووسینی : عه‌لی باپیر

دیزاینی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی یه‌که‌م ۱۴۴۴ک - ۲۰۲۳ز

۸۴۹ لاپه‌ره

۱۷ * ۲۴ سم

باپه‌ت : ئایینی

له به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پێدراوه

ته فسیری سووره ته کانی

الحَدِيثُ وَالْمَجَادِلَةُ وَالْحَشْرُ

الْمُبْتَحَنَةُ وَالصَّافِيَةُ وَالْجُمُعَةُ

نوو سینی: عه لی باییر

پیشہ کی تہ تفسیر بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷﴾ يُصِغْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ. وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ. فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۶۱﴾ الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثَ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خونہرہ بہ ریزو خوشہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تبدانیہ - بو مروفتی بروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہ ت دواین کتبی خوا (قوربان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شتوہ بہک لہ شتوہ کافی لہ خزمہ تداپووندا بی؛ خونندنہوہ، تیفکرین و رامان، فیکردن، کاریکردن ... ہتد، بہ باشتہرین جیکرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیتی بہ ہرہمہ نہدہ.

(۱) تہوہ پنی دہ گوتری: (خطبہ الحاجۃ) کہ پیغہ مہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہر قسہ بہی گرنک، بیلین، وک وتاری جومعہ و داخواییکردن (خطبہ) و... ہتدو، تہم وتارہ، ہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیناوہ.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆتوه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشهر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌یزو پیژ له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆینده‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لێوردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تێکپرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئەمه‌ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر ڕوونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئج‌ا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانی‌کی دلسۆزی نزیک و ناشنام، داویان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ ڕه‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ دڵمه‌وه، که‌ ناوی خوای لێبه‌یتیم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنکه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پیی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندی‌کی لی‌ ئەنجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی‌ی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تی‌کی وام بو‌ ده‌ره‌خسێ که‌ بتوانم خێرای تێدا بکه‌م و خۆمی بو‌یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئەگه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابی.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئەم ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێپرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئەو ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندی‌کی هه‌ندی‌کی ڕوون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش ڕوونکه‌ره‌وه‌ (مبین)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رمویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ إِتِّبِ النَّاسَ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل، ١٤)

واتە: ھەرودھا زىكرمان بۆ لای تۆ ئاردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەلى تىراوھتە خوار، بۆيان پوون بکەيەوھ، وھ بەلکو خۆشيان بىرىکەنەوھ.

تومىندىشم وايە - بە يارمەتى خواي بەخشەر ﷻ - شايسەتەي ئەوھم ھەبى تەفسىرو لىکدانەوھەيەكى وا بۆ قورئان پىشکەش بە مسولمانانى کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشەتەوھ، مايە بەھرە سوودى خوتەران بى، بەتايەتەش کە زياتر لە سى (۳۰) سألە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەکانى و کتیبەکانى سونەتدا خەرىکم و، دەيان کتیب و بەرھەمى جۇراوجوړم لە زۆرەي بوارەکانى زانستەکانى شەرىعەتدا پىشکەش کردوون.

شاياتى باسەشە کە ئەو بىست و دوو مانگ زىندانى کرانەم لەلایەن ئەمرىکاوە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرڤەتەيى گەورەو گرنگ بوو، بۆ زياتر پىدا قوولبوونەوھى کتیبى خوا (تبارک و تعالى) و، بۆ پەيداىبوونى تەگەشتەي تايەت لەبارەي زۆرىک لە ئايەتەکانىيەوھ، ئەم پاستىيەش لە مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەوھ^(۱). بەلام ھەلبەتە نالەيم و ھىچکەسەش بۆي نەيە: کە ئەم تەفسىرەي من تىروتهواوھ، چونکە وىراي سنوورداربوونى تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبى لە ھەموو پرويکەوھ رەھا (مطلق) و بىسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشمويستوھ کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئىو ھەندىک وردەکارىيەوھ، کە يان من تىيدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەوسووعەيە ئىستا چاپ کراوھ، کەوتۆتە بەردەستى خوتەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پىنج سەد (۲۵۰۰) لاپەرەيەو، ھەولمداوھ بەگەشتى تىيدا باسى سەرچەم لایەنەکانى ئىسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بووھ، وىراي دەقەکانى سونەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شاياتى باسە ئەو مەوسووعەيە لە چاپى دووھى دا، کراوھ بە دوازدە (۱۲) کتیبى سەرەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىرانى .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوێ لە قورئان تێبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرمووه؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجه رووح سووک و گورج و گۆل و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بپێم)، کە هەڵسا بە نووسینەو و هێنانە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو و هەڵەگیری، سەرجهەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پیشکەش کراون، هەر وەها هەڵسا بە (تخریج) ی سەرجهەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێکراوە کەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرجهەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشترین شیوە پاداشتی بداتەو، هەر صالّح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزب^(۱)، لە خوای بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوپان و کچان، لەنێو گەلەکەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئیمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتێک بۆخۆی شتیکی سەربەخۆیەو، سەرجهەم ئایەتەکانی وەک ئالقەکانی زنجیری (پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرجهەم قورئان بۆ سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانا پانەو کراو، بۆ ئاسانکاری خویندنی قورئان، دیارە ئیمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سوورەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

بەرچاۋ پوونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خونەرى بەرپىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردۈە كە بو
نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پىيان
گەپشتە، بەھرمەندبووم، ھەروەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا،
سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىانەم بە
رېز نووسىون^(۱)، بەلام لېرەش ۋەك جەختكردنەۋەى زىاترو بەرچاۋپوونى باشتر
بو ئىۋەى بەرپىز دەلېم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانەم نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بو
ھەر تىگەپشتن و بىرۆكەيەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان
رستەو پرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىنن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە
بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەو تىگەپشتىكى تايەتق يەككە لە تەفسىرەكان
ھەبى و بکەۋىتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندى بکەم، چ پەفزی بکەم، ھەر كات بە
پىۋىستى بزەنم، بە تايەت ئاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتى و بە
نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش
لە ئەمانەتق زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستمە پەچاۋى بکەم،
چونكە ئەمىنى و ئەمانەت پارىزى، رەۋشتىكى گەۋرەو بەرزى مسولمانەتتە .

(۱) دۋابى ۋا بەباش زانرا ناۋى تەفسىرەكان لايرىن و، لە كۆتايى كۆى بەرگەكانى [تەفسىرى
قورئانى بەرز و بەپىز]دا دەياننووسىن.

شایانی باسیشه جاری وا ههیه بیرۆکه و ٲیگه یشتنیکی تاییه ٲیی خۆم، دەر باره ی
 کۆمه له ئایه ٲٲیک یان ئایه ٲٲیک یان ٲسته و ٲرگه یه کی ئایه ٲٲیک، بۆ دروست ده ٲی،
 وه ک ٲیگه یشتن و بۆچوونی خۆم ده ٲنووسم، که چی ٲه نگه له ته فسیره کانی
 دیکه ش - یه کیکیان یان زیاتر - دا هه ٲی، ئه ویش به هۆی ئه وه وه یه که من
 ئه و ته فسیره م نه که و ٲۆته بهر دیده، یان دیتوو مه و له یادم نه ماوه.

پېنښه كى ئەم بەرگه

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالْبَرَكَاتُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ، وَآلِهِ السَّالِكِينَ دَرَبَهُ:
صَحْبًا وَأَزْوَاجًا وَقَرَابَةً، وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

خوئنه ره بهر تېزو خوښه ويسته كان!

ئەمە بەرگى بېست و نو (۲۹) يە لە تەفسىرى قوږئانى بەرزو بە پېتزو، شەش سووږه تى گرتوونه خوئى لە سووږه تە مەدەينه يە كان كە ئەمانەن:

۱- سووږه تى (الحديد).

۲- سووږه تى (المجادلة).

۳- سووږه تى (الحشر).

۴- سووږه تى (الممتحنة).

۵- سووږه تى (الصف).

۶- سووږه تى (الجمعة).

شايانى باسە:

ئەم بەرگەش وەك سەرگەم بەرگە كانى دىكەى ئەم تەفسىره، وئېراى روونكردنە وەى چەمك و واتاى ئايەتە كانى ئەو شەش سووږه تە بە حەوت قۇناغ، ژمارە يەك باس و بابە تى تايبە تىيشى لە خوڭرتوون، كە ئەمانە گرتگرتنيانن:

يەكەم: سووږه تى (الحديد):

لە تەفسىرى ئەم سووږه تەدا ئەم حەوت باس و بابە تانە خراونە ڤوو:

۱- كورته باسيك لەبارەى بە پاگرتنى دروستكراوە كانەوہ بۆ خوا عزوجل.

۲- كورته باسيك لەبارەى ئەو چوار سيفە تانەى خواوہ: (الأول، الآخر، الظاهر، الباطن).

- ۳- كورته باسېك لەبارەى مآل و سامان بەخشىنى باش.
- ۴- كورته تېئوهرامانىك لە پېنج قۇناغەكانى ژيانى مەرۇف.
- ۵- كورته باسېك لەبارەى ئايەقى (۲۵) ى سوورەتى (الحديد)ەو.
- ۶- كورته باسېك لەبارەى ئاسنەو.
- ۷- كورته باسېك لەبارەى پەھبانييەتەو.

دووەم: سوورەتى (المجادلة):

لە تەفسىرىي ئەم سوورەتەشدا ئەم باس و بابەتەتە هاتوون:

- ۱- حەقدە لەو حوكمانەى لە شەش ئايەقى پېشوو (۱-۶) وەردەگرين.
- ۲- كورته باسېك: چۆنەتى مامەلەكەردن لە كۆرى پېغمبەرى خوا ﷺ بە تايبەت و كۆرۈ مەجلىسەكانى دىكەدا بە گشتى و ...
- ۳- كورته باسېك: پېناسەى كۆمەلى خواو كۆمەلى شەيتان و بنەرەتەتە تايبەتەندىيەكانيان.

سېئەم: سوورەتى (الحشر):

لە تەفسىرىي ئەم سوورەتەشدا ئەم چوار بابەتەتە هاتوون:

- ۱- بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنەتەتە ئاوارەو دەر بەدەربوونى ھەردوو ھۆزى (بنو قينقاع) و (بنو النضير)ى جوولەكە.
- ۲- كورته باسېك: مەدح و ستايشى خوا بۆ ھەر كام لە: كۆچكەرەن و پشٹیوانان و مەسولمانان داوى وان، بە باشترین خەسەلتیان.
- ۳- كورته باسېك: راستكەردنەو ھى بىرۆكەيەكى ھەلەى بەشېك لە مەسولمانان

چوارەم: سوورەتى (الممتحنة):

لە تەفسىرىي ئەم سوورەتەش دا ئەم چوار بەسەرھاتەتە هاتوون:

- ۱- ھەلۋەستەيەك لەبارەى سىخۇرىيەو ھە بۆ دوژمنانى ئىسلام.
- ۲- كورتە باسېك: چۆنىەتى مامەلەكەتە كەلگەل سىخۇرى نامسۇلمان دا.
- ۳- كورتە باسېك: چوار دەقى سۈننەت لەبارەى پەيمان لېۋەرگرتنى پېئەمبەرەو ﷺ لە ئافرەتى پروادار.
- ۴- كورتە باسېك: لەبارەى ترسناكىي خۇشويستىن و دۆستايەتتەكەردنى كافرانى دژو زىانبەخشەو.

پېئەجەم: سوورەتى (الصف):

لە تەفسىرى ئەم سوورەتەش دا ئەم باسانە ھاتوون:

- ۱- چۆنىەتتى ئازاردانى گەلەكەى مووسا (عليه السلام) بۆى.
- ۲- كورتە باسېك لەبارەى موژدەدانى عيساۋە بە ھاتتى موخەممەد (عليهما الصلاة والسلام).
- ۳- سى كورتە ھەلۋەستە.

شەشەم: سوورەتى (الجمعة):

لە تەفسىرى ئەم سوورەتەش دا كورتە باسېك ھاتو:

كورتە باسېك لەبارەى نوئۇدەو.

ھىوادارىشم خۆئەرانى بەرپىزو قورئانداۋستى شەيداۋ ھەودالى زانست بە وردىي و قوۋلىي و بە ھەقلى ھۇشيارو دلى بېدارەو ئەم بەرگەو كۆى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەش بخۆئەننەو ھە بەھرەو سوۋدى شايستەو پىۋىستىان لى ۋەربگرن.

والسلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

۹/ ۲۵مەزاقى / ۱۴۴۴ ك - ۳۱ / ۳ / ۲۰۲۳ ز

ھەولتەر

تہ فیسری سوورہ تی

الحَدِثِ

به ریـزان!

ئەمپۇر كە پۇژى (۱۹) ى شەعبانى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۱۲) ى نىسانى (۲۰۲۰) ى زانىنى، لە شارى ھەولير بە پشتيانى خوى بە بەزەيى و بەخشەر، دەست دەكەين بە تەفسىركردنى سوورەتى (الْحَدِيد)، ھەك عادەتى خۇمان سەرەتا پىناسەو ئۆرەۋكى سوورەتى (الْحَدِيد) دەخەنە روو، لە ھەوت برگەدا:

پیناسہی سوورہ تی (الحدید) و بابہ تہکانی

یہ کہم: ناوی تھم سورہتہ:

تەم سووپەتە ھەر بە ناوی (سُورَةُ الْحَدِيدِ) ناسراو، چەند دەقیکیش لەو بارەو ھەن، بۆ وێنە: {اُخْرِجَ الطَّاغُوتَ وَأَبْرَارُ أَنْ عَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ} دَخَلَ عَلَى أَخِيهِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِذَا صَحِيفَةٌ فِيهَا أَوَّلُ سُورَةِ الْحَدِيدِ، فَقَرَأَهُ حَتَّى بَلَغَ: ﴿أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِينَ فِيهِ﴾ (٧) ﴿فَأَسْلَمَ﴾ (٨) واتە: تەبەپانیی و بە زازار لە عومەری کورێ خەتتابەو (ع) لە بارە ی ئەو ھەو گێراویانەتەو، کە کاتی خۆی چوو ھە بۆ لای خوشکەکە ی، بەر لەو ی مسوڵمان بێ، کە بە سەریاندا چوو، پەریکیان بە دەستەو ھە بوو، سەرەتای سووپەتی (الْحَدِيدِ) ی تیدا بوو، ئەویش خۆیندوویەتەو تاکو دەگاتە ئەو شوێنە ی: ﴿أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِينَ فِيهِ﴾ (٧) واتە: بپرا بێتن بە خواو پیغەمبەرەکە ی و، لەو ی (خوا) تێو ی تیدا کردو ھە حێشین، بە خشن.

تهویش مسولمان بووه.

هه لّبه ته پړوايه ق ديكه ش هاتوه، كه سهره تاي سووره ق (طه)، لهو پهره يه دا هه بووه، كه خوشكه كه ي و زاوايه كه ي به ده ستيا نه وه بووه، له سپره ي (ابن هشام)^(۱) دا، هاتوه، كه عومهر ي كور ي خه تاب ثهو پهره يه ي پي بينون، له زاوايه كه ي داوه، دواي خوشكه كه ي كه ويستوويه ق بهرگري له ميړده كه ي بكات، لهو ي شي داوه، تاكو به خو يني دا هي ناو، دواي خوشكه كه ي گو توويه ق: به خوا هه رچي ده ي كه ي بيكه، ئيمه مسولمان بووين، تهو يش ده لّ: بينن تهو چي بوو ده تاخو ينده وه، دواي تهو ي هيور ده يته وه، خوشكه كه ي پي ده لّ: تو پيسي و هاو به شدانه ري بو ت نيه ده ست ي لّ بده ي، تاكو خو ت نه شو ي، تهو يش ده چي خو ي ده شوات و ديته وه، پهره كه يان لّ وهرده گري و ده ي خو ينيته وه، كه ده ي خو ينيته وه و لي ورد ده يته وه ده لّ: ئهم قسه يه ناوونجي مرو ف كرديتي، پيم بلّين: موحه ممه ده له كو ييه؟ ئيدي ده چي و مسولمان ده بّ، لهو ي دا نهو ورده كاريه هاتوه.

مه به ست تهو يه كه به پي ئهم پړوايه ته ي ته به پاني و به زار بّ، كه واته: بهر له مسولمان بووي عومهر ي كور ي خه تاب ﷺ، سهره تاي سووره ق (الحديد) دابه زيوه، به تايه ق شه ش ئايه ته كه.

هه رهو ها له (مصاحف) و له (كُتُبُ السُّنَّة) شدا، ئهم سووره ته هه ر به (سُورَةُ الْحَدِيدِ)، ناوي هاتوه، ئيمه ليړده دا تهو ه مان بهو مه به سته هي نايه وه، كه ئهم سووره ته به (سُورَةُ الْحَدِيدِ) ناو براوه، تهو يش به هو ي هه بووي وشه ي (الحديد)، واته: ئاسن، لهم سووره ته دا.

هه رچه نده وشه ي: ﴿زُبُرُ الْحَدِيدِ ١٦﴾، له سووره ق (الكهف) يشدا هاتوه و (الكهف) يش پيش سووره ق (الحديد) دابه زيوه، به لّام بوي به ناوي ئاسنه وه

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۱ ص.....؟؟؟؟

ناونەنراو، يان بە: ﴿زُبُرُ الْحَدِيدِ﴾ پارچە ئاسنە گەورەكان، چونكە بەسەرھاقى ھاوۋەلانى ئەشكەھوت زۆر شىتكى سەرسۈپھىنەر بوو، ئەو ناو سەرسۈپھىنەرەش لە سوورەتى (الكهف) دا ھاتوھو ئەو كراوھ بەناوى سوورەتى (الكهف).

دوھوم: كات و شۆينى دابەزىنى:

لەو بارەوھ راجاييەكى زۆر ھەيە، وەك (ابن عاشور) دەلى: (وَفِي كَوْنِ هَذِهِ السُّورَةِ مَدَنِيَّةٌ أَوْ مَكِّيَّةٌ اخْتِلَافٌ قَوِيٌّ، لَمْ يَخْتَلَفْ مِثْلُهُ فِي غَيْرِهَا)، لەو ھەدا كە ئايا ئەو سوورەتە مەككەيە، يان مەدینەيە، راجاييەكى زۆر ھەيە، كە لە ھىچ سوورەتتىكى دىكەدا ئەو راجاييە بەھىزە نىە.

ئەو وا دەلى، بەلام زۆربەى زانايان بە مەدینەيى دايدەنن، بگرە ھەندىكيان گوتوويانە: يەكەدەنگى زانايانى لەسەرە، كە ئەم سوورەتە مەدینەيە.

منیش دواى زۆر سەرنجدانى ئەم سوورەتەو، راي زانايان، ئەو رايەم پى پەسندە كە شەش ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورەتە، مەككەيى بن و، ئەو ھى دىكە ھەمووى مەدینەيى بن، ھەرچەندە بەپى دەتتىكى دىكە كە لە عەبدوللای كورى مەسعود ﷺ ھاتو، دەبى دوو سى ئايەتى دىكەش لە نىوھ راستى دا ئەوانىش مەككەيى بن، ئەويش ئەم دەقەيە: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ قَالَ: «مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامِنَا وَبَيْنَ أَنْ عَاتَبَنَا اللَّهُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾﴾ الْحَدِيد: ۱۶، (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۰۲۷، والنسائي في التفسير: ۵۸۸، والحاكم: ج ۲، ص ۴۷۹)، واتە: عەبدوللای كورى مەسعود ﷺ لە نىوان تىمەو مسولمان بوومان و سەركۆنە كردنى خوادا ﷻ بۆمان، بەم ئايەتەى دەفەرەمۆ: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ الْحَدِيد: ۱۶، ئايا كاتى ئەو نەھاتوھ بۆ پرواداران كە دليان نەرم بى بۆ يادى خواو

بۇ ئەو ھەقەي بۇيان دابەزىو، وەك ئەوانە نەبن كە پېشتەر كىتیبان پېدرا بوو (خاوەن كىتپەكان) كە ماوئەك بەسەرچوو بەسەرياندا، تنجا دلییان رەق بوو. تەنیا چوار سأل ھەبوون.

تنجا بەو پېتە بى، دەبى وېراي شەش ئايەتەكەي سەرەتا، ئەم ئايەتەش ھەر مەككەيى بى، چونكە عەبدوللای كورى مەسعود لەوانیە كە لە سەرەتاوہ مسولمان بوو، كەواتە: دەبى ئەو ئايەتەي (عبدالله بن مسعود) مەبەستەي كە لە سالانى پېنجەم وشەشەمى پېغەمبەرەيەتیدا دابەزىبى، ئەگەر عەبدوللای رضي الله عنه لە بىرى نەچووبى و لى تىك نەچووبى، ياخود ئەم ئايەتەي بەسەر واقىعى خۇياندا نەچەسپاند بى، بى ئەوہى لەو كاتەدا دابەزىبى، چونكە ئەو ئەگەرەش ھەر ھەيە، من پېم وایە جگە لەو دەقانەي سوننەت، ھىچ پېگريەكى دىكە نىە، كە بلىين: سۈرەتەكە ھەمووى مەدینەيە، بە شەش ئايەتەكەي سەرەتاشەو، بەو ئايەتەشەو كە عەبدوللای كورى مەسعود رضي الله عنه بە بەلگەي ھىناوہتەو، لەسەر ئەوہى خوا رضي الله عنه سەرکۆنەي كردوون، چونكە لەو بارەوہ دەقىكى دىكە ھەيە، ئەوہ دەگەيەنئ، كە ئەو ئايەتەي (ابن مسعود رضي الله عنه) یش باسى كردو، دواتر سۈرەتى (الْحَدِيدِ) ھەمووى پېكەوہ دابەزىبى، (رَوَاهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ أَنَسٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ نَزُولَ هَذِهِ الْآيَةِ بَعْدَ ثَلَاثِ عَشْرَةِ سَنَةٍ أَوْ أَرْبَعِ عَشْرَةِ سَنَةٍ مِنْ ابْتِدَاءِ نَزُولِ الْقُرْآنِ) ^(۱)، ئىبن مۇردەوہى لە ئەنەسەشەو رضي الله عنه و لە ئىبنو عەبباسەشەو (خوا لە خۇي و بابى رازى بى)، گىراوئەتەو كە ئەم ئايەتە: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا...﴾ سىزە سأل ياخود چوارە سأل دواي دەستپىكى دابەزىنى قورئان، ھاتۆتە خوار.

بە ھەر حال گرىمان چەند ئايەتتىكىش و شەش ئايەتەكەي سەرەتاو، ئەو ئايەتەي ئىبنو مەسعودىش و ئەنەسىش و ئىبنو عەبباسەش دەلین: سىزە سأل يان چوارە سأل دواي دابەزىنى قورئان، ھاتبى، كە بەپىي ئەوہ دەبى مەدینەيى

بى، بەلەم ھېچ گومانى تېدا نى، كە ئەم سوورەتە زۆربەى ھەرە زۆرى ئايەتەكانى مەدىنەيىن، بەلگە لە دواى فەتھى مەككە، ياخود بەلەى كەمەو: دواى صولجى حودەبىيە ھاتونە خوارى، بە دەقى ئايەت كە دواى پىي دەگەين.

سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ھەر كام لە ژمارەى (۲۸) و (۲۹) لەلایەن زاناپانەوە باسكراون، بو ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكەو، زياتر ژمارەى (۲۹) تەبەننى كراو، كە ئەو بژاردەى زاناپانى بەصراو كووفەيە، بەلەم زاناپانى مەككەو مەدىنەو ھەندى شوئى دىكە، ژمارە (۲۸) يان داناو، وەك زۆرجارىش گوتوومانە: كەمىي و زۆرى ژمارەى ئايەتەكان، دەگەرپتەو بو كورتىي و درىژىي رستەكان و، جياوازىي وەستان، لەسەر چ بېگەيەك دەوەستى لە ئايەتەك دا؟

چوارەم: رېزبەندىي لە دابەزىن و لە موصحف دا:

زاناپان ژمارە (۹۵) يان داناو بو رېزبەندىي دابەزىنى ئەم سوورەتە موبارەكەو، لە موصحفەيشدا ژمارەكەى (۵۷) ه، واتە: ئەم سوورەتە موبارەكە كۆتايى نىوەى يەكەمى سوورەتەكانى قورئانە لە رووى ژمارەو، چونكە سوورەتەكانى قورئان ھەموويان (۱۱۴) ن و، ئەم سوورەتە (۵۷) مەن سوورەتە، بەپىي رېزبەندىي كە لە موصحفەفدا ھاتو، (۵۷) نىوەى (۱۱۴) يە، ئنجا لە سوورەتى (المجادلة) تاكو كۆتايى قورئان، ھەمووى (۵۷) سوورەتەو، لە (الفاتحة) وە تاكو ئەم سوورەتەى (الْحَدِيدِ) يش (۵۷) سوورەتە، كەواتە: ئەم سوورەتە سوورەتى كۆتايە لە نىوەى يەكەمى قورئان، لە رووى ژمارەى سوورەتەكانەو، نەك لە رووى قەبارەو، كە لە رووى قەبارەو نىوە راستىي قورئان لە سوورەتى (الكهف) دا يە ئەو شوئەى خوا دەفرموى: ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (۱۹) ئنجا ئەگەر شەش ئايەتەكەى

كە گوترا مەككەيىن، مەككەيى بن، دەبى لى سەرەتاي سالانى پىغەمبەرەيەتايى دا
 دابەزىن، واتە: لى قورئانى سالانى سەرەتاي قۇناغى مەككە بن، لى تىوان سالانى
 چوار تاكو شەش، (۴ - ۶)، ئەگەر ئەو گىرداۋەيەي عەبدوللاي كورى مەسعوود
 ﷺ بىكەينە پىتو، بەلام ھىچ شىتىكىش ئىمە ناچار ناكات بلىين: ئەم سوورەتە
 ھەندىكى لى مەككە ھەندىكى لى مەدىنە دابەزىو، ئەگەر تەماشاي پىزبەندىي
 ئايەتەكان و ئالقه بەندىي و پىكەو پەيوەست بوونيان بىكەين، بەلام گومانىشى
 تىدانى، ئەگەر ھەندىك لەم سوورەتە لى مەككە دابەزىي و، ئەوى دىكەشى لى
 دواي فەتەي مەككە يان دواي صولحى خودەيىيە، بەلام دوايى خوا ﷺ فەرمانى بە
 پىغەمبەر ﷺ كىردى و لى پىي جىرلەو ە ئايەتەكان بەم شىۋە دانراين، ئەو شەش
 ھەر شىتىكى گونجاۋە ھىچ گىرى و گىرىتىكى تىدانى، بەلكو ئەو ئىعجازى تىرو
 تەۋايى فەرمايشى خوا زياتر دەرەخات، كە ئايەتەكان لى سالانى چوارو پىنجى
 پىغەمبەرەيەتايىدا دابەزىن و، ئايەتەكانى دىكە لى سالانى ھەشت و نۆي كۆچى
 دا واتە: لەوى چوارو پىنجى پىغەمبەرەيەتايى، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لى سالى
 سىزەيەمى پىغەمبەرەيەتايىدا كۆچى كىردە بو مەدىنە، لەوئىش ھەوت و ھەشت
 ئەگەر مەبەست لى فەتە، صولحى خودەيىيە يان فەتەي مەككە بى، ماناي وايە
 ھەشت نۆ سال پىش كۆچ و، ھەوت ھەشت سالىش دواي كۆچ، دىكەتە دەورى
 (۱۷-۱۸) سال كەوتۆتە بەنيان، بەلام ەك ئىمە لى كىتايى: (با لى خىزمەت قورئاندا
 بىن، و لى كىتايى: (قورئانى مەزىن لى نۆزدە تەۋەردا) دا زۆر بە وردىي باسما
 كىردە، كە زانايان ھەموويان لەسەر ئەو يەكەنگىن، كە پىزبەندىي ئايەتەكان لى
 نىو سوورەتەكاندا تەۋقىيە، واتە: بە ەستاندى خوا ﷺ، خوا فەرمايەتەي: ئەو
 ئايەتە دەبى لى فلان شوين بى، بەلام پىزبەندىي سوورەتەكان لى موصەف دا
 كە دانراون، زۆرەي زانايان پايان وايە كە دانانى زۆرەي سوورەتەكان، تەۋقىيە،
 واتە: ھاۋەلان (خوا ئىيان پازى بى) كۆشش (ىجتەھاد) يان كىردە، ئەو سوورەتەكان
 بەو شىۋە پىزبەند كىردون، بەلام ھەندىكيان، لى ھەندىك لى فەرمايشەكاندا
 ھاتو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتى (البقرة) ي خويندە لى شەو نوئىزدا، دوايى

(آل عمران)ی خوڻندوهو، دوايي (النساء)ی خوڻندوه، ههروهه له ههندي ددقي دیکه دا، ههنديک سووپه ته له پيش ههنديکانهوه بوون، بهلام رایه کی دیکه شهیه، که پیز کردنی سووپه ته کانش هه ته وقیفیهو، هه به وه حی خوی په روه دگار بووه، بهلام بهوردسه رنج دانی تهو هو لانه کی که له لایه ن هاوه لانهوه دراو، بو کوکرندهوی سووپه ته کان، له دوو توئی موصحه فیکدا، ده گینه تهو قه ناعه ته که ههنديک له سووپه ته کان نا، بهلام زوره یان هاوه لان خوا لیان رازی به کوشش و بیرکرندهوی خویان و هه لهنجانی خویان بهو شیوه دابنانون

يېنجەم: نيوەرۆكى ئەم سورەتە:

بِیَجْگَه لَه شَه ش نایه قی سهره تای و چهند نایه تیکی دیکه ی کهم، هه موو نایه ته کانی دیکه ی ئەم سوورته باسی جهنگ و مال و سامان به خشین و، باسی بونافیه کان له رۆژی دوایی داو، باسی خاوهن کتیه کان و ... هتد له قوناغیکی هه راشی مه دینه ییدا دابه زیون، واته: نهک هه ره له سهره تای قوناغی مه دینه ش، به لکو له قوناغیکی دواتر دا، چونکه خوا ﷺ باسی مسولمانانی کردوه که نهوانه ی پیش فته تح به سامان و گیانیان خه باتیان کردوه، واته: جهنگیان کردوه و مال و سامانی خو یانیان به خشیوه، یه کسان نین له گه ل نهوانه دا که له دوای فته تح، مسولمان بوون، که زیاتر وا پنده چی مه به ست له فته تح نازا کردنی مه کهکه بی، به لام نه گهر مه به ست صولحی حوده ییبیه ش بی، که فته تحی مه کهکه له سالی هه شته می کوچیدا بووه، صولحی حوده ییبیه ش، که نهویش خوا ناوی لئاوه فته تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، وهک له تهفسیری سوورته قی (الفتح) دا به دریزی باسمان کرد، تنجا نه گهر مه به ست له فته تح صولحی حوده ییبیه ش بی، که له سالی شه شه مدا بووه، که واته: ئەم نایه ته، دهقه له سه ره نهوه ی نهو نایه تانه، به لای که مه وه له دوای سالی شه شه م و حوته می کوچی دابه زیون.

دەشتوانین بَلَّتِین: ئەم یازدەیه بابەتە سەرەکییەکانی ئەم سوورەتەن:

۱- وەسفکردنی خوا لە سەرەتای سوورەتەتەکووە، بە بیست لە سیفەتەکانی، بەووە که هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە، بە پاکی دەگری، ئەووە لە شەش ئایەتی سەرەتادا ھاتووە.

۲- فرمان کردن بە مسوڵمانان که ئیمانی مەحکەمتر بێنن بە خواو بە پێغەمبەری خوا ﷺ.

۳- ھاندانی مسوڵمانان بۆ مآل و سامان بەخشین.

۴- ھاندانیان بۆ فیداکاریی و جەنگ.

۵- پەند وەرگرتن لە موناڤیق و دڵنەخۆشەکان و، لێ وریا بوونیشیان و ھەوالدان کە ئەوان سەرەنجامیکی شوومیان دەبێ لە پڕۆژی دوایی دا.

۶- وریایی لە دڵپەق بوون لە ئاست یادی خوادا.

۷- دنیا بە کەمگرتن و فزوی پێ نەخواردنی.

۸- پێشبڕکێ کردن بۆ لیبوردن و بەھەشتی خوا.

۹- خۆ راگریی بۆ بەلاو ھات و نەھات.

۱۰- زانینی ئەو راستییە کە سەرچەم پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆ چەسپاندنی دادگەری ھاتوون.

۱۱- پەند وەرگرتن لە پەھبانییەتی نەصرانییەکان و، چاو لێ نەکردنیان لە گۆشەگیریی و دەست لە دنیا بەردان.

ئەمانە بابەتە سەرەکییەکانی ئەم سوورەتە موبارەکەن.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

تیمە ھەوت تاییەتمەندییمان بۆ ئەم سوورەتە موبارەکە، دەستیشان کردوون:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا، خوا عزوجل بە ھەر چوار سیفەتی (الأول والآخر والظاهر والباطن)، لە ئایەتی ژمارە سێ (۳) دا دەسف کراوە، واتە: لە ھەموو قورئاندا، ئەم ئایەتە تاکەو وێنە نەھاتووە.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی لە یەک جیاکراوەی براداران و موناڤیقەکان لە کاتی کۆکردنەوەی قیامەتدا کراوە، کە شوورەییەکیان دەخرێتە ئێوان، دەرگایەکی ھەییو، دوو دیوی ھەن، دیوی ئێووەیان پەحمەتەو، دیوی دەرەوێ ئو دەرگایە، سزاو ئازارو مەینەتییە، لە ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۵) دا.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ژبانی دنیا کراوە بە پینج (۵) دەسف پیناسە کراوە، (لعب، لھو، زینە، تفاخر، تکاثر)، لە ئایەتی ژمارە بیست (۲۰) دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئامانج لە نێردرانی سەرچەم پیغەمبەران علیھم السلام دا، لە چەسپاندنی دادگەریی دا کورت ھەلاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۲۵) دا، تەنیا لێرەدا خوا فەرموویەتی ھەموو پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون بە بەلگە پۆشنەکانەو، کتیب و تەرازووشم لەگەڵدا دا بە زاندوون، بۆ ئەوێ خەلک بە دادگەریی بەرپووە بچن.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوە کە شوینکەوتووای عیسای کورپی مەریەم **عَلِیْهَا السَّلَام** و خوا لە مەریەم پازیبی، پەھبانییەتیان داھێناوەو، وەک شایستەش پەچاویان نەکردووە ئاگاداری نەبوون، لە ئایەتی ژمارە (۲۷) دا.

۶- تەنیا لەم سوورەتەدا، لە جیاتی (زَرَّاع) وشە (كُفَّار) بەکارھێناوە، لە جیاتی ئەوێ خوا بفرەموی: کشتوکالەکە جوتیارەکان سەرسام دەکات، فەرموویەتی: (كُفَّار)، ئنجا (كُفَّار) کە کۆی (کافر)ە، دەگونجی بە مانای جوتیار بێ، لەبەر ئەوێ جوتیار تۆوھەکی لە بن زەویدا، ون دەکات و دەشاریتەو، (كُفَّر) ش لە (كُفَّر) وە ھاتو، واتە: داپۆشین،

ده‌شگونجی هەر مه‌به‌ست پێی بێبروایان بێ، واته: بێبروایان پێی سه‌راسام ده‌بن به کشتوکال، به‌لام بێگومان زیاتر مه‌به‌ست له (گُفَّار)، (زُرَّاع)، ته‌ویش له تایه‌تی ژماره (۲۰)دا.

۷- چه‌ند وشه‌و ته‌عبیری‌ک، ته‌نیا له‌م سووره‌ده‌دا هاتوون:

یه‌که‌م: یه‌کی‌ک له‌وانه له تایه‌تی ژماره (۴)دا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، خوا له‌گه‌لتاندا‌یه له هەر جێیه‌ک بن، ته‌نیا له‌م سووره‌ده‌دا ئه‌وه هاتوه، به ته‌عبیری دیکه هاتوه، ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾، محمد، خوا له‌گه‌لتانه، به‌لام: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، له هەر جێیه‌ک بن، خوا له‌گه‌لتانه، ته‌نیا لی‌رده‌دا هاتوه.

دووهم: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ﴾، له‌وه بیه‌خشن که خوا ئێوه تێدا کردو‌ته جێنشین، ئه‌ویش ته‌نیا لی‌رده‌دا هاتوه.

سی‌یه‌م: ﴿انْظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾، چاوه‌ڕێمان بکه‌ن یان مؤ‌له‌تمان بده‌ن، با له ڕووناکیی ئێوه‌وه وه‌ربگرین، که مونا‌فیه‌کان به‌ ڕواداران ده‌لێن، ئه‌ویش ته‌نیا لی‌رده‌دا هاتوه.

چوارهم: ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمُ سُورًا لَّهُ بِابٍ بَاطِنَةٍ فِيهِ الرِّحْمَةُ وَظَلَّهُهُ مِنَ الْغَبَابِ﴾، ئه‌م ته‌عبیره‌ش ته‌نیا لی‌رده‌دا هاتوه، واته: شووره‌یه‌کیان له تێوان دا دانرا (دیوارێک) ده‌رگایه‌کی هه‌یه، ئه‌و ده‌رگایه دیوی ئێوه‌وه‌ی به‌زه‌یه‌وه، دیوی ده‌ریی سزاو ئازارو مه‌ینه‌تییه، واته: دیوی لای ڕواداران که دیوی به‌هه‌شتیه، ڕه‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌یی خوا‌یه، دیوی ده‌ره‌وه‌ی که مونا‌فیه‌کان و ده‌غه‌له‌کان و له‌ ده‌ری چاوه‌ڕێن و له‌ دۆزه‌خه‌وه نزی‌کترن، ئازارو مه‌ینه‌تییه.

پنجهم: ﴿إِنَّمَا يَأْتِي لِّلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، تایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتوه که ڕواداران دلیان نه‌رم بێ و بترسی بۆ یادی خواو بۆ ئه‌و هه‌قه‌ی دایه‌زانده‌وه.

شەشەم: ئەم تەعبیرەش لە قورئاندا تەنیا لێرەدا ھاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۲۳)دا: ﴿لَيْكِنَّا تَأْسُوا عَلَىٰ مَا قَاتَكُمۢ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمۢ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝۲۳﴾، واتە: خوا ئەو راستییەى بۆ ڕوونکردنەو، تاكو زۆر خەفەتار نەبن بە ھۆى شتیکەوھە کە لەدەستتان دەرچى و، زۆرىش دلخۆش نەبن بەھۆى شتیکەوھە کە پێتان دەدات، خواش ھەر فیزیکەریكى شانازییکەرى خوشتاوى.

ھەوتەم: کە لە ئایەتی ژمارە (۲۵)دا ھاتووە: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ ۝۲۵﴾، ئاسنمان دابەزاندووە، ئەویش تەنیا لێرەدا ھاتووە.

ھەشتەم: ﴿يُؤْتِكُم كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ ۝۲۸﴾، دوو بەش لە بەزەبى خۆیتان پێ دەبەخشى، (كِفْلَيْنِ): وشەى (کفل) ھاتووە، لە سوورەتی (النساء)دا، بەلام (كِفْلَيْنِ) تەنیا لەم سوورەتە موبارەكە، لە ئایەتی ژمارە (۲۸)دا ھاتووە.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

تیمە کۆى (۲۹) ئایەتەكەى ئەم سوورەتەمان بۆ چوار دەرس دابەش کردوون:

دەرسى یەكەم: ئایەتەكانى: (۱ - ۱۱)، واتە: یازدە ئایەتى سەرەتای سوورەتى (الْحَدِيدِ)مان کردوون بە دەرسىك، ئەو دەرسەش لە دوو كۆمەلە ئایەت پێك دى:

یەكەم: شەش ئایەتى سەرەتا، خوا ﷻ خۆى بە بیست (۲۰) وەسف و کردەوێ بۆ یتەى خۆى وەسفکردووە، لەو شەش ئایەتەدا.

دووھەم: لە پینچ ئایەتى دوایدا، خوا ﷻ فەرمانى کردووە، بە پراوھیتان بە خواو بە پیغەمبەرەكەى و، بەخشین لەو مال و سامانەى خوا مروڤەكانى تیدا کردۆتە جینشین و، باسى حیکمەت و ئامانجى دابەزاندنى قورئان و، یەكسان نەبوونى بەخشەران و جەنگاوەرانى پێش فەتح لەگەڵ ئەوانەى دواى دا.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۹)، واتە: لە هەشت ئایەت پێک دێ، ئەمیش بە پیتی ئیوه پۆکیان دەیانکەین بە دوو تەوهەر:

یەكەم: چوار ئایەتی سەرەتا، ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۵) بۆ باسکردنی ئاکام خێری بروداران و، پرووناکیی پێ بە خشرانیان لە پۆژی دواپی دا، کە هەم لە پیشانەوه دەروا، هەم بە دەستی راستیانەوه هەیه، بەلام بەپێچەوانەوه: سەرەنجامی بەد و شوومی دەغەلان و دلنەخۆشان و، ئەو چوار ئایەتە باسی ئەوهش دەکەن، کە برودارو دەغەلەکان قسەو باسیکیان پێکەوه دەبێ لە کاتی کۆ کردنەوهو بەرپی کرانیاندا بەرهو شوینی خوێان، هەلبەتە لە پۆژی کۆکردنەوهو لێرسینەوهدا.

دووهم: چوار ئایەتی دووهم، کە ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۹)، تەوهری سەرەکیان بریتیه لە هۆشدارپی پێدانی بروداران کە وریای دلرەقیی بن، لە بەرانەر یادی خواو لە بەرانەر قورئاندا، هاندانانە بۆ بەخشین و، پلەو پایە بەرزپی برودا هەبوون بە خواو بەپێچەمبەرائی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، سەرەنجامی شوومی بیروایانی بە درودانەری نیشانەکانی خوا، خراوتە پروو.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۴)، واتە: پێنج ئایەت دەگرێتە خوێ، کە چوار بابەتی سەرەکیان تێدا خراوتە پروو بۆ خستنه پرووی چوار بابەتی گرنگ و سەرەکی، تەرخانکراون:

۱- وهسف و پێناسە ی ژبانی دنیا، لە پروو مادیه کەیهوهو سەرەنجامەکە، کە خوا ﷻ پێنج وشە ی بەکارهێنانو بۆ ژبانی دنیا، کە وهک دواپی زیاتر پرووی دەکەینهوه، ئەو پێنج وشەیه، هەر کامیکیان تەعبیر دەکات لە قونایکی تەمەنی مرووف و ژبانی دنیا، کە بریتین لە وشەکانی (لعب، لهو، زینە، تفاخر، تکاثر فی الأموال والأولاد).

۲- فرمانکردنی خوا ﷻ بە پیشبرکێ و خیرایی بەرهو لای لێوردن و بەههشتی خوا.

۳- راگەباندنی ئەو راستیه کە هیچ بەلایەک تووشی هیچ کەس نابێ، چ لە خودی خویدا، چ لە دهوروبەری دا، مەگەر پێشتر لە زانیاری خوادا بووهو خوا زانیویهتی و

ھېكمەتى راگە ياندنى ئەو راستىيەش خراۋەتە روو، كە بىرىتپە لەۋەى مسولمانان بە خېرو بەرژەۋەندىي و چاكەيەك كە لە دەستيان دەچن، زۆر خەفەتبار نەبن و، بەشتىكىش كە دېتە دەستيان لە خېرو بەرژەۋەندىي و چاكە، زۆر دلخۆش نەبن، خەفەت دەخورى لەسەر بەلاۋ گرفتارىي، بەلام با زۆر خەفەت نەخون، دلخۆشپىش ھەر دەبى بە چاكە و خۆشىي، بەلام با زۆر دلخۆش نەبن، چونكە ژيانى دىنا نە زەرەرەكەى و نە قازانجەكەى، شىتىكى ھىندە گەرە نين، كەۋاتە: با بە زەرەرەكەى زۆر خەفەتبار نەبن و، بە قازانجەكەشى زۆر دلخۆش نەبن، بەلكو دەبى زۆر خەفەتباربوونيان پەيوەست بېتەۋە بە رۆژى دوايى و، بەسەرەنجام و ئاكامىك كە بەرە رووى دەچن، ژيانى ھەتا ھەتايى، ھەرۋەھا دلخۆشپىشان ديسان ھەر پەيوەست بېتەۋە بەۋى، ۋاتە: زۆر دلخۆشبوونيان پەيوەست بكەنەۋە بەۋى.

۴- دەرخستنى خۆشنەويستنى خوا بو لە خۆ باييانى خۆ بادەرى چرووك و پژد، ۋەك خوا ﷻ فرەموۋەت: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۲۳) الَّذِينَ يَبْتَخُلُوتُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (۲۴)، ۋاتە: بە دلىيى خوا ھەر كەسىكى خۆ بادەرى شانازىيەرى خۆشناۋى... (مُخْتَالٍ) كەسىكە لە خودى خۇيدا خۇي پى زۆرىي و، خۇي پى شىتىكى دېكە و جيا بى لە خەلك بە ناھەق، (فَخُورٍ) ىش ئەۋەيە شانازىيان بەسەردا بكات، ۋاتە: (اختيال) ئەۋەيە كە لە دەرۋونى خۇيدا ئەو ھەستە نارەۋايەي ھەبى، بەلام (فخر) ئەۋەيە كە ئەو ھەستە لە خۇيدا دەربرپى و پىشانى بدات، كە بىگومان ھەر (اختيال) ە، دوايى (فخر) ىشى پى پەيدا دەبى و ھىچ فەخرىك كە لەسەر پۈللەتى مروۋى، دەرەكەۋى، بە بى پەگ و رىشەي (اختيال) خەيالىكردى ناھەقى مروۋى، پەيدا نابى.

دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى: (۲۵ - ۲۹)، ۋاتە: لە پىنچ ئايەتى كۆتايى ئەم سوۋرەتە موبارەكە پىك دى، كە چوار بابەتى گرنگى تىدا خراۋنە روو:

۱- نىردرانى تىكرى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگە رۆشنەكانەۋە بە بەرنامەۋە بە كىتب و بە تەرازوۋەۋە، بو بەرپاكردى دادگەرىي لە نىو خەلكى دا،

ھەلبەتتە مەبەست لە تەرازوو، دادگەرییە، یاخود ئامرازەکانی چەسپاندنی دادگەریین،
 ۋەک باسماکرد لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێردا خوا ﷻ ئامانجی ڕەوانەکرانی تێکرای
 پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە بەلگە ڕۆشنەکان و بە کتیب و تەرازوو، ھە
 بەرپاکردنی دادگەرییدا کورت ھەلێناو، لە سووڕەتی (الأنبياء) دا، خوا ﷻ باسی ئەو
 دەکات ھەموو پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئەو ناردوون، کە تەنیا بەندایەتیی
 بۆ خوا بکری: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدُونِ﴾ ۲۵، واتە: لە پێش تۆدا (ئەو موحەممەد ﷺ!) ھیچ ڕەوانەکراویکممان
 نەناردو، مەگەر سروشمان بۆ کردووە کە بێجگە لە من ھیچ پەرستراویک نیە، تەنیا
 بەندایەتیی بۆ من بکەن.

ئەو ھەش ۋەک پەيوەندی نیوان خۆیان و خوا، ھەموو پێغەمبەران بۆ ئەو
 ھاتوون کە مەژگەن ۋەک پەيوەندی نیوان خۆیان و خوا خاوەنی خوا بەیە کگرتن
 و تەنیا خوا پەرستەن بن، بەلام ۋەک پەيوەندی نیوان خۆیان و خۆیان، مەژگەن ۋە
 لەنیو خۆیاندا ھەموو پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھاتوون بۆ ئەو
 خەلک بە دادگەریی بەرپۆ ھەواتە: ھەموو پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَام) بۆ چەسپاندنی دوو ئامانجی سەرەکی ھاتوون:

یەكەم: خوا بە یە کگرتن (توحید).

دووہم: دادگەری.

تەنیا خوا پەرستەن و بەرپاکرانی دادگەری، دوو ئامانجی سەرەکی ئێترانی
 پێغەمبەران، دادگەرییش، واتە: لە ھەموو ڕوو و ڕەھەندەکانی ژیانی و گوزەراندەو،
 لە ڕووی نەتوویی و، لە ڕووی ئابووری و، لە ڕووی سیاسی و، لە ڕووی
 کۆمەڵایەتیی و ... ھتدەو.

۲- په وانه کړدنی نووح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به رده و ام کړدنی پیغه مبه رایه تی و کتیب له وه چه کانیاں دا، ئه مه ش له ئایه تی ژماره (۲۶) دا خراوه ته پروو.

۳- په یتا په یتا ناردنی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ناردنی عیسای کوری مه ریهم به دوا یاندا، وه ک کوټا پیغه مبه ر، پیش پیغه مبه ری کوټای و سهره ری پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ و، پیدانی ئینجیل به عیساو، داهینانی شوئیکه وتووانی عیسا ﷺ بو په هبانییه ت، واته: گوښه گیری و پشت له دنیا کړدن، که چی چاک پیوه پابه ند نه بوونی شوئیکه وتووانی عیسا به و په هبانییه ته وه، که به حیساب بو ئه وهی خوا لئیان رازی بی دایانه یتاوه، به لام وه ک پیو یستیش پیوه پابه ند نه بوون.

۴- فرمان کړدن به برواداران که پاریز له خوا بکه ن و، بروایه که یان به پیغه مبه ری خاته م ﷺ قایم ترو مه حکمه تر بکه ن، تا کو خوا دوو به ش له به زه یی خو ییان پی بدات: ﴿يُؤَيِّدُكُمْ﴾، ﴿كَفَّالِينَ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ و پروونا کیان پی ببه خشی: ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ﴾، پروونا کیه ک که پی برؤن و لئیان ببووری و، سهره نجام خاوه ن کتیه کان وا نه زانن، که مسولمانان ناتوانن هیچ شتیک له به خششی خوا بو خو یان ده سته به ر بکه ن.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان یازده (۱۱) نایه‌تی سهره‌تای سووره‌تی (الحدید) ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۱)، که دوو بابته‌تی بنه‌ره‌تیسی باس ده‌کن:

بابته‌تی یه‌که‌م: له شه‌ش نایه‌تی سهره‌تادا (۱ - ۶) راگه‌یاندنی نه‌و راستیه مه‌زنه که یتکرای بوون به‌سهره‌و خواریه‌وه (ناسمانه‌کان و زهوی)، پاکیی خواو دووری خوا ﷺ له له‌که‌و که‌م و کورپی دهرده‌بری، پاشان ناساندنی خوا له‌میانی بیست (۲۰) له ناوو سیفته و کرده‌وه بی وینه‌کانی دا، نه‌گهر به پاکگیرانه‌که‌شی حساب بکه‌ین، سهرجه‌م له‌و شه‌ش (۶) نایه‌ته موباره‌که‌دا، خوا به بیست له ناوو سیفته و کرده‌وه بی وینه‌کانی وه‌سفرکراوه.

بابته‌تی دووهم: له پینج نایه‌تی دوایدا، واته: نایه‌ته‌کانی: (۷ - ۱۱)، که بریتیه له فهرانکردنی خوا به برواداران که بر‌وایه‌کی مه‌حکمه‌ترو کاملتر به خوا ﷺ و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بینن و، له‌و مال و سامانه‌ی خوا تیتیدا کردوونیه جینشین، به‌خشن، دوایش خوا ﷺ به سهرزه‌نشتکرده‌وه پینان ده‌فه‌رموی: نایا هوی بر‌وا نه‌هینانیا به خواو به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی چییه؟ له حالیکدا که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگیان ده‌کات بو ئیمان هینان!

پاشان باسی ئامانجی دابه‌زاندنی نایه‌ته‌کانی خوا بو سهر به‌نده‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ ده‌کات، که بریتیه له دهر‌باز کردن و قوتار کردنی مروقه‌کان له تاریکیان به‌ره‌و پوشتایی و، له کوژتاییش دا، خوا نه‌و راستیه راده‌گیه‌نی که به‌خشران و جه‌نگاوه‌رانی ری پئی خوا، به‌ر له فه‌تخ، واته: به‌ر له نازاد کردنی مه‌ککه، یاخود پیکهاتنی حوده‌بیبیه، نه‌وانه‌ی له‌وه پيش خه‌باتیان کرده‌وه فیداکارییان کرده به‌سهره‌و مالیان، له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی دوایدا، یه‌کسان نین، ههرچه‌نده هه‌مووشیان خوا گفتی ههره‌باشی پیداون، هه‌لبه‌ته ههر که‌سه به پله‌و پینگه‌ی خوئی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (۱) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَيِّبٌ وَيُسَبِّحُهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲) هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳) هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۵) يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۶) ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۷) وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۸) هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَأَيَّتَ يَبْتَلِي لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (۹) وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أَوْلِيكَ ءَأَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُواوْكَلا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۱۰) مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱) ﴿

مانای دهقا و دهقی نایه تہکان

{به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، (هه ر که س و) هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه خوا به پاک (و بیخهوش) ده گری و نهو زالی کارزانه (۱) حوکمپانیی و به پڑوه بردنی ناسمانه کان و زهوی هی ویه، ده ژیه نی و ده مرینی و، له سه ر هه موو شتیگ به توانایه (۲) نهو یه که م و دوا یه م و ناشکراو په نهانه و، نهو به هه موو شتیگ زانایه (۳) نهو که سی که ناسمانه کان و زهوی له شه ش

پۆژان دا (بە شەش قۇناغ) دروستکردوون، دوايى چووه سەر عەرش، ھەرچى دەچىتە ئىو زەويىەو، ھەرچى لىي دىتە دەرى، دەيزانى، ھەروەھا ھەرچى لە ئاسمانى دىتە خواری و ھەرچى پىيدا بەرز دەبىتەو، لە ھەر جىيەك بن ئەو لەگەلتانەو، خوا بىنەرى ئەو یە كە دەيكەن ﴿۴﴾ ھوكمرايى ئاسمانەكان و زەوى تەنیا ھى وىەو، كاروبارەكانىش بەس بۆ لای خوا دەگىردىنەو ﴿۵﴾ شەوى دەخاتە ئىو پۆژى و، پۆژى بەئىو شەویدا دەكات و، ئەو بە (نەئىيەكانى) خاوەنى سىنەكان زانايە ﴿۶﴾ (خەلكىنە!) بپروا بەخاوا پىغەمبەرەكەى بىن و، لەو بەخشن كە تىيدا گىپراوى بە جىئش، چونكە ئەوانەتان كە بپروايان ھىناو و بەخشیوانە پاداشتىكى گەورەيان بۆ ھەيە ﴿۷﴾ ئەو چىتانە بپروا بە خوا ناھىتن! (لە ھاىك دا كە) پىغەمبەرىش بانگتان دەكات تاكو بپروا بە پەرورەدگارتان بىن و، بە دلىايى ئەگەر بپروادار بن (پىشتر وەك زگماك) پەيمانىشتانى وەرگرتوہ ﴿۸﴾ (خوا) ئەو كەسەيە كە ئايەتە پۆشنەكانى دادەبەزىنیتە سەر بەندەكەى (موحەممەد) تاكو لە تارىكايان بەرەو پووناكىي دەربازتان بكات و، مسۆگەرىش خوا بە پەرۆش و بە بەزەيىە بەرانبەرتان ﴿۹﴾ ھەروەھا ئەو چىتانە كە لە پى خوادا (سامانتان) نەبەخشن! لە ھاىك دا كە مىراقى ئاسمانەكان و زەوى ھى خوايە، ئەوانەتان يەكسان نىن كە بەر لە فەتخ بەخشیوانەو جەنگىون (لە پىتاوى خوادا، لەگەل ئەوانەدا كە دوايى بەخشیوانەو جەنگاون)، ئەوانە پەليان مەزنتەرە لەوانەى دوايى بەخشیوانەو جەنگاون و، خواش گفتى پاداشتى ھەرەباشى بە ھەموويان داو، خوا شارەزاي ئەو یە كە دەيكەن ﴿۱۰﴾ كىيە بە قەرر پىدانىكى باش قەرر بەخاودات، ئنجا (ئەويش) بۆي چەند قات بكاتەوہ (چەند بەرانبەر پاداشتى بداتەوہ) و پاداشتىكى نايابى ھەبى ﴿۱۱﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سَبَّحَ لِلَّهِ): (السَّبْحُ: امْرُ السَّرِيعِ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهِهُ اللَّهُ تَعَالَى وَأَصْلُهُ: امْرُ السَّرِيعِ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ)، وشه ی (تَسْبِيح) له (سَبْح) بریتیه له پوشتنی خیرا به نێو ئاودا یا خود به نێو ههواداو، (تَسْبِيح) واته: به پاکگرتنی خوای بهرز، که پشه که ی بریتیه له خیرایی کردن له به ندایه تیی کردن بو خوادا.

(الْأَوَّلُ): (الَّذِي يَتَرْتَّبُ عَلَيْهِ وجود غَيْرِهِ)، (أَوَّل) واته: یه که م یان یه که مین، نه وه یه جگه له خو ی له سه ر وی ده وه ستی، پهیدا بوونی جگه له خو ی له سه ر نه وه وه ستاو، هه ندیکیش وشه ی (أَوَّل) یان وا پیناسه کردوه: (الْمُتَقَدِّمُ بِالزَّمَانِ بِالنِّسْبَةِ لِلَّهِ، الَّذِي لَمْ يَسْبِقْهُ فِي الْوُجُودِ شَيْءٌ، الْمُسْتَعْنِي بِنَفْسِهِ، الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى غَيْرِهِ)، (أَوَّل) نه وه یه که له رووی کاته وه پتسکه وه تبی، به لام به نسبه ت خواوه، واته: نه وه زاته ی له بووندا هیچ شتیک پتشی نه که وه توه، نه وه زاته ی پتو یستی به جگه له خو ی نه وه بی نیاز وه، نه وه زاته ی بو هیچ شتیک په کی له سه ر جگه له خو ی نه که وه توه.

(وَالْآخِرُ)، واته: دوا یه مین، (أَوَّل) واته: یه که می بی سه ره تا، (آخِر) واته: دوا یه مینی بی کو تایی.

(وَالظَّاهِرُ)، واته: ئاشکرا، به مانای زالیش دی، به لام لی ره دا به مانای ئاشکرا دی.

(وَالْبَاطِنُ)، واته: په نهان، خوا ﷻ نه گهر به چاوی عه قل و دل بو ی بگه ری، ئاشکرایه، به لام نه گهر به چاوی سه ر بو ی بگه ری، په نهانه، به چاوی سه ر نایینی.

(يَلِجُ)، (الْوُجُوهُ: الدُّخُولُ فِي مَضِيقٍ)، (وُجُوه) بریتیه له چونه نێو شوینیکی ته نگه بهر.

(يَعْرُجُ)، (الْعُرُوجُ ذَهَابٌ فِي الصُّعُودِ)، (عروج) بریتیه له بهرزبوونهوه و پوشتن بهره و بهرزى.

(يُولِجُ)، (يُدْخِلُ)، واته: دهیخاته نێو، به لَام (إِلِج) ئەویه شتیک بخهیه نێو شتیکهوه به ئەسپایی، یان شتیک بخهیه نێو شتیکى تهنگه بهر.

(بِلَاتِ الصُّدُورِ)، (ذَاتِ مَوْلَتْ (ذُو) وَهُوَ الصَّاحِبُ)، (ذَاتِ مَيِّنَةٍ (ذُو) یانی: (صَاحِب) خاوهن، یاخود هاوهل، كهواته: (بِلَاتِ الصُّدُورِ)، واته: ئەو نهێنیانهی ههمیشه له گهه سینه کاندان، یاخود وا له نێو سینه کاندای پوچوون و ههینه په نهانن، بوون به خاوهانی سینه کان، چونکه (صَاحِب)، ههم به مانای هاوهل دی و، ههم به مانای خاوه نیش دی.

(مِثْقَلُ)، (المِثْقَالُ: الْعَهْدُ وَالْجَمْعُ مَوَاقِيقُ)، (مِثْقَال) بریتیه له پهیمان، پهیمانیکى پتهو، که به (مَوَاقِيقُ) کو دهکرتهوه.

(مِرْثُ)، (المِرْثُ وَالْإِرْثُ وَالْإِرْثُ وَالْإِرْثُ)، ههر چواریان به یهک واتان، به کوردیی ده لێین: میرات، شتیک که له کهسیک ده مینێتهوه له دواى به جى ده مینن.

(الْفَتْحُ)، (فَتْح) به مانای کردنهوه و دهست به سهرداگرتنیش دی، (الْفَتْحُ: مَا بَيْنَ الْخَصْمَيْنِ يَفْتَحُ فَتْحًا: قَضَى)، واته: دادوهیى کردو کیشه کهى له نێواندا چاره سه رکردن، (وَفَتْحِ الْمُغْلَقِ: أَزَالَ إِغْلَاقَهُ)، شتیک که داخرا بێ، داخراوییه کهى لابیری، ئەویش (فَتْح) ی پى دهگوتری، (وَفَتْحِ الْبَلَدِ: غَلَبَ عَلَيْهِ وَمَلَكَهُ)، (فَتْح) به مانای زالبوون به سهر شتیک و، دهست به سهرداگرتنیش دهگوتری، ئەوهش به پێى سیاق دهگوتری و دهزانری، ئەگەر بگوتری: (فَتْحِ الْبَابِ)، یانی: داخراوییه کهى لابرد، ئەگەر بگوتری: (فَتْحِ بَيْنَهُمَا)، واته: دادوهیى له نێواندا کردن، ئەگەر بگوتری: (فَتْحِ الْبَلَدِ)، واته: ولاته کهى دهست به سهرداگرت و خستیه ژێر رکیفی خۆیهوه.

(دَرَجَةً)، (نَحْوِ الْمَنْزِلَةِ وَيُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ)، که دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً﴾، ئەوانە پلەیان مەزنترە (دَرَجَةً)، بە مانای پێگە دی و، تەعبیر بە (دَرَجَةً) دەکری لە پێگە و پایە ی بەرز، لەبەر ئەوەی شوینی بەرز بە پەڕێ دەدا بۆی سەر دەکەوی (دَرَجَةً)، یانی: پەڕێ وە قادرمە، لەووە ئەو ناو هاتووە.

(الْحُسْنَى)، (الْحُسْنَى: مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنِ، الْمُثَوْبَةُ الْحُسْنَى)، (حُسْنَى) مؤنثی (أَحْسَنَ)، یانی: باشتر، یاخود هەرە باش، (حُسْنَى)، بە باری مێنە ی مەجازی دا، واتە: هەرە باش، بەلام (حُسْنَى) بۆ خۆی سیفە ق وە سەفەرکراویکی قرتینراو (صِفَةُ مُؤْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، (يَعْنِي الْمُثَوْبَةُ الْحُسْنَى)، یان: (العاقبة الْحُسْنَى)، واتە: پاداشتی هەرباش، یاخود سەرەنجامی هەرە باش.

(يَقْرِضُ اللَّهُ)، واتە: قەرز بە خوا دەدا (سُمِّيَ مَا يُقْرَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنَ الْمَالِ بِشَرْطِ رَدِّ بَدَلِهِ، قَرْضًا)، ئەو مال و سامانە ی دەدری بە کەسێک، بەو مەرجە ی قەرەبوو کە ی بەدا ئەو، پێی دەگوتری: (قَرْض)، وشە ی (قَرْض)، بە مانای (قَطْع) دی، یانی: ئەو کەسە بە شێک لە مالی خۆی (قَطْع) کردووە بریوەتی و داوێتی بەو کەسە ی داوای لێ کردووە، قەرزی پێ بدات، بە کوردیی بە قەرز دەلێن: وام، بەلام پێم وایە هەر وشە ی قەرزه کە باشتر جێگیر بوو، خەڵک ئەوێندە ی لە قەرز حالیی دەبێ: لێی قەرز کردو، قەرزدارو، خاوەن قەرز، هێندە لە (وام) حالیی نابێ کەوشە یەکی فارسییە.

(فَضَعَفَهُ، لَهُ)، واتە: بۆی چەند بەرانبەر بکاتو، (ضَعَفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُ الشَّيْءَ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعَدًا)، (ضَعَفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُ الشَّيْءَ)، هەمووی یانی: وێنە ی خۆی و زیاتریشم خستە سەری، یانی: بۆم دوو قات کردو، یان چەند قات و چەند بەرانبەرم کردو.

(أَجْرٌ كَرِيمٌ)، (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يُعْودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا أَوْ كَانَ آخِرَوِيًّا) (أَجْرٌ وَأَجْرَةٌ)، یانی: ئەوە ی لە پاداشتی کردووە لە رووی دنیا یی یان دواڕۆژی، بۆ لای

مرووف بگه پێتهوه، پێی دهگوتری: (أَجْر)، (کَريم): کُل شَيْءٍ شَرَفَ فِي بَابِهِ، فَإِنَّهُ يُوصَفُ بِالْكَرَمِ، النَّفِيسُ فِي نَوْعِهِ، هەر شتێک له جووری خۆی باشتترین بێ و، نایاب بێ، پێی دهگوتری: (کَريم) و به (کَرم) وهسف دهکری، واته: شتێک که زۆر نایاب و هه لکه وتووێی له جووری خۆی.

مانای گشتیی نایه ته کان

به پێزان!

خَوَّا ﷺ لَهَم سوورەته دا که تێمه له مێژەو، له دواى سوورەتی (محمد و الفتح والحجرات) دوه، سوورەتی مه دینه ییمان نه که وتوونه وه بهرچاو، له کاتی تهفسیرکردنی قورئاندا، ئەمه یه که مین سوورەتی مه دینه ییهو، دوا ییش ئەم سوورەته، نو سوورەتی دیکه ی مه دینه یی به دوا دا دین، له جوژی (قد سمع الله)، که واته: هه موویان ده بنه ده سوورەتی مه دینه یی به دوا یی یه ک دا، ئەم سوورەته وه ک پێشتریش باس مان کرد، سوورەتی په نجاو هه وه مینه له ریزه ندیی موصحه فدا، واته: سوورەتی کو تاییه له به شی دووه می قورئان، له رووی ژماره ی سوورەته کانه وه، ژماره ی سوورەته کانی قورئان هه مووی (١١٤) یه، ئەم سوورەتی (الحديد)، له (الفاتحة) هه تا کو تیره (٥٧) مین سوورەته وه، له (قد سمع الله) تا کو کو تایی قورئان، سوورەتی (الناس) ییش هه مووی (٥٧) سوورەته، که واته: له رووی ژماردنه وه، ئەم سوورەته ده بیته کو تا سوورەتی به شی دووه می سوورەته کان، به لām له رووی قه باره وه، نا، له رووی قه باره وه نیوه ی قورئان له سوورەتی (الكهف) دایه، واته: (٢٧) جوژی قورئان، به پێی دابه شکردنی زانایان، که هه موو قورئانیان بو سی (٣٠) به ش دابه ش کردوه، (٢٧) به شی قورئان (٥٧) سوورەت پێک دینن و، (٣) به شی قورئانی ش (٥٧) سوورەته که ی دیکه پێک دینن،

ئەو (٥٧) سوورەتە ی بەم سوورەتی (الحَدِید)ە، کۆتاییان دی، نیوەی سوورەتەکانی قوڕئان، لە ڕووی ژمارەوێ پێک دێنن، لەبەر ئەوەی قەبارەیان زیاترەو سوورەتی وای تێدا یە، وەک: (البقرة) کە دەوری دوو جوزئو نیوە، بەلام ئەم سوورەتە نیوەی دەکەونە ئەو سێ جوزئە کۆتایی قوڕئانەو، لە ڕووی قەبارەو کورتن و، هەیانە تەنیا سێ ئایەتە، وەک سوورەتی (العصر) و سوورەتی (کوثر) و، سوورەتی (النصر) ئایەتەکانیشان و، بڕگەکانیشان کورت کورتترن.

ناوی ئەم سوورەتە پیشتریش باسمانکرد: (الحَدِید)ە، واتە: ئاسن، لەبەر ئەوەی وشە (الحَدِید) لەم سوورەتە موبارە کەدا هاتو: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ (٢٥)، ئاسنمان دابەزاندو، کە دوا یی پێی دەگەین مەبەست لە دابەزاندنی ئاسن چییە؟ بەلام گرنگ ئەو یە وشە (حَدِيد) لە هەموو قوڕئاندا، لە دوو شوێندا هاتو، لێرەو لە سوورەتی (الكهف)یش، ئەوەی من لە یادم بێ، بەلام لە سوورەتی (الكهف)دا دەفەرموی: ﴿أَتُوفِي زُجْرَ الْحَدِيدِ﴾ (١٦)، واتە: پارچە ئاسنە گەورەکانم بۆ بێنن، بۆ ئەوەی ئەو بەر بەستە دروست بکات لە ئێوان (يَاجُوجُ وَمَاجُوج) و، ئەو خەلکەدا کە داویان لە (ذُوا الْقُرْنَيْن) کردو، هاوکاریان بێ، بۆ ئەوەی لە خراپە (يَاجُوجُ وَمَاجُوج) پارێزرابن، بەلام لێرەدا وشە (الحَدِيد) بە تەنیا هاتو.

خو **دەفەرموی:**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشندە، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خۆی، کە ئەو هەش مەبەستی ئەو یە:

- ١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆی پەرەردگار دەکەم.
- ٤ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی ڕەزامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەيە، پاکىي بۆ خوا دەردەبەرى، وشەي (سَبِّحْ) بە کردارى رابردوو ھاتو، واتە: پاکىي دەربەرى بۆ خوا، ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەيە، ھەلبەتە ئیمە دوایى وەك چۆن لە سوورەتى (الإسراء) دا، باسێكى تايبەتەمان لە بارەى تەسبیحکردنى دروستکراوەکانەو بۆ خوا کردو، لە بەر رۆشنایى ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرمۆي: ﴿سَبِّحْ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۴۱)، بەلام دواییش لە نێو کورتە باسێکدا، سەرنجێكى دیکە، دەدەینەو بە تايبەت لەو سوورەتانەى بە: (سَبِّحْ) و (يُسَبِّحْ) دەست پێ دەکەن، کە ھەم ئەم سوورەتەيە، ھەم سوورەتى (الحشر) و، ھەم سوورەتى (الكهف)، ھەر سێکیان بە (سَبِّحْ) دەست پێ دەکەن، بەلام سوورەتى (الجمعة) و، سوورەتى (التغابن) بە (يُسَبِّحْ) دەست پێ دەکەن، دوایى لەو بارەو کورتە باسێک دەکەین.

وشەي (سَبِّحْ) لە ئەصل دا، بە مانای بە خێرایى رۆشتن دى، بە نێو ئاو، یاخود بە نێو ھەوادا، وشەي (سَبِّحْ لِلَّهِ) واتە: خێرایى کرد بۆ خوا، لە بەندایەتیی دا، بەلام لێرەدا زیاتر زانایان وایان لیکداوەتەو کە پاکىي بۆ خوا دەربەرى، دوورى بۆ خوا دەربەرى، لەبەر ئەوەى کە سێک بە خێرایى بپروا، بە خێرایى دوور دەکەوێتەو، لێرەشدا مەبەست لە خێرایە کە، خێرایى کردنە لە بەندایەتیی بۆ خوادا ﴿تَنْجَا﴾ (ل) یشى کە خراوەتە سەر (سَبِّحْ لِلَّهِ)، زیاتر بۆ تووکردنەو و ئاتایە کەبەتى، واتە: لەبەر خاترى خواو لە پێناوێ خوادا، ئەو بە پاکگرتەیان ئەنجامدا، ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وشەي (ما) یان مەبەست پێتى خواوێ عەقلان و، ئەوانەشە کە خواوێ ھەست و ھۆش نین، واتە: ھەموو دروستکراوەکانى خوا، یاخود مەبەست پێتى ئەوانە کە خواوێ ھەست و ھۆش نین، بەلام لێرەدا ئەوان زاکراون بەسەر خواوێ ھەست و ھۆشەکاندا، لەبەر ئەوەى ئەوانەى ھەست و ھۆشیان نیە، ئەو ھەموو کەھکەشانانەو ئەو

هه موو ته ستيړه و خړوكانه، زور زياترن له وانه ي هه ست و هو شيان هه يه، له فريشته كان و له مروؤ و له جند، گړنگ ته و ده يه: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچي له ناسمانه كان و له زه وي دا هه يه، هه مووي ده گريته وه، هه لبه ته ليړه دا: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هاتوه، به لام له دوو شوينه كهي ديكه: له سووړه تي (الحشر) و له سووړه تي (الصف) دا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝۱﴾ الحشر، به لام ليړه دا (الأرض)، (ما في) به كهي له كه لدا نيه، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوا زالي كار به جتيه، به س ته و زالي كار به جتيه، له م شه ش نايه ته موباره كه دا، خوا ﷻ بيست له ناوو سيفه ت و كرده وه ناوازه كاني خو ي خستونه روو، كه دواتر له مه سه له گړنگه كان دا سه ر ژمي ريان ده كه ين.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچي له ناسمانه كان و زه وي دا يه خوا ي به پاك گرت.

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوا خاوه ني ته و په ري بالا ده ستي و زاليه، (عَزِيز) (الَّذِي لَا يَغْلِبُ الْمُتَعَنِّعَ)، ته و زاته ي كه س به سه ري دا زال نابي، ته و زاته ي هيچ كه س پي ناويري، بالا ده سته، (الْحَكِيم) كار به جتي و كارزان، ته و زاته ي خاوه ني ته و په ري حيكه ته، حيكه تيش واته: داناني شته كان له شويني خو يان دا، (حَكِيم) خاوه ني دانايي و لي زانيي و كارامه يي.

﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (مُلْك) به ماناي حوكمرانيي و، به ريوه بردن و به سه ر راگه يشتن و خسته ژير ده سته لاق خو، واته: ناسمانه كان و زه وي هه موويان له ژير پكفي خوادان، هه موويان له ژير حوكمرانيي خوادان و، خوا بالا ده سته به سه ر هه موويان دا.

﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژيه ني و ده مړني، واته: ژيان ده به خشي و ژيانيش وهرده گريته وه، چونكه (يُحْيِي)، واته: زيندو دكات، واته: ژيان ده به خشي، (وَيُمِيتُ)، ده مړني واته: ژيان له خاوه ني ژيان ده ستي ني ته وه و ده بيته مردو.

تہوہ حوت لہو سیفہت و کردہ وانہی لہم سووہ تہ موہارہ کہدا، لہم شہ ش
 ثاہ تہ موہارہ کہدا، خویان پی وہ سف کراوہ، ثنا دتہ سہر پینجی دیکہ:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، خوا به که مهو دوايه مه، ناشکرايه و په نهانه، ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، هه روه ها نه و به هه موو شتيک زانايه، نه م به که م و دوايه م و ناشکراو په نهانه، دوايي تيمه له کورته باسيکدا ده يانځهينه پوو و ده يانکهينه بابه تيکي تاييه ت، به لام گرنگ نه وويه (أَوَّل) زانايان و ايان ليکداوه ته وه (أَوَّل بِلا بداية) و (آخِر) (آخِر بِلا نِهَاية)، خوا به که مينه به بي سهره تاو، به بي ده ستيک و، دوايه مينه به بي کو تاي و، خوا ناشکرايه ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بي نه و ي بکه وي ته بهر حوکه ي پيڼج هه سته کان و، په نهانه بي نه و ي عه قل و دلّه کان نه توانن بيناسن و پتي ناشنابن، هه لبه ته دوايي فره ايشتي پيڼغه مبه ريش ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ له و باره وه ښين و، تبشکي زياتري ده خهينه سهر.

﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، ئەویش بە ھەموو شتێک زانایە، کەواتە: ئایەتی یەکەم و دووھەم، ھەوت سیفەتیان گرتنە خۆیان، ئەم ئایەتی سییەھەش پێنج (۵) ئەوھە دوازدە (۱۲)، لەو بیست (۲۰) سیفەتە ی گوتمان، لەم شەش ئایەتە موبارەکەدا، بۆ خوا ی بەرز ی مەزن خراونە روو.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، ئەو كەسكە ئاسمانەكان و زەوی لە شەش رۆژاندا ھێنانووە دی، (هُوَ) ڕانای نادیارە، واتە: (ئەو) ئەو خوایە باسكرا ﷻ: (الَّذِي): (إِسْمٌ مُّوَصَّلٌ) واتە: ئەو كەسە، یان ئەو زاتە، ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، ئاسمانەكان و زەوی ھێنانووە دی و پەیدای كردوون، لە ماوێ چەندا؟ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە ماوێ شەش رۆژاندا، ھێچ گومان لەویدا

نیە کە مەبەست لە: (أَيَّام) پۆژەکانی هەفته نین، وەک لە پەیمانی کۆندا هاتو، گوایه خوا ﷻ لە پۆژانی (یهک شەمم و دوو شەمم و سێ شەمم و چوار شەمم و پێنج شەمم و هەینی) دا، هەموو دروستکراوەکانی دروستکردوون، ئەو شەش و، لە پۆژی شەممەشدا خوا پشوووی داو، ئەو لە پەیمانی کۆندا هاتو، بۆیه خوا ﷻ لە سوورەتی (ق) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (٢٨)، وەک پێشتر تەفسیرمان کردو، واتە: تێمە ئاسمانەکان و زەوییمان بە شەش پۆژان هێناوێ دێ و، هیچ ماندوویتییمان تووش نەبوو.

چونکە دەستەڵاتی خوا بێ سنوور و پەهایە، ئەو نیە بگوترێ: ئەو نەدی پێ دەکرێ، بەلام لەو زیاتری پێ ناکرێ! هەر وەک زانیاریی خوا بێ سنوور، ئەو نیە بگوترێ: ئەو دەزانی، بەلام لەو زیاتر نازانی! هەموو سیفەتەکانی خوا بێ سنوور و پەهان، بۆیه لەوێ خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو بیرۆکەیە داو، ئەو، کە هەم نەصرا نییە کان و هەم جوولە کە کان، تێستا پەیمانی کۆن بە کتیبی پیرۆزی خۆیان دەزانی و تەبەن نیان کردو، لە راستی دا خوا ﷻ ماندوویتی تووش نابێ، لەبەر ئەوێ دەستەڵاتی خوا، توانای خوا، ویستی خوا، سیفەتەکانی خوا، هەموویان بێ سنوور و پەهان، کەواتە: مەبەست لە: (أَيَّام) و (يَوْم)، ئەو پۆژە بۆ تێمە زانراو و باو، بە دنیایی مەبەست ئەو نیە، بە زۆر بەلگان:

أ- یەکیەک لە بەلگەکان ئەوێ کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَنَّ سَنَةً مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (١٧)، الحج، واتە: پۆژێک لەلای پەرورەدگارت وەک هەزار سآله، لەوێ تێو دەبژمێرن، لەوێ هەزار (١٠٠٠) دەفەرموێ، لە سوورەتی (معارج) یشدا، دەفەرموێ: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (١)، الحج، واتە: رووح و فریشتەکان لە پۆژێکدا بەرەو لای خوا بەرز دەبنەو، کە ئەندازە کە ی پەنجا هەزار (٥٠٠٠٠) سآله.

پ- وشه‌ی (یوم) له زمانی عه‌په‌بیدا به مانای کات دی، یان ماوه‌یه‌ک له کات، چ زوړ و، چ که‌م، به‌لام ټیمه‌ خه‌لکی سه‌ر زه‌وین و به پټی عورف و باوی خو‌مان ده‌لټین: پوژ، ته‌ویش هه‌ندی‌ک جاران وشه‌ی (یوم) ته‌نیا بو (ته‌ار) به‌کار دی‌تین، ته‌و کاته‌ی پوژ به‌ده‌ره‌وه‌یه‌و، بو به‌رانه‌ره‌که‌شی ده‌لټین: (لټل)، (لټل و ته‌ار)، جاری واش هه‌یه (یوم) بو شه‌وو پوژ به‌کار دی‌تین، ته‌گه‌رنا جاری وا هه‌یه ده‌گو‌ترئ: (فی یوم و تلټه)، له پوژ ټیک و له شه‌وی‌ک دا، به‌لام (یوم) له به‌کاره‌تینانی قو‌رئاندا واته: کاتی ره‌ها، که‌واته: **فی سټه‌ آیام**، به‌شه‌ش قو‌ناغ، شه‌ش ماوه‌ی کات، تایا خوا **ﷻ** نه‌یده‌توانی گه‌ردوون ئاسمانه‌کان و زه‌وی، به‌ (کُنْ فیکون) ټیک، به‌ چاو‌تروو کاتیک بټټته‌ دی؟ بټگومان با، ته‌دی بوچی وای خو‌لقان‌دوون؟ خوا بو خو‌ی ده‌زانئ، سیستمه‌که‌ی وا داناه‌و، که‌ به‌و شیوه‌یه خوا **ﷻ** ته‌م گه‌ردوونه بټټته‌ دی.

﴿ثُمَّ أَسْرَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، دوايي خوا بهرز بووه، بو سهر عهړش و، چووه سهر عهړش و، نېشته جې بوو له سهر عهړش، ثابا مه به ست له وه چييه؟ ده بې بئين: وهك بو خوا شايس ته يه، يان وهك هه نديك له زانايان گوتوويانه: ته ټويل بكرې، كه مه به ست له: ﴿ثُمَّ أَسْرَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واته: خوا ﷺ هه رچي شتيك كه له ناسمانه كان و زه ويدا هه يه، خستيه ټير پكفي خوؤ و سهر په رشتي دهكات و، ټاگاي ليښه تي، هه نديك له زانايان وايان مانا كرده، به لام پېم وايه، وا سه لامه تړه بلين: چوونه سهر عهړشي خوا، سيفه تي خوايه، هه رو هك زانباري خواو، به زه يي خواو، حيكمه تي خواو، دهسته لاتي خواو، بينيني خواو، بيستني خواو، فهرمايشتي خوا، ټه وانه هه موويان سيفه تي خوان، ټنجا چوونه سهر عهړشه كه شي يه كيكه له سيفه ته كرده ييه كاني خوا، وهك چوون سيفه ته كاني ديكيه نازاين چوون؟ له بهر ټه وه ي هه ميشه (الصُّفَّةُ قَرْعُ الذَّاتِ)، سيفه ت لقيكه له زات، زاته كه چوون بې، سيفه ته كه ش وايه، ټنجا خوا ﷺ له باره ي زاتي خو يه وه ده فرموئ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوري، واته: هيچ شتيك وهك وي (خوا) نيه، بېگومانيش: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ياني: هيچ شتيك وهك زات و سيفه تي خوا نيه، ټيمه نازاين زاتي خوا چوونه، سيفه ته كه شي هه نازاين

چۆنە، بۆیە بەهیچ شتێوەیەك نابێ ئەوە بێتە زەینی مروۆفەو، كە وەك چۆن كەسێك لەسەر كورسییەك دادەنیشێ، ئاوا خوا چۆنە سەر عەرش، چونكە ئەوە ویچواندە بۆ خوا، بەلام خوا دەفەرموێ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾!

كە بە داخەو - وەك جاری دیکەش باسمانکردو - هەندێك لە حەنبەلییەكان، نالیم: (أحمد بن حنبل) بۆ خوێ، بەلام هەندێك لە شوێنكەوتووانی مەزەهەبی حەنبەلیی، تووشی جوۆریك لە ویچواندن و جەستاندنی خوا بوون و لە كتیبەكانیاندا هەیە، لە كاردانەوێ ئەوەشدا خەلكێكی دیکە بەولادا تێیان پەڕاندو، ویستووایانە هەموو سیفەتەكان تەئویل بكەن، بە جوۆریك كە دووریان بخەنەو لە ویچواندن و جەستاندن، كە ئەگەر ئەوێ پێشی تێپەڕاندن بوو بێ، ئەوەشیان كورتەپێنانە، بۆیە زانیان بۆ سیفەتەكانی خواو ناوەكانی خوا، بنچینەییەکیان داناو گوتووایانە: (إِثْبَاتٌ بِلَا تَشْبِيهٍ، وَتَنْزِيهٌ بِلَا تَعْطِيلٍ)، چەسپاندنی سیفەتەكانی خوا بە بێ ویچواندن و، بە پاكگرتنی خوا بە بێ داڕووتاندن و پەكخستنی سیفەتەكانی خوا.

﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾، خوا دەزانێ ئەوێ دەچێتە ئێو زەویەو، ئەوێ لێی دەردەچێ، ئەوێ دەچێتە ئێو زەوی، مروۆف ئەگەر بە خەیاڵی خوێ بیهێنیتە بەر نیگا، زۆر شت دەچێتە ئێو زەوی: ئەو هەموو باران و بەفرو تەزەریە، ئەو هەموو دەنكە دانەوێلایە، ئەو هەموو نێوكانە، ئەو هەموو تۆوانە، ئەو هەموو پنجە گیایانە، ئەو هەموو جەنازانە، ئەو هەموو شانە دەچنە بن و ئێو زەوی، ئەو هەموو زیندەوهرانە، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ هەروەها ئەوێ لە زەویش دەردەچێ، دەیزانی: ئەو هەموو كانیی و سەرچاو و نەوت و غازو، ئەو هەموو كانزاو، ئەو هەموو پنجە گیاو دارو درەخت و زیندەوێرو ... هتدە، هەمووی لە زەویدا دەردەچێ. ﴿وَمَا يَزِلُّ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُفُ فِيهَا﴾ هەروەها خوا دەزانێ هەرچی لە ئاسمان و لەسەری دادەبەزی، وەك جوۆرەكانی تیشك و جوۆرەكانی ئاو: باران و بەفرو تەرزەو، فریشتەكان و، بەلایەكان كە دادەبەزن و، پارچە نەیزەكەكان و بلیسەكان،

﴿وَمَا يَرْتَعْجُ فِيهَا﴾ ههروههها خوا ده زانی تهوهی به ئاسماندا بهرز ده بیتهوه، دیسان زور شت به رهو ئاسمان بهرز ده بیتهوه: کردهوهی مروقه کان، کردهوه چاکه کان و کردهوه خراپه کان، پرووحی مروقه کان که بهرز ده بنهوه به رهو ئاسمان، فریشته کان که دینه سهر زهوی و بهرزده بنهوه، ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، تهو (خوا) له گه لئانه له ههر کوئیه ک بن، له ههر جیه ک بن، خوا له گه لئانه، واته: به دهسته لات و به زانیاری خوی له گه لئانه، هه لبه ته هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: پیویست ناکات ته ئویل بکری، به دهسته لات و زانیاری، به لکو خوا له گه لمانه بهو شیوهیه ی بو خوا شایسته یه، که دوایی زیاتر قسه ی لی ده که ین، به لام بیگومان خوا له دهره وهی دروستکراوه کافی خوئیه تی، له سهر عهرشی خوئیه تی، بهو شیوهیه ی بو خوا شایسته یه، بویه له گه لدا بوونی خوا، هه موو زانیان له سهر تهوه ی یه کده ننگن که ده بی ته ئویل بکری، واته: به زانیاری و به دهسته لاتی له گه لئانه، نه ک خوا ئیستا لی ره بی.

﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خوا بینهری تهوه یه که ده یکن، نه مهش بو خوی به لکه یه له سهر تهوه که ده بی تهوه ته ئویل بکری، چونکه ته گهر خوا لی ره بی، پیویست ناکات، بفهرموئ: ده تانبینم، به لام خوا ده فهرموئ: ده تانبینم چی ده که ن! که واته: ئیستا لی ره نیه.

﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾، جاریکی دیکهش دووباره ی ده کاتهوه، ده فهرموئ: حوکمرانی له ئاسمانه کان و زهویدا ته نیا هی تهوه، ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾، کاروباره کانیش بهس بو لای خوا ده گپدر نهوه.

﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، شهوگار ده خاته نئو پوژگار هوه، واته: له شهوی کهم ده کات و، له پوژئی زیاد ده کات و پوژ درئ ده بی، ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، ههروههها پوژگار ده خاته نئو شهوگار هوه، له پوژئی وهرده گری و به نئو شهوئیدا ده کات و شهو درئ ده بن، ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، تهو زانیه به خاوه نی سینه کان، یاخود به هاوه لی سینه کان، مه بهست پیی تهو نهییتی و نیازو مه به ستانه ن که له دله کانداهن، دله کانیش له نئو سینه کاندان.

ئەمانە ھەموویان بیست (۲۰) سیفەت بوون:

ئایەتەکانی: (۱ - ۳)، (۱۲)، سیفەت.

ئایەتی: چوارەم: (۱۳ - ۱۷):

۱۳- خوا ئەو زاتەیه کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژان دا و، بە شەش قۇناغ ھێناونە دی.

۱۴- دواوی چۆتە سەر عەرش.

۱۵- دەزانئ چی دەچیتە نێو زەوی و، چی لئ دەردەچئ، چی لە ئاسمان دیتە خوارئ و، چی بەرەو لای بەرز دەبیتەو.

۱۶- خوا لەگەڵتانه لە ھەر جێئە ک بن.

۱۷- خوا بینەری ئەوئەیه کە دەیکەن.

ئایەتی: پینجەم: ۱۸:

۱۸- کاروبارەکان ھەموویان بەرەو لای خوا دەچنەو.

ئایەتی: شەشەم: (۱۹ و ۲۰):

۱۹- شوئ بە نێو رۆژیدا دەکات و، رۆژئ بە نێو شوئیدا دەکات.

۲۰- ئەو زانیە بە ھاوئەلانی، یان بە خواوئانی سینەکان، کە نھیتیەکانن.

ئەنجا لە تەوھری دووھەمدا خوا فەرمان دەکات بە برپاداران: ﴿أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَعْلِفِينَ فِيهِ﴾، برپا بئین بە خواو پینگەمبەرەکە و لەوھدا کە تێوئ تیدا کردۆتە جێنشین، ببەخشن، ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا﴾ ھەم ئاچر کیر، بە دنیایی ئەوانەتان کە برپایان ھێناو، مال و سامانی خوێان بەخشیو، پاداشتیکی گەورەیان ھەیه.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، چیتانه برؤا به خوا ناهینن! ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِأُتُومِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، له حالیکدا که پیغهمبر ﷺ بانگتان دهکات، تاكو برؤا به پهروهردگارتان بیتن، ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، نهگهر برؤادارین، پشتریش پهیمانی لیوهرگرتوون، واته: بهشیوهیهک خولقاندوونی که پهروهردگاری خوټان بناسن و پتی ناشنا بن، که مهبهست پتی ټهو حالته زگماکیهیه، خوا مروقی لهسهر سروشتاندوه.

﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبْتَغِي﴾، خوا ټهو زاتهیه که ټایهته روښنهکان دادهبهزیټته سهر بهندهکهی خوټی (محمد)، ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو ټیوه له تاریکایان دهریاز بکات بو روښنایی، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾، به دلنایی خواش بهرانبر به ټیوه زور به پهروشهو، زوریښ به بهزهیه، به پهروشه زیانتان لی دوربخاتهوهو، به بهزهیه قازانجتان بو بهینن، ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ټهوه چیتانه له پیناوی خوادا، له پتی خوادا نابهخشن! ﴿وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، میرات و پاشماوهی ئاسمانهکان و زوی هی خوایه، سهرنجام ههموو شتیک بهجی دهمینن و دهچپتهوه بو لای خوا.

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ﴾، یهکسان نین ټهوانهتان که پیش ففتح، (پیش ففتحی مهککه یان صولحی حودهیبیه) مالی خوټان بهخشیوهو، جهنگاون له پتی خوادا، یهکسان نین لهگهل ټهوانه دواپی دا، ﴿أُولَٰئِكَ أَعْطَاهُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾، ټهوانه پلهیان مهزنتره لهوانه دواپی مالی خوټان له پتی خوادا بهخشیوهو جهنگیان کردوه، ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾، بهلام ههر کامیکشیان خوا بهټینی پاداشتی ههره باشی پیداوه، ههر کهسه بهپتی پلهو پیگهی خوټی، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارهزای ټهوهیه که دهیکهن.

له کوټاییدا دهفرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، کییه قهرزیکي باش بداته خوا، ﴿فَضْلُهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، خواش بوټی چهند بهرانبره بکاتهوه، (پاداشتهکهی) و پاداشتیکی پر پزوزو حورمهت، یاخود پاداشتیکی زور نایاب و دانستهشی دهپی!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

راکه یاندنی ئه و راستیه که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، خوا به پاک ده گرتی، پاشان وه سفکردنی خوای به رزو مه زن و بئ وینه، به بیست له سیفه ته به رزو په سند و کرده وه بئ وینه کانی:

خوا ده فه رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲) هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳) هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۵) يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۶)

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له بیست برگه دا:

۱- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پاکیی بۆ خوا ده رپری، هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دایه، (تسبیح) ئیمه دوایی له کورته باسێکدا باسی به پاکگرتنی خوا له لایه ن دروستکراوه کانی وه (تسبیح الله مِنْ قَبْلِ مَخْلُوقَاتِهِ) ده که ی ن، به لām لێره دا هه ر به کورتیی ده لێن: (التسبیح: التَّنْزِيْهُ، وَاللَّامُ لِلتَّيْنِ، وَقَانِدَتْهَا زِيَادَةُ بَيَانِ ارْتِبَاطِ الْمَعْمُولِ بِعَامِلِهِ، لِأَنَّ فِعْلَ التَّسْبِيحِ مُتَعَدٌّ بِنَفْسِهِ)، (تسبیح): بریتیه له به پاکگرتن و بئ خهوشیی پێشاندان، لām (ل) ده که ی خراوته سه ر (الله) (سَبَّحَ لِلَّهِ)، بۆ روونکردنه وه یه، روونکردنه وه ی ئه وه که به رکاره که زیاتر په یوه سه ته به بکه ره که یه وه، چونکه وشه ی (سَبَّحَ) بۆ خۆی به رکار

ده خوازی و پیوستی به پییتیک نیه، (سَبَّحَ اللّٰه) خوا ی به پاکگرت، به لَام (سَبَّحَ لِلّٰه) مانای به پاکگرتنه که له لایه ن دروستکراوه کانی خواوه، به هیتر ده کات و توختری ده کاته وه، وهک: (شَکْرْتَهُ) واته: سوپاسم کردو، (شَکْرْتُ لَهُ) سوپاسم بو کرد، ئه مه (ل) ه، هه م مانایه که ی به هیتر ده کات، هه م یانی: ئه و شته م به تاییه ت بو ئه و کرد، ههروه ها وهک: (نَصَحْتُهُ) واته: دل سو زیم بو نواند، (نَصَحْتُ لَهُ) دل سو زیم بو ئه و نواند.

که ده فهرمو ی: ﴿سَبَّحَ لِلّٰه مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، به پاکگرتنی بو خوا راگه یاند، وشه ی (مَا): (مَا: اسْمٌ مُّوصُولٌ يَّعْمُ الْعُقَلَاءَ وَغَيْرَهُمْ، أَوْ هُوَ خَاصٌّ بِغَيْرِ الْعُقَلَاءِ، فَجَرَى هُنَا عَلَى التَّغْلِيْبِ)، (مَا): ناوی مه و صو له خاوه ن هو ش و ئه وانه ش که هو شدار نین ده یانگرتنه وه، (وهک مادده ی بی ژیان و پروهک و ... هتد) یا خود (مَا) لیره دا هه ر مه به ست پی ئه وانه یه که خاوه ن هو ش و عه قل نین، واته: دروستکراوه کان جگه له فریشته و جندو مرو ف، {که به پی زانیاری ئیمه، به س ئه و سی جو ره دروستکراوه ی خوا، خاوه ن هو ش و عه قل و هه ست} به لَام لیره دا ئه وانه ی خاوه ن هو ش و عه قل نین، زاکراون به سه ر ئه وانه دا که خاوه ن هو ش و عه قلن، {له به ر ئه وه ی ژماره و ئه ندازه و قه باره ی ئه و جو ره دروستکراوانه، دروستکراوه بی عه قل و بی هه ست و هو شه کان، زیاتره له وانی دیکه} هه ردوو رییه که گونجاون.

۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئه و (خوا) زالی کارزانه، بالاده ستی کار به جیه.

﴿سَبَّحَ لِلّٰه مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سیفه ق یه که می خوا، ئه وه یه که هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه رچی دروستکراوه کانی خوان، به سه رو خوا ره وه، هه مووی پاکیی و بی خه وشیی بو خوا راده گه یه نی.

سیفه ته کانی دووه م و سییه م: ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئه و زور بالاده ست و زاله و زوریش خاوه ن حیکمه ته، (الْحَكِيمُ) ئه و زاته ی خاوه ن حیکمه ته، حیکمه تیش واته: کارامه یی و دانایی و کار به جیی، هه ندیک حیکمه تیان ئاوا پێناسه کردوه: دانانی هه ر شتی که له شوینی خویداو، هه ندیکی دیکه وایان پێناسه کردوه:

(الإصابة بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، ههه له ږووی زانیارییه وه مروؤف بییځی و، ههه له ږووی کرده وه وه، زانیارییه که ی پاست و دروست بی و، ږهفتارو کرده وه که شی ږر به پیست و به جی بی، تههه سی سیفهت.

۳- ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هوکمږانی و مولکی ناسمانه کان و زهوی هه مووی هی نه وه، (مُلْكُ): له زمانه ږه ږه بییدا به مانای ده ستلا ت و هوکمږانی و ده سترکراوه یی له هه لسوکه وندا دی (الْمَلِكُ التَّمَرُّفُ فِي الشَّيْءِ) (ملك) ږریتیه له کو نتر و لکردن و به کاره یتانی هه ږ شتی و ده ستنیو ږدانی هه ږ شتی و، (الطَّيْرُ) ناوای مانا کردوه: (لَهُ سُلْطَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ، وَلَا شَيْءَ فِيهِنَّ يَقْدِرُ عَلَى الْإِمْتِنَاعِ مِنْهُ، وَهُوَ فِي جَمِيعِهِمْ نَافِذُ الْأَمْرِ، مَا فِي الْحُكْمِ)^(۱)، واته: ده ستلا ته کانی ناسمان و زهوی و هه ږ شتی که تیاندا هه یه، هی خوا یه ﷻ، هیچ شتی کیان تیدانیه بتوانی لی لامل بی و، نه و خوا ﷻ له هه موویاندا فه رمان و ږیاری جی به جی کراوه، تههه ش سیفهتی چوا رهم.

۴- سیفهتی پینجه م و شه شه م: ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، ده ژیه نی و ده مړینی، یان ژیان به ږدا ده کات و ژیانیش وه ږده گریته وه ده مړینی، (الْإِحْيَاءُ وَالْإِمَاتَةُ: إِعْطَاءُ الْحَيَاةِ وَسَلْبُهَا)، به خشین ژیان و وه رگریته وهی ژیا نه.

تنجا نیا نه و ژیاندن و مرانده، چو نن؟ خوا ﷻ نه و هه موو فریشتانه ی ژیان پیداون، جندی ژیان پیداون له پیس مروؤفا، دوا یی مروؤفیسی دروست کرده و ژیا نی پیداوه، پاشان نه و هه موو ږووه ک و دارو ږه خته، نه و هه موو ژیا ندارانه ی دیکه، هه ږ له نه میایه که وه ږگړه هه تا فیل و که رگه ده و نه هه نگی شین، که نه هه نگی شین گه وړه ترین ژیا نداری ده ریاییه و، فیل گه وړه ترین ژیا نداری وشکانیه، هه موو نه وانه به وردو ږرشته وه، خوا ژیا نی پیداون و، هه موو شیان ده مړینی و ژیا نی شیان لی وږده گریته وه.

۵- سیفهتی هه وته م: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هه وړه ها له سه ر هه موو شتی کیش توانایه، یانی: ته نیا نه وه نه که خوا ﷻ هوکمږانی ناسمانه کان و زهوی به ده ست بی

و، بۇيەننى و ھەرىتى، بەلكو لەسەر ھەموو شتېكىش بە توانايە كە بىھەوى، واتە: گشتیتەر لە ژيانندن و مراندن و، گشتیتەر لە ھۆكمرانىي كردن و بەرپۆتەبردن لە ئاسمانەكان و زەویدا، لە گەردیلەھە تاكو كاكیشان، فراوانتر لەھەو گشتیتەر لەھەش، خوا ﷻ ھەر شتێكى بىھەوى، توانادارە بەسەریدا، بەبى سنوور و بە پەھایى.

(إِنَّ عَجَبِيَّةً)، لە تەفسیرەكەى خۆى دا^(۱) قسەيەك لە (الْوَرْتَجِي) ھەو دىنى، كە يەكێكە لە زانايان و لەوانەى بە خواناسييدا زياتر قول بوونەوہ:

(قَالَ الْوَرْتَجِي: ذَكَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مُلْكُهُ عَلَى قَدَرِ أَفْهَامِ الْخَلِيقَةِ، وَإِلَّا فَأَيْنَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ مِنْ مُلْكِهِ، وَالسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ فِي مَيَادِينِ مَمْلَكَتِهِ أَقَلُّ مِنْ خَرْدَلَةٍ! لِمَا عَلِمَ عَجَزَ خَلْقِهِ عَنِ إِدْرَاكِ مَا فَوْقَ رُؤْيَيْهِمْ، ذَكَرَ أَنَّ مُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مُلْكُ قُدْرَتِهِ الْوَاسِعَةِ، الَّتِي إِذَا أَرَادَ اللَّهُ إِجَادَ شَيْءٍ، يَقُولُ: كُنْ فَيَكُونُ بِقُدْرَتِهِ، وَلَيْسَ لِقُدْرَتِهِ نِهَايَةٌ، وَلَا لِإِرَادَتِهِ مُنْتَهَى).

واتە: خوا پاكیى بۆ وى، مۆلكى خۆى و ھۆكمرانىي خۆى، بەپێى تىگەيشتنى دروستكراوہ كانی باسكردوہ، ئەگەرنا ئاسمانەكان و زەوى لە مۆلكى خوادا چيین؟ ئاسمانەكان و زەوى لە مەيدانى مۆلكى خوادا لە دەنكە خەرتەلەيەك گچكەترن، بەلام لەبەر ئەھەوى خوا ﷻ دەزانى كە دروستكراوہكان لەھەوى دەيبينن، زياتر ناتوانن ئىستيعاب بكەن، بۆيە باسى ئەھەوى كردوہ كە مۆلكى وى، ھۆكمرانىي وى، ئاسمانەكان و زەوى گرتوونەوہو، ئاسمانەكان و زەوى لە ژێر پكێفى دەستەلاقى ئەودان، ئەگەرنا دەستەلاقى فراوانى خوا ﷻ، كە ھەر كاتى بىھەوى شتێك دروست بكات و پێى بھەرمۆى: ببە يەكسەر دەبى و، دەستەلاقى خواو توانای خوا سنوورێكى نى، ھەرودھا ويستى خوا كە بىھەوى ھەر شتێك بپنیتە دى، كوٹايەكى نى.

دەتێم: نەك ھەر لەم مەسەلەيەدا، بەلكو لە ھەموو ھوارەكانى ديكەدا، خوا ﷻ لە قەدەر عەقلى تىمەو بەپێى توانای تىمە، دەماندوێنى، ئەگەرنا گومانى

تېندانىيە كە زانىيارىي و تواناو سيفەتەكانى دىكەي خوا ﷻ، زۆر لەو ھە فراوانترن كە بوۋى خىستووينە دوو توۋى فەرمايشتەكەيەو، چونكە زانىيارىي و تواناى خوا بى سنوورن، سيفەتەكانى خوا، ناو ھەرزو پەسندەكانى خوا، بى سنوورن، وەك لە فەرمايشتى پىنغەمبەرىشدا ﷻ ھاتو، كە دەفەرموئى:

{«اللَّهُمَّ» أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي}، (أخرجه أبو يعلى كما في مجمع الزوائد (١٨٦/١٠) قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح غير أبي سلمة الجهني، وقد وثقه ابن حبان، وابن حبان: ٩٧٢، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده صحيح).

واتە: ئەي خوايە! لىت دەپارئەمەو ھە ھەر ناوئىك كە ھى توۋە، خۆت پى ناوناو، يان لە كىتئىكەت دا داتبەزاندو، يان يەكەك لە دروستكراو ھەكانى خوتت فەر كردو، ياخود لە زانىيارىي پەنھانى خۆتدا ھەتگرتو، كە قورئانى مەزن بکەيە ھەھارى دلم و، پروناكىي سىنەم و، مايەي لاچوونى خەم و خەفەتم. ئنجا خوا ﷻ دىتە سەر باسى پىنچ سيفەتى دىكە، دواى ئەو ھەوت سيفەتەي رابردن:

٦- ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾، ئەو يەكەمىنەو دوامىنە، سەرەتاو كۆتايى، ئىمە دوايى وەك چۆن لە بارەي: پە پاكگرتنى دروستكراو ھەكانەو بۆ خوا، كورتە باسئىك دەكەين، لە بارەي ئەو چوار ناو سيفەتەي خوا پەرەردگاريشەو: ﴿الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، كورتە باسئىك دەكەين و، تىشكى زياتريان دەخەينە سەر، خوا ﷻ خۆي وا پىنئاسە دەكەت دەفەرموئى: ئەو يەكەمەو كۆتايى، (الأوّل) برىتيە لە شتئىك كە دەستپئىكى نەبى، بۆيە زانايان گوتوويانە: (أَوَّلُ بِلَا بَدَايَةٍ)، خوا يەكەمە، بەلام بەبى دەستپئىك، (وآخر بلا نهایة)، خوا كۆتايى بەلام بەبى ئەو ھى تەواو بى.

۷- ﴿وَالْظَّالِمُ وَالْبَاطِلُ﴾، (خو) ئاشكرايەو پەنھانە، ئاشكرايە، ئەگەر بە عەقْل و دَلْ بۆى بېروانى، بەلَام پەنھانە، ئەگەر بە پېنچ ھەستەكان بۆى بگەپتى، خوا لەوہ بەرزترە كە بگەويٹە بەر پكئى شەداو و چراو تۆرى پېنچ ھەستەكان، پېنچ ھەستەكان لە قەدەر خوڤان دەركى شتەكان دەكەن، عەقلىش لە قەدەر خوڤى دەركى شتەكان دەكات، دلش لە قەدەر خوڤى و، وەحېش بە ئەندازەى خوڤى، وەك ھەم لە كئىبى: (خوئاسىي)، ئايىن، ئيمان: درەشاوھىي ئىسلام و پووچەللى پېچكان)دا، ھەم لە مەوسووعەى: (درەشاوھىي ئيمان و پووچەللىي ئىلحاد، لەبەر پۆشنايى زگماك و عەقْل و زانست و وەحىدا)، باسماىكردوہ، كە مروڤ چەند پئىەكى ھەن بۆ دەرەككردنى شتەكان، سادەترىن پئىگاو سەرەتايىترىنى برىتە لە پئىگاي پېنچ ھەستەكان: دىتن و، بىست و، بۆنكردن و، تامكردن و، دەست لئىدان، بەو پېنچ ھەستەكانە مروڤ دەتوانى مامەلە بكات لەگەل شتە ماددىي و بەرھەستەكاندا، دواى ئەوہش مروڤ عەقلى ھەيە، ھەندى شت ھەيە بە پېنچ ھەستەكان دەرەك ناكرى، بۆ وئە: من دەزانم ئەم موصحفە لە دوو تووڤى دا سەدو چوارە (۱۱۴) سوورەت ھەن، كە زانايان دابەشيان كړدوہ بۆ سى (۳۰) بەش و پئى دەگوترى: قورئان، بەلَام بە چاو بەس بەرگەكەى دەبىترى و، بە ھەستەكانى دىكەش ئەوہ نازانرى، بەلَام بە عەقْل دەزانين كە لە ئىو ئەو دوو بەرگەدا، ئەو كۆتا فەرمايشتەى خوا ھەيە دابەزانندوہ لە (۱۱۴) سوورەت و لە (۶۲۳۶) ئايەت و لە (۷۷۴۳۹) وشە و لە (۲۲۱۱۸۰) پېت پئىك دى، ئا ئەوہ بە عەقْل دەزانرى، ئنجا لە سەرووى عەقلىشەوہ، وەحىي ھەيە، ئىلھامىش كە خورپەو خزانە ئىو دلئى پئىدەگوترى، ھەر جورىكە لە وەحىي، كە پئىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و مروڤەكانى دىكە تئيدا بەشدارن، بەلَام وەحىي تايبەتە بە پئىغەمبەرانەوہ، واتە: ھەندىك شت ھەيە بە عەقلىش دەرەك ناكرى، خوا چەند ناوى ھەن؟ چەند سىفەتى ھەن؟ چۆن لەگەل خوادا مامەلە بكەين؟ ئەم ژيانە كۆتايىەكەى چۆنە؟ قىامەت چۆنە؟ ئەوانە دەبى وەحىي پئيمان بلى.

تېمە ئەۋەندە دەزانىن: بوۋنى خوا سەرەتاي نىيە، ھەرۋەھا خوا ﷻ بوۋنەكەي كۆتايى نىيە، ئنجا خوا ﷻ ئەگەر بە چاۋى عەقْل و دَل بۆى بېروانى، زۆر ئاشكرايە، (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموو شتېكدا نىشانەيەكى ھەيە، ئەۋە دەگەيەننى كە خوا ئاكە، بەلَام ئەگەر بە چاۋى سەر بۆى بېروانى، پەنھانەو نابىرنى و ھەستى پى ناكىرى، ھەر بۆيە ھەموو ئەوانەي سەريان لە ئىلحادەۋە دەرچوۋە، ئەوانە بوۋن كە ويستوويانە بە چاۋى سەر بۆ خوا بگەپىن، بەلَام نەك خوا ﷻ بگرە زۆرىك لە دروستكراۋەكانى خواش، ئەگەر بە چاۋى سەر بۆيان بگەپى، نايەنە بەر دىدەت و، نايەنە بەرگۈيت و، نايەنە بەر تەنكىت بۆنيان بگەي و، نايەنە بەر زارت تاميان بگەي و، نايەنە بەر دەستت لەمسيان بگەي، بۆ وئىنە:

أ- ھىزى پاكىشان كە ئەم گەردوۋنەي ھەموو پىكەۋە بەستۈە.

ب- پوۋح كە لەنپو دوو تەنىشتەكانى خۇماندا ھەيە.

ج- ھەرۋەھا جند كە دروستكراۋىكى تايبەتى خوان و لە ئاگر دروستى كردوون.

د- فريشتەكان، ئنجا ئەگەر كەسى مولحيد بى و بلى: بېروام بەو شتەش ھەر نىيە، بەلَام بىگومان بېرواي بە ھىزى پاكىشان ھەيە، ھىزى پاكىشان (قوة الجاذبية) تامى، بۆنى، پەنگى، قەبارەي، دەنگى، ھىچيانى ديار نىيە، ئەدى چۆن دەزانىن ھەيە؟! بەھۆى شوئىنەۋارەكانىھە.

ھەرۋەھا ھەركام لە: تىشكى گەردوۋنىي و، تىشكى ژىر سوورو، تىشكى سەرۋوي ۋەنەۋشەيى و، ھەر خودى گەردىلە، كە يەكەي دروستبوۋنى ماددەيەو، گەردىلە چۆن دەزانىن ھەيە؟ تەنيا لەپى شۆئىنەۋارەكانىھە، ئنجا ئايا خوا ﷻ شۆئىنەۋارى زۆرى ديار نىن؟ ئەگەر بە شۆئىنەۋارەكان بزانىن گەردىلە ھەيەو، ھىزى پاكىشان ھەيەو، چى ھەيەو چى ھەيە، ئايا خواش شۆئىنەۋارى زۆرى نىن؟ بىگومان ھەرچى ھەيە، ھەموۋى شۆئىنەۋارى خوايە ﷻ.

۸- ﴿وَهُوَ يَكْلِي شَيْءًا عَالِمٌ﴾، خوا بە ھەموو شتێک زانایە، ئەمەش پێنج سێفەتی دیکە، لەگەڵ ھەوتەکەی پێشی، ئەو دوازدە (۷ + ۵ = ۱۲) ئنجا دێتە سەرخستەنە پرووی سێفەتی سێزدەھەمی خوا:

۹- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (خوا) ئەو کەسە (واتە: خوا) بەک کە باسکرا ﴿﴾ ئەو زاتە (کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژاندا ھێناونە دی، پێشتریش باسمانکرد، شەش رۆژ، واتە: شەش قوئاغ لە کات، شەش ماوە لە کات، چونکە (یۆم) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ماوەیەک لە کات دی، ئیستا کە ئیمە دەتین: (یۆم) مانای بیست و چوار سەعات دەگەین، واتە: سوورپێکی زەوی بە دەوری خۆیدا لە بەرانبەر خۆردا، کە دیوێکی شەو و دیوێکی رۆژ، بە شێوەی ھاوکۆ (مەدەل) شەو و رۆژ یەکێ بو (۱۲) بە (۱۲) سەعات دابەش دەبن و، بە ھەردووکیان بیست و چوار (۲۴) سەعات، وێرای ئەو (یۆم) چەند واتایەکی دیکەشی ھەن، بۆ وێنە:

أ- ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ﴿۱۷﴾ الحج، واتە: رۆژێک لە لای پەروردگارت ھێندە (ھەزار (۱۰۰۰) سالی ھەوێ کە تۆ دەپۆمێن.

ب- بە لکو رۆژی (۵۰،۰۰۰) سالی ھەوێ لە لای خوا: ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ﴿۱۸﴾ المعارج، واتە: فریشتەکان و جبریل بۆ لای خوا بەرز دەبنەو لە رۆژێکدا کە ئەندازەکە (۵۰،۰۰۰) سالی.

ج- لە زمانی عەرەبییدا باو: (يَوْمٌ لَكَ وَيَوْمٌ عَلَيَّ) رۆژێک بۆ تۆ رۆژێک لە دژی تۆ، واتە: بە زانی تۆ، رۆژی لە قازانجتو رۆژی لە زیانت، رۆژێک ھاوتو و رۆژێک نەھاوت، کە مەبەست ئەو نە یەک رۆژی دیاریکراو بێ، یانی: کاتیکی.

د- ھەر ھەوێ خوا ﴿﴾ دەفەر مۆی: ﴿وَلَكَ الْآيَاتُ نَدَاوْ لَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ﴿۱۹﴾ آل عمران، واتە: ئەو رۆژانە دەستاو دەستیان پێ دەکەین لە نێوان خەلکیدا، ئەو رۆژانە مەرج نە، رۆژانێکی دیاریکراوین، واتە: ئەو کاتانە، کاتیکی دەبێ فلان دەوڵەتە سەردەکەوێ، ئەوێ دیکە لە بەرانبەریدا تیکدەشکێ، جارێکی دیکە نەخێر تیکشکاوە کە ھەڵدەستیتەو، ئەوێ دیکە تیکدەشکێ و ھەر ھەوێ.

١٠- ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ {ثمهش سيفهتي چوارده يه ميه تي} دوايي خوا چووه سهر عه پش، عه پش ته وهی ټيمه ده يزانيں يانی: ته ختيك كه حوكمپرانان له سهری دانیشتون، وهك له سووړه تي (النمل) دا، خواي په روه ردگار له باسی مه ليكه ي (سبا) دا، كه (هود) هود) بو (سليمان) ي باس ده كات، فهرموويه تي: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا عَزَّ عَظِيمٌ﴾ {من نافرده تيكم دوزيه وه} ﴿تَمْلِكُهُمْ﴾ پادشاديانه و شا ژنيانه و، له هه موو شتيكي پيدراوه (كه بو حوكمپران يي كړدن پيويست بڼ) ﴿وَلَمَّا عَزَّ عَظِيمٌ﴾، ته ختيكي مه زنيشي هه يه (له سهری داده نيشي بو حوكمپران يي).
 نجا ثايا كه خوا ده فهرموي: ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾، (اسروني به ماناي: (اُزْفَع، عَلَيَّ، اسْتَفَرَّ)، زانايان بهو سي وشه يه مانايان كړدوه، واته: بهر ز بووه وه، چووه سهری، نيشته جي بوو.

أ- ثايا ثمه ته عبيريكي رهمزيه، وهك چون حوكمپرانتيك كه ده چيته سهر ته ختي حوكم، ماناي وايه ته وولاته ده خاته ژير ركيفي خوځيه وه، واته: خواي بهر زيش گهردووني خسته ژير ركيف و چاوډيري و سهر په رشتي خوځيه وه، دواي ته وهی به شهش قوناغ هيڼايه دي، نجا ده ستيكرد به سهر په رشتي كړدن و مشوور خواردن و بهر پوه بردني، ثايا مه به ست پي ته وه يه؟ يانی: (تَمْلِكُ لِلْمَلِكِ)، وهك به شيك له زانايان وایان ليكداوه ته وه، كه مهر جیش نيه ته وه بهو مانايه بي و ته و ته ټيله بي كه په تكرار (مرفوض) ه، چونكه خوا ﷻ هه نديك ته عبيري له قوراندان به كارهيڼاون بو ټيگه باندني ټيمه، بو وینه: له باسی دره ختي زه ققوم دا ده فهرموي: ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ {الصفات، واته: ميوه كه ي وهك سهری شه يتانانه، بيگومان هيچ كه سهری شه يتانانې نه بينيوه، به لام ليره دا خوا ﷻ له گه ل خه يال و نه نديشه ي ټيمه دا قسه ده كات و، ده زانې له خه يال و نه نديشه ي هه موو مروقه كاند، سهری شه يتان شتيكي دزيو نا قولا يه، ليره شدا بو وینه (ابن عاشور) كه زانايه كي بهر جهسته شه ههر تهو رايه ي هيڼاوه و ده لي: (تَمْلِكُ لِلْمَلِكِ)، ته وه وينا كړدنه بو حوكمپران يي خوا.

ب- ياخود چۈۈنە سەر غەرش و بەرزبوۈنەوہ بۆ سەر غەرش، سېفەتتېكى خۇاى بەرزە کہ تېمە نازانین چۆنە! من تاكو تېستا ئەو رايەم زياتر تەبەننېي کردوہ، ھەم لەم تەفسیرەدا، ھەم لە کتیبەکانى خۆمدا بۆ ویتە: لە مەوسووعەي: (ئیمان و عەقیدەي ئىسلاميی لەبەر پۆشنایى قورئان و سوننەتدا)، چونکہ خوا ﷻ لە ھەوت شوین لە قورئاندا، ئەم چۈۈنە سەر غەرش و بەرزبوۈنەوہ بۆ سەر غەرشى خۆي، دووبارە دەکاتەوہ، بەلام تەنیا دەبى ناگامان لەوہ بى، چ گوتمان: ﴿أَسْتَوِي عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۱- بە مانای چوۈە سەرى و، ۲- چ گوتمان: بە مانای بەرزبوۈوہ، ۳- چ گوتمان: يانی سەقامگير بوو، لە ھەموو ئەو ھالەتانەدا دەبى بلین: بەدلتیایى ئەو چۈۈنە سەر غەرش و بەرزبوۈنەوہ سەقامگيربوۈنەي خوا لەسەر غەرش، بەو واتایە نیه کہ دیتە زەینى تېمەوہ، کہ کەسێک لەسەر تەختیک داہنیش!! ھېچ گومانى تیدا نیه، ئەوہ نابى بەھېچ شۆوہیک لە زەینماندا ھەبى، نەک ھەر بۆ ئەمە، بۆ ھەموو سېفەتەکانى دیکەي خواش ﷻ، چونکہ خوا دەفەرمۆي: (لېس کەملە شىئ) ھېچ شتێک وەک خوا نیه، کەواتە: ھەموو سېفەتەکانى خواش وەک خوان و، کردەوہکانى خواش تايبەتن بە خواوہ ﷻ.

ئەجا خوا سېفەتى پازدەھەمى خۆي باس دەکات:

۱۱- ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) دەزانى چى دیتە ئیو زەوى.

۱۲- ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ ھەروەھا چیش لە زەوى دەرەدەچى.

۱۳- ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ھەروەھا چى لە ئاسمان و لەسەرى دادەبەزى.

۱۴- ﴿وَمَا يَرْجُ فِيهَا﴾ ديسان چیش بەرز دەبیتەوہ بەرەو سەرى، بەرەو ئاسمان.

بىگومان ئەم وەصفەي خوا بىرو خەيالى مەرؤف زۆر فراوان دەکات و بە زۆر شویتیدا دەبات، تۆ بېھتە بەرچاوى خۆت: خوا ھەموو ئەو شتانە دەزانى کہ دەچنە ئیو زەوى، چى دەچیتە ئیو زەوى ؟

۱- ھەر تەنۆکە ئاوێک لە باران و بەفرو تەزرە، ھەر دلوپەيەکی ئاوو، ھەر دەنکێكى تەزرەو، ھەر کەلوێكى بەفر، کہ دەبارى و دەچیتە ئیو زەوى، خوا دەيزانى.

۲- پاشان ھەر دەنكە تۆۋىك، ئىنجا دەنكە تۆۋەكە، گەنم بى، جو بى، ھەرزى بى، بىرئىك بى، نىسك بى، نوک بى، ماش بى، ماشى رەش و سى، فاسۇلىا بى، ھەرچى دەنكە، ھەمووى خوا دەيزانى.

۳- ھەرچى نىۋەك، ۋەك نىۋەك قەيسى، نىۋەك خورما، نىۋەك بادەم، نىۋەك خۇخ، ھەموو ئەۋانەى نىۋەكەيان دۋايى دەبىتە نەمام و درەختەكەيان.

۴- ھەرچى زىندەۋەرە بە ھەموو جوۋرەكانيانەۋە.

۵- پاشان ھەرچى جەنازەى مروققانە.

۶- ھەرچى شتى دىكەيەك دەچىتە نىۋە زەوى، خوا **يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ** ھەمووى دەزانى.

ھەرۋەھا ھەرچى لە زەوى دىتە دەرى:

۱- ھەر نەمامىك كە لە زەوى دىتە دەرى.

۲- ھەر چەقەرە گىايەك كە دىتە دەرى.

۳- ھەر كانزايەك كە دىتە دەرى.

۴- ھەر بەرمىلە ئەۋىتىك كە دەرى دىنن.

۵- ھەر بەرمىلە غازىك كە دەرىدىنن.

۶- ھەر خەلۋىزىكى بەرد كە دىتە دەر.

ھەرچى لە زەوى دىتە دەر، خوا **يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ** ھەمووى دەيزانى.

دىسان ھەرچى لە ئاسمانىش دىتە خوار:

۱- لە ھەموو جوۋرەكانى تىشك.

۲- ئاۋىش بە ھەر سى جوۋرى: باران و بەفرو تەزرەۋە.

۳- فریشتەکان که دینه خوار.

۴- وه حیی که داده به زئی.

۵- هەرچی بلیسه یه و له شەیتانه کان ده گیرین.

۶- هەرچی نه یزه که که دینه خوارو به رهو بهرگه ههواى زهوى دى و، بهرگه ههوا دهیسوووتینى بۆ نه وهى زیاهان پى نه گه یه نى، که زانایان ده لێن: به شێوهى هاوکۆپى و گشتى له شهوو رۆژیکدا یهک ملیۆن پارچه بهرد به رهو بهرگه ههواى زهوى دى، به لام بهرگه ههوا دهیانسووتینى، بۆیه ش خوا له بارهى ئاسمانه وه ده فهرموى: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۚ﴾ (الانبیاء، ۳۲) واته: ئاسمانان کردوه به بانیکى پارێزراو، ئاسمان خۆشى پارێزراوه و کون نابى و پارێزه ریشه بۆ ئێمه.

هەرچی له ئاسمان داده به زئی، خوا هه مووی ده زانئ.

﴿وَمَا يَرْضَخُ فِيهَا﴾ ههروه ها هه رچی به رهو ئاسمان بهرز ده بیته وه، خوا ده یزانئ:

۱- فریشتەکان.

۲- پووچه کان که ده کیشرین.

۳- کرده وه کان: کرده وهى چاک و کرده وهى خراپ.

۴- هه رچی که بهرز ده بیته وه به رهو سه رى و به رهو ئاسمان، خوا هه مووی ده زانئ.

۱۵- سیفه ى شازده یه م: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، ئەو له گه لئانه له هه ر کوێه ک بن، زۆربه ی هه ره زۆرى زانایان، ئەگه ر نه لێم تێکرایان رایان وایه ئەم ئایه ته ده بى ته ئویل بکړى، واته: نابى رواله ته که ی وه ربگیرى، خوا له گه لئانه له هه ر کوێه ک هه ن، ئایا ئیستا ده توانین بلیین: خوا لێره یه و له م ژووره یه؟ نه خیر، چونکه:

يَهْ كَهْم: خوا دەفەرمۆي: خوا لە سەر غەرشى خۆيەتى، لە دەرەوھى دروستکراوھەکانى خۆيەتى، خوا لە دەرەوھى کات و شوئەھو، لە دەرەوھى دروستکراوھەکانى خۆيەتى، وەك زانايان دەلّين: (مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لە سەر غەرشى خۆيەتى بەو شێوھەيە بۆ خوا شايستەيەو، لە دەرەوھى دروستکراوھەکانى خۆيەتى.

دووھم: مووسا **عليه السلام** داواي لە خواي پەرەردگار کرد، خۆي پيشان بدات و ببيني، خوا فەرمووي: ناتواني بميني، دوايي فەرمووي: تەماشاي ئەو کتوھ بکە، ئەگەر خۆي راگرت، تۆش دەتواني بميني، بەلام کاتێک خوا بۆ کتوھە دەركەوت وردو خاش بوو و سووتا، مووساش لە ھۆش خۆي چوو، وەك لە سوورەتى (الأعراف) - ۱۴۳-، دا ھاتوھو لە تەفسیری ئەو سوورەتەدا بە تەفصیل باسما نکر دوھ.

سێھەم: ھەرەوھە لە سوورەتى (الأنعام) يشدا لە بارەي بينيني خواي پەرەردگارەوھ، لە تەفسیری ئەو ئايەتەدا كە دەفەرمۆي: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۲۳) **والأنعام**، باسێكى سەرەخۆمان کردوھو دوايي کراوھ بەنامليکەيەكى تايبە تيبش، کەواتە: ناگونجى بگوترى: خوا ليرەيە بە زاتى خۆي.

چوارەم: فەرمایشتى پيغەمبەرى خواش **ﷺ** ھەيە دەر بارەي وەسفى خوا، دەفەرمۆي: ﴿حَبَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾ (أخرجه مسلم: ۱۷۹، وابن ماجه: ۱۹۵، وأحمد: ۱۹۶۴۹، وأبو عوانة: ۳۷۹، وابن حبان: ۲۶۶، والطبراني في الأوسط: ۶۰۲۵).

واتە: پەردەكەي پووناكييە { پەردەيەك لە ئتيوان خواو **ﷻ** دروستکراوھەکانيدا ھەيە، پووناكييە { ئەگەر لای بەري، پرسنگەکانى پووى خواي پاک، ھەرچى لە جەشمەندازيدا يەو خوا دەيبينى، ھەمووى دەسووتى.

کەواتە: گومان لەوھەدانپە کە خوا **ﷻ** بەزاتى خۆي لە ھەموو شوئەھەکان نيە، ئەدى مەبەست پيى چيە؟ واتە: خوا بە زانباريى و بە دەستەلاتى لە ھەموو شوئەھەکان دا لەگەلتانە، لە ھەر جێيەك بن، بەلام ھەنديک لە ئەھلى تەصەووف گوتوويانە: پتيويست بەو تەئويلەش ناکات، بۆ وئە: (الورتجبي) دەلّی: دوو پيگە

هەن: (مَقَامٌ عَيْنِ الْجَمْعِ، وَمَقَامٌ إِفْرَادِ الْقَدِيمِ مِنَ الْحَادِثِ)، پێگەی کۆکردنەوهی هەموو شتێک لە خواداو، پێگەی لێک جیاکردنەوهی بێ سەرەتاو پەیدا بوو، مەبەستی ئەوەیە وەختێک باسی خواى بەرز دێتە پێش، دروستکارووەکان هەموویان دەبن بە خەون و خەیاڵ، وەک لە کوردەواریی خۆشماندا دەلێ: هەر خوا خوایه، ئەوی دیکە هەمووی کاو بایە، پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ أَصْدَقَ بَيِّنَةٍ قَالَهُ شَاعِرٌ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا مُحَالَاةَ زَائِلٌ} (أخرجه البخاري: ٢٨٤١، ومسلم: ٢٢٥٦)، واتە: راستترین قسەى شاعیرێک گوتیبێتی ئەو قسەیه: ئاگاداربە! هەرچی هەیە جگە لە خوا، هەمووی پووچە، واتە: هیچی بوونی لە خۆیەوه نیە و، هەموو نێعمەتێک هەرچۆن بێ، کۆتایی دێ و لە بەین دەچێ، واتە: نێعمەتەکانی دنیا.

ئەنجا هەندێک لە ئەهلی تەزکیەو تەسەووف دەلێن: وەختێک پایەو مەقامی بەرزى خوا عەزوجل وەک: بوون پێویست (وَاجِبُ الْوُجُودِ)، خاوەنى بوونی راستەقینە، کە تەنیا هێ ئەو، دەهێنە بەر چاو، شتەکانی دیکە هیچیان بوونیان نامێنن، بۆیە هەرچی هەیە، وەک یەکێک لە خاواناسان گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینووە کە خواى بەرزىم لەگەڵ نەبینی، یەکیکی دیکە گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینووە، خوام لە پێش ویدا نەبینی، بەلام بێگومان دواى پێگەی دیکەش هەیەو ئەو، کە بەدیھێنەر و بەدیھێندراو، لێک جیا بکری ئەو، کە لە راستیدا ئەو راستەو لەگەڵ واقعیدا دەگونجێ و لەگەڵ دەقە شەریعیەکانیشدا دەگونجێ، بەلام ئەو تەنیا خوا بینن و تەنیا حیساب بو خوا کردنە، ئەگەر لە شیرازەى دەقە شەریعیەکان و عەقڵ و واقع بچێتە دەری، سەردەکێشی بو یەکبوونی (وحدة الوجود)، واتە: ئەو کە بگوترێ: ئەم گەردوونە هیچی بوونی نیە، هەرچی هەیە، بەس خوایه ﷻ کە ئەو راست نیە، چونکە خوا باسی دروستکارووەکانى خۆی کردووە، باسی ئەهلی کوفری کردووە، باسی ئەهلی ئیمانی کردووە، باسی چاکەى کردووە، باسی خراپەى کردووە و ناگونجی هەموو شتێک

خوابی^(۱)، به لأم بیگومان هه موو شتیک به ویستی خوابیه، هه موو شتیک به دهسته لاتی خوابیه، هه موو شتیک به دیهینراوی خوابیه، مادام به دیهینراوی بئ.

۱۶- ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [ئهمهش سیفهتی حه قدهیهم] خواش بینهری ئه وهیه که ده یکه، ئهمهش به لگهیه له سه ر راستیی ته ئویل کردنی ئه و ئایه ته، چونکه ئه گهر خوا لیره بئ، پتویست ناکات، بفرموی: کرده وه کانتان ده بینئ به لأم به و شتیهیه بؤ خوا شایستهیه ﷻ له سه ر عه پشی خویهتی و له ده ره وهی دروستکراوه کانیهتی و، ئاگای له هه موو شتیکه و کرده وه کانی به ننده کانیشی ده بینئ.

۱۷- ﴿لَهُ مَلَأَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ [ئهمه جه خه کتر دهنه وهی ئه وهی پشیشیه] ته نیا خوا حوکمران و خاوه ن بریاری ره هایه له ئاسمانه کان و زه ویدا.

۱۸- ﴿وَالِلَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ [ئنه وهش سیفهتی هه ژدهیه می خوابیه ﷻ] هه موو کاروباره کانیش به س بؤ لای خواش ده گپهرینه وه، وشه (أُمُور) کۆی (أمر)، به مانای حال (شأن)، و، به مانای په یدابوو (حَادِث) دئ، واته: هه رچی قسه و کرده وه و شته، هه مووی بؤ لای خوا ﷻ ده گپهرینه وه، (إِنَّ عَطِيَّةً) گوته ویه تی: (الْأُمُورُ هُنَا: جَمِيعُ الْمَوْجُودَاتِ، لِأَنَّ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ وَالْمَوْجُودَ أَسْمَاءٌ شَائِعَةٌ فِي جَمِيعِ الْمَوْجُودَاتِ: أَغْرَاضُهَا وَجَوَاهِرُهَا)، واته: (أُمُور) لیره دا کۆی هه موو دروستکراوه کانه، چونکه وشه ی (الأمر، الشيء، الْمَوْجُود) ئهم سییه (أمر) واته: کار، (شيء) واته: شت، (موجود) واته: هه بوو [ئه وانه هه موویان ناوی باون بؤ تیکرایی دروستکراوه کان، به جه وه ره و عه رصنانه وه. [جَوَهْرٌ]، ئه وهیه که له زاتی خویدا هه بئ و، (عَرَضٌ) ئه وهیه سیفهتی ئه و شته بئ، بؤ وینه: سیویک بوونه که ی خو ی (جوهر)، به لأم تام و بو ن و رهنه که ی پتیا ن ده گو ترئ: (عَرَضٌ)]، له کتبه کانی (أصول الفقه) دا هاتوه: (الْأَمْرُ: مُشْتَرَكٌ بَيْنَ الْفِعْلِ وَالْقَوْلِ وَالشَّانِ وَالشَّيْءِ)، که وشه ی (أمر)، هاو به شه له ئتوان کردار و قسه و حال و شت دا.

(۱) له به شی نۆیه می کتیبی (رێگای صالح بوون و به ره و خوا جوون) دا، چاپی شه شه می، به درێژی باسی بیرۆکه ی په کبوونی (وحدة الوجود) مان کردوه و به ربه رچینکی باشی (محي الدين بن عربي) مان داده ته وه، که به ناهه ق نازناوی (الشيخ الأكبر) ی دراوه تی.

کهواته: که دهفه رموی: ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، واته: هه رچی قسه یه و هه رچی کرده ده یه و هه رچی کاروباره، هه مووی ته نیا بۆ لای خوا ده گپریتته وه، ﴿تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، خوئراوه ته وه ش: ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، واته: کاره کان بۆ لای خوا ده گه پرتته وه.

۱۹- ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، ئەمیش سیفه قی نۆزده یه می خوی پهره ردگارە واته: شهوگار به نئو پۆژگاردا ده کات و، پۆژگار به نئو شهوگاردا ده کات، به دئلیایی مه به ست ئەوه یه که شهوگار ده خاته نئو پۆژگار، واته: شهو کورت ده بی و پۆژ درێژ ده بی و، که دهفه رموی: پۆژگار به نئو شهوگاردا ده کات، واته: شهو درێژ ده بی و پۆژ کورت ده بی، خوی کارزان به پئی که شهکانی سأل و له بهر به رزه وندی ژایی مروڤ، کورته و درێژه به شهو و پۆژان ده کات، ههتا هاوکۆی درێژبوونی هه ر کامپکیان جاری وایه ده گاته: شازده سه عات، پۆژ، ده گاته: شازده سه عات و، شهو ده مینیتته وه: ههشت سه عات، یاخود به پچه وانه وه شهو ده بیته: شازده سه عات و پۆژ ده بیته وه، ههشت سه عات، به لکو له هه ندی شوینی زهوی دا ئەندازه که زۆر زیاتریشه، شهو و پۆژ ده گه نه: بیست سه عات، به لکو بیست و دوو سه عات، به لکو له هه ندیک شوین، شه ش مانگ هه ر شه وه و، شه ش مانگیش پۆژه.

۲۰- ﴿سِيفُهُ بَيْسَتُهُمْ وَكُوتَايُ﴾ ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، ههروه ها ئەو زانایه به خاوه نی سینه کان، (ذَات) (مُؤْتَى) (ذو) یه یانی: (صَاحِب)، (ذَات)، یانی: (صَاحِبَة)، ئنجا (صَاحِبَة) هه م به مانای خاوه ن دئ و، هه م به مانای هاو دئ دئ، هاو دئ سینه کان، یان خاوه نی سینه کان، مه به ست پئی ئەو نه ئینیانه ن، ئەو نیازو مه به ستانه ن که له سینه کاندای شیردراون، بۆیه فه رموویه قی: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، له بهر ئەوه ی له سینه کان جیانه به وه، یان وا پۆچوون له نئو سینه کاندای، وه ک بووبنه خاوه نی سینه کان، ئنجا خوا ﷻ زانایه به هه رچی هه ست و نه ست و خولیا یه و له عه ق و دلدای و ده چئ، هه رچه نده مروڤ بیهوی په نهانی بکات، به لأم خوا ﷻ هه چی لئ په نهان نابئ.

ئەمە بیست سیفەت کە لەم شەش ئایەتە موبارەکەدا، خوای بەرزى مەزن
خۆی پى وەسف کردوون، کە وەک دەبینین هەموو شتەکان دەگرێت وە
بیست سیفەت و کردەویە، چونکە هەندیکیان کردەوێن و هەندیکیشیان
سیفەتن.

کورته باسیک له باره ی به پاکگرتنی دروستکراوه کانه وه بو خوا عزوجل

به پـرـزان!

ئه م کورته باسه له پـنـج برگه دا ده خهینه روو:

برگه ی یه که م: مانای (تَسْبِيح):

(راغب الأصفهانی) له کتبه ناوداره که ی خو ی (مفردات ألفاظ القرآن) دا، ده لئ: (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِلسَّرْعَةِ فِي الْعِبَادَةِ وَتَنَزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى وَإِبْعَادِهِ عَنِ الشُّوْءِ وَالنَّقْصِ)، (سَبْح): به مانای پوشتنی خیرایه له ئیو ئاودا، یاخود به ئیو هه وادا، دوا ی خوازاوه ته وه بو خیراییکردن له به ندایه تییکردن بو خواداو، به پاکگرتنی خواو به دوورگرتنی، له هه ر خراپه و که م و کوپیه ک.

(الشوکانی) له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لئ: (وَفِعْلُ التَّسْبِيحِ قَدْ يَتَعَدَّى بِنَفْسِهِ تَارَةً، كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَبِّحْهُ بَكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ ٤٢ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، وَبِالْأَمِ أُخْرَى، كَمَا فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ١ ﴿الْجُمُعَةِ﴾، وَأَصْلُهُ أَنْ يَكُونَ مُتَعَدِّيًا بِنَفْسِهِ، لِأَنَّهُ مَعْنَى سَبَّحْتُهُ: بَعْدْتُهُ عَنِ الشُّوْءِ، فَلَمَّا اسْتُعْمِلَ بِالْأَمِّ، فَهِيَ إِذَا مَزِيدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ كَمَا فِي شَكَرْتُهُ وَشَكَرْتُ لَهُ، أَوْ هِيَ لِلتَّعْلِيلِ: أَيِ: أَفْعَلَ التَّسْبِيحَ لِأَجْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ خَالِصًا لَهُ).

واته: وشه ی ته سبیح جاری وایه بو خو ی به رکار ده خوازی، وه ک قسه ی خوا ی به رز: ﴿وَسَبِّحْهُ بَكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ ٤٢ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، به پاک ی بگرن به یانیان و ئیواران، جاری واش هه یه، به (ل) به رکار ده خوازی، وه ک ئه م ئایه ته: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾ الجمعة، وشہی (تہ سبیح) یش بنہرہ تہ کھی وایہ
خوی بہ رکار بخوازی، چونکہ (سَبَّحْتُهُ) واتہ: (بَعْدَتْهُ عَنِ السُّوءِ)، دوورم خستہ وہ
(بہ پاکم گرت و بہ بی خہوشم دانا) بویہ کاتیک لام (ل) ی لہ گہل بہ کاردی،
تہو (ل) ہ زیادکراوہ، یان بؤ جہ ختکردنہ وہی واتاہ کھی وک: (شَكَرْتُهُ وَشَكَرْتُ
لَهُ)، (نَصَحْتُهُ وَنَصَحْتُهُ لَهُ)، ہر دووکیان بہ یہک واتان، بہ لام: (وَشَكَرْتُ لَهُ)، واتہ:
سو پاسگوزاریم بؤ کرد، تہمہ مانایہ کھی بہ ہیزترہ، یان: (نَصَحْتُهُ لَهُ)، دلسوزیم
بؤ نواند، مانایہ کھی بہ ہیزترہ لہ: (نَصَحْتُهُ)، یاخود تہو (ل) ہ بہ کارہیزتراوہ بؤ
ہوکار ہینانہ وہ (تعلیل) یانی: تہو بہ پاکگرتنہ تابہت کراوہ بہ خواوہ **﴿٢﴾**.

کہ واتہ: کہ دہلین: (أَسْبَحُ اللَّهَ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یانی: من خوا بہ پاک
دہ گرم و، بہ بی خہوشی دہ زانم و، دووری دہ خہمہ وہ لہ ہرچی کہم و کووپی
و لہ کہو پلہ، ہہیہ.

برگہی دووہم: گہ ورہی و گرنگی (تسبیح و تحمید):

۲- (تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، واتہ: بہ پاکگرتنی خواو ستایشکردنی خوا، دوورخستنہ وہی خوا
لہ ہر ہلہو پلہو کہم و کوپیہک و، بی خہوشی راگہ یاندنی، کہ لہ زاتی خویدا
وایہو، ستایشکردن و مہدح و سہناکردنی بہ سیفہ تہ بہرزو بی وینہ کانی، تہم دووہ:
(تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، راسترین شتن لہ بووندا، چونکہ خوا **﴿٣﴾** لہوپہری پاکیی و بی ہلہو
پلہ ییدایہو، لہوپہری چاکیی و بہرزی و مہزنی و ستایشکراوی دایہ، ہر بویہ ش
ہیچ شتیک نیہ لہ دروستکراوہ کانی خوا، کہ خوا بہ پاک نہ گرتی و ستایشی نہ کات،
چونکہ خوا **﴿٤﴾** کہ دروستکراوہ کانی ہیناونہ دی، وای ہیناونہ دی، خواونی خوین بناسن،
ہیچ شتیک نیہ لہ گہردووندا، جگہ لہ مروؤف و جند، تہوان خوا توانای پیداون، کہ
خوا بہ پاک بگرن و ستایشی بکن، یان بہ پیچہ وانہ وہ، بہ لام تہنانت جندو مروؤفیش
گہردیلہ کانی جہستہ یان، تہوانیش ہہموویان چونکہ شت (شیء) ن، ہر خوا بہ پاک
دہ گرن و ستایشی دہ کەن، وک خوا **﴿٥﴾** لہ سوورہتی (الإسراء) دا دہفہ رموی: **﴿٦﴾** **وَأَن**
مِّن شَيْءٍ إِلَّا أَسْبَحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴿٦﴾ واتہ: ہیچ شتیک نیہ، مہگہر

به ستاییشکردنه ووه خوا به پاک ده گړی، به لَام ټیوه له به پاکگرتن و ستاییشکردنه که یان ټیناگهن، که ټه مه دواپی زیاتر ټیشکی ده خهینه سهر.

برگهی سینه م: ټهو سووړه تانه ی به (تسیح) ده ست پنده که ن:

به پی سهرنجدانی من، ههوت سووړه تی قوړنان به (تشیح) ده ستیان پیکردوه، که ټهو ههوت سووړه تن:

۱- سووړه تی الإسراء: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱ کاتی خوی ټیمه سووړه تی (الإسراء) مان ته فسیر کردوه، ټه مهش ټایه تی یه که می سووړه تی (الإسراء) هو، من به پی ریزبه ندی موصحف ټهو سووړه تانه دینم.

۲- ټه م سووړه تی (الحديد): ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱، واته: هه رچی له ټاسمانه کان و زه ویدا هه یه، خوی به پاکگرت، یان به پاکگرتی بو خوا راگه یاند.

۳- سووړه تی (الحشر): که له ټایه تی یه که م دا، خوا ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱، واته: پاکبی بو خوا راگه یاند، هه رچی له ټاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، خوا زالی کاربه جییه.

له سووړه تی (الحديد) دا ده فهرموئ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱، به لَام له سووړه تی (الحشر) دا ده فهرموئ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱، واته: له سووړه تی (الحديد) دا (وما فی) یه که ی له که ټدانیه: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱، به لَام له سووړه تی (الحشر) دا: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱.

۴- سووړه تی (الص): له ټایه تی یه که میدا: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱، که مانایان هه ریه که، به لَام که ده فهرموئ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱، هه روه ها ټه وه ی که له زه ویدا هه یه، مانایه که ی به هیترترو توختر ده کاته وه.

۵- سوږه تی (الجمعة): ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^(۱) خوا به پاک ده گری، هر چي له ناسمانه کان و هر چي له زه ویدا هه یه، (خواش) هوکمړانی پاکي زالی کارزانه.

۶- سوږه تی (التغابن) که ناوا ده ست پنده کات: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^(۱) هر چي له ناسمانه کان و هر چي له زه ویدا هه یه، پاکي بو خوا راده گه یه نن، هوکمړانی به س هی نه وه، ستایش ته نیا بو نه وه، نه وه له سهر هم موو شتيک به توانایه.

۷- سوږه تی (الأعلى): ﴿سَبِّحْ أَسْمَرَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾^(۱) ناوی په روه ردگاری هه ره به رزت به پاک بگره.

تنجا نه گهر سهرنجی نه وه ههوت سوږه ته بدهین:

۱- خوا ﴿سُبْحَانَكَ﴾ له سوږه تی (الإسراء) دا، به چاوگ هیناویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي﴾ چونکه ﴿سُبْحَانَ﴾ یانی: (يُسَبِّحُ، سُبْحَانَ) یان (يُسَبِّحُ تَسْبِيحًا).

۲- له ههر سئ سوږه تی (الحديد والحشر والصف) دا به رابردوو هیناویه تی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾

۳- له سوږه تی (الجمعة والتغابن) دا، به (مضارع) هیناویه تی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾.

۴- له سوږه تی (الأعلى) شدا به فرمان هیناویه تی: ﴿سَبِّحْ أَسْمَرَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾^(۱).

که واته: له رابردوودا هر چي دروستکراوی خوايه، خواي به پاک گرتوه، له داهاتووشدا هر چي دروستکراوه کانی خوان، خوا به پاک ده گرن و، فرمانیشکراوه به پاک گرتنی خواو، به پاک گيرانی خواش ﴿سُبْحَانَ﴾ راستییه که له هه موو گه ردووندا دره وشاوه ته وه.

گشتییرین ثابته دهر باره ی به پاک گرتنی خوا، له سوږه تی (الإسراء) دایه، که ده فهرموي: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ واتە: ھەوت ئاسمانەکان و زەوی و ھەر کەسێک کە تێیاندا ھەیە، بە پاکگرتن و، بێ خەوشیی دەربەری بۆ خوا رادەگەیەنێ و، ھیچ شتێک نە مەگەر بە ستایشکردنەوێ خوا بە پاک دەگرێ، بەلام ئیوە لە بە پاکگرتن و ستایشکردنەکان تێناگەن، بێگومان خوا زۆر ھێدی و مەندەو، زۆریش لێبوردەییە.

برگە ی چوارەم: چۆنیەتی (تَسْبِيح):

تێمە لە تەفسیری ئایەتی ژمارە (۴۴) ی سۆرەتی (الإسراء) دا، کاتی خۆی کورتە باسیکەمان لەو بارەییوە کردو، بەلام لێرەش لە ھەندێ گۆشەو رەھەندی دیکەو، قسە ی لێ دەکەین و، پای ھەندیک لە زانایانیش لەو بارەو دەین:

۱- (الشوکانی) لە تەفسیرەکە ی خۆی دا^(۱) دەلێ: (الْمُرَادُ بِالتَّسْبِيحِ الْمُسْتَدِلُّ إِلَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنَ الْعُقُلَاءِ وَغَيْرِهِمُ وَالْحَيَوَانَاتِ وَالْجَمَادَاتِ، هُوَ مَا يُعْمُ التَّسْبِيحُ بِلِسَانِ الْمَقَالِ كَتَسْبِيحِ الْمَلَائِكَةِ وَالْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَبِلِسَانِ الْحَالِ كَتَسْبِيحِ غَيْرِهِمْ، فَإِنَّ كُلَّ مَوْجُودٍ يُدُلُّ عَلَى الصَّانِعِ).

واتە: مەبەست لە پاکگرتنێک کە پالداوێتە لای ھەموو ئەوانە ی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەن، لە خاوەن عەقڵان و جگە لە ئەوانیش، لە ژيانداران و لە ماددە ی بێ ژيان، بریتییە لەو کە بە زمانی وتار بێ، وەک بە پاکگرتنی فریشتەکان و مروڤەکان و جند بۆ خوا، یاخود بە زمانی حال بێ، وەک بە پاکگرتنی دروستکراوێکانی، جگە لە فریشتەو جندو مروڤ، کە بریتییە لەو کە ئەگەر تێیانەوێ پێمان بێ بە زمانی حال پێت دەلێن: بە دیھێنەرێکیان ھەیەو دروستکەر و کارسازێکیان ھەیە.

ئەمە پای (الشوکانی) ە.

۲- به لّام (الشوکانی) هەر خۆی رای (الزجاج) دینێ، که زانایه کی بهرجهستهی ئیسلامه، ده لّی: (قَالَ الرَّجَاجُ: لَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ: الدَّلَالَةُ وَظُهُورُ آثَارِ الصُّعَةِ، لَكَانَتْ مَفْهُومَةً، فَلَمْ يَقُلْ: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾؟ الإِسْرَاءُ، وَإِنَّمَا هُوَ تَسْبِيحٌ مَقَالٍ، وَاسْتَدَلَّ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۷۸) ﴿الْأَنْبِيَاءُ، فَلَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ مِنَ الْجِبَالِ تَسْبِيحٌ دَلَالَةً، لَمْ يَكُنْ لِيَخْصِيصِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَائِدَةً﴾^(۱). (به راستیی زه ججاج قسه یه کی زۆر جوان ده کات).

ده لّی: نه گهر مه به ست لهو به پاکگرتنه، نه وه بووایه که ده لاله ت ده که ن له سه ر بوونی خواو، شوینه واری دروست کرانیان له لایه ن خواوه، له واندا ده رده که وئی، نه وه شتیکی زانراو بوو بو ئیمه، نه دی بوچی خوا فه رموویه تی: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، به لّام ئیوه له به پاکگرتنی نه وان بو خوا تینا گهن؟ که واته: دروست کراره وکان هه موویان به زمانی قسه (مقال)، (به شیوه یه ک که ئیمه تیی ناگه ین) خوا به پاک ده گرن، به لگه ش قسه ی خوا ی به رزه که ده فه رموئی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۷۸) ﴿الْأَنْبِيَاءُ، وَاتَه: ((ئیمه چیا به کا ئمان له گه ل داوودا رام و ده سته مو و ملکه چ کرد بوون، ههروه ها بالنده کانی ش له گه لید، خویان به پاک ده گرت)) نجا نه گهر نه وه به پاکگرتنه ی چیا به کان بو خوا ته نیا ده لاله تیان بووایه و، به لگه بوونیان بووایه، له سه ر بوونی خواو پهروه ردگار ئیتی خوا، نه و کاته هیه سوودی نه بوو تایبه تی بکات به داووده وه.

یانی: هه رکه س ته ماشای چیا یان بکات، ده زانی خوا دروستی کردوون، نه گهر عاقلانه و به ئینساف وه ته ماشا بکات، به لّام خوا ﷺ ده فه رموئی: چیا به کا ئمان له گه ل داوودا ده سته مو و ملکه چ کرد بوون، پاکی خویان له گه ل راده گ یاند، که واته: نه و پاکی راگه یان دهنی چیا به کان، نه وه نیه به به لگه به یتر نه وه سه ر پهروه ردگار ئیتی خوا، چونکه هه موو که س ده یزانی، نه دی بوچی نه و ته سبیح کردنه تایبه ت کراره به داووده وه؟ به راستی قسه که ی زۆر به جیه.

۳- تەماشای زۆریی تەفسیرەکانم کرد، لەو بارەووە ئەوەی سەرنجی پراکتیشام، ئەوەیە کە فەخرەددین پازیی پەخنە دەگرێ لە (الزجاج) و دەڵێ: (هَذَا الْكَلَامُ ضَعِيفٌ، أَوْلَا: دَلَالَةُ الْأَجْسَامِ مِنْ أَدَقِّ الْوُجُوهِ فَالْغَفَّارُ جَهْلُهَا، ثَانِيًا: مِنَ الْمُحْتَمَلِ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْحَيَاةَ فِي الْجِبَالِ مُعْجَزَةً لِدَاوُدَ)، دەیهوێ هەردووک بەلگەکانی زەججاج هەلبوووە شینتێتەو، دەڵێ:

۱- ئەو کە گوتووێت: بۆچی خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ بەلام ئێوە لە بە پاکگرتنی دروستکراوەکان بۆ خوا تێناگەن، دەڵێ: گەیا ندی جەستەکان لەسەر ئەو کە خوا دروستی کردوون و بوونە بەلگەیان، زۆر وردە، بۆیە خوا بێ پروایەکان دەدوێت و دەفەرموێ: ئێوە تێناگەن، واتە: ئێوە لەو دەلالەتە تێناگەن {لەو دەلالەتە وردە، لەو بەلگە بوونە وردە دروستکراوەکان لەسەر بەدیھێنەراییەتی خوا ﷻ و سەر پەروەردگاریتی و مشوورخۆریەتی خوا بۆیان}.

۲- بە نەسبەت بەلگەکانی دووھەمەوێ دەڵێ: دەگونجێ خوا لەو چیاوانەدا ژیا ئێدا خولقاندن {و، قسەیانکردن، بە زمانی وتار خوایان بە پاکگرتن} وەک موعجیزەیک بۆ داوود ﷺ^(۱).

ئەجە فەخرەددینی پازیی دەڵێ: بە پاکگرتن، دوو واتایان دەگەیهێن:

یەكەم: ئەو دروستکراوانە هەموویان بەلگەن لەسەر مەزنی خواو پاک و بێ خەوشیی خوا، کەواتە: بە زمانی حال دەڵێن: خوا! تۆ مەزن و بەرزو پاک و بێ خەوشی و دووری لە هەر کەم و کوڕیەک.

دووھەم: هەموو بوون گونجاوەکان (الممكنات)، {ئەوانەکانی دەگونجا بێ و دەگونجا نەبێ} ملکەچن بۆ خواو خوا پەروەردگار خستوونە ژێر پکێفی خۆیەو، بەو شێوەیە بیهوێ مامەلەیان لەگەڵدا دەکات، ئەوەش شێوەی بە پاکگرتیانە بۆ خوا ﷻ.

۴- پاي بەندە: من لە تەفسیری سوۋرەتی (الإسراء)دا، لە کاتی شیکردنەوێ و پوونکردنەوێ واتای ئایەتی ژمارە (۴۴)دا، کە پێشتر خوێندمەوێ، کورتە باسیکم کردوێ، لەوێشدا هەر ئەو پرایەم زیاتر تەبەننێ کردوێ کە هەر دروستکراویک لە دروستکراوە کانی خوا، جوړیک بە پاکگرتن و ستایشکردنی تاییەت بە خۆی هەیه بۆ خوا، کە بۆ ئیمە زانراو نیە، لەوێ بەلگەکانیشم هیناون:

أ- یەکیک لە بەلگەکان ئەوێە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: بەردیک هەبوو لە پشت مەککەوێ، پێش پێغەمبەرایەتی سلاوی لێ دەکردم، ئیستاش بەردەکە دەناسمەوێ^(۱).

ب- هەروەها لە صەحیحی بوخاریی و موسلیم دا هاتوێ، کە هاوێلان دەنکە بەردو چەویان لە دەستی پێغەمبەردا ﷺ بینوێ، تەسیحاتی کردوێ^(۲)!

ج- تەجا پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەر کۆلکە دارێک وتاری دەدا، دوایی ئافەرەتیک مینبەرێکی بۆ دروستکرد، کەچۆ سەر مینبەرەکە ئەو بێکە خورمایە، ئەو کۆتەرە دارخورمایە گریاو نالاندى، هاوێلان هەموویان گوێیان لێ بوو، ئەوانەى لە مزگەوتدا هەبوون، وەک چۆن بەچکە حوشتەر دەنالتێتی و دەگریەت، ئاوا گریاوێ، پێغەمبەری خواش ﷺ لە مینبەرەکەى دابەزی و دەستی پێدا هینا بەو کۆتەرە دارخورمایەدا، تاکو بێ دەنگ بوو، فەرمووی: پێی ناخۆش بوو، کە من چیدیەکە وتاری لەسەر ئەدەم^(۳).

لەوێ لەو کورتە باسەدا کە لەوێ کردوومانە، بەلگەى دیکەشم هیناونەوێ، لە راستیدا کە خوا دەفەرموێ: بەلام لە بە پاکگرتنەکیان تێناگەن، پێویستی بەو هەموو تەئویل و لادانە ناکات و، ئیستاش کە زانیاریی زیاتر بەرەوپێشەوێ

(۱)- {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا يَمْكُهُ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ»} (أخرجه أحمد: ۲۰۹۲۱، ومسلم: ۲۲۷۷، والترمذي: ۳۶۲۴، وابن حبان: ۶۴۸۲).

(۲) أخرجه البيهقي في الدلائل (۶/ ۶۴، ۶۵).

(۳) رواه البخاري: ۳۵۸۵.

چۈۈ، زياتر ئەو نەتىيانە دەردەكەون، كە ھەر كام لە دروستكراۋەكانى خوا، وا پىدە چى جۆرىك لە دەركکردن و ھەستى ھەبى، كە ئىمە نەيزانىن، ئايا ئەۋەى مېروولە دەيكات لە شارەكەى خۆيدا، يان ئەۋەى ھەنگ دەيكات لە كووړەو خەلىفەكەى خۆيدا، چ بلىمەتېك دەتوانى ئەۋە بكات، ئايا تاكو ئىستا بەشەر توانىويەقى بەو شىۋەيەى ھەنگ شارى خۆى بەرپۋە دەبات، ئەو وردەكارىيە بكات، يان مېروولە، يان ھەندېك لە دروستكراۋەكانى دىكە، ۋەك جالجالۆكە؟ بەلئى ھەركام لە ژياندارو زىندەۋەران بگرە ھەتا ماددەى بى ژيان، ھەركاميان شتىكى تايبەت و سەرسۈپھىنەرە، ئەو وردەكارىيەى لە نىو گەردىلەدا ھەيە، وردەكارىيەكى يەكجار سەرسۈپھىنەرى تىدا ھەيە، جاران ھەر وايندەزانى گەردىلە لە سى بەش پىك دى: ئەلىكتروڻ و پرۆتوڻ و نىوتروڻ، ئىستا بۆيان دەركەوتوۋە كە نەخىر، ھەر لە نىو پرۆتوڻدا كواركەكان ھەن و، لە نىو نىتروڻدا كواركەكان ھەن و، وردەكارىيى زۆر زياتر ھەيە لە نىو گەردىلەدا، كە سادەترىن شىۋەى ماددەيە.

بۆيە منىش پىم وايە: ھەق و راست ھەر ئەۋەيە كە ھەرچى لە گەردووندا ھەيە، ھەرچى خوا دروستىكردوۋە، ھەموۋى خوا بە پاك دەگرى و ستايىشى دەكات، بەلام مەرج نىە ئەو بە پاكگرتن و ستايىشكردنە، بۆ ئىمە زانراۋبى، ئەگەرنا بېگومان بە زمانى حال ھەموويان بەلگەن لەسەر بوۋى خوا، ھەموويان بەلگەن لەسەر پاكى و بى خەۋشى و ستايىشكراۋى خوا، ئەۋە گومانى تىدانىە، ئەۋەش بۆ ھەر كەسى كە عقل و وىژدان بەكارىننى زانراۋە، بەلام وىپراى ئەۋە ئايەتەكە لە پشت ئەۋەشەۋە، ئەو واتايەش دەگەيەننى، كە ھىچ شتىك نىە بە شىۋەيەك لە شىۋەكان، كە بۆ ئىمە زانراۋ نىە، خوا بە پاك نەگرى و ستايىشى نەكات.

كورتە باسیك له باره‌ی ئه‌و چوار سیفه‌تانه‌ی خواوه‌:

(الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ)

به‌پـێـزان!

ئهم كورتە باسه له دوو برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌پوو:

برگه‌ی یه‌كه‌م: چه‌مك و واتای ئه‌و چوار سیفه‌ته‌ی خوا:

(أَوَّلُ) واته‌: یه‌كه‌مین، (آخِرُ) واته‌: دوایه‌مین، (الظَّاهِرُ) واته‌: ئاشكرا، (الْبَاطِنُ) واته‌: په‌نه‌ان، واتایه‌کی دیکه‌: (الظَّاهِرُ) واته‌: به‌رز، زَالُ، (الْبَاطِنُ) واته‌: زۆر نیزیك.

سه‌ره‌تا ده‌لێین: ئهم چوار سیفه‌ته‌ باشترین پێناسه‌ن بۆ خوای به‌رزو بـێ وێنه‌، له‌ راستییدا تێمه‌ که‌ ته‌ماشای زنجیره‌ی دروستکراوه‌کان ده‌که‌ین، به‌ دوا‌ی هه‌ر شتێ بکه‌وی، ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر سه‌ره‌تای که‌ لێهه‌وه‌ هاتوه‌و، په‌یدا بووه‌، بۆ وێنه‌:

ئهم گه‌ردوونه‌، که‌ کاتی خو‌ی هه‌ندیک له‌ بې‌پروا‌و مولحیده‌کان زۆر دل‌خۆشبوون به‌وه‌ی ده‌یانگوت: ئهم گه‌ردوونه‌ سه‌ره‌تایه‌کی نیه‌، لێهه‌وه‌ ده‌ستی پێک‌ردبـێ، هه‌ر بۆیه‌ کۆتاییه‌کیشی نیه‌، لێهه‌وه‌ ته‌واو بـێ و کۆتایی پـێ بـێ، به‌لام ته‌وه‌ له‌و کاته‌دا بوو، که‌ جارێ زانستی گه‌ردوونناسی و فیزیای زۆر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ نه‌چوو بوون و، تازه‌ گروگالیان ده‌کرد، پێڕۆچکه‌ بوون و داره‌ داره‌یان ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی ته‌وه‌ زانستی فیزیای گه‌ردوونناسی زیاتر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوون، به‌ تایه‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌نیشتاين و، زانایانی دیکه‌ وه‌ک (جیمس جینس) و (ستیقین هوکینگ) که‌ ئهم دوا‌ییانه‌ مرد، [هه‌رچه‌نده‌ له‌ ئێوان ئیلحادو خواناسی دا،

ھەر دەھات و دەچوو و زیاتر حالەق ئیلحادیی خۆی پېشان دەدا[حالەتەکی زۆر گۆرا، زانستیی فیزیائست گەشتۆتە ئەو بیردۆزەو قەناعەتە و ئیستا وەک راستییەکی زانستیی سەلمیتراو، مامەلە لەگەڵ ئەو بیردۆزەیدا دەکەن، کە ئەم گەردوونە سەرەتایەکی ھەیە، ئەویش ئەوەیە کە لە یەکەییەکی زۆر بچووکەو ھاتو، کە بە ئینگلیزی پێ دەئێن: سینگۆلاریتی (singularity) واتە: یەکەیی گەردوونی (الوحدة الكونية)، ھێلکەیی گەردوونی (البيضة الكونية)، تۆوی گەردوونی (البذرة الكونية)، ئەو وشانەیی ھەموو بۆ بەکار دێن، کە بۆ ەپرەیی تەرجمەیان کردوون، ئنجا ئەو سینگۆلاریتیە دەئێن: ئەوەندە بچووک بوو، زۆر زۆر لە ئەلیکترونیش بچووکتر، کە نەک ئەلیکترون کە زۆر بچووک، تەنانەت گەردیلەش کە چەند ھەزار بەرانبەری ئەلیکترون، بەمیکرۆسکۆپی ئەلیکترونیش ھەر نابیرێ، ئنجا بۆ ئەو بچووکیی ئەلیکترون بزانی کە سینگۆلاریتی زۆر لەویش بچووکتر، دەئێن: زانایان دەئێن: ئەگەر گەردیلەیک بە ئەندازەیی گۆی زەوی لێ بکەین، ئەلیکترونەکی ھێندەیی تۆپیک دەبێ، تۆپی پێ کە یاری پێ دەکری! ئنجا لەگەڵ ئەو ەشدا ئەم سینگۆلاریتیە لە ئیلیکترونیش زۆر بچووکترەو من لە مەسووعەیی: (ئیمان و ئیلحاد)دا، بە تەفصیل باسی ئەوەم کردو، فیزیک زانانی دەئێن: ئەو سینگۆلاریتیە (سێزدە ملیار و ھەشتەد ملیون) سالت لەمەو پێش، لە حالیک دا کە لەو پەری گەرمیدا بوو، لەو پەری بچووکیی دابوو، لە ماوەیکەیی ئەو پەری کەم دا، کە ھیچ کام لەو گەرمیی و قەبارەو کاتە، وێنا ناکرین، تەقیو تەووەو لەو کاتەو ئەوئ سەرەتای دروستبوونی گەردوونە، لەو کاتەو ەش ئەم گەردوونە دەستی بە ئیککشان کردو، دەستی بە دروستکران کردو، کەواتە: گەردوون سەرەتایەکی ھەیەو، ھەرچی لێی دەکۆلیو، ھەمووی سەرەتایەکی ھەیە، زنجیرەیی دروستکراوەکان ھەموویان لە شوێنیک دەو ەستی، بۆیە خوا یەکەمینە، واتە: خوا سەرەتاو دەستپێکی دروستکراوەکانە.

ھەرۋەھا خوا دوايەمىنە واتە: خوا دروستکراۋەکان ناھيلى و بەس خۆي دەمىنى، ئەۋەي پىنى، بەھىشتەۋەي خوا دەمىنى، ۋەك خەلکى بەھەشت و دۆزەخ كە دەمىن، بەھىشتەۋەي خوا دەمىن.

كە خوا دەفەرمۆي: **(وَأَظْهَرُ وَالْبَاطِنُ)**، ئاشكراو پەنھانە، خوا **عَلِيمٌ** ئەگەر بە چاۋى عەقْل و دَل بۆي بېروانى، ھىچ شىك لہ خوا ئاشكراتر نىہ، (عطاء اللہ الأسكندري) قسەيەكى زۆر جوانى ھەيە دەلى: (مَتَى غِبْتَ حَتَّى تَكُونَ الْأَكْوَانُ هِيَ الَّتِي تَدُلُّ عَلَيْكَ)، خوايە! تۆ كەنگى پەنھان بۈوي، تاكو دروستکراۋەكان بىنە، بەلگە لەسەر تۆ؟ لە راستىدا ھىچ شىك لہ خواو لہ بۈوي خوا ئاشكراترو پرونتر نىہ، ئەگەر بە چاۋى عەقْل و دَل بۆي بېروانى، بگرە ھەندىك لہ زاناو عارىفەكان، بەلكو ھەندىك لہ فەيلەسووفەكانىش دەلىن: ئىمە بەلگەمان لەسەر ئەۋەي ئەم گەردۈنە ھەيە، خەون و خەيال نىہ، بۈوي خوايە، خوا دەفەرمۆي ھەيە، ئەگەر خوا نەيەرمۈوبايە من ئاسمانەكان و زەويىم دروستكردوون و ئىۋەم دروستكردوۋە ھەن، دەمانگوت: پەنگە ھەر خەون و خەيال بى!

بەلام ئەگەر بە چاۋى سەرو بە پىنچ ھەستەكان بە دۋاي خۋادا بگەرپى، بىگومان خوا پەنھانە، ونە، شىردراۋەيە، بە چراو شەداۋى ھەستەكان ناگىرى.

چۈنكە پىنچ ھەستەكانى ئىمە، تەنبا دەتۈانن لەگەل دىنبايەكى سنۈوردارى بەرھەستدا مامەلە بكن، تەنانت ئەگەر مەنەۋى مامەلە بكەين لەگەل دىناشدا، دىنباي نا بەرھەست دا، دەبى پەنا بەرىنە بەر عەقْل، ئىمە بە عەقْل زۆر لە شتەكان دەرک دەكەين، بۆ وئە: دادگەرى، كى دادگەرى بىنيۋە، ئىمە فلانكەسى دادگەرمان بىنيۋە، بەلام دادگەرى بۆ خۆي بەھايەكە نابىرى، ئەدى چۆن دەزانين ھەيە؟ بە عەقْل، ھەرۋەھا جوانى، ئەمە گۆلىكى جوانە، ئافرەتتىكى جوان، پياۋىكى جوان، مندالىكى جوان، دىمەنىكى جوان، ئافگەيەكى جوان، ئەۋە دەزانين، بەلام جوانى بۆ خۆي، ۋەك بەھايەك بە عەقْل دەرک

دەكرى، دادگەرىي بە عەقل دەرك دەكرى، چاكىي بە عەقل دەرك دەكرى،
 ھەرودھا بەزەيى، ئازەللىكى بە بەزەيى، مروفلىكى بە بەزەيى، ئالندەبەكى بە
 بەزەيى ھەيە، بەلام بەزەيى لە خویدا، وەك بەھايەك بە عەقل دەرك دەكرى.

ئىنجا كەسىك تەماشاي كۆشكىك دەكات، كەسىشى تىدا نىە، بەلام تەماشى
 دەكات ھەموو شتەكانى لە شوئى خۇياندان، ئەو كۆشكە ھەموو پىداوئىستىيەكانى
 تىدان، ئايا مروف پئوئىستىي بەو دەكات بە چاۋ وەستاۋ كرىكارەكان بىئى،
 كە دروستىان كردو، ئەندازيارەكە بىئى، كە نەخشەي بۆ كىشاۋە، ئىنجا بلى:
 كەسىك ئەم كۆشكەي دروستكردو؟ نەخىر، ئەدى ئەم گەردوونە!! ئايا لەو
 كۆشكە كە لە بىبانىكىدا بىئى، ھەموو خاۋەن عەقلىك دەلى: پوژىك لە
 پوژان ئەندازيارىك نەخشەي بۆ كىشاۋە، وەستاۋ كرىكارانىك ئەم كۆشكەيان
 دروستكردو، بەلگەبەكى پوونتر نىە لە سەر بوونى خوا؟ دەلىم: نەك ھەر ئەو،
 بەلكو شوئى پئىكە لە بىبانىكىدا بىئى، ھەموو خاۋەن عەقلىك بەپئى شوئى
 پئىكە، دەيكاتە بەلگە، ئەگەر ھى مروف بى و گچكە بى دەلىن: ئەوە مندال
 بوو، ئەگەر شوئى پئىكەش گەورە بى، بەگوئىرەي خوى مەزەننەي بۆ دەكرى،
 بەلام ئەگەر شوئى پئى ئازەللىك بى، بۆ وئىنە: حوشتر بى، يان گا بى، يان
 گوئىرئى بى، يان ئەسپ بى، يان پشیلە بى، دەگوئىرئى: فلان شتە بوو، شوئى
 پئىكە بەلگەبە لەسەر ئەوئى پئوئىكە بەوئىدا رۆئىشتو، ئەدى ئەو گەردوونە،
 كە ھەموو پىداوئىستىيەكانى مروفابەتتى تىدان، نەك ھى چەند مروفلىك، وەك
 كۆشكىك، بەلكو ھى ھەموو مروفابەتتى بە ھەموو جىلەكانىەو؟! بىگومان
 خواي بى وئىنە ئەگەر بە چاۋى عەقل و دل بۆى بروانى، زور ئاشكرابە، بەلام
 بەچاۋى سەر بۆى بگەپئى پەنھانە، ئىنجا نەك ھەر خوا ﷻ بەلكو زور لە
 دروستكراۋەكانى خواش، بە چاۋى سەر نابىئىرئى و، نايەنە بەر ركىفى پئىچ
 ھەستەكان، بەلكو بە عەقل و لە دواي عەقل، بە دل و بەخورپە ئىلھام و،
 پاشان بە وەحىي، كە راسترىن و بى خلتەترىن زانستە، بەو ئەو راستىيانە

دهرک ده کړېن، که خوا له سهر زمانې پټغه مېهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به ټيمه ي ږاگه ياندوون.

برگه ي دووهم: شیکردنه وه يه کي ټه و چوار سيفه ته ي خوا:

زانايان ته عبيري کي جوانيان هه يه، بُو ټه و چوار سيفه ته ي خوا ﷺ، يه کي کيان ده لئ: (هُوَ الْأَوَّلُ بِلَا اِبْتِدَاءٍ، وَالْآخِرُ بِلَا اِنْتِهَاءٍ، وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ، وَالْبَاطِنُ بِلَا اجْتِنَابٍ)، ياني: خوا يه که مه، به لَام به بئ ده ستيک، واته: يه که مه بئ ټه وه ي ده ستي پيکړد بئ و هه ر بووه، بوونه که ي دريژي هه يه، به ټه زلدا چو ټه خوار، ياني: خوا ﷺ وه ک دروستکراوه کان نيه، ټيستا عه قلئ ټيمه ناتواني دهرکي هيج شتئ بکات، مه گهر سهره تايه کي بُو دابنئ، به لَام خوا بئ سهره تايه، بُو يه ده فهرموئ: (أَوَّلُ بِلَا اِبْتِدَاءٍ)، يه که مه به لَام به بئ ده ستيکړدن.

(وَأَخِرُ بِلَا اِنْتِهَاءٍ)، خوا کو تايه، به لَام بئ ټه وه ي بېړئ و کو تاي بئ.

(وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ)، خوا ناشکرايه، به لَام بئ ټه وه ي نزیک بېته وه.

(وَالْبَاطِنُ بِلَا اجْتِنَابٍ)، خوا په نهانه، به لَام بئ ټه وه ي په نهان و شيړدراوه بئ.

به پړزان!

له راستييدا ټه گهر مروؤف بيه وئ له ماناي ټه زل و ټه به دو، بئ سهره تايي خواو بئ کو تايي خوا عز وجل ټيگات، شتيک له عه قلئ خوئ بار ده کات، که له تواناي دا نيه، تواناکاني مروؤف سنووردان:

يه که م: پينج هه سته کان:

أ- هه ستي ديتن، هه تا مه ودايه ک ده بينين و له وه به ولاره نابيين.

ب- هه ستي بيستن، ټيمه له بيست له رينه وه (ذُذْبَةُ) وه ده بيستين و له خوار بيسته وه نابيستين و، هه تا بيست هه زار (۲۰۰۰۰) له رينه وه ده بيستين، له سهرووي ټه و بيست هه زاره وه ده گئ زور گه وره بئ نابيستين، بومان ټيستي عاب ناکړئ.

ج- ھەروەھا ھەستی دەستلێکوتان (مەس) ی ئیمە بەھەلەدا دەچێ، سێ ئاوان بێنە، ئاوێکی گەرم و، ئاوێکی ساردو، ئاوێکی شیلەوتتین، لە ئاوە گەرمەکە دەست دەریئەو بیخە شیلەوتتینەکەو، ھەست دەکە ی ساردە، لە ساردەکە دەست دەریئەو، بیخە شیلەوتتینەکە، ھەست دەکە ی گەرمە، بەھەلەدا دەچێ.

د- دیسان بۆنکردنمان بە ھەلەدا دەچێ.

ھ- تام کردنیش بەھەلەدا دەچێ و، ئەوانەش کاریگەرییەکی زۆریان نیە لەسەر دەرککردنی شتەکان، واتە: دەست لێکوتان و تام و بۆن.

دووھەم: خوا ﷻ عەقڵی داوہ بە مەرۆف، بەلام بۆ ئەوہنا کە ھەموو نەیینیەکانی گەردوونی پێ بزانی، چونکە مەرۆف پەکی لەسەر ئەو نەکەوتو، بۆ ئەوہی تاقیی بکریئەو ھەموو نەیینیەکان بزانی، بەلکو لە قەدەر خۆی نەیینیەکان دەزانی، کۆتایی ئەم کورتە باسەش بەم فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ دێنین:

اعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، تَسْأَلُهُ خَادِمًا فَقَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ، فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۱۳، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ج ۱۰، ص ۲۶۲، أَبُو دَاوُدَ: ۵۵۰۱، وَالبخاري في الأدب المفرد: ۱۲۱۲، وابن ماجه: ۳۸۷۳، وابن حبان: ۹۶۶).

واتە: ئەبوو ھورەیرە ﷺ، دەتێ: فاتیمە ی کچی پێغەمبەر ﷺ (خوا لێی رازی بێ) ھاتە لای پێغەمبەری خوا ﷻ داوای خزمەتکاریکی لێ دەکرد (کەسیک لە مانی دا ھاوکارییان بکات) پێغەمبەریش ﷺ پێی فەرموو: بێی: ئە ی خوا یە! پەروەردگاری ھەوت ئاسمانەکان و، پەروەردگاری تەخت و بارەگای مەزن و، پەروەردگاری ئیمەو پەروەردگاری ھەموو شتێک، دا بەزینەری تەورات و ئینجیل

و فوڤقان، قلیشینہری ھەموو دەنکە تۆوہکان و ھەموو نیوکەکان، پەنا بە تۆ دەگرم لە خراپەیی ھەر شتیک کە نیوچەوانەکەیی بە دەست تۆیە {تۆ نیوچەوانیت گرتووە، جلەوی بە دەست تۆوہیە} تۆ یەکەمی و لە پیش تۆدا ھیچ شتیک نەبووە، تۆ دوا یەمینی و لە دوا تۆ ھیچ شتیک نیە، تۆ (ظاہر) ی و لە سەر ووی تۆوہ ھیچ شتیک نیە، تۆ (باطن) ی و نزیکتر لە تۆ ھیچ شتیک نیە، قەرزمان لە کۆڵ بکەووە، لە ھەژاریی بێ نیازمان بکە.

لێرەدا پێغەمبەری خوا ﷺ (أَوَّل) ی بەوہ پێناسە کردوہ کە ھیچ شتیک لە پیش نیە، (آخِر) ی بەوہ پێناسە کردوہ، کە ھیچ شتیک لە دوا نیە، (ظاہر) ی بەوہ پێناسە کردوہ، کە ھیچ شتیک لە سەر وہ نیە، (باطن) یشی بەوہ پێناسە کردوہ، کە ھیچ شتیک لەو نزیکتر نیە، لە دروستکراوہ کانیوہ.

مه سه له ی دووهم:

فه رمانکردنی خوا ﷺ به برواداران که بروایه که یان به خواو پیغه مبه ره که ی مه حکمه تر بکه ن و، له وه ی خوا پیتداون، به خشن و، سه رکونه کردنیان له سه ر بروانه هینان به خوا وه ک پتویست، له حالیکدا که پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ بانگیان ده کات و پتیشتریش په یمانی زگماکی لیان وهرگرتوه و، ثایه ته پووشنه کانیش بو دهر بازکردنیان له تاریکیان و، به ره و پووشنایی هینانیان داده به زینتی، دواپی سه رکونه کردنیان له سه ر نه به خشین و، راگه یاندنی یه کسان نه بوونی جه نگاوه ران و، سامانی خو به خشه رانی پتیش فه تح، له گه ل هی دوا ی فه تح داو، راگه یاندنی نه وه که مال و سامانی خو به خشه ران له ری خوادا، قهرز ده دهنه خواو، به چند به رانبه ر بو یان قهره بوو ده کاته وه و، پاداشتیکی هه ره باش و نایابیان ده داته وه:

خوا ده فه رموی: ﴿۱﴾ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ ۚ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۚ فَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۲﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْعُوْكُمْ لِيُوْثِقُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِيْ يُزِلُّ عَلٰی عَبْدِهٖ ؕ اِنْ يَنْتَهِ لِيُخْرِجْكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ اِلَى الْاُتُوْرِ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرْءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ اَوْلٰئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدِ وَقَتْلَوْا ۚ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنٰى ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۵﴾ مَّنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ ۚ لَهُ ۙ وَلَهُ ۙ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۱﴾

شیکردنه وه ی ثم ثایه تانه، له نوزده برکه دا:

۱- ﴿۱﴾ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ ﴿۱﴾ بروابین به خواو به په وانه کراوه که ی، ثم مه وه ک شاره زابانی پریمانی عه ره بیی ده لین: (اسْتِثْنَاءٌ وَقَعَ مَوْقِعَ النَّبِيَّةِ بَعْدَ الْاِسْتِدْلَالِ)، رسته به کی ده سپیکردنه، وه ک نه نجامگیری له وه ی رابرد هیناوه، نه وه ی رابرد له شه ش ثایه تی

سهره تاي سوورده تي (الْحَدِيدُ) دا، سهره تا خوا ﷻ نهو راستييه ي راگه ياند، كه هه رچي له ئاسمانه كان و زهوي دايه، خوا به پاك ده گرتي، به چه مكي به رفراوان و گشتگيري به پاكگرتن، واته: هه رچي له ئاسمانه كان و زهوي دا هه يه، زاتي خوا به پاك ده گرتي كه هاوئنه ي هه بي، سيفه ته كاني خوا به پاك ده گرن، كه هاو وئنه يان هه بن، بۆ وئنه:

۱- ناوه كاني خوا به پاك ده گرن، كه كه سي ديكه نهو ناوانه ي هه بن، وهك خوا فه رموو يه تي: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ ۱۵ مريم.

تاي ا هيج هاوناويك بۆوي ده زاني؟

۲- له باره ي سيفه ته كانيشيه وه فه رموو يه تي: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الروم: ۲۷، سيفه تي هه ره به رز ه ي خوايه له ئاسمانه كان و زهوي دا.

۳- هه روه ها ياساو حوكمه كاني خوا به پاك ده گرن، كه هه له و په له يان تيدا هه بي، يان كه سي ديكه بتواني ياساو حوكمي وا ده ربكات، وهك خوا ده فه رموي: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾ ۱۱۵، الأنعام، واته: وشه كاني په روه رداگارت له راستي و دادگه ري دا، ته وويان كرده، يان ده فه رموي: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ الْخٰكِمِينَ﴾ ۸، العن، واته: تاي خوا كاره جيتريني دادوه ران، ياخود به رنامه دانه ران نيه؟!

۴- هه روه ها كرده وه كاني خوا ﷻ به پاك ده گرن، له وه ي كه م و كو پي و خه له ليان تيدا هه بن.

۵- دروستكراوه كاني خوا به پاك ده گرن له وه ي نا پيكيان تيدا هه بي: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ﴾ ۲، الملوك، به كورتبي: هه موو كاروباره كاني خوا، هه رچي په يوه ندي به خوا وه هه يه: زات و سيفه ت و ناو و كردار و ياساو فه رمايشت و به رنامه و پرياره كاني و قه ده رو قه زاي خوا، هه مووي به پاك ده گرن، له وه كه كه م و كو پي و نا پيكي و ناته وويي تيدا هه بي، ئنجا دواي نه وه ي خوا ﷻ بيست سيفه ت و كرده وه ي باس كردن، بۆ پينا سه كردني خو ي كه پيشتر باس مان كردن، ده فه رموي: ﴿ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُوْلِهِ﴾، ياني:

ئەو خواھەي **﴿﴾** كە لەوھ پېش پېتان ناسێراو، سېفەت و كردهوھ ناوازەو بێ وێنەكانێتان بۆ باسكەران، پرۆای پێ بێنن **﴿وَرَسُولُهُ﴾** ھەرۆھەا بە ڕەوانە كراوھەكەش، ھەلبەتە ئێمان ئەوھ نێھ تۆ بزانی خوا **﴿﴾** ھەيە، نا، ئەوھ خاڵی ھاوبەشە ئێوان مسوڵمان و نامسوڵمان و، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن و ھەموو لایەكە، تەنانەت ئیبلېسېش زۆر چاك خۆای ناسیوھ، بەلام پێویستە چوار شت ھەبن، ئنجا پێی دەگوترێ ئێمان:

يەكەم: ئەو راستییانەي ئێوھ پڕۆكي ئێمان پێك دێنن، بە عەقڵ دەرەك بكړین، كە ئەوھ بەراستدانان (تصدیق)ی پێدەگوترێ.

دووھەم: بە دڵ ئەو راستییانە پەسەند بكړین و خوښوېستړین و ملكەچیان بۆ بكړی.

سێھەم: بە زمان دانیان پێدا ھەيتړی و، ئیقراریان پێ بكړی.

چوارھەم: بە ئەندامەكانیش ڕەفتاریان پێ بكړی.

كە خوا دەفەرموێ: پرۆا بە خواو بە پێغەمبەرەكەي بێنن، واتە: بەو چەمك و واتایە، ھەموو ئەو راستییانەي خوا پېتان دەفەرموێ، بیانزانن و پەسەندیان بكەن و دانیان پێداپێنن و ملكەچیان بن و، خویشی ھەم بە عەقڵ و دڵ بیناسن و، پەسەندی بكەن، كە خوا تاكە بەدېھێنەر و پەرۆردگار و پەرستراوتانەو، بەزمان دانی پێداپێنن و، بە كردهوھش بوێ ملكەچ بن، ھەرۆھەا بۆ پێغەمبەریش بە ھەمان شێوھ.

۲- **﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ﴾**، لەوھش ببەخشن كە خوا ئێوھ تێدا كردۆتە جێنشین، (مِمَّا، يانی: (مِنَ الَّذِي) چونكە (ما) (موصولة)یە، واتە: ھەر شتێك كە خوا ئێوھ تێدا كردۆتە جێنشین و خستووێتە دەستی ئێوھ، ئێوھ لێ ببەخشن.

۳- **﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾**، ئەوانەي لە ئێوھ پرۆایان ھێناوھ و مأل و سامانی خوێان بەخشیوھ، پاداشتیكي گەورەیان ھەيە، وەك پېشتريش باسەمان كرد ھەندێك لە زانایان گوتووین: ئەم ئایەتەش لەگەڵ شەھەكەي رابردن، ھەرۆھەا ئایەتی

دوایش، به لکو هندیکیان گوتوو یانه: دوو سی ئایه تی دوا بیش، هه موویان هه تا ده گاته: **لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ**، که نه وه به دلنایی مه دینه یه، نه وانی دیکه هه موویان مه ککه یین، به لام من وای تیده گهم: ثم ئایه تهش مه دینه یی بی، نه گهر مه ککه یی بووبن، هه نه وه شهش ئایه ته یی سه ره تان، نه ویش به لکه یه کی زور مسوگه رکه رو دلنیا که رمان به دهسته وه نیه، نه وه شهش ئایه تهش له مه ککه دابه زین، له راستیییدا ثم ئایه تانه هه موویان وه ک نالقه کانی زنجیریک یه کدی ده به ستنه وه، هه چ شتیک ناچارمان ناکات بلین: ثم شهش ئایه ته وه هندیکی ئایه تی دیکه ش که پیشتر باسمان کردن، مه ککه یین، عه بدوللای کوری مه سهوود **وَالَّذِينَ**، نه وه ئایه ته یی ده فره موی: **إِنَّمَا يَأْتِيَنَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ**، وا له قسه که یی وه رده گیری که ده بی له مه ککه دابه زینی، به لام ثم ئایه ته موباره که، نه گهر له مه ککه یان مه دینه ش دابه زین، هه ندیکی گوتوو یانه: نه ویشکاله یی تیدا هه یه، خوا **وَالَّذِينَ** چوون به که سانیکی که پروایان هیناوه، ده فره موی: پروا بینن به خوا به پیغه مبه ره که یی؟!

وه لامه که یی نه وه یه که نه وه ته نیا لیره نه هاتوه، له سووره تی (النساء) یشدا خوی په روه ردگار نه وه فرمانه یی دووباره کردوته وه، نه ویش له بهر نه وه یی ئیمان هینان یه ک شت نیه، که ئیمان بیننی و ته وای بی، به لکو ئیمان پله پله یه، نه وه تا له سووره تی (النساء) دا، له ئایه تی ژماره (۱۳۶)، دا خوا ده فره موی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا** (۱۳۶) واته: نه یی نه وانه یی پرواتان هیناوه! پروا بینن به خوا پیغه مبه ره که یی و، به و کتبییه دابه زاندوته سه ر پیغه مبه ره که یی و، به و کتبییه یی پیشتر دابه زاندوه (واته: هه موو کتبییه کان) هه ره که سیکیش به خوا به فریشته کان و به کتبییه کانی و به پیغه مبه رانی و به روژی دوا یی، بی پروا بی، به دلنایی گومرا بوونیک یی دوور گومرا بووه.

هه روه ها له شوینی دیکه شدا، خوا **وَالَّذِينَ** نه و راستیییه یی که فرمان ده کات به پرواداران، پروا بینن واته: پروایه کی مه حکم ترو قوولترو چاکتر بینن، چونکه

ثیمان پله پله یهو، خوا ﷺ فەرمانی پیکردوون له پله یه کی ئیمانی نزمه وه برۆن بو پله یه کی ئیمانی بهرزتر، ههروهک له کۆتایی ئەم سووپه ته شدا هه ره هیه، ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾، له ویشدا دیسان ئەوه دووباره بۆتهوه.

ئجا خوا ﷺ وهک پرسیارکردنی سه رزه نشت (توبیخ) و سه رسوپماندن (تعجیب) ده فهرموئ: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، ئەوه چیتانه! برۆا ناهینن به خوا؟ یانی: چ شتیک وای لیکردوون برۆا نه هینن.

۴- ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، له حالیکدا که پیغه مبه ر ﷺ بانگتان ده کات، تا کو برۆا به پهروه دگارتان بینن.

۵- ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، به دلنیا یی په یمانیشی لیوه رگرتوون، ئەگه ر تپوه برۆادارین، هه له به ته له رسته ی پیشتیشدا که ده فهرموئ: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا هُمْ أَكْبَرُ﴾، ئەم ئایه ته ئەگه ر مه دینه یی بئ، (من) بو به شتیک (تبعیض) نیه و (بیانیة) یه، یانی: بو روونکردنه وه یه، واته: ئەوانه تان که برۆایان هیناوه و مال و سامانی خو یان به خشیوه، پاداشتیکی گه وره یان هیه، به لام ئەگه ر ئایه ته که مه که یی بئ واته: ئە ی خه لکی مه که! ئەوانه تان که برۆایان هیناوه و مال و سامانی خو یان به خشیوه، پاداشتیکی گه وره یان هیه، به لام زیاتر وای تیده گه م ئەم ئایه ته مه دینه یی بئ، بویه: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾، لیژده ا (من) بو روونکردنه وه یه، نه ک بو به شتیک، ئنجا که ده فهرموئ: چیتانه! برۆا به خوا ناهینن له حالیکدا پیغه مبه ر ﷺ بانگتان ده کات، برۆا به پهروه دگارتان بینن، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ يَمْتَعُكُمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُمْ الرَّسُولُ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ وَحُجَّةٌ، وَعَلَاوَةٌ عَلَيْهِ: أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَكُمْ الْفِطْرِي)، چ شتیک رێگرتانه که برۆابینن به خوا ﷺ، له حالیکدا پیغه مبه ر ﷺ ئەو ئایه تانه ی بو روونکردنه وه، که خوا پێیدا ناردوون، به لگه و روونکردنه وه ی ئەوه یان تیدا هیه، هانده رتان بئ بو برۆاهینان و، سه رباره ش خوا په یمانی زگماکیشی لیوه رگرتوون؟!

﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُ﴾ هه‌م به (أَخَذَ) هه‌م به (أَخَذَ) ش، خویندراوه‌ته‌وه، ئنجا ته‌گه‌ر به‌خویندراوه‌ته‌وه: ﴿وَقَدْ أَخَذَ﴾ ده‌بی بگوئری: ﴿مِيثَاقُكُمْ﴾، ئەو کاته ده‌بیته (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ) بکه‌ر نادیارو (مِيثَاق) ده‌بیته (نَائِبُ الْفَاعِلِ) ه‌که، واته: ئیوه په‌یمانتان لئ وه‌گیراوه، ئایا ئەو په‌یمان مه‌به‌ست پئی چییه؟ وا پیده‌چی مه‌به‌ست پئی ئەو حاله‌ته‌ زگماک و خوارسکه‌ بی، که‌ خوا مروّقی له‌سه‌ر خولقاندوه، که‌ خوای خوئی ده‌ناسی و، به‌ به‌دیینه‌رو په‌روه‌رگارو خاوه‌نی خوئی ئاشنايه‌و، ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (الأعراف) یش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (۱۷۲) هه‌ک کاتی خوئی له‌ تفسیری سووره‌تی (الأعراف) دا باس‌مان کردوه، به‌ پ‌واله‌ت هه‌ر مه‌به‌ست پئی ئەو حاله‌ته‌یه، که‌ خوا مروّقی وا خولقاندوه، خاوه‌ن و خواو به‌دیینه‌ری خوئی بناسی و، ئەوه‌ی وه‌ک په‌یمان ئیوه‌رگرتنیک وینا کردوه.

هه‌لّه‌ته‌ هه‌ندی‌ک رپ‌ویه‌ت هه‌ن، که‌ خوا ﴿﴾ هه‌موو وه‌چه‌ی مروّقانی، له‌ پشتی ئاده‌م ده‌ریه‌ت‌ناو و دواتر، په‌یمانی ئیوه‌رگرتوون، ئایا من په‌روه‌رگارتان نیم؟ گوئوویانه: با، به‌لام پیم وایه ئەوه هه‌مووی بو ویناکردنی ئەوه‌یه، که‌ خوا ﴿﴾ مروّقی وا خولقاندوه، وه‌ک پ‌شته‌ر به‌لین و په‌یمانی ئیوه‌رگیرایی، که‌ هه‌ر خواناس و خواپه‌رست بی و، به‌ندایه‌تی ته‌نیا بو خوا بکات، ئەوه له‌و شی‌وه‌یه‌دا ویناکراوه، وه‌ک کورته‌ باسی‌کمان له‌و باره‌وه‌ کردوه، له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا!

چونکه‌ که‌س ئەو په‌یمانه‌ی له‌بیر نیه، که‌واته: له‌سه‌ریان ناب‌یته‌ به‌لگه، خواش ﴿﴾ له‌ ئایه‌تی (۱۶۵) ی سووره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (۱۶۵) د‌وای ئەوه‌ی خوا ناوی د‌وازده له‌ پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) د‌ینی ده‌فه‌رموی: ئەوانه‌ پی‌غه‌مبه‌رائیکی دل‌خ‌وش‌که‌رو ترسینه‌رن، تا‌کو خه‌ل‌ک له‌ د‌وای نار‌د‌نی پی‌غه‌مبه‌ران، به‌لگه‌ی نه‌بی له‌سه‌ر خوا، ئنجا ته‌گه‌ر ئەوه‌ی خوا ﴿﴾ لیره‌دا وه‌ک به‌لین و

پەيمان ۋەرگرتن باسى دەكات، ئەگەر ئەو ھەبىۋايە، دەپھەرمۇ: بەلگەيان لەسەر خوا نىيە، بىۋ ھاتنى پىغھەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەبەر ئەو ھى كاتى خۇي پەيمانان لى ۋەرگىراۋە! كەۋاتە: كە دەفەرمۇ:

﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ۋاتە: ئەگەر ئىۋە لە داھاتوودا دەتانهۋى بىروا بىتنن، ئەو ۋىتان لەبەردەمدا تەخت و ئاچوۋغە، ئەگەر ئىمان دىتنن، ئەو ھەم پىغھەمبەر ﷺ بانگتان دەكات تاكو بىروا بە پەرۋەردگارتان بىتنن، ھەم پەيمانىشتان لى ۋەرگىراۋە (پەيمانى زگماكىي) يانى: بە شىۋەيەك دروستكارون، كە خۋاي پەرۋەردگارى خۇتان بناسن، ئنجا باسى پالئەرىكى دىكەي سىيەمىش دەكات بۇ ئىمان ھىتان:

۶- ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ ءَايَتَ بَيِّنَاتٍ﴾، خوا ئەو زاتەيە كە ئايەتە پۇشنەكان دادەبەزىتى بۇ سەر بەندەكەي خۇي {كە موحەممەد ﷺ}.

بۇچى؟

۷- ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو لە تارىكايەكان دەربازتان بكات بەرەو پۇشنايى.

۸- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾، بە دلىيايى خواش بەرانبەرتان زۇر بە پەرۋشەو زۇرىش بە بەزەبىيە، (الرَّأْفَةُ: ھىي كراھىيە إِصَابَةُ الْغَيْرِ بَضْرٌ، وَالرَّحْمَةُ: ھىي مَحَبَّةٌ إِيصَالُ الْخَيْرِ إِلَى الْغَيْرِ)، (رَأْفَةً): ئەو ھى تۇ پىت ناخۇش بى، ئەو كەسەي لە بەرانبەرتە توۋشى زيان بىن ۋ پەرۋشت بى، بۇيە (رَأْفَةً)م بە پەرۋشى لىكدادەتەۋە، (رَحْمَةً)يش بىرىتە لەۋەي تۇ ھەز بەكەي ئەۋى دىكە سوۋدى پى بگات، كەۋاتە: خوا ھەم بەتەنگتانەۋەيە پەرۋشى ئىۋەيەتى، توۋشى زيان بىن، ھەم بەزەبىشى پىتان دا دىتەۋە كە توۋشى سوۋدو قازانج ۋ چاكەتان بكات، كەۋاتە: ئەمەش پالئەرو ھۆكارىكى دىكەي سىيەم بۇ بىروا ھىتانان:

ھۆكارى يە كەم: ئەۋەيە كە پىغھەمبەر ﷺ بانگتان بكات.

ھۆكاری دووھەم: ئەوھىيە كە بەلّىن و پەيمانى پتەوتان لى وەرگىراوھە، بە شىۋەيەك دروستكارون ئامادەن خواو خواوھەن و پەرۋەردگارى خۇتان بناسن.

ھۆكاری سىيەم: ئەوھىيە كە خوا ئايەتە پۇشنەكانى بۇ سەر بەندەكەى خۇي دادەبەزىنى، تاكو لە تاريكايان دەر بازتان بىكات بەرەو پۇشنايى.

وشەى: ﴿لَرَّوْفٌ﴾، ۋەك چۆن بە (رَءُوفٌ) خویندراوھەتەو، بەبۇر (ضَمَّة)ش خویندراوھەتەو: (لَرَّءُفٌ رَحِيمٌ)، بەبىن (و).

لە تەفسىرى رىستەى پىشش دا كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ (الطبري) دەللى: ﴿وَمَا سَأَلَكُمْ إِلَٰهَ النَّاسِ! لَا تُقِرُّونَ بِوَحْدَانِيَةِ اللَّهِ تَعَالَى﴾، چىتانە خەلكىنە! دان بە يەكتايى خواى بەرزدا ناھىيىن، ھەرۋەھا لە تەفسىرى ئەوھەدا كە دەفەرموئى: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (الطبري) دەللى: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تُمْنُوا بِاللَّهِ يُؤْمَرْ مِنَ الْإِيمَانِ، قَالَ لَنْ أَعْرَى الْأَوْقَاتِ، أَنْ تُمْنُوا﴾، واتە: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واتە: ئەگەر ئىۋە پۇژىك لە پۇژان دەتانەوئى برۋابىيىن، ئىستى باشتىن كاتە كە برۋابىيىن، ھەلبەتە ئەو واتايەش دەگەيەنئى و، ئەو واتايەش دەگەيەنئى: كە ئىۋە ئەگەر دەتانەوئى برۋا بىيىن، پىتان لەبەردەمدا تەخت و ئاچووغە.

ئىجا چارىكى دىكە خوا ﷻ ۋەك سەركۆنەو سەرزەنش، كە مەبەست پىئى ھاندانە دەفەرموئى:

۹- ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چىتانە، چ شىتىك پىنگرتانە {چ شىتىك واتان لى دەكات} كە لە پىئى خوادا نەبەخشن؟ ﴿وَمَا لَكُمْ﴾، يانى: ﴿مَا دَعَعَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا﴾، چ شىتىك پالتان پىۋە دەنئى كە نەبەخشن لە پىناۋى خوادا؟ (ما) بۇ پىرسىاركردنەو مەبەست پىئى سەرزەنش و سەركۆنەكردنە لەسەر ئەوھى نەبەخشن، كە بىگومان لەو قۇناغەدا كۆمەلگاي ئىسلامىي كە لە مەدىنە بوو، يەككىل لە گىرەتە سەرەككىيەكانيان برىتى بوو لە كىشەى ئابوورىي، بە تايەتقى كۆچكەران خوا لىيان رازى بى، كە مال و حال و نىشتىيمان و بەرژەۋەندىي و ھەموو شىتىكى خۇيان لە مەككە بەجىھىشتىبوو، ھەرۋەھا لە شۆينەكانى

دیکەى جگەلە مەككە بەجیان هیشتبوو و ھاتبوون بۆ مەدینەو نیشتەجێ بوو بوون، بەبێ کارو کاسبیی و بەبێ ھۆکارێکی دیاری ژیان و گوزەران پێ بردنە سەر، بۆیە خوا ﷻ لە قورئاندا زۆر باسی بەخشین دەکات، چونکە بۆ ئەو کۆمەلگایەى ئەو کات وا پێویست بوو، بۆ سەرچەم کۆمەلگایەکانی دیکەى مسوڵمانانیش، دیسان بەخشین و ھاوکاریی کردن و دەستگیریی کردنی یەکدیى ھەر پێویستە ھەبێ.

لەم پڕۆگرامی ئیستاش دا گەورەترین کیشەى بەشەر، ئەو حالەتی سەرۆت و سامان پەزەندەکردن و وەسەرە کێشە، لەسەر ھیسابی پەش و پروتکردنی خەلک، بە زەقترین شیوە، بە تاییەتی ئیستا لە سایەى شوومى سیستمی کاپیتالیزم و لیبرالیزمدا، ئەو بە زەقترین شیوەى دیارە، شارەزاییانى ئەو بوارە دەلێن: لە ولایتیکی وەک ویلاتەپە کگرتووەکانی ئەمریکا (۹۱٪) دەولەمەندەکان خاوەنى (۹۹٪) واریداتی ولاتن و، لە (۹۹٪)ی خەلکە کەش خاوەنى (۱٪) واریداتە، ئنجا ئەو بەس لە ئەمریکا نیە، لەسەر ئاستی دنیاى ھەر وایە، لەسەر ئاستی دنیاى شارەزاییانى دەلێن: (۵٪)ی خەلکی دنیا خاوەنى (۹۵٪) خاوەنى سەرۆت و سامانی ھەموو دنیاىە، (۹۵٪)ی خەلکی ھەموو دنیاى تەنیا خاوەنى (۵٪)ی سەرۆت و سامان!!

ئنجا ئەگەر ھەرێمى کوردستانی عێراقى خوشمان تەماشایە بکەین ھەر وایە، ملیاردیەرەکان ھەیانە باسی دە (۱۰) ملیارو، بیست ملیارو، سێی ملیارو، زیاتر و کەمتریان دەکری و، چەند ملیاردیڕیکیش ھەنە لەم ولاتەدا، ملیۆن لیتریش زۆرن، واتە: ئەوانەى ملیۆنتیک دۆلاریان ھەیە، بەلام ملیاردیڕیش کەم نین، ئنجا لە ئەنجامی بوونی ئەو ملیاردیڕانەدا کە بە پارەى ھەرام و بە شیوازی ناشەرعیی و، بە گەندەلێی سامانەکیان کۆکردۆتەو، ھاوسەنگی ئابووری و گوزەرانى خەلک تێکچوو، ھەلبەتە (گەندەلێی) وشەپەکی بە ئەدەبە بۆ ئەو حالەتی سەرۆت و سامان وەسەرە کێشە زۆریک لە بەرپرسەکان و، شەریکە دزەکانیان کە لەگەڵ بەرپرسەکاندا شەریکن، چونکە ئەو دەست بەسەرداگرتی سەرۆت و سامانی

وَلَاتِه، گه نده لئی نه وه دیه که سیّک له په نای پوښت و بهر پر سیار ټیټیه که یدا شتیک ده کات به واسته و واسته کاری، به لّام وه ختّی که سیّک د ټیټی هه موو نهو تی ټهم ولّاتهو، هه موو سه روهت و سامانی ټهم ولّاتهو، هه موو باج و گومرگی ټهم ولّاته ده خاته ژیر ده سستی خوئی و ته سه پر و فی خوئی وهک بنه ماله، وهک شه خص، وهک حیزب و، به که یفی خوئی شه پ و گووپی پی لیدنه دا، له سه ر حیسابی په ش و پروتکردنی خه لک و، له سه ر حیسابی نه بوونی ژیر خانی تابووری و، له سه ر حیسابی جیله کانی داهاتووی ټهو و میله ته ش، له راستیدا وشه ی گه نده لئی زور که مه بو پیناسه کردنی ټه وانه، چونکه کاره که یان هه ر بریته له دزی و ده ست به سه ر داگرتن و مال زه وتکردن!

بۆیه خوا ﷻ یه که مین ټایه ت که ده سستی پیکرد فهرمووی: ﴿أٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ ۚ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَحْلِفِيْنَ فِيْهِ ۚ﴾، پروا به خواو به پینغه مبه ره که ی بینن و، له وه دا که خوا ټیوه ی ټیدا کردو ټه جینیشین، ببه خشن.

ټیوه ی ټیدا کردو ټه جینیشین، واته: خوا ټهو مال و سامانه ی خستوو یه ته ده سستی ټیوه، ټیوه ده بی وهک خه لیفه و جینیشینی خوا مامه لّی له گه ل بکه ن، نهک وهک خاوه ن راسته قینه ی ټهو سه روهت و سامانه و، ده بی به مؤ لّه تی شه رع ی خوا مامه لّ له گه ل ټهو مال و سامانه دا بکه ن، ټنجا لی ره ش دوو باره ی ده کاته وه ده فهرمو ی: ﴿وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِیْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ﴾، چیتانه! له ری خاوا نابه خشن (مال و سامانی خو ټان نابه خشن)!

۱۰- ﴿وَاللّٰهُ يَرْزُقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾، له حالیکدا میراتی (خه لکی) ټاسمانه کان و زه وی هه مووی هی خوا یه، ټهم (و) ه، (واو لّحال، وَهُوَ مِنْ صَمِيْرٍ تُنْفِقُوْا، لَانَّهُمْ وَمَا لَهُمْ مِنْ مَا يَّرِثُ اللّٰهُ تَعَالٰی)، (و) بو حاله، [یانی: له حالیکدا] و، بو راناوی (تُنْفِقُوْا)، چونکه مرو ټه کان که فهرمانیان پی ده کری، ببه خشن، ټه وان خو ټیان و، ټه وه ی هه شیا نه هه ر له نیو ټه وه دایه که خوا ی به رز به میراتی ده گری.

لیره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، یانی: (ولله میراث اهل السماوات والأرض)، خوا میراتگری هه‌موو ئه‌و که سانه‌یه که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان، نه‌گه‌رنا بیگومان ئاسمانه‌کان زه‌وی هه‌ر خوا خاوه‌نیانه، ئیستاش و کاتیکیش که‌سی تیدا نامینن، به‌لام ئه‌و کاته هیچ نازایه‌تیی ناببی بو خه‌لک که ببه‌خشی! خوا ﷻ مه‌به‌ستی پئی ئه‌وه‌یه که له حالیکدا خه‌لکی نیو ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ر کامیکیان همری - مه‌به‌ست پئی جندو مروّقه - هه‌رچی هه‌یانه ده‌بیته میرات و ده‌چپته لای خوا ﷻ، که‌واته: به‌ر له‌وه‌ی مأل و سامانه‌کانتان ببه‌ میراتیگ و بچپته‌وه لای خوا ﷻ، هه‌ولبدن به‌ شیوه‌یه‌ک ته‌صه‌رپروفی تیدا بکه‌ن و به‌ جوړیک مامه‌له‌ی پیوه‌ بکه‌ن، که جیی ره‌زامه‌ندیی خواو، سه‌ره‌رزیی و به‌رژه‌وه‌ندیی هیتانه دی خوٚتان و کومه‌لگا‌که‌تان بی.

۱۱- ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، ئه‌وانه‌تان یه‌کسان نین که له پیش فه‌تحدا مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه‌و جه‌نگیان کردوه، {له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که دوا‌یی مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه‌و جه‌نگیان کردوه}.

۱۲- ﴿أُولَٰئِكَ أَعْطِمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلَا﴾، ئه‌وانه {که له پیش فه‌تحدا مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه‌و جه‌نگیان کردوه له پینا‌وی خوا‌دا} پله‌یان مه‌زنتره له‌وانه‌ی دوا‌یی مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه‌و، جه‌نگ و فیدا‌کاریان کردوه.

زانایان له‌و باره‌وه‌و پاجیان که‌ تایا مه‌به‌ست له (الفَتْح) ^(۱) چیه‌؟.

(۱) فه‌تح لیره‌دا یانی: ده‌ست به‌سه‌ردا‌گرتن و نازاد‌کردنی شو‌پن‌تیک و خسته‌یه ژۆر کۆن‌ترۆ‌ل‌ی خو، وشه‌ی (فَتْح) یش به‌چهند واتایه‌ک هاتوه:

أ- به‌ مانای کردنه‌وه هاتوه.

ب- به‌ مانای دادوه‌ری هاتوه.

ج- هه‌روه‌ها به‌ مانای نازاد‌کردنی شو‌پن‌تیک و خسته‌یه ژۆر کۆن‌ترۆ‌ل‌یشی هاتوه، که لیره‌دا ئه‌و مانایه‌ی مه‌به‌سته.

۱- هه نديکيان گوتوو يانه: مه به ست پتي سولحي حوده ييبه يه، که خوا ئه ويشي ناوانوه فه تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ الفتح.

۲- زۆره شيان گوتوو يانه: مه به ست پتي فه تحي مه ککه يه، واش پيده چي راي دووهم راست بي، ئه وه ي زۆره ته به ننيان کردو، له بهر ئه وه ي له فه تحي مه ککه داو له پيش فه تحي مه ککه دا، زياتر جهنگ و رووبه روو بوونه وه له نيوان مسولمانان و هاوبهش بو خوا دانه ره کاند، بووه ليره ش باسي مال و سامان به خشين و جهنگکردن دهکات.

(دَرَجَةٌ)، ياني: پله، (الدَّرَجَةُ: مُسْتَعَارَةٌ لِلْفَضْلِ لِأَنَّ الدَّرَجَةَ تَسْتَلْزِمُ الْإِرْتِقَاءَ، فِي الدَّرَجِ، قَالَ الدَّرَجَةُ مِنْ أَسْمَاءِ الْأَجْنَاسِ الَّتِي لُوْحِظَتْ فِيهَا صِفَاتُ أَوْصَافٍ مِثْلُ اسْمِ الْأَسَدِ)، (دَرَجَةٌ): خوازراوه ته وه بو به خشش و پيگه، چونکه پله و پايه خوازاري ئه وه يه مرووف به رزبيته وه به (دَرَجٌ) قادرمه و په يژه دا، وشه ي دهره جهش له ناوه کاني جوړه کانه که سيفه ته کاني وه سفه کانيان تيدا په چاو کراوه، وهک ناوي شير (أَسَد) تيسا که ده گوتري: (أَسَد) ييگومان به درنده يه که ده گوتري که ده برياني، به لام جاري وايه وه سفی نازايه تي له شيردا، زالبووه به سهر ناوه که يدا، بو نازه ليکي درنده، نجا دهره جهش به هه مان شيوه، به ماناي پيگه و پله دي، نهک به ماناي په يژه يه که که مرووف پيدا به رزبيته وه.

۱۳- ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْخُسْفَى﴾ هه ر کاميکيشيان خوا به ليني باشتري پاداсти پيداوه، واته: هه ر کاميکيان له وانه که له پيش فه تحي مه ککه دا جهنگيان کردوه و مال و ساماني خويان به خشيوه، يان ئه وانه ي دوايي مال و ساماني خويان به خشيوه و جهنگاون، خوا به هه ر کاميکيان به ليني باشتري پاداсти پيداون، به لام هه ر که سه يان له قه در خوي و، ئه وه ش ماناي يه کسان کردنده يان نيه، چونکه خوا پيشتر فه رموي: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، که به رانه ره که ي قرتتيراوه، چونکه به سياق و سه ليقه ده زانري، ياني: (لَا يَسْتَوِي مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ، وَمَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ)، ئه وکه سه ي پيش فه تح به خشيوه تي و جهنگاوه، يه کسان نيه له گه ل ئه وکه سه ي دواي فه تح به خشيوه تي و جهنگاوه. چونکه رسته ي دوايي ده لاله تي له سهر دهکات، (وَكَلَّا).

خوینراویشه تهوه: (وَكُلُّ وَعَدَ اللَّهِ الْحُسْنَى)، هه م به (وَكُلُّ)، خویندراوه تهوه به (مَنْصُوب) هاتوه، هه م به (كُلُّ)، هاتوه به (مَرْفُوع)، خوا به لینی پاداشتی هه ره چاکی به هه ر کامیکیان داوه.

۱۴- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن، زۆرباش شاره زایه قی ئایا به چ دَل و هه ناویکه وه ده یکه ن و، به چ هانده ریکه وه، مه به ستیان پئی چیه و، چۆن ده یکه ن؟!

له کوئاییدا ده فهرموی:

۱۵- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيضَعِفَهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، کنبه قهرزیکی باش بدات به خوا، خواش بۆی چهند به رانه ر بکاته وه، پاداشتیکی زۆر نایاب و چاکیشی هه بی، (الْقَرْضُ الْحَسَنُ) یانی: قهرزی باش، وشه ی (قرض) له ئه صلدا له (قَطْع) دوه هاتوه، چونکه قهرز که به کوردیی پئی ده گوتری: وام، به لام پیم وایه وشه ی قهرز خه لک باشر لیتی تیده گن، قهرز ئه وه یه که سیک ئه ندازه یه ک له مال و سامانی خۆی داده بپئی و ده يدات به و که سه ی هاوکاریی ده کات، به بی به رانه رو بۆ کاتیکی دیاریکراو، که دوایی بیگنریته وه. به لام به دلنایی به بی لئ زیادکردن و ئه گهر زیاده ی تیدابن: (كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ الرِّبَا)، هه ر قهرزیک قازانجی راکتیشا، سوود (ربا) وه چه رامه، به لام ئایا لیڤه دا که خوا (قَرْضًا حَسَنًا) (قرض) نازناوی (حسن) ی خستوته سهر، مه به ستی پئی چیه؟ به کیک له زانایان ده لی: (الْقَرْضُ الْحَسَنُ: هُوَ الْقَرْضُ الْمُسْتَكْمِلُ مَحَاسِنَ نَوْعِهِ مِنْ طِبِّ نَفْسٍ، وَبَشَاشَةٍ فِي وَجْهِ الْمُسْتَقْرِضِ، وَخُلُوٍّ عَنِ مَا يُعَرِّضُ بِالْإِمْنَةِ، أَوْ بِتَضْيِيقِ أَجَلِ الْقَضَاءِ)، یانی: قهرزی باش ئه وه یه سیفه ته چا که کانی جووری خۆی کو کردبته وه:

یه که م: ئه وه قهرزه ی که پئی ده دات، به دلخوشتی و به دلپکی کراوه وه پئی بدات.

دوه وه: پروگه شی له پرووی بابای قهرز که ردا (له دلوه پئی پئی ئاسووده و موپتاح بی، که کاریکی باش ده کات، خوا پئی خو شه) هه روه ها له پوا له تیش دا به پروو خوشتی به قسه ی خو ش، پئی بدات.

سَيِّئِهِم: خۇي دوور بگىرى له هەر شتېك كه بۇنى منەت كردنى لى بى.

چوارەم: خۇي دوور بگىرى له وەى تەنگى پېتھەلېچنى، بۇ وېنە: بلى: دەبى فلان پۇژە، قەرزەكەم هەر بدەيەو! له سەرەتاو قەرزدارەكه وا لى بكات له دلە پاوكەدا بېت، وەك له سوۋرەتى (البقرة) دا خوا دەفەرموى: كەسېك كه سەغلەت بوو به دەستېوۋە نەبوو، با باباي كه قەرزى پېداوۋە له گەلى له سەر خۇ بى، وەك دەفەرموى: **وَإِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** **ذُو عُسْرٍ فَعُسْرُهُ إِلَىٰ مَيْسَرٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** **البقرة**، ئەگەر باباي قەرز وەرگەر خاوەن سەغلەتتى بوو، با چاۋەپوانىي بگىرى، تاكو به ئاسانىي بۇي دەدرېتەوۋە بۇي هەلدەسوۋرى، ئەگەر خېرىش بگەن (هەموۋى يان بەشېك لهو قەرزە بېەخشن) بۇ ئېۋە زۆر چاكتەر.

له كۆتابى ئەم مەسەلەى دوۋەمەدا كورته باسېك له بارەى مەرجهكانى خېترکردن و بەخشىنى باشەو، دەكەين: ئايا خېترکردن و مال و سامان بەخشىن بەشېۋەيەكى باش، مەرجهكانى چىن؟ كه من له تەفسىرى سوۋرەتى (البقرة) ش دا، له ئايەتەكانى: (۲۶۱ - ۲۷۴)، له كاتى تەفسىرکردنى ئەو چواردە ئايەتەدا، كورته باسېكمان لهو بارەوۋە كردو، دوايى كراۋە به نامىلكەيەكىش، به پاستىي لهو چواردە ئايەتەدا، خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَرَیْتَ زَكَاتَ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهَا فَأَمْسِكْهَا فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهَا فَأَمْسِكْهَا** هەموو ئەوې پېۋىستە بۇ خېترکردن و مال و سامان بەخشىن بەشېۋەيەكى چاك و پېك و پەسەند، خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَرَیْتَ زَكَاتَ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهَا فَأَمْسِكْهَا فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهَا فَأَمْسِكْهَا** بۇيە ئېمە لهوې لهو بارەوۋە كورته باسېكمان كردو، له ميانى تەفسىرکردنى ئەو چواردە ئايەتەدا، بەلام لېرە به كورتىي ئېمە يازدە سېفەت و مەرچ، بۇ مال و سامان بەخشىنى باش دەخەپنە روو:

كورتە باسېڭ: مەرجه كانى مَال و سامان بەخشىنى باش

بەپىزان!

مَال و سامان بەخشىنى چاڭ، بەلایى كەمەۋە ئەم دە (۱۰) مەرجه ھەن:

۱- دەبى كەسېڭ ئەو مَال و سامانەى خۇى كە دەبىەخشى، لەۋە بىبەخشى كە ھەلّال و پەسندە، يانى: مَال و سامانەكەى ھەلّال بى، و، باش و پەسندىش بى، ۋەك لە سوورەتى (البقرة) ئايەتى (۲۶۷) دا دەفەرمۇي: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبَقَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ** ﴿۲۷﴾، ۋاتە: ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناۋە! لەو مَال و سامانە ھەلّال و چاڭكەى بەدەستەن ھىناۋە، لەۋەى لە زەۋى بۇمان دەرهىنان (لە بەروبوۋمى كشت و كَال و جگەلە كشت و كالىش) بىەخشى، نەچن رۈۋ بىكەنە ئەۋەى خراپە بەدلتان نىە (لەۋە بىەخشى) چۈنكە ئىۋە لە شتى خراپ دەبەخشى، بەلّام ئامادە نىن شتى خراپ ۋەربىگرن. كەۋاتە: چىت بۇ خۇت پىخۇشە، ئەۋەشت بۇ بەرانبەرەكەت پى خۇش بى.

۲- مەرۋف لە كاتېڭدا سامانىڭ پىۋىستىشى پىيەتى، بەلّام بىبەخشىت بە كەسېڭ كە پەنگە پىۋىستى زىاترى ھەبى، ياخۇد بە قەدەر ۋى خۇراڭر نەبى لەسەر ھەزارى و نەدارى، يان لەسەر برىستى و ئاتاجى، ۋەك خوا لە سوورەتى (الحشر) ئايەتى (۹) دا دەفەرمۇي: **وَيُؤْتِرُوكَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ** ﴿۹﴾، ۋاتە: خەلڭى بەسەر خۇياندا ھەلّەبۇزىن، ھەرچەندە خۇشيان زۇر پىۋىستىيان پىيەتى، ئەۋە لووتكەى سەخاۋەت و بەخشىن و، لووتكەى دلفراۋانىيە لە مامەلە لەگەل مَال و ساماندا، كە بۇ خۇشت پىۋىستىيت پى بى، بەلّام ھاۋكارى كەسېڭى پى بىكەى، كە پەنگە لە تۇ پىۋىستىرى، ياخۇد تۇ پەنگە لەو باشتىر بتۋانى خۇراڭرى.

۳- مَال و سامانەكەى بە كەسى شايستە بدات، چاۋبگىرى و چاۋ وردىكاتەۋە، ھەر لەخۇرا پىزان و پىزان نەكات، بەلڭو چاۋ وردىكاتەۋە شۈنى پى بىگىرى، ۋەك خوا لە سوورەتى (البقرة) ئايەتى (۲۷۳) دا، دەفەرمۇي: **لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ**

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُوبِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ﴿٣٧﴾ بۇ ئەو ھەژارانە لە پۈت
خوادا قەتیس بوون {واتە: بەھۆی جەنگ و جیھادەو، یان بەھۆی خزمەتی ئایینی خۆی
پەرورەدگارو بە ھۆی بانگەوازەو، بەھۆی بلۆکردنەو دە زانستی شەرعییەو} ناتوان
بە زەویدا پۈن {بۆ کارو کاسبی} بابای نەزان بە دەولەمەندیان تێدەگات، بە ھۆی
نەفس بەرزى و خۆ پاڤاڤرتنەو، بەلام بە سیمو نیشانەیان {ئەگەر لییان وردبیەو}
دەیانناسی.

۴- دەبی چۆنیەتی مأل و سامان بەخشینەکەى بە پیتی حال و مەقام، بێ، جارى وایە
پتویست دەکات ئاشکرای بکات و، جارى واش ھەیە پتویستە بە پەنھانی بیکات، وەک
لە سوورەتی (البقرە)، ئایەتی (۲۷۱) دا خوا دەفەرموى: ﴿إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا
هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَتُؤْتُوهَا الْفَقْرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، واتە: ئەگەر خێرکردنەکانتان
ئاشکرا بکەن، ئەو شتیکى زۆر باشە، بەلام ئەگەر پەنھانی بکەن و، بیدەن بە ھەژاران،
ئەو بۆ تێوہ باشترە.

ئایا ئەمە یانی چی؟ لەوێ دەفەرموى: ئەو ھەرە باشە، لێرەش دەفەرموى:
ئەوہ باشترە؟! تێمە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (البقرە) دا باسمان کردوہ،
کە زانیان مشت و مپیکى زۆریان بوو: ئایا بەخشینی مأل و سامان، بە ئاشکرا
باشترە یان بە پەنھانی؟ لەوێشدا گوتوویمانەو لێرەش دەبیین کە ئەوہ بە پیتی
حال و مەقام دەگوێی:

أ- جارى وایە وا پتویست دەکات بە ئاشکرا بێ، ئەگەر تۆ ببیە سەرمەشق بۆ خەلکێک،
ھەژاریک دى، بۆ مەجلیسێک بۆ شوئینیک و، داواى شتیک دەکات، یان کەسیک
لێقەومووەو ھاوکاری بۆ کۆدەکەنەو، ئەگەر بزانی بە ھۆی دەستپێشخەریتەو،
خەلکێکیش تەماشای تۆ دەکات، وا باشە بە ئاشکرا بێ، ئەوہ لەو حالەدا کە بزانی دەبیە
سەرمەشق بۆ خەلک.

ب- بەلّام لە حاڵێکی دیکەدا: کەسێک داوای ھاوکاریی دەکات، تۆش دەزانی ئەگەر بێت و بە ئاشکرا بیدەیه، دڵی پێی دەشکێ و پێی ناپەحەت دەبێ، بۆیه واباشه بە پەنھانیی بێ و کەس پێی نەزانێ، بەلکو هەندێک کەسێک واخێر دەکات، بابای خێر پێکراویش نازانێ کێیه، بە نەفەرێکدا بۆی ناردووە و گوتوویەتی: ناوم مەدە، بۆی خێرخوازیک بۆی ناردووی! بۆ ئەوێ هەڕکات بینی، هەست بە چاو بەرەو ژیری و منەتباریی نەکات، بە راستیی ئەو بە خوايه، (الحمدلله) ئەو چۆرە کەسانە لەنێو مسوڵماناندا کەم و زۆر هەر بوون و هەر دەشین.

کەواتە: ئاشکرا کردنی خێرو چاکە، یان پەنھاکردنی، بە پێی حاڵ و کات و شوێن دەگۆڕێ، نەک یەک بنچینەمان هەبێ، هەمیشە بە ئاشکرا ببەخشین، یاخود هەمیشە هەر بە پەنھانیی ببەخشین، هەندێک لە زانایانیش گوتوویانە: ئەوێ واجب بێ وەک زەکات و ئەوانە، واباشه بە ئاشکرا بێ و، ئەوێ دیکە وەک پەسندو خێری خۆبەخشانه، واباشه پەنھان بێ، بەلّام وەک گوتم، پێم وایە ئەوێ وەک بنچینەیهک دەگونجێ بیلێن، ئەوێهە کە بەپێی حاڵ و مەقامەکان دەگۆڕێ.

۵- پێویستە بەخشین منەت لەسەرکردن و ئازاردانی دڵی بابای خێر پێکراوی تێدانهبێ، وەک لە سوورەتی (البقرة) ئایەتی (۲۶۴)دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ ئەو ئەوانەى بڕواتان هێناو! خێرو بەخشینەکانتان بەهۆی منەتکردن و ئازاردانەو هەلمەوهشیانەو، منەتکردن ئەوێهە پڕووبەر و بێ و، ئازاردان ئەوێهە پاشملە بێ و دوایی باسی بکەیهو، یاخود ئازاردان ئەوێهە پڕووبەر و بێ و، منەتکردن ئەوێهە دوایی باسی بکەى، دوایی بابای ھاوکارییکراو پێی بگاتەو، دڵی پێ ناپەحەت بێ، خواش ﷻ دەفەرموێ: بەهۆی ئەوێهە، خێرو چاکەکانتان هەلەدەوێهە، چ بەهۆی منەتکردن و، چ بەهۆی ئازاردانەو.

۶- دەبێ ئەو مāl و سامان بەخشینە، تەنیا بۆ پازییکردنی خوا بێ ﷻ وەک لە سوورەتی (البقرة) ئایەتی (۲۶۵)دا دەفەرموێ: ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم مِّنْ بَيْنِ مَرْصَٰتٍ

اَللّٰهُ وَتَقِيْمًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ ﴿٦٦﴾، واتە: بۇ زياتر دۆلى خۇ چەسپاندن لەسەر ئيمان بۇ داواکردنى پەزنامەندىي خوا مال و سامانەكەيان دەبەخشن، ئەك بۇ پروودەربايسى و پرووپاماي و، كە خەلك مەدحيان بكات.

۷- پئويستە مرووف لە مال و سامانتيك ببه خشي، كە خوشيدهوي، پيشتريش ئاماژەمان پيدا، وەك خوا لە سوورەتي (آل عمران) ئايەتي (۹۲) دەفەرموي: ﴿لَنْ نَّسْأَلَهُمُ الْقَبْحَ نُنْفِقُوا مِمَّا حُبُّوا﴾ ﴿٩٢﴾، ناگەنە پەلەي چاكەكاريي تاكو ئەو مال و سامانەي حەزي پيدەكەن و خوشتاندەوي، لئى نەبەخشن، ئەك شتي كە ناتانەوي و بە كەلك نايەت، يان نەويستراو، نا، لەوہي چاكە، ببه خشن، بەلام كەسيك، شتي باشيشي ھەبي و، شتي خراپيشي ھەبي، با لە باشەكە ببه خشي و لە خراپەكەش ببه خشي، بەلام ئەك ھەرييتي لەو شتەي نايەوي، ببه خشي! وەك خواي پەرودەرگاريش فەرموي: ﴿وَلَا تَتِمَّمُوا الْحَيَاةَ﴾ ﴿٩٣﴾ (وَلَا تَقْصِدُوا الْحَيَاةَ)، واتە: پروو مەكەنە ئەوہي پيسە، ياني: بە كەلك نەھاتوو، ﴿مِنْهُ تَنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِكَافِرِينَ﴾ ﴿٩٤﴾، لئى دەبەخشن، بەلام ئامادەنين وەريگرن.

۸- خۇ بەجينيشتيني خوا زانين، ئەك ئەو مال و سامانەي دەبەخشي، بە مولكي خوتۇ بزاني، وەك لە سوورەتي (الحديد) دەفەرموي: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ﴾ ﴿٧٧﴾، لەوہدا ببه خشن كە خوا تئوہي تيدا كەردۆتە جينيشتين، دەبي بزاني كە تۆ جينيشتيني خواي و ئەو مال و سامانەكەتي لە دەستي تۆدا داناو، ئەك تۆ خاوەني راستەقینەي بي، وەك قاپوون گوتي: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ ﴿٧٨﴾، القصص، واتە: ئەوہ بە ھوي زانباريي خۆمەوہ پەيدام كەردو، نا، بەلكو وەك سولەيمان عليه السلام بليئي: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ﴿٧٩﴾ النمل، واتە: ئەمە بەخشي پەرودەرگارمە.

۹- بۆيە نەبەخشي تاكو زياتري دەست بکەوي لە بەرانبەريدا، ھي وا ھەيە شتيك دەبەخشي، بەلام بۆيە شتيك دەبەخشي، شتيكي كەم، تاكو شتيكي چاكتری دەست بکەوي، سبحان الله ھەنديك كەس ھەيە لەئيو مسولماناندا، دياربيەك بۇ كەسيك ديتي، بەلام چاوەروانيي لە بەرانبەردا دەكات، كە ئەو كەسە، دە بەرانبەر سەد بەرانبەر

چاكەي لەگەڵدا بکاتەو! كە ئەو هەچ نە، خۆی پەنھانزان دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَمَنَّ﴾ **تَنْكَرُ** (۶) المذثر، واتە: بۆیە چاكە مەكە، تاكو زیاتر دەست بكەوئ.

۱۰- ئەوێ دەبێهە خشی پێی زۆر نەبێ، پێی وابێ شتیکی زۆر گەورەو عەجایی کردو، بەلکو دەبێ هەمیشە مروڤی مسوڵمان هەموو کردووەو تاعەتەکانی خۆی، پێی بچوو ك بێ لە بەرانبەر خوادا، نەك پێی لە خۆبایی بێ و بێ: ئەوئەندەم بەخشی و وام كردو وا چووم، وەك ئایەتەكەى سوورەتی (المذثر) ئەوئەش دەگەيەنئ: ﴿وَلَا تَمَنَّ تَنْكَرُ﴾ (۶) **تَنْكَرُ** واتە: كەسێك چاكەى لەگەڵدا دەكەى، مەنت مەكە، كە چاكە لەگەڵ كردنەكەت پێ زۆر بێ.

۱۱- دەبێ بەخشەر هەچ چاوەپروانییەكی لە بابای پێیەخشاو نەبێ، وەك لە سوورەتی (الإنسان) ئایەتی (۹) دا، خوا لەسەر زمانى ئەو بەندە چاكانە دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوْحًا لَّا يُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (۱) **شُكْرًا** ئێمە تەنیا لەبەر ڤووی خوا (و،) لەبەر ڤەزامەندیی خوا) پێتان دەبەخشین، نە پاداشتمان لێتان دەوئ، نە سوپاسگوزاریش، واتە: نە پاداشتیکی ماددی و نە سوپاسکردنێکی مەعنەویشمان لێتان دەوئ، هەچ چاوەپروانییەكمان لێتان نە، چونكە لە بەرانبەر ئەو كردووەیدا پاداشتەكە لە خوا چاوەڤێ دەكەین و، لە خۆی بەخشەری داوا دەكەین^(۱).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) ئەم یازدە مەرجه، (فخرالدین الرازی) لە (التفسیر الکبیر: ج ۱۵، ص ۲۱۴)، داھێناوئ، بەلام ئەو (۱۰)ی هێناو و، من کردوومن بە (۱۱)، لەگەڵ دەستکاری کردنی خوشمداو، هێنان چەند ئایەتێکیش.

ددرسي دووډم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەشت (۸) ئايەت پىكىدى، ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۹) و، دوو بابەقى سەرەكىي دەگرېتە خۆى:

بابەقى يەكەم: لە ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۵)، واتە: چوار ئايەت دا، باسى حالەقى ھەشكرانى برۋادارانى پياوو ئافرەت، بە موژدە پىدران و پروناكىي پېبەخشانەو، كراو، كە لە پېشيانەو بە دەستى راستيانەو ئەو پروناكىيە ھەيە، بەرەو بەھەشت و، داوايىكردى موناقيقەكان بە پياوو ئافرەتەو، كە برۋاداران چاۋەپتيان بكەن، تاكو پروناكيسان لىۋەربگرن، يان لە پروناكىيەكەيان بەھرەمەندبن، بەلام دواى ئەو دىۋارتيكان دەكەويتە تيوان و دەرگايەكى تىديا، دىۋى ژوورېى، دىۋى لاي برۋادارانى پەحمەتەو، دىۋى، دەرېى نازارو مەينەتتېو، برۋادارانېش ۋەلاميان دەدەنەو، كە تيۋە لەبەر چوار ھۆكار خۇتان بەو مەرەدە بردو، ئىستاش ھىچ چارەو دەرەتانتان نى، چوار ھۆكارەكەش: ﴿وَلَكِنْ كَرِهْتَ أَنْ تُقَرَّبَ إِلَيْكَ﴾ **وَعَرَّكَ الْأَمَانُ**، واتە: تيۋە خۇتان توۋشى سزاو مەينەتتى كىردو، ھەمىشە لە بۆسەدا بوون لە دژى ئىسلام و مسولمانان و، لە دوو دلىيدا بوون و، خۇزگەو برىا فرىۋى دان و ھەلىخەلەتاندن.

بابەقى دوۋەم: لە چوار ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى: (۱۶ - ۱۹)، چەند رېئىمايى و ئامۇژگارىيەكى خۋاى بەرزو مەزىن، بەسەرکۈنە كردن و گلەيىھە بۆ برۋاداران و، فەرمان پىكردىيان بە خۇ دوورگرتن لەۋەى بەمەرەدى خاۋەن كىتېبە پېشۋوۋەكان بچن و، دلىان لەئاست يادو فەرمائىشتى خۋادا پەق و سەخت بىى و، فەرمان پىكردىيان بە بەخشىن و، موژدە پىدانيان كە برۋاداران بە خوا **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، بە (صدىق)، دادەنرېن، واتە: راست و

ساغ و، شه هیدانیش له لای خوای په روه ردگار پاداشت و پرووناکیه کی تایه تیان ههیهو، بیروایانی به درو دانهری ثایه ته کانی خواش، جیگیان کلپه ی دۆزه خه.

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكَمُ الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۲) يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْظِرُونَا نَقْبِسَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظُلُومُهُ مِنْ بَيْنِ فَلْيَلِ الْعَذَابُ (۱۳) يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبَسْتُمْ وِعَرَضْتُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۱۴) قَالُوا لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانُكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵) أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (۱۶) أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۷) إِنَّ الْمُضْذِقِينَ وَالْمُضْذِقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۸) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّاهِدَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ (۱۹)

مانای دهقا و دهقی ثایه تهکان

{ئهو پۆژه (یاد بکهوه!) که پیاوانی پروادارو ئافره تانی پروادار ده بیینی، پرووناکیه که یان به خیرایی ده پروا له پیش ده ستیانه وهو به دهستی راستیانه وه (بییان ده گوترێ): ئه مرۆ موژده ی باخکه لیکنان لی بی پرووبار به ژیر (دره خته کان) یان داده پۆن، تییان دا هه میشه بین، ئه وه یه بردنه وه (و به مراد گه یشتن) ی مه زن (۱۲) ئه و پۆژه پیاوانی ده غه ل و ئافره تانی ده غه ل به وانه ی پروایان هیناوه ده لین:

چاۋە پېئمان بىكەن تىشكىك (بەھرەيەك) لە ڕووناکیەكەتان ۋە ڕەگرین! (پېئمان) گوترا: بۆ دواۋەتان بگە پێنەۋە (لەۋى) خەفتانى ۋە دەستپېئانی ڕووناکیەكە بىكەن، ئنجا شوورەيەكيان لە ئیواندا پۆنرا، دەرگایەكى ھەيە (دیوی) ئیۋەۋەي بەزەيى خواى تېدایەۋ (دیوی) پشەۋەي ئازارى ئیۋەدئى ﴿١٣﴾ بانگیان دەكەن: ئایا (لە دنیادا) ئیمەش لەگە ئتان نەبووین (پێكەۋە نەدە ژایین)؟ گوتیان: بای، بەلام ئیۋە خۆتان بەلادارکردو، (بەردەوام) لە چاۋە پوانیى دابوون (مسوئمانان سەریان بە فەتارەت بچئ) ۋە كەوتنە دوو دلییەۋە (بەرانبەر ئیسلام) ۋ، خۆزگە ھىوا (پووچەلە) كان فریویان دان، تاكو فەرمانى خوا ھات (بە مردنتان) ۋ (شەیتانى) فریودەر بەرانبەر بە خوا فریوى دان ﴿١٤﴾ ئنجا ئیستا ھىچ قەرەبوویەكتان ئیۋە ناگيرئ، ھەرۋەھا لەوانەي بېپرواش بوون، شوئى ھەوانەۋەتان ناگر (ی دۆزەخ)ە، ئەۋى دۆست (و لە پێشتر)تانەۋ، خراپترین سەرەنجامیشە ﴿١٥﴾ ئایا بۆ ئەوانەي برۆیان ھیناۋە، كاتى ئەۋە ئەھاتو، دلیان بيمدارو ملکہ چ بئ بەرانبەر يادی خواۋ ئەۋ ھەقەي دایبە زاندو، ۋەك ئەوانە ئەبن كە پێشتر كتیبیان پیدرا بوو، ئنجا ماۋە (ی ئەھاتنى پێغەمبەرى كوئایى) لەسەریان درێژ بوو، سەرەنجام دلیان پەقبوو ۋ، زۆرىشیان (یەكجاریى) لاری بوو بوون ﴿١٦﴾ بزائن كە خوا زەوى دواى مردنى زیندوو دەكاتو، بېگومان ئایەتەكائمان بۆ ڕوون کردوونەۋ، بەلكو بفامن (كە خوا دلى ئیۋەشى پئ دەژیەتەۋە) ﴿١٧﴾ بە دلییایى پیاوانى بەخشەرۋ ئافرەتانی بەخشەرۋ قەرزی باش بە خوادەر (پاداشت) بۆیان چەند بەرانبەر دەكریتەۋە، پاداشتێكى ھەرە باش ۋ نایابیان ھەيە ﴿١٨﴾ ئەوانەش كە برۆیان بە خواۋ پێغەمبەرەكانى ھیناۋ، ئا ئەوانە راستان (ی راستەقینە)ن ۋ، شەھیدانیش لەلای پەرۋەردگاریان، پاداشتى خۆیان ۋ ڕووناکیى خۆیان ھەيە، ئەوانەي بېپرواش بوون ۋ ئایەتەكائمانیان بە درۆ دانا، ئەوانە ھاۋەلانى كلیە (ی ناگرى دۆزەخ)ن ﴿١٩﴾.

شیگردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(أَنْظُرُونَا)، (النَّظَرُ: الْإِنْتِظَارُ، وَنَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ: أَخَّرْتُهُ)، (نَظَرَ) بە مانای چاوه‌ڕێ کردنە، دەگوترێ: (نَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ)، هەرسێکیان واتە: دوام خست، یاخود مۆلەتم دا، یان چاوه‌ڕوانییم کرد.

(نَقِيسَ): (الْقَبَسُ: الْمَتَنَاوِلُ مِنَ الشُّعْلَةِ، وَالْقَبَسُ وَالْإِقْتِبَاسُ: طَلَبُ ذَلِكَ، وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا، أَوْ عَلِمًا: أَعْطَيْتُهُ، قَبَسَ)، ئەو بلیسەیه یان ئەو بزووتەیه کە وەرده‌گیرێ لە ئاگر، (قَبَسَ وَإِقْتِبَاسَ)، بریتیه لە حالەتی وەرگرتنە کە، بە لَام (قَبَسَ)، وەرگیراوه‌کەیه، (وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا أَوْ عَلِمًا)، واتە: ئاگرەم پێدا، یاخود زانیارییم پێدا.

(فَالْتَسَوْا نُورًا): (الْتِمَسَ: إِذْرَاكَ بِظَاهِرِ الْبَشَرَةِ، وَيَعْبُرُ بِهِ عَنِ الطَّلَبِ، وَالِإْتِمَاسُ: الطَّلَبُ الْجَادُّ، لِمَسَ): بریتیه لەوهی بە پێست شتیک بزانی، بە لَام دواوی مەبەست پێی داواکردنە، (الْتِمَاسَ)، کە (إِفْتِعَالَ)، لە (لِمَسَ) هە یانی: داواکردنێکی جیددی بۆ شتیک.

(سُورٍ): (سُورَ الْمَدِينَةِ: حَانِطُهَا)، دیوارو شوورە ی شارەکە.

(فَتَنَّتْ): (الْفِتْنَةُ: الْبَلِيَّةُ وَالْمُصِيبَةُ وَالْعَذَابُ وَالْهَلَاكُ)، (فِتْنَةٌ): لە بەکارهێنانی قورئاندا چەند واتایەکی هەن، بە پێی سیاقەکان دەزانرێ، لێرەدا دەگونجێ بەم مانایانە بێ: ١- بە لَ.

٢- بە سەرھات، (شتیک کە بە سەر کەسیک دی).

٣- ئازار.

٤- فەوتان، لێرەدا (فتنة) هەموو ئەم مانایانە دەگەیهێ، لێرەدا: ﴿فَتَنَّمَ أَنْفُسَكُمْ﴾ (أَوْفَعْتُمُوهَا فِي بَلِيَّةٍ وَعَذَابٍ)، واتە: خۆتان خستە ئێو بە لَ ئازاریکەوه.

(وَرَزَقْتُمْ): (الرَّزْقُ: الإِنْطِظَارُ بِالشَّيْءِ)، (تَرْبُصُ): بریتیه له چاوه پروانکردنی شتیک، واته: له بۆسه دا بوون بۆ شتیک.

(الْأَمَانُ): (جَمْعُ أَمْنِيَّةٍ وَالْأَمْنِيَّةُ: الصُّورَةُ الْخَاصِلَةُ فِي النَّفْسِ وَالتَّمَنِّي بِالشَّيْءِ)، (أَمَانِي) كَوَى (أَمْنِيَّة) به، كه بریتیه له وینهی په یدابووی شتیک له ته نجامی خۆزگه پى خواستنى دا.

(وَعَزَّكَ): (عَزَّرْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غِرَّتَهُ، وَنَلْتُ مَا أُرِيدُ، وَالْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي الْيَقَظَةِ)، (عِزْر) يَانى: بېناگایى، به لَام بېناگایى له كاتكدا مروّف به ناگایه و بېداریشه، نجا (عَزَّرْتُ فَلَانًا)، واته: من بېناگایه كه یم پىكاو، ته وهى مه به ستم بوو لهو، ده ستمكهوت، به كوردی ده گوترى: فريوداو هه لېخه له تاند.

(فِدْيَةٌ): (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ مِمَّا يَنْذُلُهُ عَنْهُ، الْفِدْيَةُ: مَا يَقْبِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ)، (فَدَى وَفَدَاءَ)، بریتیه له خۇپاراستنى مروّف به هوى ئه وه وه كه ده بيه خشى، (فِدْيَةٌ): بریتیه لهو مال و سامانهى مروّف خوى پى ده پارىزى، ده توانين بلّين: قهره بوو، به لا گېره وه.

(يَانِ): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (يَا أَيُّ)، (فِعْلُ الْمُضَارَعِ) (يَا أَيُّ)، (أَنَا وَأَنْ)، واته: ئه و شته هات، كاتى هات، (أَنْ الشَّيْءُ، وَأَنَا الشَّيْءُ: قَرَبَ إِنَاءً)، واته: كاتى گه يشتنى نزيك بۆته وه.

(خَشَعُ): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِي مَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ مَا فِي الْقَلْبِ)، (خُشُوعَ): بریتیه له كرووزانه وه، به زورى وشهى (خُشُوعَ): به كارد هېترى بۆ ئه و شوئنه وارهى له سه ره ئه ندامه كان دهرده كه وى، به لَام (ضَّرَاعَةُ)، ئه و شوئنه واره به كه له دلدا په یداده بى، په پنهانى.

(الْأَمَدُ): (مُدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُولٌ إِذَا أُطْلِقَ، وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَانِ وَالْأَمَدِ: أَنَّ الْأَمَدَ يُقَالُ بِإِعْتِبَارِ الْغَايَةِ، وَالزَّمَانُ عَامٌّ)، (أَمَدَ): بریتیه له ماوه يه ك كه سنوورىكى

نەزانراوى ھەبى، ئەگەر بەرپەھايى بگوترى، جياوازىي لە تىوان (زَمَان) و (أَمَد) دا كە ھەردووکیان بە مانای کاتن، ئەوھىە كە (أَمَد) بەکاردەھيئى بۆ کاتىك كۆتايىھى ھەبى، بە لَام (زمن) بە گشتى بۆکات بەکاردەھيئى، چ كۆتايى و ئەجەلئىكى ديارىيكرائى ھەبى، چ نەيى.

(فَقَسْتُ فَلَوْ هُمْ): (الْقَسْوَةُ: غَلَطُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ حَجَرٍ قَاسٍ)، (قَسْوَةُ): بە مانای دلپەقىي و دل سەختىي دى، لە ئەصدا لە بەردىكى رەقى پتەو، لەوھە ھاتوھ.

(الْصَدِيقُونَ): (الْصَدَقُ: مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَمَا أُخْبِرَ عَنْهُ مَعًا، وَالصَّدِيقُ مَنْ كُتِبَ مِنْهُ الصَّدَقُ)، (الْصَدِيقُونَ) كۆى (صَدِيق) ھ، ئەویش لە (صَدَق) ھوھ ھاتوھ، (صَدَق): برىتيە لەوھى قسەيەك كە دەگوتري، ئەوھى لە دلدا ھەيە، لەگەل ئەوھى ھەوالى لە بارەوھ دەدرى، يەك بن {بَوَّيْنَه: كەسيك بە كەسيك دەلى: تۆم خوۆشدەو، دەبى خوۆشەويستىيەكە لە دلدا ھەبى و ئنجا تەبىرى لى بكرى بە وشەكان} (صَدِيق)، بە كەسيك دەگوتري زۆرى راستىي لى دەرکەوتبى.

ئەمە واتايەكيەتى و واتايەكى دىكەشى ھەيە: (الْصَدِيقُ: الْكَثِيرُ التَّصَدِيقُ)، كەسيك كە زۆر بەرانبەرەكەي بە راست دابنى، (صَدِيق)، نازناوى ئەبوو بەكرى صيدىقە ﷺ، بە ھەردوو واتايەكەي ھەر راستە، ئەبوو بەكر ﷺ، ھەم زۆر راست بووھ، ھەم زۆرىش پىغەمبەرى خواي ﷺ بە راست داناوھ، لە پيش ھەموو كەس دا.

(وَالشَّهَادَةُ): (الشُّهُودُ وَالشَّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهَدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ، أَوْ بِالْبَصِيرَةِ، وَالشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ مِنْ شَاهِدَةٍ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ)، (شُّهُودٌ وَشَّهَادَةٌ): برىتيە لە ئامادەبوون لەگەل ديتندا، ئنجا ديتنەكە، يان بە چاوى سەر، ياخود بە دل (بە چاوى دل و دەروون) (شَّهَادَةُ)ش: برىتيە لە قسەيەك دەردەچى لە زانبارىيەكەوھ، كە بە ھۆى عەقل و دل ديتنەوھ، ياخود بە ھۆى چاوديرىيكردنەوھ، پەيدا بووھ.

(**الْحَجَرِ**): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ)، (جَحْمَةٌ): سەخت بلیسەدار بوونی ناگرە، ناگرە کە بلیسەکەى زۆر بەهێز دەبێ پێى دەگوترى: (جَحْمَةٌ)، (جَحِيمٌ)، واتە: ناگریک کە بلیسەکەى زۆر سەخت و توندە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرپـۆـزان!

خوای **سُبْحَانَكَ** وەك كاتی خووی لە پێناسەى ئەم دەرسەشدا گوتمان - لەم هەشت ئایەتە موبارەكەدا، دوو بابەتان دەخاتەرۆو:

بابەتی یەكەم: دەربارەى سەرەنجامى برپواداران بە پیاوو ئافرەتەو، لە كاتی پۆژى دوايیدا، بە تايبەت لە كاتی بە پێكەوتنیان بەرەو شوێنى تێدا سەقامگیربوونیان، كە بەهەشتە پازاوو نەبراوو كانی خوان، دوايش باسى دەغەل و دلنەخۆشەكان، دیسان ئەوانیش بە پیاوو ئافرەتەو، كە چۆن دەكەونە تێو تاریكایى و، دەكەونە حالەتێكى بێ چارەى و بێ دەرەتانى و، داوا لە برپواداران دەكەن، كە مۆلەتیان بدەن و لە پووناکیەكەى خۆیان بەشیان بدەن، یاخود وابكەن بەهرە لەو پووناکیەیان وەرگیرن، ئەوانیش بتوانن بەرپێى خۆیان ببینن، ئەوانیش وەلامیان دەدەنەو كە بگەرێنەو دواو لەوێ لە پووناکیى بخەفتین، كاتێك لێیان دەپرسن: ئایا پێكەو نەبووین؟ دەلێن: بێ، بەلام تێو واتان لە خۆتان كرد، ئنجا دیوارپێكشیان لەنێواندا دادەنرێ، كە دەرگایەكى هەیه، دیوى لای برپوادارانى رەحمەت و بەرەكەت و پێزو بەزەیی خوایه، بەلام دیوى دەرپێ واتە: دیوى لای مونافیق و دەغەلەكانیش، ئازارو مەینەتییه.

بابەتی دووهم: ئەوێهە كە خوا **سُبْحَانَكَ** پوو دەكاتە برپواداران و، بە جوړێك لە سەرزنەشت و سەرکۆنەکردنەو گلەبیان لێ دەكات، كە: ئایا كاتی ئەو نەهاتو وەك پێویست دلێان داچڵەكێ و نەرم بێ بۆ یادی خواو، بۆ ئەو هەقەى

خو دايبه زانددوه، وهك خاوهن كتيه پيشوووه كان نهبن، كه له نهجامى كات به سهردا تته پين دا، دليان رهق بوو، زوريشيان ههر به كجاريش له بازنهى ئيمان و ئيسلام ده رچوون؟! دوايى خوا **وَإِلَّا** هوشاريان پيدهدات، كه وهك چوون خوا **وَإِلَّا** زهوى مردوو زيندوو ده كاتهوه، به ئاويك كه دايدبه زينته سهري، ده تواني ئيوهش زيندوو بكاتهوه.

ئنجا خوا **وَإِلَّا** ستاييشى ئه و پياوو ئافره تانه ده كات، كه مالى خويان ده به خشن و قهرزى چاك به خوا ده دهن، دوايش ستاييشى بروداران به خواو به پيغه مبه ره كاني **(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)** به گشتي ده كات و به (صديق) يان ناوزه ده كات و، باسى پله و پايه به رزى شه هيدانيش ده كات، كه له خزمهت په روه ردگار ياندا، خاوهن پاداشت و پروناكيى خويانن.

خوا ده فهرموي: **(يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ)**، ئه و روزه ده بينى كه بروداراني پياوو ئافرهت، پروناكيه كه يان به خياري له پيش ده ستianeوهو به ده ستى راستianeوه، ده پوات، ياني: پروناكيه كه له پيشianeوه ده رواو به ده ستى راستianeوه، ئه م ده بينى **(تَرَى)** يه، ده گونجى مه به ست پتي پيغه مبه ري خاته م **وَإِلَّا** بى، كه هه موو قورئان به پله ي يه كه م مه به ست پتي ئه وه، ده شگونجى مه به ست پتي ههر كه سيك بى، ئه ي بينه ر! تو ئه و روزه ئاوا ده بينى، ئنجا بينه كه بيگومان لي ره دا بينى چاوه، چونكه ئه وه به چاو ده بيري و، پئويست ناكات بلين: بينى عه قل و دل، **(بَشَرَكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ)**، واته: ئه و برودارانه پتيان ده گوتري: ئه م رو موژده تان لي بى به چه ند باخيک، **(بَحْرِي مِنْ قَعْنِ الْأَنْهَرِ خَالِدِينَ فِيهَا)**، پروباريان به ژيردا ده رۆن، پروبار به ژير دره خته كانياندا ده رۆن، به هه ميشه يي تتياندا ده ميننه وه له و باخانه دا، كه كوشكيان تيدان، به س ئه وه نيه مروف بچته ئيو باخه كه، چوونه ئيو باخ بو سه عاتيك و دوو سه عاتان باشه، به لام باخ ژياني تيدا به سه ر نابردري، به لكو مه به ست ئه وه يه: تو له دووره وه كه ته ماشاي جيگاو ريگاي بروداره به هه شتيه كان ده كي، ههر

لە دوورەوہ باخ و گۆل و گۆلزار دەبینی، بەلام بەدئایى لەتێو ئەو باخ و گۆل و گۆلزارانەدا، کۆشک ھەن و، شوێنى پشوودان و ئیسراحت و، کورسى و تەختى لەسەر دانىشت و ڕاکشان، ھەن، کە پىشتەر لە تەفسیری زۆر لە سوورەتەکاندا، کە باسى پاداشتی پروادارانىان کردو، باسما کردو، بە تايەت لە تەفسیری سوورەتەکانى: (الواقعة) و، (الصافات) و، (الطور) و، (الرحمن) دا.

ئىنجا دەفەرموى: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەو ئەو ئەو سەرەنجامە خێرە، کە پرواداران بەو شێوەیە لەبەر ڕۆشناى داو، بە مۆژدە پێدران و دڤۆشکرانەو، دەپۆن بەرەو بەهەشتەکان، ئا ئەو بە راستى سەرفرازی و بەمراد گەیشتنى مەزنە.

﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾، یادى ئەو ڕۆژە بکەو، کە پیاوانى دەغەل و دوو ڕوو، لەگەل ئافرەتانی دەغەل و دوو ڕوو، دەلێن: بە کى دەلێن؟ ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، بەوانەى برۆیان ھتێاو، بە پیاوان و ئافرەتانەو، پێیان دەلێن: ﴿أَنْظُرُونَا﴾، چاوەرێمان بکەن ﴿نَقْنِيسَ مِنْ نُورِكُمْ﴾، لە ڕووناکیەکانەتان وەرگرین، ئىنجا وەرگرتن لە ڕووناکیان:

أ- بە کردووە بیان دەن.

ب- یاخود لە پەنایانەو ڕۆن، بۆ ئەوێ لە ڕووناکیەکیان بەھرەمەند بن.

﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾، پێیان گوترا، ئەم گوترانە لەلایەن فریشتەکانەوہیو وا دیارە برۆاداران ئەوہیان نەگوتو، ئەگەرنا دەیفەرموو: ﴿قَالُوا﴾، وەک دواى خۆیان راستەوخۆ وەلام دەدەنەو، بەلام ئەم وەلامە لەلایەن فریشتەکانەوہی، پێیان گوترا: ﴿ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، بگەرێنەو بۆ دواوەتان، ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾، لەوێ ھەولێ پەیداکردنى ڕووناکیى بدن، لەوێ خەفتانی وەدەستپێتانی ڕووناکیى بکەن، ئایا: ﴿وَرَاءَكُمْ﴾، مەبەست پێى ژيانى دنایە؟ یانى: بگەرێنەو بۆ دنیا، یان مەبەست پێى ئەو شوێنەى کە نامەکانى کردووەکانى لى دابەشکران؟ کە تێو بە دەستى چەپ وەرئانگرتنەو، بچنەو بۆ ئەوێ،

ئەگەر رووناكىي ھەبى، لەۋىيە، ئەۋى چەق و مەلەندەكەيە، لەۋى رووناكىيەكە دابەش دەكرى، ھەرچۇن بى، ئەۋە بە تۈنچ و تەۋسەۋە قسە لەگەلكردنپانە، ۋاپىدەچىن جۇرىك بى لە گالتە پىكردىيان، ۋەك چۇن مۇنافىق و دەغەلەكان گالتەيان بە برۋاداران دەكرد، لىرەش فرىشتەكان گالتەيان پىدەكەن.

دەشگونجى ھەر بە راستى فرىشتەكان پىيان بلىن: رووناكىي لىرە دەست ناكەۋى، كە بەرەو شوپنى خۇتان دەچن، كە دۆزەخە، بەلكو رووناكىي لەۋى بوو، لەو شوپنەي دۋاۋە، ئەگەر دەستتان برۋات بچن مەگەر لەۋى شىكتان دەست بكەۋى! ئنجا ھەرچۇن بى، ئەمە چ مەبەست بە تۈنچ و تەۋسەۋە بى، چ بەجىددىي بى، مەبەستيان ئەۋەيە كە تىۋە رووناكىيتان نىۋە كارىكتان نەكردۈە لە دنىادا، كە تىستا بۇتان بىتتە رووناكىي، ﴿فَضَرَبَ بَيْنَهُمُ يَسُورَ لَمْ يَأْتِ﴾ شورەيەك، دىۋارىك لەنيۋانىندا دانرا، رۇندرا، دەرگايەكى ھەيە، ﴿بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ ئەۋ دەرگايەي لەو شورۋە دىۋاردايە، دىۋى تىۋەۋەي بەزەيى و رەحمەتى خوايەۋ، دىۋى دەرۋى سزاۋ ئازارى لىۋەدى.

﴿يَنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ بانگيان دەكەن: ئەدى تىمەش لەگەل تىۋە نەبووين؟ واتە: لە دنىادا لەگەل تىۋەدا نەدەزايان؟ ياخۇد: لەبەر ئەۋەي زۇر لە مۇنافىق و دەغەلەكان رەنگە ھەر نوڭزىشان لەگەل مەسۇلمانان دا كەردى و، لەگەلياندا چۈوبىن بۇ جەيش و، رەنگە ھەندى جاران چۈوبىن بۇ جەنگ و جىھادىش، ئەدى تىمەش لەگەل تىۋە نەبووين، لە ھەموو شىكتا؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوتيان: با، بە لەگەل تىمە بوون (بە رۋالەت) ﴿وَلَكِنَّكُمْ فُتِنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ بەلام تىۋە خۇتانتان فەۋتاند، بۇيە سەرتان بە تىرە گەيۋە توۋشى ئەۋ مەرەدە بوون، يان خۇتان توۋشى ئازارو مەينەتىي كەرد، بەھۋى ئەۋەۋە كە شىكتان دەرەدەبى، پىچەۋانەي ئەۋەتان لە دلدە ھەبوو، كوفرتان لە دلدە ھەبوو، رى ھەلستان لە ئىسلام لە دلدە ھەبوو، بەلام مەسۇلمانەتيتان پىشان دەدا، واتە: دل و دەرۋى خۇتان ساغ نەكردبۇۋە دەردو نەخۇشىي تىدا ھەبوو، ﴿وَرَبَّضْتُمْ﴾

ھەمىشە لە بۆسەدايىون، لە چاۋەروانىي دايىون، چ بەلایەكى خراپ بەسەر
 مسولمانان بى، ﴿وَأَرْبَبْتُمْ﴾، كەوتنە دوو دلييهو، ھەمىشە لە گومان و دوو
 دلييدا دەخولانەو، ﴿وَعَزَّكُمُ الْأَمَانُ﴾، خۆزگەكان فريويان دان، خۆزگەو بري
 ھەليانخەلەتاندن، (أَمَانِي) كۆي (أَمْنِيَّة)يە، كە ئەوھيە مروؤف شتيك لە دلي
 خويدا بيري لي بكتەوھو پەيداي بكت، واتە: بە خەون و خەيال خۆتان
 فريودا، خۆزگەكان فريوياندان، ياخود: دلي خۆ خوشكردي بى جي و، بى بناغە،
 تيۋەي فريودا، ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، تاكو فەرمانى خوا ھات، فەرمانى خوا ھات بە
 مردنى ھەركامپكتان، يان: فەرمانى خوا ھات بەوھي تاخير زەمان بى و، دوایى
 قيامەتى بە دودا بى، ﴿وَعَزَّكُمُ بِاللَّهِ الْعَزُورُ﴾، فريودەريش بەرانبەر بە خوا فريوي
 دان، فريودەرى بنەرەتبي بيگومان شەيتانەو، ئەوانەن كە شوينكەوتووي ئەون،
 ھەرۋەھا ھەر شتيكى ديكە مروؤف فريو بدات، ئەگەر مال و سامانە، ئەگەر
 تواناو دەستەلاتە، ئەگەر عەقل و زانباريە، ئەگەر پلەو پيگەي كۆمەلایەتيە،
 ھەر شتى ببيتە ھۆي فريودانى مروؤف بەرانبەر بە خوا، فريودەر (عَزُور)ە.

﴿قَالَيْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾، نجا ئەمرو قەرەبوو و بەلاگنەرەوتان لي وەرناگيرى،
 ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نەك ھەر لە تيۋە ئەي مونافيقەكان! بە پياوو ئافرەتەو،
 بەلكو لەوانەي بيپرواش بوون، ئەوانيش ھەرەك تيۋە، با ئەوانيش، وانەزانن
 ئەوان بەلاگنەرەويان لي وەردەگيرى، قەرەبوويان ليۋەردەگيرى، ئەوانيش لتيان
 وەرناگيرى، ﴿مَأْوَانَكُمْ النَّارُ﴾، (ماوى)، واتە: شويني تيادا ھەوانەوھو پشودان،
 شوينيك كە بۆ تيۋە ھەبى تييدا پشوو بدن و بھەوينەو، بەس ناگرە، ﴿هِيَ
 مَوْلَانَكُمْ﴾، ئەگەر دۆست و نزىكيكتان ھەبى و مشوورخۆريكتان ھەبى ھەر
 ناگرە، ياخود ناگر لە ھەموو شتيك لە تيۋە لەپيشتەر، ﴿وَبَشَّ الْأَمْصَرُ﴾،
 خراپترين شوين كە مروؤفى بۆ بچى، برىتيە لە ناگرى دۆزەخ.

نجا خوا ﷻ ڤوو دەكاتە ڤرواداران، بەلام بەشيۋەي ناديار دەياندوينى، نەك
 بەشيۋەي دواندى ڤووبەڤوو، ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئايا كاتى ئەو نەھاتوو بە

برواداران، ﴿أَنْ تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾، که دلّیان بوّ یادی خوا نهرم بئ و میهره‌بان بئ و رابچه‌کئ، ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، هه‌روه‌ها دلّیان بوّ ئەو هه‌قه‌ی خوا دایه‌زاندوه، ملکه‌چ بئ و له ناستیدا نه‌رم بئ.

بیگومان برواداران دلنه‌رمییان له ناستی یادی خواو، له ناستی به‌نامه‌ی خوادا ریژه‌یه، هه‌یانه زۆره‌و هه‌یانه کهم، به‌لام خوا ﴿تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ﴾ هانی داوون که دلّیان له ناست یادی خوادا نه‌رمتر بئ و کارلێکی زیاتر بکه‌ن له‌گه‌ل یادی خواو، به‌نامه‌ی خوادا، بۆیه به‌سه‌رزه‌نشکردنه‌وه ده‌فه‌رموئ: ئایا کاتی ئەوه نه‌هاتوه که دلنه‌رمیی خۆیان به‌رانبه‌ر به‌یادی خواو به‌نامه‌ی خوا زیاد بکه‌ن و زیاتر کارلێک بکه‌ن، زیاتر کارتیکراو بن به‌یادی خواو به‌فه‌رمایشتی خواو، به‌وه هه‌قه‌ی خوا دایه‌زاندوه، ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾، وه‌ک ئەوانه‌ش نه‌بن که پیشتر کتیبیان پیدرا‌بوو، ئەوان چییانکرد؟ ﴿فَقَالَ عَلَيْهِمُ الْمَلَكُ﴾، ماوه به‌سه‌ریاندا درێژ بووه‌وه، ئەو ماوه‌یه چه‌ند ئەگه‌ریکی هه‌یه: ده‌گونجی مه‌به‌ست پئی ژوانگه‌ی مووسا بئ له‌خزمه‌ت خوادا بوّ پیدرانی ته‌ورات، که هه‌روونی برای له‌نیوگه‌له‌که‌یدا بوو، ئەو ماوه‌یه درێژ بووه‌وه.

۲- یاخود ئەو ماوه‌یه‌ی ده‌که‌وێته ئیوان عیسا (علیه‌السلام) و هاتنی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ئەو ماوه‌یه، که پێنجسه‌د (۵۰۰) ساڵ زیاتر بوو، درێژ بووه‌.

۳- یاخود ماوه‌ی هه‌ر کام له‌ پیغه‌مبه‌ریک و پیغه‌مبه‌ریکی دیکه، که ماوه‌یه‌ک ده‌که‌وته به‌ین، به‌سه‌ریاندا درێژ ده‌بووه‌وه.

﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾، تنجا دلّیان ره‌ق و پته‌وو سه‌خت بوو، له‌ ناست یادو به‌نامه‌ی خوادا، ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَسْقُوتُ﴾، زۆرکیشیان هه‌ر یه‌که‌جاری ده‌رچوون، واته: هه‌ر له‌ بازنه‌ی ئیمان و ئیسلامیش چوونه‌ ده‌ری، نه‌ک هه‌ر دلّیان ره‌ق بوو به‌رانبه‌ر به‌یادی خوا، به‌لام هه‌ر له‌ بازنه‌ی ئیماندا هه‌ینه‌وه، چونکه جاری وایه‌ مروّف دلی سه‌خت و ره‌قه، به‌لام هه‌ر له‌ بازنه‌ی ئیمان و ئیسلامدایه، به‌لام جاری وایه‌

یه کجاری ده چته دهر، هه لبه ته ئه مه لیشی وه رده گیرئ که دل ره قبی له به ران به ر یادی خواو فره میاشت و هیدایه قی خوا دا، سه رده کیشی بو ئه وه ی مرو ف و رده ورده دل ه که ی له ره قبی و سه ختیش به ولوده تر بچئ و، تووشی مردن ببئ و، یه کجاری بوئ دهر بچئ و، خاوه نه که ی له باز نه ی ئیمان و ئیسلام بچته دهر.

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، ئنجا خوا ﴿يَحْيِي﴾ ئیمانداران هانده داو ده فره موئ: بزائن که خوا زهوی له دوا ی مردن ده ژئیتته وهو، ئاو داده به ژئیتته سه ری و، ئه و زهوییه که قاقرو دیمه کار بووهو، هیچ نیشانه یه کی ژیا نی له سه ر نه ماوه، دوا ی ئه و ئاوه ی خوا دا یده به ژئیتته سه ری، زهوی وشک و دیمه کارو ره ق هه لاتوو، زیندوو ده بیتته وه، ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، به راستیی ئایه ته که ئامان بو تان روشن کردوونه وه، به لکو بفامن، واته: بفامن که ئه و خوا به ی ده توانئ زهوییه کی قاقری دیمه کاری وشک و ره ق هه لاتوو، به هوئ ئاو دابه زانده سه ری، زیندوو بکاته وهو بژیه ئیتته وهو پری بکات له شیناوردو زینده وهرو ژیا ندار، ده شتوانئ دلئ تیوهش دوا ی مردن و ره ق بوون، زیندوو بکاته وه، که واته: دلئ خو تان بده نه بهر رژئنه ی بارانی ره حمه قی خوا، رژئنه ی هیدایه قی خوا، که له قورئاندا به رجه سته یه، پاشان له رژبازو ری و شوئنی پیغه مبه ری خاته مدا ﴿﴾.

﴿إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به دلنیا یی ئه و پیاوانه ی مالی خو یان ده به خشن و، ئه و ئافره تانه ی مالی خو یان ده به خشن، ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، هه روه ها ئه وانه ی قه رزی چاک به خوا ده دهن، ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾، بو یان چه ند به ران به ر ده کری، واته: پاداشتیان بو چه ند به ران به ر ده کریته وه، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، هه روه ها پاداشتیکی هه ره چاک و نایابیان هه یه، ئه مه خو ئتراویشه ته وه: ﴿إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، واته: پیاوانی به راست دانه رو ئافره تانی به راستدانه ر، به لام: ﴿الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، له ئه سل دا (مَصْدِقِينَ) و (مُصَدِّقَاتِ) بوون (ت) له (ص) دا ده غم کراوه، واته: پیاوانی مال به خشه رو ئافره تانی مال به خشه ر.

له كۆتاييدا خوا دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئەوانەش كە بڕوايان هێناوه بە خواو پێغەمبەرەكانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ﴿هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن راستان، واتە: كەسانێك كە بڕوا بە خوا دێنن، بە پێغەمبەرانى خوا دێنن، راستانى راستەقىنە هەر ئەوانن، راست جىايە لە راستگو، راست ئەوەیە دلێ راست بێ، و كردهوى راست بێ، و زمانى راست بێ، و ناخى راست بێ، دەرۆنى راست بێ، دەرەوى راست بێ، لەگەڵ خۆى راست بێ، لەگەڵ خەلك راست بێ، و لەگەڵ خوا راست بێ، و قسەى راست بێ، و كردهوى راست بێ، هەمووى دەگرێتەوه، (صَدِيق) (مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدَقُ)، (صديق) كەسێكە راستى زۆر لێوه هاتبێ، هەندىكێش گوتووایانە: (صَدِيق) كەسێكە لە ژياندا درۆى نەكردبێ، هەندىكێش دەلێن: (صَدِيق: كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)، كەسێك زۆر بە راستدانهر بێ بۆ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە وەك پێشتریش گوتمان: ئەبوو بەكرى صیدىق ﷺ بە هەردوو مانای (صَدِيق): هەم زۆر راستگو بووه، هەم زۆرىش بە راستدانهر بووه بۆ پێغەمبەر ﷺ.

﴿وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شەهیدەكانیش لە خزمەت پەروەردگاریاندا پاداشتى خۆيانیان هەیه و ڕووناكىی خۆيانیان هەیه، ئەم ئایەتە موبارەكە ئاواشیان خوێندۆتەوه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، واتە: ئەوانەى بڕوايان بە خواو بە پێغەمبەرانى خوا هێناوه، ئا ئەوانە صیدىقەكان و شەهیدەكانن، لە لای پەروەردگاریان پاداشت و ڕووناكىی خۆيانیان هەیه، واتە: كەسێك بە راستى بڕواى هێناوه بە خوا و بە پێغەمبەرانى خوا، هەم صیدىق و هەم شەهیدىشە، هەم پلەى صیدىقىی هەیه، هەم پلەى شەهیدىشى هەیه، بەلام زیاتر وایندەچى ئەو شیۆه خوێندنەوهیان راستتر بێ، كە دەفەرموئ: ئەوانەى بڕوايان بە خواو بە پێغەمبەرانى خوا هێناوه، ئەوانە صیدىقانن، و شەهیدەكانیش لە خزمەت پەروەردیگاریاندا، پاداشتى خۆيانیان و ڕووناكىی خۆيانیان هەیه.

شەھیدیش دوو واتایان بۆ لیکداونهوه:

أ- کەسیک کە شایەتیی دەدا، بۆیە ھەندیک لە زانایان گوتووینانە: (شَھَدَاء)، لێرەدا مەبەست پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (النساء، واتە: چۆ دەبێ ئەگەر لە ھەر کۆمەڵگایەک و ئۆممەتێک شەھیدیکمان بەسەرەو ھێنان، کە مەبەست پێی پێغەمبەرەکیانەو، تۆشمان (ئەو موحەممەد!) بە شایەد ھێنا بۆ سەر ئەم ئۆممەتە!

ب- ھەندیکیش گوتووینانە: (شَھَدَاء)، مەرج نیە بەس پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن، بە لێ ھەر پێغەمبەرێک لەسەر ئۆممەتەکی خۆی شایەدی دەدا، بە لām ھەر پێشەوایکیش و ھەر زانیایەکیش، ئەو خەڵکە کە بە ھۆی ئەووە ھیدایەت دراوون و پێی راستیان گرتووە، بە ھەرمەند بوون لە زانیارییەکی و لە پێشەوایتییەکی، ئەویش دەبێتە شایەد بەسەر ئەو خەڵک و کۆمەڵەو، وەک لە شوێنی دیکەدا، دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾ (الإسراء، واتە: ئەو ڕۆژە ھەر کۆمەڵەو خەڵکە پێشەوایکە خۆیان لەگەڵدا دینن، ئنجا ئەو پێشەوایکە چ لە چاکەدا پێشیان کەوتبێ و، دوا کەوتبێ، چ لە خراپەدا، ھەردووکیان دەگریتەو.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئەوانەش کە بێڕوا بوون و ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ داناون، ئنجا ئایەتەکان دەگونجێ مەبەست پێیان رستەکانی فەرماشتی خۆایی، دەشگونجێ مەبەست پێیان ھەموو ئەو نیشانانەبێ کە خوا ناردوونی بۆ پشتگیری کردنی پێغەمبەرەکانی (موعجیزەکان)، یاخود ئەو دیاردەو دیمەنانە خۆا دروستی کردوون لە بونەو ھەرو دەرووبەردا، چونکە ئەوانەش خوا ھەر بە ئایەتی ناوبردوون، ئەوانە کە ئایەتەکانی ئیمە بە درۆ دادەتین، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، ئەوانە ھاوێلانی کلپە ئاگری دۆزەخ، (أَصْحَاب)، کوێ (صَاحِب)، کە بە مانای ھاوێل

و خاوەنیش دى، واتە: ئەوانە ئەگەر خاوەندارىتیی شتێک بکەن لە پوژی دوایدا،
 ھەر خاوەندارىتیی کڵبەى ئاگرى دۆزەخ دەکەن، یاخود ئەگەر ھاوولایەتیی و
 نازیکایەتیی لە شتێک بکەن، ھەر ھاوولایەتیی و پەفیکایەتیی ئاگرى دۆزەخ
 دەکەن.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

بە يەكەوتتى بىرۋاداران بەرەو بەھەشت لەبەر پۈوناكىى داو، موزدەى بەھەشت پىدرايانان و، داواكردى دەغەلەكان بە پىاوو ئافرەتەو لە بىرۋاداران، كە چاۋەپىيان بىكەن لە پۈوناكىەكەيان بەھرەمەند بىن و ۋەلامدراۋەدىان كە: بگەرپىنەو ۋە بۇ دوايە، پۈوناكىى پەيدا بىكەن و، دوايى دانرانى شوورە (دىوار) يەك لە تىوانياندا كە دەرگايەكى تىدايە، دىوى لاي بىرۋادارانى پەحمەت و، دىوى دەرپى لاي دەغەلەكانى ئازارو مەينەتپىيە، ئىجا بانگكردى دەغەلەكان بۇ بىرۋاداران: ئايا تىمەش لەگەل تىوهدا نەبووين؟ ۋەلامدانەو ۋە ئەوانىش كە، با، بەلام تىوہ خۇتان فەوتاند، ھەمىشە لە بۆسە دابوون لە دژى تىسلام و مسۇلمانان و، دوو دىل و، خۇزگەى ناپەوا خوازبوون، بۆيە تىستاش تىوہو بىپروايانىش قەرەبووتان لى ۋەرناگىرى و، شوينى حەوانەو ۋەشتان تىو ئاگرى دۆزەخە، كە خراپترىن شوينى تىدا سەقامگىرپوونە:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ ينادونَهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبَسْتُمْ وَاغْتَرَّكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ قَالُوا لَمْ يَأْخُذْ مِنْكُمْ قَدِيرٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُولَٰئِكَ النَّارُ الَّتِي مَوْلَانَكُمْ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾﴾

شیکردنه‌وی ئهم ئایه‌تانه، له بیست و هه‌وت برگه‌دا:

۱- ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئهو پۆژه‌ی پیاوانی پروادارو ئافره‌تانی پروادار ده‌بینی، وشه‌ی (يَوْمَ)، (يَوْمَ: مَبْنِيٌّ عَلَى الْفَتْحِ لِأَنَّهُ أَضِيفَ إِلَى جُمْلَةٍ فِعْلِيَّةٍ)، (یوم) بیناکراوه له سه‌ر فه‌تحه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پالداوه‌ته لای رسته‌یه‌کی کرداری، که بریتیه له (تَرَى)، ﴿تَرَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، به‌لام ده‌شگونجی بَلَّتَيْن: (مَنْصُوب)ه، به‌هۆی کرداریکی مه‌زه‌ننه‌کراوه‌، واته: (أَذْكَرُ يَوْمَ)، یاد بکه‌وه ئهو پۆژه، که چی تیدا روو ده‌دات؟

۲- ﴿يَسْعَى نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ﴾ (پیاوانی پروادارو ئافره‌تانی پروادار) ده‌بینی رۆشانییه‌که‌یان به‌خیرایی ده‌روا، ههم له‌پیشیانوه، ههم به‌ده‌ستی راستیانوه، هه‌لبه‌ته لێره‌دا رووی دواندن (حِطَاب)، ده‌گونجی له‌پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ بێ، به‌پله‌ی یه‌که‌م، به‌لام ده‌شگونجی له‌هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ش بێ، که بگونجی رووی دواندن تیبکری، بینیه‌که‌ش که ده‌فه‌رموی: (تَرَى)، بینینی چاوه، نه‌ک بینینی عه‌قل و دَل، یانی: ئهو پۆژه ده‌بینن، چونکه پۆژیکه، دیمه‌نه‌کانی تیدا به‌چاوی سه‌ر ده‌بینرێن، وشه‌ی (يَسْعَى)، واته: به‌خیرایی ده‌روا، ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واته: له‌پیشیانوه، له‌پیش ده‌سته‌کانیانوه، (بِأَنْفُسِهِمْ)، واته: به‌ده‌سته‌راسته‌کانیانوه، هه‌ندیک له‌زانایان گوتووین: ئهو رووناکییه‌ی بۆ پرواداران، بۆ پیاوان و ئافره‌تانی پروادار په‌یداده‌بێ، بریتیه له‌وه‌ که ئێو چاوانیان که کړنووشیان بۆ خوا پێ‌برده، رۆشایی لێ په‌یداده‌بێ، هه‌روه‌ها ده‌ستیشان که شایه‌تمانیاں پێهێناوه، رۆشایی لێ په‌یداده‌بێ، هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌ بۆ چوونی زانایانه، ئه‌گه‌رنا هه‌ر خوا ده‌فه‌رموی: رووناکیی له‌پیشیانوه ده‌روا به‌ده‌ستی راستیانوه، ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ههم لای پێشه‌وه، شوێنی رێژلێگرتنه، به‌پێچه‌وانه‌ی لای دواوه، هه‌روه‌ک لای راستیش، ده‌سته‌راستیش شوێن و ئه‌ندامی رێژلێگرتنه، به‌پێچه‌وانه‌ی لای چه‌په‌وه، هه‌ر بۆیه‌ بپروایه‌کان، یان له‌پشته‌وه‌پا نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌درێته‌وه، یان به‌ده‌ستی چه‌پیان، به‌لام پرواداران به‌ده‌ستی راستیان نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌درێته‌وه، له‌پێشه‌وه‌ رووبه‌رووش ده‌دۆزێن.

۳- ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ حَتَّىٰ﴾، ئەمڕۆ موژدە پێدراوه کە تان باخگە لیکن، (البُشْرَى: اِسْمٌ مَّصَدَرٍ بَشْرٌ، وَهِيَ اِخْبَارٌ يَخْبَرُ بِشْرُ الْمُخْبَرِ)، (بُشْرَى)، ناوی چاوەگە لە (بُشْر) هەو هاتو، (بُشْر) واتە: موژدە ی پێدا، کە بریتییە لە هەوآلدا ن بەشتیکی خۆش، کە بابای هەوآلپێدراو دڵخۆش بکات، ئنجا (بُشْرَى)، کە ناوی چاوەگە، لێرەدا (أُطْلِقَ الْمَصَدَرُ عَلَى الْمَفْعُولِ، مِثْلُ الْخَلْقِ مِمَّا مَعْنَى الْمَخْلُوقِ)، چاوەگە لە شوێنی بەرکار بە کارهاتو، هەروەک وشە (خَلَقَ)، لە قورئاندا بە کارهاتو بە مانای (مَخْلُوقِ)، ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ﴾ (المَلِك، یانی: مَا تَرَىٰ فِي مَخْلُوقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ)، ناریکیی لە دروستکراوی خوای بە بەزە پێدا نابینی، چاوەگە جاری وایە لە شوێنی بەرکار بە کارهاتو هێترى بۆ زێدە پۆیی تێدا کردن، لێرەدا (بُشْرَى)، یانی: موژدە پێدان، بەلام ئەصلى خۆی مەبەست پێی موژدە پێدراو کە یە، واتە: ئەو هە ی ئێو ئەمڕۆ موژدە تان پێ دەدری، ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ﴾، موژدە پێدراو تان ئەمڕۆ، یان موژدە پێدانی ئێو ئەمڕۆ:

۴- ﴿حَتَّىٰ تَجْرِيٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، باخگە لیکن ڕووباریان بە ژێردا دەڕۆن، واتە: ڕووبار بە ژێر دره ختە کانیاندا دەڕۆن، وەک جاری دیکەش باسما ن کردو، خوا ﷻ بە زۆری باسی جیگا و ڕیگای ئیمانداران دەکات بە باخ، (جَنَّةٌ) بە مانای: باخ، و گۆل و گۆلزارو سەوزایی، مانای وانیە کە بەس دەچنە ئێو ئەو باخ، چونکە ئەگەر بۆ سەعاتیک و، بۆ دوو سەعات و، بۆ چەند سەعاتیک بچێە ئێو باخیک، لەوێ پشوو بەدی لە سیبەری دره ختە کان دا، بەلێ ئەو گونجاو، بەلام بە دنیایی ئێو باخ بە تەنیا، شوێنی تێدا حەوانەو نیه، بۆیە کە خوا ﷻ باسی باخ دەکات، واتە: شوێنە کە لە دوورەو هە وەک باخ دیارە، بەلام لە ئێو باخە کەدا کۆشک و تەلارو، جیگا و ڕیگا و کەل و پەل و، هەموو ئەو شتانە ی بە خە یالێ مروّف دادێن و بۆ ژیا نیکیی خۆشگوزەرانانە پێویست، هەموو یانی لێن، وەک لە شوێنە کانی دیکە خوا ﷻ باس دەکات.

۵- ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾، لە ئێو ئەو باخانەدا بە هەمیشە یی دەمێننەو، (الطَّيْرِ) دەلێ: (مَا كَيْفَ فِي الْجَنَّاتِ، لَا يَنْتَقِلُونَ عَنْهَا، وَلَا يَتَحَوَّلُونَ)، لە ئێو باخە کاند (کە بیگومان کۆشک و تەلاریان تێدان) دەمێننەو ئە لێی دەگوازنەو، کە لەوێ بگوازنەو و ڕۆن، ئە ئەو هە

ټهوی به جی بهیلن و بچن بو شوینیکي دیکه، واته: نه ټهوه یه یه کجاری به جی بهیلن، نه ټهوه شه بگوازنه وه و بچن بو شوینیکي دیکه هر لهویدا، وهک له سوږه تی (الکھف) دا، ده فیرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۖ ﴿١٠٨﴾﴾ ینگومان ټهوانه ی پروادارن و کرده وهی باشه کانیان هه ن، جیگو ریگایان باخه کانی فیرده وس، به هه میشه یی تییناندا ده میننه وه به بن کۆتایی، ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾، ټاوات ناخوازن لهوی بچنه ده ری، چونکه هی وا هه یه ده لی: ټه گهر ټینسان هینده له شوینیک بوو بیزار و وه ره ز ده بی، پی خۆشه بچیته شوینیکي دیکه! وا ده زانی به هه شت یهک شوینی دیاریکراوه، به لام به هه شت زیندان و گرتووخانه نیه، له ټیو چوار دیواریکت بکه ن! به هه شت، خوا ده فیرموی: پانییه که ی هینده ی زهوی و ټاسمانه، فراوانیه که ی هینده ی گهردوونه، که هه ر خوا ده زانی سنووری گهردوون و ټاسمانه کان و زهوی له کوئی، ټنجا لهو شوینه ی بو ټیمانداران دانراوه، چهندان شوینی جوړاو جوړی تییدا هه ن و، وا نیه هه ر شوینیک بی و بهس لهویدا بن، وهک هوتیلنک لی دابه زن و ته واو!!

۶- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ټا ټهوه سه رفرازی مه زن و به مراد گه یشتنی مه زنه، (الْفَوْزُ: نَيْلُ الْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز) ده سته بهر کردنی خیرو چاکه یه له گه ل سه لامه تی و بیمره ټه تی دا.

که ده فیرموی: ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتِ بَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، موژده پیدراتان ټه مرږ، یان موژده پیدراتان ټه مرږ، چهند باخیکن پروباریان به ژړدا ده رڼ، به هه میشه یی تییناندا ده میننه وه، ټهم قسه یه ﴿بَشِّرْكُمْ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٌ مَّحْنُوفٌ)، بیژراوی قسه یه کی باس نه کراوه: (يُقَالُ لَهُمْ)، یان (نَقُولُ لَهُمْ)، پییان ده گوتری، یان پییان ده لیین.

که ده فیرموی: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، (ذَٰلِكَ) ناوی ټاماژه یه، واته: ټا ټه و باخ و گول و گولزارو، ټه و پا داشته که باسکرا، یان ټه و موژده پیدران و،

ئەو پۈوناكىي پى بەخشان و بە بەرچاۋ پۆشنىيەۋە بە پۈوناكىيەۋە پۆشتن بەرەو مەنزلگاكانى بەهەشت، بردنەۋە سەرفرازىي و بە مراد گەشتنى مەزن، ئەۋەيە.

ئىنجا خوا ﷻ دۋاي باسى پىۋانى پروادارو ئافرەتانی پروادار، دىتە سەر باسى پىۋانى دەغەل و ئافرەتانی دەغەل، لىرەدا جىي سەرنج ئەۋەيە كە ھەم لە باسى پرواداران دا، باسى ھەردوۋ پەگەزەكە كراۋە: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ھەم لە باسى دەغەلاند، باسى ھەردوۋ پەگەزەكە كراۋە: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئايا ھىكمەتى ئەۋە چىيە؟ دەلىين: لەھەر شوئىتىك كە خوا دەفەرەمۆي: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾، يان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ھەردوۋ پەگەز دەگرتتەۋە، بە پىيى بىچىنەيەك لە پىزمانى عەرەبىيدا كە پىيى دەگوتىي: (تَغْلِبُ الذُّكُورُ عَلَى الْإِنثَا)، كاتىك كۆمەلە ھەللىك كە پىۋاۋ ئافرەت بن، راناۋى نىرىنە بۆ ھەموۋيان بەكاردى، دەگوتىي: (الذُّن)، ھەلەتە لە كوردىداۋ لە زمانەكانى دىكەدا، راناۋى نىرىنەۋ مېنە نىيە، دەلىين: (ئەۋانە)، يەكسانە ئەۋانە پىۋان يان ئافرەتن، بەلام لە زمانى عەرەبىيدا ئەگەر گوت: (الذُّن)، واتە: كۆمەلە پىۋاۋىك (اللاتي)، واتە: كۆمەلە ئافرەتتىك، ئىنجا لە پۈۋى راناۋەۋە (ھى)، بۆ ئافرەت و (ھو)، بۆ پىۋەۋ (ھم)، بۆ كۆمەلە پىۋاۋىك و، (ھن)، بۆ كۆمەلە ئافرەتتىك، بەلام لە زمانەكانى دىكەدا ئەۋە نىيە. ئىنجا خوا ﷻ لەو شوئىنەۋى پىۋىست دەكات، ھەردوۋ پەگەزەكە باس دەكات و، لەو شوئىنەۋى پىۋىست نەكات، ئەو راناۋەيان بۆ بەكارھاتۋە، كە گشتگىرە بۆ ھەردوۋكىيان.

ئىنجا دىتە سەر باسى دەغەلەكان دەفەرەمۆي:

۷- ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەو پۆژەي پىۋانى دەغەل و ئافرەتانی دەغەل، بەۋانە دەلىين كە پرواۋان ھىناۋە، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾، لىرەدا بەپىيى بىنەماي: (تَغْلِبُ

الذُّكُورَ عَلَى الْإِنَاثِ)، نهوانه ی پروایان هیناوه، راناوه که ی هی نیرینه، به لأم واته: هه موو نهوانه ی پروایان هیناوه به نیرو می وه، چیان پنده لَین؟

۸- ﴿انْظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾ چاوه پیمان بکه ن له پرووناکیه که تان وهر بگرین، ناوا ده خوینریتته وه: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْفِكُونَ وَالْمُتَفَقِّتُ لِلذَّيْتِ﴾ اَمَسُوا انْظُرُوا، واته: هه مزه (أ) که ده روا، چونکه هه مزه ی ته سلئی نهو، ته گهر له سه ره تاوه ده ستی پی بکه ی، هه مزه که درده خری. ﴿انْظُرُوا نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾ چاوه پیمان بکه ن و مؤله تمان بدن، له پرووناکیه که ی تیوه وهر بگرین، ته م (انْظُرُوا)، خوینراویشه ته وه: (انْظُرُوا)، که لیره دا هه مزه (أ) که درده خری له م حاله ته دا، که هه مان مانای هه یه، له ههوت قورنابخونه ناو داره کان ته نیا (حمزة) به (انْظُرُوا) ی خویندوته وه، نهوانه ی دیکه خویندوو یانه ته وه: (انْظُرُوا)، هه ردووکیان به مانای چاوه پیمان بکه ن و، مؤله تمان بدن، له سه رمان بوه ستی، که ده لَین: ﴿نَفْسٍ مِنْ نَفْسِكُمْ﴾، (الْإِقْبَاسُ: أَخَذَ الْقَبَسُ)، (قَبَسَ): بریتیه لهو ناگره ی که وهر ده گیرئ له ناگریکی دیکه وه، له کوردیی دا {بزووت} پی ده گوترئ، یان پریشکه ناگریک، یان تۆزه ناگریکی پی ده گوترئ، که وهر گیرابئ، ئنجا ئایا مه به ستیان پیی ته وه یه لهو پرووناکیه ی خوَتان هه ندیکمان بدنه ئ؟ یاخود: مه به ستیان ته وه یه با تیمه ش لهو پرووناکیه ی تیوه به هره مه ند بین؟ من به هه ردووکیانم مانا کردوه و گوتوومه: به هره مه ندمان بکه ن له پرووناکیه که ی خوَتان، به شمان بدن، که مانای هه ردووکیان ده گریته وه، نهوانه وایانزانیوه که ده گونجئ تهو پرووناکیه به ش بکری، نه یانزانیوه تهو پرووناکیه پرووناکیه کی زاتیبه و تایه ته به هه ر کام له خو یانه وه، به ره می تهو ئیمان و کرده وه چا که یانه که له دنیا دا بوویانه، بویه ناگونجئ لهوان جیایته وه، به لأم په نگه زیاتر مه به ستیان ته وه بئ: ئیمان که رَین و چاوه پیمان بکه ن، با تیمه ش له بهر تهو پرووناکیه ی تیوه داو بهو رۆشناییه ی تیوه برۆین.

۹- ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾ گوترا: بگه رینه وه دواوه تان، نه یفه رمووه: تهوان گوتیان، چونکه بروداره کان نه یانگوتوه و فریشته کان گوتوو یانه، لیره دا که به بکه ر نادیار (مَجْهُولُ الْقَاعِلِ) هاتوه، به لگه ی ته وه یه که ته وه قسه ی فریشتانه، ته گهرنا ته گهر هر

خویان بان، وهک چۆن دوابی خویان قسه یان کردوه، که ده لَین: ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾. ئایا له گه ل یتوه نه بووین؟ گوتیان با، لیره ش نه گهر قسه ی خویان با، ده یفه رموو: ﴿قَالُوا ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، به لَام نا، ﴿قَالَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾. گوترا: بگه ریتنه وه بۆ دواوه تان.

۱۰- ﴿فَالْتَسُوا نُورًا﴾. لهوێ پرووناکییهک په یدا بکهن، (الْإِثْمَاسُ: شِدَّةُ الطَّلَبِ)، (الْإِثْمَاسُ)، بریتیه له زۆر به دوا ی شتیکیدا گه ران و لئ خه فتان، که ده فهرموێ: ﴿قَالَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾. (ارْجِعُوا)، واته: به ره و دوا یه بگه ریتنه وه، به لَام وشه ی (وَرَاءَكُمْ)، که زیاد کراوه بۆ جه خه تکرده وه ی مانای گه رانه وه یه، چونکه هه موو گه رانه وه یه ک هه ر به ره و دواوه یه، ﴿فَالْتَسُوا نُورًا﴾. (لَمَسَ)، به مانای ده ست لیدانی شتیکیه (الْإِثْمَاسُ)، که (اِفْتِغَالَ)، له (لَمَسَ) وه، واته: لئ خه فتان و به دوا داگه ران و په یدا کردن، لهوێ جۆره پرووناکییهک په یدا بکهن، ﴿فَالْتَسُوا نُورًا﴾. هه ر جۆره پرووناکییهک، کهم بئ، یان زۆر بئ، شتیکی په یدا بکهن، ئنجا ئهو گه رانه وه بۆ دوا یه، ئایا مه به ست پیتی ئه وه یه بگه ریتنه وه بۆ ئهو شوێنه ی نامه کانی کرده وه کانی لئ دابه شکران، که برواداران به پیاوو ئافره ته وه به ده ستی راستیان نامه کانی کرده وه کانیان وه رگرتوونه وه، به لَام ده غه ل و مونا فیه کان، له پشته وه پرا یان به ده ستی چه پ، ئایا مه به ست ئه وه یه بگه ریتنه وه بۆ ئهوێ، یا خود: مه به ست ئه وه یه بگه ریتنه وه بۆ ژیا نی دنیا، واته: هوکاری ئهو پرووناکییه ی ئیمه ئهو ئیمان و کرده وه چاکه یه، که له دنیا دا بوومانه، ئنجا ئیوه ش بگه ریتنه وه بۆ دنیا؟ له هه ردوو حالاندا:

أ- ده گونجی ئمه به تواج و ته وسه وه بئ و، جۆریک بئ له گالته پیکردن، وهک چۆن مونا فیه کان کاتی خو ی گالته یان به برواداران کرده له دنیا داو گوتوو یانه: به دوا ی خه ون و خه یال که وتوون، ده گونجی ئه وه بئ، وهک نووح عليه السلام به خه لکه کافره که ی خو ی ده لئ: ﴿إِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ (۲۸) هود، ئیمه ش گالته تان پینده که ی، وهک چۆن ئیوه گالته مان پئ ده کهن، واته: ئیوه له دنیا دا گالته مان پئ ده کهن، ئیمه ش له رۆژی دوا ییدا گالته تان پئ ده کهن، ده گونجی ئه وه بئ.

ب- دەشگونجی به توانج و تهوسهوه نه‌ب و هەر گوتوو یانه: ئیمه ئه‌و ڕووناکییه‌مان له‌و شوێنه په‌داکرد [چونکه له‌وێهه ڕووناکییه‌که له‌گه‌ڵیان بووه، له‌و شوێنه‌ی نامه‌کانی کرده‌وه‌کانی ئێ دا به‌شکراون] ئیوه‌ش بچهنه‌وه ئه‌وی، مه‌گه‌ر له‌وی شتی‌کتان ده‌ست بکه‌وی.

۱۱- ﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُم سُورًا لَهُمُ بَابٌ﴾، یه‌کسه‌ر شووره‌یه‌کیان له‌ نێوان دا دانه‌را، ده‌رگایه‌کی هه‌یه، به‌ پیتی (ف) که‌ وا پێده‌چێ لێره‌دا (قَاءُ التَّعْقِيبِ) بێ و بۆ بادانه‌وه (عطف) بێ، واته: یه‌کسه‌ر، دوا‌ی ئه‌و داواکردنه‌ی پیاوو ئافره‌ته‌ ده‌غه‌له‌کان له‌ ڕه‌وا‌داران، که‌ له‌ ڕووناکییه‌که‌ی خۆیان به‌هره‌مه‌ندان بکه‌ن، ئنجا چ ئه‌ندازه‌یه‌کیان به‌ده‌نی، چ لێیانگه‌ڕێن له‌به‌ر ڕۆشنایی ئه‌واندا ڕۆن، یه‌کسه‌ر دیوارێکیان له‌ نێواندا ڕۆندرا، دانه‌را، (سور)، به‌ مانای دیوارو شووره‌ دی، ﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُم سُورًا لَهُمُ بَابٌ﴾، دیوارێکیان له‌ نێوان دانه‌را که‌ ده‌رگایه‌کی هه‌یه، ئه‌و ده‌رگایه‌ چۆنه‌؟

۱۲- ﴿بِاطْنِهِ، فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾، دیوی ئیوه‌وه‌ی به‌زه‌یی تێدا‌یه‌.

۱۳- ﴿وَضَلَّاهُمْ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾، پشته‌وه‌شی (دیوی ده‌ری) نازاری له‌لاوه‌ هه‌یه، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُم﴾، (ضَرْبٌ: ضَمْنٌ مَعْنَى الْحَزْنِ فَعَذَابٌ بِالْبَاءِ: ضَرْبٌ بَيْنَهُمْ سُورٌ)، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُم سُورًا﴾، وشه‌ی (ضَرْبٌ)، به‌ بێ پیتی (ب) بۆ خۆی به‌رکار ده‌خو‌ازی و، (سور) ده‌بێته‌ جیگری بکه‌ر (نائب القاعِل)، یانی: (ضَرْبٌ بَيْنَهُمْ سُورٌ)، دیوارێکیان له‌ نێواندا دانه‌را، به‌لام که‌ (ب) خراوه‌ته‌ سه‌ر (سور)، مانای لێک جیا‌کردنه‌وه (حَزْنٌ) خراوه‌ته‌ نێو (ضَرْبٌ)، یانی دیوارێکیان له‌ نێواندا دانه‌راوه‌و لێک جیا‌کرانه‌وه، (حَزْنٌ)، واته: لێک جیا‌کردنه‌وه‌و لێک هه‌لا‌واردن، (ضَرْبٌ بَيْنَهُمْ سُورٌ لِلْحَزْنِ بَيْنَهُمْ)، شو‌ره‌یه‌کیان له‌ نێوان دا دانه‌را بۆ لێک جیا‌کردنه‌وه‌یان، هه‌مه‌یشه‌ به‌رکارخواستی کرده‌وه‌یه‌ک که‌ بۆ خۆی به‌رکار ده‌خو‌ازی به‌بێ پیت، که‌ به‌رکاری خواست به‌ پیتیکی دیکه‌، که‌ له‌ ته‌صلدا پێویستی پیتی نیه‌، بۆ ته‌وه‌یه‌ مانایه‌کی دیکه‌ی جگه‌ له‌ مانا ته‌صلیه‌که‌ی خو‌شی به‌خه‌رتیه‌ نێو، (ضَرْبٌ)، واته: له‌ نێوانیاندا دانه‌را، ئنجا که‌ (سور) کراوه‌ته‌: (سُور) و، ئه‌م (ب)ی چۆته‌ سه‌رێ، وێرای دانه‌رانی دیواره‌که‌، لێک جیا‌کرانه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی، واته:

دیوار یکان له نیواندا داندرا بۆ لیک جیاکردنه و یان، دیاره پیتشی ته ندازه یه ک تیکه لیان هه بووه، به لام وا پنده چی بروداران به پیاوو نافرته ووه، له پیتشه ووه بووین و، دهغه له کان له دواوه بوون، نه ک یه کجاری تیکه ل بن، به به لگهی ته وهی بانگیان ده کهن و ده لین: (أَنْظُرُونَا نَقْتِس مِنْ نُورِكُمْ)، چاوه ریمان بکه، با تیمهش له پرووناکیی ئیوه به هره مه ند بین، که واته: بروداران لیان دور بوون و، له پشه و یانرا رۆشتوون و دهغه له کانیش بانگیان کردوون، ئیدی ته وان لهو حاله دا ده بن، که دیواریک ده که ویته نیوانیا نه ووه.

هه لبه ته ته و دیواره ده بی بزاین، مه به ست پیی ته وه نیه که خوا ﷻ له سووره ی (الاعراف) دا باسی ده کات و ده فهرموئ: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا سِمْعَنُ﴾، واته: له نیوان به ههشتیان و دۆزه خیاند نیوانیک هه یه و، له سه ر سوئییه کانی (قه راغه کانی) پیاوانیک هه ن (که به و لاشدا ده روان و به و لاشدا ده روان) هه ر کامیکان به نیشانه که یان ده ناسته ووه، بنگومان ته و په رده و دیواره جیا یه، چونکه ته وه له نیوان به ههشتیان و دۆزه خیان دایه، به لام ته و ی دیکه یان له و شوئنه یه که هه ر که سه و به ره و مه نزلگای خوی ده چی و، جارئ نه گه یشتوونه به ههشت و دۆزه خ.

که ده فهرموئ: ﴿بِاطْنِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾، ئیوه وهی به زه یی تیدایه، (الباطن: داخل الشیء)، یانی: ئیوه وهی، (ظاهر) یش، واته: ده ره وهی شتیک، که ده فهرموئ: ﴿مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾، ئیره دا (من) به مانای (فی) دئ، وه ک ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾، الجمعة، یانی: (فی یوم الجمعة)، (قبل)، به مانای ته و شته ی که به ره و رووی دئ، واته: له لای ویه ووه، له دیوی ده رئی ده رگا که وه، نازارو سزاو مهینه تی هه یه.

۱۴- ﴿يُنَادُوهُمْ﴾، بانگیان ده کهن، واته: دهغه له کان بانگی بروداران ده کهن.

۱۵- ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾، ئایا تیمهش له گه ل ئیوه دا نه بووین؟ ته مه پرسیار کردنیکی چه سپینه رانه (استفهام تقریری) یه، یانی: به دنیایی تیمهش له گه ل ئیوه دا بووین، بنگومان پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه نیه، چونکه بروداران نکو و لیلی ناکهن که مونا فیه کانی ش له دنیا دا له گه لیان دا بوون، به لکو پرسیار کردنیکی چه سپینه رانه یه و، ته م پرسیار کردنه ش

به کارهیتراوه، وهک داواکردنی ئهوه که پێیان بگهن و ئهوانیش بگهنهوه لایان، ئایا له دنیا دا پێکهوه نهبووین؟ ئه دی ئیستا بۆچی لێک جیا بینهوه؟ لێمانگه پێن با بگهینه لاتان! ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾، واته: ئایا ئیمهش له گهڵ ئیوه دا نه ده ژیاین له دنیا دا؟ یان: ئایا ئیمهش له کۆمه لگایه کدا پێکهوه نه بووین، که مونا فیه کان هه میسه له گهڵ برواداران دان، چونکه مونا فیه که سیکه خوێ به مسوڵمان پێشان ده دا، به لام کوفر له دڵ و ده روونیدا ههیه، یاخود: ئایا پێکهوه نه بووین، واته: مه به ستیان ئه وه یه له مزگه وتیش پێکهوه بووین، جار جار ده هاتین؟ به لکو له بواره کانی دیکه ی دینداری و مسوڵمانه تی دا ئیمهش به شدارتان ده بووین، وهک مونا فیه کانی هه موو چاخ و سه رده میک، که له گهڵ مسوڵماناندا خوێان هاو پرنگ و هاو دهنگ ده کهن، هه رچه نه ده له دڵ و ده روونیشیاندا کوفر و بێروایی ههیه، بۆیه ئیمانداران وه لام ده ده نه وه:

۱۶- ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوئیان با، با پێکهوه بووین، به لام ئه دی بۆچی وایان لێهات؟ ئنجا بۆیان پروو ده که نه وه، چوار هۆکاریان بۆ دیننه وه، که ئیوه به هوێ ئه و چوار هۆکاره وه تووشی چۆرتم^(۱) بوون، تووشی ئه و مهینه تییه بوون، که ئیستا به ده ستیه وه گرفتارن و، هیه چاره و ده ره تاننان نیه.

۱۷- ﴿وَلَنَكُنَّ مِنْكُمْ أَلْفُكُمْ﴾، [ده لێن با پێکهوه بووین] به لام ئیوه خوێان فه وتاند، (فَتَنُّهُمْ)، وهک پێشتریش با سمان کردوه (فِتْنَةً)، له قورئاندا به زۆر واتایان دێ، یه کێک له واتایه کانی بریتیه له فه وتان و، یه کی دیکه له واتا کانی بریتیه له مهینه تی و ئازار، واته: خوێان تووشی مهینه تی و فه وتان و ئازارو کرد، به ده ستی خوێان واتان کرد، ئه وه هۆکاری یه که م.

۱۸- ﴿وَرَبُّكُمْ﴾، ههروه ها ئیوه چاوه پێ بوون، واته: هه میسه له بۆسه دا بوون، (الرَّبُّصَ الْإِنِّظَارَ بِالْشَّيْءِ)، (تَرْبُصَ) بریتیه له چاوه پوان کردنی شتیک، واته: ئیوه هه میسه له چاوه پوانیدا بوون که ئیمه ی مسوڵمانان تووشی شکست ببن، تووشی ناره حه تی ببن، هه یه کاتیک کۆمه له مسوڵمانیک تووشی گرفت و ناره حه تییه ک دین، هه ناسه یه کی

(۱) چۆرتم: گرفت و کێشه یه کی بێره زا.

خۇش ھەلدەمۇ، دەست بە دلى خۇيدا دىنى، ئۆخەيەكى باش دەكات! ئەۋەش نىشانەى نىفاقە، ئەگەرنا دەبى لەگەل مەسۇلماناندا ھەست بە ئازارىان بىكەى و، بە خۇشيان دىلخۇش بى و، بە ناخۇشيان دىلناخۇش بى، بەلام مەسۇلمانىك توۋشى ئارەھەتتەى بى، تۇ ئۆخەى بۇ بىكەى و شادىيت لە دىل بىگەرى، ئەۋە نىشانەى نىفاقە، ھەلبەتە ئەگەر لەبەر خۇدى مەسۇلمانەتتەى بى، ئەگەرنا جارى واپە كەسەك لەگەل كەسەك دا ئاكۇكىيەكى ھەپە، غەرەزىكى شەخسى ھەپە، ئەۋە جىپە، ھەر گوناھبار دەبى، بەلام نىشانەى نىفاق نە، بەلام ئەگەر كەسەك توۋشى بەلەپەك بى، ئىجا تاكىك بى، كۆمەلىك خەللىك بى، ئەۋىش پى خۇشپى لەبەر مەسۇلمانەتتەى كەپى پى خۇشپى، كە توۋشى ئەۋ بەلەپە بوۋى، ماناى واپە ئەۋ كەسە نىفاق و كوفرى لە دىلدا ھەپە، بۇپە بە زىنباربوۋى ئەھلى ئىسلام دىلخۇشە، ﴿وَرَقِصْتُمْ﴾، تىۋە ھەمىشە لە بۇسە دابوۋى، كەى مەسۇلمانان توۋشى بەلاۋ مەينەتتى و ئارەھەتتەى دىن، ئىجا:

۱۹- ﴿وَأَزَبْتُمْ﴾، تىۋە ھەمىشە دوو دىل بوۋى، (الْإِثْيَابُ: الشُّكُّ وَالرَّدُّ)، بىرىتتە لە دوو دلى و دىل لە دىلان، ئەۋەش ھۆكارى سىيەم.

۲۰- ھۆكارى چوارەم: ﴿وَعَرَّكُمُ الْأَمَانِي﴾، خۇزگە پوۋچەلەكان ھەلىانخەلەتاندن و فرىوياندان، (الْأَمَانِي: جَمْعُ أَمْنِيَّةٍ وَهِيَ إِسْمُ التَّمَنِّي مَا يَتَنَبَّأُ بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ مِنَ الْبَاطِلِ)، (أَمَانِي) كۆى (أَمْنِيَّة) پە، كە ناۋى (تەمنى) پە، واتە: خۇزگە خواستى، ئاۋات خواستى، ھىۋا خواستى، كە ئەۋەپە شتى پوۋچى بى بنەما، مەۋف دلى خۇى پى خۇش بىكات و خۇزگەى پى بخۋازى، يان خەپال پلاۋ بىكات، بۇ وىنە: كەسەك ھەر لەبەر ئەۋەى ناۋى مەسۇلمانە، بلى: تىمە مەسۇلمانىن ھەرچۇن بى خوا لىمان خۇش دەبى! ھىچ كەدەۋە ئىلتىزامىكىشى نە، يان كەسەك خۇى بە پەچەلەكىۋە ھەلدەكىشى، ئەگەر سەيدو شىخە، ئەگەر مەلازادەپە، ئەگەر ھەرچى ھەپە، پەكىكى دىكە بەۋە ھەلخەلەتاۋە دەلى: لە دىلدا ئەۋە نە خوا نازو نىعمەتى زورى پىداۋىن، دەستەلەقى پىداۋىن، لە قىامەتتەى ھەرۋامان مامەلە لەگەلدا دەكات، كە پەنگە دەستەلەكەى و پارەۋ سامانەكەى، ھەموۋى لە پى ھەپامەۋە پەپەدا كەدەپ، كە ئەگەر لەپى ھەلەشەۋە پەپەپە كەدەپ، ھەر نىشانەى ئەۋە نە كە خوا

خوښی دهوئ، چونکه خوی ﷻ مال و سامان ددها به که سیګ که خوښیدهوئ و به که سیګ که خوښیشی ناوئ، به لام ټیمان و ته قوا ته نیا به که سیګ ددهات که خوښیدهوئ، هه له به ته پیدانی خوی په روه ردگار به و واتایه که خوا بوئ ټاسان ددهات، نه گهرنا مروف خوی شته کان وده دهست دټټی، نه گهر خټرن، نه گهر شهرن و، نه گهر چاکن و، نه گهر خراپن، که واته: ﴿وَعَزَّكُمْ الْأَمَانُ﴾، واته: خوژگهو هیواو ټاوانه پووجهل و بټ بنه مایه کان ټیوه یان فریودا، ننجا له سهر نه وهش به رده وام بوون.

۲۱- ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، هه تا فهرمانی خوا هات، فهرمانی خوا هات به مراندنی ټیوه، واته: کاتی مهرگتان هات، یا خود فهرمانی خوا هات، به ټیکچوونی ټیانی دنیاو هاتنی ناخیر زه مان.

۲۲- ﴿وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُّورُ﴾، له به ران بهر خوادا فریودهر ټیوهی فریودا، ﴿وَالْعَزُّورُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْمُتَصِفِ بِالْتَّغْيِيرِ، وَالْمُرَادُ بِهِ الشَّيْطَانُ، وَالتَّغْيِيرُ: إِظْهَارُ النَّارِ فِي صُورَةِ النَّافِعِ بِتَمْوِيهِ وَسَفْسَاطَةٍ﴾، (عزور): زیده رویه له که سیګدا که زور خه لکی هه لده خه له ټټټی و، فریویان ددها، ننجا نه وهی له هه موو که س زیاتر خه لکی فریو ددهات، شه یتانه، بوئه وایان لیکداوه ته وه، نه گهرنا له راستیدا ههر شتیکی دیکه ی خه لک فریو بدات، نه وه وشه ی فریودهر ههر ده یگریته وه، نه گهر مال و سامانه، نه گهر دهسته لاته، نه گهر قه له بالغی دهوره، نه گهر له شساعییه، به لکو جاری وایه زانسته، ههر شتیګ بټټه هوئ فریودانی ټینسان له به ران بهر خواداو، پټی له خوا یاخیی بټی و بټ بوغرابن له به ران بهر خوادا، نه وه وشه ی (عزور)، ده یگریته وه.

(تغیر)، هه لڅه له تانندن بریتیه له ده رختنی شتیکی زیان به خوش له شیوه ی شتیکی سوود به خوش دا، وهک چاو به سترګدن و هه لڅه له تانندن.

۲۳- ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾، نا نه مړو فیدیه تان لټوه رناگیری، ﴿لَا يُؤْخَذُ﴾، خو ټراویشه ته وه: ﴿لَا يُؤْخَذُ﴾، نه گهر به (ت) بټ (لَا يُؤْخَذُ)، بیژه که ی سه رنج دراوه، ﴿لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾، وشه ی (فدیه)، مانایه که ی (فدی)، یان (جزاء)، له بهر چاو گیراوه، (الفدیه): ما یقی به الإنسان نفسه، (فدیه): ههر شتیګه مروف خوی پټ ده پاریزی، خوی

پىن چەپالە دەداو دەيكاته بەلاڭىرەوھى خۇي، واتە: ئەمىرۇ قەرەبوو و بەلاڭىرەوھتان لى وەرناڭىرى، نىجا كە قەرەبوو و بەلاڭىرەوھيان لى وەرەنگىرا، ماناى واىە سزا دەدرىن، ھەلبەتە لەوئى نە ھىچكەس قەرەبووى ھەيەو، نەھىچ كەس بەلاڭىرەوھى ھەيە، بەلام خوا بەپىئى عەقلى خەلك، خەلك دەدوئىنى، لە دىيادا كەسى تووشى گرفت و چۆرتم و بەلايەك دى، ئەگەر پارەى ھەبوو، دەتوانى بە پارە خۇي دەر باز بكات و، ئەگەر خزم و كەسى ھەبن، دەتوانن تىكاى بۆ بىكەن، ياخود بەرگرى لى بىكەن، بۆيەش خوا **وَلَا تَقْبَلْ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ** دەفەرموى: **وَلَا هُمْ يُصْرُونَ** ۱۱۲ البقرة، واتە: خۇتان لە پۇژىك بپارىزن:

۱- ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ كە ھىچ كەس ھىچ شىئىكى بۆ ھىچ كەس پىن ناكرى.

۲- ﴿وَلَا يَقْبَلْ مِنْهَا عَدْلٌ﴾. ئەو كەسە قەرەبووشى لىوەرناڭىرى.

۳- ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ﴾، تىكارىدنىش سوودى پىن ناكەيەنى.

۴- ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ ۱۱۲، سەرىش ناخرى، واتە: كەشىش يارمەتى نادات.

چونكە مەروڤ كە تووشى بەلايەك دى، يەككىك لەو چوار حالەتەنەى بۆ ھەيە:

۱- يان كەسىك بى ئەو بەلايەى لە كۆل بىكاتهو.

۲- ياخود خۇي قەرەبوو بدات.

۳- ياخود كەسىك تىكاى بۆ بكات.

۴- ياخود كەسىك ئەگەر بەلايەكەشى لە كۆل نەكاتهو، لانى كەم ھاوكارى بكات و پىشتى بگرى.

بەلام لەو پۇژەدا ھىچ كام لەوانە نىن، لىرەش خوا **وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ** تەنيا لەوھدا خولاسەى كردۆتەو، كە ئەمىرۇ ھىچ قەرەبووتان لى وەرناڭىرى.

۲۴- ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ {نەك ھەر لە تىوھى مونافىق و دەغەل بە پىاوو ئافرەتەو}

بەلكو لەوانەى بىپرواشن، ئەوانىش بە پىاوو ئافرەتەو، دىسان قەرەبوويان لىوەرناڭىرى.

۲۵- ﴿مَأْوَنُكُمْ النَّارُ﴾، جیگاو رِیگاتان، شوینی حەوانەوہتان ئاگرە، (مَأْوَى): ئەو شوینەپەنای پێ دەبردێ و مرووف تێیدا دەحەوێتەوہ، ئەو جێیە خەلک بۆ لای دەگەرێتەوہ، واتە: ئەمرۆ شوینیک کە ئێوەی تێدا نیشتەجێ دەبن و، شوینی حەوانەوہ ئەگەر هەبێ بۆ ئێوە، تەنیا ئاگرە، ئاگری دۆزەخ.

۲۶- ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾، ئەوێ سەرپەرشتیارتانە، ئەو ئاگری دۆزەخە، یاخود: دەگەرێتەوہ بۆ نێو ئەو ئاگرە، وەک چۆن کە سێک بیهوێ یارمەتیی بخوازی لە دۆست و نزیکیک، دەچێ بۆ لای، ئێوەش تەنھا شوینیک هەبێ یارمەتیی لێ بخوازن، بەس ئاگری دۆزەخە، یاخود: (الْمَوْلَى اسْمٌ مَّكَانِ الْوَلِي، وَهُوَ الْقُرْبُ وَالِدُنُو)، (مولی) ناوی شوینی (وَلِي) ه کە نزیکییە، یانی: ئەو ئاگری دۆزەخە لێتەنەوہ نزیکەو نزیکترین شوین، کە ئێوەی لێ بن، هەر ئەوێیە.

۲۷- ﴿وَبَشِ الْأَمْسِرِ﴾، خراپترین سەرەنجام و شوینیش کە ئێوە بۆی دەچن، یان کە سێکی بۆ بچێ، ئەوێیە، دۆزەخە.

مەسەلەى دووھەم:

سەرکۆنەى خوا بۆ پرۋاداران كە ئايا كاتى ئەوھ نەھاتوھ، دلیان بۆ ىادى خواو ئەو ھەقەى دایبەزاندوھ، نەرم بى و ترس و بىمى تىبچى و، بە مەرەدى خاوەن كىتیبەكان نەچن، كە دواى تىبەپىنى ماوہىەك، دلیان پەق و سەخت بوو و، زۆرپان لە بازنەى ئىمانىش دەرچوون! ئنجا ئاگاداركدنەوہى پرۋاداران كە زىندوو كرانەوہى زەوى مردوو، بەھۆى ئاوى دابەزىنراوہو، بكەنە جى پەند و دەرس و تىبىگەن، كە ئەو خواىەى زەوى وشك ھەلاتوو زىندوو دەكاتوھ بەھۆى دابەزاندنى ئاوەوھ، دەتوانى دلى ئەوانىش ببووژىنئەتوھ، بەھۆى دابەزاندنى ئەو وەحىى و ھەق و بەرەكەتوھ كە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆيان دىنى:

خوا دەفرموى: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾^(۱۷) ﴿۱۷﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۸﴾

شىكدردنەوہى ئەم دوو ئایەتە، لە ھەشت بەرگەدا:

(۱) ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئايا بۆ ئەوانەى پرۋايان ھىناوھ، كات نەھاتوھ؟ كاتى ئەوھ نەھاتوھ:

(۲) ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، كە دلیان ترس و بىمى تىبچى، ترس و بىم دایبىگرى، بۆ ىادى خواو ئەو ھەقەى خوا دایبەزاندوھ؟ (الطبري) ئەم ئایەتە موبارەكە بەم شىوہە پرۋون دەكاتوھ: ﴿أَلَمْ يَحِنْ لِلَّذِينَ صَدَقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَنْ تَلِينَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ، فَتَخْضَعَ قُلُوبُهُمْ لَهُ، وَلَمَّا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ، وَهُوَ هَذَا الْقُرْآنُ الَّذِي نَزَّلَهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ﴾^(۱)، واتە: ئايا كاتى ئەوھ نەھاتوھ بۆ كەسانىك كە خواو پىغەمبەرەكەىيان بە راست زانىون، (لە پياوان و ئافەرەتان) كە

دلیان نهرم بئ بو یادی خواو، دلیان ملکه چ بئ بوئی و، بوئو ههقهی دایبه زاندوه، که بریتیه لهو قورئانهی دایبه زاندوئه سهر پیغه مبه ره کهی ﷻ؟

بیگومان که دهفرموئی: (أَلَمْ يَأْنِ)، ئەم هه مزه (أ)یه بو پرسیارکردنه پرسیارکردنی، یان: نکو و ئیللیکردنه، یاخود چه سپانندن (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِيُّ أَوْ التَّقْرِيرِيُّ) ه، ئنجا ئەگەر بو هه ر کام له دوو جوړه پرسیارکردنه بئ، به مانای لابرندن (نفي) ه، یانی: ده بووايه کاتیان بئ و هه ر بوئو هه وهش بویان هاتوه.

وشه ی (يَأْنِ)، داتاشراوه له ناوی (جَامِدِ) ی (إِنِّ) و (أَنْ)، هه ردوویان به مانای کات (وَقْتُ) دین، (أَلَمْ يَأْنِ)، یانی: ئایا کاتی نه هاتوه؟ که دهفرموئی: ﴿لَئِنْ أَمَرُوا﴾، بوئو هه وانه ی بروایان هیناوه، (ل) ه که (لَا مِ التعليل) ه، یانی: بوئو هه وانه ی بروایان هیناوه، ده بوو کاتی بئ، بوئو هه ی دلیان ترس و بیمی بچیتئ و، نهرم بئ بو یادی خواو ئەو ههقهی خوا دایبه زاندوه، وشه ی: ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، خوئندراویشه تهوه: (وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ)، ئەو ههقهی دایبه زانراوه.

(الْخُشُوعَ): به مانای کړووزانه وهو لالانه وهو نهرمیی و ترس و بیم دی.

(۳) - ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾، وهک ئەوانهش نه بن که پیشتەر کتیبیان پیدرابوو، هه میسه خوا ﷻ لهو سیافانه دا که خاوهن کتیبه کان له حاله قی سه رزه نشترکردن و ره خنه لیگرتن دا باسیان ده کات، به: ﴿أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، کتیب پیدراوان، ناویان دینئ، به لām ئەگەر بو حاله قی دیکه بئ به: ﴿أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، خاوهن کتیب ناویان دینئ، ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ خوئندراویشه تهوه: (وَلَا تَكُونُوا)، ئنجا ئەگەر: ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ بئ، واته: با پرواداران وانه بن، وهک ئەوانه ی پیشتەر کتیبیان پیدراوه، به لām ئەگەر: (وَلَا تَكُونُوا)، بئ، ئەوه بو نه هیشتن (نهي) ه، یانی: ئەی پروادارینه! وهک ئەوانه مه بن که پیشتەر کتیبیان پیدراوه! چیان لی هات:

(۴) - ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾، کاتیان به سه ردا درێژ بووه.

(۵) - ﴿فَقَسَتْ أَفْئُودَهُمْ﴾، سەرەنجام دلیان رەق و سەخت بوو.

(۶) - ﴿وَكَبُرَ مِنْهُمْ نَسِفُوت﴾، زۆر كیشان ھەر یەكجاری دەرچوون، واتە: لە بازنە ی ئیمان و ئیسلامیش دەرچوون، (طال) یانی: درێژ بوو، كات زۆر تێپەری، (آمد)، بە مانای كات دێ، بەلام كاتێك كە سنووریکی ھەبێ، ئنجا ئایا مەبەست لەو كاتە ی سنووری ھەبوو، چییە؟

۱- ھەندێك لە زانایان گوتووینە: ئەو كاتە بوو كە خوا ﷻ تەوڕاتی بە موسا ﷺ داو، ئنجا ماوێھەکی زۆری پێ چوو، تاكو پیغەمبەرای دیکە ھاتوون.

۲- ھەندێکیان گوتووینە: مەبەست پێی ئەوێھە، كە لە دوا ی عیسا ﷺ كە ئینجیلی پێدراو، تاكو پیغەمبەری كۆتایی ﷺ ھاتو، (۶۱۰) شەشەدودە سالی كەوتۆتە بەین، مەبەست پێی ئەو كاتە بوو.

۳- بەلام دەگونجێ مەبەست پێی ھەموو ئەو ماوانە بوو بن، كە دەكەونە ئێوان دووان لە پیغەمبەرانەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): لە ئێوان موسا و ﷻ تاكو پیغەمبەری دوا ی، كە ھاتو، ماوێ كەوتۆتە بەین، ھەروەھا ئەو پیغەمبەری دیکەو ئەو ی دیکە، ھەموویان ماوێ ماوێان كەوتۆتە بەین، كەواتە: مەبەست پێی ئەو كاتانە یە كە دەكەونە ئێوان ھاتنی دووان لە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، واتە: ئە ی پرۆادارینە! ئیوێش وەك وان مەبن، كە كاتێك پیغەمبەری خاتم ﷻ لە ئیوتاندا ھەبەو، بەردەوام ئایەتەكانی خوا ی پەرورەگار دادەبەزن، نە چن خۆتان بە مەرەدی خاوەن كتیبەكان ببەن، ئەوانە ی كتیبان پێدراو، كە ھەر لەگەڵ ماوێھەك دابرا ئێکی وەحیی خوا دەبوو، پیغەمبەریکی خوا نەدەھات، دلیان رەق دەبوو، دڵ رەق بوونیش پیچەوانە ی دڵنەرم بوون و پیچەوانە ی ملکہەچوونی دڵ (خُشُوعُ الْقَلْب) ە، ئەو كە دڵ خُشُوعی تێدای، ترس و لەرزو بیم و ملکہەچی تێدا ھەبێ، بەلام رەق بوون (قَسوة)، ئەوێھە سەخت بێ و ھیدایەتی خواو پروناکی وەحیی خوا ی بەبەزەیی بە ئاسانیی کاری تێ نەكات، ھەروەك چۆن بەردێکی رەق، یان زەویەکی رەق بە زەحمەت ھەلدەقەنرێ، بەلام زەویەکی نەرم بە ئاسانیی ئاو پێیدا دەچێتە خوارو پاچی تێدەچێ و، دەگونجێ مامەلە ی جوړاوجوړی لەگەڵدا بکری.

که ده فەرموئ: ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْأَلُوا﴾ زۆر ځيکيشيان دەرچوو بوون، ئەمە ئەوەی لێوەردەگيرئ که له ئەنجامی دلەرق بوون و دل سەغلات بوون له بهرانبەر يادی خواو، وەحیی خوادا، ئەگەر مروؤف لەسەر ئەو حالەتە بەردەوام بئ، سەردەکیشئ بو دەرچوون له بازنەي ئيمان و ئیسلامیش، هەندیک کەس دەبینی له خەلکی عەلمانیی که خوؤشی به مسولمان دەزانئ لەوانەي گوئ نادەن به پابەندیی به شەریعەتي خواي پەروەردگارەو، هەر لەسەر گوناھو تاوان و خراپە بەردەوام دەبن، دلایان رەق دەبئ و، رەق دەبئ، دوايی وای لئ دئ، که پيشئ پەنگە تۆزە خواناسییه کی بووبئ، ئەوجار ئەوەشی ناميئ و، یە کجاری سەردەکیشئ بو ئیلحادو زەندەقەو بپروا نەمان به هیچ شتیک، له فەرمایشی پیغەمبەر ﷺ هاتو، فەرموویەتي: ﴿أَوَّلُ عِلْمٍ يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ: الْخُشُوعُ﴾ (آخرجه الترمذي: ۲۶۵۳، عن شداد بن أوس رضي الله عنه، قال الألباني: صحيح)، واتە: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتي: یە کەمین زانیاریه ک که له ئیو خەلکدا بەرز دەرکێتەو، بریتیه له (خشوع) واتە: دلنەرمیی و ترس و بیم هەبوون له دلدا، له بهرانبەر خوادا.

(۷) - ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ {خوا ﷻ} ڕوو دەکاتە بپرواداران به پیاوو ئافرەتەو دەر فەرموئ: {بزانن به دلنایي خوا دواي مردنی زەوی، دەیژێتتەو، واتە: زەویه ک که مردوو، زیندوو دەرکاتەو دەرکاتەو دەرکاتەو.

(۸) - ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، به دلنایي ئایەتە کاتمان بو پۆشنکردوونەو، به لکو بفامن.

دواي ئایەتي پيشوو که خوا ﷻ بەسەر زەنشتکردنەو فەرمووی: ئایا کات نەهاتو بو ئەوانەي بپروایان هیناو، دلایان ترس و بیمی تێدابئ له بهرانبەر يادی خواو له بهرانبەر ئەو هەقەدا، که دایبە زاندوو وەک ئەوانە نەبن که پيشتر کتیبیان پیدرا بوو، ماوێه کی دريژ بەسەریاندا تێپەری، دلایان رەق بوو، زۆریشیان لاری بوون، واتە: زۆریشیان دەرچوو بوون له بازنەي ئيمان و ئیسلام،

دوای ئەوە خوا ﷻ ھۆشداریی دەدات بە براداران و دەفەرموێ: (اعْلَمُوا)، بزانی! لە ھەر شوێنی خوا دەفەرموێ: بزانی، کە لەم سوورەتەدا لە دوو شوێندا ھاتو، لە ئایەتێکی دیکە ی دوای ئەم ئایەتانەش دا ھاتو: ﴿اعْلَمُوا أَنَّما الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهْوٌ.....﴾، بێگومان ئەوەش ئەو پەڕی ناگادارکردنەو ھۆشداریی پێدانە: بزانی! خوا دوای مردنی، زەوی دەژێنێتەو، ھەلبەتە ئەوەش کە خوا دوای مردنی زەوی دەژێنێتەو، شتیکی زانراو و پێویست ناکات خوا بفەرموێ: بزانی! کەواتە: مەبەست پێی شتیکی دیکە، ئەک ئەنیا ئەو کە تۆ بزانی خوا زەوی زیندوو دەکاتەو، زیندوو کردنەو ی خوا بۆ زەوی، شتیکی زانراو، کەواتە: مەبەستیکی دیکە لە پشتەو ھە، کە بریتە لە ھیدایەتدان مەرۆکی گومرا، وەک (الطیري) دەلی: (وَمَا نُخَيِّ هَذِهِ الْأَرْضَ الْمَيَّتَةَ بَعْدَ دَرْوَسِهَا، كَذَلِكَ نَهْدِي الْإِنْسَانَ الضَّالَّ عَنِ الْحَقِّ إِلَى الْحَقِّ، فَتَوَقَّفْهُ وَنُسَدِّدْهُ لِلْإِيمَانِ حَتَّى يَصِيرَ مُؤْمِنًا مِنْ بَعْدِ كُفْرِهِ، وَنُهْتَدِيَا مِنْ بَعْدِ ضَلَالَةٍ).

واتە: وەک چۆن ئەم زەویە مردوو، دوای ئەو شینایی لەسەر ئەماوە و شک و ڕەق و تەق بۆتەو، زیندوو دەکەینەو (دوای ئەو ی ئاوی دادەبەزێنە سەر) بەھەمان شیوە مەرۆکی گومراش لە ھەق، ھیدایەت دەدەینەو سەر راستی دەکەین بەرەولای ئیمان، تاکو لە دوای ئەو ی بێپروا بوو، پروا بەنێتەو دوای ئەو ی پێی لێ تێک چوو، پێی راست بگرێتەو، بۆیەش دوای دەفەرموێ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واتە: بە دنیایی ئایەتەکانمان بۆ ڕۆشکردوونەو، بەلکو بفام، واتە: وەک چۆن خوا ﷻ زەویەکی ڕەق و تەق و سەخت، کە کشتوکالی لەسەر ئەماوە و گزۆگیای لەسەر ئەماوە، و شک و برینگ بۆتەو، دوای ئەو ی ئاوی دادەبەزێتە سەر، ئەو زەویە، دەژێتەو، بەھەمان شیوە، دلی ئیوەش ھەرچەندە سەخت و ڕەق بووبێ و، ملکە چیی و نەرمیی تێدا نەما بێ لە بەرانبەر یادی خوا، بە ھۆی ئەو ئایەتانەو کە خوا دایان دەبەزێنێ، زیندوو دەکاتەو، بۆیەش فەرمووی: ئایەتەکانمان بۆ ڕۆشکردوونەو، بەلکو بفام، یانی: بەھۆی ئەو ئایەتانەو کە دادەبەزن، ئەو

هيدايهت و پرووناكی و بهر هكه ته، وهك چوَن زهوى كه خوَى ده داته بهر نهو
تاوهى داده به زى، له شيوه ي باران و به فرو ته زردها، زیندوو ده بیتهوه، به هه مان
شیوه دلّه کانی تیوهش ته گهر بیدنه بهر هیدایهت دابه زی تراوى خوا، فره ما یشتی
دابه زی تراوى خوا، دلّه کانی تیوهش زیندوو ده بنهوه، بویهش ده فره رموى: ﴿لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ﴾ (۱۷) تابه ته کا همان بو روشن کردوونهوه، به لکو بفامن.

(ابن عاشور) له باره ی پروونکردنه وهى تابه ته کانه وه، ده لى: (وَيَبَيِّنُ الْآيَاتِ
يَحْضُلُ مِنْ فَصَاحَةِ الْكَلَامِ، وَبَلَاغَتِهِ، وَوَفَرَةِ مَعَانِيهِ وَتَوْضِيحِهَا، وَكُلُّ ذَلِكَ حَاصِلٌ فِي
هَذِهِ الْآيَاتِ كَمَا عَلِمْتَ أَنْفًا، وَمِنْ أَوْضَحِ الْبَيَانِ: التَّنْظِيرُ بِأَحْوَالِ الْمُشَابِهِينَ فِي حَالَةِ
التَّحْذِيرِ أَوْ التَّحْضِيضِ).

واته: پروونکردنه وهى تابه ته کان له نه نجامى پاراوى و په وانی قسهو، له
نه نجامى په وانی بیژی و زوری مانا کانی و پروونکردنه وه یانه وه، دیته دى ته وهش
هه مووى هه یه به هو ی ته م تابه تانه وه وهك پیش تیستا زانیت، باشترین
پروونکردنه وهش ته وه یه كه شته وهك یه كه کان، پیکه وه به راورد بکړن، به
تایهت له حاله تی ترساندن و له حاله تی هاندان دا.

لیرهش دا خوا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ باسى دلره قى خاوهن کتیه کانی کرد، خوا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ فره مووى:
تایا بو تیمانداران، کات نه هاتوه وهك کتیب پیدراوانی پیشوو نه بن! دواى تهو
وینه یه یه یتیا یه وه: بزنان خوا زهوى دواى ته وهى مردووه، زیندوو ده کاته وهو،
تابه ته کا همان بو روشن کردوونهوه، به لکو بفامن، كه واته: زهوى دلى تیوهش به هو ی
هیدایهت خواوه، ته گهر په قیشه لاتبی و مردووش بى، ده گونجی زیندوو بیته وه،
(الطبري) وای لیکداوه ته وه، ده لى: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (۱۷) ﴿قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْأَدْلَةَ وَالْحُجَجَ لَتَعْقِلُوا﴾، واته: به لکه وه ده لیه کا همان بو روشن کردوونهوه،
به لکو بفامن.

مه سه له ی سته م و کو تایی:

دهر خستنی پاداشتی به رزو ناوازه ی پیاوان و ئافره تانی به خشهر و قه رزی باش به خواده رو، به صید دیق دانانی بر واداران به خواو پیغه مبه رانی و، ستایش شه هیدان که له لای پهروه ردگار یانن و، پاداشت و پروناکیی تایه تی خویانیان هه یه، بی پرواییانی به درو دانه ری ئایه ته کانی خواش هاوه لی کلپه ی دوزه خن:

خوا ده فرموی: ﴿إِنَّ الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ وَأَقْرَضَا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝۸۰﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِيمِ ۝۸۱﴾

شیکردنه وی ئهم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

۱- ﴿إِنَّ الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ﴾، به دئیایی پیاوانی به خشهر و ئافره تانی به خشهر، وشه ی: (الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ)، له ئه صلدا: (الْمُتَّصِقِينَ وَالْمُتَّصِقَاتِ)ن، یانی: پیاوانی به خشهر و، ئافره تانی به خشهر، به لام به جوړیکی دیکه ش خوێتراوه ته وه: (إِنَّ الْمُصْذِقِينَ وَالْمُصْذِقَاتِ)، (مُصْذِقِينَ)، واته: به راستدانه ران، پیاوانی به راستدانه ر (مُصْذِقَاتِ)، ئافره تانی به راستدانه ر، هه ردوو ک خوێندنه وه کان هاتوون، لیره ش مه قامه که وایخواسته وه که ئافره تان له گه ل پیاواندا باس بکړن، له بهر ئه وه ی چهنده گرنگه پیاو سه خیی و به خشهر بی بو مال و سامانی خو ی، هینده ش گرنگه ئافره تیش سه خیی و به خشهر بی، به لکو زور جار به خشهر یی و دلفراوانیی ئافره ت، گرنگه له هی پیاو، له بهر ئه وه ی زور جارن که سی دی بو مال، پیاوه که له وی ئیه و ئافره ته که له وی یه، زور جاریش ئافره تان ده ست پیوه گرتیان زیاتر ده بی له پیاوان، له بهر ئه وه ی ئه وان زیاتر له مال و، په ننگه زیاتر دوور بینیی بکه ن له مال و ساماندا، بویه خوا ﷻ وپرای پیاوان، ئافره تانی شی باسکردوون، ئه گه رنا له کاتی کدا وشه یه ک به گشتیی دی، ئافره تانی ش هه ر ده گرته وه.

۲- ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، نهوانه ی قهرزی باشیشان به خوا داوه.

۳- ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، (پاداشت) بۆیان چهند به رانبهر ده کریته وه و پاداستیکی نیابیشان ههیه، واته: ﴿يُضَاعَفْ لَهُمُ الثَّوَابُ﴾، پاداشت و قهره بوویان بۆ چهند به رانبهر ده کریته وه، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، وپرای نهو پاداشتهش که بۆیان چهند به رانبهر ده کریته وه له به رانبهر نهو به خشین و، قهرزه چاکه ی که له گه لّ خوا دا کردوو یانه، وپرای نهوه و سه رباری نهوه ش: پاداشتیکی پر ریزو حورمه تیشان ههیه.

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزیکی باشیان به خوا داوه ﴿قَرْضًا﴾، قهرزی باش (القرض الحسن) پیشتتر باسمان کردوه، واته: نهو قهرزه ی له جووری خو ی سیفه ته باشه کانی هه موو تیدابن، که پیشتتر باسمان کرد، قهرزی باش نهوه یه که:

۱- به دلّیکی خوشه وه قهرزه که بدری.

۲- به پروویکی خوشه وه، به پرووی خوش له پروی بابای قهرزه وگردا.

۳- به خو پاراستنه وه له هه ر وشه وه له سوکه و تیک، که مانای منه ت له سه رکردن بگه یه نن.

۴- ئاسانکاری له پروی کاتی قهرز دانه وه که دا.

نهوانه چوار سیفه تن که قهرزی چاک، هه ر چواریان ده خوازی و، ده بی نهو چوار مه رجی تیدابن، تنجا که ده فره مو ی: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، زانایان گوتوو یانه: نهوه ی پیشتی به ناوی بکه ر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ی هیناون: ﴿إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، یان: ﴿إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به لام نهوه یانی به کردار هیناوه: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزی باشیان به خوا داوه، (الزمخشری) ده لّی: ﴿أَل﴾، له: ﴿الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به مانای (الَّذِينَ) یه.

که واته: ﴿الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، هه ردو وکیان ده بن به (إِسْمُ فَاعِلٍ) یک که مانای کرداریان تیدا هه یه، وه ک فره موو بیستی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَصَدَّقُوا وَاللَّاتِي تَصَدَّقْنَ

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، (وَأَقْرَضَنَ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا) ناوای لی دیته‌وه، به دلنیاپی
 نه و پیاوانه‌ی مالی خویشان به‌خشیوه، نه و ئافره‌تانه‌ی مالی خویشان به‌خشیوه،
 یاخود: نه و پیاوانه‌ی به راستیان داناوه، نه و ئافره‌تانه‌ی به راستیان داناوه، (واته:
 خواو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ)، قهرزی باشیشیان به خوا داوه، ئا نه‌وانه ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾
 ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾، هه‌ردووکیان به‌ک واتایان هه‌یه، واته:
 بۆیان چهند به‌رانبه‌ر ده‌کریته‌وه، بۆیان دوو قات، یان چهند قات ده‌کریته‌وه،
 ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، پاداشتیکی نایاب و نه و په‌ری باشیشیان بۆ هه‌یه.

٤- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نه‌وانه‌ش که بر‌وایان هیناوه به
 خواو به پیغهمبه‌ره‌کانی، ئا نه‌وانه زۆر راستانن، یاخود نه‌وانه زۆر به راستنده‌ران.

٥- ﴿وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شه‌هیده‌کانیش له لای په‌روه‌ر‌دگاریانن،
 پاداشتی خویشان و پرووناکیی خویشیان هه‌یه، لی‌ره که ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نه‌وانه‌ی بر‌وایان به خوا به پیغهمبه‌ره‌کانی هیناوه، نه‌وانه
 صیددقه‌کانن، (صَدِّيق) به دوو واتایان هاتوه:

أ- (الكثيرُ الصديق)، نه و که‌سه‌ی زۆر راسته.

ب- (الكثيرُ التصديق)، نه و که‌سه‌ی زۆر به راست داده‌نن، نه‌وو بکری صیددق ﷺ
 بۆیه نه و نازناوه‌ی وه‌رگرتوه، چونکه هه‌رچی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی، به
 راستی داناوه، بئ دوو دئی، بئ دل له دلدان، بئ ئا لی خواردنه‌وه، هه‌تا هه‌ندی‌ک
 له میژوو زانان گوتوو‌یانه: له‌وه‌وه نه و نازناوه‌ی وه‌رگرتوه، که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ باسی
 شه‌ورپۆ به‌رزبوونه‌وه (الإسراء والعروج)ی خو‌ی کرد، هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی تازه مسولمان
 بوو بوون، جو‌زیک له دلله‌پاوکییان بۆ دروست بوو، ده‌گوتری: هه‌ندی‌کیان هه‌لگه‌رانه‌وه‌وه،
 کافره‌کان وه‌ک نو هه‌نگیان له داری‌کدا دیتنه‌وه، چوونه لای نه‌وو به‌کر ﷺ، گوتیان:
 ده‌زانی هاوه‌له‌که‌ت چی ده‌لی؟ گو‌تی: چی ده‌لی؟ گوتیان: ده‌لی: دو‌ینن شه‌و، لی‌ره‌وه (له

مه ككهوه) چووم بۆ شام به يهك شهوو گهراویشمهوه! - لهو دهقهدا باسى شهوړپهكه نهكراوه - نهبوو بهكر ﴿وَقَالَ فَقَدْ صَدَقَ﴾، گوټى: (إِنْ قَالَ فَقَدْ صَدَقَ)، تهگهر وای گوټى راستى كردوه، گوټيان: ئاخړ چۆن؟ گوټى: من له شتى لهوه گهورهتردا بروای پټ دهكه، بروای پټدهكه كه جیبریل له ههر كاتىكى شهوو پۆژاندا له سهرووى كهوت ئاسمانانهوه دابهزى بۆ لای و، وهحیی بۆ بټنى و بهرز بټتهوه! ئىدى لهوهوه نازناوى (صَدِّيقِ)ى پټدرا، واته: زۆر به راستدانه، ههلبهته نهبوو بهكر ﴿وَقَالَ﴾ به ههردوو پټناسهكه، ههم زۆر بهراستدانهر بووه و، ههم زۆریش راستگۆ بووه.

ئجنا ئایا چۆن ئهوانهى بروایان به خواو به پټغهمبهرهكانى هټناوه ئهوانه (صَدِّيقِ)ن؟ زانایان دوو قسهیان لهو بارهوه كردوون:

یه كهم: موجهید كه قوتابى عهبدوڵلای كورى عهباسه، دهئى: (كُلُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، فَهُوَ صَدِّيقٌ)، ههر كهسێك بروای به خواو به پټغهمبهرهكانى هټنا بټ، ئهوه سیددیقه، واته: زۆر به راستدانهره، یاخود زۆر راسته.

دووهم: (مقاتل) دهئى: (الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُولِهِ إِذْ اتَّوهُم وَلَمْ يَكْذِبُوا سَاعَةَ قَطُّ)، ئهوانهى بروایان به خواو به پټغهمبهرهكانى، هټناوه كاتى پټغهمبهران هاتوون و، يهك تاویش بټپروا نهبوون و به درۆیان دانهناون.

دواى كه دهقهرموى: ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شههیدهكانیش لهلای پهروهردگاریان، پاداشتى خۆیانیان ههیهو پرونكیى خۆیانیان ههیه.

ئهمهش به دوو شیوه، واتا كراوه:

یه كهم: ههندىكیان گوټوویناه: ئههه گێدراوهیه بۆ سهه ﴿الصَّادِقُونَ﴾، یانى: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، ئهوانهى بروایان هټناوه به خواو به پټغهمبهرهكانى، ئهوانه سیددیقهكانن و شههیدهكانیشن، لهلای پهروهردگاریشیان پاداشت و پرونكیى خۆیانیان ههیه.

دووھەم: ھەندىكىش گوتتويانە: كە دەفەر مۆي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، لەوئى رستەكە تەھاو دەبى، دوايى دىتە سەر پىناسەى شەھىدەكان: ﴿وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، شەھىدەكانىش لە لای پەرۋەردگار يان، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، ھەم پاداشتى خويانيان ھەيە (پاداشتى تايبەتېي خويان) ھەم پروناكېي تايبەتېي خويانيان ھەيە، ھەردوو واتايەكەش گونجاو، بەلام ئەوھى دووھەميان زياتر بە دلە.

(الصَّادِقُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْمُصَدِّقِ، مِثْلُ الْمُسَيِّكِ لِلشَّحِيحِ)، (صَدِيق)، زىدەرۋىيە لە كەسېك دا كە بەراست دادەنئ، وەك وشەي (مَسِيك) بۆ كەسېك زۆر دەست بە مائەو دەگرئ و چرووكەو لە دەستى نايەتە دەرى، ياخود (الصَّادِقُ: مَنْ كَثُرَتْ مِنْهُ الصُّدُقُ)، (صَدِيق): كەسېكە زۆر راستىي لىوہ ھاتبى و، زۆر راست بى، قسەي راست بى و، دلئ راست بى، كەردەھى راست بى، لە خودى خويدا راست بى، لەگەل خواو لەگەل خەلک دا راست بى، ھەمووى دەگرئەوہ.

بە نسبەت (الشَّهَدَاءُ) ھوہ، زانايان چەند واتايەكيان بۆ لىكدانەوہ:

۱- ھەندىك گوتتويانە: مەبەست پىئى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وەك خوا ﷺ لە سوورەتى (النساء) دا دەفەر مۆي: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ لِلَّهِ حَدِيثًا﴾ ﴿٤٢﴾، ئايا چۆن دەبى ئەو پۆژەي لە ھەر ئۆممەتېك شاھەديكېان بەسەر ھوہ دىتېن، تۆشمان ھىئا بە شاھەد بەسەر ئەمانەوہ (بەسەر ئۆممەتې خۆتەوہ) لەو پۆژەدا ئەوانەي بېروابوون و سەرپىتچىيان لە فەرمانى پىغەمبەر ﷺ كەردوہ، بە ئاوات دەخوازن لەگەل خاكدا يەكسان بن و، ھىچ قسەيەكېش لە خوا ناسارنەوہ.

كەواتە: (الشَّهَدَاءُ)، يانى: شاھەدەكان كە مەبەست پىئى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھەر پىغەمبەرېك شاھەديى دەدات لەسەر ئۆممەتې خوئ، ئەمە لە سوورەتى (النحل) يشدا ھاتەو، لە چەند شوئى دىكەشدا خوا ﷻ باسى

شەھیدانی کردووە، کە لەو سیاقانەدا ناگونجی مەبەست پێی ئەوانە بێ کە لە پێی خوادا کوژراون، بە لکو مەبەست شایەدەکانە.

٢- بە لām لەم سیاقە ی تێرەدا، دەگونجی مەبەست پێی: (الْمُقْتُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، کوژراوان لە پێی خوادا بن.

٣- هەروەها لێرەدا دەشگونجی مەبەست پێی ئیماندارانی ئۆممەتی پێغەمبەری کۆتایی ﷺ بێ، کە شایەدی دەدەن لەسەر ئۆممەتەکانی دیکە، کە پێغەمبەرەکانیان بۆیان هاتوون و، پێغەمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەگەڵیاندا راستیان کردووە، ئەوان پێغەمبەرانیان بە درۆ دانائە، وەک خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِنَكُونُ شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة، ١٥٣)، بەو جۆرە کردوویمان بە کۆمەڵێکی میانجی تاكو ئێوە شایەد بن بەسەر خەڵکەووە، پێغەمبەری شایەد بێ بەسەر ئێوەو، یەکیک لە واتایەکانی کردنە شایەد بەسەر خەڵکەووەش، ئەوەیە کە لە قیامەتدا شایەدییان لەسەر دەدەن.

بە لām زیاتر قەناعەتم وایە، مەبەست ئەوەیە لە دنیادا شایەدییان لەسەر بدەن، واتە: دیندارییهکی وا چاک بکەن، شایەد بن بەسەر مەروفاڵەتییهو، کە ئەو بەرنامەییە خوا بە پێغەمبەری خاتەمدا ناردوویەتی، ئەو بەرنامە راست و رێک و تێرو تەواوێ، کە شایستە ی مەروفاڵە، بە لām ئەودووێش ناکۆک نین.

أ- کە: ئۆممەتی پێغەمبەری خوا ﷻ لە دنیادا بە لگەو شایەد بن بەسەر ئۆممەتەکانەو.

ب- شایەدیش بن لە قیامەتدا بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەسەر ئۆممەتەکانیانەو کە پەيامی خویان پێگەیان دوون.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموی:

(٦) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، ئەوانەش کە بێبڕوا

بوون و نایەتە کامانیان بە درۆ دانا ئەوانە هاوێ لانی کلپەری ناگری دۆزەخن. واتە: بێبڕوا

بوون بە خواو بە پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) و بە ڕۆژی دواوی و، بە هەموو
 ئەو شتانەی دەبووایە ئیمانێان پێی بهێنن، بێڕوایبوون، ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئایەتەکانی
 ئێمەشیان بە درۆ داناون و نکوولییان لێکردوون، ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾، ئەوانە
 هاوێڵانی کڵپەیی دۆزەخن، یاخود خواوەنانی کڵپەیی دۆزەخن، خوا پەنامان بدات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى سىيەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە پېنچ ئايەت پېك دى، ئايەتەكانى: (۲۰ - ۲۴)، تەوهرى سەرەككىيان باسى كەم بايەخىى و زوو تېپەپىى ژيانى دنيايەو، پېناسە كردنى ژيانى دنيا بە پېنچ وشە: **﴿لَعِبٌ، وَلَهْوٌ، وَزِينَةٌ، وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ، وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾**، واتە: يارىى و، خافلان و، رازاوهيى و جوانيى و، شانازيى بەسەر يەكديى داكردن و، پېشېركى كردن لە زۆركردنى مال و سامان و مندال و، وەچەدا، ئنجا چواندنى ژيانى دنيا بە كشت و كالتيكەو، كە جوتياران پىى سەرسام دەبن، بەلام هەر زوو ئەو كشت و كالە پى دەگات، دوايى زەرد هەلەدەگەپى و، دەبىتە پووش و پەلاشېكى تېك شكاوو، سەرەنجاميىش واتە: سەرەنجامى ژيانى دنيا، يان سزاي سەختە بۆ بېيروايان، ياخود لىيوردن و رەزامەنديى خوايە، بۆ بروداران.

ئنجا فەرمانكردنى خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ الْفُتَنِ﴾** يە خىرايىكردنى وەك پېشېركە (مسابقة) بەرەو لىيوردنى خواو، بە هەشتىك كە فراوانيەكەى هيندەى ئاسمان و زەوييەو، بۆ بروداران ئامادە كراو.

دوايى خستە پووى ئەو راستيە كە هيچ بەلايەك بەسەر مەووف نايەت، چ لە خودى خويدا، چ لە دەورەبريدا لە مال و سامانى، لە خزم و كەسى، لە بەرژەوهندىيەكانيدا، مەگەر پېشتەر لەلاى خوا زانراو و تۆماركراو، حكەمەتى خستە پووى ئەو راستيەش، كە بريتە لە زۆر ناپرەحەت نەبوونى مسولمانان بە لە دەستدانى بەرژەوهندىيەك و سوودىك و، زۆر خوشحال نەبوونيشيان بە هاتنە دەستى دەستكەوت و قازانچ و سوودىك.

لە كۆتاييشدا راگەياندى ئەو راستيە كە: خوا باباي لە خوڤايى و فيزو كەشخەكەرى چرووكى فەرمان بە چرووكى كەرى، خوشناوى.

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتْنَعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مَن مَّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ ۝﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تہکان

{بزائن کہ ژبانی دنیا (له ږووه مادیه که یه وه) تهنیا یاری و، خافلان و، رازانه وهو، شانازی به سهریه کدا کردنی ټیوانتان و، پیښبرکه کردنه له ژور کردنی سامانه کان و مندالان دا، وهک بارانیک که ږووه که که ی جوتیاران سهرسام دهکات، دواپی پیده گات (وه جوښ و خروښ ده که وې)، تنجا په کسهر (دواپی ماوه یه کی کهم) ده بیینی زهرده لکه ږاوه، دواپی ده بیته پووش و په لاشی تیکشکاوو، له (مه نزلگای) کوټاییش دا سزای سهخت هه یه (بو پېروادارانی خراپه کار) و لیبوردن و ږه زامه ندی له خواوه (بو پروادارانی پاریزکار) و، ژبانی دنیا ش جگه له بههره وه رگرتنیکي فريودان هیچی دیکه نیه ﴿٢٠﴾ (ته ی پروادارینه!) پیښبرکه بکه ن بهره و لای لیبوردنیک له ږه روه رډگار تانه وهو، به هه شتیک فراوانییه که ی هینده ی بهرینی تاسمان و زهوییه، بو ټه وانه ی پروایان به خواو پیغه مبه رانی هه یه، ساز کراوه، ټه وهش به خششی خوايه به هه ر که سیکی بیه وې، پپی ددهات و خواش خواوه ی به خششی مه زنه ﴿٢١﴾ (ته ی پروادارینه!) هیچ به لایه کتان تووش

نابى (نه) له زهويداو نه له خودى خوشتاندا، مه گهر له نووسراوىك دايه، بهر له وهى بيهتپينه دى، به دنيايى نه وه له سهر خوا سېنايه ﴿٢٢﴾ (تهو راستييه مان پيگوتن) تاكو له سهر تهو (به رژه وهندي) هى له دهستان ده چى، زور خه فته بار نه بن و، به هوئى تهو (سوود) ه شهوه كه (خوا) پيتان ده دات، زور دلخوش نه بن و، خواش ههر له خو بایيه كى شانازييكه رى خوشناوى ﴿٢٣﴾ تهوانه ى چرووكى (و پرژدى) ده كه ن و، فهرمانيش به خه لك ده كه ن به چرووكى (و ده سترگتنه وه له به خشين) ههر كه سيش پشت هه لبات (و پروو له خوا وه رگيرى) به دنيايى بهس خوا خوئى بينيازى ستايشكراوه ﴿٢٤﴾.

شيكردنه وهى هه نديك له وشه كان

(لَعِبٌ): يارى و گهمه، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ وَهُوَ الْبُرْأَقُ السَّائِلُ، لَعِبَ فُلَانٌ، إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ مَّقْصِداً صَحِيحاً، وَاللَّعْبَةُ مَا يُلْعَبُ بِهِ، وَاللَّعْبَةُ الْحَالَةُ الَّتِي عَلَيْهَا اللَّاعِبُ، وَالْمُلْعَبُ مَكَانُ اللَّعِبِ)، وشهى (لَعِب) له (لُعَاب) وهه هاتوه، كه برىتیه لهو ليكه شله ى له زار دئى، ده گوترئى: (لَعِبَ فُلَانٌ) ته گهر كرده وه كه ى مه به ست پئى تامانجىكى راست و دروست نه بنى، (لُعْبَةُ): ههر شتيك يارى پئى بكري، (لُعْبَةُ): برىتیه لهو حالته ى باباى يارىكه ره له سهر يه قى، (مُلْعَبٌ) يش برىتیه له شوئى يارى تيدا كردن، يارىگا.

(وَهُوَ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهْمُهُ، لَهْوٌ بَكْدًا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَدًا، وَأَلْهَاهُ كَدًا: شَغَلَهُ مِمَّا هُوَ أَهْمٌ إِلَيْهِ)، (لَهُو): برىتیه له ههر شتيك كه نينسان بخافلينئى و بيتاگاي بكات له شتيك كه مه به ستیه قى و له شتيك كه بو تهو گرنگتره.

(وَتَفَاخَرُ بَيْنَكُمُ): شانازييكردن به سهر يه ك دا له تىوانتان دا.

(وَتَكَاثُرُنَّ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ): (التَّكَاثُرُ وَالْمُكَاتَرَةُ: التَّبَارِي فِي كَثْرَةِ الْمَالِ وَالْعِزِّ، تَكَاثُرٌ، وَمُكَاتَرَةٌ): هه‌دووکیان بریتین له پیشبرکه کردن له زوړی مال و سامان داو، له زوړی ده‌سته‌لات دا، خوا ده‌فه‌رموئ: (فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ)، له مال و سامان و له مندا لان دا.

(عَجِبَ): یانی: (مَطَرُ): باران، یاخود هه‌ر ناوټیک که دټته خواری و مروقه‌کان زوړ پی‌ویستیان پی‌یه‌قی.

(أَعْجَبَ الْكَفَّارَ نَبَأُهُ): واته: ږووه‌که‌ه‌ی جوتیاره‌کانی سه‌رسام کردوه، (أَعْجَبَنِي كَذَا: رَاقِنِي)، واته: زوړم پی چاک بوو و، پی‌م جوان بوو، (الْعَجَبُ وَالْتَعَجُّبُ: حَالَةٌ تَعْرِضُ لِلْإِنْسَانِ عِنْدَ الْجَهْلِ بِسَبَبِ الشَّيْءِ)، (عَجِبَ، وَتَعَجَّبَ): حاله‌تیکه بو مروف دټته پیش به هوئ ته‌وه‌وه که هوکاری شته‌که نازانی، (الشَّيْءُ مُتَعَجِّبٌ مِنْهُ: عَجِبَ، وَمَا لَمْ يُعْهَدْ مِنْهُ: عَجِيبٌ)، ته‌و شته‌ی سه‌رسوړماني به‌رانبه‌ر ده‌کری، پی‌ی ده‌گوتری: (عَجِبَ) و، ته‌و شته‌ی وټنه‌ی ته‌و نه‌زانرا بی، پی‌ی ده‌گوتری: (عَجِيبٌ)، (عُجَابٌ) یش وه‌ک چوون (عَجِيبٌ): (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ)، (عُجَابٌ) یش له‌سه‌ر کیشی (فُعَالٌ)، ته‌وه‌ی زیاتر جی‌ی سه‌رسوړمانه.

(أَعْجَبَ الْكَفَّارَ نَبَأُهُ): واته: ږووه‌که‌ه‌ی کافره‌کانی سه‌رسام کردوون، یاخود ږووه‌که‌ه‌ی جوتیاره‌کانی سه‌رسام کردوون، چونکه (كُفَّارٌ)، که کوئ (کافر)ه، ده‌گونجی به‌مانای (زَارِعٌ) بی، له‌به‌ر ته‌وه‌ی بابای جوتیار توو ده‌خاته ژیر زه‌وی و ده‌یشارټته‌وه له‌بن زه‌ویدا، ده‌شگونجی به‌مانای بی‌ږوابی له‌به‌ر ته‌وه‌ی (کافر) ته‌و هه‌قه‌ی بوئ دی، دایده‌پوښی و ږه‌زی ده‌کات، (الْكُفْرُ فِي اللُّغَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَوُصِفَ اللَّيْلُ بِالْكَافِرِ لِسِتْرِهَ الْأَشْخَاصِ، وَالزَّرَاعُ لِسِتْرِهَ الْبَذْرِ فِي الْأَرْضِ، وَلَيْسَ ذَلِكَ بِاسْمٍ لَهُمَا)، (كُفْرٌ): له‌زماندا به‌مانای داپوښینی شتیکه، بویه به‌شو گوتراوه: (کافر) له‌به‌ر ته‌وه‌ی شو ته‌و که‌سانه داده‌پوښی که له‌سه‌ر ږووی زه‌ویین، (زارع): بابای جوتیار یش له‌به‌ر ته‌وه‌ی تویه‌کان له‌ژیر زه‌وییدا ون ده‌کات، (کافر) نه‌بو شو و نه‌بو بابای جوتیار ناو‌نیه، به‌لکو وه‌سفه.

(هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ): (هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ: إِصْفَرَّ وَطَابَ، وَالْهَيْجَاءُ: الْحَرْبُ وَقَدْ يُقْصَرُ هَيْجَاً)،
(هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ)، واتە: ئەو پۈۋەكە، يان ئەو دانەۋىلەيە، زەرد بۈۋەكە گەشت،
(هَيْجَاءً)، بە جەنگ دەگۈترى كە بە ھەمزە دى، (هَيْجَاءً) و، بە (هَيْجَا) ش دى.
(مُصْفَرًّا): (ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ)، واتە: زەرد ھەلگەپراۋ، خاۋەنى پەنگى زەرد.

(حُطَمَاً): (الْحُطَامُ: مَا يُتَكَسَّرُ مِنَ الْيَبْسِ)، (حُطَامٌ): واتە: تىكشكاۋ ئەو شتەي
لەبەر وشكىيان تىك دەشكى، واتە: پۈۋش و پەلأشى تىكشكاۋو وردو خاش بوو.
(الْعُرْوَرُ): (عَرَزْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ عَرَّتَهُ، وَبَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُ، وَالْغَرَّةُ غَفْلَةٌ فِي
الْيَقَظَةِ)، (عُرُور) واتە: فريودان و ھەلخەلەتاندن، دەگۈترى: (عَرَزْتُ فَلَانًا)، واتە:
زەفەرم بەبى ئاگايىيەكەي بردو، ئەۋەي مەبەستەم لىم دەچەنگ كەۋت، (غِرَّةً):
بىرىتە لە بىتاگايى لە كاتى بىدارىي دا.

(عَرَضًا): (الْعَرَضُ: السَّعَّةُ، وَالْعَرَضُ: الْجَانِبُ، وَالْعَرَضُ خِلَافُ الطُّوْلِ)، وشەي
(عَرَضُ)، بە سى واتايان ھاتوۋە:

أ- ھەم بە ماناي فراۋانىي ھاتوۋە.

ب- ھەم بە ماناي لاتەنىشت ھاتوۋە.

ج- ھەم بە ماناي پانىي ھاتوۋە، كە پىچەۋانەي درىزىيە، بەلأم لىرەدا ۋاپىدەچى بە ماناي
فراۋانىي بى، ﴿عَرَضَهَا كَعَرَضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، فراۋانىيەكەي بە قەدەر ئاسمان و
زەۋىيە، يان ئاسمانەكان و زەۋى، ۋەك لە سوۋرەتى (آل عمران) دا ھاتوۋە، لەبەر ئەۋەي ئىمە
لە ئاسمان و زەۋى فراۋانترمان پى شك نايەت، ھەلبەتە ئىستا كە زانست بەرەو پىشەۋە
چوۋە، ئەۋجار دەزانين ئاسمان چەندە فراۋانە! كاتى خۆي ۋايانزانىۋە ئاسمان گوۋمەزىكەو
بەسەر زەۋى دا دراۋە، بەلأم ئىستا بۆيان دەرکەۋتوۋە كە ئاسمان ۋەك خوا ﷻ باسى كردوۋە:
﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (۱۷) الذاريات، ئاسمانمان بە ھىز دروستكردوۋە ئىمە
فراۋانكەرين، يان فراۋانمان كردوۋە، ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (۷) الرحمن،

(خوا) ناسمانی بهر زکردوته و دهو تهرازووی داناوه، ئیستا مروّف باشتَر تّیده گات ناسمان چه نده فراوانه، که واته: خوا که فراوانی به ههشت ده چوئیتی به فراوانی ناسمانه وه، ئیستا باشتَر حالی دهبین که به ههشت یه کجار زور فراوانه.

(مِنْ قَبْلِ أَنْ تَبْرَأَهَا): واته: بهر له وهی دروستی بکهین، بیهیتینه دی، (الْبَرَاءَةُ: الْخَلْقُ، وَالْبَارِي: صِفَةُ اللَّهِ تَعَالَى)، (بَرَاءُ): به مانای دروستکردن و هینانه دی، دئی. (بَارِي)، سیفه قی خوایه: ﴿الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾ الحشر، واته: به دهیتنه ری پهیدا که ری وینه کیشه، که واته: (بَرَاءُ)، قو ناغیکه له دواي (خَلْق) دهو، خوا شته که دئیتنه دی، ئنجا دوايي ده یخاته پروو.

(تَأْسَرُ): (الْأَسَى: الْحُزْنُ وَحَقِيقَتُهُ إِبْتِغَاءُ الْفَائِثِ بِالْعَمَلِ)، (أَسَى)، به مانای دلته نگیی دئی، چیه ته که ی بریتیه له وهی شتیک له دهست چوووه خه می لی بخوئی، (وَأَسِيتُ عَلَيْهِ وَأَسِيتُ لَهُ)، ههردووکیان ده گوترین، له سه ری خه فه تبار بووم و بوئی خه فه تبار بووم، به لّام وهک دوايي باسی ده کهین، به سه رنجدان لهو سیاقانه ی وشه ی (أَسَى) یان، تّیدا هاتوه له قورئاندا، بو مان دهرده که وئی که (أَسَى)، به مانای دلته نگیی نیه به ته نیا، به لکو یانی: نهو په ری دلته نگیی و نهو په ری خه فه ت خواردن.

(تَفَرَّحُوا): (الْفَرَحُ: إِشْرَاحُ الصَّدْرِ بِالذِّدَةِ الْعَاجِلَةِ): (فرح) بریتیه له سینه گوشاد بوون به هوئی چّیژیک ی به په له وه، واته: دنیا یی، به لّام وهک دوايي باس ده کهین و پّشتیش باس مان کردوه، (فَرَحَ) یش ته نیا سینه گوشاد بوون نیه به چّیژیک و سوودیک ی به په له ی دنیا، به لکو (فَرَحَ) یش به مانای نهو په ری شادمانی و دلخو شیی، دئی، وهک له نایه ته کانی قورئان دا دهرده که وئی.

(مُخَيَّلٍ): (الْمُخَيَّلُ: التَّكْيُّرُ عَنِ تَخَيُّلِ فَصِيلَةٍ تَرَاءَتْ لِلْإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ)، (خَيَلَاءُ): بریتیه له خو به زلگرییه که به هوئی خه یال کردنی مروّقه وه، که سیفه تّیکی باشی تّیدا هه یه، (الْمُخَيَّلُ: الصُّورَةُ الْمُجَرَّدَةُ كَالصُّورَةِ الْمُتَصَوِّرَةِ فِي الْمَنَامِ وَفِي الْمَرَاةِ وَفِي الْقَلْبِ، بُعِيدَ غَيْبُوبَةِ الْمَرْتِي، وَالتَّخْيِيلُ: تَصْوِيرُ الْخَيَالِ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ، وَالتَّخْيِيلُ: تَصَوُّرُ ذَلِكَ).

(حَیَال): بریتیه له و وینه رووتهی، که وهک وینهیهک چۆن له خهودا دیته بهرچاوی مروۆف، یان له ئاوینهدا، یاخود له بیرکردنهوهی خۆیدا، مروۆف دواى نهوهی شتیک دهبینی، دواى چاو دهنووqینی یان شتهکه لادهچی، دهیهینیتهوه بهر خهیاڵی خوێ، ئاوینهی خهیاڵ، (تَخَیَّل)، بریتیه له وینهکردنی ئهوه شته له خهیاڵداو له نهنديشه داو له نهفس دا، (تَخَيَّل)، بریتیه له ههتانه بهرچاوی ئهوه شته.

(يَبْخُلُونَ): (البخل: إمساكُ المقتنيات عما لا يحقُّ حبسها عنه، وَيَقَابِلُهُ الجود)، (بُخْل): بریتیه له ههشتنهوهی ئهوه شتانهی دهبی خهرج بکرین و بههخرین، له کهسانیک که دهبی لێیان نهگیریتهوه، بهلام ئهوه دهست بگریتهوه، (بُخْل): بریتیه له چرووکی و پرژدی، بهرانبه رهکهی (جود)ه، واته: دلفراوانی و بههخرین و سهخاوهت.

مانای گشتیی ئایه تهکان

سه رهتا ده لێین: وهک هه موو جارێ باس مان کردوه، فه رمایشتی خوا ﷻ له لووتکه ی پاراوی و رهوانبێژی دایه، پاراوی په یه وهسته به بیژه کانه وهو، رهوانبێژی په یه وهسته به واتا کانه وه، بۆیه دهبی زۆر وریابین له کاتی تهفسیرکردنی فه رمایشتی خواو، پروونکردنه وهی واتا کانی دا، هه میشه ئه وه مان له بهرچاو بی، که فه رمایشتی خوا وهک چۆن ئالفه کانی زنجیریک پیکه وه په یه وهستن، فه رمایشتی خواش هه مووی بهو شیوه یه، گه لێک جار نه یینی گرنگ، دهرس و په ندی گرنگ له پیکه وه په یه وهست بوونی ئایه ته کانه وه، دهرده که ون، که ئه ویش هه میشه پیوستی به تیوه پامان و سه رنجدانی ورد ده کات، بۆ ئه وهی بزانی ئه وه ئایه ته بوچی له دواى ئه وه ئایه ته هاتوه؟ یان ئه وه کۆمه له ئایه ته چ په یه وهستییه کیان هه یه به کۆمه له ئایه تی دواى خوێ، یان پێش خوێه وه؟

ئىمە لە دەرسى يەكەم و دووھەدا تاكو ئايەتى ژمارە (۱۹) ھاتىن، كە دەرسى يەكەم يازدە ئايەتى سەرھەتاي سوورەتى (الحديد) بوو، دەرسى دووھەمىش ھەشت ئايەتەكانى دواي ئەوان بوو، ئنجا دەرسى يەكەم، واتە: يازدە ئايەتەكە، شەشيان لە بارەى بىست لە سىفەتە بەرزو ناوازەو بى وئەكانى خولەو بوون و، پىنجىشيان لە بارەى دواندى بىرواداران، ياخود مەوۋقەكان و، فەرمان پىكرىديان بە بىروا ھىتان بە خواو بە پىغەمبەرى خواو بە مائ و سامان بەخشىن، ئنجا پروونكرىدەوھى ئەو راستىيە كە ئەوانەى دەستپىشخەرىي دەكەن و، لە پىناوى خوادا سەرو مالى خويان دەبەخشىن، لەگەل ئەوانەدا كە دوا دەكەون و دواتر ئەو فىداكارىيە دەكەن، يەكسان نىن، ھەرچەندە ھەمووشيان بەلئىنى باشيان پىدراوھ.

دەرسى دووھەمىش ھەمووى تەرخان كرابوو بۆ سەرەنجامى بىروادارانى پىاوو ئافرەت، لە كاتى رۆشيتيان دا بەرەو مەنزلگاي خويان، كە بەھەشتە پارازوھو نەبىراوھەكانى خوان، كە چۆن رۆشنايى لە پىشيانەوھو بە دەستى راستيانەوھو بە خىرايى دەپراو، موژدەى بەھەشتيان پى دەدرى، ئنجا وئىراي ئەوان دوو پروو دەغەلەكانىش بە پىاوو ئافرەتەوھو كە لە دوايانەوھو دەپۆن، بانگيان دەكەن كە چاوھەپىمان بن، لەسەرمان راوھست، بۆ ئەوھى لەو پرووناكىيەى ئىوھ بەھرەمەند بىن، يان بەشمان بدەن، ياخود ئىمەش لە پرووناكىي ئىوھ بەشئوھەك بەھرەمەند بىن! ئەوانىش پىيان دەلئىن: بگەپىنەوھو دوايە، لەوى پرووناكىي پەيدا بگەن، ئنجا شوورەيەك و دىوارىك دەكەوئىتە بەپىيان، دەرگاھەكى ھەيە، دوو دىوى ھەن: دىوى لاي بىروادارانى رەحمەتەو، دىوى لاي مونافىق و دەغەلەكانى سەرئىشەو نەگبەت و زەحمەتییە، بانگيان دەكەن: ئايا لە دنيادا لەگەل ئىوھەدا نەبووين؟ دەلئىن با، بەلام ئىوھ خۇتان ئەو چۆرمەتان بەسەر خۇتان ھىتا، خۇتان تووشى ئەو مەرەدە كىرد!

دوايى خوا ﷻ ھەر لە درىژەى ئەوھەدا، بەسەر زەنشتەوھو بە بىرواداران دەفەرموى: دەبى دليان نەرم بى بۆ يادى خواو، بۆ ئەو ھەقەى دايەزانىدوھ،

دوایی خوا ﷺ مەدح و ستایشی ئەوانە دەکات بە پیاو و ئافرەتەووە کە لە پێی
خودا دەبەخشن، پاشان مەدح و ستایشی کۆی برۆاداران بە پیاو و ئافرەتەووە
دەکات، کە ئەوانە پلەى (صِدِّیقِین)یان ھەبە، ھەر ھەم ھەبە کانیشت لە خزمەت
پەرۆدگار یان دان و، خواوەنى پاداشت و پرونایی خۆیان.

ئەنجا لەم پێنج ئایەتەدا، کە دەرسی سێھەم پێک دێن، خوا ﷺ سەرھەتا باسی
ژیانی دنیا دەکات، کە لە پووە ماددییەکیەووە، زۆر شتێکی کەم بایەخ و بچووکی،
چونکە ئایەتەکانی پێشئەمەری ھەموویان باسی ئەوە بوون: برۆاھێنان بە خوا،
بە پێغەمبەری خوا، بە پۆزی دوایی و، برۆاھێنان بە ئایەتەکانی خوا، ئەنجا
بەخشینی ژیان و سامان لە پێناوی خودا، ئێرەش دا خوا ﷺ بۆیان باسی ژیا
نی دەکات لە پووە ماددییەکیەووە، کە ئەوێ خەلک و لێ دەکات، ئاگای لە
خواوەن خەلک نەمیتێ و، وا لە مرۆف دەکات ھەلخەلەت و شەیتان زەفەری پێ
بەری، خۆشویستنی ژیا نی دەبە لە پووە ماددییەکیەووە، بۆیە خوا ﷺ ھەقیقەتی
ژیانی دنیا لەم چەند ئایەتەدا دەخاتە پووە، دواییش فەرمانیان پێ دەکات کە
پێشبەرکە بکەن بەرەو بەھەشت، دواییش بۆیان باسی ئەوە دەکات کە ھەر
بەلایەکیان بەسەر بێ لە خودی خۆیان، یان لە دەور و بەریان دا، ھەمووی
پێشتر لەلای خوا تۆمار کراوە، پرونیشی دەکاتەووە، کە ھیکمەتی راگەیانندی
ئەو ھەقیقەتە ئەوەیە کە نە بە نەھات زۆر دڵنەپەرھەت و خەفەتبار بن، نە بە
ھاتیش زۆر دڵخۆش بن، ئەنجا پرون دەکاتەووە، کە خوا ئەوانە خۆشناوین کە
چرووکی دەکەن و، فەرمان بە چرووکی و پۆزی دەکەن، ھەر کە سێکیش پش
ت لە خوا بکات و چرووکی بکات، بە بەخشینی سامان و گیانی، خوا بێ نیازی
ستایشکراوە پەکی لەسەر ئەو نەکەوتەووە، کەواتە: ئەم ئایەتە ھەموویان وەک
ئالەکانی زنجیرێک یەکدی دەبەستەووە، ھەر ئەوێ شایستەیی فەرماشتی
بەرزو بێ وێنەیی خوا پەرۆدگار.

خوا دهفهرموئ: ﴿اعْلَمُوا﴾، بزائن! مادام خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بغه رموئ: بزائن! مانای وایه دهبئ مروف زور گوئ قولاغ بی و چاو وردبکاته وه بزائن خوا چی دهفهرموئ؟ ﴿أَنَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، (أَمَّا)، له زمانی عه په بیدا پیی دهلین: (أَخْتِ إِمًّا)، (إِمَّا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، نامرازه بو کورت هه لئنان و چه سپاندن، (أَمَّا) ش، به هه مان شیوه به، بزائن که ژبانی دنیا ته نیا نهو شتانه به که دواپی باس ده کرئ، واته: له پوهه ماددیه که یه وه ژبانی دنیا نهو پینج شته به:

۱- ﴿لَعَبٌ﴾، یاری و گه مه به.

۲- ﴿وَلَهْوٌ﴾، خافلان و سه رگه رمیه.

۳- ﴿وَزِينَةٌ﴾، رازانه وه و جوانیه.

۴- ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ﴾، خو به سه ریه کدا هه لکیشانی نیوانتانه.

۵- ﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پیشبرکه کردنه له گهل یه کدیدا له زورکردنی سامان و مندان.

که واته: ژبانی دنیا نا نه وه به، که باسکراو با واتان لی نه کات ده ست و پیتان به ستی و، بیته په رچ و له مپه له به رده متاندا، که له پیناوی خواو، به رز پاگرتی ناوی خواو، شه کاوه پی به یداغی په یامه که یدا، چرووکی بکه ن، به به خشینی سامان و ژبانتان، با ژبانی دنیا واتان لی نه کات، چونکه ژبانی دنیا نه وه به! دواپی خوای به رز وینه دینته وه بو ژبانی دنیا که له زور شوینی قورئاندا نهو وینه به هتراه ته وه، دهفهرموئ: ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَانِهِ﴾، ژبانی دنیا وه ک ناویکه دابه زیبته خوار، پوهه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردبن، (كُفَّار)، کوئ (کافر)، به مانای (سائر)، ننجا وه ک چون بابای بیپروا هه قیک که بوئ دی، ده پووشی و په فزی ده کات، بابای جوتیاریش نهو تووه ی دیوه شتی، تهویش له ژیر خاک دا، په نهانی ده کات و ده شارپته وه، نه گهر لیره شدا و شه ی (كُفَّار)

بەكارهاتو، لە كۆتايى سوورەتى (الفتح) دا، وشەى (زُّرَّاع) بەكارهاتو: ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (زُّرَّاع)، كۆى (زَّارِع) ه، واتە: جوتيارەكان سەرسام دەكات، بەلام ليرەدا: ﴿كُنْزٍ عَيْتٍ أَعْجَبَ الْكَفَّارَ بَأْنَهُ﴾، ڤووەكەكەش و كالهەى جوتيارەكان سەرسام دەكات، بۆيەش ليرە وشەى: ﴿كُفَّار﴾ بەكارهاتو، واتە: ئەو جوتيارانەى بېيروان، بەلى (كافر) بە مانای جوتيار دى، چونكە ئەو كشت و كالهى دەڤوى بەو ئاو، باباى جوتيار سەرسام دەكات، بەلام كى بە دنيا سەرسام دەبى؟ كەسى بېيروا، بۆيە (كُفَّار)، وىڤراى (زُّرَّاع)، بېيرواڤاڤايش دەگريئەو: ﴿ثُمَّ يَسْجُجُ﴾، دواى پندەگات و دەكەوتتە گەشەو نەشە ئەو ڤووەك و كشت و كاله، ﴿فَرْنُهُ مُصْفَرًّا﴾، دواى دەيىنى زەرد هەلگەڤاو، لە كاتى كامل بوون و گەيشتنى دا، يان لە كاتى بەرەو وشك بوونىدا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطْمًا﴾، دوايش دەبىتە ڤووش و پەلاشيكى تىكشكاو، (حُطَام) و هەموو ئەو وشانەى لەسەر ئەو كىشەن، وەك: (حُطَام، جُذَذ، قُتَات)، بە مانای شتى تىكشكاو، ئنجا ئەگەر شووشەى، ئەگەر بەردە، ئەگەر ڤووش و پەلاشە، دواى دەبىتە ڤووش و پەلاشيكى تىكشكاو، ئەمە ژيانى دنياىە، بەو قۇناغانەدا دەڤاو، سەرەنجام بەو شىئەىەى لى دى.

هەندىك لە زانايان گوتويانە: ليرەدا خوا ﷻ كە ئەم پىنج وشەىەى ريز كردوون، تەعبيردەكەن، لە پىنج قۇناغ لە ژيانى مرۆڤ، تاك تاكى مرۆڤەكان: مرۆڤ پىشى منداڵە، هەتا منداڵە هەموو هېواو ئارەزووى لەسەر يارى و گەمەىە، دواى وردە وردە كە دەچىتە قۇناغىكى هەلكشاوتر، قۇناغى گەنجىتى، ئنجا لە قۇناغى يارى و گەمە هەلدەبرى و، قۇناغى خافلان و سەرگەرمى و بۆ دىتە پىش، دواى دەچىتە قۇناغىكى دىكەو لە دواى گەنجىتى بەرەو كامل بوون دەچى، ئنجا قۇناغى خۆ هەلكشان، ئەگەر بە زانستەوىە، ئەگەر بە مال و سامانەوىە، ئەگەر بە قەدو قىافەوىە، ئەگەر بە دەستلەت و قەلەبالغى دەورو بەرەوىە، ئەگەر بە خانوو بەرەوىە، خۆهەلكشان بەسەر يەكدىدا، دواى لە دوا قۇناغ دا: ﴿وَتَكَثَّرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، لە قۇناغى

كۆتايى تەمەن دا: زۆركردنى سامان و مندالان، ئەم پېنج وشانە تەبىر دەكەن لە پېنج قۇناغە تەمەنى ھەر كام لە مرقۇقەكان، ھەرۈەك تەبىرىش دەكەن لە ژيانى كۆى مرقۇقايتى، مرقۇقايتىش بەو قۇناغانەدا دەپوا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطْلَمًا﴾، ۋەك چۆن دوايى كشتوكالەكە، دواى ئەۋەى پى دەگات و زەرد ھەلدەگەپى و كامل دەپى، دەبىتە پووش و پەلاش، مرقۇقىش لە قۇناغەكانى دوا دواى تەمەنىدا، ديسان ۋەك چۆن پووش و پەلاشك ۋەك دەپى، ئەو مرقۇقەش كە دەكەۋىتە قۇناغى پىرى و بە سالداچوونەۋە، ۋەدە ۋەدە تىسقانەكانى نەرم دەپن و، پىست و گۇشتى ۋەدە ۋەدە چىچ و لۇچى تى دەكەۋى و، ۋەدە ۋەدە سەرى سەپى دەپى و موۋەكانى سەپى دەپن، ۋەك چۆن ۋەكەك و كشت و كال دواى پىگەپشتى دەبىتە پووش و پەلاش، ئەو مرقۇقەش ھەرۋايە ۋن و پىاۋى تەمەندار دەپىنى ۋەك قانگە لۇشك و پووش و پەلاش سووك دەپى و، ھەستەۋەرەكانى بى ھىز دەپن و... ھتە.

ئىچا ئايا سەرەنجامى ژيانى دىيا چۆن دەپى؟ ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، لە پۇژو قۇناغى كۆتايىشدا: تازارىكى سەخت ھەيە، سزايەكى سەخت، بۇ كەسانىك كە دىيا پەرسەت بوون، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، ھەرۋەھا لىبوردنىكى دانستەو رەزامەندىيەك لە خواۋە، ھەيە بۇ كەسانىك كە زانىيان چۆن ژيانى دىيا دەگوزەرىنن، كە شوپىنى تىدا تاقىكرانەۋەيە، ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾، ژيانى دىياش تەنيا بەھرەيەكى فرىودەرە، (مَتَاع): بىرىتە لە رابواردن و گوزەردنن و بەھرە ۋەرگرتىكى كاتى فرىو پىخواردن.

﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، مادام ژيانى دىيا ئاۋايە، كەۋاتە: ئىۋە پىشېركە بكن بەرەو لىبوردنىك لە پەرۋەردگار تانەۋە، ۋاتە: خىرايى بكن، ۋەك خىرايى كەسېك كە لەگەل يەككى دىكەدا پىشېركە دەكات، يان كۆمەلە خەلكتىك كە پىشېركە دەكەن، كاميان پىش كاميان دەكەۋىتەۋە؟ ئاۋا خىرايى بكن و دەست و برد بكن، بەرەو لىبوردنىك لە پەرۋەردگار تانەۋە، ﴿وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرۋەھا بەرەو بەھەشتىك و باخىك كە بەرىنىيەكەى و

فراوانییه که ی هینده ی فراوانیی و بهرینی ئاسمان و زهوییه، چونکه (عَرَض) هم به مانای فراوانیی دَیْ به گشتیی، هم به مانای پانایش، دَیْ، ﴿أَعَدَّتْ لِلذِّبْرِ﴾ **ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ**، ناماده کراوه بۆ ئهوانه ی پروایان هیناوه به خوا **﴿وَلَا تُؤْمِنُوا بِهِ﴾** و به پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاءُ﴾، ئه وه ش به خششی خواجه دهیدات به هر که سَیِّک، بیهو، واته: ئه وه به هه شتهو، له پَیش ئه وه هه شتهو دا، ئه وه لیبوردنه، چونکه که سَیِّک خوا لَیْ نه بووری ناچَته به هه شتیش، بۆیه خوا لیبوردنی پیشخستوه، لیبوردنی خَوا ی پهره دگاریش، به وه ده ستگیر ده بی که مرووف خَوّی و لی بکات شایسته ی ئه وه بی، خوا بیبه خششی و لییبووری، ﴿وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه ی به خششی مه زنه، ئنجا به خششیخوا به مه زنی دابنن، ده بی چی بی و چۆن بی؟

لیردها جیی سه رنج ئه وه یه، که خوا **﴿وَلَا تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ﴾** هم لیره دا، هم له نایه ته کانی پیشتردا ئه م ته عبیره ی هیناوه: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ﴾، لیره ش هیناویه تی و پیشتریش هیناویه تی، بۆچی؟ له بهر ئه وه ی ئه م سوورته وه ک پیشتریش گوتمان: ئه گهر سه ره تایه که شی له مه ککه دابه زیبی، به لام زۆربه ی مه دینه ییه، له مه دینه ش خاوه ن کتیه کانیش هه بوون، جگه له وه ش مسولمانان و پرای پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د **﴿وَلَا تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ﴾** پروایان به براهه کانی دیکه شی هه موویان هه یه، له پیغه مبه ران علیهم السلام ئنجا بۆ ئه وه ی ئه وه دواندن (خطاب)ه، هم دلخۆشکهر بی بۆ خاوه ن کتیه کان که له مه دینه بوون، هم بۆ ئه وه ش که ئاسو ی دل و بیری پرواداران فراوان بکات، که به مه رده ی جووله که کان نه چن، که ته نیا پروا به پیغه مبه ره کانی خویان دینن و، به مه رده ی نه صرانییه کانیش نه چن که چاویان ته نیا له سه ر عیسایه **﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾** به لکو دلیان جیی خۆشه ویستی هه موو پیغه مبه رانی تیدا ببیته وه و، عه قلیان جیی پروا پیبوونی هه موو پیغه مبه رانی علیهم السلام تیدا ببیته وه.

ئنجا خَوا ی کاربه جی دَوا ی ئه وه ی باسی ژیا نی دنیای کردو، باسی ئه و پاداشته شی کرد، چاوه پروای پروادارانیک ده کات که له دنیا دا، وا ژیا ون شایسته ی

ئەوھ بن خوا لىيان بىوورئ و لىيان رازى بئ، دېتە سەر باسى ئەوھ كە ھەر بەلایەك بەسەر مروؤف دئ، ھەر نىسكۆيەكى بەسەر دئ، بىگومان پىشتەر خوا زانیویەتى و تۆمارى كىردوھ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾، ھىچ بەلایەكتان لە زەویداو لە خودى خوشتاندا تووش نایەت، مەگەر لە كىتیبك (لە نووسراویك) دایە بەر لەوھى بېھىننە دى، واتە: بەر لەوھى لە دنیای واقیعدا بېھىننە دى و ئەو بەلایە پەیدا بکەین، بە تۆمار كراویى ھەيە، زانیارییەكەى ھەيە، ئنجا چ خوا ﷻ لە دروستكراویكى خویدا، زانیارییەكانى تۆماركرد بن كە پىی دەگوترئ: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ)، یان (كِتَابٌ مُبِينٌ)، یان (إِمَامٌ مُبِينٌ) یان (كتاب حفیظ)، چ مەبەست پىی زانیاریى بئ سنوورى خوئ بئ، كە من مانای دووھەم زیاتر دېتە عەقلەوھ، بەلام خوا ﷻ بۆ تىگەیاندى ئىمە، كە ئىمە زانیارییەك مانەوئ لىمان تىك نەچئ، دەینووسىنەوھ، زانیارییەك كە نووسرا كەم و زیاد ناكات، خواى زاناو شارەزا بۆيە ئەوھ بە ئىمە دەفەرموئ، ھەرچەندە ئەگەر شىتیکىش ھەبئ، خوا زانیارییەكانى خوئ تیدا تۆماركردبن، لە بارەى دروستكراوھەكانى خوئەوھ، ئەوھش ھەر ئاساییە، وىپرای ئەوھى خوا ھەموو شىتیک ھەر دەزانئ و پىتویستى بەوھ نىە، شت بنووسئ بۆ ئەوھى لەبىرى نەچىتەوھ، ﴿إِنَّ دَلَالَتَكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، بە دلنایى ئەوھ لەسەر خوا ئاسانە، ئاسانە خوا ﷻ ھەرچى بەلایەك كە رووتان تیدەكات، لە خودى خوئان یان لەدەوروبەرتان و لەزەویدا، پىشتەر ھەمووى زانیوھ.

﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾، واتە: ئەم راستییەمان بۆيە بۆ روونكردنەوھ، ھىكمەتەكەى ئەوھى كە زۆر خەفەتبار نەبن بە ھوئى شىتیکەوھ كە لە دەستان دەچئ، ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾، زۆرىش دلخۆش نەبن بە ھوئى ئەوھە كە خوا شىتیکتان پى دەدات، نىعمەتتیکتان بۆ فەراھەم دىئئ، وەك دواى لە مەسەلە گىرنگەكانیش زیاتر تیشكى دەخەینە سەر، زۆربەى تۆئزەرەوانى قورپان وشەى (أسى) ھەر بە خەفەت و دلئەنگى و، وشەى (فرح)یشیان بە دلخۆشى و شادمانى لىكداوھتەوھ!

به لأم بیگومان نه مه ناگونجی وایی، چونکه خوا ﴿لَا﴾ له چهند شوئینیک له قورئاندا، ږتگری کردوه له وه که مسولمان (فرح) ی هه بی به دنیا، نجا نه گهر (فرح) به مانای دلخویشی بی، نابی مسولمان به ژبانی دنیا دلخویش بی! بیگومان ناگونجی نه وه مه به ست بی، هه روه ها که خوا ده فهرموی: ﴿لَکِنَّا تَأْسَوْنَ عَلٰی مَا فَاتَکُمْ﴾، نه گهر مه به ست له (آسی) ته نیا خه فته خواردن بی، مانای وایه نابی خه فته بخون له سهر نه وه ی له ده ستان ده چی! بیگومان هیچکه سیش نه وه ی له تواندا نیه، که سیکی که شتیکی له ده ست ده چی، خه فته هه ږی ده خوات! بویه وشه ی (آسی) و وشه ی (فرح)، مانایان ته نیا دلته نگی و دلخویشی نیه، به لکو (آسی): نه وه ږی دلته نگیه و (فرح): نه وه ږی دلخویشیه، دواپی له مه سه له گرنگه کاندا زیاتر نه وه ږوون ده که مه وه له بهر چی؟ نه وه ش تیبینی و سهرنجیکی خو مه بوم دروست بووه، نه گهرنا له ته فسیره کاندا (فرح) به شادمانی (سرور) و، (آسی) ش به خه م و دلته نگی (حزن)، لیک ده دهنه وه، به لأم نه گهر تاوا لیکیان بدهینه وه، نیشکالمان بو دروست ده بی، وهک دواپی باس ده که یں. ﴿وَاللّٰهُ لَا یُحِبُّ کُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ﴾، خواش هه که سیکی خو به زلگری له خوږازی و بوغږای شانازی که به سهر خه لکدای خوشناوی، (مختال): نه وه که سه یه که له خه یالی خویداو له ده روونی خویدا، خو ی پی گه وره بی و، خو ی پی په سند بی و بوغږابی، (فخور) یش نه وه یه به سهر خه لکیدا شانازی بکات.

﴿الَّذِیْنَ یَبْتَغُوْنَ وِیٰمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبَغْلِ﴾، نه وانه ی چرووکی و ږډدی ده که ن و، فهرمانیش به خه لک ده که ن، به چرووکی و ږډدی، چ به قسه پتیا بلین، چ به زمانی حال واداریان بکه ن، نه وانش وهک نه وان چرووک و ږډ بن، ﴿وَمَنْ یَّوْلَ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنّٰی الْحَمِیْدُ﴾، هه که سیکی شت هه لکات و پشت بکاته فهرمانه کانی خواو، پشت بکاته به رنامه ی خواو په یامی خواو، فیداکاری له پیناودا نه کات و، سهر و مالی له پیناودا به خت نه کات، بیگومان به س خوا ده و له مه ندو بی نیازو، ستایش کراوی مو تله قه، واته: خوا په کی له سهر وی

نه كه وتوهو، خوئی پیوستیی بهوه ههیه كه له پیناوی خوادا، فیداکاری بی بکات
و، به سه خاوه تهوه سامان و ژیا نی بخته سه ره پی دهست، له پیناوی خواو
به رهز پاگرتنی ئالو بهیداغی دین و په یامی خوادا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

پیناسه ی ژیا نی ماددی دنیا، وهک یاری و خافلان و رازانه وه و شانازی به سه ریه کدا کردن و پیشبرکه له زوری سامان و پرواندو، چواندن ژیا نی دنیا به پروه کی پروا به ناوی باران، که پاش پینگه یشتنی، نه و کشتوکال و پروه که زهرده گه پری و، دوا یی ده بیته پوش و په لشی ورد کرا و، سه رنه جامی دوا پرویش یان سزای سه خته بو بیروایان، یا خود لیوردن و رازیوونی خوا به، پاشان فه رمانکردنی خوا به پیشبرکه کردن به ره و لیوردنی خوا به هه شتیکی فراوانی هینده ی ناسمانه کان و زهوی، که بو برواداران به خوا به پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناماده کراوه، وهک به خششیکی خوا:

خوا ده فره موی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرِيَهُ مُمْصِقًا ثُمَّ يَكُونُ حُطْلَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿١٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له هه ژده برگه دا:

(۱)- ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ﴾، بزانی! که ژیا نی دنیا، پیشتریش گوتمان: کاتی خوا ده فره موی: (اعْلَمُوا) بزانی! مانای وایه ده بی زور چاک گوئی قولاغ بی و، هه موو لاشه ت بیته عه قل بو تیفکرین و، گوئی بو گو یگرتن و، چا و بو بینین، تا کو بزانی خوا چی ده فره موی؟ (إِنَّمَا: أَذَاةُ الْحَضَرِ وَالْإِنْبَاتِ)، واته به دلنیا یی ژیا نی دنیا ته نیا نه وه یه، واته:

ژیانی دنیا له ڕووه ماددییه که یه وه ته نیا ته وه یه، یاخود: حالی زۆربهی خه لکی دنیا، ته وه یه که ژیانی دنیا ئاوا ته ماشا ده که ن، که بریتیه له چی؟

(۲) - ﴿لَعِبٌ﴾ (لَعِب): به کوردیی یاریی و گه مه یه.

(۳) - ﴿وَهُوَ﴾ (هُوَ): یانی: خافلان و سه رگه رمیی.

(۴) - ﴿وَزِينَةٌ﴾ (زِينَةُ): واته: جوانیی و پازاوه یی.

(۵) - ﴿وَتَاخَرُ بَيْنَكُمْ﴾ (تَاخَرُ بَيْنَكُمْ): خو به سه ر یه کدیدا هه لکیشان و، شانازی به سه ر یه کدیدا کردن.

(۶) - ﴿وَتَكَاتُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ (تَكَاتُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ): پێشبرکتی کردن له زۆرکردنی سامان و مندان دا.

واته: ژیانی دنیا که له ڕووه ماددییه که یه وه سه رنجی بدهی، ئاوا دێته به رچاو:

۱- قوناغی سه ره تای ته مه نی مرؤف، که قوناغی مندالییه هه ر سه رگه رمی یاریی و گه مه یه.

۲- دواپی ورده ورده که ته مه نی هه لده کشی، هه ندیک شت که مندالی گچکه ده پکات، ده سته برداری ده پی و نایکات: خانووچکه یه ک دروست ده کات و تیکی ده داته وه، شت ده شکینی و خراپ ده کات، ته و قوناغه هه لده بویری و ده چته قوناغیکی به رزتر و راقیتره وه، که بریتیه له قوناغی خافلان، (هُوَ) هه ندیک شتی بو ده بیته جیی سه رگه رمیی و خافلان.

۳- ئنجا دواپی ته وه که زیاتر هه لده کشی، دواپی قوناغی گه نجیتی و هاوسه رگیری و مال پیکه وه نان، ئنجا زیاتر سه رنجی ده چته سه ر پازانه وه و جوانیی (زینة) له ڕووی به رگ و پۆشاک، جیگا و رێگا، ته و ئامرازانیه پیوستیی پێنانه بو ژیان.

۴- ئنجا دواپی له قوناغیکی دیکه ی هه لکشاوتر، ده گوازته وه بو شانازی به سه ر یه کدیی دا کردن (تفاخر)، من ته وه م هه یه و تو ته وه ت نیه، ته و وایه و ته و واچوو، له ڕووه ماددییه که وه.

۵- كۆتا قۇناغ بىرىتپە لە پېشېركىي كىردن لەگەل يەكەيدا، موناغەسە لەسەر ئەوھى
كى سامانى زياترەو، كىي مەندالى زياترەو، كىي قەلەبالغى زياترى بە دەورەوھەو، كىي
دەستەلەت زياترەو، كىي چى و چىي زياترە! (وتكاثر في الأموال والأولاد).

ئىستاش با سەرنجىكى وردتر لەو وشانە بەدەين:

كورتە تېۋەرەمانىك لە پىنچ قۇناغەكانى ژيانى مەۋۇف

قۇناغى يەكەم: (ابن عاشور) دەلى: (الْعَبُّ: اسْمٌ لِقَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُرَادُ بِهِ الْمِرَاحُ
وَالهَزْلُ لِمُضَيِّعَةِ الْوَقْتِ، أَوْ إِزَالَةِ وَحْشَةِ الْوَحْدَةِ، أَوْ السُّكُونِ، أَوْ السُّكُوتِ، أَوْ لِحُلْبِ
فَرْجٍ وَمَسَرَّةٍ لِلنَّفْسِ، أَوْ لِلْحَبِيبِ).

واتە: (لَعِب): ناوہ بۆ ھەر قسەيەك و ھەر كىرەوھەك كە مەبەست پىتى
كالتە بى، نەك شتى جىددىي، بۆكات بە رىكرەن، ياخود بۆ لاپردنى دلتەنگىي،
يان بۆ كۆتايى پىھىنانى نەجوولان، ياخود بىدەنگىي، يان بۆ ھىنانى دىخوشىي بۆ
خو، ياخود بۆ خۇشەويستىك.

ھەولەداوھ پىناسەيەكى گشتگىر بۆ وشەي (لَعِب) بىكات.

قۇناغى دووھەم: (الْهَوُّ: اسْمٌ لِفِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقْصَدُ مِنْهُ التِّبَادُ النَّفْسِ بِهِ وَصَرْفُهَا
عَنْ أَلَمٍ حَاصِلٍ مِنْ تَعَبِ الْجَسَدِ أَوْ الْحُزْنِ، لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ).

واتە: (لَهُو): ناوہ بۆ ھەر قسەيەك و ھەر كىرەوھەك، كە مەبەست پىتى
چىژ ۋەرگرتى نەفسەو، لادانى نەفسە لە ئازارىك كە بە ھۆى مەندوتىي لاشەو،
ياخود بەھۆى دلتەنگىي دلتەوھە تووشى بوو، دەگوتى: (لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ)،
واتە: ئاگاي لى نەماولىي خافلا.

قَوْنَاغَى سَيِّهَم: (الرَّيْنَةُ: تَحْسِينُ الذَّاتِ، أَوْ الْمَكَانِ، مِمَّا يَجْعَلُ وَقْعَهُ عِنْدَ نَظَرِهِ مُسِرًّا لَهُ)، (زِينَةُ: بَرِيَّتُهُ لَهُ خَوْ جَوَانْكَرْدَن، يَان جَوَانْكَرْدَنى شَوِين {واته: جَوَانْكَرْدَنى جِهستَه، يَان جَل و بهرگ، يَان جِيْگاو رِيْگا} به شِيْوَهِيَه كه سِيْك كه تَه ماشاي كرد، پِيْى دَلْخُوش بِيْى {واته: بِيْيتَه هُوْى پِيْى خُوشبوونى، كه شِيْئِيْكى جَوَانِه و به رَهونَه قَه}.

قَوْنَاغَى چَوَارَهَم: (التَّفَاخُرُ: الْكَلَامُ الَّذِي يَفْخَرُ بِهِ، وَالْفَخْرُ: حَدِيثُ الْمَرْءِ عَنِ مَحَامِدِهِ وَالْصَّفَاتِ الْمَحْمُودَةِ مِنْهَا فِيهِ بِالْحَقِّ أَوْ الْبَاطِلِ).

(تَفَاخُرُ): تَه و قسَه يَه كه شانازي پِيْوَه بَكْرِيْ، شانازييش بَرِيْتِيَه لَه و هِي كه سِيْك لَه باره ي چاكه كانى خُوْى و سِيْفَه تَه باشه كانى خُوْيه وه، ئنجا به هه ق يَان به ناهه ق، بدوْى و قسَه بَكَات، {واته: تَه و سِيْفَه تانه ي به هه ق تِيْدا هه بِن، ياخود تِيْدا نه بِن}.

قَوْنَاغَى پِيْئَجَهَم: (التَّكَائُرُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الْكُتْرَةِ، وَصِيغَةُ التَّفَاعُلِ هُنَا لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْفِعْلِ، بِحَيْثُ يَنْزِلُ مَنْزِلَةٌ مَنْ يُغَالِبُ غَيْرَهُ فِي كَثْرَةِ شَيْءٍ)، (تَكَائُرُ، تَفَاعُلٌ) ه، لَه سَه ر كِيْشى (تَفَاعُلٌ) لَه (كُتْرَةُ) وه هاتوه، واته: زَوْرِيْ، رِيْزْگَه ي (التَّفَاعُلِ) لِيْره دا بُوْ زِيْده پُوْيِيَه لَه كارَه كه دا، به شِيْوَهِيَه كه سِيْك هه و لَبْدَات مَال و سامانه كه ي، يَان مندا لَه كانى زَوْر بَكَات، وه كه لَه گه ل يه كِيْئِيْكى دِيْكه دا پِيْشِبِرْكِى بَكَات، با لَه تَه صِلْدا پِيْشِبِرْكه ش نه كات، يانى: زَوْر سَه رگه رمى سَه روه ت و سامان وه سَه ريه كنان و، مَال و مندا ل و پُوْلَه زَوْر كَرْدَن لَه كُوران و كچان، ده بِيْى.

لِيْره دا خُوا ﷻ شِيْئِيْكى باس كَرْدوه كه حَالِي خه لْك به گشتِيْى وايه، لَه زِيْاني دنيادا، نه ك تاك تاكى مَرُوْقه كان و ابن، هِي وا هيه يه خُوا ﷻ لوتفى لَه گه ل ده كات هه ر به منداليْى، به لِيْى مندا لَه و يارييش ده كات، به لَام هه سَتِيْكى به رزى هيه، وه ك پياوِيْكى كامِل مامه لَه ده كات و، تَه مَه نِيْ گَه نَجِيْتِيْى وه ك خه لْكى دِيْكه ناباته سَه ر، كه تَه نيا هه سَت به بوونى جِه سَتَه ي بَكَات، يَان هه سَت به

تەنیا لە پشتین بەرەو ژێری بکات، کە داوین و گەدەو گیرفانە، بەلکو وێرای ئەوەی هەست بە جەستەیی دەکات، هەست بە ڕووح و داخواییەکانی ڕووحیشی دەکات، بەلام حالی خەلک بە گشتیی وایە.

ئنجاقوونایەیکەمی: تەمەنی مەرووف، یاری و گەمەیی تیدا زەقترە: (اللَّعِبُ طَوْرُ سِنِّ الطُّفُولَةِ وَالصَّبَا)، یاری زیاتر لە قوونایە منداڵیی دایە، وردە وردە کە بەرەو ھەرزەکاری دەچێ، پتر سەرگەرمی یاری و خاقلاندن و گەمە، دەبێ. (لَّهُوَ)، خاقلان زیاتر پەيوەستە بە قوونایە گەنجیەتیەو دەوای گەنجیەتی.

(زَيْتَةُ)، قوونایە دواترە، خو پازاندنەو بە بەرگ و پۆشاک و جیگا و پێگاوە ئەو ئامرازانەیی بەکاریان دێنێ بۆ ژیا.

﴿وَتَفَاخَرُ بَيْنَكُمْ﴾، خو بەسەر یەکیدیدا ھەلکێشان، لە قوونایە کەمڵ بوون و قوونایەکانی دواتر تەمەن دا پتر دەبێ.

﴿وَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پێشبرکە کردن و زۆر خەریک بوون بە زۆرکردنی سامان و پۆلەکان، وەک پێشبرکە بێ لەگەڵ خەلکدا، ئەوەش لە قوونایە دواتردا دەبێ.

ئەوەی ئیستا دەلییم، لە تەفسیرەکان دا نەمدیو: تەفسیرەکان بەس دەلین: یاری ھی قوونایە منداڵییە، خاقلان (لَّهُوَ) یش ھی قوونایە گەنجیەتیە، دواپی خو پازاندنەو جواپی ھی قوونایە دواترە، دواپی شانازی بەسەر یەکیداکردن، پاشان زۆرکردنی سامان و منداڵ ھی قوونایە کۆتاییە! بەلام من دەلیم: لە راستیی دا ئەوەی وا لە مەرووف دەکات بە شیوەیک ژیا نەگوزەرێتی و دوخی وانەبێ کە خوا ﷻ وەک حالەتی زەمکردن باسیکردو، بریتیە لە ئیمان، ئەگەرنا ھەبە لە قوونایە کۆتایی کەوتنە تەمەنیەو، ھەر خەریکی یاری (لَّعِبُ) ە، وەک ئەوانە یاری و قوما دەکەن، یاخود ھەر خەریکی سەرگەرمی و

خافلانە، بۇ وئە: كىتېبى وا دەخوئىتتەۋەو تەماشای فلىمى وادەكات و... ھتە، كۆرۈ مەجلىسيان ھەمووى برىتتە لە خافلان، يان ھەر خەرىكى جوانىي و دەست بەخۇدا ھىنانە، ئەگەر پياۋە ئەگەر ئافرەتە، كابرا گەشتۇتە قۇناغى كۇتايى تەمەنى: (۷۰-۸۰) سالىي، كەچى سىمىلى ۋەك قەيتانى پەشە، دىەۋى وا خۇي پىشان بدات كە جارى ھەر گەنجە! ديسان خۇ بەسەر يەكدا ھەلكىشان ديسان ئەۋىش ئەۋە نىە بەس لەو قۇناغى دواتردا بى، لە پىشەۋەش دەبى، ديسان زۆر كردنى سامان و پۇلان، ئەۋىش مەرج نىە ھەر لە قۇناغى دواتردا بى، لە قۇناغى پىشەۋەشدا دەبى، واتە: مەرج نىە رىزبەندى كاتىي (الترتيب الزمنى) لەۋانەدا ھەبى و، مەرجىش نىە كەسىك قۇناغى مندالىي ھەلبۇرى، ئنجا خەرىكى خافلان و، دوايى خەرىكى پازانەۋەو، ئنجا خەرىكى شانازى بى، بەلكو ھەيە لە قۇناغەكانى دوايى تەمەنىشدا، ھەرۋەك مندالان و ھەرزەكاران و گەنجان، مامەلە دەكات و، ئەۋەي گەنج و مندال و ھەرزەكارىك پىۋەي سەرگەرمە، ئەۋىش ھەر خەرىكى ئەۋەيە.

عەبدوللای كوپى عەبباس (خوا لە خۇي و بابى پازى بى)، قسەيەكى جوان دەكات، كە بىگومان مەبەستى پى ھەندىك لەۋانە بوۋە، لە پۇژگارى خۇيدا بوون، كە ھوكمرانانى بەنو ئومەييە بوون، دەلى: (يَجْمَعُ الْمَالُ فِي سَخَطِ اللَّهِ، وَيَتَبَاهَى بِهِ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ، وَيَصْرِفُهُ فِي مَسَاخِطِ اللَّهِ، فَهُوَ ظَلَمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)^(۱).

واتە: ئەۋ كەسە مال و سامان لە توۋرەيى خوادا كۆدەكاتەۋە، {واتە: مال و سامانى خەلكە يان دەۋلەتە ئەۋ دەستى بەسەردا دەگرى}، خۇي پى ھەلدەكىشى بەسەر دۇستانى خوادا، لە توۋرەيى خواشدا سەرفى دەكات {ئەۋانە زۆر مەجلىسى شەراب و قومارو خراپەيان ھەبوو، ياخود بۇ كرىنى ۋەلاى خەلك

و بۆ کرپنی چەك و، ترساندن خەلك و بۆ بە کرئ گرتنی هەندئ خەلك بە دەوری خۆیانەووە قەلە بەلغی دروستکردن، لەو هەدا بە کاریانەیتناوہ { ئەو کەسە هەلسو کەوتە کانی تاریکیی لەسەر تاریکییان.

(۷) - ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾، وەك بارانێك وایە، (الْحَيَاةُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ غَيْثٍ)، ژبانی دنیا وەك بارانێك وایە.

(۸) - ﴿أَعَجَبَ الْكَفَّارُ بِنَافِثِهِ﴾، ڕووە کە کە، کشتوکالە کە جوتیارەکان سەرسام دەکات، دڵخۆشیان دەکات.

یاخود: (كَمَثَلِ غَيْثٍ: الْكَافُ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، وَكَمَثَلِ مَعْنَاهُ كَحَالِ، أَي: حَالِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَحَالِ غَيْثٍ)، {ئەم ژبانی دنیا، وەك بارانێكە دەباری، دوایی جوتیارەکان بە کشتوکالە کە سەرسام دەبن { یاخود (ك)، لێرەدا لە شوێنی خالدا، واتە: ژبانی دنیا وەك خالی بارانێكە کە دادەباری، ﴿أَعَجَبَ الْكَفَّارُ بِنَافِثِهِ﴾، (كُفَّارُ،) (الْحُرَّاتُ الَّذِينَ يَسْتُرُونَ الْبَذْرَ تَحْتَ التُّرَابِ)، واتە: جوتیاران ئەوانە ی تۆوە کە لە ژێر گلدا دەشارنەو، چونکە وشە ی: (كُفَّرَ) لە (كُفَّرَ) هە، هاتو، (كُفَّرَ)، یانی: داپۆشین، (كُفَّارُ)، کو ی (گافر) ه کە لە (كُفَّرَ) هە هاتو، لەبەر ئەو ی جوتیارێش ئەو تۆوە لە بن زەویدا دادەپۆشی، واتە: جوتیارەکان بەو ڕووە ک و کشتوکالە سەرسام و دڵخۆش دەبن.

(۹) - ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ فَرَقْنَهُ مُصْفَرًّا﴾، دوایی هەلدەچێ و بەزەر دەهەلگەراوی دەیی، (يَهِيْجُ: الْيَهْيَاجُ وَالتُّورَانُ، هَاجَ التُّورُ، وَهَاجَ الْبُرْكَانُ، وَهَاجَتِ الرِّيحُ)، (هَاجَ): بە مانای جوولە جوول و هەلچوون دی، دەلی: (هَاجَ التُّورُ)، گایە کە شیتگیر بوو، (وَهَاجَ الْبُرْكَانُ)، ناگرپۆشێنە کە هەلگیرسا، (هَاجَتِ الرِّيحُ)، بایە کە بەهێز هەلگیرد، کەواتە: (ثُمَّ يَهِيْجُ)، یانی: ئەو ڕووە ک و کشتوکالە دەگاتە توغیانی خۆی و زۆر گەشە دەکات و هەراش دەبن، ﴿فَرَقْنَهُ مُصْفَرًّا﴾، نجا کە زۆر گەشە دەکات و هەراش دەبی، دەیی زەرە هەلگەراو، زەرە هەلگەراوە کەش بە دوو واتا دی:

أ- يان به مانای پینگەشتووە کامل بوو، به تايهت بو گەنم و جوو نيسک و نوک و مەرەزەو هەرزەن و ... هتد، که گەشتن، زەرد هەلەگەپن.

ب- ياخود: زەرد هەلەگەپ، يانی: بەرەو وشکی چوو.

(۱۰)- ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ {دوای ئەوەی وشک دەبن} دەبێتە پووش و پەلاشیکى ورد کراو، (الْحُطَام: ما حُطِمَ، أَي: كُسِرَ وَهَشِمَ)، (حُطَام): شتیكه تیکشکابی و، هاردرابی و، وردو خاش کرابی.

(۱۱)- ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، له مه نزلگای کۆتاییشدا: ئازاریکی سهخت، يانی: دوو حال هەن و سێهەمیان نیه، یان سزاو ئازاریکی سهخت، بو هەر که سێ به ژیاى دنیاو به پابواردنی دنیا هەلەتەتای و باوەشی پێداکرد بێ.

(۱۲)- ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، لیبوردنیکى تايهت و دانسته له خواوهو په زامه ندىیه کی تايهت له خواوه (بو که سیک به جوړیک مامه له ی له گەل ژیاى دنیاو دا کرد بێ، که شهریهت فەرموویهتی، به جوړیک که به قازانجی خوێ و خەلکیش تهواو بێ و، به قازانجی پووچیش و جهستهشی، به قازانجی دنیاو دواپوژیشی، چونکه له شهریهتدا پێگری نهکراوه لهوه که مرووف له دنیا بههره مند بێ، به لام پێگری کراوه لهوه که ئینسان ژیاى دنیا بکاته ئامانج و، بیکاته بهرترین هیواو ئاواقی و، له بهر ژیاى دنیا ئاگای له خواو خەلک نه مینێ).

(۱۳)- ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ﴾، ژیاى دنیاى بههره وهگرتنی فريودانه، (الْغُرُوْر: الْخَدِيْعَةُ، أَي: اِظْهَارُ الْأَمْرِ الضَّارِّ فِي صُوْرَةِ النَّافِعِ الَّذِي يُرْغَبُ فِيْهِ، (غُرُوْر): به مانای هەلەتەتاندن و فێلە، ئەویش بریتیه له خستنه پرووی شتیکی زیانبهخش له شتیوی شتیکی سوود بهخشد، که تارهزوو دهکری، (مَتَاعُ الْغُرُوْر) یانی: ئەو بههره وهگرتن و پاباردنه ی سەر دهکشێ بو هەلەتەتان، ياخود ئەو بههره وهگرتهی هەلەتەتانی به دوا دادی.

تنجا خوا فرمان به بروداران دهکات:

(۱۴) ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، پیشبرکه بکن بهرهو لیئوردنیک له پهروهردگار تانهوه. یانی: خیرایی بکن وهک خیرایی که سیک له گه ل که سیک دیکه دا پیشبرکه دهکات، له سووړه قی (آل عمران) دا ده فره موئ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، به لام لیته ده فره موئ: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، که واته: (سارِعُوا)، واته: خیرایی بکن، (سَابِقُوا)، واته: پیشبرکه بکن، ثمه ش زیده روئی زیاتری تیدایه، واته: نهک هه خیرایی بکن، به لکو هینده خیرایی بکن، وهک که سیک که پیشبرکه دهکات، بهرهو لیئوردنیک تابهت له پهروهردگار تانهوه.

(۱۵) ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروهه بهرهو بهه شتیک و باخیک که فراوانیه که هینده ناسمان و زهوییه، (العَرْض: السَّعَة)، (عَرْض)، به مانای فراوانی و به رینی، دى (وَالْعَرْض: خِلَاف الطُّول)، ههروهه (عَرْض) پیچه وانهی دریژییه، تنجا ته گهر پانییه که هینده ناسمانه کان و زهوی، یان ناسمان و زهوی بى، ده بى دریژییه که ی چنده بى! به لام وایده چى (عرض) به مانای فراوانی بى، واته: فراوانیه که ی.

(۱۶) ﴿أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، (ئو باخ و بهه شته) ناماده کراوه بو ئه وانهی پروایان هیئاوه به خواو به پیغمبرانی، ثمه ش ئه وه ده گه یه نى که ئیستا به هه شت دروستکاربى، ههروهه دوزه خیش هه دروستکراوه، ئا ئه وه رای راستری زانایانه.

(۱۷) ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، ئه وه ش به خششیکى خویه دهیدات به هه که سى بیهوئى، بویه ناوی لیئاوه به خششى خوا، چونکه ئو به هه شته هه رچه نده مروئ به هوئى ثیمان و کرده وى باشه وه ده یچیتى، به لام به دنیایی ئو ثیمان و کرده وه باشه، بارته قای ئو به هه شته نه براوه بى کوتایی و پرنازو نیعمه ته نیه، به لکو به س هوکاره بو چوونه به هه شت و نرخ و بارته قای نیه، وهک له فرمایشتی پیغمبردا ﷺ هاتوه: {لَنْ يَدْخُلَ أَحَدٌ الْجَنَّةَ بِعَمَلِهِ} (أخرجه: البخاري: ۶۴۶۷، ومسلم: ۷۸)، واته: هیچ

كەس بە كۈددەۋەكەي ناچىتە بە ھەشت، واتە: كۈددەۋەكەي بارتەقاۋ نرخی بەھەشت نىيە، بەلگو ھۆكارى چوونە بەھەشتە، نەك نرغ و بەھاي بى.

(۱۸) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاۋەنى بەخشى مەزنە، ھەلبەتە بەخشى خوا، لەقەدەر مەزنىي خوايە، ئنجا لەبەر ئەۋەي بەرزىي و مەزنىي خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ ھىچ سنوورىكى نىيە، كەواتە: بەخشەكەشى ھىچ سنوورىكى نىيە، بىگومان لە دنياۋا بەخشى خوا بى سنوورە، بەلام بە ئەندازەي شايستەي مەخلووقەكان، دەبەخشى، ئەگەر فرىشتەن، ئەگەر مەروۇقن، ئەگەر جەندن، بە ئەندازەي شايستەييان و لى ۋەشاۋەييان پىيان دەبەخشى، ئەگەرنا بە نىسبەت خواۋە سنوورى نىيە، لە دوا رۇژىشا بىگومان ھەر كەسە دىسان بە ئەندازەي خۆي، بەخشى خۆي پى دەدات.

لە كۆتايى ئەم مەسەلەي يەكەمەدا، دوو شتان دەخەمە روو:

يەكەم: يەكەك لە ھەكىمەكان ژيانى دنياي چوۋاندوۋە بە ھەوت شتانەۋە:

۱- بە ئاۋى سوۋرەۋە، كە مەروۇق دەخنىكىنى، بەلام تىر ئاۋى ناكات و زيانى پى دەگەيەنى و سوۋدى پى ناگەيەنى، پىرەمىردى شاعىرىش دەلى:

تەماع ۋەك ئاۋى سوۋرى دەريايە ... ھەر دەخۆيتەۋە تەسەللەت نايە.

۲- تەشبيھى كۈددە بە ھەۋرەۋە، كە مەروۇق ھەلدەخەلەتتىنى، دوايش ھىچى لى ھەلئەۋەر، بەۋ واتايە: ھەۋر دى و سىبەرت لى دەكات، بەلام دواي تىدەپەرئى و دەرواۋ لەبەر سوۋرە تاۋى بەجىت دەھىللى.

۳- ژيانى دنياي چوۋاندوۋە بە تىشكىكى خىراۋە، كە زۆر بە خىرايى دى و، زيانىش دەگەيەنى، ۋەك ھەۋرە تىشقىقە، زۆر بە خىرايى دى و زيانىش دەگەيەنى.

۴- ژيانى دنياي چوۋاندوۋە بە ھەۋرى ھاۋىنانەۋە، ھاۋىنان كە ھەۋر دى باران دەبارى، خەلك مەگەر ھاسەلەنى ھەلگرتىتەۋە، ئەگەرنا ھەۋرى ھاۋىنان زيانى ھەيە ۋە قازانجى نىيە.

۵- ژيانی دنيای چواندوه به گولای به هارانه وه، که به جوانییه که ی مروّڤ هه لده خه له تینن، به لام دوايي هر زو و زهرده لده گه پئی و ده بیته پووش و په لاش.

۶- ژيانی دنيای چواندوه به خهونی بابای خه وتووه وه، که شتی که له خه نیدا ده بیته و پی دلخوش ده بی، به لام کاتیک خه به ری ده بیته وه و بیدار ده بیته وه، هیچ نابین که مایه ی دلخوشی بی، بویه خه فته پی ده خوات.

۷- ژيانی دنيای چواندوه به هه نگوینیکه وه، ژه هری تیکرابی، که پیش کابرا هه لده خه له تینن و لی ده خوات، به لام دوايي ده یکوژی.

دووهم: له باره ی ژيانی دنیاوه، (ابن عجبیه)، خاوه ی تفسیری (البحر المديد في تفسير کتاب الله المجید)^(۱)، قسه یه کی جوان دین، ده لی:

(وَهَذَا الْمَثَلُ هُوَ لِمَنْ اشْتَغَلَ بِالْدُنْيَا وَالْجَزْيِ عَلَيْهَا، وَأَمَّا مَا كَانَ مِنْهَا فِي طَاعَةِ اللَّهِ فِي الضَّرُورَاتِ الَّتِي تُقِيمُ حَيَاةَ الْأَوْلَادِ وَتُعِينُ عَلَى الطَّاعَاتِ، فَلَا يَدْخُلُ فِي هَذَا الْمَثَلِ).

واته: ئەم وێنه هێنانه وه یه که خوا ﷻ ده فهرموئ: وێنه ی ژيانی دنیا ئاوايه، وه ک بارانی که دیته خوارو کشتوکالیک پی ده روئ و بابای جوتیار پی دلخوش ده بی و، دوايش پیده گات و زهرده لده گه پئی و، ده بیته پووش و په لاش، ئەوه بو که سیکه سه رقالی ژيانی دنیا بی و، به دواي بکه وئ (واته: دنیا له باوهش بگری) به لام ئەگه ر ئەو ژيانه دنیا یه ی بو ئەوه بی، فه رمان به ری خوا بکات و بو پیداو یستییه کان بی، بو به رپوه بردنی مال و مندا ل و، بو ئەوه بی هاوکاری بکات بو فه رمان به ری خوا، ئەوه ناچیته نيو ئەو وێنه هێنانه وه یه (که خواي میهره بان و کارزان، وه ک حاله ی زه مکردن هیناویه ته وه).

به کورتی: ژيانی دنیا یه ک که مروّڤ بیکات به ئامراز بو به دهسته یانی ره زامه ندی خوا، بو ئەوه ی ژيانیکي سه ره به رزانه ی مسو لمانانه ی بی یحیاجانه

به خه لکى پى بگوزهرينى، بيگومان نهو ژيانه دنيايه نهو نه كه خوا ليړه دا
 ﷺ سهركونهى دهكات، وهك له شويى ديكه دا هاتوه، بو وينه: له سووره قى
 (القصص) دا كه قهومى قاروون به قاروون ده لين: ﴿وَابْتَغِ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ
 الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ ٧٧، واته: له وهدا كه خوا پيداوى،
 مه نزلگاي دواړوژ داوا بكه، به لام به شى خوشت له دنيا دا له بير نه چى.

كه واته: هه موو نهو سهركونهيهى دهكرى له پرووه مادديه كهى ژيانى دنياوه،
 بو كه سانيكه كه پي هه لده خه له تين، بو كه سانيكه كه گوريى له بن راده خه ن
 و، له باوه شى ده گرن و دهيكه نه ثامنچى گه وره يان، به لام نه گهر ژيانى دنيا،
 وهك شويى تيدا تافيكردنه وهو، وهك ثامرازيك دابترى، به دنيايى نه و جوړه،
 حاله قى زه و سه رزه نشتى به سه ردا نايه ت.

مەسەلەى دووھەم:

پروونکردنەوہى ئەو پاستىيە كە ھەر بەلایەك بەسەر مەرۆف بى لە خودى خوئى دا، يان لە دەوروپەرى دا، پىشتەر لە لای خوا تۆمار كراو بوو، دەركى ئەو پاستىيەش ماىەى زۆر خەفەتبارو پەرىشان نەبوونى مەرۆفە، لەسەر لە دەستچوونى سوودو بەرژەوہندیى و، زۆر دلخۆش نەبوونىەتى بە ھات و قازانچ و دەستكەوت، خواش ﷻ خۆ لىياىبووانى شانازىيەكەر و چرووكى خوش ناوین و، ھەر كەشیش پىشت ھەلبەكات و پىشت بەكاتە خوا، خوا بىننازى ستايشكراوہ:

خو! دەفەرمۆي: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە نو بەرگەدا:

دواى ئەوہى لە ئايەتى پىشووڊا، خوا ﷻ باسى ژيانى دنياى كرد، پاشان ھانى پڕوادارانى دا، كە پىشپركە بكەن بەرەو لىبورديك لە خواوہو بەرەو بەھەشت لە خواوہو، دواى ئەوہى ھاندەر و پالنەرى بۆ دىندارىى و بۆ فېداكارىى لە پىناوى خواڊا، بۆ بەخشىنى سەر و گيانبان لە پىناوى ئايىنى خواڊا، بۆ خستە پروو، ئنجا ئەو پەرچ و كۆسپەى دىتە پىيان، كە برىتيە لە ترسان لەوہى بەلایان بەسەر بى و، چ نازەھەتییەكیان بىتە رى، ھەك كوژران و برىنداربوون و كەمئەندام بوون و مالى و سامان لە دەستچوون، يان بەلایەكیان بەسەر بى لە زەويداو لە دەوروپەرياندا، ياخوڊ: چاكەو بەرژەوہنديەكیان لە دەست بچى، چونكە بەلا دوو جوړە:

یه که م: به لآو گرفتارییه کی ناخوشت به سهر بی.

دووهم: شتیکی به سوودو چاکت له دهست بچی.

نجا خوا ﷻ باسی نهوه دهکات و دهفه رموی:

(۱) - ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾، هیچ به لایهک تووش نابی، نه له زهویدا نه له خودی خوئاندا.

(۲) - ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾، مه گهر له نووسراویک دایه، (مَفْعُولُ أَصَابَ مَحْذُوفٌ)، یانی: (مَا أَصَابَ أَحَدًا)، هیچ که سی هیچ به لایهکی تووش نابی، یاخود (مَا أَصَابَكُمْ)، هیچ به لایه کتان تووش نابی، خوا ﷻ له قورئاندا هه میسه نهو شتانه ی به سیاق و سه لایقه ده زانرین، کتبی خوی پی قه له بالغ نه کردوون، چونکه وشه ی (مَا)، لابه ره (نَافِيَةً) یه، ﴿مِنْ مُصِيبَةٍ﴾، (مِنْ) زائدة لِلدَّلَالَةِ عَلَى نَفْيِ الْجِنْسِ، قَصْدًا لِلْعُمُومِ، (مِنْ) زیادکراوه بو گه یاندنی لابر دنی تیکرا به مه بهستی گشتی، یانی: جینسی به لآو ناره حه تیتان به سهر نایهت له زهویداو له خودی خوئاندا، ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾، مه گهر له نووسراویکدا هه یه، وهک ژورچار گوتوومانه: (کتاب) دهگونجی مه بهست پیی دروستکراویکی خوا بی، که هه موو زانیاریه کانی خوی تیدا تۆمار کردوون، که به: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ) (إِمَامٌ مُبِينٌ)، (وَكِتَابٌ مُبِينٌ)، (کتاب حقیق)، ته عبیری لیکراوه، یان مه بهست پیی زانیاریی خواجه ﷻ، به لآم خوا بویه بو یتیمه ی ده خاته چوارچیوه ی ته عبیری: نووسراو (کتاب)، یان: ته خت (لوح)، یان: پیشهوا (إمام) چونکه یتیمه وا حالیی ده بین و، ده زانین که نه گهر شتیکی بنووسری له لهو حیکداو، له نووسراویکدا، نهو زانیاریه پاریزراو ده بی، مه بهست پیی نهوه یه که زانیاریی خوا ﷻ گۆرانی به سهردا نایهت و، له کانی خوی دواناکه وی و، له بیر ناچیتته وهو فهرامۆش نابی.

(۳) - ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ (نهو به لایه ی که به سهرتان دی له زهوییدا یان له خودی خوئاندا، تۆمار کراوه، له لای خوا زانراوه) بهر له وهی بیهتینه دی، (نَبْرَأَهَا: الْبَرَأَ: الْخَلَقُ، وَمِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى: الْخَالِقِ الْبَارِيءِ الْمُضَوَّرِ)، (بَرَأَ): به مانای (خَلَقَ) ه، هینانه دی و

(باريء) له ناوهكانى خوايه: ﴿الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾ الحشر، (خَالِق) به دهيهنه ره، (بَارِئ) په يداكه ره، (مَصَوِّر) ويته كيشه.

٤- ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، به دنيايي تهوه بو خوا ناسانه.

تهمهش بهر پرچدانه وهى تهوانه يه كه له باره ي زانياري خواي په روه دگاره وه، پييان وابووه: ناگونجى خوا شتى بچووك بزاني، فهيله سووفه كانى يونان، به تايبه ت ته فلآتوون و ته رسته واپان وابووه، كه خوا له وه بهر زتره شتى بچووك بزاني! موخته زيله ش وا پيده چى هه ره ژير كاريگه ريسى فهيله سووفه كانى يونان داو، به هوى تهوه وه كه زور جار زيده رپه ويان كرده له پشت پى به ستنى عه قل دا، له سه ر حيسابى دهق، له سه ر حيسابى وه حيبى، تهوه ش هه ره به كارتكر او پيان، بو فهيله سووفه كانى يونان، نجا فهيله سووفه كانى يونان كه وه حيبه كى خوا پيان له بهر ده ست دانه بووه، رهنكه تاكو راده بيه ك بيانويان بووى، به لام بو موخته زيله كه ته هلى ئيسلام بوون، قورثانيان له بهر ده ست دابوو، سوننه تيان له بهر ده ست دابوو، هيچ بيانوو و پاساويان نه بووه، موخته زيله ش رايه كى واين هه يه، كه خوا كرده وه كانى مروقه كان نازاني، گوتوو يانه: ته گهر بلتين: خوا كرده وه كانى مروقه كان ده زاني، كه واته: بهر له وهى مروقه كان كرده وه كان بكن، ته گهر چاك و، ته گهر خراپ، خوا زانيونى، نجا واينزانيوه به وه حاله قى جه بر پرو ددهات، چونكه خوا شتيك بزاني، هه ره ده بى بيته دى! به لام له راستيدا وهك له باسى قه زاو قه دهردا باسمان كرده، موخته زيله و جه برييه له يهك شت بى ناگابوون، كه بريته له وهى خوا كه زانيويه قى مروق چى دهكات؟ ته گهر چاكه و ته گهر خراپه، زانيويه قى كه به ويستى نازادانه ي خوئ دهيكات، مروقى برودار به ويستى نازادانه ي خوئ ئيمان ديئى و، به ويستى نازادانه ي تاعت و چاكه ته نجام ددهات، كه سى بيپرواش به ويستى نازادانه ي خوئ كوفر دهكات، يان نيفاق هه لده بزيئى، يان پرو له ئيلحاد دهكات، پرو له تاوان و لدان و خراپه دهكات، كه واته: كه ده فرموى: ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، تهوه

بۇ خوا ئاسانە، واتە: پېتان وا نەبى بۇ خوا شىتىكى قورس و بە زەحمەتە،
 ھەموو شىتىك بزانى، وردو درشت لە بارەى دروستکراوھەکانیەوھە بزانى، بەلکە
 ھەر ئەو شىتىكى چاوەروانکراوھە، کە سىک ئامپىرىک دروست دەکات، ھەموو
 شىتىک لە بارەى ئامپىرەکەى خۇیەوھە دەزانى، دەزانى تاکو چەند دەوام دەکات
 و، چۆن کارى پى دەکرى و، ئەو کە تەلۆکەى لەگەلى دایە، ھەموو زانیارییەکانى
 تیدان، ئەدى خوا ﷺ کە ئیمەى خولقاندوھە، چۆن نازانى: چى دەکەین و چۆن
 دەکەین و سەرەنجامان چى دەبى؟ بەلام خوا دەزانى: ئیمە چى دەکەین و
 چۆن دەکەین؟ بە ویستی نازادانەى خۇمان، بۆیە شایستەى پاداشت دەبین،
 ئەگەر چاکە بکەین و، شایستەى سزا دەبین، ئەگەر خراپە بکەین.

کە دەفەرەمۆ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 (هَذَا مِنْ قَاصِرِ الْمَوْصُوفِ عَلَى الصِّفَةِ، وَهُوَ قَاصِرٌ إِضَافِيٌّ، أَيُّ إِلَّا فِي حَالِ كَوْنِهَا فِي
 كِتَابٍ، رَدًّا عَلَى اعْتِقَادِ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: [لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا])،
 ئەمە لە كورت ھەلێنانى مەوضووفە لەسەر سیفەتەكەى و پى دەگوترى: كورت
 ھەلێنانى ئیضافى واتە: ئیوھە تووشى ھىچ بەلایەك نابن، مەگەر لە حالێكدە کە
 تۆمار کراوھە، ئەمەش بەرپەرچدانەوھى ھاوبەش بۇ خوا دانەر و دەغەلەکانە، کە
 پىیان وابوو خوا شەتەکان نازانى، کە لە سوورەتى (آل عمران) دا، خوا دەفەرەمۆ:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ
 كَانُوا غُرًى أَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ (۱۷۸) واتە: ئەى برۋادارینە! ئیوھە
 وەك بىرۋایەکان مەبن، کە بە براپەکانى خویان، کاتىک کە بەرپى دا رۆیشتن
 بۇ بازرگانى، یاخود بۇ جەنگ چوون، گوتیان: ئەگەر لەلای ئیمە بوونایە،
 نە دەمردن و نە دەکوژان (ئیوھە وەك ئەوان بىرمەكەنەوھە) دوایى خوا ﷺ
 ھىكمەتى ئەوھەمان بۇ رۋون دەكاتەوھە، بۆچى ئەو زانیارییەمان پىدەدا، کە پىش
 ئەوھى ھەر بەلایەكەن بەسەر بى و، پىش ئەوھى بەلایەكە پەیدابى و خوا
 دروستى بكات و بېھىنیتە دى، تۆمارکراوھە زانراوھە؟

(۵) - ﴿لَيْكُنْ لَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾، بۇ ئەۋەي زۆر خەفەتبار نەبىن بۇ شىتېك كە لە دەستان دەچى.

(۶) - ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾، زۆرىش دَلْخُوش نەبىن بەشتېك كە (خو) پېتان دەدات، (آتَاكُمْ)، خويندراۋىشەتەۋە: (آتَاكُمْ)، واتە: بۇتان دى، (آتَاكُمْ)، واتە: (أَعْطَاكُمْ)، واتە: پىي داون.

پېشتىرىش ئاماژەم پېدا: مەگەر چۆن دەنا تەفسىرەكان ھەموويان وشەي (تَأْسَوْا)، ھەر بە (تَحَزَنُوا)، وشەي (تَفْرَحُوا) ھەر بە (تَسْرُوا)، يان (تُسْرُوا)، لېك دەدەنەۋە، بەلەم ئەمە ئېشكالمان بۇ دروست دەكات و، خواش ﴿تَفْرَحُوا﴾ وشەي (حُزْن) ى بەكارھېناۋە لە شوئىنى دېكە، ھەرۋەك وشەي (سُرور) ىشى بەكارھېناۋە لە شوئىنى دېكە، بەلەم كە لېرە وشەي (أَسَى) و (فَرَح)، بەكاردېئى، ئەمە بىي حېكمەت نېە، حېكمەتەكەش ئەۋەيە كە: (الْأَسَى: أَشَدُّ الْحُزْنِ)، واتە: سەختىرىن خەفەت و ناپەھەتتى ئەۋەپەرى دلتەنگىي و، (الْفَرَحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ)، ئەۋەپەرى دَلْخُوشىي، چونكە خوا ﴿تَفْرَحُوا﴾ دەفەرمۇي: حېكمەت ئەۋە كە پېم پاكەياندن: ھەر بەلەيەكتان لە زەۋىدا، واتە: لەدەۋرۋەرتاندا يان لە خۇتاندا بەسەر بىي، پېش ئەۋەي دروستى بگەين لە نوۋسراۋىكدا ھەبۋە، حېكمەتەكەي ئەۋەيە كە لەسەر ئەۋەي لە دەستان دەچى (أَسَى) تان نەبىي و، بە ھۆي ئەۋەۋە كە بۇتان دى (فَرَح) تان نەبىي، ئىجا ئەگەر (أَسَى) بە ماناي خەفەت خواردن و دلتەنگىي بىي، واتە: كەسېك كە دلتەنگ دەبىي بەۋەي خېرىكى لە دەست دەچى، قازانچ و بەرژەۋەندىيەكى لە دەست دەچى، ئەۋە پېچەۋانەي فەرمانى خوايە! كە ئەۋەش لە راستىدا ئەركداركردنە بە شىتېك كە لە توانادا نېە، چونكە ھەموو كەس تەننەت پېغەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەگەر خېرو خۇشىي و بەرژەۋەندىيەكىان لە دەست چۈۋ بىي، پىي دلتەنگ بوۋن، ھەرۋەھا لەۋلاش را: ئەگەر بەرژەۋەندىيەكىان بۇ دەستەبەر بوۋ بىي و ھاتيان بوۋبىي و، خۇشىيان بوۋبىي، پىي دَلْخُوش بوۋن، ھاۋەلان خوا لىيان پازى بىي دلتەن: پېغەمبەرى

خوامان ﷻ ده‌بینی که له شتیک تووږه ده‌بوو، خه‌فه‌تی ده‌خواردو دهم و چاوی موباره‌کی تاریک داده‌هات، که دلخو‌شیش ده‌بوو، دهم و چاوی وه‌ک پارچه مانگی‌ک دهره‌وشایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به نه‌هات دلته‌نگ بوون و، به هاتیش دلخو‌ش بوون.

که‌واته: خوا ده‌فه‌رموئ: ئە‌ی پروادارینه! ئە‌وه‌م بۆ‌یه بو‌روون‌کردوونه‌وه تا‌کو به نه‌هات و زیان و ناخو‌شیی، زۆر خه‌فه‌تبار نه‌بن و ئە‌وپه‌ری خه‌فه‌تباریی داتان نه‌گرئ، هه‌روه‌ها به ده‌سته‌به‌ر کرانی به‌رژه‌وه‌ندی و خێرو چاکه‌یه‌کی‌ش، ئە‌وپه‌ری شادمانیی و دلخو‌شییتان بو‌ دروست نه‌بئ، نه‌ک هیچ دلخو‌ش مه‌بن، دلخو‌شه به چاکه‌ی دنیا، به‌لام با ئە‌وپه‌ری دلخو‌شییت به‌هۆی هاته‌وه نه‌بئ، و ئە‌وپه‌ری دلته‌نگ‌یش‌ت به‌هۆی نه‌هاته‌وه نه‌بئ، له‌و باره‌وه‌ش دوو به‌لگان دیتمه‌وه، چونکه‌ قورئان هه‌ندیک‌ی هه‌ندیک‌ی ته‌فسیر ده‌کات و بو‌ تێگه‌یش‌تن له هه‌ر وشه‌یه‌ک، ده‌بئ ته‌ماشای ئە‌و وشه‌یه‌ بکه‌ین له سیاقه‌کانی دیکه‌دا، ئە‌وه زۆر یارمه‌تیده‌رمان ده‌بئ، بزاین ئە‌و وشه‌یه‌ی له‌و سیاقه‌ دا هاته‌وه، ده‌مانه‌وئ مانایه‌که‌ی بزاین، مانایه‌که‌ی چیه‌؟

یه‌که‌م: له باره‌ی (فَرَح) ده‌وه، له سووږه‌تی (یونس) دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝٥٨﴾، واته: ئە‌ی خه‌لکینه! له په‌روه‌ردگارانه‌وه ئامۆزگاریتان بو‌ هاته‌وه، ﴿وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾، هه‌روه‌ها چاره‌سه‌ر بو‌ ئە‌وه‌ی له سینه‌کاندا هه‌یه، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، ديسان رێنمایی و به‌زه‌یی بو‌ پرواداران، دوا‌یی ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ﴾ (به پی‌غه‌مبه‌ر ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝٥٨﴾، با به‌س به‌وه زۆر دلخو‌ش بن، به شتی دیکه دلخو‌ش ده‌بن، به‌لام با ئە‌وپه‌ری دلخو‌شیان ته‌نیا به به‌خششی خواو به به‌زه‌یی خوابئ، که‌واته: (شُور)، واته: دلخو‌شیی، ده‌گونجئ به‌شتی دیکه‌ش بئ، به‌لام ئە‌و په‌ری دلخو‌شیی، که وشه‌ی (فَرَح)، ته‌عبیری لئ ده‌کات،

دهبی ته نیا به به خششی خواو به به زهیی خوا بی، به لام دلخوشی هاکه زایی و ساده، به هر شتیک بی، پی لی نه گراوه، به لام نهوپه ری دلخوشی، دهبی ته نیا به شته مه عنه ویه کان بی، بهو شتانه ی په یوه ندیان به خواوه هیه هیه.

دووه م: به نسبت (اسی) وه، که لیره دا خوا ده فهرموی: ﴿لَکِنَّا لَا تَسُوْا عَلٰی مَا فَاَنکُمْ﴾ شتیکی ناشکرایه: مروځ وه ختی خپرو به رژه وه ندیه کی له ده ست ده چی، بو وینه: مندالیکي دهری، خزمیک و دوست و خوشه ویستیکی دهری، یان له بازرگانیه که یدا زیانیک ده کات، خانووه کی لی دهر ووخ، ناژه له کی لی دهری، به رژه وه ندیه کی لی تیکده چی، به دلنایي پی دلته نگ ده بی، که واته: چوځ خوا ده فهرموی: بهوه دلته نگ مه بن، هیچ دلته نگ مه بن! نا، یان: با نهوپه ری دلته نگیتان بو دروست نه بی، نه گهر نا مانای وایه خوا شتیکی له بنده کانی داواکری بی، له توانایاندا نیه!

نجا نایا بوچی خوا ﴿لَکِنَّا﴾ لیره نهوه راده گه یه نی؟ ده لپین: چونکه ثابته کانی پیشی فهرانیان کرد به فیداکاریی له پیناو خواداو، مال و سامان به خشین له پیناوی خواداو، نجا وه ختی مروځ ری فیداکاریی بگریته بهر، تووشی نارحه تی و به لاو گرفتاریش ده بی، تووشی زیان لی که وتنی ماددی و به لا به سه رهاتن ده بی، بویه ده فهرموی: نه گهر نه هاتان بوو، زور دلته نگ و خه فته تبار مه بن و، نه گهر هاتیشتان بوو، زور دلخوش و شادمان مه بن.

تایه ته کانی پیشیش باسی ژبانی دنیایان کرد، چونه! نجا ژبانی دنیا وهک خوا پیناسی کردوه، له پوهه مادیه که وه، ناوا ته ماشای بکه ی نهو کاته نه به هاتی دنیا، زور دلخوش ده بی، نه به نه هاته که شی، زور خه فته تبارو دلته نگ ده بی، وهک کورده واریی خو مان ده لپین:

(فلانکه س هینده خه فته تبار، ده لپی له ژیر دره ختی که یهک گه لای پپوه نیه)، یان نه گهر که س به شتیکی کهم خه فته تبار بی، ده گوتری: (فلانکه س دلی وهک شاره میروویه، به دلپه ناویک ویران ده بی)، یان ده گوتری: (فلانکه س به له می

نقوم بووه)، خواش ﷺ مسؤلەمانان پەرۋەردە دەكات و دەفەرمۇي: نە بەھات زۆر دَلْخُوش بِن و، نە بە نەھات زۆر دَلتەنگ بِن.

(۷) - ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾، خواش ھەر بوغراو خۇ بەزىگرو لە خۇپازىيەكى شانازىيەكەرى خۇشناۋى.

(مُخْتَال: اِفْتِعَالٌ مِنَ الْخِيَلَاءِ، (خِيَلَاء)، ئەۋەيە ئىنسان لە خەيالى خۇيدا خۇي پىن زۆر بىن، خۇي پىن گەۋرەو گىرنگ بىن، (اِخْتِيَال)، (اِفْتِعَال)ە، لە (خِيَلَاء)دە (مُخْتَال)ىش ئەۋ كەسەيە كە وايە، (فَخُور)ىش (صَيْغَةُ الْمُبَالَغَةِ)يە، لە (فَاخِر)دەۋ، (فَاخِر) واتە: شانازىي بەخۇۋەكەر، (فَخُور)، واتە: زۆر شانازىي بەخۇۋەكەر، ئەۋ كەسەي شانازىي زۆر بە سەر خەلگدا دەكات، خوا ھەر كەسىۋابى خۇشىناۋى، ھەلەتە ئەۋ خۇ پەسندى و لە خۇپازىي بوۋنەي تىۋ دلىشە، كە دوايى لە شىۋەي شانازىي بەسەر خەلگدا كىرندا بەرجەستە دەبى بە كىردەۋ، ھەمىشە كىردەۋو پەفتارە خراپەكان، يان چاكەكان، پىشەۋ بىنكەكەيان پەيۋەندى ھەيە بە سىفەتە دەرۋىنيەكانەۋە، كەسىك لە دەرۋىنى خۇيدا زۆر لە خۇپازىي و خۇ پەسەند نەبى، شانازىي بەسەر خەلگدا ناكات.

(۸) - ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾، ئەۋانەي چىروۋكىي و پىژدىي دەكەن و، فەرمانىش بە خەلگ دەكەن بە چىروۋكىي و بە پىژدىي.

ئىنجا فەرمان پىكردەنكە، چ بە قسە پىيان بلىن: بۇچى مالى خۇت ئاۋا دەبەخشى؟! چ بە كىردەۋە بىنە سەر مەشقىيان. كەسىك كە چىروۋك و پىژد بوۋ، جارى وايە ئەۋەي تەماشاشى دەكات لەۋيەۋەفىرى چىروۋكىي و پىژدىي دەبى.

(۹) - ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، ھەر كەسى پىشت ھەلپكا، بە دلىيى بەس خۇي خۇي بىن نىيازى ستايىشكراۋە.

شايانى باسە: (نافع و ابن عامر) ئەم ئايەتە موبارەكەيان خۇپىندۇتەۋە، بىن ئەۋەي راناۋى جياكىردەۋە (صَمِيرُ الْفَصْلِ) كە (هُۋ)يە، بەكارى بىنن، واتە:

گوئویانە: (وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ)، ھەر کەسێک پشت ھەلبکات، بە دُنیاوی خوا بئینازی ستایشکراو، بە لَام ئەوانی دیکە ھەموویان (هُوَ) کەیان لەگەڵدا خوێندۆتەو، ماناکەشی ھەرۆک یەکە، بە لَام (هُوَ) مانایەکی زیاتر بەھێز دەکات.

(الْغَنِيُّ: الْمَوْصُوفُ بِالْغِنَى: عَدَمُ الْإِحْتِيَاجِ)، واتە: وەسفکراو بە بێ نیازیی و دەوڵەمندی واتە: ئاتاجی کەس نیە.

وشە (حَمِيدُ)، دوو واتای ھەن:

یە کەم: (كَثُرَ الْحَمْدُ لِلْمُتَّقِينَ)، خوا زۆر ستایشی ئەوانە دەکات کە دەبەخشن، (حَمِيدُ) بەم مانایەو لەم ھالەدا لەسەر کیشی (فَعِيلُ) ھو، بە مانای بکەر (فَاعِلُ) ھ، واتە: (حَامِدُ)، ستایشکار، خوا ستایشکارە بۆ ئەوانە ی مآل دەبەخشن.

دوو ھەم: (حَمِيدُ، (فَعِيلُ) ی بە مانای (مَفْعُولُ) ھ، واتە: ستایشکراو (مُحْمَدُ).

یەکیک لە زانیان لە تەفسیری ئەم ئایەتە موبارەکانەدا دەلێ: کە خوا دەفەرموێ: ﴿لَيْكِلَاتَأْسُوا﴾، ئەو (ل) ھ، (لَمْ التَّعْلِيلُ) ھ، یانی: ئەو ھەمان بۆیە بۆ ڕوونکردنەو، تاکو زۆر خەفەتار نەبن، بە شتێک کە لە دەستان دەچێ و، زۆریش دڵخۆش نەبن بە شتێک کە دێتە دەستان، یاخود پێتان دەدات: (وَالْمَعْنَى: أَخْبَرْتُكُمْ بِذَلِكَ لِتَكُونُوا حُكَمَاءَ بَصَرَاءَ، فَتَعْلَمُوا أَنَّ لَجَمِيعِ ذَلِكَ أَسْبَابًا وَعِلَلًا، وَأَنَّ لِلْعَالَمِ نِظَامًا مُرْتَبِطًا بَعْضُهُ بِبَعْضٍ، وَأَنَّ الْأَثَرَ حَاصِلَةٌ عَقِبَ مُؤَثِّرَاتِهَا لَا مَحَالَةَ).

واتە: بۆیە ئەو ھەمان پێ ڕاگەیاندن، تاکو کارزان و بینەرین و، بزانیان کە ھەموو ئەوانە، {بەلاتان کە بەسەر دێ، خوێشی و ناخوێشی کە دێتە پێتان} ھەمووی ھۆکاری ھەیە، ئەم دنیاوە سیستمیکی پێکەو پەییوەستی ھەیەو، شوێنەوارەکان لە دوا کارتیکی ھەر پەیدا دەبن و ھیچ چار نیە (کەسێ ژھەر بخوات، دوا ژھەرە کە، شوێنەواری لە جەستەیدا پەیدا دەبێ، ھەرۆک کەسێ خواردنیکی بەسوود بخوات، شوێنەواری لە جەستەیدا پەیدا دەبێ).

هەر وەها ئامانجیکی دیکە ی ئەو راستییانە ی خوا باسیکردوون، لەم ئایەتە
موبارەکانەدا، ئەوەیە کە هەر کام لە خوشییان و لە ناخوشییان سەرەنجام بەرەو
کۆتایی، واتە: زۆر دلخۆش مەبن بە هات و، زۆریش دلتهنگ مەبن بە نهات،
چونکە سەرەنجام ژیاانی دنیا کەمەو کەمی بە بەرەووەیەو زوو دەبێت و، هەرچۆن
بێ، خوشیی و ناخوشیی سەرەنجام کۆتاییان پێ دی و دەبێت.

✱ دەرسی چوارەم ✱

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە پېنج (۵) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحديد) دەگرېتە خۇي،
ئايەتەكانى: (۲۵ - ۲۹) و، سى بابەتى سەرەككىيان گرتوونە خۇيان:

يەكەم: راگەياندى ئەوۋە كە تىكپاى پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگە
پۇشنەكان و بە كىتېب و تەرازوۋە تىردراون، بۇ چەسپاندنى دادگەرىي لە نىو خەلک داو،
خوای کارزانىش ئاسنى دابەزاندو، كە وپراى ھىزى زۆر، سوودى زۆرىشى تىدا ھەن بۇ
خەلک، تاكو خوا لەسەر ئەرزى واقع پشتيوانانى خۇي و، پىغەمبەرەكانى خۇي، بۇ دەرىكەون.

دوۋەم: خوا ھەر كام لە نووح و ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)ى ناردوون و، كىتېب
و پىغەمبەرايەتېشى خستۇتە وەچەي ئەوانەوۋە، لە دواى وان، كىتېبەكانى خواو
پىغەمبەرايەتېي لە وەچەي ئەواندا كورتهلآتو، ئنجا ھەم پىي راستگرتو، ھەم لا
دەريشان تىدا بوون، واتە: وەچەي ئەم دوو پىغەمبەرە پاىە بەرزە: نووح و ئىبراھىم.

لە دواى وانىش پىغەمبەرانى دىكەي ناردوون و كۆتايى ھەمووشيان عىساي
كوپرى مەپرەم بوو، كە ئىنجىلى دراوہتى و، شوئىنكەوتووانى عىشاش **عَلَيْهِ**
بەزەيى و پەرۇشيان بەسەردا زالبوۋە، سەرەنجامىش پەھبانييەتېكيان داھىناو
بە ھىوای پەزامەندىي خوا، بەلام كەميان پەچاويان كردو، خواش لەسەرى
پىويست نەكردبوون و، زۆرىكىشيان لاياندوۋە لە بازىەي ئيمان و ئىسلامىش
چوونە دەرى.

سېئەم: فەرمانكردنى خوا **ﷺ** بە بىرواداران كە پارىز لە خوا بگەن و، بىروا بە پىغەمبەرەكەي
موھەممەد **ﷺ** بىتن، تاكو دوو بەش لە بەزەيى خۇيان پىبدات و، پۇشنايان پىبدات و
پىي برون، تاكو خاۋەن كىتېبەكان پىيان وانەبى، كە مسولمانان ناتوان بەخششى خوا بۇ
خۇيان دەستەبەر بگەن.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِثْلَهُمْ مَثَلًا لِّكَثِيرٍ مِّنْهُمْ فَسَقُوا ﴿٥٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفُسًا وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو قُوَّةٍ ﴿٥٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَىٰ مَنٍّ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٩﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهاکان

{به دنیایی پیغمبرانمانان به به لگه (رؤشنه) کانه وه ناردوون و، کتیب و تهرارزووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ری هه لسن (به ریوه بچن) و، ناسنیشمان دابه زاندوه هیژیکی توندو سوود گه لیکی تئیدیه بو خه لکی، ههروه ها بو ته وهی خوا بزانی (و له واقع دا بیخاته روو)، کئی خوئی و پیغمبرانی به نادیاریی سهر ده خات، بیگومان خوا به هیزی زاله ﴿٥٥﴾ به دنیایی نووچ و ئیبراھیمیشمان (بو لای خه لکی) ناردن و پیغمبرایه تی و کتیبیشمان (له دوی وان) تاییه تکرد به وه چه که یانه وه، ئنجا هه یانبوو (له وه چه ی ته وان) پیی پاستگرتوو بوو و زوریکیش له وان لاری بوون ﴿٥٦﴾ دوی پیغمبرانمانان به شویننه واره کاناندا ناردن و، عیسای کوری مه ریهمیشمان وه دواخست (و له کو تاییان دا ناردمان)، ئینجیلیمان پیداو، په رو و به زه ییشمان

خسته دلی نهوانه وه، که شوئی کهوتن و رهه بانیه تیکشیان داهینا، که له سه ریامان پیویست نه کردبوو، مه به ستیان و ده ده ستیه تانی ره زامه ندیی خوا بوو، که چی وهک شایسته بوو نه یانپاراست، سه ره نجام نهوانه یان که بروایان هینا بوو، پاداشته که یامان دانه وهو زوریشیان لاری بوون ﴿۲۷﴾ نهی نهوانه ی برواتان هیناوه! پاریز له خوا بکن و بروا به پیغه مبه ره که ی بینن، خوا دوو به ش له (پاداشت و) به زهی خویشان دهادتی و، پروناکیه کتان بو ده ره خسیئی پیی برۆن و، لیتان ده بووری و، خواش لیورده و به به زه ییه ﴿۲۸﴾ (بویه نهو به خشه مان پیدان) تا کو خاوهن کتیه کان نه زانن که توانایان به سه ره هیچ شتیک له به خششی خوادا هیه وه، به خشش هه مووی به دهستی خواجه، به هه ره که سیکی دهادا که بیهوئی، خوا خاوهن به خششی مه زنه ﴿۲۹﴾

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَابُ بَيِّنَاتٍ): (جَمْعُ بَيِّنَةٍ: وَهِيَ الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ، عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً)، (بَيِّنَاتٍ)، کوئی (بَيِّنَةٍ) دیه، (بَيِّنَةٍ) ش به مانای گه یاندنیکسی پروونه، چ گه یاندنی عه قلیی بی (به لگه هینانه وهی عه قلیی بی) یا خود به رهه ست بی، واته: گه یاندن و پیشاندان به پروونی.

(الْكِتَابُ): (سَمِّيَ كَلَامَ اللَّهِ، (كِتَابًا) وَإِنْ لَمْ يُكْتَبْ كِتَابًا)، فه رمایشتی خوا، نه گهر نه شنووسرا بیته وه، هه ره به (كِتَاب) ناوبراوه، واته: که خوا ده فره موئی: ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، کتیب و ته رازوومان، له گه لدا ناردوونه خوار، قورئانیش به ثیعبیاری که دواپی ده نووسریته وه به (كِتَاب) ناوبراوه، یان هه ره نهو ناوهی لیتراره، با نه شنووسرا بیته وه، (وَهُوَ مَصْدَرٌ مِّمَّا مَعْنَى الْمَكْتُوبِ، وَسَمِّيَ الْمَكْتُوبُ فِي الْكِتَابِ كِتَابًا)، (كِتَاب) چاوه به مانای نووسراو، نهو شته ش که ده نووسری له نووسراو یكد، هه ره پیی ده گوتری: (كِتَاب).

(وَالْمِيزَانُ): (مَا يُوزَنُ بِهِ، آلَةُ الْوَزْنِ وَيُسْتَعَارُ لِلْعَدْلِ)، (مِيزَان): ئەو شتەیه که شتی پێ دەکیشێ، ئامرازێ کێشان و دەخوازێتەوه بۆ دادگەری.

(الْحَدِيدُ): (يَانِي: نَاسِن، (المعجم الوسيط)^(۱) ئاواي پێناسە دەکات، دەلّی: (عُنْصُرٌ فَلِزْيٌ يَجْذِبُهُ الْمُغْنَطِيسُ يَصْدَأُ، وَالْجَمْعُ الْحَدَائِدُ)، توخمێکی فیلزییه موگناتیس رایدهکێشێ و ژەنگێش دێتێ و، به (حَدَائِد) کۆ دەکریتهوه، یانی: ئاسنەکان.

(بِأَسِّ سَدِيدٍ): (الْبَأْسُ الشَّدِيدُ: الشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ، وَالْبَأْسُ: الْحَرْبُ، وَالْبَأْسُ: الْعَذَابُ)، (بَأْس): هەم بە سەختی و ناپەڕه‌تی کاتی جەنگ دەگوترێ، هەم بە خودی جەنگ و، هەم بە سزاو ئازاریش دەگوترێ.

(فَقَيَّنَا): بەدوایاندا ناردمان، (قَفَا الشَّيْءُ، أَوْ الْأَثَرُ: تَبَعَهُ)، بە دواي کهوت، بە دواي شونێه‌واره کهوت، (وَقَفَا عَلَى الشَّيْءِ: أَتْبَعَهُ إِيَّاهُ)، شتەکه‌ی بە دواي ئەو شتەدا نارد، (قَفَا الشَّيْءُ أَوْ الْأَثَرُ)، بە دواي شتەکه کهوت.

(رَأْفَةً): (الرَّأْفَةُ: الرَّحْمَةُ، وَالرَّأْفَةُ: أَشَدُّ الرَّحْمَةِ، وَالرَّأْفَةُ: دَفْعُ الْمَضَرَّةِ)، بەسێ جوړ مانای (رَأْفَةً) تیان کردوه:

۱- بەزەیی.

۲- هەندیک گوتووایان: بەهێزترینی بەزەیی.

۳- هەندیکێش گوتووایان: بە مانای لابردنی ئازار، من وشە (رَأْفَةً)م، بە پەرۆش و وشە (رَحْمَةً) بێشم بە بەزەیی، داناوه، دەگوترێ: پەرۆشی فلانکەسمه که ناپەڕه‌تی تووش بێ، بەزەیم پێیدا دێتەوه، که چاکە‌ی بۆ بێنم.

(وَرَهْبَانِيَّةً)، (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرُّهْبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَأَضْطِرَابٍ)، (رَهْبَةً وَرُهْبٌ وَرَهْبٌ)، هەرسێکیان بە مانای ترسانیکه له‌گەڵ خۆپاراستن و جوړیک له شلەژاندا، (الرُّهْبُ: التَّعَبُّدُ وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرَّهْبَةِ، وَالرَّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحَمُّلِ التَّعَبُّدِ

مِنْ قَرْطِ الرَّهْبَةِ)، (تَرْهَبُ): به مانای خواپه‌رستی دئی، که بریتیه له به کارهینانی ترس و سام به رانبهر به خوا، (رَهْبَانِيَّة): بریتیه له تپه‌راندن له خوا په‌رستییدا، له نه‌نجامی زوَر سام و هه‌یه‌ت هه‌بووندا به رانبهر به خوا.

(أَبَدَعُوها)، واته: دایانه‌یناو په‌یدیان کرد، (الْبِدْعَةُ فِي الْمَذْهَبِ: إِيرَادُ قَوْلٍ لَمْ يَسْتَقِ قَائِلُهُ وَفَاعِلُهُ فِيهِ بِصَاحِبِ الشَّرِيعَةِ وَأَمَّا لَهَا الْمُتَقَدِّمَةُ وَأَصُولُهَا الْمُتَقَنَّةُ)، بیدعه‌ت له دیندا بریتیه له داهینانی قسه‌یه‌ک که بیژه‌ره‌که‌ی، یاخود بکه‌ره‌که‌ی، چاوی له خاوه‌نی شه‌ریعه‌ت نه‌کردوه‌و، چاوی له وینه پی‌شووه‌کانی و، بنه‌ما به هیزه‌کانی نه‌کردوه.

(كَفَلَيْنِ): (مُتَنَّى الْكِفْلِ)، (الْكِفْلُ: النَّصِيبُ)، (كُفِّلَ)، به مانای به‌ش دئی، ئنجا (كَفَلَيْنِ: ثَنَيْنِ مِنْ نِعْمَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَهَمَّا الْمَرْغُوبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِيهِمَا)، واته: دوو له چاکه‌کانی خوا له دنیاو دواړوژدا، که بریتین له‌وه‌ی ئاره‌زوویان بو بکری و له‌لای خوا‌ی به‌رز په‌سند بن.

(رَعَوْهَا): واته: په‌چاویان کرد (فَمَارَعَوْهَا)، واته: په‌چاویان نه‌کردوه، ئاگیان لئی نه‌بووه، (مُرَاعَاةُ الْإِنْسَانِ لِلْأَمْرِ: مُرَاقَبَتُهُ إِلَى مَاذَا يَصِيرُ، وَمَاذَا مِنْهُ يَكُونُ)، موراعاتی مروّف بو شتیک نه‌وه‌یه که چاودیری بکات چی لی دئی و چی لی به‌سه‌ر دئی؟

مانای گىشتىيى ئايەتەکان

پىنچ ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحَدِیْد) ئايەتەکانى: (۲۵ - ۲۹)، ۋەك كاتى خۇى لە پىنئاسەى ئەم دەرسەدا، كە ئەو پىنچ ئايەتە دەگىتە خۇى، باسماى كىرد، چەند راستىيەكى زۆر گەورەو گىرگى، ۋەك ھەموو ئايەتەكانى قورئان، دەگىرە خۇيان، خوا دەفەرموى: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، بە دلىيائى ئىمە پىغەمبەرانى خۇمانان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە بەلگە رۆشەنەكانەۋە ناردوون، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، كىتب و تەرازووشمان لەگەل دابەزاندوون، ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، تاكو خەلگ بە دادگەرىى بەرپۆە بچن و بە دادگەرىى ھەلسن، ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، ئاسنىشمان ناردۆتە خوارى، ھىزىكى سەختى تىدايە، ھىزىكى توندى تىدايە، ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ھەروەھا سوود گەلىكىشى بۆ خەلگى تىدا ھەن، ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾، بۆيەش (ئاسنى دابەزاندوۋە) تاكو خوا بزائى كى سەرى دەخات و پىشتىوانى لە خۇى و پىغەمبەرەكانى دەكات، بە پەنامەكىى، واتە: كە لە كاتىكدا كە خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، بە دلىيائىيەۋە خوا بە ھىزى زال و بالا دەستە.

لەبەر ئەۋەدى دوايى ھەم كورە باسك لە بارەى ئەم ئايەتە موبارەكەۋە دەكەين لە ھەوت پرگەداو، ھەم كورە باسكيش لە بارەى ئاسنەۋە، ئىستا ھەر ئەۋەندە دەلىين: لىرەدا خوا ﴿زۆر بە جەختكردنەۋەۋە فەرموۋىەتى: پىغەمبەرانى خۇمانان بە بەلگە رۆشەنەكانەۋە ناردوون و، كىتب و تەرازووشمان لەگەل دابەزاندوون، تاكو خەلگ بە دادگەرىى بەرپۆە بچن، چونكە (لَقَدْ)، كە لە (ل) و (قد) پىكھاتوۋە، زۆرىك لە زانايان دەلىين: (ل)، لامى سوئند پى خواردنە، ھەندىكىش دەلىين: لامى زەمىنە خۆشكەرە بۆ سوئند، (قَدْ) یش بۆ

ساغکردنەوهیه، واتە: بە دنیایەوهو بە ساغکراوێی و هیچ مشتومڕی تێدانیە،
پێغەمبەرانى خۆمانان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگە پۆشنەکانەوه ناردوون،
بەلگە پۆشنەکانیش:

أ- دەگونجێ مەبەست پێی موعجیزەکانی پێغەمبەران بێ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ب- یاخود بەلگە پۆشنەکان، ئەو بەلگانەن کە پێغەمبەران لە وتو وێژ لەگەڵ نەیارەکانیاندا
خستوویاننە پوو.

ج- هەر خودی پێغەمبەرانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەر کامێکیان لە خودی خۆیدا
بەلگە بوو لەسەر راستیی و، لەسەر ئەوه کە پەوانە کراوی خوا، **﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾**، لەگەڵیاندا کتیب و تەرازووشمان دا بە زانددوون، کتیب
مەبەستی پێ ئەو بەرنامەو پەيامەیه کە خوا سروشی کردووە بە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تەرازوو (المیزان) ش مەبەست پێی تەرازووی ئامێری (المیزان الآلي)
نیه، خوا تەرازووی لە ئاسمانەوه دانەبەزاندووە، بەلکو مەبەست پێی دادگەرییه، یاخود
ئەو میتۆدو بەرنامەیه کە پەيام و بەرنامەى خواى پێ بەرپۆه دەچێ، واتە: شێوازی
پیاوێ کردنی بەرنامەى خوا، یانی: (میزان) لێره دا مانا پواڵتیه کەى مەبەست نیه، بەلکو
مانایه کى دیکه ی پێ مەبەسته کە بریتیه لە دادگەری، یاخود هاوسەنگی.

ئنجایا بۆچی خوا **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾** پێغەمبەرانى خوێ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە بەلگە
پۆشنەکانەوه ناردوون و، کتیب و تەرازووشى لەگەڵ دا بە زانددوون؟ تاكو خەلک بە
دادگەری هەلسن و بەرپۆه بچن، واتە: هەموو پێغەمبەران هاتوون دادگەری
لە نێوان خەلک دا بچەسپێنن، **﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾**، یەكسەر
کە باسی چەسپاندنی دادگەری دهکړی، دادگەری پتووستی به هیز هیه له
پشتیهوه، چونکه ستهمکاران ناهێلن دادگەری بچەسپێ و له بهر بهر ژه وه نندی
خوێانیدا، نابین، بۆیه یەكسەر خوا **﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾** ده فەرموێ: ئاستیشمان دا بە زانددووە،
هیزیکى زۆرى تێدایهوه، سوود گەلێكى زۆرىش بۆ خەلک و، بۆ ئەوهش کە خوا

بزانی کئی خوئی و پیغهمبه ره کانی سهر ده خات، به په نامه کیی و به په نهانی،
 ئنجا بوئ هوهی و نه زانری خوا ﷺ پیوستی به یارمه تیدان و سهر خستی
 خه لکه، ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دنیایی خوا زور به هیزه و زوریش
 بالاده ست و زاله، به لام خوا دهیه وی خه لک تاقی بکاته وه، که ده سفهرموی:
 ﴿وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ مَنْ بَصُرَهُ﴾، بوئ هوهی خوا بزانی، ثیا خوا نازانی؟! با، واته: بوئ
 هوهی له واقع دا درکه هوئ و به رجهسته بیئ، هوهی خوا ده بزانی ﷺ، له
 میانی ویستی مروقه کان و کرده وه هه لسوکه و تیان دا به رجهسته بیئ، له سهر
 نه رزی واقع.

دوایی ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
 وَالْكِتَابَ﴾، به دنیایی تیمه نوح و ئیبراهیممان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)،
 ناردن، که دوو پیغهمبه ری زور پایه به رزی خوان، دوی هوهی باسی پیغهمبه رانی
 کرد به گشتی، ئنجا باسی دوو لهو پیغهمبه ره پایه به رزانه ده کات، که بریتین
 له: نوح و ئیبراهیم، که نوح و پیده چی یه که مین پیغهمبه ری خوا بووبی بوئ
 مروقایه تی، یه که مین پیغهمبه ری خاوهن به رنامه، واته: یه که مین پیغهمبه ره که
 بوئ ئوممه تیک نیردراوه، بوئ کومه له خه لکیک، ئاده میش ﷺ پیغهمبه ری خوا
 بووه، به لام بهس خوئی و هاوسه ری بوون، دوایش مندا له کانی په یدابوون له
 فه رمایش تیک دا که له سه حیجی بوخاری و موسلیم دا^(۱) هاتوه، به راشکاوی
 رایده گه په نئ، که نوح یه که مین پیغهمبه ره بووه خوا بوئ مروقایه تی ناردوه، که
 ده شگونجی مه به ست هوه بی: یه که مین پیغهمبه ری خوا بووه بوئ کومه لگایه کی
 فراوانی ناردوه، نه گه رنا ئاده م پیغهمبه ره بووه، ئیدریسیش پیغهمبه ره بووه، واش
 پیده چی له پیش نوح هوه بووبی، هه روه ها باسی (شیث) یش ده کری، به لام
 نهو ناوی له قورئاندا نه هاتوه.

(۱) .. یانوح! أنت أول الرسل إلى أهل الأرض... صحیح البخاری: ۴۷۱۲، و مسلم: ۱۹۴.

﴿وَجَعَلْنَا فِي دُرِّيَّتِهِمَا النُّجُومَ وَالْكَوْكَبَ﴾، پىغەمبەرلەر تەبىئىيەتلىرىنى كۆيىمەن خىستە ۋەچەلى ئەو دوو پىغەمبەرلەر، ۋاتە: لە دۋاى نوۋوح **عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**، ھىچ پىغەمبەرلىك نەھاتتە، لە ۋەچەلى ئەو نەبىيى، لە دۋاى ئىبراھىمىمىش **عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**، ھىچ پىغەمبەرلىك نەھاتتە، لە ۋەچەلى ئەو نەبىيى، پىغەمبەرلەر تەبىئىيەتلىرىنى كۆيىمەن خىستە تىككەلەش، ھىچ پىغەمبەرلىك نەبوۋە، كۆيىمەن ۋە نەھاتتە ھەمىشە كۆيىمەن ۋە نەھاتتە كۆيىمەن بۇ پىغەمبەرلەر (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، بۇ مەۋقايەتلىرىنى ئىزدەردەن.

﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، ۋاتە: لە ۋەچەلى ئەو دوو پىغەمبەرلەر، خەلىپەلەر ھەبۋو رىئى راسىتى گەرتىۋو، (مۇھتەد)، ۋاتە: رىئى راسىتى گەرتىۋو، دەست بە ھىدايەتلىرىنى خەۋە گەرتىۋو، ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، زۆرلىكەش لە ۋان لادەرو لارى بۋون.

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾، ئىنجا بە دۋاى ئەو دوو پىغەمبەرلەر پايلە بەرزە: نوۋوح ۋە ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) ۋە پىغەمبەرلەرنى دىكەدە، پىغەمبەرلەرنى دىكەمان بە دۋادا ناردن، (التقوية: الإتياع)، (تقوية): بىر تەبىئەت بە دۋا خىستە، شىتلىك بە دۋا شىتلىك بەخەلى، كەسنى بە دۋا كەسلىك بەخەلى ۋاتە: پىغەمبەرلەرلەن پەيتا پەيتا لە دۋاى (نوۋوح ۋە ئىبراھىم) ناردن، ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، عىسەي كۆپى مەرىپەمىشمان بە دۋاى ۋان خىستە، بە دۋاى ۋاندا ناردمان، ﴿وَأَتَيْنَاهُ بِالْإِنْجِيلِ﴾، ئىنجىلىشمان پەيتا (بە عىسا **عَلَيْهِ السَّلَامُ**) ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، ئەۋەلى شۋىنشى كەۋتۋون، پەروش ۋە بەزەيىمان خىستە دىلانەۋە، ۋاتە: ۋابۋون كە خەۋەنى پەروش ۋە بەزەيى بۋون، پىشتىرىش باسما كەرد: (رَأْفَةً)، ئەۋەلى تۆ بە تەنگ كەسلىكەۋە بى، ۋە پەروشت بى كە توۋشى زىيان ۋە نەھەتلىرى بى، (رحمة) يىش ئەۋەلى تۆ بە تەنگ كەسلىكەۋە بى، كە توۋشى قازانچى بىكەلى، ئىنجا شۋىنكەۋتۋوانى راستەقەلى عىسا **عَلَيْهِ السَّلَامُ**، ھەم پەروشىيان لە دىل دا ھەبۋو بەرانبەر بە خەلىك، ھەم بەزەيىشيان لە دىل دا ھەبۋو، پەروشى خەلىك بۋو كە زىيانلىق دۋور بەخەنەۋە، بەزەيىشيان بەرانبەر بە خەلىك ھەبۋو، كە توۋشى خىرو قازانچيان بىكەن.

بۆیهش خوا دهفرموی: خستمانه دلیانهوه، چونکه هه‌موو شتی‌ک به ویستی خواجه، نه‌گه‌رنا بێگومان سیفه‌ته‌کانی مروّف خووی وه‌ده‌ستیان دینتی، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: {إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ وَإِنَّمَا وَهَبُ الْعِلْمِ بِالتَّحَلُّمِ} (۱) واته: به‌دنیایی زانیاریی به‌فیر بوونه‌و، هیدی و مه‌ندی‌ش به‌خو‌راهی‌تانه.

﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾، ره‌هبانییه‌تیکیشیان داهینا، ﴿مَا كُنْتُمْ عَلَيْهَا﴾، تیمه له‌سه‌رمان پتویست نه‌کردبوون (خویان دایانه‌تیا) ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانٍ﴾، واته: داشیان نه‌هینا، مه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی داواکردنی پازیکردنی خوا، یاخود خویان دایانه‌تیاو، تیمه له‌سه‌ره‌تاوه له‌سه‌رمان پتویست نه‌کردن، به‌لام دوایی بۆیه‌لیگه‌راین، شوینی بکه‌ون، چونکه ده‌یانویست په‌زامه‌ندی خوا له‌و پتیه‌وه داوا بکه‌ن، ﴿فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، به‌لام وه‌ک په‌چاوکردن و چاودیری کردنی راسته‌قینه، چاودیریان نه‌کردو نه‌یانپاراست، واته: ته‌و په‌هبانییه‌ته‌ی دایانه‌تیاوو بو‌ته‌وه‌ی په‌زامه‌ندی خوی پت داوا‌بکه‌ن و، خوا له‌سه‌ری پتویست نه‌کردبوون، وه‌ک هه‌قی خو‌ی نه‌یانپاراست و ناگایان لیتی نه‌بوو، ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ﴾، تیمه‌ش ته‌وانه‌ی پروایان هینابوو له‌وان و پتیه‌وه پابه‌ند بوون و، پاداشتی خو‌یانمان پیدان، ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَكَسِفُونَ﴾، زۆریکیشیان لاده‌رو لاری بوون.

له‌کو‌تاییدا خوا ﷻ پرو له‌مسولمانان ده‌کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفَايَتٍ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، ته‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! پارێز له‌خوا بکه‌ن و، پرو به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یێن، ئنجا مادام پروادارین، دیاره‌پروایان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناوه، پارێزکاریشیان هه‌یه، به‌لام ته‌مه‌یانی: له‌پارێزکاریی و له‌تیمان به‌پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ زیاد بکه‌ن، واتایه‌کی دیکه‌ی: هه‌ندیک

(۱) أخرجه الخطيب في « تاريخه » (۱۲۷ / ۹) أخبرنا علي بن أحمد الرزاز حدثنا، عبد الصمد بن علي الطستي حدثنا أحمد بن بشر بن سعد المرثدي حدثنا سعد بن زبيور، حدثنا إسماعيل بن مجالد عن عبد الملك بن عمير عن رجاء بن حيوة عن أبي هريرة مرفوعا به، قال الألباني: هذا إسناد حسن، أو قريب من الحسن.

لە زانايان گوتوویانە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەي ئەوانەي بروتان ھېناو! لە خواوێ کتیبەکان، نەصرانییەکان و جگەلە ئەوانیش، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾، بێگومان خواوێ کتیبەکانیش پێش ھاتنی پێغەمبەری کۆتایی، کە سائیکیان تێدا ھەبوون، بروتاداربوون و پابەندبوون بە بەرنامەو ئایینی خۆیانەو، دەگونجی لێرەدا پرووی دواندن لەوان بێ، واتە: ئەي ئەوانەي بروتادارن و کاتی خۆی بروتان ھېناو بە عیساو بە مووسا بە پێغەمبەرائی دیکە (عَلَيْهِمُ السَّلَام)! پارێز لە خوا بکەن و بروتا بە پێغەمبەرەکەي بێن، واتە: پێغەمبەری کۆتایی موحمەد ﷺ ﴿يُؤَيِّدُكُمْ كَقَلْبَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، (خوا) دوو بەش لە بەزەیی خۆیتان پێ دەدات، واتە: دوو بەش لەو پاداشتەي لە بەزەیی خواو ھەلدەقوێ پێتان دەدات، ئنجا ئەگەر مەبەست پێی بروتاداران و مسوڵمانان بێ، یانی: پاداشتی دوو قاتتان پێ دەدا، ئەگەر مەبەستیش بروتادارانێ خواوێ کتیبەکان بێ، واتە: دوو بەش لە پاداشتی خۆیتان پێ دەدات، بەشێکی لەسەر ئەوێ دوای پێغەمبەری پێشتر کەوتوون و، بەشێکیشی لەسەر ئەوێ شوێن پێغەمبەری کۆتایی کەوتوون، ھەرودھا ئەگەر مەبەست پێی مسوڵمانانیش بێ، بۆیە خوا ﷻ دوو پاداشتیان دەدات: یەکیان لە بەرانبەر ئەوێدایە کە بروایان بە پێغەمبەرائی پێش موحمەد ﷺ ھېناو بە گشتی شوێنیان دەکەون، پاداشتیکیان لە بەرانبەر ئەوێدایە کە بروتا بە پێغەمبەری کۆتایی دینن و شوێنی دەکەون.

﴿وَجَعَلْ لَكُمْ ثَوْرًا تَمْسُونَ بِهِ﴾، ھەرودھا پروناکییەکتان بۆ دەپەخسێنێ پێی بروت، واتە: بەرچاوتان پۆشن دەکاتەو، عەقل و دلتان پۆشن دەکاتەو: چۆن بەرپۆھە بچن و ژیان بگوزەرین! ﴿وَنَعْفَرُ لَكُمْ﴾، لێشتان دەبووری ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش لێبوردەي بە بەزەییە.

﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، بۆ ئەوێ خواوێ کتیبەکان نەزانن، ﴿أَلَا يَفْقَهُونَ عَلَى شَيْءٍ﴾، کە توانایان بەسەر ھیچ شتیکدا نیە، ﴿مَنْ فَضَّلَ اللَّهَ﴾، لە بەخششی خوا ﴿وَأَنْ أَلْفَضَلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، ھەرودھا کە بەخشش بە دەستی خوا،

بەخششى خوا تەنيا بە دەستى خواجه، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، بە ھەر كەسنىكى دەدات بىھوى، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوەن بەخششى مەزنە.

ئەم ئايەتە زانايان زۆر مشت و مريان لە بارەيەوہ بوو، كە دوايى لە مەسەلە گرنەكاندا زياتر شى دەكەينەوہ، بەلام ليرەدا ئەوئەندە دەليين: كە دەفەرموى: (لَقُلَّا):

أ- ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: (لَا) (لَقُلَّا)، زىاد كراوہ بۆ جەختكردەنەوہ، يانى: (ليعلم أَهْلَ الْكِتَابِ أَلا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ ئەوہى خاوەن كتيبەكان بزەنن، كە ھىچ لە بەخششى خوا بە دەستى ئەوان نيە، دەيدەن بەكى و نايدەن بەكى؟ ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، بەلكو بەخششى خوا بە دەست خواوہيەو، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، دەيدات بە ھەر كەسى كە بىھوى.

ب- ھەندىكيش گوتوويانە: (لَا) (لَقُلَّا)، ھەر لە جىگاي خويەق و زىاد نيە، ﴿لَقُلَّا يَعْزَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بۆ ئەوہ خاوەن كتيبەكان نەزانن، ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾، كە توانايان بەسەر ھىچ لە بەخششى خوادا نيە، ئنجا كە نەيانزاني توانايان نيە، ماناي وايە دەمارگيردەبن بۆ نايينە نەسخ كراوہكاني خويان و لەسەريان دەپۆن و، بپروا بە پيغەمبەرى كۆتايى و، بە دوا پەيامى خوا ناھيتن.

ج- ھەندىكيش ئاويان ليكداوہتەوہ: ﴿لَقُلَّا يَعْزَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بۆ ئەوہى خاوەن كتيبەكان نەزانن، ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾، كە پيغەمبەر ﷺ و موسلمانان توانايان بەسەر ھىچ لە بەخششى خوادا نيە، بۆيە ئەگەر ئېوہ ئەھلى تەقوا بن و بپروا بە پيغەمبەرى خاتەم ﷺ، يېئن، ئەي موسلمانينە! خوا دوو بەش لە پاداشتى كە لە بەزەيى خويەوہ سەرچاوہ دەگرى، پيتان دەدات و، پروناكييتان بۆ دەپەخسيتى و ليشتان دەبوورى.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

تیکرای پیغه مبه ران به موعیزه و به لگهی سه ملینه ره وه تیراون و، کتیب و ته رازووشیان له گه ل دابه زیناون، تاکو خه لک به دادگه ریی به ږیوه بچن و، خوا ئاسنیشی دابه زاندوه که هیزی زۆرو سوود گه لی تیدان بو خه لک، تاکو خوا ده ری بخت و بو ی ده رکه وئی، (له سه ر ئه رزی واقع ده ری بخت، له واقیعه دا) کئ خوی و پیغه مبه رانی به په نامه کیی سه ر ده خات؟

خوا ده فه رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرُهُ وَرُسُلُهُ، بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته موباره که، له جهوت برکه دا:

۱- ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دلنیا یی (و به جه ختکردنه وه) پیغه مبه رانمان به به لگه ږۆشنه کانه وه ناردوون.

۲- ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، کتیب و ته رازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ریی به ږیوه بچن.

(الطبري) ده لئ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْمُقَصَّلَاتِ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالذَّلَائِلِ، وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْأَحْكَامِ وَالشَّرَائِعِ، وَالْمِيزَانَ بِالْعَدْلِ لِيَعْمَلَ النَّاسُ بَيْنَهُمْ بِالْعَدْلِ﴾، واته: پیغه مبه رانی خو مانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به ږوونکردنه وه ی ږۆشن و دوورو درې ژه وه ناردوون، به به لگه ږۆشنه کانه وه ناردوون، کتیبشمان له گه ل دابه زاندوون، که یاساو به رنامه کانی خوی تیدان، ته رازووشمان به دادگه ریی

لەگەل دابەزاندوون، تاكو خەلك لە نىو خۆياندا بە دادگەرى بەرپۆهەچن و ژيان بگوزەرىنن.

(الطبري) له (قتادة) وه هينايهتی: (الْمِيزَانُ: الْعَدْلُ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ۳۳۷۶۱،
عن قتادة) واتە: قەتادە گوتوویهتی: (مِيزَان) لێرەدا مەبەست پێی دادگەرییە.

هەر وه ها له (ابن زيد) وه هينايهتی: (الْمِيزَانُ: مَا يَعْمَلُ النَّاسُ، وَيَتَعَاوَنُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مِنْ مَعَاشِهِمْ الَّتِي يَأْخُذُونَ وَيُعْطُونَ: يُعْطُونَ مِيزَانٍ، يَأْخُذُونَ مِيزَانٍ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ۳۳۷۶۲، عن ابن زيد) ئينو زەيد گوتوویهتی: تەرازوو ئەو یە کە خەلک کاری پێدەکات، لە دنیادا، لە ژیان و گوزەرائی خۆیانداو، ئەو شتانەى وەریان دەگرن و ئەو شتانەى دەیانندن، بە تەرازوو شت دەدەن و، بە تەرازوو شت وەر دەگرن.

یانى: ئەو وشەى تەرازووی هەر بە مانا پۆلەتییە کەى خۆی هیناوه.

بەلام بێگومان بە مانا پۆلەتییە کەى ناگونجی، چونکە خوا تەرازووی دابەزاندوه، بەلکو تەرازوو ئامرازیکە بۆ چەسپاندنی بەشیک لە دادگەری، ئەو شتانەى پێی دەکیشرین و دەپۆرین.

(۴) - ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، ئاسنیشمان دابەزاندوه:

أ- هەندیک لە زانایان گوتوویانە: (الْإِنْزَالُ مُسْتَعَارٌ لِخَلْقٍ مَعْدِنِهِ)، دابەزاندن خوازراوه تەوه بۆ ئەو کە خوا کازای ئاسنی دروستکردوه.

ب- هەندیک لە زانایانیش گوتوویانە: لێرەدا مەبەست له: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ پیکهتێنان و دروستکردنی ئاسنە لە توێکلی زەویی دا، لە بەرگە خاکی زەویی دا، چونکە ئەو ئاسنە لە ئەسڵدا لەسەرپۆه دابەزیوه و هاتۆتە نێو خرۆکەى زەوى، شایانی باسیشە: توێکلی خاکیی خرۆکەى زەوى (القشرة الأرضية)، بە دەریاکان و بە چیاى کانیشهوه، یەک لەسەر سەد (۱/۱۰۰) ی قەبارەى زەوییە، واتە: چیاىەکان بەو هەموو بەرزیایانەوه، بەچیاى هیمالایه شهوهو بە لووتکەى ئیفریستیشهوه کە (۸۸۶۴) مەتر بەرزە، واتە: نزیکەى نۆ

کیلومتر، دهر یاه کان که بهو هموو قوولییانهوه، تنجا به هردووکیان (۱سم) له (۱۰۰سم) ی قهباره ی زهوی پیکدینن، واته: یهک لهسه ر سهده (۱۰۰/۱)، تویکله خاکیی و ناوی یهکی نیو سانتیمیان بهر دهکهوئ، دواپی له کورته باسیکدا باسی ناسن دهکهین. دواپی خوا دهفهرموئ:

(۵) ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ (ئهو ناسنه) هیزکی زوری تیدایه، هیزکی سهخت و پتهوی تیدایه.

(۶) ﴿وَمَنْعَفٌ لِلنَّاسِ﴾، ههروهه سوود گهلیکی تیدایه بو خه لک.

دهگونجئ مه بهست له هیزی زور، هیزی چهک بی و، مه بهست له سوود گهلی دیکه ش ئه و ته کئولوز یاه بی، که به شهر به کاری دینن له حاله تی ته بایی و ناشتی و دور له شهرو ئاژاوه دا.

(۷) ﴿وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ مِنْ بَصَرِهِ وَرُسُلُهُ بِالْغَيْبِ﴾، بو ئه وهش خوا بزانی کئ خوئی و پیغمبه ره کانی به په نامه کیی سه رده خات. (ل) ی (لیعلم) (لَمْ التَّغْلِيل) ه، هوکار هینانه وه: بویه خوا ﷻ ناسنی دابه زاند، تاکو بزانی کئ خوئی و پیغمبه ره کانی سه رده خات، به په نامه کیی؟ واته: به نادیاپی و کاتی خوا نابین.

وشه ی: (بِالْغَيْبِ)، دهگونجئ په یوه ست بته وه به پاناوی (ه) ی (ینصره) و به (رسله) یه وه، واته: له کاتیکدا خواو پیغمبه رانی نابین و، دهشگونجئ په یوه ست بی به (مَن ی)، (مَنْ يَنْصُرُهُ) وه، واته: له کاتیکدا ئه وکه سه نادیار (غائب) ه، یانی: خوئی نادیاره و کهس نابینن، به لام په یامی خواو ئیینی خوا سه رده خات.

(۸) ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دلنیاپی خوا به هیزی زاله، تواناداری بالا دهسته، واته: به دلنیاپی خوا ﷻ په کی له سه ر کهس نه که وتوه، ئیین و به رنامه ی خوئی سه ربخات، پیغمبه رانی سه ربخات و په یامی خوئی بچه سپینن، به لام خوا ﷻ ویستوو یه تی مروقه کان تاخی بکاته وه، ئیا کئ بی ئه وهی خوا ببینن ﷻ په یامی خوا سه رده خات و پیغمبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سه رده خات و پشتیان ده گری؟!

کورته باسیک له باره ی نایه تی (۲۵) ی سووږه تی (الحديد) هوه

به پړان!

نهم کورته باسه له حهوت پرگه دا ده خهینه پروو:

پرگه ی یه که م:

تیکړای پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوای کارزانی میهره بان راسته خو ناردوونی، بی ته وهی خو یان ده ستیان تیتدا بوو بی، زانینی ته وهش زور گرنگه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هیچیان ده ستیان له وه دا نه بووه بینه پیغه مبه، وهک گوتراوه: خه ونیشیان پیوه نه بینوه، به لام خوا ﷺ دیاری کردوون و، هه لیژاردوون، لیژره دا مه به ستم بهر پر چدانه وهی هه ندیک له پروژه لاتناسه کانه، که له بهر ته وهی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ بهر له وهی وه حیی بو بی، له نه شکه وتی (حراء) دا، خوا په رستی ده کرد، ده لین: ته وه مه شق و پاهیتی کردوه، خو ی ناماده کردوه بو پیغه مبه رایه تی! به لام خوا ﷺ به درو یان ده خاته وه له نایه تیکی زور پروون و پاشکاودا، له سووږه تی (القصص) دا که ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (۸۱) ته به ته ما نه بووی و نومیده وار نه بووی له کتیت له پهروه دگارته وه بو دابه زینتی، به دلنایای پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ به ته مای ته وه نه بووه خوا ﷺ کتیی بو دابه زینتی.

ههروه ها له سووږه تی (یونس) دا ده فهرمو ی: ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۱۱) واته: بلی، نه گهر خوا ویستبای نه به سه رمدا ده خویندنه وه، نه تیوه شم پی ده زاناند، چونکه ته مه تیکم له پیش وی (بهرله وهی قورننم بو بی) له تیو تان

دا گوزه راندوه، ئایا نافامن؟ واته: ئایا نافامن نه گهر پیڅه مبه رایه تی ی له خوځمه وه بووايه، لی نه ده گه رام تاكو ته مه نم ده گاته چل سالی، به لكو پشتر دست به كار ده بووم، به لآم پیڅه مبه ری خاتهم و هه موو پیڅه مبه رانی ديكه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به هیچ جوړیك كه م و زور ده ستیان له و وه حی و پیڅه مبه رایه تییه دا نه بووه، كه خوا پیی خه لآق كردوون، له سووړه ق (القصص) دا، زور به روون و راشكاوی خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (۸۱) واته: تو به ئومید نه بووی كه كتیب بؤ لا بنیردری، ته نیا به زه یی په روه ردگارت بوو، واته: ئه وه به زه یی په روه ردگارت بووه هوئ ئه وه كه ئه وه كتیبه و ئه وه په یم و به رنامه یه بؤ تو بئ و پله ی پیڅه مبه رایه تی کوتایی به تو ببه خشری.

برگه ی دووهم:

هه موو پیڅه مبه ران به به لگه و موعجیزه ی روونی سه لمینه روه هاتوون و، هیچ پیڅه مبه ریك نه هاتوه، مه گهر به لگه و موعجیزه یه کی ئیقنا عكه رو سه لمینه ری پی بووه بؤ به ران به ره كانی، ئه م ئایه ته (الحدید- ۲۵-) زور به روونی ئه وه ده گه یه نئ: {پیڅه مبه رانی خوځمان به به لگه روښنه كانه وه ناردوون} له فهرمایشتی پیڅه مبه ریش دا ﴿مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ﴾ (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۴۶۹۶) واته: هیچ پیڅه مبه ریك له پیڅه مبه ران نه بووه، مه گهر شتیکی پیدراوه، له سه ر وینه ی ئه وه خه لك پروا بیتن، واته: به لگه یه ك كه سه لمینه ری داوای پیڅه مبه رایه تییان بئ، به لآم موعجیزه و به لگه ی هه ر كام له پیڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به گویره ی هه لومه رچی كوځمه لگایه كه ی بووه، له گه ل ئاستی روښنیری و فکریان دا گونجاو بووه، وه لآمده روه ی پیداوستی ئه و چاخ و سه رده مه بووه.

برگه ی سیمه:

سه رجه م پیڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به به رنامه و رېبازو شیوازی پیاوه كړنی به رنامه كه شیانه وه، نیردراون: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾

(میزان) بە مانای تەرازوو دى، ئامپىرىك كە شتى پى ھەلدەسەنگىزى (مَا يُؤْزَنُ بِهِ الْأَشْيَاءُ)، بەلام گومانى تىدانيە، لىرەدا مەبەست پى ھەو ھالەتەيە كە بە ھۆى كىتىپى خواو ھە ژيانى بەشەردا دىتە دى، كە برىتەيە لە دادگەرىي و ھاوسەنگىي، ھەروەك لە سوورەتى (الشورى) شدا، خوا دەفەرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ ۱۷، واتە: خوا ميزانىشى دابەزاندو ۋىراي كىتب، تەرازوو كەش ھەر لە نىو كىتبە كە دايە، چونكە بەھۆى ھەو كىتبەو ھەلەك ژيانى ھاوسەنگ دەبى و، بە دادگەرىي بەرپو ھەچن، كەواتە: ھەوانەي پىيان وابوو ھەو تەرازووي دابەزاندو، لەگەل ھەر كام لە پىغەمبەرەن دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نەيانپىكاو ھەو ھەو مانا روالەتەيە لە ئايەتە كە نافامرئەو ھەو مەبەست نىھەو، وشەي (میزان) یش كە لە قورئاندا بەكارھاتو، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (الرحمن) دا، بە تەفصیل باسما كىردو، كەم واىە مەبەست پى تەرازووي زانراو بى: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ۷، ئايە ھەمە چ پەيوەندىيە كى بە تەرازوو ھەيە؟ ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ يانى: خوا تەرازووي داناو ھە گەردووندا كە برىتەيە لە سىستم (نظام) و ھاوسەنگىي و رىك و پىكىي، كە لە گەردووندا ھەيە، دىسان: (الميزان الكوني) ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ ۸، تاكو ئىو ھەش (وەك چۆن گەردوون ھەمووي تەرازوو و ھاوسەنگە) لە ژيانى خوتاندا لە تەرازووي دادگەرىي لاندەدن، كە لە شەرىعەتدا بەرجەستەيە، ھەو ھەش تەرازووي شەرىعي (الميزان الشرعي)، بەلام ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ ۹، كىشان و پىوان بە دادگەرەنە بكن و، تەرازوو كەم مەكەن، واتە: كە سىك شتى بو دەكىشن، با راست و دادگەرەنە بى، ھەمەشيان تەرازووي ئامپىرىيە (الميزان الآلي)، كەواتە: لە قورئاندا وشەي (میزان) ھەتا جارىك بە ماناي ھەو ئامپىرەو ئامپارەي شتى پى ھەلدەسەنگىزى، بەكارھاتو ھەندان جار بە ماناي ھاوسەنگىي و دادگەرىي و رىك و پىكىي ھاتو.

برگەى چوارەم:

ئامانجى بىنەزەتىيى ھاتنى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چەسپاندنى دادگەرىي بۈۋە لە نىۋ خەلکدا ﴿لَيَقُومَنَّ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، ئەمە ۋەك پەيۋەندىي نىۋان خەلکە خۇيان، ئەگەرنا ۋەك پەيۋەندىي نىۋان مەۋقەكان و خوا ﴿﴾، ھەموو پىغەمبەران ھاتوون: خوا بە يەكگرتن و تەنيا خواپەرستىي و، خۇ يەكلایى کردنەۋە بۇ بەندایەتىي کردن و پەرستنى خوا، ھاۋبەش بۇ خوا پەيدا نەکردن، بچەسپىتن، ۋەك لە سوورەتى (الأنبياء) دا ھاتوۋ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿٢٥﴾، لە پىش تۇدا (ئەي موحەممەد ﴿﴾) ھىچ پىغەمبەرىكمان نەناردوۋە، مەگەر پىمان راگەياندوۋە كە بە خەلک راگەيەنتى: جگە لە من ھىچ پەرستراۋىك نىە، تەنيا بەندایەتىي بۇ من بکەن.

كەۋاتە: پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەم دوو ئايەتە موبارەكەدا، لە سوورەتى (الأنبياء) دا، دەفەرمۇي: خوا ھەموو پىغەمبەرانى ناردوون بۇ ئەۋەي تەنيا خواپەرستى، خوا بە يەكگرتن بە خەلک راگەيەنتى، لىرەش دەفەرمۇي: خوا ھەموو پىغەمبەرانى ناردوون، كە خەلک بە دادگەرىي بەرپۈۋە بچن، كەۋاتە: ھەموو پىغەمبەران ھاتوون بۇ چەسپاندنى ئەۋ دوو پاىە گەۋرەيە:

۱- خوا بە يەكگرتن (توحید) و تەنيا خواپەرستىي.

۲- دادگەرىي، بە رىك و پىكىي و بە دادگەرىي بەرپۈۋە چوون.

كەۋاتە: بەبىي ھىدايەت و بەرنامەيەك كە بە پىغەمبەران دا ناردوۋىەتى، ھىچ كام لەم دوو ئامانجە گەۋرە گرنگە ناچەسپن، نە خوا بە يەكگرتن لە ژيانى بەشەردا دەچەسپن، تەنيا بەندایەتىي کردن بۇ خوا، نە دادگەرىي بە ماناى وشە دەچەسپن، ئەۋ كاتەش مەۋقەكان بيانوۋيان دەبى، چونكە خوا ﴿﴾ دەفەرمۇي: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾، النساء، واته: پیغه مبه رانیکی دلخوشکهر و ترسینه رن، تا کو خه لک له دوی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به لگهی نه بی له سهر خوا ﴿١٦٦﴾ که واته: هه تا پیغه مبه ران نه یه ن، خه لک بیانوو و به لگهی ههر ده بی، که ته نیا خوا نه په رستی و، به دادگهری به پریوه نه چی، به لام له دوی هاتی پیغه مبه ران و په یامی پر له خوا به یه گرتن و پر له دادگهری خوا، به شهر یه که بیانوو نامینی.

برگهی پینجه م:

دابه زرنانی ناسن راسته وخو به دادگهریوه په یوه سته، خوا دوی نه وهی باسی: ﴿لَيَقُومَنَّ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، ده کات، یه کسهر ده فهرموئ: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ناسنیشمان دابه زاندوه که هیزیکي زور، سوود گه لیکیشی تیدایه بو خه لک، هیزه زوره که بو لن دروستکردنی جوړه کانی چه ک، کاتی خوئی شیرو تیرو قه لغان و گورزو مه تال و نهو شتانه بوون، به لام تیتستا ته کنولوجیای سهر بازی زور به هیز بووه، ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، سوود گه لیشی تیدایه بو خه لک، زانایان ههر که سه به پیی پوژگاری خوئی، نهو شتانه ی له ناسن دروستکراون، ناماژه یان بهو شتانه کردوه و گوتوویانه: نهو هه واج و کهل و په لانه ی له ناسن دروست ده کړن، نه گهر خه نجه رو شمشیرو چه قوو... ههر شتیکی دیکه، له ژبانی ناسایی دا وه ک: قاپ و قاچاغ و ده فرو ته شت و مه نجه ل و... هتد، به لام تیتستا تیمه ده زانین چه مکی نه م تیه تهو، چه مکی نه م وشه یه: ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، زور فراوانه و ناماژه یه به ته کنولوژیای مه دهنی، که مه گهر چون دهن ناسن ده چته وه نیو زور به ی ههره زوری پیشه سازی عه سکه ری و مه دهنییش.

برگەى شەشەم:

لە ئەنجامى سوۋد مەند بوۋى مەۋقە كاندە لە ئاسن، بۆ چەسپاندنى دادگەرى،
 پشتيوانانى خوا ﷻ و پىغەمبەرەكانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەرەدە كەون لەسەر
 نەرزى واقع دا، ﴿وَلَعَلَّمَ اللَّهُ مِّنْ بَصَرِهِ، وَرُسُلَهُ بِالْعَلَمِ﴾، بۆ ئەوەى خوا بۆى
 دەرەكەوئى ھەر كەسئى خۆى و پىغەمبەرەكانى سەر دەخات، بە ناديارى
 واتە: لە ئەنجامى بەھرەمەندبوۋى لە ئاسن دا، جەنگ و جىھاد دىتە پىش،
 بۆ سەر خستى ئايىن و بەرنامەى خواو بۆ چەسپاندنى، ھەلبەتە ئايىن و
 بەرنامەى خوا، پىۋىستى بەھىز ناكات بۆ بلاۋ كەردنەو، بەلام دواى كە
 دەيتە قەۋارەيەك و ئەو قەۋارەيە، ئەگەر بىھوئى دادگەرى بچەسپىت، دەبى
 ھىزى ھەبى، چونكە خەلكىكى زۆر چاۋى لە زولم و ستەمە، زولم و ستەمى
 نەتەۋايەتسى و، چىنايەتسى و، ئابوورى و، سياسى و، كۆمەلەيەتسى و، ھەزىان
 لە خۇ فەرز كەردن و خۆسەپاندنە، دەبى ئاسنىك ھەبى بەرپەرچىان بداتەو،
 كەواتە: كۆمەلگەى بەشەر پىۋىستى بە دوو شتان ھەيە: (كِتَابٌ يَهْدِي وَحَدِيدٌ
 يَحْمِي)، كىتپىك و بەرنامەيەك كە رى پىشان بدات و، ئاسنىكىش كە بىپارىزى،
 ئەو كىتپە بپارىزى، ئەو كىتپەى فەرمان بە دادگەرى دەكات، چونكە لە باسى
 دادگەرى دا، خوا باسى ئاسن دەكات، ئەگەرنا ئەگەر مەسولمانەتسى و دىندارى
 تەنيا ئيمان و عەقىدەو نوپۇزۇ رۇزۇو و تاعەت بى، پىۋىستى بە ئاسن ناكات،
 بەلام كە باسى دادگەرى دەكرى، باسى ئاسن و ھىزىش دىتە پىش، نەك لەبەر
 ئەو دىنى خوا پەكى لەسەر ھىز كەوتو، بەلكو لەبەر ئەو دىنى ئايىنى خوا
 دەيەوئى دادگەرى بچەسپىت و، ستەمكارانىش ناھىلن دادگەرى بچەسپى، چ
 ئەوانەى چاۋيان لەو دىنە ستەمى نەتەۋايەتسى بكنە و، نەتەۋەكان بخەنە ژىر
 دەستى خۇيان، چ ئەوانەى چاۋيان لە ستەمى ئابوورىيە، يان چاۋيان لە ستەمى
 سياسىيە، يان چاۋيان لە ستەمى كۆمەلەيەتسىيە، ئەوانە دەبى ئاسنىك و ھىزىك
 ھەبى بىانسەلەمىننەتەو و بىانپرىنگىننەتەو، لەو ئامانچ و مەبەستە ناشەرعىيەنە.

برگهی حهوتهم:

ئهوهش هه مووی بۆ تاقیکردنهوهی مروڤانه، ئه گهرنا خوا خاوهنی ئهو په پهری هیژو بالادهستی بـ سنووره، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

له کۆتایی ئهم کورته باسه مان دا ده ئین:

ئهم ئایه ته موباره که ئاماژهی کردوه به حهوت پیکهتته ره که ی قهواره یه کی سیاسی و دهوله تیک:

۱- پیغمه بهر ﷺ نوێنه ری خوا به و هیدایهت و بهرنامه ی خوا بۆ خه لک دین.

۲- به لām ئهو پیغمه بهر بۆ ئه وهی جیابیتته وه له وانیهی به ناهه ق و به ناراست و به درۆ ئهو ئیددیعا به ده کهن، به لگه و موعجیزه سه لمتنه رو دهسته و سانکه ری پتیه.

۳- ههروه ها کتیب و بهرنامه یه کی پتیه.

۴- دیسان شیوازو ریبازی پیاده کردنی ئهو بهرنامه یه ی پتیه که به (میزان) ته عبیر کراوه.

۵- ئهو پیغمه بهرانه علیهم السلام و جینشینانی ئهو پیغمه بهرانه، ده یانه وهی به هو ی ئهو کتیه وه و ئهو شیوازو ریبازه وهی کتیه که ی پـ به رپوه ده بن، دادگه ری له ئیو خه لکدا به رپا بکهن، به مانای فراوانی: دادگه ری له رووی نه ته وایه تی و، له رووی چینه یه تی و، له رووی ئابووری و، له رووی سیاسی، له رووی کۆمه لایه تی و هه تا دوا ی.

۶- هه بوونی هیژی سه ربازی و هیژی مه ده نییش، پتویه سه بۆ چه سپاندنی دادگه ری تا کو کۆمه لگا به دادگه ری به رپوه به ی.

۷- فیداکاری له پتیا و سه رخستنی بهرنامه ی خوا دا: ﴿وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾، به بـ ئه وهش، بیکومان قهواره یه کی سیاسی که ده بی دادگه ری به چه سپین، به پتی بهرنامه ی خوا، ناتوانی له سه ر پتی خو ی بوه ستی و، به رده وام بـ.

که واته: ئەم ئایەتە موبارەکە ئاماژەی بە هێڵە گشتییەکانی قەوارەییەکی سیاسی دەولەتێک، کرد، که خوا ﷻ پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوون، بەرپای بکەن و بیهێننە دی، ئنجا ئایا چەندیان توانیویانە که دەولەت و قەوارەیک بێننە دی و، شەریعەتی خوا و ئەو کتێب و بەرنامەیەکی خوا، پیاده بکات و، دادگەریی لەنیو خەڵکدا بچەسپێ و، چەندیان نەیانوانیوه، ئەوه مەسەلەیکە دیکەیه، بەلام گەرنگ ئەوهیه خوا ﷻ پیغەمبەرانی بۆیه ناردوون، بهو شیوهیه کتێب و پەيامی خوا له ژبانی خەڵکدا پیاده بکەن و، دادگەریی بەرپا بکەن.

کورته باسیک له باره‌ی ئاسنوه

به‌پـێـزان!

کورته باسیک له باره‌ی ئاسنوه، ده‌که‌ین له‌به‌ر پـۆـشـنـایـی ئه‌و پـسته موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، واته: ئاسنیشمان دابه‌زاندوه، هه‌یـێـکی سه‌خت و زۆرو سوودگه‌لیکی تێدایه‌ بۆ خه‌لك، ئه‌ویش له پێنج پرگه‌دا:

۱- پێناسه‌ی ئاسن (الحديد):

بۆ ئاماده‌کردنی ئه‌م باسه‌ پشتم به‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ستوه، سه‌ره‌تا بۆ پێناسه‌ی ئاسن، پشتم به‌ (الموسوعة العربية)^(۱) به‌ستوه، ده‌لێ: (الحديد: مَعْدِنٌ صَلْبٌ رَمَزُهُ (Fe) مِنْ اسْمِهِ اللَّاتِينِي (Ferrum)، لَوْنُهُ بَيِّنُ الْفِضِّي وَالرَّصَاصِي لَمَاعٌ جَيِّدُ الْقَابِلِيَّةِ لِلتَّشْكِيلِ، رَقْمُهُ الذَّرِّي: (۲۶) وَوَزْنُهُ الذَّرِّي (۵۵،۸۵)، أَمَّا وَزْنُهُ التَّوَعِي فَهُوَ (۸۶،۷)، دَرَجَةُ انصَهَارِهِ: (۱۵۴۰°م)، وَدَرَجَةُ غَلْيَانِهِ: (۳۲۵۰°م)، وَهُوَ أَهَمُّ الْمَعَادِنِ عَلَى الْإِطْلَاقِ، وَأَكْثَرُهَا نَفْعًا لِلبَشَرِيَّةِ).

به‌چاکم زانی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌که به‌ عه‌ره‌بییه، ده‌قه عه‌ره‌بییه‌که بێنم، ده‌لێ: ئاسن کانزایه‌کی په‌ق و پته‌وه، په‌مزه‌که‌ی (Fe)ه، که له ناوی لاتینی (Ferrum) هاته‌وه، په‌نگه‌که‌ی له نیوان زیوی و خۆله‌میشی دایه، دره‌وشاوه‌یه، زۆر باش ده‌گونجی شتی لێ دروست بکری (یانی: له شێوه‌ی جو‌راو جو‌ردا خۆی بپینێته‌وه) ژماره‌ی گه‌ردیله‌بییه‌که‌ی (۲۶)ه، کیشه‌که‌ی (۵۵،۸۵)، به‌لام کیشه‌ی جو‌رییه‌که‌ی (۷،۸۶)ه، له په‌له‌ی (۱۵۴۰)ی سه‌دی (واته: سه‌نتی گراد)دا ده‌توێته‌وه،

بەلەم لە پەلەى (۳۲۵۰) ى سەدى دا دەكۆلئى و، گرنگىرنى كانزايىه كانە بە پەهاىى و، لە هەموويان سوودى زياتره بو مروقايه تىى.

۲- مېژووى دۆزانەهەو دروستکردنى ئاسن:

ئەمىش لە سى خال دا باس دەكەين و، هەر لە سەرچاوەى پېشوووە، دەپهينين:

أ- (إِنَّ بِدَايَةِ تَصْنِيعِ الْحَدِيدِ الْمُسْتَخْلَصِ مِنْ فِلْزَاتِهِ، وَاسْتِخْدَامُهُ فِي بَعْضِ الْأَعْرَاضِ، لَا تَزَالُ مَجْهُوْلَةً، وَيُعْتَقَدُ بِأَنَّهَا تَعُودُ إِلَى عَصُورٍ مَا قَبْلَ التَّارِيخِ.

إِنَّ أَقْدَمَ الْقِطْعِ الْحَدِيدِيَّةِ الْمَكْتَشَفَةِ مِنْ تِلْكَ الْحَقِيقَةِ هِيَ الَّتِي عُثِرَ عَلَيْهَا بَيْنَ حِجَارَةِ الْهَرَمِ الْأَكْبَرِ فِي مِصْرَ، وَبَعْضُ مَا خَلَفَهُ الْحِثِّيُّونَ عَلَى الْخَوَاتِمِ وَالْخُلِيِّ الْمَصْنُوعَةِ مِنَ الْحَدِيدِ ...، إِلَّا أَنَّ هَذَا لَا يَعْنِي أَنَّ صِنَاعَةَ الْحَدِيدِ تَعُودُ فَقَطْ إِلَى نَحْوِ (٥٠٠٠) سَنَةً قَبْلَ الْمِيلَادِ).

واته: سەرەتای دروستکردنى ئاسن که لە کەرەستە خاوەکەى خۆى دەرپهينئى و، بەکارپهينئى بو مەبەستەکان، تاكو ئیستا نەزانراوەو، واپدەچئ بەهرەمەند بوون لە ئاسن و دۆزانەهەو ئاسن بگەرێتەو بو پېش مېژوو (واته: پېش مېژووئیک که نووسراوەتەو، مېژووى بەشەر) دیرینترین پارچە ئاسن که دۆزراوەتەو لەو ماوەیەدا، ئەوێه که لەنیو بەردەکانى هەرپەمە گەرەکەى مېسردا دۆزراوەتەو، هەندیک لەوێه که حیثیهکان (که لە شام بوون) لەو ئەنگوستیلەو لە خشلانەى دروستیان کردوون لە ئاسن، لەوئى دۆزراوەتەو، بەلەم ئەمە ئەو ناکەپەنئى که دروستکردنى ئاسن، تەنیا دەگەرێتەو بو (٥٠٠٠) سال پېش زاین.

واته: (٧٠٠٠) سال لەمەو پېش، بەلکو دیرینتریشە.

ب- (بِدَايَةُ بِنَاءِ الْأَفْرَانِ بِصَهْرِ الْحَدِيدِ، كَانَتْ مَعَ بِدَايَةِ مَا يُسَمَّى بِعَصْرِ الْحَدِيدِ الَّذِي تُعَدُّ بِدَايَتُهُ نَحْوَ عام: (۱۲۰۰) قَبْلَ الْمِيلَادِ)، سەرەتای دروستکردنی فرنەکان بۆ تواندنەوێ ئاسن، لە سەرەتای ئەو سەردەمەوێ بوو، کە پێی دەگووترێ: چاخى ئاسن {چونکە پێشتر چاخى بەردیی (العصر الحجر) هەبوو، کە مەروڤ کەل و پەلەکانى خۆى هەموو لە بەرد دروستکردوون، سەرەتای چاخى ئاسنیش دەگەرێتەوێ بۆ (۱۲۰۰) سالی پێش زاین.

واتە: (۲۲۲۲) سالی لەمەو پێش.

ج- (بَدَأَ التَّطَوُّرَ الْكَبِيرَ لِصَنَاعَةِ الْحَدِيدِ فِي مُتَنَصِّفِ الْقَرْنِ التَّاسِعِ عَشَرَ، لِسَبَبَيْنِ: أَوَّلًا: هُوَ الْبَدْءُ بِاسْتِخْدَامِ الْهَوَاءِ الْمُسَخَّنِ بَدَلًا مِنَ الْهَوَاءِ الطَّبِيعِيِّ فِي النَّفْخِ، وَثَانِيًا: هُوَ تَطَوُّرُ صِنَاعَةِ الْفُولَادِ، وَهَذَا فِي هَذَا الْعَصْرِ أَفْرَانٌ عَالِيَةٌ يَصِلُ إِنتَاجُهَا إِلَى (۶۰۰۰) طَنٍ مِنَ الْحَدِيدِ الْخَامِ فِي ۲۴ سَاعَةً)، واتە: سەرەتای گەشەسەندنی گەورەى بەکارهێنانى ئاسن و دروستکردنى ئاسن، دەگەرێتەوێ بۆ ئیوەپاستى سەدەى نۆزدەهەم، ئەویش لەبەر دوو هۆکار:

یەكەم: دەستکردن بە بەکارهێنانى هەوای گەرم بۆ مووشە دەمە، لە جیاتی هەوای ئاسایی بۆ فوو کردن لە فرنەکان (بۆ ئەوێ ئاگرە کە خوێش و ئاسنە کە بتوێتەوێ) لە جیاتی هەوای ئاسایی، هەوای گەرمکراویان بەکارهێنا.

دووهم: دەستیش کرا بە دروستکردنی پۆلا لە ئاسن.

تێستاش لەم پۆژگارەماندا فرنی گەورەى بەرز هەن، کە (۶۰۰۰) تەن ئاسن لە ماوێ (۲۴) سەعاتدا دروست دەکەن، ئەمە (الموسوعة العربية)^(۱) و دەلێ.

بەلام (الموسوعة العلمية الشاملة)^(۲) دەلێ: فرنی واهیه (۱۰،۰۰۰) تەن لە شەوو پۆژیک دا، لە بیست و چوار سەعاتدا دروست دەکات، (دُون تَوَقُّفٍ عَامِلًا

(۱) ج ۸، ص (۱۱۱ - ۱۱۲).

(۲) نامادەکردنی: (أحمد شفيق الخطيب و يوسف سليمان خير الله)، چاپی (۱۹۹۸)ز چاپی یەكەم، چاپی تازه (۲۰۰۳)ز لوپنان.

عَلَى مَدَى عَشْرِ سَنَوَاتٍ مُتَتَالِيَةٍ)، ئەو فېرنە ماوەی دە سالی لە دواى يەك كار دەكات، هەموو پوژیکیش (۱۰،۰۰۰) تەن بەرھەم دێنێ، ئیستا فېرنی ئاوا گەورە ھەيە، بۆ بەرھەم ھێنانی ئاسن.

۳- ئەندازەى ئاسن لە زەوى دا:

(الموسوعة العربية) ^(۱) دەلى: (يَعْدُ الْحَدِيدُ ثَانِي الْمَعَادِنِ بَعْدَ الْأَلْمُنِيَّومِ فِي الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَيُؤْلَفُ نَحْوُ (٥٠) مِنْ وَزْنِ الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَنَحْوُ ٣٧% مِنْ كُتْلَةِ الْكُرَّةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَمَعَ ذَلِكَ فَهُوَ لَا يُوْجَدُ بِالشَّكْلِ الْحُرِّ فِي الطَّبِيعَةِ إِلَّا نَادِرًا فِي بَعْضِ الرُّسُوبَاتِ وَالصُّخُورِ الْبَازِلْتِيَّةِ وَمَخْلَقَاتِ الْبَيَازِكِ...).

واتە: ئاسن دووھەمین کانزایە لە دواى ئەلەمینیۆم {ئەلەمینیۆم زیاتریشە لە ئاسن لە سەر زەوى} لە توێکلی زەویدا، کیشی توێکلی زەوى (٥٠%) ی ئاسنەو، لە کۆی خڕۆکەى زەوى (٣٧%) ی کیشی خڕۆکەى زەوى ئاسنە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا، ئاسن بە شیوەى ئازاد لە سروشتدا نیە، مەگەر بە دەگمەن، لە ھەندیک نیشتووەکان و، لە ھەندیک بەردى بازەلتیی و، لە ھەندیک پاشماوەى نەیزەکەکان (کە لە ئاسمانەوہ دێنە خوار).

۴- گرنگی و بایەخیی ئاسن لە ژيانى مرقۇدا:

(الموسوعة العلمية الشاملة) ئاوا باسى گرنگی ئاسن دەكات و ^(۲) دەلى:

(لَوْلَا الْحَدِيدُ وَالْفُؤْلَادُ مَا كَانَ يَتَيَسَّرُ لَنَا تَصْنِيعُ السَّيَّارَاتِ، وَلَا تَشْيِيدُ الْمَبَانِي الشَّاهِقَةِ، وَلَا إِنتَاجِ الْمَكَنَاتِ الَّتِي تَصْنَعُ لَنَا تَقْرِيبًا كُلَّ شَيْءٍ، فَالْحَدِيدُ أَرْخَصُ الْفُلَزَاتِ

(۱) ج، ۸، ص (۱۱۲).

(۲) نامادەکردنى: (أحمد شفيق الخطيب ويوسف سليمان خير الله)، چاپى (۱۹۹۸) ز چاپى يەكەم، چاپى تازە (۲۰۰۲) ز لوبنان.

الَّتِي نَسْتَعْمِلُهَا وَأَهْمُهَا، وَهِيَ يُسْتَخْرَجُ مِنْ خَامَاتِهِ الصُّخْرِيَّةِ الْمُخْتَلِفَةِ، ثُمَّ يُحَوَّلُ مُعْظَمُهُ إِلَى الْفُولَادِ (...).

واته: نه گهر ئاسن و پۆلا نه بوونایه، ئیمه دروستکردنی سه یاره کان و بهرزکردنه وهی بینا زۆر بهرزه کان، ههروهها دروستکردنی تیکپرای ئامیره کان، که هه موو شتی کمان بۆ دروست ده کهن، هیچ کام له وانه مان بۆ ئاسن نه ده بوو، (بۆمان هه نه ده سوورا)و، ئاسن هه زانترین کانزایه که ئیمه ده ریده هینین و، له هه مووشیان گرتگرتو، له ماده ده خامه کانی به ردی جوړاوجوړ ده ریده هینری و، دوایی زۆربه ی ئاسن ده گوێدری بۆ پۆلا.

نتجا با بزاین (د. زغلول راغب محمد النجار)، له کتیبه که ی خوئی (الأرض) دا چی ده لئ؟ نه و درێژتر باسی سووده کانی ئاسن ده کات و، له چه ند خالیکدا، قسه کانی نه و کورت و پوخت ده که ی نه وه،

ده لئ: که خوا ده فهرموئ: ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ئیمه بۆ نه وه ی له فهرمایشتی خوا باش تئ بگه ین، ئاسن هیزه زۆره که ی چیه و سوودو که لکه کانی چین بۆ خه لک؟ باسه رنج بده ین^(۱):

۱- یه که مین سوودی ئاسن نه وه یه: که به هوئی بوونی ئاسنه وه له نێو خرۆکه ی زه ویدا، وا کراوه زه و ی به که لکی لئ ژیان بئ، چونکه نه و نه ندازه زۆره ی ئاسن که له نێو کرۆکی زه و ی دا هه یه، له نێو کرۆکه ره قه که ی و، له نێو کرۆکه شله که یدا هه یه، پۆلێکی کاریگهر ده بینئ له وه دا، که خرۆکه ی زه و ی ئیمه سه قامگیر بئ.

ههروهها ئاسن له نێو زه ویدا کاریگه ریه که ی زۆری هه یه، له و باره وه که هیز ی راکیشانی زه و ی و، مه جاله موگناتیسیه که ی په یدا بئ، که به هوئی نه و هیز ی راکیشانی زه و ییه وه و، به هوئی نه و مه ودا موگناتیسیه وه یه، که زه و ی به رگه

(۱) نه و باسه زانستیانه دینیه پێش، بۆ نه وه ی یارمه تی زیاترمان بده ن بۆ لئ تیکه شتی فهرمایشته کانی خوا.

ھەوا بە دەۋرى خۇيەۋە دەھىلپتەۋە، ھەروھە بەرگە ئاۋىي كە چۈار لەسەر پىنجى پانتايى زەۋى دەرياكەن، بە ھۆى ھىزى پاكىشانى زەۋىيەۋە، بەدەۋرى زەۋىيەۋەيە، ئەۋىش بەھۆى ئەۋ ئاسنە زۆرەۋە كە (۳۷٪) ھەموو خۇكەي زەۋىيە لەئىۋ ھەناۋى زەۋىدا ھەيەۋ، ئەۋ ھىزى پاكىشان و، ھىزى موگناتىسىي پەيدا دەكات.

ئىچا ئەۋ بەرگە ھەۋايەي كە لە دەۋرى زەۋىيە، بەھۆى ئاسنەۋەيەكە لە زەۋى دا ھەيە، {ھىزى پاكىشانە كە بەرگە ھەۋا دەھىلپتەۋە} ئىمە دەپارىزى لە ھەموو تەنۈلكە گەردوونىيەي بەرەۋ پۈۋى زەۋى دىن، لە شىۋەي بلىسەۋ نەيزەكەكان دا، ھەروھە ئەۋ تىشكە زىانبەخشانەي زەۋى و جگە لە زەۋىيە، بەرگە ھەۋا دەمانپارىزى لە مليۋنان تەن، لە نەيزەكەكان كە بەشىۋەي بلىسە دەسوۋتتىن و لە شەۋاندا ديارن، زۆربەيان دەسوۋتتىن و، كەمىكىان لى دەمىننەۋە، كە جارى وايە دەكەۋنە سەر ھەندىك شۈىنى زەۋى، بەلام لەبەر ئەۋەي زۆربەي پانتايى زەۋى، ئاۋە، زياتر دەكەۋنە ئىۋ دەريايەكان، ھەروھە ئەۋ ئاسنەي لە ئىۋ زەۋى دا ھەيە، يارمەتىي بەرگە ھەۋاي زەۋى دەدات، كۇنترۈلى ھەندىك لە پىكھاتەكانى خۇي بىكات، ۋەك: ئاۋ، ئۆكسجىن، دوۋەم ئۆكسىدى كاربۇن و ئۆزۈن، ئەۋانە ھەموۋيان بەھۆى ئەۋ ماددەي ئاسنەۋەن، لەئىۋ ھەناۋى زەۋىدايەۋ، ۋەك گوتمان: (۳۷٪) ھەموو گۆي زەۋى پىك دىنى و، ئەۋەش ۋاي كەردەۋ زەۋى بە كەلكى ژيان بى.

۲- توخمى ئاسن لە خشتە بنەپەتتەيەكانى پىكھىنانى خانەي زىندوۋە، چونكە پىكھاتەكانى ئاسن دەچنە ئىۋ پىكھاتەي ئەۋ كلۇرۇفيلەي لە ئەنجامى تىشكە پىكھاتن دا پىك دى و لە ئەنجامى ئەۋەش دا ئاسن لە ئىۋ رۈۋەك دا پەيدا دەبى.

۳- ئاسن دەچىتە ئىۋ پىكھاتەي پىرۋىنەكانى ئىۋكى زىندوۋەكانەۋە، ھەلبەتە ئىۋكى خانەكانىش كىرۇمۇسۇمەكانىان تىدا ھەن و، ئاسن پىكھىنەرى ئەۋانەشە.

۴- ھەرۋەھا ئاسن پىكھىنەرىكى گىرىگى ھىمۇگلىۋىنە، ھىمۇگلىۋىن ئەو ماددە بىنەپەتىيەھ لى خىرۇكە سوورەكانى خوئىندا ھەيە، خىرۇكە سوورەكانى خوئىنىش، ئۆكسجىن لى سىيەكانەھ لى رىيى خوئىنەھ دەگۈزەنەھ بۇ ھەموو خانەكانى جەستە.

۵- ھەرۋەھا ئاسن پۇلىكى گىرىگ دەگىرى لى پىرۇسەي سووتاندنى نىو خانەكان دا، كە پىي دەگوتى: مېتاپۇلىزم واتە: حالەتى ھەرسىكرىنى وزەي نىو خانەكان، ئەوئىش دىسان ھەر ئاسن دەورى تىدا دەبىنى و، ئاسن رىژەيەكى زۆرى لى نىو جەرگ و سېل و گورچىلەكان و ماسوولكەكان و مۇخى سوورى ئىسقان دا ھەيە، مەروڧ پىيوسىتى بەو رىژە ئاسنە ھەيە، كە لى نىو ھەموو ئەوانەدا ھەيە.

۶- ھەرۋەھا جگە لى جەستەي مەروڧ، ئاسن شاپەگى ھەموو پىشەسازىيە مەدەنىي و ەسكەرىيەكانەھ، پەنگە تىمە جۆرىك لى پىشەسازىيمان دەستەكەوى كە ئاسن تىيدا بەشدار نەبى بە رىژەيەكى زۆر.

ھەر لى بارەي سوودەكانى ئاسنەھ (د. محمد الراتب النابلسي)ىش، ھەندى شت دىنى، كە ھەندىكىان جۆرىك لى دووبارەشيان تىدا ھەيە لى گەل ئەو دەدا كە (د. زغلول راغب محمد نجار)، ھىئاي، بەلام بۇ زياتر تىشك خستە سەر سوودەكانى ئاسن، قسەكانى ئەوئىش دىنىن^(۱):

۱- (النابلسي) گوتتويەتى: ھىچ پىشەيەك نىە لى سەر زەوى، مەگەر ئامپازەكانى ئاسن، ھەر لەو كەسەھەي زەوى ھەلدەقەنى، ھەتا ئەو كەسەي ەمەلىياتكى دىل دەكات، ھەرۋەھا ئاسن لى (۹۶%) كى كانزايەكان لى ئاسنەھ دىن، (واتە: سەرچاۋەكەيان ئاسنە) پىشتەر وا دەزانرا رىژەي كانزاي ئاسن لى زەويدا كەمە، بەلام دوايى بۇيان دەرەكەوت كە (۵%) تويىكىلى زەوى و، كۆي زەوى رىژەي (۳۷%) ئاسنە، بەلام تويىكىلى زەوى (۵%) ئاسنە، كە ئەوئىش دەكاتە (۷۵) ھەزار مىليۇن مىليۇن تەن، واتە: (۷۵) ھەزار ترىليۇن تەن ئاسن لى تويىكىلى زەوى دا ھەيە.

۲- ھەموو جەستەى مروڧ (۳) گرام لە ئاسنى تىدايە، واتە: پىنج لەسەر سەد ھەزار (۵/۱۰۰۰۰) گرام، ئەگەر مروڧىك بە (۷۵) كىلو دابىرى، ماناى واىە (۷۵،۰۰۰) گرام كىشەكەيەقى و (۳) گرام ئاسن لەو (۷۵،۰۰۰) گرامە، لەو (۷۵) كىلويە، لە جەستەى مروڧدا ھەيە، ئنجا ئەگەر ئەو (۳) گرامە لە جەستەى مروڧدا نەبووايە، بە شيۋەيەكى ھاوكويى (معدل) مروڧ دەمرد، چونكە ھەر ئەو سى گرامە ئاسنەو لە جەستەى مروڧدا ھەيە، دەچنە ئىو ھىموڭلۆيىن لە خرۆكە سوورەكان داو، خرۆكە سوورەكانىش بەھوى ھىموڭلۆيىنەو، ئوكسجين ھەلدەگرن لە سىيەكانەوہ بۆ خانەكان، كارگەكانى دروستكردنى خرۆكە سوورەكانىش لە جەستەى مروڧىكى مام نىۋەندى دا، لە ھەر چركەيەكدا دوو ملىۋن و نىو خرۆكەى سوور دروست دەكەن، ھەروەھا لە ھەر چركەيەكيشدا دوو ملىۋن و نىو خرۆكەى سوور لە جەستەى مروڧدا دەمرن، ئنجا ئەو خرۆكە سوورائە، كە بەھوى ھىموڭلۆيىنەو كە ماددەى ئاسنيان تىدا ھەيەو ئوكسجين دەبەن بۆ خانەكان، دوايى ئەو خانانەى ئىستىفادە دەكەن لەو ھىموڭلۆيىنەى ئاسنى تىدايە، ئاسنەكە فرى نادەن، بەلكو ئەو ئاسنە دەچى بۆ گوڤستانى سىل و، لەوى شى دەكرىتەوہو ئاسنەكەى وەرەدەگىرى، جارىكى دىكە ئاسنەكە دەنبردىتەوہ بۆ مۆخى ئىسقان كە لەویدا كارگەى دروستكردنى خرۆكە سوورەكان ھەيە، ھىموڭلۆيىنەكەش دەگوازرىتەوہ بۆ جگەر، تاكو ئەويش زەرداوى لى دروست بكات، كەواتە: زەرداوىك كە دروست دەبى، ھەمووى بريتە لە لاشەى خرۆكە مردووہەكانى كە لە خوئىندا ھەن، ھەر بۆيە كاتىك مروڧ پەنگى زەرد ھەلدەگەر، ئەو بەلگەيە لەسەر ئەوہى ماددەى ئاسنى لە جەستەدا كەمە.

۳- ئاسن دەچىتە ئىو پىكھاتەى ھەموو جوړەكانى خوئىن، نەك تەنيا خوئىنى مروڧ، بەلكو خوئىنى ھەموو ژيانداران، ھەروەھا ئاسن دەچىتە ئىو پىكھاتەى ھەموو گەلايەكان، ھەموو ئەو پرووہەكانەى گەلايان ھەيە قەدو چل و پۆپيان ھەيەو، ماددەيەكى پىكھتەرى گرنگيانە، بۆيە زۆربەى سەوزەو دانەوئىلەكان بۆ وىنە: نىسك دەولەمەندە بە ماددەى ئاسن، ھەروەھا ميوەكان بۆ وىنە: سىو دەولەمەندە بە ماددەى ئاسن، ھەر بۆيەش سىۋىك كە پارچەيەكى لى دەكەيەوہو لە وىى دادەنئى، دەيىبىنى پەنگەكەى مەيلەو ژەنگاويى ديارە، چونكە ئەو ماددە ئاسنەى تىدايە لەگەل ھەوادا، يەكىگرتوہ.

۵- چۆنىھتېيى دابەزىنى ئاسن بۆ سەر زەۋى:

بۇ ئەمىش جارىكى دىكە دەگەپئىنەۋە بۇ كىتپەكەي (د. زغلول راغب محمد النجار)، خوا پاداشتى بداتەۋە، كە زۆر بە جوانىي تەفسىرى ئەۋ ئايەتە موبارەكە دەكات و پرونى دەكاتەۋە، چۆن ئاسن لەسەرئۆە بۆ سەر زەۋى دابەزىۋە! ھەر يەكسەر لە كىتپەكەيەۋە^(۱)، خولاسەكەي دېنم و يەكسەرىش بە كوردىي دەپھېنم، دەلئ:

لە لىكۆلپىنەۋەيەك دا لە بارەي دابەش بوونى توخمەكان، لەۋ بەشەي گەردوون دا كە بۇ ئىمە زانراۋە، بە تەلسكۆبەكان بىنراۋە، تېپىنى ئەۋە كراۋە كە گازى ھایدروچىن (۷۴٪)ى ماددەي گەردوونە، لە پروى زۆرىيەۋە لە دۋاي ھایدروچىن، ھىليۇم ھەيە كە لە (۲۴٪)ى پىك دېنئ، ئنجا ئەم دوو توخمە: ھایدروچىن و ھىليۇم سادەترىن و سووكترىن توخمەكانى گەردوون، كە بە ھەردووكيان (۹۸٪)ى ماددەي زانراۋە بىنراۋە پىك دېنئ، ئەۋانى دىكە بە ھەموۋيان ئەۋەي تاكو ئىستا بۇ ئىمە زانراۋە، كە دەۋرى سەد (۱۰۰) توخمن بە ھەموۋيان (۲٪)ى ماددەي گەردوونى بىنراۋە بۇ ئىمە پىك دېنئ، [بۆيە دەلئم: گەردوونى بىنراۋە بۇ ئىمە، چونكە مەرج نىە گەردوون بەس ئەۋەندە بئ كە ئىمە دەپپىنن، ۋەك پىشتىرش گوتوۋمانە: ئەۋەي دەپپىنئى ۋا پىدەچى ھەموۋى لە سنوۋرى ئاسمانى يەكەم دابئ، چونكە خوا دەفەرمۋى: ﴿رَبِّمَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْرِيحٍ﴾ الملك: ۵. ئاسمانى يەكەممان بە چرايان پازاندۆتەۋە، ئنجا ھەرچى كە ھەكەشانە ئەستېرەيە ھەموۋى وشەي (مَصْرِيح)ى بەسەردا دئ، (السَّمَاءُ الدُّنْيَا) ش، يانى: (السَّمَاءُ الْأَقْرَبُ)، دنيا (مؤنث)ى (أدنى)يە، ئاسمانى نىزىكتەر لە ئىۋەمان بە چرايان پازاندۆتەۋە، چرايەكانىش مەبەست ئەستېرەكانن، كەۋاتە: ھەرچى كە ھەكەشان و كەلە كە ھەكەشانە، ھەموۋى لە سنوۋرى ئاسمانى يەكەمدابئ، ئنجا

لە ئىتو ئەو ئەستىرانەدا، ھەموویان ئەو پېرۆسەيان لە ئىتودا ئەنجام دەدرى كە
 يەكگرتتى ئىوكىي (الْإِنْشَاء النُّووي)، پىندەگوترى، بەلام ھەندىكىيان لە ئەستىرەكان
 كە گەورەترن، ھىزىكى زۆر لە وزە، وزەيەكى زۆر بېرەزا يان لى دەردەچى،
 كە پىي دەگوترى: وزە ئەستىرەكان، ئنجا لە ئەنجامى ئەو وزەيەدا، كە لەو
 ئەستىرەيە دەردەچى، دوايى وردە وردە ئىو جەرگەي ئەستىرەكە دەيتە ماددەي
 ئاسن، دواي ئەوەي وزەكەي لىو دەردەچى، ئاسن دەمىتتەو، ئنجا ئەویش زۆر
 گەرم دادى و، سەرەنجام ئەو ئەستىرەيە دەتەقتەو، پارچەكانى بىلادەبنەو بە
 لاپەرەي ئاسمان دا، تاكو دابەزن بۆ سەر ئەستىرەكانى دىكەو بۆ سەر خرۆكەكان،
 ئنجا خۆرى ئىمە كە بەشىوہەي كى بنەرەتسى لە ھايدروچىن پىك دى، ئىوكەكانى
 ھايدروچىن كە لەگەل يەك دا يەك دەگرن، بۆ ئەوەي غازى توخمى دووھم
 كە ھىليۆمە پىكىتتن، ھىزىكى زۆر لە خۆر دەردەچى كە گەرمىيەكەي دەگاتە
 دە (۱۰) مليون پلەي سەدىي، ئەوەي وا دەكات ئەم خۆرەي ئىمە ھىتتەو،
 ئەوہەيە كە غازى ھىليۆم وردە وردە لە ھايدروچىن دروست دەبى، كە لە
 ئىو خۆردا زۆرەو، خۆرىش وردە وردە دەكشى، ھەتا ئىوكەكەي گەرمتر دەبى،
 ئەویش پتر دەكشى و غازى ھىليۆمى لى دەردەچى، ئەستىرەيەكەي ئاسايى
 وەك خۆرەكەي ئىمە دىوي دەرىي بە (۶۰۰۰) پلەي سەدىي مەزەندە دەكرى،
 بەلام ھەتا بەرەو قوولايى خۆر بچىن، پلەي گەرمىيەكەي بەرزترە، ھەتا دەگاتە
 ئىوكى خۆر (۱۵) مليون پلەي سەدىي گەرمە، زانايانى گەردووناس دەلین: ئەگەر
 بىت و نيوہ ئەو ئەندازە ھايدروچىنەي لە خۆر دايە، ھەمووي بگۆرى بۆ
 ھىليۆم، پلەي گەرمىي لەئىو جەرگەي خۆردا، دەگاتە (۱۰۰) مليون پلەي سەدىي،
 ھەرۋەھا زانايان دەلین: مەزەندەيان كردوہ كە دەگونجى پلەي گەرمىي ئىو
 جەرگەي خۆر، بگاتە (۶۰۰) مليون پلەي سەدىي، لە ئەنجامى ئەوہدا بەشىكى
 كاربۆنەكەي دەگۆرى بۆ سۆديۆم، دوايى بۆ مەگنسيۆم، دوايى بۆ نيون، ئنجا لە
 دواي ھەموو ئەوانە، ئاسن دروست دەبى.

ئىنجا ئەو ئاسنەي سەر زەوى، بەرھەم و ئەنجامى تەقىنەۋەي ئەو ئەستىرانەيە كە ئىو جەرگە كىيان بۆتە ئاسن و، دوايى تەقىونەۋەو ئاسنەكە بىلاو بۆتەۋە، ئەو ماددەي ئاسنەش لەو ئەستىرە گەورانەۋە، كە بە گەردووندا بىلاو بۆتەۋە، زەوى بەشى خۇي بۆ ھاتەۋە، ئىستا رىژەي ئاسن لە خۇرى ئىمەدا ئەندازەكەي زۆر زۆر كەمە: (۲۷/۱۰۰۰) قەبارەكەيەتى، كە رىژەي ئاسن ئىتىدا لە ھى زوحەل و عەتاردو زوھرە، ھەموويان كەمتەرە.

ئىنجا زەوى ئىمە كاتىك لە خۇر جىابۆتەۋە، ۋەك تۆپەلىك لە خۇلەمىش و توخمى سووك بوۋە كە پىكەۋە كۆبوونەتەۋە، بەلام ئەو تۆپەلە كە ۋەك خۇلەمىش پىك بوۋە لە ماددە توخمى سووك بوون، بارانىك لە نەيزەكەكانەۋە كە ماددەي ئاسنيان ئىتىدا بوۋە، ھاتەۋە، لە دەرەۋەي كۆمەلەي خۇرەۋە لە ئەنجامى ئەۋەدا كە زۆر بە خىرايى ھاتەۋە، زۆرىش قورس بوۋە، يەكسەر چۆتە ئىو جەرگەي زەويىيەۋە، لەۋىدا ئىو جەرگەي زەوييان پىكەيىناۋە.

ھەموو زەويىش لە ھەوت بەش پىك دى:

يەكەم: كاكلىكى زۆر رەق بەشىۋەي تۆپىكى زۆر گەۋرە، كە ھەمووي ماددەي ئاسن و نىكلەۋ، ئەندازەي رىژەي ئاسن لەو تۆپەلەي ئىو جەرگەي زەويى دا دەگاتە: (۹۰٪) و، (۹٪) شى نىكلەۋ، (۱٪) دىكەش ھەندىك توخمى دىكەي سووكن.

دوۋەم: ئىنجا لە دواي ئەو تۆپەلەي ئىو جەرگەي زەوى كە زۆر رەقە، تۆپەلىكى دىكەي شل دى، ماددەيەكى شلە بە ھەمان شىۋەي پىكەھاتە كىمايى، واتە: ديسان ئەويش (۹۰٪) ئاسنەو (۹٪) نىكلەۋ (۱٪) ىش ھەندىك لە توخمەكانى دىكەن.

ئەم دوو پىكەھاتەي زەوى، واتە: ھەم ئىۋكەي رەقەكەي و ھەم ئىۋكە شلەكەي كە بە دەۋرى ئىۋكە رەقەكەدا ھەيە، بە ھەردووكيان (۳۱٪) كۆي زەوى پىكدىنن.

سىيەم و چوارەم و پىنجەم: ئىنجا لە دواي ئەو دوو ئىۋكە رەق و ئىۋكە شلە، سى چىنى دىكەي زەوى دىن چىنەكانى: سىيەم و چوارەم و پىنجەم، ئەوانە پىيان

دەگوترى: پىئوھ پىچراوى زەۋى (وشاخ الأرض)، ئەو سى چىنەش: چىنى بىنەۋە، چىنى ئىۋەراست و، چىنى سەرئىن.

شەشەم و ھەتەم: ئىنجا دۋى ئەو پىنچ چىنە، دوو چىنى دىكە دىن كە پىيان دەگوترى: بەرگى بەردىي (الغلاف الصخري)، ئەۋىش لە دوو توۋىژ پىك دى: توۋىژى شەش و توۋىژى ھەت، يەكەمىيان ھى پىش توۋىكل، ئەۋەى دىكەشيان توۋىكل، ئىنجا ھەتتا بەرەو سەرئى دىي، پىژەى ئاسن كەم دەبىتەۋە، پىش پىژەى ئاسن ۋەك گۈمان: (۹۰٪)، دۋاىي ۋەدە ۋەدە پىژەى ئاسن كەم دەبىتەۋە، تاكو دەگاتە توۋىكلى زەۋى و پىژەى ئاسن دەبىتە (۵٪).

بۆيەش گەردووناس و زانىيانى زەۋىناسىي (جىۋلۇجيا) ئىستا زياتر ئەو قەناعەتەيان بۇ دروست بوۋە، كە ئەو ئاسنەى لە زەۋىدا ھەيە - كە (د. زىغلول النجار)، بە (۹۰،۳۵٪)، مەزەننەى كەردوۋە، ئەۋانەى دىكە گوتوۋىانە: (۳۷٪) ھەموو گۈى زەۋى پىك دىتى - ھەموو ئەو ماددەى ئاسنە لە ئەستىرە گەۋرەكانەۋە ھاتوۋە، كە پىيان دەگوترى: (النجوم المستعرة)، ئەستىرە گىرگىتوۋەكان و تىشكى زۆر زۆريان ھەيە، لە ئەنجامى ئەۋەدا كە ۋەزى زۆريان سەرفكردوۋە ئاسن ماۋەتەۋە لە نىۋ جەرگەى دا و دۋاىي تەقىۋەتەۋە، ئىنجا ئەو پارچە ئاسنانەى نىۋ ئەو ئەستىرانە دابەزىون، بە شىۋەى بارانكى گەۋرەى ئاسن بۇ نىۋ زەۋى، ھەلەتە نەك تەنبا بۇ نىۋ زەۋى، بەلكو بۇ نىۋ خۇكەكانى دىكەى كۈمەلەى خۇرىش، ئەو ئاسنە لە ئەنجامى ئەۋەدا ھاتۇتە نىۋ زەۋى، ئىنجا ئايا بۇچى لە نىۋ جەرگەى زەۋىدا ئاسن زياترە: (۹۰٪) و ئەۋەى دىكەش نىكلە؟ لەبەر ئەۋەى ئاسن قورستەرە، لەو ئەستىرە بەرزانەۋە كەۋتۇتە نىۋ جەرگەى زەۋى، ئەو كاتىش زەۋى ۋەك ئىستا نەبوۋە رەق و پتەو سارد بىتەۋە، بەلكو ۋەك ۋەك تۇپەلىك خۇلەمىش ۋابوۋە، يەكسەر ئەو ئاسنە بارىۋە قورسە ھاتوۋە لە نىۋ جەرگەى زەۋى دا قەرارى گرتوۋە، كاكلى زەۋى پىكەنناۋە، ھەم كاكلى رەقەكەى و ھەم كاكلى شەكەى، ئاگر پىژىنەكان (براكىن) يىش كە پەيدادەبن، ماناى واىە ئاسنە

شل و تواوهیه که به دهوری نیوکه رهقه که وهیه، جار جار له هه ندیک شوینی زهوی دیته دهری، هه ر بویه ش که دیته دهه هه مووی ئاسن و نیکل و نهو ماده تواوانه که زور زور گهرمهو، جاری وایه زور به زده بیتتهوه، چونکه به فشاریکی زور له نیو جهرگه ی زهوییه وه درده قولی.

ئهمه کورتهیه ک بوو له باره ی پیناسه ی ئاسن و، له باره ی نهوه وه که خوا ع که دهفرموئ: ئاسنمان دابه زاندوه، ئایا دابه زاندنی ئاسن چ چه مک و واتایه کی هیه؟ به پیی نهوه ی زانیاری گهردووناسی و زانیاری زهویناسی، ئهم رۆژگاره ی ئیمه بۆی ده رکه وتوه.

له کۆتایی ئهم دهرسه ماندا ده لیم: ئیمه له سه رمان پتویسته به پیی نهوه که زانیاری له رۆژگاری ئیمه دا پتیکه یشتوه، ته ماشای ئایه ته کان بکه ین، که بیگومان سه ره تای وه حیی کۆتایی زانسته، زانست له کوئ کۆتایی دی، وه حیی له وپوه ده ست پیده کات، چونکه زانست بریتیه له باسی دروستکراوی خوا، به لام وه حیی فره مایشتی خوایه، بویه پتویسته نهو شتانه ی قورنن باسیان ده کات، که په یوه ستی به گهردوونه وه، به دروستکراوه کانی خواوه، هه ولبده ین: زانست چی بو ده رکه وتوه، له و رووه وه ئیمه بو زیاتر روونکردنه وه ی چه مکی ئایه ته کان، که له و باره وه ده دوین، له و زانسته به هره مه ند بین، به لام بیگومان ده بی بلین: ئهمه به پیی نهوه ی تاکو ئیستا مرؤف پیی گه یشتوه، گومانیشی تیدا نه، هه تا زانست زیاتر به ره و پتیشه وه به چی، چه مک و واتای نهو ئایه تانه ی له و باره وه قسه ده که ن، روونتر ده بیتته وه، زانیاریش بیگومان پله پله یه، زانیاری ره هاو بی خلت، ته نیا له وه حیی خوا ی پهروه دگار دایه، به لام به شه ریش خوا ی زاناو توانا توانایه کی داوه تی، ده توانی زور شت بزانی و، به نه ندازه ی نه وه ش که شت ده زانی، زیاتر له فره مایشتی خوا تیده کات.

مه سه له ی دووهم:

نیررانی نووح و ئیبراهیم (علیهما الصلوة والسلام) و هیشتنه وهی پیغه مبه رایه تی و بهرنامه ی خوا له و هه که یاندا، دوا یی نیررانی پیغه مبه رای دیکه و، شوین خستنی عیسای کوری مه پیه م بو هه موویان، واته: له دوا ی هه موویانه وه به ماوه یه که پیتی چوووه، پیدانی ئینجیل و په رۆش و به زه یی خستنه نیو دلی شوینکه و تووه کانی و، داهینانی ره بانیه تیک له لایه ن شوینکه و تووانیه وه، که خوا له سه ری دانه نابوون و، خوا جگه له رازی کردنی خو ی له سه ر پتیو یست نه کردبوون، بر واداره کانیا ن پاداشتیان هه یه و، لاده رانی شیان سزا:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ فَتَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ رُسُلَنَا وَفَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَفَاتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته له چوارده بر گه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾، به دنیاییش نووح و ئیبراهیممان (به پیغه مبه رای) ناردن، ئهمه ده گه پیته وه بو پسته ی پیتی، وه که گیرانه وهی تاییه ت بو سه ر گشتی، ئایه تی پیتی فه رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرُهُ وَرُسُلُهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، ئنجا ئهمه وه که گیرانه وه و بادانه وهی تاییه ته بو سه ر گشتی، دوا ی ئه وهی خوا ﷺ به گشتی باسی پیغه مبه رای کردوه، که به به لگه رۆشنه کانه وه ناردوونی و کتیب و ته رازووشی له گه ل دابه زاندوون، واته: بهرنامه یه ک و هاوسه نگییه ک و دادگه رییه ک، که ئه و بهرنامه یه گرتوو یه ته نیو خو ی، بو ئه وهی

خەلک بە دادگەریی بەرپۆه بچن، ئنجا بە تاییەت باسی دوو لە پێغەمبەرایێ یە کجار پایە بەرزى خۆی دەکات، کە یەکیان بە (أَبُو الْبَشَرِ الثَّانِي) و، ئەوەی دیکەشیان بە (أَبُو الْأَنْبِيَاء) ناودارە، نوح عليه السلام پێی دەگوترێ: دووهمین بابی مەروفايەتی، لەبەر ئەوەی ئەوانەى لە کەشتیە کەدا لەگەڵی سوار بوون، هەموویان لەوچەى خۆی بوون، وەک خوا دەفرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ (۷۷)، تەنیا ئەوانیش مانەو لەسەر زەوی، کەواتە: بەشەر لە دواى نووحەو، هەمووی لەوچە نووح عليه السلام بوو، ئیبراھیمیش پێی دەگوترێ: (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابی پێغەمبەران، لەبەر ئەوەی لە دواى ئیبراھیم، هیچ پێغەمبەرێک نەهاتو، کە لە وەچەى ئیبراھیم نەبووبێ، وەک خوا ﷻ دەفرموی:

(۲) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، لەوچەى ئەواندا، هەم پێغەمبەرایەتی و هەم کتیب و بەرنامەى خۆمانان دانا، هەر پێغەمبەرێک لە دواى نووح هاتبێ، لە وەچەى نوح بوو، هەر پێغەمبەرێکیش لە دواى ئیبراھیم هاتبێ، لەوچەى ئیبراھیم بوو، ئنجا ئایا ئەم دوو پێغەمبەرە (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆچی خوا بە تاییەت ناوی هێناون؟ چونکە هەردووکیان لەسەر ئاستی مەروفايەتی ناسراون، هەم نووح، هەم ئیبراھیم، دوو پێغەمبەری نێو نەتەوێی (أُمِّي) بوون، تەنیا هی گەلیکی دیاریکراو و شوێنکی دیاریکراو نەبوون، هەر بۆیەش باسی تۆفانەکەى نووح عليه السلام لە هەموو کتیبە میژووییەکاندا هەیه، هەر لە پۆژەهەڵاتی ئاسیاو بەگرە تاكو میصرو میژووتامیاو پۆم و شوێنەکانی دیکە، هەروەها ئیبراھیمیش عليه السلام تاکە پێغەمبەرێکە کە هەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانیەکان پێزیان بۆی هەیهو، بە پێغەمبەری خۆیانی دەزانن: جوولەکو نەصرانی و موسڵمان - بە پێی ریزبەندی کاتیان باسکردن - هەروەها صابیئەش بەهەمان شێوە، زەرەدەشتیەکانیش بەهەمان شێوە، هەموو ئەوانەش کە خۆیان بە خاوەنی کتیبکی ئاسمانی دەزانن، پێزیان بۆ ئیبراھیم هەیه، بۆیە خوا ﷻ ناوی ئەو دوو هێناو کە دەفرموی: پێغەمبەرایەتی و کتیبمان لەوچەى ئەواندا دانا، ئنجا وەک پێشتریش باسمان کرد، کەواتە: هەم پێغەمبەرایەتی کە وەک پلەو پێگەبەک خوا دایەخشی، هەم ئەو کتیب و پەيامەى وەک وەحیی و سروشیک خوا دەنیرێ، سەرچاوەکیان بەس خۆی پەرورەدگارو مێهرەبانە.

۳- ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾، ئنجا له وه چه ی نوح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که سائیک هه بوون ڕی پاستگرتوو بوون، (مُهْتَدٍ)، (السَّالِكُ صِرَاطَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الْمُوَصِّلُ إِلَى الْغَايَةِ)، که سیک که ڕی پاستی خوا ده گری، که به ئامانجی ده گه ی نئ، (مُهْتَدِي)، هه رچه نده لیڤه (مُهْتَدٍ)، به ته نووین هاتوه، که سیکه ڕی هیدایه تی گرتب، واته: پاسته ڕی بوو، ڕی پاستگرتوو.

۴- ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زۆریکیشیان لادهر بوون، ئه مه ش ئه وه ده گه ی نئ که که میکیان ڕی پاستگرتوو بوون، له وه چه ی ئیبراهیم و نوح (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و زۆربه یان لادهر بوون، ئنجا که ده فهرموئ: لادهر بوون، ئه مه هه مه ده گونجی که م و زۆر لایاندای، به و واتایه ی تووشی گونا هو لادان و سه رپێچی بووبن و، ده شکونجی یه کجاری لایاندای، چونکه (فَسِق)، به مانای لادان (خُرُوج) و، ده رچوونه، ئنجا ده رچوونی به شی هه یه، له هه ندی شتدا، وه ک هه ر که سیک له باز نه ی ئیسلام و ئیماندا هه ی نئ هه وه، به لām تووشی گونا ح بووب و، ده رچوونی گشتیش هه یه، که یه کجاری له باز نه ی ئیمان و ئیسلام هه ی نئ ده ر، لیڤه ش هه ردوو واتایه کان هه لده گری.

۵- ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا﴾، دوا ی به شوین ئه واندای پێغه مبه رانی دیکه مانمان ناردن، (تقفية الرسل: إِتْبَاعُ الرَّسُولِ بِرَسُولٍ آخَرَ، مُسْتَقْفَةً مِنَ الْقَفَا، لِأَنَّهُ يَأْتِي بَعْدَهُ، وَالْآثَرُ: جَمْعُ الْأَثَرِ، وَهُوَ مَا يَتْرُكُهُ السَّائِرُ مِنْ مَوَاقِعَ رَجُلَيْهِ فِي الْأَرْضِ)، (تَقْفِيَةُ) ی پێغه مبه ران ئه وه یه پێغه مبه ریک به دوا ی پێغه مبه ریکی دیکه دا بئێدری، له (قَفَا) وه هاتوه داتا شراوه، واته: پشته مل، چونکه هه ر پێغه مبه ریک له دوا ی ئه و ی دیکه بپروات، له پشته وه ده چی، (آثَر) یش کۆی (آثَر)، واته: شوینیی که سیک که به شوینیکدا ده روا، شوین پئ به جی دێل، واته: پێغه مبه رانمان یه ک به دوا ی یه کدا ناردن، ئه م ته عبیره ئه وه ی لئ ده فامرێته وه که پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ما وه ی زۆریان نه که وتۆته به ی نئ، هه ر له دوا ی پێغه مبه ریک، پێغه مبه ریکی دیکه هاتوه، له سووره ی (المؤمنون) دا خوا ی په روه ردگار زۆر به ڕوونی ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾، واته: دوا ی پێغه مبه ری خۆمانمان یه ک له دوا ی یه ک، په ی تا په ی تاو به بئ پچران، به دوا ی یه کدا ناردن.

(۶) - ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، دوايى عيساي كورى مەرىمەمىشمان ۋە دواخستى، بۆيە خوا ﷺ تەعبىرەكەي ۋا ھىناۋە چونكە عيسا كۆتا پىغەمبەرى بەنوۋ ئىسرائىل بوۋە، ئەۋىش بە دواي زەكەرىياۋ يەحياۋ يۈنۈسى كورى مەتادا ھاتو، ئىجا كىتەبە مېژۋىيەكان بۆمان باس دەكەن، كە (يۈنۈسى كورى مەتتا) لە سەرەتاي سەدەي ھەشتەمى پېش عيسادا ﷺ ھاتو، واتە: لە ئىۋان يۈنۈسى كورى مەتتاۋ تېردرانى عيسادا ﷺ ھەشت سەدە ماۋە ھەبوۋە! بەلام ئەۋە بەراست نازانم و گرىمان ۋاشبوۋى، ئەۋە تەنيا بۆ پىغەمبەرانى بەنوۋ ئىسرائىل ۋابوۋە، بېگومان لە شوئەكانى دىكەش پىغەمبەرانى دىكە ھەبوۋن، بۆيەش خوا ﷺ دەفەرمۈي: بە دواي ھەموۋياندا عيساي كورى مەرىمەمان نارد، چونكە عيسا كۆتا پىغەمبەرى خوا بوۋە ﷺ پېش موھەممەد پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ.

(۷) - ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئىنجىلىشمان پېدا (بە عيسا ﷺ)، ئىنجىل بە زمانى عىبرىي بە ماناي موزدە (بُشْرَى) دى، ھەرۋەھا بە ماناي فېكردىن تازە (التعلیم الجدىد) یش دى، خۇيان ۋايان ناۋاۋە، ئىجا كە دەفەرمۈي: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، پېشتر دەفەرمۈي: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم﴾، واتە: بە دواي شوئەۋارى نوۋح و ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ۋە چەكەيان دا كە پىغەمبەرانىان تېداۋون، پىغەمبەرايمان ناردوۋن، بەلام لەبەر ئەۋەي ماۋەيەكى زۆر كەۋتۆتە ئىۋان عيسا ﷺ ۋە كۆتا پىغەمبەرى پېش خۇيەۋە، لەۋانەي خاۋەن بەرنامەي تايبەت و سەرەخۇن كە موۋسا عليە السلام بوۋە، بۆيە تەعبىرەكەي گۆريۋە فەرموۋىتە: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، ھەرۋەھا عيساي كورى مەرىمەمىشمان نارد لە دوايىدا.

(۸) - ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، پەرۋش و بەزەييمان خستە دلى ئەۋانەۋە كە شوئى كەۋتوبوۋن، واتە: ۋامان لېكردبوۋن: ھەم پەرۋشيان ھەبى و، ھەم بەزەيى، پېشتر گۇمان: (رَأْفَةً)، پەرۋش، ئەۋەيە تۆ بە تەنگ كەسكەۋە بى، كە توۋشى زيان نەبى، دەرگوتى: پەرۋشى فلانكەسمە، واتە: توۋشى زيان بوۋە توۋشى نازەھەتەي

بوو، بەزەیی ئەوەیە تۆ بە تەنگیەو، بی، کە قازانجی تووش بگەیی و سوودی بۆ بیینی، دەگووتری: فلانکەس بەزەیی بە فلانکەسدا ھاتەو، واتە: چاکەیی لەگەڵ کرد، بەلام: پەرۆشی فلانکەسیەتی، واتە: پیتی ناخۆشە کە تووشی ناپەرھەتیی بوو، بۆیە خوا ﷻ ئەو دوو وشەیی وەک دوو سێفەت بۆ خۆی بەکارھێناون: ﴿رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾، واتە: خوا پەرۆشی بەندەکانیەتی تووشی زیان بن، بەزەییان لەگەڵ دەنوێنی کە تووشی خێرۆ چاکەیان کات، ئنجا دەفەرموی: ئیمە ھەم پەرۆش و ھەم بەزەییان خستبوو، دلی ئەوانەو کە شوێن عیسا ﷺ کەوتن، یانی: ئەوانەیی بە راستیی شوێنی کەوتبوون، ھەم پەرۆشی خەلکیان بوو، کە تووشی زیان نەبن و، ھەم بەزەییان پێاندا دەھات، کە تووشی خێرۆ چاکەیان بکەن.

۹- ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾، رەھبانییەتیکیشیان داھێنا، واتە: خۆیان گۆشەگیری و رەھبانییەتیکیان پەیدا کردو دایانھێنا.

۱۰- ﴿مَا كُتِبَتْهَا عَلَيْهِمْ﴾، ئیمە ئەو (رەھبانییەت) ھەمان لەسەر ئەوان پێویست نەکرد بوو.

ئەمە پستەییەکی ئیواخن (جملة معترضة)ە.

۱۱- ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، {دایان نەھینا} مەگەر بۆ داواکردنی رەزامەندیی خوا، (ابْتَدَعُوهَا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، ئەمە باشترین مانا لێکدانەو، بە بۆچوونی من، نەک مانای ئەوەی خوا ﷻ بفرموی: ﴿مَا كُتِبَتْهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، لەسەرمان نەنووسیبوون، لەسەرمان پێویست نەکرد بوون، مەگەر بە مەبەستی ئەوەی رەزامەندیی خوا داوا بکەن، چونکە خوا لە ھەر پەتدا لەسەری نەنووسیبوون، ئەم (مَا) یەش بۆ لابردن (نفي)ە، ئنجا کە سانیک شتائیک داھێنن، بەدلیلیی خوا نایوووسی و پێویستی ناکات، بەلکو پێشی پەسندو باش نیە، نەک ھەر پێویستی ناکات، کەواتە: ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، یانی: ﴿مَا ابْتَدَعُوهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، لێرەدا بۆ کورتکردنەو، پستەییەکیان وشەییەکی قرتێراو، واتە: دایاننەھینا، مەگەر بۆ داواکردنی رەزامەندیی خوا، ھەندیکیش

گوتوو یانه: ئەوان خۆیان دایانەیتاوە و خۆی کاربەجێش لەسەری پێویست نەکردن، مەگەر بۆ ئەوەی پەزنامەندی خۆی پێ و دە دەست بێنن، بەلام وەک گوتمان، ئەو مانایەم پێ بەهێز نیه، چونکە مادام ئەوان ئەو شتەیان پەیدا کردووە دایانەیتاوە، کەواتە: جێگای پەزنامەندی خۆ نەبوو، جێی پەسەندی خۆ نەبوو.

(الرَّهْبَانِيَّةُ: اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الرَّاهِبُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، فَالْقِيَاسُ الرَّاهِبِيَّةُ، الرَّهْبَانِي: مِثْلُ يَخْيَانِي وَشَعْرَانِي وَنَصْرَانِي)، پەهەبانیەت ئەو حالەتەیه، بابای راھیب لەسەری دەبێ، ئەویش بەبێ قیاس ئەو وشەیه هاتو، ئەگەر بەپێی قیاس با، پەهەبانیەت کە لە (رُهْبَانِيَّة) هە هاتو، یان لە (رَاهِب) هە هاتو، دەبووایە گوترا: (الرَّاهِبِيَّة)، بەلام پەهەبانی وەک (يَخْيَانِي)، کە سێک پێشێکی گەورە هەبێ و، (شَعْرَانِي)، کە سێک قژێکی زۆری هەبێ و، (نَصْرَانِي) کە سێک شوێن عیسا کەوتبێ، لەسەر ئەو کێشەنەیه.

(۱۲) - ﴿فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، بەلام وەک مافی چاودێریکردن و، پاراستنی بوو، نەیانپاراست و چاودێریان نەکرد، چونکە (الرَّعِي: الحِفْظُ، وَاسْتَعْيَرُ اللَّفْظُ لاسْتِيفَاءَ مَا تَقْتَضِيهِ مَاهِيَّةُ الْفِعْلِ).

واتە: وشە (رَعِي)، یانی: پاراستن، خوازراوەتەو بۆ ئەو کە دەبووایە وەک پێویست بپارێزرێ و چاودێری بکری، (رَاعِي)، بۆیه پێی دەگوترێ: (رَاعِي)، چونکە چاودێری ئازە کانی دەکات و، ئاگای لێیان دەبێ.

(۱۳) - ﴿فَتَأْتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ﴾، ئنجا ئەوانە یان پڕوایان هێناوو، لەوان پاداشتی خۆیانمان دانی، واتە: ئەوانە یان پاریزگاریان کرد لەسەر ئیمان و پابەندیەک کە لە ئیمانەو پەیدادەبێ، لە شوێنکەوتووای عیسا، ئەوانەیان کە ئەهلی ئیمان بوون و پابەندیش بوون بە داخوازیەکانی ئیمانەو، واتە: کردووی باشیشیان دەکرد، پاداشتی خۆیانمان پێدان.

۱۴- ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زۆر كېشىيان لارى و لادەر بوون، ئەمىش دىسان دەگونجى مەبەست پىتى دەرچوونى بەشىى بى، واتە: تووشى گوناھو تاوان بوون، دەشگونجى مەبەست دەرچوونى گشتىى بى بە يەكجارىى، واتە: لە بازەنى ئيمان و ئىسلامىش دەرچوون.

دوو كورته سەرنج:

يەكەم: خوا دەفەر مۆى: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، لەو دەچەى (نوح و ئىبراھىم) دا، پىغەمبەرلەيتى و بەرنامەمان دانان، مۆژو نووسان گوتتويانە: لە و دەچەى نوح ﷺ لادەرو لارىيەكان برىتى بوون لە ھاوبەش بۆ خوا بىرلار دەرەكان، لە گەلى عادو ئەمموودو، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى يەمەن و، گەلى لووط كە لەشام بوون، ھەرودەھا ھەردوو ھۆزى (اوس و خەزرج) ىش، كە لە مەدىنە (يثرى) بوون، بەلام دواىى خوا ﷺ ئيمان و ئىسلامى بە قىسمەت كردن، لەسەر دەستى پىغەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ.

ھەرودەھا لە و دەچەى ئىبراھىم ﷺ گەلى مەدىنە بوو، خەلكى حىجاز بوو، خەلكى تىھامە بوو، پەنگى ھى شوئىنانى دىكەش بووبن.

دووەم: دواى ئەو دەى خوا دەفەر مۆى: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئىنجا دەفەر مۆى: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، ئەمەش ئەو دەگەيەن كە ئەو نەرمى و ھىمنى و پەرۆشى و بەزەيى، خراوتە دلى شوئىنكەوتووانى عىساو ﷺ، ئەنجام و بەرھەمى شوئىنكەوتىيان بوو بۆ ئىنجىل، كە ئىستاش ئىنجىل لەگەل دەستكارىى كران و گۆرانی زۆردا كە خوا ئىنجىلنىكى ناردو، ئىستا نەسرانىيەكان چوار ئىنجىليان ھەر بە پەسمى ھەن و، ئەوانىشيان لە ئىتو ھەفتا (۷۰) ئىنجىل دا ھەلباردوون و، ئىنجىلنىكى دىكەش ھەيە كە ئەوان دانى پىدا ناھىنن، كە برىتيە لە ئىنجىلى بەرنا، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ئىستاش ئىنجىل ئەو دەى ھەر تىدايە، زۆربەى ئامۆزگارىى پروھى و ئەخلاقى و ھەلس و كەوتى جوان و لىبوردن و نەرم و نىاني و مېھرەبانيە، خوى بەرزو

كارزانش بۆيە ئىنجىلى بەو شېۋەيە نارد، چونكە جوولەكەكان زۆر تىيان پەراندېبوو لە ملھوپى و ماددە پەرستى و خوۋىستى دىيادا، كە جىي سەرنجە: لە ھەموو پەيمانى كۆندا، بەپىي تىفكرىنى من كە بە لاي كەمەو، دووجارم ھەمووى خوئىدۆتەو، باسى پۆژى دوايى و قىامەتى تىدانىو، لە ھەموو پەيمانى كۆندا يەكجار باسى پۆژى دوايى بە پروون و راشكاويى نەكراو، بۆيە ئىستاش لەگەلدابى گەلى جوولەكە زۆر متووى^(۱) دىيان و عەودالى دىيان و باوھىيان بە دىيادا كردو، ئىجا خوا عىساي عليه السلام ناردو ئىنجىلى پىدا بۆ راستكردنەوې بە ھەلدا چوونى جوولەكەكان، چونكە عىساش بۆ خوۋى ھەر جوولەكە بوو، ھەر لە گەلى يەھوودو بەنوو ئىسرائىل بوو، ئەو ئىنجىلەش كە بۆى ئىردرا، تەنيا بۆ بەنوو ئىسرائىل بوو، بەلام دوايى (بولص الرسول) جورىك لادانى كرد لە ئايىنى عىسادا كردو، بردىە دەرەوې جوغزى گەلى جوولەكە، ئەگەرنا وەك خواي پەرورەدگار لە سوورەتى (الصف) داو لە شوئىنى دىكەش دا ئاماژە دەكات، كە عىساش عليه السلام وەك تىكراي پىغەمبەرانى بەنوو ئىسرائىل تەنيا بۆ گەلى جوولەكە ئىراو، وەك خوا ﷻ دەفەرموئ: **﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾**، واتە: كاتى عىساي كورې مەريەم گوتى: ئەي وەچەي ئىسرائىل! ئەي «وەچەي يەعقوب» من پەرۋانە كراوى خوام بۆ لاي ئىو، ئەو تەۋراتەي لە پىش مندا بوو، بە راستى دەزانم و موژدەشتان پى دەدەم بە پىغەمبەرىك لە دواي من دى، ناوى ئەحمەدە، يانى: موخەمەد ﷺ.

كەواتە: عىسا عليه السلام تەنيا بۆ گەلى جوولەكە ئىردرا بوو، بۆ راستكردنەوې ھەلەكانى ئەوان، ھەر بۆيەش ئىنجىل كۆمەلگاۋ دەولەتى پى بەرپۆە ناچى و، ئەگەر ھەر وەك خوۋى مابايەوھش، ژيانى خەلكى ئىستاي پى بەرپۆە نەدەچوو، چونكە خوا ﷻ بۆ گەللىكى ديارىكراو و بۆ قۇناغلىكى ديارىكراوى نارد بوو، بۆ راستكردنەوې ھەلەو لادانەكانى جوولەكەكانى نارد بوو، نەك بۆ ئەوې بىتتە

(۱) متووى دىيان: عەودال و شەيداۋ ھۆگرى دىيان.

بەرنامە بۆ ژيانى مروفايه تى، هەر بۆيه ش نه صرائيه كان له هەر شوئىكى دنيا بن
 و له هەر شوئىكى دنيا بووبن، ناچار بوون ئەو بۆشاييهى ههيه، كه نه بوونى
 بهرناميه كه، چونكه خوا ﷻ ئىنجىلى نه ناردوه بۆ رىكخستنى ژيانى خەلك، ناچارن
 ئەو بۆشاييه به سىكولارىزم و لىبرالىزم و كاپىتالىزم و سۆسالىزم ... هتد پرېكه نه وه.

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانكردنى خوا بە پرواداران كە پارىز لە خوا بكەن و، پروا بە پىغەمبەرەكەى موخەممەد ﷺ بىنن، ئەگەر وابكەن، دوو قات پاداشتيان دەداتەو و پروناكيان پىدەدات، بۆ ئەو وى خواوێ كتيبەكان وانهزانن هيچيان لە بەخششى خوا بەدەست نىه، پىيان وابى بەدەستيانەو لە نەزانیى دا مېننەو و، دەمارگيرانە لەسەر پىيازەكەى خۆيان بەردەوام بن:

خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۸) ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (۲۹) ﴿

شیکردنەو وى ئەم دوو ئایەتە، لە هەشت برگەدا:

لە کۆتایى ئەم سوورەتەدا، خوا ﷻ پروو دەکاتە مسوڵمانان و دەفەرموى:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئەى ئەوانەى پرواتان هیناوه! پارىز لە خوا بکەن، هەلبەتە ئەمە راى راسترە کە لیڤەدا پرووى دواندن لە ئۆممەتى پىغەمبەرە ﷺ پرووى دواندن لە مسوڵمانانە، لە شوینکەوتووانى موخەممەدە ﷺ.

بەلام رایەكى دیکەش هەیه، کە لیڤەدا پرووى دواندن لە هەر کەسێکە ئیمانى بووبى، لە نامسوڵمانانى، واتە: لە ئەوانەى جگەلە ئۆممەتى موخەممەد ﷺ، هەر کەسێ خواوێ ئیمان بوو بى، بە تايبەتى نەصرانییهكان، کە ئەو رایەش پى پى تیدەچى، چونکە دواى دەفەرموى:

(۲) - ﴿وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾ پرواش بىنن بە پىغەمبەرەكەى، واتە: ئەى ئەوانەى ئیماننان هیناوه، پىشتەر بە كتيبە پىشووهكان و بە پىغەمبەرە پىشووهكان! پارىز لە خوا بکەن، پرواش

بیّن به پیغمبره که ی واته: پیغمبره کی کۆتایی که موحه ممه د ﷺ و هک چۆن پرواتان به پیغمبره رانی پیتش هیتناوه، ته گهر پروی دواندیش له ته هلی تیسلام و له نۆممه ق موحه ممه د ﷺ بن، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، نهی تهوانه ی پرواتان هیتناوه! پاریز له خوا بکه ن، واته: ته قواو پاریزکردن له خوا زیاد بکه ن و له سه ری بهرده وام بن، ﴿وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾، بروای پته و ترو مه حکمه تریش به پیغمبره که ی بیّن.

۳- ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، تهو کات دوو بهش له بهزه یی خویتان پی ده به خشی، واته: دوو بهش له پاداشتی که له بهزه یی خواوه هه لده قوئی، پیتان ده به خشی، (الْكَفْلُ: النَّصِيبُ وَالْحَظُّ وَأَصْلُهُ: الْأَجْرُ الْمُضَاعَفُ، وَهُوَ مُعْرَبٌ مِنَ الْحَبَشِيَّةِ، أَي: أَجْرَيْنِ عَظِيمَيْنِ، وَكُلُّ أَجْرٍ مِنْهُمَا هُوَ ضِعْفُ الْآخَرِ)، تهوهش رایه که له رایه کان ده لی: (كُفْلٌ)، واته: پشک، بهش له ته صلا (كُفْلٌ)، به مانای پاداشتی دوو بهرانبه ره و وشه یه کی حه به شییه، به پیتی رای هه ندیک له پروونه ره وانی مانا کانی قورن، که واته: (كُفْلَيْنِ)، مانای وایه دوو پاداشتی مه زن، که ههر کامیکیان دوو هیتنده ی تهوی دیکه یه.

۴- ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، ههروه ها پرووناکیه کتان بو ده ره خسیتی که پی برۆن، واته: پرووناکیه کی مه عنه و پیتان پی ده به خشی، پی پی ده ره بکه ن.

۵- ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، لیستان ده بووری و به دنیایی خوا لیبوردی به بهزه ییه.

۶- ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾.

ا- بو تهوه ی خاوه ن کتیه کان نه زانن، که توانایان به سه ره هچ له به خشی خوا دا نه.

﴿أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، ناوه بو نامسو لمانانیک که کتیی ئاسمانیان هه بووه.

ب- واتایه کی دیکه، که زۆربه ی تویره ره وانی قورن رایان وایه، ده لین: (لئلا، ته م (لا) یه، زیاد کراوه بو جه خت کردنه وه، واته: ته صلی خو ی به م شیوه یه: (لِيَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنَّ الْقُدْرَةَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ فَضْلِ اللَّهِ)، بو تهوه ی خاوه ن کتیه کان بزانه، که توانایان نه به سه ره هچ شتیک له به خشی خوا ی پهروه دگا ردا.

ج - واتایه کی دیکه ی: (لَقَدْ يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ ئه وهی خاوه ن کتبیبه کان وانه زانن که مسوڵمانان (پنڤه مبه ری کو تایی و شویتکه وتووایی) توانایان به سهر هیچ شتی که له به خششی خوادا نیه.

(۷) - ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، به خشش به دهستی خوایه، دهیداته ههر که سیک بیهو ی.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه نی به خششی مه زنه.

زانایان زۆر له باره ی ئه م ئایه ته موباره که و ئه م رسته به وه قسه بیان کردوه، زۆر به بیان ده لێن: ئه م (لای) سهر: ﴿لَقَدْ يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ الْأَقْدَرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، زیاد کراوه بۆ جه خترکردنه وه، یانی: (لأنَّ يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ)، بۆ ئه وهی خاوه ن کتبیبه کان بزنان که توانایان نیه، به سهر هیچ شتی که له به خششی خوادا، چونکه خاوه ن کتبیبه کان پێیان وابوووه پنڤه مبه ری کو تایی ده بی له وان بی: جووله که بۆیه بره یان پێ نه هینا، چاوه پێیان ده کرد له وان بی و، نه صرانییه کانیش پێیان وابوو، (هه لبه ته دوا ی تیکدرا نی ئایینه که یان)، که عیسا کو تا پنڤه مبه ره، بۆیه دانیان به موحه ممه د پنڤه مبه ری کو تاییدا نه هینا، پێیان وابوو به خشش ههر ئه وه نده بووه خوا به ئه وانی دابوو، چی دیکه ی نه ماوه! ئیوه ئه ی مسوڵمانینه! پارێز له خوا بکه ن و بره و به پنڤه مبه ره که ی پێن، واته: بره وای مه حکمه تر، تا کو دوو به ش له به زه یی خو یتان پێ بدات و پر وونا کیتان پێ بدات، که پێی بر و ن و، لێشتان ببوو ری، خواش لێبورد ه ی به به زه ییه، تا کو خاوه ن کتبیبه کان بزنان توانایان به سهر هیچ شتی که له به خششی خوادا نیه، به خششی خوا به دهستی خوایه، دهیدات به ههر که سی که بیهو ی، خواش خاوه ن به خششی مه زنه.

ئه م مانایه ریکتر دیته وه، که ئیبنو عه بباس و عیکریمه و، زۆر له زانایان وایان لێکدا وه ته وه، به لام ئه گهر مه انه و ی بلێن: (لَا) زیاد نیه، ئه و کاته ده بی بلێن: (لَقَدْ يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنَّهُمْ لَا يَقْدِرُونَ، يَعْنِي لَقَدْ يَعْتَقِدُ أَهْلُ الْكِتَابِ)، بۆ ئه وهی خاوه ن

کتیبه‌کان قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بی و پروایان وانه‌بی، که هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌ده‌ست نیه، سه‌ره‌نجام که قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بوو، مانای وایه له نه‌زانیی خویاندا ده‌می‌ننه‌وه، که قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بوو هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌ده‌ست نیه، که‌واته: قه‌ناعه‌تیاں واده‌بی که به‌خششی خویان به‌ده‌سته، نه‌و کاته له نه‌زانیی و ده‌مارگیریی خویاندا ده‌می‌ننه‌وه.

واتایه‌کی دیکه‌ش نه‌وه‌یه: بۆ نه‌وه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان نه‌زانن که مسولمانان هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌ده‌ست نیه!

هه‌لبه‌ته خوا ﴿٥٦﴾ بۆیه وای فرمووه، چونکه له سووره‌تی (القصص)دا، باسی خاوه‌ن کتیبه‌کان ده‌کات، که دوو پاداشتیان هه‌ن، ده‌فرموو: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍَ﴾ **الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍَ** ﴿٥٦﴾ **وَإِذَا يُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ** ﴿٥٧﴾ **أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيْنَاهُ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ** ﴿٥٨﴾، واته: نه‌وانه‌ی پێش وان کتیبه‌مان پێداون، پروایان پێی هه‌یه، (واته: پروایان به‌کتیبی کۆتایی هه‌یه‌و به‌پێغه‌مبه‌ری کۆتایی ﴿٥٨﴾ هه‌یه)، کاتیک کتیبی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوێننه‌وه ده‌لێن: پروامان پێی هه‌یه، که نه‌وه هه‌قه له په‌روه‌ردگارمانه‌وه، ئێمه پێشتریش ملکه‌چ بووین بۆ خوا، نه‌وانه پاداشتیان دوو قات ده‌درێته‌وه، چونکه خۆراگر بوون (خۆراگر بوون هه‌م له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ی خویان و به‌راستی پێیه‌وه پابه‌ند بوون، هه‌م خۆراگریش بوون که پروایان به‌کۆتا نوسه‌خی هیدایه‌تی خواش هیناوه که قورئانه‌و به‌چاکه‌ش خراپه پالپێوه‌ده‌نن و، له‌وه‌ش که پێمان داون ده‌به‌خشن.

ئه‌گه‌ر پروی دواندنیش له‌خاوه‌ن کتیبه‌کان بی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ **وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ...** ﴿٥٩﴾، واته: ئه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! پارێز له‌خوا بکه‌ن و پروا به‌پێغه‌مبه‌ری خوا بینن، (پێغه‌مبه‌ری کۆتایی)، تاكو خوا ﴿٥٩﴾ دوو قات پاداشتان بداته‌وه (هه‌م پاداشتی نه‌وه‌ی شوین کتیب و پێغه‌مبه‌ری خۆتان که‌وتوون و، هه‌م پاداشتی نه‌وه‌ش که دوا پێغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﴿٥٩﴾ که‌وتوون).

کورته باسیک له باره‌ی ره‌هانییه ته‌وه

به‌رێ—زان!

ئهم کورته باسه له سێ برگه‌دا ده‌که‌ین:

۱ پێناسه‌ی (رَهْبَانِيَّة):

(راغب الأصفهانی) له کتێبه‌که‌ی خۆیدا^(۱) ده‌لێ: (الرَّهْبَةُ وَالرَّهْبُ وَالرَّهَبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ﴾^(۱۲) الْحَشْرِ، وَالتَّرَهُّبُ: التَّعَبُّدُ، وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرَّهْبَةِ، وَ الرَّهْبَانِيَّةُ: غُلُوٌّ فِي تَعَبُّدٍ مِنْ قِرْطِ الرَّهْبَةِ، الرَّهْبَانُ يَكُونُ وَاحِدًا وَجَمْعًا، فَمَنْ جَعَلَهُ وَاحِدًا جَمَعَهُ عَلَى رَهَابَيْنِ وَرَهَابِنَةٍ)، (رَهْبَةٌ، رَهْبٌ، رَهَبٌ)، هه‌ر سیکیان به‌ مانای ترسانن له‌گه‌ڵ خۆپاراستن و جوړیک له‌ شله‌ژاندا، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ﴾^(۱۳) الْحَشْرِ، واته‌: تێوه‌ له‌ دلی جووله‌که‌کاندا زیاتر جێی مه‌ترسین له‌ خوا، (تَرَهَّبٌ) به‌ مانای په‌رستن (تَعَبَّدَ) دێ، که بریتیه له‌ به‌کارهێنانی ترس، ره‌هانییه‌تیش بریتیه له‌ پۆچوون له‌ په‌رستش دا، له‌ ئه‌نجامی زۆر له‌ خوا ترسان دا، (رُهْبَان) یش هه‌م به‌ تاک دێ، هه‌م به‌ کو دێ، ئه‌گه‌ر به‌ تاک بێ، ئه‌و کاته له‌سه‌ر کیشی (رَهَابِيْن) و (رَهَابَنَة)، کو‌ده‌کرێته‌وه‌.

(المعجم الوسيط)، ده‌لێ: (الرَّاهِبُ: الْمُتَعَبِّدُ فِي صَوْمَةِ النَّصَارَى، يَتَخَلَّى عَنِ أَشْغَالِ الدُّنْيَا وَمَلَاذَهَا زَاهِدًا فِيهَا مُعْتَزِلًا أَهْلَهَا، وَالْجَمْعُ رُهْبَانٌ وَقَدْ يَكُونُ الرَّهْبَانُ وَاحِدًا وَالْجَمْعُ: رَهَابِيْنٌ وَرَهَابِنَةٌ، وَالرَّاهِبَةُ مُؤَنَّثُ الرَّاهِبِ)^(۱۴)، (زَاهِبٌ): که‌سیکه‌ په‌رستش بکات له‌ سه‌ومعه‌ی نه‌صرانیان دا، [ئه‌و شوێنه‌یه‌ نه‌صرانیی دروست ده‌که‌ن و،

(۱) (مفردات ألفاظ القرآن): ص(۳۶۶ – ۳۶۷).

(۲) ص ۳۷۶.

بە تەنیا خۋای تېدا دەپەرستىن { خۆى لە سەرقالىيەكانى دىناۋ لە ززەتەكانى دىنا
دوور دەگرى و بە كەمىان دەگرى و، واز لە خەلكى دىنا دىنى و، بۆ خۆى گۆشە
نشین دەبى، (راھب) بە (رُھبان) كۆدەكرىتەو، جارى واش ھەيە (رُھبان)،
تاكەو كۆيەكەى (رُھابىن) و (رُھابنە)يەو، ئافرەتتىكىش (رُھبە)ى پى دەگوترى.

۲- مېژووى سەرھەلدانى پەھبانييەت:

بىگومان پەھبانييەت ھالەتتىكە لەگەل مەرۆڤدا ھەربووە ھەر دەشبى، لە
ئەنجامى كىشەى نىۋان ڤووح و جەستەداۋ، نەتوانىنى ڤاگرتنى ھاوسەنگىي
نىۋانىان، وەك لە ئىسلامدا ھەيە.

مەرۆڤ دوو پىكھاتەى سەرەككەيە:

ڤووح كە جەوھەرۋ چىيەتەكەيەق و، جەستە كە ڤوالەتەكەيەق، بەلام بە
بىگومان بەھەردووكيان دەگوترى: مەرۆڤ و مەرۆڤ لە ھەردووكيان پىك دى،
بەلى چىيەت و جەوھەرى مەرۆڤ ڤووح و ناخ و دىوہ پەنھانەكەيەق، بەلام
بە ڤووح جەستەشەو، پىكەوہ پى دەگوترى: مەرۆڤ و، ئەوجار ئەو مەرۆڤە
دەبى كە بگونجى تاقى بكرىتەو، ئنجا لە ئەنجامى كىشەى نىۋان ڤووح و
جەستەدا، كە ڤووح لە خواوہ ھاتوہ، ھەمىشە مەرۆڤ پالەننى بەرەو خوا
بچى و بەرزىتەوہ، جەستەش لە خاكەوہ ھاتوہ مەرۆڤ پەلكىشى لای خوارى
دەكات، يانى: مەرۆڤ ئەگەر گوئى بۆ داخوازييە جەستەيەكانى بگرى، دەبى بە
ئەرزەوہ بنووسى و، ھەر چاۋى لەسەر زەۋى بى و سەر ھەلنەبىرى، ئەگەر ھەر
بە قسەى ڤووحىش بكات، دەبى ھەر تەماشاي سەرى بكات و بزانى ڤووحى
چى لى دەخوازى و، ھەقى داخوازييە جەستەيەكانى نەبى، ئەو دوو ڤەرەوہش
ھەردووكيان ھەلەن و، راست ئەوہيە كە مەرۆڤ ھاوسەنگىي لە نىۋان ڤووح و
جەستەى دا ڤاگرى، بەلام ھىچ كاتىك مەرۆڤ نەيتوانىوہ ھاوسەنگىي ڤاگرى،
لە نىۋان تىركردنى داخوازييە جەستەيەكانى و، تىركردنى داخوازييە ڤووحىيەكانىدا،

مەگەر شوئىن كەوتەي ۋە حىيى خوا بوۋىي، كە بە پىغەمبەرانداناردوۋىيەتى، ھەر بۇيە بە درىژايى مېژوۋ ۋە تېپەپاندن و كورتهپئانە، ھەربوۋە.

بەلئى تېپەپاندن بە لاي جەستەدا لەسەر حىسابى پوۋج، يان تېپەپاندن بە لاي پوۋج دا لەسەر حىسابى جەستە، ھەر بوۋە ۋە ھەندە مېژوۋەي زانراۋە پىمان دەلئى: خەلكى لاي ۋە وروپاۋ پوژئاۋ، زياتر تېپەپاندنيان بوۋە لە خزمەتى جەستەدا، لەسەر حىسابى پوۋج و، خەلكى رۆژھەلاى ئاسياش زياتر تېپەپاندنيان بوۋە، بۆ تېركردنى داخوازيە پوۋحىيەكان و گرنگيدان بە ناخ، لەسەر حىسابى جەستە، ھاۋسەنگىيە كىش ئەگەر لە مېژوۋى مېژۇدا بوۋىي، لە ئەنجامى شوئىنكەۋتنى ۋە حىيدا بوۋە، دوا نوسخەي ۋە حىيى خواش ۋە ۋەيە كە بە پىغەمبەرى كۆتايى موخەممەد ﷺ دا، ناردوۋىيەتى، ئەۋەش كە باشتىن تەعبىر دەكات لە ۋە ھاۋسەنگىيە، ئەم فەرمايىشتەي پىغەمبەرە ﷺ كە دەفەرموئى: {إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَآئِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِجَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ} (أخرجه ابن حبان: ۳۲۰، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده صحيح على شرط الشيخين).

ۋاتە: مافى پەرۋەردگار ت لەسەرە، مافى مال و خىزان ت لەسەرە، مافى جەستە ت لەسەرە، ئىنجا ھەرايەنە مافى خۇي پى بدە.

نەك ھەموۋ مافەكان بە لايەتەك بدەي لەسەر حىسابى ئەۋانى دىكە!

بە گشتىي مەسەلەي رەھبانييەت و گۆشەگىرىي، كە برىتى بوۋ لە دژ ۋە ستانى داخوازيە جەستەيەكان بۆ خزمەتكردنى پوۋج، ھەمىشە ۋە پېرۋە بوۋە، ھەر ۋەك چۆن بە پىچەۋانەشەۋە ھەربوۋە پىچەۋانەكەي زۆر زياتر بوۋە، خزمەتكردنى جەستە لەسەر حىسابى پوۋج، كە پۇمانىيەكان و، گرگىي و يۇنانىيەكان و، ھابەش بۆ خوا دانەرۋ بېتەرستەكان، بە زۆرى ئەۋانە بوۋن كە جەستە پەرست بوۋن و بۆ خزمەتكردنى جەستە، داخوازيە روۋحىيەكانى خۇيانيان پشتگوئى خستوۋن، بەلام رەھبانييەتى تەبەئىيەكراۋ لە لايەن ئەۋرانييەكانەۋە،

بیگومان ره‌ه‌بانییه‌تیکی تاییه‌ته، نه‌وه‌ی لیره‌دا خ‌وای زان‌او شاره‌زا نا‌وی د‌ئینی، مه‌به‌ست پ‌تی نه‌وه‌یه که نه‌صرانییه‌کان دایانه‌ئناوه، ئنجا ئیمه له‌و باره‌وه ئهم ده‌قه د‌ئین، که تیشکیکی باشمان بۆ ده‌خاته سه‌ر ئهو مه‌سه‌له‌یه، ئهو ده‌قه‌ش (الإستیعاب فی بیان الأسباب)^(۱) سه‌نه‌ده‌که‌ی به‌ باش (حسن) داناوه، یه‌کسه‌ر ده‌قه‌که‌ی که به‌ عه‌ره‌بیی هاته‌وه، د‌وای نه‌وه‌ی ده‌یکه‌مه‌ کوردیی، ده‌به‌ئیم:

[له‌ عه‌بدوللای کوری عه‌باسه‌وه خوا له‌ خ‌و‌ی و بابی پ‌ازی ب‌ئ هاته‌وه، گو‌توویه‌تی: پادشایه‌کان له‌ د‌وای عی‌سای ک‌وری مه‌ریم **عليها السلام** ته‌ورات و ئینجیلیان گو‌رین، به‌لام پر‌واداران‌تیکیان له‌ن‌ی‌ودا ماب‌وون له‌ شو‌ئینکه‌وت‌ووانی عی‌سا که ته‌وراتیشیان ده‌خ‌و‌ئنده‌وه و ئینجیلیشیان ده‌خ‌و‌ئنده‌وه، (واته: به‌ راستیی پ‌تیانه‌وه پابه‌ند بو‌ون)، خه‌لکه‌که به‌ پادشایه‌کانیان گو‌ت: ئیمه هیچ جن‌یو‌یک سه‌خت‌ر نابینین له‌ جن‌یوی ئه‌وانه^(۲) که پ‌یمان ده‌دن، چونکه ئه‌وانه ده‌خ‌و‌ئینه‌وه: **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ** (۱۱)، واته: نه‌وه‌ی حوکم نه‌کات به‌وه‌ی خوا دایه‌زاند‌وه، ئا ئه‌وانه بی‌پروایان، (واته: ئهم ئایه‌ته که ئایه‌تی: (۴۴)ه له‌ سو‌وره‌تی (المائده) دیاره له‌ کتیبه‌کانی خاوه‌ن کتیبانیشدا هه‌بو‌وه)، و‌یرای نه‌وه‌ی ره‌خنه‌شمان ل‌ئ ده‌گرن له‌ کرده‌وه‌کانمان، کاتیک که کتیبه‌که‌یان ده‌خ‌و‌ئینه‌وه، ئنجا بانگیان بکه‌ن، (واته: خه‌لکه‌که به‌ پادشایه‌کانیان گو‌ت‌وه بانگیان بکه‌ن) با ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه کتیبه‌کان بخ‌و‌ئینه‌وه و با پر‌واشیان وه‌ک پر‌وای ئیمه ب‌ئ، پادشا بانگی کردن ک‌و‌ی کردنه‌وه و پی‌گو‌تن: یان ده‌تانکو‌ژم، یان ده‌بی‌واز له‌ خ‌و‌ئنده‌وه‌ی ته‌ورات و ئینجیل ب‌ئین، جگه له‌وه‌ی گو‌ردراوه، [چ‌و‌ن گو‌ردراوه ئا‌وا بیخ‌و‌ئینه‌وه، نه‌ک وه‌ک ئه‌صله‌که‌یان] ئه‌وانیش گو‌تیان: مه‌به‌ستان له‌وه چییه؟ ل‌یمان گه‌ر‌ین، ئنجا ئه‌وانه بو‌ونه چ‌ه‌ند کۆمه‌ل‌یک:

(۱) ج ۲، ص (۳۲۲ - ۳۲۳).

(۲) مه‌به‌ستان شو‌ئینکه‌وت‌ووانی عی‌سا بو‌وه، به‌ر له‌ لادانیان.

۱- كۆمەللىكىان گوتيان: پەرستگايەكمەن بۇ دروست بىكەن، لە شوئىكى بەرزو ئىمە بەرنە ئەو پەرستگايەو، دوايىش شىكىمان بەدەنى كە خواردن و خواردنەوئى خۆمانى پىن بەرز بىكەينەوئى بەلاتاندا نايەين.

۲- كۆمەللىكىشان گوتيان: لىمان گەپىن بە زەويىدا دەپۆين، سەرى خۆمان ھەلدەگرين و دەخۆين و دەخۆينەو، وەك چۆن دېندەو ئازەل دەخۆن و دەخۆنەو، ھەر كاتىك لەسەر زەمىنى خۆتاندا زەفەرتان پىتان بىردىن، مەنكوژن (واتە: بەلاتاندا نايەين، دەپۆين بۇ دەشت و چۆلەوانى).

۳- كۆمەللىكى دىكەش گوتيان: تىو پەرستگاو خانوومان بۇ دروست بىكەن لە دەشت و چۆلايى، ئىمە خۆمان بىر ھەلدەقەين و دانەوئىلە دەچىين (واتە: خۆمان دەغل و دان دەكەين) و بەلاتاندا نايەين و بەلاشتاندا تىناپەرين.

ئىچا ھەر كام لەم سى كۆمەلە، سەر بە ھۆزو تىران بوون، خەلەك و خزميان ھەبوو لە نىو ئەو ھۆزو تىرانەدا.

ئەو ھۆكمەرەش وای كرد، ئىدى خوا ﷻ لەو بارەوئى ئەوئى دابەزاندى: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، رەھبانىيەتتىكىان داھىنا ئىمە لەسەرمان پىويست نەكرد بوون، ئەوانىش تەنيا بۇ وەدەست ھىنانى رەزامەندىي خوا دايانھىنا، بەلام وەك پىويست چاودىريان نەكردو نەيانپاراست.

ئەوانى دىكەش^(۱) گوتيان: ئىمەش وەك چۆن فلانكەس خواپەرستىي دەكات و، وەك چۆن فلانكەس بە زەويىدا پويشتوئى، وەك چۆن فلانكەس سەومىيەيەكى دروستكردوئى، ئىمەش وەك ئەوان دەكەين، بەلام ئەوانە ھەر لە سەر شىرك بوون و، زانباريان نەبوو بە ئىمانى ئەوانەي بە حىساب چاويان لەوان كرد بوو، ئىچا كاتىك خوا ﷻ پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ نارد، كۆمەللىكى كەم لەوانە

(۱) يانى: جگەلە وانەي لە سەرەتاوئى بەراستىي گۆشەگر بوون.

ماپوونه وه (واته: له هه ر كام لهو سى جورانه) ئىدى پياوئىك له سهو ميعه كهيدا دوده بهزى و، يه كىكى دىكه له دهشت و بىبان دههاته وهو، يه كىكى دىكه له ديره كهيه وه دههات، {دريش په رستگارى نه صرانيه كانه} نهوانه بپروايان پى هيناو پيغه مبهري خاته ميان به راست زانى، ئنجا خوا ﷺ به وانى فه رموو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، نهى نهوانه ي بروتان هيناو! (واته: پيشت بپروادار بوون به عيسا ﷺ) پاريز له خوا بكه و، بپروا به پيغه مبهريه كى بيتن (واته: به موحه ممه د ﷺ) دوو بهش له بهزه يى خوئيان پى ده دات، (أَي: أَجْرَيْنِ بِإِيمَانِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَتَصْدِيقًا بِالْأَوْرَاقِ وَبِالْإِنْجِيلِ، وَبِالْإِيمَانِ بِمُحَمَّدٍ وَتَصْدِيقِهِمْ لَهُ)، واته: به هوئى ئيمان هينانيان به عيساى كورى مهريه و، به راست دانانيان بو تهورات و ئينجيل و، به ئيمان هينانيشان به موحه ممه د ﷺ و به راست دانانى.

دوايى خوا ده فه رموى: ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، (الْقُرْآنَ وَاتِّبَاعِهِمُ النَّبِيَّ ﷺ) واته: نهو پرووناكيه بريته له قورئان و شوئىكه وئنيان بو پيغه مبهري (موحه ممه د) ﷺ، هه روه ها فه رموى: ﴿إِنَّمَا يَعْزَّزُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُم، لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ)^(١).

نهو خاوه ن كتيبانه ي وه ك ئيوه ده كه ن، نهى ئيماندارينه! پتيان وانه بى هيچ له به خششى خوايان به دهسته، به خششى خوا هه مووى به دهستى خوايه، دهيدات به هه ر كه سى بيهوئى.

(١) أخرجه النسائي في المجتبى: ج ٨، ص ٢٣١- ٢٣٢، وفي التفسير: ٥٨٧، والطبري في جامع البيان: ج ٢٧، ص ١٣٨، من طريق سفيان الثوري، عن عطاء بن السائب، عن سعيد بن جبير، عن ابن عباس به، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: وهذا الإسناد حسن، رجاله ثقات وفي العطاء كلام، وقد اختلط لكن سماع الثوري منه قديم، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٥، وزاد نسبه للحكيم الترمذي في نوادر الأصول، وابن المنذر وابن مردويه.

ئەم دەقە تیشکمان بۆ دەخاتە سەر ئەو پەهبا نییە تە ی ئەصرانییە کان دایاننەناو، چۆن بوو؟

۳- (حوکمی پەهبا نییە تە ئیسلام دا:

ئەگەر تەماشای ئایە تە کان بکەین، زۆر بە پروونی بۆمان دەر دەخەن، کە پەهبا نییە ت و گۆشە گیریی و وازەتیا ن لە دنیا، لە ئسلام دا، شتیکی ناپەوا یە، بۆ وێنە: خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) ئایە تە کان: (۳۰ و ۳۱) دا، دەقە رموی: ﴿يَنْبَغِي

ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۱) قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

(۳۲) واته: ئە ی وە چە ی ئادەم! خۆتان برا زیننە وە لە لای هەر پەرستگایە ک و بخۆن و بخۆنە وە، بە لām زیدە پۆیی مە کەن، خوا زیدە پۆیکە رانی خۆشناوین، بلی: ئەو جوانییە ی خوا پەخساندوو یە تی بۆ بە نندە کانی و، ئەو بژیوە خۆشانە، کئ قە دە غە ی کردوون؟ (لە بە نندە کانی، کە خوا بۆ مرو قە کانی دروست کردوون)...

لە سوورەتی (المائدة) لە ئایە تە کان: (۸۷ - ۸۸) دا، خوا ﷻ پرونتر ئەوە باس دە کات، پرونتر بۆ جیی مە بە ستی ئیمە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْزَنُوا طَيِّبَاتٍ مَّا

أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۸۷) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا

وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (۸۸) خوا دەقە رموی: ئە ی ئەوانە ی ئیمانان هینا وە! ئەو بژیوە بە سوود و باش و خۆشانە ی خوا بۆ ی پەوا کردوون، قە دە غە یان مە کەن و سنوور شکینیی مە کەن، خوا سنوور شکینانی خۆشناوین و، لە وە بخۆن کە خوا پێیدا و، پارێز لە و خوا یە بکەن کە پرواتان پێی هە یە، کە واته: خوا بە دەقی ئایە ت، لە مسو لمانانی قە دە غە کردووە کە ئەو شتانە ی سوود بە خەش و چاکن، لە خۆیانیا ن قە دە غە بکەن و، خۆیانیا ن لی بگرنە وە، بە لām گرنگ ئە وە یە زیدە پۆیا ن تیدا نە کەن.

كەواتە: حوكمى رەھبانیيەت لە ئىسلامدا ئەوەیە كە ناپەرەوايە، ئىسلام پازى نىيە، مسوڵمانان گۆشەگیرىن و واز لە دنیا بێنن، چونكە خوا ﷻ تيمەى لەم دنيایەدا داناوو لەو ژيانى سەر زەويیەدا داناو، تاكو تاقیيمان بکاتەو، ئنجا ئەگەر بێت و ئەهلى ئيمان واز لە دنیاو نازو نيعمەتەکان بێنن، مەيدان چۆل دەبێ و، ئەهلى كوفر لە دنیادا تەراتين دەكەن و ستم و خراپە دەكەن و، خويان لە خەلك دەكەنە پەرستراو پەرورەدگار، بۆيە پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەرگيز نەهاتوون، خەلك فيرى رەھبانیيەت و گۆشەگیرى بکەن، ئەو عيسايە (عليه السلام) نەصرانیيەکان خويان بە شوینکەوتوو دەزانن، لە ئیو خەلكدا بوو، لەسەر بانگەوازکردن بۆ لای خوا، لەسەر کارکردن بۆ تیکەیاندى خەلك و، بۆ پەرورەدەکردنى خەلك بەردەوام بوو، تاكو پۆمەکان و جوولەكەکان ويستووینە لە ئیوى بەرن و، سەرەنجام خوی بالادەست و پەرورەدگار بە کلۆ رۆژنەدا سەرى خستوو بردوویەتی بۆ ئاسمان، كەواتە: ئەو نەصرانیانەى شوین عيسا دەكەون، پيغەمبەرەکیان خوا بەرزى کردۆتەو، بۆ ئەوێ لە پۆم و جوولەكەکانى نەجات بدات، نەك بچن گۆشەگیرو گۆشە نشین بێ، بەلكو لە ئیو جەرگەى كۆمەلگادا بوو، بەدلتیایى هەموو پيغەمبەران هاتوون، ژيانى دنیاى خەلك چاك بکەن و پێکبخەن و دادگەریی تیدا بچەسپین، بۆ ئەوێ مروڤەکان بتوانن ژيانیکى تەندروستانەى مروڤانەى بگوزەڕێنن و، لەو تاقیکردنەوێەى خوا ئەوانى تێخستوو لە ژيانى دنیاى سەرەرزانه دەربچن.

لێرەش دا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی موبارەکی (الحديد) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسری سوورہ تی

المجالدی

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۶)ی شەعبانی سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۴/۱۹) زاینی، لە شاری ههولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (المجادلة) یان (المجادلة)، تێمە وەک عەدەتی خوێمان، پێشەکی پێناسە و تێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینەڕوو لە حەوت پرگەدا:

پێناسەی سوورەتی (المجادلة) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

باوترین ناوی ئەم سوورەتە بریتییە لە (سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ)، ئەویش بە دوو شیوە هاتووە: (المجادلة، المجادلة)، (المجادلة) واتە: ئەو ئافرەتەیی مشتومپی کردووە، ئافرەتییکی مشتومپکەر، (المجادلة) واتە: مشتومپی کردن، بەلام وشە (المجادلة) باوترەو، ئاماژەشە بەو ئافرەتەیی ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتەکی بە بۆنەو هاتوونە خوار، کە وەک دواویی باسی دەکەین، ناوی (حَوَلَةٌ بَيْنَ تَعْلَبَةٍ)، خەولەیی کچی سەعلەبەیه، کە خیزانی: (أَوْسُ بْنُ الصَّامِتِ) بوو، برای (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) خوا لێیان پازی بێ.

بەلام ویترای (المجادلة)، و (المجادلة) ئەم سوورەتە، دوو ناوی دیکەشی بۆ بەکارهێنراون:

(۱) - سوورەتی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾

(ب) - سووڙه تي: (الظهار).

كهواته: سه رجهم ٿم سووڙه ته موباره كه، چوار ناوي هن، به لام سووڙه تي (المجادلة) له هه موويان باوتره.

دووه م: شويني دابه زيني:

زور بهي هه ره زوري زانايان، ته گهر نه ٿين هه موويان، يه كده ننگن و (ابن عطية) كه يه ڪيڪه له ڀوونكه ره وهه ڪاني قورٿان ده ٿي: يه كده ننگي زانايان له سه ره كه ٿم سووڙه ته مه دينه يه وه، هه مووشي له گهل سرووشي قورٿاني مه دينه ييدا ده گونجي، كهواته: شويني دابه زيني ٿم سووڙه ته مه دينه بووهو، له قوناغي دووه مي ٿياني پيغه مبهردا ﷺ كه قوناغي مه دينه يه، هاتوته خوار.

سيه م: ژماره ي ٿايه ته ڪاني:

ژماره ي ٿايه ته ڪاني ٿه هلي مه دينه وهه ڪه، به بيست و يهڪ (٢١) ٿايه ت داياناوه، به لام ٿه هلي شام و ڪوفه وهه به صره، به بيست و دوو (٢٢) يان داناوه، زياتر ژماره (٢٢) ته به نيني ڪراوه له وهه موصحه فانه دا كه له ده ڦه رانه ي ٿيمه چاپ ده ڪرين، به لام ره ننگه له ناوچه ڪاني ولاتاني ديڪه ي ٿه فريقيا: جه زائير وهه غريب و لبيبا وهه وانه، ژماره ڪه ي ديڪه ته به نيني ڪراي، ٻويه ته گهر له موصحه فيڪ دا بينيتان، ٿم سووڙه ته موباره ڪه ي به بيست و يهڪ ٿايه ت دانا بوو، بزنان كه ٿه وهش سه ر ٿم ٿيڪه زانايان هيناويانه وه، ژماره ي ٿايه ته ڪانيش كه جياوازي ده ٻي، ٿه نجامي ڪورتي و دريڙي رسته ڪانه، نهڪ ٿه وهه كه زانايه ڪ بلئي: ٿم ٿايه ته ش هه يه له سووڙه ته داو، ٿه وي ديڪه ش بلئي: نه خير نه! چونكه زانايان نهڪ له سه ر ٿايه ت وشه ڪان، له سه ر پيٽه ڪاني قورٿانيش يه كده ننگن.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:

ریزبەندیی لە موصحف دا، ژمارە (۵۸)ەو، یەكەمین سوورەتی پەنجاو حەوت سوورەتەكەیه، كە دابەش دەبن بە سەر ئەو سێ جۆزئەه كۆتایی قورئان دا، واتە: یەكەمین سوورەتی نیوێ دووهمی سوورەتەكانی قورئانە لە پرووی ژمارەو، لە پرووی دابەزینەوێش ئەم سوورەتە موبارەكە ژمارە (۱۰۳)یان بۆ داناو، لە دواي سوورەتی (المنافقون) و پێش سوورەتی (التحریم)، واش پێدەچێ ئەم سوورەتە دواي سوورەتی (الأحزاب) دابەزێی، چونكە لەویدا خوا ﷻ باسی ناپەوایی (ظہار) ی كردو: ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ إِلَهَ تَعَالَى تَعَالَى مِنْهُمْ أَمْ هُنَّ أَمْهَاتُكُمْ﴾ (الأحزاب).

كەواتە: پێشتر ئەو رەفارە هەلۆەشێراوئەو، بۆیە لە سوورەتی (الأحزاب) دا، بەس ئاماژە ی پێ دەكات، مانای وایە سوورەتی (المجادلة) پێشتر دابەزیو، نەریتی هەلۆ و پووچی (ظہار) ی هەلۆەشان دۆتەو، لەویدا درێژەكە ی هاتو.

پینجەم: نیوەرۆکی:

نیوەرۆكەكە ی هەمان نیوەرۆکی قورئانی مەدینەییە، لە باسكانی حوكمە شەرعییەكانی رێكخەری كۆمەلگای مسولمان، لە بوارەكانی خیزانیی و كۆمەلایەتی و پەيوەندییە نیوخۆیی و دەرەکییەكان دا، لەم سوورەتەشدا ئەو دە حوكمە سەرەکییانە باسكراون، وێرای چەند وردەکارییەك:

۱- باسی (ظہار) كراو، (ظہار)یش ئەو بوو، كە پیاویك لە خیزانی توورە بوو لە كۆمەلگای عەرەبییدا كاتی خۆی هەبوو، رەنگە لە كۆمەلگای دیکەشدا هەبوو بێ و ئیستاش هەبێ لە حیاتی تەلاق دان، گوتووێتی: (أَنْتَ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تۆ وەك پستی دایكەم وای، ئەوێش بە تەلاق لە قەلەم دراو، بەلام ئیسلام ئەوێ هەلۆەشان دۆ، كە ئافەت بەو تەلاقی بكەوێ، بەلێ لە پیاوێكە قەدەغە دەبێ، بەلام ئافەتەكە بەو تەلاق نادری.

- (۲) - پابەندىيە بە بەرنامەي خاوەن لاندان لىي.
- (۳) - مەسەلەي چەپچ پىكەوە كردن، كە بە شىوہەيەكي رەوا بى و بۆ مەبەستىكى رەوا بى، دروستە، ئەگەرنا قەدەغەيە، ئەگەر بۆ نىگەراندەردى خەلك بى.
- (۴) - چۆنەيتىي ھاتنە لاي پىغەمبەر ﷺ و سلاو لىكردنى ھى مسولمانان، ھى دەغەلاندەو دلنە خوشانەش ديارە.
- (۵) - چۆنەيتىي دانىشتن لە كۆرو مەجلىس دا.
- (۶) - چۆنەيتىي دواندى پىغەمبەري خوا ﷺ، خىر كردن و مال بەخشىن بەر لەوہى پىغەمبەر ﷺ بدوئىرى.
- (۷) - خۇپاراستن لە دەغەل و دوو پرووہكان و، لى وريا بوونيان و خۆ لى پاراستنيان كە دۆستايەتيان لەگەل دا بكري.
- (۸) - پىناسە كردنى كۆمەلى شەيتان (حزب الشيطان) بە زەقترين تايەمەنديان.
- (۹) - وريا بوون لە دەمارگىريي بنەمالەي و تيرەو ھۆز، مسولمان نابى بۆ ئىنتىما سرووشتيەكانى وەك نەتەوہي، بنەمالەي، تيرەو ھۆزو ناوچە، دەمارگىر بى، دەمارگىر بەو واتايەي لەبەر دەمارگىريي چاوپۆشىي لە ھەق بكات و، ناھەق قبوول بكات، بەلكو دەبى رىك و راست بى و، فەرق بە خىزم و بىگانە نەكات، لە مەسەلەي ھەق و ناھەق دا، لە چاك و خراپ دا، چاكىي ھەموو كەسى پى چاك بى و، خراپىي ھەموو كەسى پى خراپ بى.
- (۱۰) - پىناسەي كۆمەلى خوا (حزب اللہ)، ئەوانىش بە تايەمەندەترين سىفەتيان، كە برىتيە لە خۆيەكلەردنەوہ بۆ دۆستايەتيي خواو پىغەمبەرەكەي و بروداران.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

تیمە پێنج تاییەتمەندییمان لەم سوورەتە موبارەکەدا پەچاو کردوون:

۱- تاکە سوورەتیکە تێیدا باسی ھەڵوێشاندنەوێ (ظہار) و، کەفارەت بۆ دانانی کرابی لە تاییەتەکانی: (۱ - ۴) دا.

۲- تاکە سوورەتیکە ئاوا بە تێروتەسەلیی تێیدا باسی چەپەچی نەرەواو پەوا کرابی لە تاییەتەکانی (۵ - ۸) دا.

۳- تاکە سوورەتیکە بە روونی باسی ئەدەبی بەرەو مەجلیسی تێیدا کرابی، خەڵک چۆن دابنیشی؟ چۆن سلاو بکات؟ ریزبەندیی مسوڵمانان لە بەرو مەجلیسیاندا چۆن بێ؟ چ شتیک پێوەریان بێ؟ ئەمیش لە تاییەتی: (۱۱) دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا بۆ مسوڵمانان بە پەسندو باش دانراوە، کە بەر لە دواندی پێغەمبەری خوا ﷺ خێرو چاکەیکە بکەن، ئەندازەیک مأل بێخەش، بەلام ئەمە وەک فەرزی و ھۆکمیکی پابەندکەر نەبوو، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿ذَلِكَ أَمْرُكَ﴾ وَأَطِمْ (۳) البقرة، ئەمەتان پاکتر و چاکترە بۆ ئێوە، دواپیش خوا ﷻ لە سەری سووک کردن، کە ئەگەر کەسێک نەشیتوانی مأل و سامان بێخەش، بەر لە دواندی پێغەمبەر ﷺ بە شێوەی تاییەت، گلەیی نایەتە سەر، لە تاییەتەکانی: (۱۲ و ۱۳) دا.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، پێناسەی ھەر کام لە کۆمەڵی خواو کۆمەڵی شەیتان (حزب اللہ و حزب الشیطان) کراوە، تەنیا لێرەشدا وشەی (حزب اللہ، حزب الشیطان) یش یەکێ دوو جار ھاتوون.

ھەوتەم: دا بەشکردنی تاییەتەکان بۆ چەند دەرسێک:

کۆی بیست و دوو (۲۲) تاییەتەکەی ئەم سوورەتەمان، بۆ چوار دەرس دا بەشکردوون:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۶)، واتە: شەش (۶) ئایەتی سەرەتا، باسی بیستی خوا بو سکاڵای ژنێك كه مێرده‌كه‌ی (ظَهَّار) ی لێكردوه‌و، هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی (ظَهَّار) كه‌ حوكمی ته‌لاقى هه‌بى و، دانانی كه‌ فاره‌ت بو پیاوانێك كه‌ (ظَهَّار) له‌ ژنه‌كانیان ده‌كهن، تاكو بۆیان ره‌وا ببنه‌وه، پاشان هه‌ره‌شه‌كردن له‌ كه‌سانێك كه‌ دژایه‌تیى خواو پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ده‌كهن، به‌ دژایه‌تییکردنی په‌یام و به‌رنامه‌كه‌ی و، لادان له‌ شه‌ریعه‌ته‌كه‌ی.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۰)، واتە: چوار (۴) ئایەت ده‌گرێته‌ خۆی، باسی زانیاری گشتگیری خوا به‌ هه‌ست و خوست و چه‌یه‌ی هه‌موو كه‌س، ئه‌و كه‌سانه‌ زۆربن، یان كه‌م بن، ئه‌گه‌ر سى بن ئه‌و چواره‌میان ه‌ و، ئه‌گه‌ر پینج بن ئه‌و شه‌شه‌میان ه‌و، كه‌م بن یان زۆر بن، خوا هه‌ر له‌ گه‌ڵیان ه‌و، سه‌رزه‌نشترکردنی ئه‌و ده‌غه‌ڵ و جووله‌كانه‌ی چه‌چه‌ی ناره‌وايان ده‌كردو، به‌ شیوه‌ی ناشایست س‌لاویان له‌ پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌كردو، ئاموژگاریی كردنی مسو‌لمانان له‌وباره‌وه‌ كه‌ وربابن.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۳)، واتە: سى (۳) ئایەت، باسی ئه‌ده‌به‌كانی به‌رو مه‌جلیس و، ره‌چاو كردنی پینگه‌کانی نێو خه‌ڵك و كۆمه‌ڵگاو، چۆنیه‌تیى دواندنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ په‌سند دانانی خێرو به‌خشین به‌ر له‌ دواندنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پاشان چاوپۆشیی لێكرانیان له‌و ئه‌ركه‌ كه‌ ئه‌س‌لێشدا پێویست نه‌كراوه‌.

دەرسی چواره‌م: ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۲)، واتە: نو (۹) ئایەتی كوتایی سوو‌په‌تی (المجادلة) ده‌گرێته‌ خۆی، باسی د‌لنه‌خو‌ش و ده‌غه‌ڵه‌كان و، په‌رده‌ له‌سه‌ر هه‌لما‌ل‌ب‌ن‌یان و هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت لێك‌ر‌د‌ن‌یان له‌ قیامه‌ت داو، ناوه‌زد كرد‌ن‌یان به‌ كۆمه‌ڵی شه‌یتان و، هه‌والدان به‌ زه‌بوونی و سه‌رشو‌ر‌یان له‌ دنیاو دوا‌پ‌و‌ژ‌دا، پاشان هه‌والدان به‌ گ‌ر‌ن‌گ‌ر‌ین تابه‌مه‌ندیه‌كانی كۆمه‌ڵی خوا ﷻ، كه‌ بریتیه‌ له‌

يەكلایى كۈندەۋەي دۆستايەتپان بۆ خوا ﷻ، بۆ پېغەمبەر ﷺ، بۆ بىرۋاداران
 و، پچراندنى رېسمىنى دۆستايەتپان لەگەل بېيرۋايانى ناحەزى خواو پېغەمبەردا،
 ئەگەر نىزىكتىن كەسىشىان بن: بابيان بن، يان كۈريان بن، يان ھاوسەريان
 بن، ياخود تيرەو ھۈزىيان بن.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە شەش ئايەتى سەرەتاي (المجادلة) دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱) -
 (۶)، لەم شەش ئايەتەدا، خوا ﷻ باسى چارەسەرى كىشەى ژن و مېردىكى كىردو،
 كە سەرچاوە مېژووپیەكان پېمان دەلېن: ئافرەتەكە: خەولەى كچى سەعلەبەو،
 پیاوۋەكەش ئەوسى كۆپى سامىتە، خوا لىيان رازى بى، كە مېردەكە (ظھار)ى لە
 ژنەكەى كىردو و پېى گوتو: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٍ أُمِّي)، واتە: تۆ وەك پشتى داىكم
 وای، ئەویش بەپېى باوى كۆمەلگای ئەو كاتە، حوكمى تەلاقى ھەبوو، ئنجا خوا
 ﷻ ئەو نەرىتەى ھەلۋەشاندۆتەو، كە بە (ظھار) ژن لە مېردەكەى قەدەغە بى
 و وەك تەلاقىدان بى، بەلام كەفارەتى بۆ داناو، تاكو بۆ يەكدىى رەوا بېنەو و
 لىك جىانەبەنەو، ئەو كەفارەتەش يەكئى لە سى شتان بوو بە رىز:

أ- ئازادكردنى كۆپلەيەك.

ب- ئەگەر كەسك چىنگى نەكەوت، كۆپلە ئازاد بكات، يان تواناى نەبوو، دوو مانگ
 لەسەرىكە بە پۆژوو بى، بەبى پچراندن.

ج- ئەگەر ئەوەشى لە توانادا نەبوو، خواردنى شەست (۶۰) كەسى نەدار بدات، واتە:
 شەست كەسى نەدار، يەكى پۆژىك تىريان بكات.

لە كۆتايىشدا خوا ﷻ فەرمان بە پابەندىى بە بەرنامەى خواو، لاندەان
 لە سنوورەكانى كىردو، ھەپەشەى سەختىشى لە بېپروايانى ناحەزى خواو
 پىغەمبەرەكەى، لە دىناو دواپۆژدا كىردو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِعَ حَتَّارُكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿۲﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ يُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالْحُدُودِ الَّتِي كُفِّرِينَ عَذَابَ الْيَمِّ ﴿۴﴾ إِنْ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَثُرُوا كَمَا كُنْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ لِكُفْرَيْنَ عَذَابَ مُهِينٍ ﴿۵﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۶﴾

مانای ده قاعده فی ثابته کان

{به ناوی خوای به بهزه‌یی به‌خشنده. (تهی موحه‌ممه د...)!} به دلنایای خوا... قسه (و سکالای) تهو ژنه‌ی بیست (و به ده‌نگیه‌وه هات) که له باره‌ی می‌رده‌کیه‌وه مشتومری له‌گه‌ل ده‌کردی و، سکالای بۆ لای خوا ده‌برد، خوا وتووژتانی ده‌بیست، به راستی خوا بیسهری بینره (۱) تهو (پیاوانه‌ی له یتوه (ظیهار) له ژنه‌کانیان ده‌که‌ن، (به گوتنی: تو وه‌ک پشتی دایکمی) تهو (ژن)انه (ی ظیهاریان لی ده‌که‌ن) دایکیان نین، دایکیان ته‌نیا ته‌وانه‌ن که ته‌وانیان بووه‌و، بیگومان تهو (پیاوانه‌ی قسه‌یه‌کی خراب و درۆ ده‌که‌ن و، به راستیش خوا چاوپو‌شیکاری لی‌بورده‌یه (۲) ته‌وانه‌ش که (ظیهار) له ژنه‌کانیان ده‌که‌ن، دوا‌یی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ته‌وه‌ی گوتوو‌یانه (: لی‌مان قه‌ده‌غه بی و، له

قسہ کہیان ژیان دہنہوہ، دہبی تازادکردنی کۆیلہ یەک (تەنجام بدەن) بەر لەوہی دەست تیکەڵ بکەن (پیکەوہ جووت بن)، ئا ئەوہ تانہ پپی ئامۆژگاریی دہکرین و، خواش شارەزای ئەوہ یە کە دیکەن ﴿۲﴾ ئنجا ھەر کەسیک چنگی نەکەوت (کۆیلە تازاد بکات) بە پۆژووبوونی دوو مانگی بە دوا یە کەوہ (کە فارەتە کە یەتی) بەرلەوہی دەست بگہ یەننہ یەک (پیکەوہ جووت بن)، ئنجا کەسیکیش نەیتوانی (دوو مانگ لەسەر یەک بە پۆژوو بی) خواردن پیدانی شەست نەدار (کە فارەتە کە یەتی) ئەوہش تاکو (بەھوی ئەنجامدانی ئەرکە شەرعییەکانەوہ) بپروا بە خواو پیغەمبەرە کە ی بپنن و، ئەوانەش سنوورەکانی خوان و، بپروایانیش تازاریکی بە ژانیان ھە یە ﴿۳﴾ بیگومان ئەوانە ی بەر بەرەکانتی خواو پیغەمبەرە کە ی دەکەن، سەر کوت و زەبوون دہکرین، وەک چۆن ئەوانە ی لە پیش وانیش دابوون، سەر کوت و زەبوون کران و، مسۆگەر تایە تانیتی رۆشنیشمان دابەزاندوون و، بپروایانیش (لە دوا پۆژدا) تازاریکی ریسواکەریان ھە یە ﴿۴﴾ ئەو پۆژە کە خوا تیکرایان ھەلدەستینیتەوہ، ئنجا ھەوالی ئەوہیان پی دەدات کە کردوویانە، خوا ﷻ سەر ژمیری کردوہو، ئەوان لە بیریان چووہ، خواش بەسەر ھەموو شتیکەوہ چاودێرو ئاگادارہ ﴿۵﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تُجَدَّلُكَ فِي زَوْجِهَا): واته: (ئهو ژنه‌ی) له باره‌ی می‌رده که یه وه مشتومری له گه‌ل تۆدا ده کرد، شه‌ره قسه‌ی له گه‌ل تۆ ده کرد، (الْجِدَالُ: الْمِفَاوَضَةُ عَلَى سَبِيلِ الْمُنَازَعَةِ وَالْمُغَالَبَةِ، وَأَصْلُهُ: مِنْ جَدَلْتُ الْحَبْلَ: أَيِ اكْمَلْتُ قِتْلَهُ، وَقِيلَ: مِنَ الْجِدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ)، (جَدَالُ): بریتیه له قسه پێکه وه کردن به شیوه‌ی ناکوکی و مشتومرو، هه‌ر کامیکیان بیه‌وێ قسه‌ی خۆی سه‌ربخات، ریشه‌که‌ی له (جَدَلْتُ الْحَبْلَ)، واته: په‌ته‌که‌م چنی، یان رستم و هۆنیمه‌وه، هاتوه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: له (جَدَالَةً) وه هاتوه، واته: زه‌وی ره‌ق، چونکه دوو که‌س که زۆران ده‌گرن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وێ ئه‌وی دیکه بخاته سه‌ر زه‌وی، دوو که‌سیش که شه‌ره قسه ده‌که‌ن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وێ قسه‌ی خۆی سه‌ربخات.

(وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ): سکا‌لای بو‌ لای خوا کرد، (الشَّكْوُ وَالشَّكَايَةُ وَالشَّكَاةُ وَالشَّكْوَى: إِظْهَارُ الْبُتِّ)، هه‌ر چوار وشه‌که (شَكُو، شَكَايَةُ، شَكَاةٌ، شَكْوَى) به مانای پێشان‌دانی دلتە‌نگیی و ناره‌حه‌تی و سکا‌ل‌کردن.

(تَحَاوَرَكُمَا): (الْحَوَارُ وَالْمُحَاوَرَةُ: الْمُرَادَةُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ التَّحَاوُرُ)، (حَوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) بریتیه له وه‌ی هه‌ر کامیک له دوو لایه‌ن، یان زیاتر، قسه‌ی یه‌کدی به‌ره‌چ بده‌نه‌وه، یان قسه بو‌ یه‌کدی بگێرنه‌وه، ئه‌و قسه‌یه‌ک بکات و ئه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات، (تَحَاوَرُ) یش له (حَوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) وه هاتوه.

(يُظَاهِرُونَ): (الظَّهَارُ: أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لَامْرَأَتِهِ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، (يُظَاهِرُونَ) واته: (ظَهَارٌ) ده‌کات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه پیاو به ژنه‌که‌ی بلێ: تۆ وه‌ک پشتی دایکم وای، واته: لێم قه‌ده‌غه‌ی.

(رَقَبَةً): (الرَّقَبَةُ: اِسْمٌ لِلْعَصَا الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَيَّرُ بِهِ عَنِ الْجُمْلَةِ)، (رَقَبَةً): بریتیه له ناوی نهو نهندامهی زانراوه، واته: گهردن، مل، دوایش به کووی مروؤف دهگوتری، که دهگوتری: (تَعْرِيزُ رَقَبَةٍ) نهوه نیه بهس ملی نازاد بکری، چونکه مله که به مروؤفه که وهیه، واته: نهو مروؤفه نازاد بکری.

(رَمَّاسًا): واته: دهست بگهیه ننه یه کدی، که مه بهست پی پی پیکه وه جووتبونه، (الْمَسْ: اِذْرَاكَ بِخَاسَةِ اللَّمَسِ، وَكُنِّي بِهِ عَنِ النِّكَاحِ: مَسَّهَا وَمَاسَّهَا)، (مَسَّ) له نه سلدا بریتیه له زانینی شتیک به ههستی دهست لیدان، دواپی به کینایه بو نیکاح به کارهی نراوه، که دهگوتری: (مَسَّهَا وَمَاسَّهَا) واته: له گه لیدا جووتبوو.

(يُحَادُّونَ): (يُحَادُّونَ اِغْتِبَارًا بِالْمُحَادَّةِ، اَوْ اِسْتِعْمَالِ الْحَدِيدِ)، (يُحَادُّونَ) واته: بهر بهر هکانی دهکهن، لاملیی دهکهن، بهو ئیعتیارهی مل نادهن و لاملیی دهکهن (ناماده نین ملکه چ بکهن) یاخود له به کارهی نانی ئاسنوه هاتوه.

نهوانه ی بههیز دژیه تی ئایین و بهرنامه ی خوا دهکهن.

(كَبْتُ): (الْكَبْتُ: الرَّدُّ بِغُفٍ وَتَذْلِيلٍ، كَبْتُهُ: اَهَانُهُ وَاَذْلَالُهُ، وَكَبْتُهُ وَكَبْتُهُ: صَرَعُهُ لَوَجْهِهِ)، (كَبْتُوا) له (كَبْتُ) وه هاتوه، که بریتیه له بهر بهر چدانه وهی توندو، زه بوون کردن، دهگوتری: (كَبْتُهُ)، یانی: سووکی کردو زه بوونی کرد، (كَبْتُهُ: كَبْتُهُ)، له سر دم و چاوی خستی.

(مُحْزِي): (أَي: مُخْزِي وَمُذِلٌ) سه رشو پکه رو زه بوونکه ر.

(بَعَثَهُمْ): (بَعَثَهُ: أَرْسَلَهُ)، (بَعَثَهُ) ناردی، ههروه ها (بَعَثَهُ) له خهوی هه لیستاند، دیسان (بَعَثَهُ) له گوړه که ی ده ریپنایه وهو زیندووی کردوه.

(أَحْصَاهُ اللَّهُ): خوا سه ر ژمیری کردوه، (أَحَاطَ بِأَعْمَالِهِمْ عَدَدًا، وَأَحَاطَ بِهَا عِلْمًا)، خوا ده زانی ژماره ی کرده وه کانیان چهندهو، زانیاری ته واوی له باره یه وه ههیه.

(شَهِدُ): (شَهِدَ عَلَى كَذَا: أَخْبَرَ بِهِ خَبَرًا قَاطِعًا) ههوالی له بارهوه دا، ههوالیکى جیى دنیایی، (شَهِدَ: حَضَرَ) ئاماده بوو، (وَشَهِدَ) به مانای (أَدَّى مَا عِنْدَهُ مِنَ الشَّهَادَةِ)، شایه دى دا، كهواته: (شَهِدَ) ههم به مانای ههوال پیده رو، ههم به مانای ئاماده بوو و، ههم به مانای شایه دیدەر، دى.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ كَوَى (حَدَّ)، (الْحَدُّ: الْحَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَالْحَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: طَرَفُهُ الرَّقِيقُ الْحَادُّ، وَالْحَدُّ: عُقُوبَةٌ مُقَدَّرَةٌ وَجَبَتْ عَلَى الْجَانِي)، (حُدُودٌ كَوَى (حَدَّ) ه، كه به په ردهى نىوان دوو شتان ده گوترى، ههروه ها (حَدَّ) بو هه ر شتيك بريته لهو لايه ي باريك و ته نك ده بيته وه، قه راغ، ديسان (حَدَّ) به مانای سزادانتيكى ديارىيكراو، كه بو بابايه كى تاوانبار دانراوه، به كاردى.

هوى هاتنه خواره وهى ئايه ته كان

لهو باره وه چهند گيردراوه يه كه هه ن:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ كُلَّ شَيْءٍ! إِنِّي لَأَسْمَعُ كَلَامَ خَوْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَيَخْفَى عَلَيَّ بَعْضُهُ، وَهِيَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهِيَ تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكَلْتُ شَبَائِي وَتَوَثَّرْتُ لَهُ بَطْنِي، حَتَّى إِذَا كَبُرَ سُنِّي وَانْقَطَعَ وَلَدِي، ظَاهَرَ مِنِّي، أَلَلَهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ! فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى تَزَلَ جَبْرِيلُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا...﴾ وَزَوْجُهَا أَوْسُ بْنُ الصَّامِتِ}.

واته: دايكمان عايشه (خوا لى رازى بى) گوتويه تى: به رزو به پيزه نهو زاته ي بيستنى وى هه موو شتيكى گرتوته وه، من گويم له قسه ي خهوله ي كچى سه عليه به بوو، هه نديكيشم لى په نهان بوو، كه سكالاي بو لاي پيغه مبهري خوا ﷺ ده كرد له چنگ ميژده كه ي، ده گوت: نه ي پيغه مبهري خوا ﷺ! ته مه ني

گه نچیتیی منی خواردوهو، سکی خوّم بوّ ړو^(۱) کردوه، (واته: منداّم لئی بوون) هتا کاتیک ته منم گه وره بووهو منداّم لئی نابی، تیسستا (ظہاری) لیکردووم، خواجه! سکالا بوّ لای توّ ده کهم! هیندهی پئی نه چوو، جیریل دابه زی ته م ثابته تانهی هینانه خوار: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَهُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾^(۲)، تا کو تایی، میرده که شی تهوسی کو ری صامیته.

ته مه ش گپ راوهیه کی دیکه ی هه مان ده قه:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتَ، إِنَّ حَوْلَةَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَيُخْفِي عَلَيَّ أحياناً بَعْضَ مَا تَقُولُ، قَالَتْ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الصَّحِيحِ مُعْلَقًا: ج ۱۳، ص ۲۷۲، وأحمد: ج ۶، ص ۴۶، والنسائي في الكبرى: ۵۶۵۴، ۱۱۵۷۰، وابن ماجه: ۱۸۸، وعبد بن حميد: ۱۵۱۲، وأبو يعلى: ۴۷۸۰، والدارمي: ص ۴۶، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۵ و ۶)^(۳).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بی) گوتوو یه تی: ستایش بوّ ته و خواجه ی بیستنی هه موو ده نگه کانی گرتوونه وه، خه وله سکالای له چنگ میرده که ی کرد بوّ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، هه ندیک جار هه ندیک له قسه کانیم لئی په نهان بوون، به لام خوا ﷺ له سه رووی هه وت تاسمانانه وه گوئی له سکالایه که ی بوو، ته م ثابته تانهی دابه زانندن: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾^(۴).

۲- {عَنْ حُوَيْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَكَانَتْ تَحْتَ أَوْسِ بْنِ الصَّامِتِ أَخِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ فَكَلَّمَنِي بِشَيْءٍ وَهُوَ فِيهِ الْضَجْرُ، فَرَادَذْتُهُ فَعَصِبَ، وَقَالَ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي،

(۱) ړو کردن: هه لړشتن و بلاو کردن وه.

(۲) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۳۲۷، ۳۲۸.

ثُمَّ خَرَجَ إِلَى نَادِي قَوْمِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ قَرَاوَدَنِي عَلَى نَفْسِي، فَأَبَيْتُ فَشَادَنِي فَشَادَتْهُ، فَغَلَبَتْهُ بِمَا تَغْلِبُ بِهِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ الضَّعِيفَ، قَالَتْ فَقُلْتُ: وَالَّذِي نَفْسُ خُوَيْلَةَ بِيَدِهِ لَا تَصِلُ إِلَيَّ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ فِيَّ وَفِيكَ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَشْكُو إِلَيْهِ مَا لَقِيتُ، فَقَالَ: «رُؤُوكَ وَابْنُ عَمِّكَ اتَّقِيَ اللَّهَ وَأَخْسِنِي صُحْبَتَهُ»، قَالَتْ فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْكُفَّارَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مُرِيهِ فَلْيُعِيقْ رَقَبَةً»، قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا عِنْدَهُ رَقَبَةٌ يَمْلِكُهَا، قَالَ: «فَلْيَصُمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! شَيْخٌ كَبِيرٌ مَا بِهِ مِنْ صِيَامٍ، قَالَ: «فَلْيَطْعَمْ سِتِينَ مَسْكِينًا»، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا عِنْدَهُ مَا يُطْعَمُ، قَالَ: «سُنْعِيْنُهُ بِعَرَقٍ مِنْ هَرٍّ» «وَالْعَرَقُ الْمِكْتَلُ يَسْعُ فِيهِ ثَلَاثِينَ صَاعًا» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَأَنَا أُعِينُهُ بِعَرَقٍ آخَرَ، قَالَ: «قَدْ أَحْسَنْتُ مُرِيهِ فَلْيَتَصَدَّقْ بِهِ» { أخرجه أحمد: ج ٦، ص ٤١٠، ٤١١، وأبو داود: ٢٢١٤، ٢٢١٥، وابن حبان في صحيحه: ٤٢٧٩، وابن الجارود في المنتقى: (٧٤٦)، ههرودها كؤمه ليك له زاناياني ديكهه ههروموده ناس^(١).

تھم ریوایه ته زیاتر تیشک ده خاته سهر هوئی دابه زینی تهو نایه تانه.

واته: (خُوَيْلَةُ بِنْتُ ثَعْلَبَةَ) [خویله] و (خَوْلَةُ) شی پیگوتراوه] که له لای (أُوسِ بْنِ الصَّامِتِ) بووه، برای (عَبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) خوا لیان رازیبن، ده لئ: پوژیک نهوسی کوپی صامیت، هاته لام، به شیویه کی تووره یی قسه ی له گه لدا کردم، منیش به رپه رچم دایه وه، نهویش تووره بوو و، پیگوتم: تو وهک پشتی دایکم وای، دواپی چو دهری بو لای کوپی خزمه کانی (مه جلیسیک بووه)، دواپی گه رایه وه و داوای ده ست تیکه لئی لی کردم (ویستی له گه لم جووتبن) منیش ملم نه دا، نهویش پر کیشیی بو کردم، منیش پر کیشیم بو کردو، من به سه ریدا زال بووم، وهک چو ن تافره تیک به پیاوکی بی هیژ ده ویری، پیمگوت: سویند بهو که سه ی نه فسی خوه یله ی به ده سته، ده ستم ناگه یه نیه، تا کو خوا له باره ی من و تووه هوکم نه کات، ئیدی چوومه لای پیغه مبه ر ﷺ سکالام بو

(١) الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣ ص ٣٢٩، گوتوویانه: (حسن لغره).

لا کرد {که له مېرده که یه وه چی تووش بووه!} پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: مېرته و ئاموزاته، پارېز له خوا بکهو له گه لې چاک به، ده لې: هېنده ی پی نه چوو قورئان دابه زی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، تاكو كوتايی، هه تا باسی كه فاره قی كرد، دوایی پیغه مبهري ﷺ فهرمووی: پئی بلئ: با كۆيله كه ئازاد بكات، گوتم: ئه ی پیغه مبهري خوا! ﷺ هېچ كۆيله ی نین، ئازادیان بكات، فهرمووی: پئی بلئ: با دوو مانگان له سه ریه ك به پۆژوو بئ، گوتم: ئه ی پیغه مبهري خوا! ﷺ پیریکی به ته منه هیزی پۆژوو گرتنی نه، فهرمووی: ده با نانی شه ست نه دار بدات، گوتم: ئه ی پیغه مبهري خوا! ﷺ هېنده ئیمكانیه ته شی نه نان و خواردنی شه ست نه دار بدات، فهرمووی: ئیمه هاوکاری ده که ین به {عَرَقَ} پک، {عَرَقَ} یش پیوه ریکه سی (۳۰) ربه، ربه ش چوار مسته، تئیدا جیی ده بیته وه {گوتم: منیش به عه ره قیک هاوکاری ده که م، فهرمووی ﷺ: شتیکی باشت کرد، با ئه وه بکاته خیر {ده بیته كه فاره قی ظیهاره که ی}.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

له چوار نایه‌تی سهره‌تادا خوا ﷺ باسی به ده‌نگه‌وه هاتنی خوئی ده‌کات، بو سکالا کردنی ئافره‌تیک که می‌ده‌ده‌کی ظیهار ی لیکردوه، ئه‌و ئافره‌ته‌ش ده‌چته‌ه خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و سکالای حالی خوئی له لا ده‌کات، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ یان بی‌ ده‌نگ ده‌بی، یان ده‌فه‌رموئی: لئی قه‌ده‌غه‌ه کراوی، سهره‌نجام له‌ حالیکدا که ئه‌و ئافره‌ته‌ له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ خه‌ریکی مشتومرو و تووژی ده‌بی، خوا ﷺ له‌ سه‌رووی هه‌وت ئاسمانانه‌وه سکالای ئه‌و ئافره‌ته‌ داماو ده‌بیستی و، ئه‌و نایه‌ته‌ موباره‌کانه‌ داده‌به‌زیئی و، چاره‌سه‌ریک داده‌نی بو کیشه‌و گرفتی ئه‌و ئافره‌ته‌و، هه‌ر ئافره‌تیک دیکه‌ش و، هه‌ر ژن و می‌دیکی دیکه‌ش، که کیشه‌یه‌کی له‌و جوهره‌یان بو دیته‌ه پیش.

دوو نایه‌ته‌که‌ی دواپیش، واته‌: نایه‌ته‌کانی: (۵ و ۶)، خوا ﷺ تییان دا باسی ئه‌و راستیه‌ ده‌کات، که ئه‌وانه‌ی به‌ربه‌ره‌کانی و، دژایه‌تی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، زه‌بوون و ریسوا ده‌بن، وه‌ک چو‌ن ئه‌وانه‌ی پیشوویان که دژایه‌تی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانییان کردوه، زه‌بوون و ریسواو سه‌رکوت بوون، چ زه‌بوونکرانی به‌ره‌سه‌ت و به‌رچاوو، چ زه‌بوونکرانی مه‌عنه‌ویی و، له‌ پوژیکیشدا که زیندوویان ده‌کاته‌وه، هه‌والیان پی‌ده‌دات به‌وه‌ی کردوویانه‌، که خوا هه‌مووی سه‌ر ژمی‌ر کردوه، به‌لام ئه‌وان له‌ بیریان چووه‌و، خوا ئاگاداره‌و چاو‌دی‌ری هه‌موو شتی‌که‌ه سهره‌تا خوا ﷺ ده‌فه‌رموئی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌، واته‌:

ده‌ست‌یکردنم به‌ ناوی خواجه‌، که مه‌به‌ستی پی‌ ئه‌وه‌یه‌:

- ١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ٢ - ئەم کارە بە پێی بەرنامەی خوا دەکەم.
- ٣ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوا ی پەرودگار دەکەم.
- ٤ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾، وشە ی (قَدْ) بۆ ساغکردنەوه یه، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾، مانا پەلەتیه کە ی: بە دنیای خۆ بیستی قسە ی ئەو ئافەرەتە ی له بارە ی میژدە کە یه وه، مشت و مری له گە ل تۆ دا دە کرد، ئە ی پیڤه مبه ر ﴿وَسَمِعَ﴾! بە لām لیژە دا مانای (قَدْ) جیا یه، چونکە پیڤه مبه ری خوا ﴿وَسَمِعَ﴾ دنیابوو له وه ی خوا هه موو شتی ک دە بیستی و، له نیویشیان دا هه موو دنگه کان دە بیستی، بۆ یه زانایان ده لێن: (قَدْ) لیژە دا بۆ ساغکردنە وه (تَحْقِيق) نیه، به لکو مه به ست پێ ی ئە وه یه: شتی ک خه لکی ک چاوه پێ ی بکات و، خواش ﴿وَسَمِعَ﴾ ئە و شته به یئیتیه دی، واته: ئە وه ی ئیوه چاوه پێ تان ده کرد، خوا ﴿وَسَمِعَ﴾ قسە ی تێ دا بکات، خوا ﴿وَسَمِعَ﴾ به دنیاییه وه قسە ی ئە و ئافەرەتە ی بیست، لیژە شدا بیست تەنیا به مانای خۆ دی بیستن نیه، هه رچه نده (سَمِعَ) به مانای بیستنه، به لām لیژە دا (سَمِعَ) و پێ ی (بیستی) مانای به دنگه وه هاتیش ده گه یه نئ، چونکە جاری وایه تۆ قسە ی کە سێ ک دە بیستی، به لām گوێ ی پێ نادە ی، جاری واش هه یه ده بیستی و به دنگیشیه وه ده چی، ئنجا لیژە دا مه به ست پێ ی به دنگه وه هاتنه، واته: خوا ﴿وَسَمِعَ﴾ گوێ بیستی قسە ی ئە و ئافەرەتە بوو که له بارە ی میژدە کە یه وه شه ره قسە ی له گە ل تۆ دا ده کرد، ئە ی پیڤه مبه ر! ﴿وَسَمِعَ﴾ و به دنگیشیه وه هات، ﴿وَسَمِعَ﴾ **إِلَى اللَّهِ**، ئە و ئافەرەتە سکا لای بۆ لای خوا ده کرد، (سَمِعَ) واشتکاء بریتیه له سکا لکردن و شپرزیه ی و بئ حالی ی خۆ ده برین، داوای مافی خۆ کردن له لای کە سێ ک، ئە و ژنه ش داوای مافی خۆ ی بۆ لای خوا به رز کرد وه و سکا لای بۆ لای خوا کرد، داوای ئە وه ی پیڤه مبه ری خوا ﴿وَسَمِعَ﴾ چاره سه ری کێ ی پێ نه بوو، بۆ گرفت و کێ شه یه ک که ئە و ئافەرەتە بۆ ی هاتۆ ته پێ ش، چونکە وه ک داوای باسی

دەكەين لە مەسەلە گەنگەكاندا، پىغەمبەرى خوا ﷺ لە زۆر شتدا ھەر بەپىي عورفى كۆمەلگايەكەى خۆى كارى كرده، مەگەر شتيك پىك دژ وەستا بى لەگەل ڤوو حى شەريعت دا، يان لەگەل دەقىكى قورئاندا، ئەگەرنا پىغەمبەر ﷺ ڤەچاوى عورف و باوى كۆمەلگاي خۆى كرده، ئنجا يەكيك لەو شتەنى كە لە عورف و باوى كۆمەلگاي ئەو كاتەدا ھەبوو، ئەو ھەبوو كە پياويك بە ئافرەتەكەى خۆى گوتى: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تۆ وەك پشتى دايكم واى بۆ من، لىتى قەدەغە ھەبوو لە جياقى تەلاق ھەبوو، بۆيە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو ئافرەتە كە سكالاي خۆى لەلا دەكات، كە مێردەكەى ظىھارى ليكردو، دەفەرموى: لىتى قەدەغە ھەبوو، وەك پىشتريش لە ھۆى ھاتتە خوارو ھەكەيدا، باسما كەرد، ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَارِكَمَا﴾، خوا وتووێژى تىوہى دەبيست، (تھاوار) برىتيە لەوہى دوو كەس، دوو لايەن، ياخود زياتر پىكەوہ قسە بكەن، ھەر كامىكيان قسە بكات و، بۆ ئەو دىكەى فرى بدات، ئەو دىكەش قسەى خۆى بۆ ئەو فرى بداتو، ئەو قسەى خۆى بكات و ئەو دىكەش قسەى خۆى بكات، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، بە دلنبايى خوا بيسەرى بيسەرە، بيسەرە بۆ ھەموو دەنگەكان و، بيسەرە بۆ ھەموو ڤەنگەكان، بۆ ھەموو ھەلسوكەوتەكان، بۆ ھەموو كردهوكان.

ئنجا خوا ﷻ دىتە سەر باسى چارەسەرەكە: ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، ئەوانەى لە تىوہ (ظھار) دەكەن لە ئافرەتەكانيان، واتە: ئەو مێردانەى لە تىوہ (ظھار) دەكەن لە ژنەكانيان ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾، ئەو ژنانەيان بە ھۆى ئەو (ظھار) كەردنەيانو ھە نابنە دايكيان، چونكە (ظھار) ئەوہ يە مێردىك بە ژنەكەى بلى: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تۆ بۆ من وەك پشتى دايكمى، واتە: وەك چۆن دايكم لە من ھەڤام و قەدەغەيە، تۆش ئاوا لە من قەدەغەي، كە ئەو ھەسەردەمى ئەفامبيدا حوكمى تەلاقى ھەبوو، ئەو ژنە لەو پياو ھەڤام ھەبوو، خوا دەفەرموى: ئەوانەى (ظھار) لە ژنەكانيان دەكەن، ژنەكانيان بەو قسەيە

نابنه دایکیان، ﴿إِنَّ أَمَهُمْ إِلَّا إِلَهِي وَلَدَنَهُمْ﴾، واتە: (مَا أَمَهُاتُهُمْ)، دایکانیان تەنیا ئەوانەن کە ئەوانیان بوون، نەک بە قسەیه‌کی پووچی گوناح، هاوسەر و ژنی مێردێک بێتە دایکی، شتی وانیه، ئەوە قسەیه‌کی پووچه، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، بە دڵنیایی ئەوان قسەیه‌کی خراپ دەکەن، (مُنْكَر) واتە: قسەیه‌کی نامۆ و ئەناسراو، قسەیه‌کی خراپ و ناقۆڵ (وَزُور): قسەیه‌کی درۆش دەکەن، ئەسڵی (زُور) لە (زُور) دوه هاتوه، بە مانای لادان یانی: قسەیه‌ک دەکەن لە راستیی لایداوه و درۆیه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾، بە دڵنیایی خواش زۆر چاوپۆشیکاری لێبوردەیه، (عفو: کثیر العفو) (عفو) کەسیکە کە سێک هەڵەیه‌کی کرد بێ، هەڵە‌کی نادیده‌ی بگرێ، بە‌لام (غفور) کە‌سیکە هە‌له‌ی هە‌له‌کار ببۆشێ.

دوای ئەوه‌ی خوا ﷻ حوکمی (ظَهَّار)ی باسکرد، کە ئەو ژنە‌ی (ظَهَّار)ی لێ دە‌ک‌رێ، بە‌و قسە درۆو هە‌له‌یه، نابێتە دایکی مێ‌رده‌کە‌ی، ئنجا با‌سی حوکمە‌کە‌ی و، با‌سی چۆ‌نیە‌تی چاره‌سه‌ری ئە‌وه ده‌کات، کە‌سێک (ظَهَّار) لە ژنە‌کە‌ی بکات، چاره‌سه‌ری چییه؟

دە‌فە‌رموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَابِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، ئە‌وانە‌ش کە (ظَهَّار) لە ژنە‌کانیان دە‌کە‌ن، ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، دوایی دە‌گەرێ‌نه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی گوتوو‌یانە، ئە‌مه وەک دوایی با‌سی دە‌کە‌ین، زانیان بە‌ سێ چوار واتا لێ‌کیان داوه‌توه، بە‌لام واتایە‌ک کە زیاتر دێ‌ته‌ زه‌ینه‌وه، ئە‌وه‌یه: دوایی دە‌گەرێ‌نه‌وه بۆ لای ئە‌و ژنانه‌ی قسە‌یان لە‌ باره‌وه‌ گوتوون، واتە: ده‌یان‌ه‌وێ دووباره‌ ژیا‌نی هاوسه‌رێ‌تیان له‌گه‌ڵ‌دا ده‌ست پێ‌ بکه‌نه‌وه، کە‌ بۆ‌یان نیه‌ ژیا‌نی هاوسه‌رێ‌تی له‌گه‌ڵ‌یان‌دا ده‌ست پێ‌ بکه‌نه‌وه، هه‌رچه‌ند نه‌بوونه‌ دایکیان، بە‌لام به‌و وشه‌یه‌ لێ‌یان قه‌ده‌غه‌ بوون و، به‌ هۆ‌ی ئە‌و قسە‌ هە‌له‌و گونا‌حه‌وه‌ی کردوو‌یانە، ده‌بێ‌ کە‌ فاپه‌ت بده‌ن و سه‌پینه‌وه‌یه‌ک بکه‌ن، بۆ ئە‌و هە‌له‌و په‌له‌یه، ئە‌ویش له‌ سێ شتان دا خۆ‌ی ده‌نوێ‌نێ:

ا- ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ ئەگەر ويستان بگەرئەوۋو پەشتیمان بېنەوۋە لەو قسەيان و، ژيان ھاوسەري لەگەل ئەو ژنانەدا كە (ظہار)يان ليكردوون، دەست پي بگەنەو، ئەركيان بریتيە لە نازاد كردنی گەردنیک، ليژەدا (رقبة) بە مانای مل و گەردنە، بەلام مەبەست پي كۆي مروفيكە، واتە: دەبي مروفيكي كۆيلە نازاد بگەن، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، پيش ئەوۋي دەستان بگاتەوۋە يەكدي، واتە: پيش ئەوۋي پيگەوۋە جووت بن و بچنەوۋە لای يەك، وەك ژن و ميژد، دەبي ميژدەكە كۆيلە يەك نازاد بگات، ﴿ذَلِكَ تَوْعُظُونَ﴾، ئا ئەمەتان ئەوۋيە كە نامۆزگاري پي دەكرين، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش بەوۋي دەيكەن شارەزايە، (فَمَنْ لَمْ يَحِدْ) بەلام كەسيك چنگي نەكەوت، ئەگەر كۆيلە نەبوون، وەك ئەم پۆزگاري ئيستا كە كۆيلە ھەر نين؟ بيگومان خواي ھەرز ئەم نايين و بەرنامە يەي خۆي، ئەم كتيب و فرمايشتەي خۆي بۆ بەشەر ناردوۋە، بە دريژايي زەمان و بە پانايي زەمين:

﴿فَمَنْ لَمْ يَحِدْ﴾ نجا ئەگەر كەسيك كۆيلەي چنگ نەكەوت و نەبوو، چ ھەر نەبوو، وەك ئەم پۆزگاري ئيستا كە كۆيلايەتي ھەر نەماوۋە، دواي ئەوۋي ئيسلام بناغەي داناو ئەو ريئانەي خەلكيان ليۋە دەكرا كۆيلە، ھەمووي بنبەر كردن و، وشكي كردن، مروفايەتييش گەيشتە حالەق پيگەيشتنی زياترو، كۆتايان بە كۆيلايەتي پوالەتي ھيئا، بەلام چەند جوركي ديكە لە كۆيلايەتي ھەر ھەن، ئەو زەليزانەي دەست بەسەر خيرو بيژي ولاتاندا دەگرن و، گوئي بەرپرسەكايان بە دەستەوۋەيو، كەيفي خويان گويان با دەدەن، ئەو لادەدەن ئەو دین، بابەكەيان بە دل نيە، كورەكەي دین، كورەكە لادەبەن و نەوۋەكە دین! ياخود ئەو ديكتاتۆرە وەختي بەسەرچوۋە، ديكتاتۆريكي ديكە دین، وەك لە ميسر پرويدا، بيگومان ئەوۋش ھەر جوركيە لە كۆيلايەتي، بەلام بە ھەر حال كۆيلايەتي تاك بە تاك نەماوۋە، ئەگەرنا كۆيلايەتي زەليزان بۆ گەلاني ژيژ دەست، ھەر بەردەوامە، خوا دەفرموي: كەسيك چنگي نەكەوت، چ كۆيلە ھەر نەبي، چ ھەبوو، بەلام ئەو بۆي نەدەكردايەوۋو دەستی نە دەكەوت:

ب- ﴿فَصَيِّمُوا شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، که فاره‌ته‌که‌ی بریتیه له به پۆژوو بوونی دوو مانگی یک له دوای یه‌ک، واته: دوو مانگی به‌رده‌وام و به‌بێ پسانه‌وه، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، به‌رله‌وه‌ی ده‌ستیان بگاته یه‌کدی، که‌واته: چ نازا‌کردنی کۆیله‌که، چ به پۆژوو بوونی دوو مانگه‌که، ده‌بێ بکه‌ونه پێش‌گه‌رانه‌وه‌ی پیاوه‌که بۆ لای ژنه‌که‌ی، وه‌ک ژن و می‌ردو ده‌ست تنکه‌ڵکردن‌یان.

ج- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾، که سبک نهیتوانی دوو مانگانیش به پوژوو بی و، کؤیله شی چنگ نه کهوت، ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾، که فاره ته که ی بریتیه له خواردن پیدانی شهست نه دار، شهست کهس که پیو یستییان بهو خواردن پیدانه بی، ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَأْتِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، خوا ۱۱ نهو بریاره ی بو داو، بو نهو ی بروا بئین به خواو پیغهمبه ره که ی.

لټېره دا نه پفه رموه: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، بویه زانایان گوتوویانه: نه گهر هاته
سهر خواردن پېدان، بهرله وهی خوارنده که ش بدات به نه داره کان، ههر بویان
هه یه ژن و مېرده که بچنه لای یه کدی، هه ندیکیش گوتوویانه: سییه میشیان ههر
حوکمی تهو دووه که ی پیشی هه یه، به لام خوا ﷺ له بهر تهو وهی له دووی
پیشی دا باسی کردوه، له مه دا باسی نه کردوه، به لام مادام خوا له وهی یه که م
دا فهرمووی: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، له دووه میشتا ههر وایفه رموو، واپنده چی
ته میان به مهرچ نه گیرایی خواردنی شه ست نه داره که بدات، بهر له وهی ده ست
بگه یه ننه یه کدی، چونکه خواردن دان بهو شه ست نه داره، کاتی ده وی، ته مړو
خواردنی یه کیک ده دات و، سبه نی هی یه کیک دیکه، چونکه ته ونده ی له
توانا دا نه، له یه کړا نای خواردنی شه ست نه داره که بدات، خواردن پېدانه که ش
زانایان ده لېن: تهو یه هی رۆژیک به ته وایی بی و، تهو مړو فیه پی تیر
بی، تنجا له بهر تهو یه ده گونجی، تهو وه خت بکیشی، بویه خوا ﷺ به
مهرچی نه گرتوه، ﴿وَلَا تَحْذَرُ اللَّهَ﴾، تهو انه ش سنوره کانی خوان، واته:
تهو انه ی باسکران، سنوره کانی خوان و مه یان به زینن، ﴿وَالْكَافِرِينَ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾، بو
پېروابانش نازاریکی به تیش و ژان هه به، واته: تهو انه ی بروایان نه هتیاوه به

یاساکانی خواو به سنووره کانی خواو، ده یانبه زینن، که واته: ئەهی پروادارینه! ناگاتنان له خۆتان بێ، تێوهش له بهزاندنی سنووره کانی خواو پێشیل کردنی سنووره کانی خواو، وهک کافره کان مه کهن، ته گهرنا سزای سهخت چاوهڕێتی تێوهش دهکات.

شایانی باسه: که ده فهرموێ: ﴿ذَلِكَ لِمُؤْمِنٍ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، تهوهش بۆ تهوهی پروا بینن به خواو به پیغه مبه ره کهی، واته: خوا نهو که فاره تهی بۆ داناون له به رانه ر تهو گونا هو هه له یه دا که کردووتانه، بۆ تهوهیه که پروا بینن به خواو به پیغه مبه ره کهی، که واته: کردوه به شی که له ئیمان و نهو کرده وهیه، خوا ﴿وَالَّذِينَ﴾ به ئیمانی له قه له م داوه، واته: تێوه ته گهر پابه ندبن به شه ریع ته وه، مانای وایه تهوه به شی که له ئیمان، که واته: پابه ندیی به شه ریع ته وه و به سنووره کانی خواوه، پیکهینه ریکی ئیمانه.

له کو تاییدا خوا دێته سه ر باسی تهوانه ی به ربه ره کانی ئایین و به رنامه ی خوا ده کهن، هه له ته هه ر به په یوه ست به وه ی پێشه وه، که فهرمووی: ﴿وَالْكَافِرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾، بۆ بیروایان ئازاریکی به ئیش هیه، ته مێش په یوه ست به وه ی پێشه وه، که فهرمووی: تهوانه سنووره کانی خوان، واته: ئەهی مسو له مانینه! له سنووره کانی خوا لا مه ده دن و سنووره کانی خوا مه به زینن، چونکه بیروایان ئازاریکی به ئیش و ژانیان هیه، چونکه سنووره کانی خوا ده به زینن، ئنجا هه ر په یوه ست به وه وه ده فهرموێ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به دناییی تهوانه ی دژایه تی و به ربه ره کانی خواو پیغه مبه ره که ی ده کهن، چونکه (حادّ) واته: (ضادّ) یان (خالف)، واته: دژایه تی کردو، سه ر پێچی لیکردو، پێچه وان ه ی تهوی کرد، ئنجا تهوانه ی وان: ﴿كُنُوا كَمَا كُنْتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (تهوانه ی دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده کهن) زه بوون ده کرین، وهک چۆن تهوانه ی پێش وان زه بوون کران، چونکه (کُنْتِ) به مانای داپلۆسین و، سه روکتکردن و زه بوون کردن و سه رشو رکردن دی، ههروه ها (کُنْتِ) تهوهیه به هیز له پهو روو که سی که به زه ویدا بخه ی.

يەككىك بۆي ھەيە، بلى: زۆر كەس لە پابردوودا دژايەتیی خواو پىغەمبەرى
خواي کردو، كەچى نەشمانبىنيو تۆلەي لى بستىترى و، لە پەوړو بە زەويدا
بخري و زەبوون بکړي! لە وەلام دا دەليين:

۱- جاري ھەرگيز نابي ژياني کۆمەلگاو ميللەتان لە شەو پوژيک داو، لە ساليک و دوو
سالدا، تەماشيا بکړي و، دەبي لە مەوداي دريژدا تەماشيا بکړي.

۲- زەبوون کران و سەرکوکران و لەپەو پوو خان، وەك چۆن ماناي پووالەتیی
ھەيە، ماناي مەجازي و، مەعنەوييش ھەيەو، لە راستيدا ئەوانەي دژايەتیی خواو
پىغەمبەرەكەي دەكەن، ھەر لە دنيايدا لە پووي مەعنەوييەو، زەبوون و سەرشوپن،
پيسواو شەرمەزارن.

۳- دەشگونجی مەبەستيشي پى سەرشوپي پوژي دوایي بي، واتە: لە پوژي دوایيدا
ھەموو ئەوانەي پىشتەر دژايەتیی خواو پىغەمبەرى خوايان کردو، لە قوئانغى بەرزەخدا
تووشى زەبووني و سەرشوپي و لووت لە عەرزى چەقین بوون و، ئەگەر ئەوانەي
تيستاش وابكەن، ھەمان سەرەنجام چاوہ پي ئەوانيشە.

﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ بَنَاتٍ﴾ بە دليايي تيمە ئايەتانيكى پووشمان دابەزانددوون،
واتە: كەس بيانوي نيه، بيپرواوا خراپەكارو لا دەربى، چونكە ئايەتي پووشمان
بو دابەزانددوون، ﴿وَلِكُلِّفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بو ئەوانەي بيپرواشن، ئازاريكى
پيسواكەر زەبوونكەر ھەيە، پيشى فەرمووي: ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئازاريكى بە ئيش،
ئنجا فەرمووي: ئازاريكى پيسواكەر زەبوونكەر، واتە: ئەو ئازارە وەك چۆن بو
جەستە بە ئيش، بو پووحيش زەبوونكەر پيسواكەر، واتە: ئەو پيشى باسي
شوئەواري ئەو ئازارو سزايەي خواي كرد، لە پووي مادديي و جەستەيەو،
ئەمەشيان لە پووي مەعنەويي و پووحییەو.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾، ئايا لە چ پوژيكد، خوا ئەو سزاي ئازارەيان
دەدات؟ لەو پوژەدا خوا تيكرايان زيندو دەكاتەووە ھەلدەستيتيەو، ﴿فَلْيَنْهَمْ﴾

بِمَا عَمِلُوا ﴿۱﴾، ھەوالیان پێدەدات بەوہی کردوویانہ، ﴿أَحْصَنَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾ ﴿۲﴾، خوا
 ھەمووی سەرژمێر کردوہ، بەلام ئەوان لە بیریان چووہ و فەرامۆشیان کردوہ،
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ﴿۳﴾، خواش بەسەر ھەموو شتیکەوہ چاودێرہو، ئاگاداری
 ھەموو شتیکە، خوا شاھیدہ بەسەر ھەموو کەسیک و ھەموو شتیکەوہ.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

بیستنی خوای بیسه‌ر بۆ سکا‌لای ژنتیک له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه‌و، به ده‌مه‌وه هاتنی، که می‌رده‌که‌ی (ظهاری) لێ کرد بوو، خسته‌پرووی ئه‌وه که به (ظهاری) ژن نابیته دایکی پیاوو، ئه‌وه قسه‌یه‌کی نا‌قۆ‌لۆ درۆیه، پاشان دانانی که‌فاره‌ت بۆ که‌سی‌ک به ته‌مایه ژیاوان بیته‌وه‌و به‌جێته‌وه‌و لای هاوسه‌ره‌که‌ی، که بریتیه له نازادکردنی کۆیله‌یه‌ک، یان دوو مانگ پۆژووی له دوا‌ی یه‌ک، یان دابینکردنی خواردنی شه‌ست نه‌دار:

خو ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِعَ مُحَاوِرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتَهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَلَدْنَهُمْ وَلَمْ تُحْمَلُوا مِنْكُمْ فَرَأَوْهُمُ كَوُفٍّ ۝٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ نُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٤﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له بیست و سێ (۳۳) بڕگه‌دا:

١- ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ به‌دلتیایی خوا قسه‌ی ئه‌و ژنه‌ی بیست که له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه‌و مشت و مری له‌که‌لدا ده‌کردی، وه‌ک له مانا گشتیه‌یه‌که‌شیدا ئاماژه‌مان پێیدا: (قَدْ: حَرْفٌ لَتَحْقِيقِ الْخَبَرِ وَتَوْكِيدِهِ، وَلَكِنْ هُنَا مَعْنَى التَّوَقُّعِ، أَي: الْإِشْعَارُ بِحُصُولِ مَا يَتَوَقَّعُهُ السَّامِعُ)، (قَدْ) له ئه‌سلدا به مانای ساغ‌کردنه‌وه‌و دلتیا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و

هه‌واله‌یه که له دوایه‌وه دی، به‌لام لی‌ره به‌مانای پیشبینی‌کردنه، یانی: ئاگادارکردن له په‌یدا بوونی ئه‌وه‌ی بیه‌ر پیشبینی ده‌کرد، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌دنیایی خوا بیستی، ﴿قَوْلَ أَلِيٍّ تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ قسه‌ی ئه‌و ژنه‌ی له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه مشت و مرو شه‌ره قسه‌ی له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، پرووی دواندن له پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌مه ﴿﴾.

(۲) - ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾، سکالای خویشی بۆ لای خوا ده‌کرد.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ نَحْوَكُمَا﴾، خواش ﴿﴾ وتووێژی ئی‌وه‌ی ده‌بیست، واته: قسه‌ له به‌رانبه‌ر یه‌ک‌دی دی کردنی ئی‌وه‌ی ده‌بیست.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به‌دنیایی خوا بیه‌ری بینه‌ره، بیه‌ری هه‌موو ده‌نگه‌کانه‌و، بینه‌ری هه‌موو وینه‌کان و ره‌نگه‌کان و شه‌کانه‌.

(الرازي) گوتویه‌تی: (قَدْ) هه‌رچه‌نده له ئه‌سلدا به‌مانای سا‌غ‌کردنه‌وه‌ی هه‌واله‌یکه‌و لای دنیاکردنه‌وه‌یه‌تی، به‌لام لی‌ره‌دا به‌مانای هه‌ست پێ‌کردنی ئه‌وه‌یه که بابای بیه‌ر ده‌بیستی، واته: ئه‌وه‌ی ئی‌وه‌ چاوه‌ڕێ‌ی بوون بیستی، ئه‌وه بیستان، ئه‌ویش به‌ ده‌نگه‌وه‌ هاتن و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوایه ﴿﴾ بۆ قسه‌ی ئه‌و ژنه‌ی له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه مشتومری له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، چونکه (سَمِعَ) هه‌رچه‌نده به‌مانای (بیستی)، به‌لام لی‌ره‌دا مانا پ‌واله‌تییه‌که‌ی مه‌به‌ست نیه، به‌لکو یانی: (إِسْتَجَابَ الْمَطْلُوبَ) وه‌لامی داواکراوه‌که‌ی دایه‌وه، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه که (قَدْ التَّوَقُّعَ) له پیشیه‌وه‌ هاتوه، واته: ئه‌وه‌ی ئی‌وه‌ چاوه‌ڕوانیستان ده‌کردو، ئومێده‌واربوو، ئه‌وه‌ هاته‌ دی، خوا قسه‌ی ئه‌و ژنه‌ی وه‌لامدایه‌وه‌و به‌ ده‌نگیه‌وه‌ هات، که له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه مشتومری له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، هه‌لبه‌ته‌ زۆر له وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، وه‌ک چۆن مانای راسته‌قینه‌و پ‌واله‌تییان هه‌یه، مانای مه‌جازی و مه‌عنه‌ویشیان هه‌یه، بۆ وینه: ئیمه‌ ئیستا که لی‌ره دانیش‌تووین، ئه‌گه‌ر بلیین: شیره‌که‌ هات (جَاءَ الْأَسَدُ) هه‌موو که‌س ده‌زانی مه‌به‌ست پێ‌ی درنده‌ نیه، به‌لکو یانی: پیاوی‌ک هات که له ئازایه‌تییدا، وه‌ک شیره‌، هه‌روه‌ها

تہ گەر گوتمان: رَیوِیہ کہ ہات (جَاءَ الثُّغْلَبُ) ھموو کہس دہ زانی مہ بہ ستمان پی پی نہو ئاژہ ل و دہندہ یہ نیہ، کہ رَیوِیہ، بہ لکو مہ بہ ست پی پی مروؤتیکی فیلبازہ، چونکہ شیر ویتہ پی ھینراوہ (فَضْرَبَ الْمَثَلِی نازایہ تیہو، رَیوِیش ویتہ پی ھینراوہی فیلبازیہ.

نہو ئافرہ تہ ش وەک لہ ھوئی ھاتنہ خوا رەوہ کەیدا باسماں کرد: (خولۃ بنت ثعلبۃ) بووہو، میردہ کەشی (أوس بن الصامت) بووہ، خوا لہ ھەردووکیان رازی بی، ھەندیکیش ناوی (خولۃ) یان بہ (خولیلۃ) ھیناوہ یانی: خەلوؤکە، لہ زمانی عەرہ بییدا، عەبدوللا دہ بیتہ عوبہ بدیللا، کہ لہ پرووی خوشەو یستیہوہ ناو گچکە دہ کریتہوہو، ھەندیکیش بہ (جَمِیلۃ) یان ناو ھیناوہ، رەنگە دوو ناوی بووبن، ھەم (خولۃ) ھشی پیگوتراوہو ھەم (جَمِیلۃ) ش و، میردہ کەشی (أوس بن الصامت) برای (عبادۃ بن الصامت) بووہ، کہ یەکیکە لہ ھاوہ لہ زور ناودارەکان و، کاتی خوئی پیغەمبەری خوا ﷺ نامہی خوئی پیدا ناردوہ بو لای پادشای میسر (موقہوقەس).

کہ دہ فەرموئی: ﴿وَنَشْكُرُكَ إِلَٰهَ اللَّهِ﴾، سکا لای بو لای خوا دہ کرد، (شَکْوٰی وِاشْتِکَاء) بہ مانای سکا لا کردنہ، (الإِشْتِکَاءُ: مُبَالَغَةٌ فِي الشَّكْوٰی، وَهِيَ ذِكْرُ مَا آذَاهُ، إِشْتِکَاء) لہ سەر کیشی (إِفْتِعَال) ه، زیدہ روئی کردنہ لہ (شَکْوٰی) دا، واتہ: سکا لا کردن و بریتہ لہ باسی تہوہی ئازاری داوہ، ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَکُمَا﴾، خواش وتووژی تیوہی دہ بیست، (يَسْمَعُ) لیرەدا بہ مانا روا لہ تیہ کەو مانا راستە قینہ کە (يَسْمَعُ) یہ، نەک وەک (سَمِعَ) ی پیشەوہ بہ مانای وە لماندەوہ بی، ھەروەک تیمہ لہ نوژی شدا کہ لہ رکووع ھەلدەستینەوہ دہ لئین: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، (سَمِعَ، بہ مانای بیست نیہ، لہویش بہ مانای (إِسْتَجَابَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، خوا کەسیک ستایشی بکات، وەلامی دایەوہو پاداشتی دایەوہ.

ئەنجا خوا ﷺ دیتہ سەر باسکردنی تہو دیاردە یہی لہ کۆمە لگای عەرہ بیی پیس ئیسلامدا ھەبووہو، دہ فەرموئی:

(۸) - ﴿وَابْتِهِمْ لَقَوْلُونَ مُشْكِرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، به دنیایی ثنوان قسه‌یه کی ناقولاًو خراب و نامۆ ده‌کهن و، قسه‌یه کی درۆش ده‌کهن، قسه‌یه کی لاریتانه و لادهرانه ده‌کهن،

له سورہتی (الأحزاب) دا، لهوبارهوه دهفه رموی: ﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ ۹. ئەمەتان قەسە یە کەتانه بە زاری خۆتان دە یلێن، واتە: قەسە یە کە بەس بە زار دە گوێری، بە لām لە سەر ئەرزی واقیع بوونی نیە، واتە: ئەو پیاوێی بە ژنە کە ی دە لێ: تۆ وەک پشتی دایکم وای بۆ من، ژنە کە ی بەو هەندە نابێتە دایکی، دایکی هەر ئەو ئا فەرە تە یە کە ئەو ی بوو.

۹- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ﴾، بە دنیایی خواش زۆر چاوپۆشیی کاری زۆر لێ بوردە یە، (العفو: الكثير العفو، والعفو عَدَمُ الْمُوَاحَذَةِ بِالْفِعْلِ)، (عفو) زۆر خاوەن عه قوو، (عفو) ش ئەو یە کە سێک شتیکی خراپی کرد بێ، چاوپۆشیی لێ بکری و، لە سەری سزا نە درێ، (غفور، أي: كثير الغفران) زۆر دا پۆشەر، واتە: گونا حە کە ی هەر لە بەر چا و دە گیرێ، بە لām بۆی دە پۆشری، بە لām (عفو) ئەو یە کە هەر گونا هە کە شێ نادیدە بگیری، واتە: خوا زۆر نادیدە گرە بۆ گونا هان و زۆریش پۆشەرە، ئەمە هاندانە بۆ گەرانهوه و پە شیمان بوونەوه. دوا یی خوا ﷻ دوا یی دێتە سەر با سی ئەو هە کە چارە سەر چییە بۆ پیاویک کە (ظہار) ی لە ژنە کە ی کرد، بە چی چارە سەر دە کری؟

۱۰- ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، ئەوانە ش کە (ظہار) لە ژنە کانیا ن، دە کە ن.

۱۱- ﴿لَمْ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، دوا یی دە گەرێنەوه بۆ ئەو ی گوتوو یانە.

زانایان و پروونکەرەوانی قورئان لە بارە ی ئەم پستە یە وه، زۆر مشتومریان بوو و زۆر رایان گوتوون، (الطبري) چوار بۆ چوونی هێناون: (أ) - (يَعُودُونَ إِلَى مَا قَالُوا)، بۆ ئەو ی گوتوو یانە، دووبارە بۆی دە گەرێنەوه و دووبارە دە کە نەوه.

(ب) - (يَعُودُونَ فِيمَا قَالُوا) ئەو ی گوتوو یانە، چاوی پێدا دە گیرێنەوه و لێی پە شیمان دە بنەوه، واتە: تێیدا دە گەرێنەوه و هە لێ دە وه شیننەوه.

(ج) - (يَرْجِعُونَ عَمَّا قَالُوا)، ئەو ی گوتوو یانە، لێی پاشگەز دە بنەوه.

(د) - (يَعُوذُونَ إِلَى مَا قَالُوا)، ئەو ژنانەى (ظهار)يان لتيان کردووە چواندوويانن بە پشتی دايکيانەو، بۆ لايان دەگەرێنەو.

(الشوكاني)يش لە تەفسیرەكەى خۆیدا^(۱) ئەو بۆچوونانەى هێناون:

(۱) - ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبەست ئەوەیە عەزمیان جەزم کردووە بپاریان داوێ لە دلی خوێاندا، بچنەو لای هاوسەرەکانیان و لە گەلیان دا جووت بن، ئەو بۆچوونی ئەبوو حەنیفەو هاوێلانیەتی.

(۲) - حەسەنى بەصرایی گوتوویەتی: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئەک هەر عەزمیان جەزم کردو، بەلکو هەر بە کردووە دەچن لەگەڵ هاوسەرەکانیاندا جووت دەبنەو.

(۳) - شافعیی گوتوویەتی: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئافەرەتەكە دواى ئەوێ میردی (ظهار)یش لى کردووە دەشتوانى تەلاقى بدات، لەلای خوێ دەپێڵێتەو.

(۴) - (لیث بن سعید) گوتوویەتی: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبەست ئەوەیە كەفەرەت دەدەن.

(۵) - (أبو داود الظاهري)و هاوێلانی گوتوویانە: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (تکریر الظهار) واتە: ئەو (ظهار)ەى کردوویانە، دووبارەى دەکەنەو.

(۶) - (إبن عاشور)یش بۆچوونێکی دیکەى شەشەمى هێناو، دەلی:

﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (أي: يندمون عن الفراق) پەشیمان دەبنەو لەسەر ئەوێ لەو ژنە جیادەبنەو، بەهۆی (ظهار)ەو.

بەلام ئەوێ زیاتر راست و پوون دێتە بەرچاو، ئەو مانایەیه: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئەو قسەیهى کردوویانە پتوێ پابەند نابن و، دەیانەوێ لێی پەشیمان ببنەو.

ئىنجا بە ھەر كام لەو ماناينەش:

۱- چ ئافرەتەكە بېيلىنەوہ.

۲- چ بچنە لای.

۳- چ عەزمیان جەزم كرد بى و ئامادەبىن ئەوہ بكن.

۴- چ پەشيمانينان دەرپرېيى، ئەوانەي بەو شىوہيە برپار دەدەن و دەيانەوئى بگەرېنەوہ بۆ لای ئەوہى گوتوويانە، بەو واتايە كە بگەرېنەوہ بۆ لای ئەو ئافرەتەو لەو قسەيەي گوتوويانە، پەشيمان بېنەوہ، دەبى چى بكن؟

(۱۲) - ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ نازاد كردنى كۆيلەيەك، (أَبُو حَنِيفَةَ) گوتوويەتى: ھەر كۆيلەيەك بى، واتە: مسولمان بى، ياخود نامسولمان، بەلام (مَالِك و شافعي) گوتوويانە: دەبى كۆيلەيەكى بروداربى.

بەلام قسەي (أَبُو حَنِيفَةَ) زياتر لە راستيەوہ نيزيەكە، وەك دوايىش لەم ئايەتە موبارەكانەوہ حەقدە حوكم دىين و دەيانخەينەروو.

(۱۳) - ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَمْسَا﴾ بەر لەوہى دەست بگەيەننە يەكدى، (كِتَابُ عَنِ الْجَمَاعِ)، ئەمە كينايەيە لە پىكەوہ جووتبون، واتە: بەر لەوہى بچنە لای يەكدى و پىكەوہ جووت بن، دەبى ئەو كۆيلەيە نازاد بكرى، پرسىار دەكرى: ئايا ئەگەر ئەو پياوہ بەر لەوہى كەفەرەتەكە بدات، بچىتە لای ھاوسەرەكەي؟

وہ ئەمەكەي ئەوہيە كە گوناھبار دەبى، بەلام كە كەفەرەتەكەي دا، بەسەو پىويست بەوہ ناكات كەفەرەتەكەي دووبارە بكاتەوہ، ئەمە قسەي زۆرەي زانايانە.

بەلام ھەندىك لە زانايان دەيئىن: دەبى كەفەرەتەكە دووبارە بكاتەوہ، يەكيان بۆ (ظہار)ەكەو، ئەو دىكەش بۆ ئەوہ كە بەرلەوہى كەفەرەتەكە بدات، چۆتەوہ لای ھاوسەرى، كە لىشى حەرام بووہ.

(۱۴) - ﴿ذَلِكُمْ تُوَعُّظُونَ بِهِ﴾، ئا ئەوھتان ئامۇڭگارىي پى دەكرىن، واتە: ئەوھتان كە خوا دەفەرمۇي: كۆيلەيكە ئازاد بىكەن، ئەوھ ئامۇڭگارىي خوايە بۇ ئىتو، ئەگەر ھەلەتان كىرد، بەو شىۋەيە ھەلەكە قەرەبوو بىكەنەوھو بىسپرنەوھ.

(۱۵) - ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾، خواش شارەزاي ئەوھيە كە دەيكەن، خوا ھەم بە (علیم) خۇي وەسف كىردو، ھەم بە (خېر) خوا زانايەو شارەزاشە، زانايە بە شتەكان و، شارەزايە بە كەسەكان، بە كىردەوھكان و نىتەكان و ھەلەسوكەوتەكانيان.

(۱۶) - ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾، بەلەم كەسىك چىكى نەكەوت (كۆيلەي دەست نەكەوت و لىي ھەلەكەوت) واتە: (لَمْ يُحْصِلِ الرُّقْبَةَ، أَوْ لَمْ يَتَمَكَّنْ مِنْ قِيَمَتِهَا) كۆيلەيكە دست نەكەوت وەك ئەم رۆڭگارە، ياخود: بەھاي كىرىنى كۆيلەيكە نەبوو، كە ئازادى بىكات.

(۱۷) - ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، رۆڭو گىرتنى دوو مانگى لە دوای يەك بەپى پىسانەوھى لەسەرە، دوو مانگى لەسەريەك كە رۆڭوويان تىدا ناشكىتىن لەو شەست رۆڭە، يان لەو پەنجاو ھەشت نۆ رۆڭەدا، ئەگەر رۆڭووي شكاند لە تىوياندا، مەگەر پاساويكى ھەبى، ئەگەرنا دەپى دووبارە لە نووكەوھ دەست پى بىكاتەوھ، لە يەكەوھ دەست پى بىكاتەوھ، بەلەم ئەگەر بىانوويكى ھەبى، بەو بىانووانەي كە رۆڭووي پەمەزانىان پى ناگىرى، وەك نەخۇشىي، يان گەشت، ئەو كاتە بە پىسان لە قەلەم نادىرى.

(۱۸) - ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، دوو مانگە رۆڭوۋەكەش كە دەيانگىرى، بەرلەوھى دەستيان بىكاتەوھ يەكدى، واتە: بەر لە دەست تىكەلەكردن پىكەوھ، ھەمىشە لە قوڭراندان، خوا ﷺ كارى پىكەوھ جووتبوونى پياوو ئافرەتى بە تەبىرىك ھىناو، زۆر بە نەزاكەتە، بۇ وىئە:

أ- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، بەرلەوھى دەستيان بىكاتەوھ يەكدى.

ب- يان لە سوورەتى (النساء) دا: ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ النساء، واتە: ھەندىكتان چوونە لای ھەندىكتان.

ج- يان له سوورەتى (الأعراف) دا: ﴿فَلَمَّا تَغَشَّاهَا﴾ (۱۸۱) ﴿الأعراف، دواى ئەوھى داپۆشى، كە مەبەست پىي ئەوھىە پىاو لەگەڵ ھاوسەرىدا جووت بى، خوا ﷻ ھەمىشە بە تەعبىرىكى شىرراوھە نەجىب، كە لەبەر راھاوئىشتن يان كئارەيە، بەكاردىئى.

(۱۹) - ﴿فَمَنْ لَّا يَسْتَطِيعْ﴾، ئەگەر كەسىك نەيتوانى (دوو مانگان لەسەرىك بە پۆژوو بى) (أَي: لَمْ يَقْدِرْ عَلَى الصِّيَامِ) نەيتوانى، لەبەر بارى تەندروستىي، يان سەفەر، يان ئىش و كارىكى قورس، كە پىي پۆژوو گرتى لى دەگرت.

(۲۰) - ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾، لەسەرى پىيويستە خواردن بدات بە شەست نەدار، واتە: (فَعَلَيْهِ إِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا).

(أبو حنيفة) دەلى: (لَا يُشْتَرَطُ فِي الْإِطْعَامِ أَنْ يَتَّقَدَّمَ عَدَمُ إِمْسَاسٍ)، لە خواردن پىدانەكەدا، بە مەرج نەگىراوھە كە دەبى خواردنەكە بدات، ھى شەست نەدارەكە، ئنجا بچىتە لای ھاوسەرىكەي، بەلام پىم وايە و واپىدەچى ئەو رايەي دىكە بەھىزتر بى!

زۆربەي زاناينىش رايان وايە كە ئەويش وەك دووھەكەي دىكە، وەك كۆيلە ئازاد كردن و، دوو مانگ بەپۆژوو بوونەكە، چۆن دەبى پىش چوونەوھە لای ژنەكەي پىاوھەكە بکەون، ئەم خواردن دان بە شەست نەدارەش، دەبى ھەر پىش بىدات و دوايى بۆي ھەيە، چونكە لە دووي پىشەوھەدا خوا ﷻ فەرموويەتى: ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَتَمَسَّكَ﴾، بۆيە لە ھى سىيەمدا بەپىويست نەزانراوھە بگوتى: ئەو خواردن پىدانەش، (أبو حنيفة) دەلى: دەبى بۆ ھەر نەدارىك دوو مست بى، لە ئەوھى دەبىتە دەبىتە توئىشو و خوراك بۆ مروڤ، بەلام (شافعي) دەلى: يەك مست، بەسە، ئەسلىش ئەوھىە دەبى ھىندە بدرى بە ھەر نەدارىك كە ئەو پۆژە پىي تىر بخوات، واتە: ژەمىك كە بەشى ئەو پۆژەي بكات، ھەلبەتە ئەو كاتە ئەوان بژىوى ئەو كاتەيان باس كردوھە كە گەنم بوو، ھەرزى بووھە جۆ بوو، بەلام ئىستا ھىچكەس بە گەنم و جۆي بە تەنى تىرنايى، بۆيە دەبى تەماشا بكى:

ژەمىك، يان خواردنى پوژىك و ژەمىكى چاك له پوژىكد، چەندى دەچىتى، ئەوەندە بدات.

ئىنجا (أبو حنيفة) راي وايە باباي كە فەرەتدەر بوى هەيه، ئەو خواردنە بدات بە يەك نەدار بۆ شەست پوژى، بەلام زانايانى دىكە دەلەين: نەخىر هەر دەبى بىدات بە شەست كەس، بەلام من لەوەشدا زياتر راي (أبو حنيفة) م بە عەقلەو دەنووسى، چونكە خوا ﷻ دەفەرموى: خواردن دان بە شەست نەدار، ئىنجا خواردنى شەست نەدار، ئەگەر بىدات بە نەدارىك بۆ شەست پوژى، ماناي وايە خواردنى شەست نەدارەكەى داو، بەلام له جياى بلأوى بكاتەو له تىو شەست كەسدا، داوئەتى بە يەك كەس بۆ شەست پوژى، بە هەر حال هەردوو رايەكان هەن.

(۲۱) - ﴿ذَلِكَ لِيُثَبِّرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، (بۆيە خوا بۆ تىوئەى پوونكردهو) تاكو پىرواين بە خواو بە پىغەمبەرەكەى، واتە: (مَا ذُكِرَ مِنَ الْأَحْكَامِ أَيْ ذَلِكَ الْمَذْكُور)، ئەوئەى باسكرا، ئەو باسكراو بۆ چىيە؟ (لِيُثَبِّرُوا إِيْمَانًا كَامِلًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)، تاكو پىروايەكى تەواو پىن بە خواو بە پىغەمبەرەكەى، كەواتە: پابەند بوون بە شەرىعەتەو، بەشەكە له ئيمان، كردهو بەشەكە له ئيمان و، راي زۆربەى هەرە زۆرى زانايان وايە: (لِيُثَبِّرُوا قَوْلًا، وَعَمَلًا، وَأَنَّهُ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، ئيمان قسەيهو كردهويه، بە چاكەو فەرمانبەرى زىاد دەكات و، بە گوناھو سەپىچى كەم دەكات، ئىنجا كە دەلەين: قسەيهو كردهويه، دەلەين: (قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، قسەى دَل و زمانە، قسەى دَل واتە: بە راست دانانى عەقل و دَل، قسەى زمانىش دان پىدا هەتانه، كردهوئەى دَل و ئەندامەكان، كردهوئەى دَل، بىرتىە له پەسندكردن و، بۆ ملكەچ بوون له دلهو، كردهوئەى ئەندامەكانىش جىبەجى كردنە.

(۲۲) - ﴿وَلِلَّهِ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ئەوانەش سنوورەكانى خوان، ئەوانەى باسكران، سنوورەكانى خوان.

۲۳- ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بۇ يېتىرويانىش سزاو ئازارىكى بە ئىش و ژان ھەيە،
 واتە: ئەو يېتىرويانەي ئەو جۆرە شتانەيان داھىتناون، ھەر لە خۆۋە (ظھار)يان كىردوۋە
 بە تەلاق و، ئەو ژنەيان لە خۇيان جياكىردۆتەۋە بە وشەيەك، كە خوا ﷻ ئەو وشەيەي
 دانەناۋە، بۇ لىك جيابوونەۋەي ژن و مىردان بى.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

به‌ربه‌ره‌کانیکه‌رانی خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی و دژایه‌تییکه‌رانیان، وه‌ک پی‌شووه‌کانیان زه‌بوون و سه‌رکوت ده‌کرین، بی‌یروایانیش به‌ ئایه‌ته‌ روشنه‌کانی خوا، نازاریکی ریسواکه‌ریان هه‌یه‌و، کاتیک زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌ خوا هه‌والیان پی‌ده‌دات به‌ کرده‌وه‌کانیان، چونکه‌ خوا سه‌رژمیری کردوون، به‌لام نه‌وان کرده‌وه‌کانیان له‌ بیرچوون:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كِتَوْا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَفَدَّ أَنْزَلْنَا عَائِثَ بْنَ نَنْتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته، له‌ هه‌شت برگه‌دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به‌دنیایی نه‌وانه‌ی دژایه‌تی خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، به‌ربه‌ره‌کانییان ده‌که‌ن، (وَالْمُحَادَّةُ: الْمَشَاقَّةُ وَالْمُعَادَاةُ، وَقَدْ أُوتِرَ هَذَا الْفِعْلُ هُنَا لِقُوعِ الْكَلَامِ عَقِبَ ذِكْرِ حُدُودِ اللَّهِ، فَكُلٌّ فِي حَذِّهِ!)، (مُحَادَّةُ): به‌مانای سه‌رپی‌چییکردن و دژایه‌تییکردن دی، ئهم وشه‌به‌ش بویه‌هه‌لبژێردراوه، چونکه‌ پی‌شتر باسی (حُدُود) کراوه، واته: نه‌وانه‌ی له‌ سنوورو نێوانیک ده‌بن، جیا له‌ نێوان و سنووری خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی.

(۲) - ﴿كُتِبُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، زه‌بوون ده‌کرین، وه‌ک چۆن نه‌وانه‌ی پی‌شینیان زه‌بوون کران، (وَالْكَتْبُ: الْخِطْيُ وَالْإِدْلَالُ وَالرَّدُّ بِعُتْفٍ)، (كَتَبَ): بریتیه‌ له‌ سه‌رشۆرکردن و زه‌بوون کردن و ده‌مکوت کردن، به‌تونیدی، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ له‌ داهاتوودا زه‌بوون و سه‌رشۆر ده‌کرین، وه‌ک چۆن گه‌له‌ پی‌شووه‌کانیان به‌و شیوه‌یه‌یان لیکراوه، ئنجا ته‌گه‌ر به‌کیک بلێ: کوا زۆر له‌ گهلانی کافر هه‌بوون و، ئیستاش هه‌ن ناشیبین زه‌بوون و سه‌رشۆرکراین؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لێین:

۱- دەبى له مهودای دووردا، تەماشای ژیاى گەلان و میللەتان بکړی، نهک له ماوهی سائیک و دوو سالد.

۲- دەبى بزانرئ که زه‌بوون و سه‌رشو‌ربوونى مروّف، مه‌رج نیه هه‌ر به پ‌واله‌تیی بى، به‌لکو دیوی مه‌عنه‌ویشی هه‌یه.

۳- ده‌شگونجى مه‌به‌ست پى سزای پ‌وژى دواى بى.

۳- ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، به‌ دلنیاى ئیمه‌ ئایه‌ته‌ پ‌وشنه‌کاغان دابه‌زاندوون، که‌واته‌: که‌س بیانوو و پاساوی نیه‌ ب‌و د‌ژایه‌تیی کردنى خوا ﴿وَيَخْلَعُونَ خِطَابًا﴾ و سه‌رپ‌چیی و لادان، چونکه‌ خوا ئایه‌ته‌ پ‌وشنه‌کانى دابه‌زاندوون.

۴- ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ب‌و بب‌یروایانیش ئازارێكى پ‌یسواکه‌ر هه‌یه‌، (أل)ى سه‌ر (الکافرین) ب‌و ناساندنه‌و ب‌و جینسه‌، واته‌: تیک‌رای کافران سزایه‌کى پ‌یسواکه‌ریان هه‌یه‌، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی پ‌یشیش: تیک‌رای کافران سزایه‌کى به‌ ئیشیان هه‌یه‌، سزای خوا به‌ ئیشه‌ ب‌و جه‌سته‌یان و، پ‌یسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ره‌ ب‌و پ‌ووحیان.

۵- ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾، ئه‌و پ‌وژه‌ی خوا تیک‌رایان هه‌ل‌ده‌ستینێته‌وه‌و زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌، (يَوْمَ) (م‌ن‌صوب) به‌ (م‌ه‌ین)، واته‌: سزایه‌کى پ‌یسواکه‌ریان هه‌یه‌ له‌ پ‌وژێکدا، یاخود (یوم) هه‌ر زه‌ر‌فه‌، واته‌: ئه‌وه‌ هه‌مووی پ‌ووده‌دات له‌ پ‌وژێکدا، خوا تیک‌رایان زیندوو ده‌کاته‌وه‌.

۶- ﴿فَيَنْتَبَهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾، ئنجا هه‌والیان پ‌ێده‌دات به‌وه‌ی کردوویانه‌، ب‌یگومان ئه‌مه‌ش هه‌ر‌ه‌شه‌ لیک‌ردنایانه‌ به‌وه‌ی خوا په‌رده‌ له‌ سه‌ر نه‌ینیه‌کانیان هه‌ل‌ده‌مالئ و، له‌ پ‌وژى دواى دا ئاب‌روویان ده‌چى: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۱) الطارق، ئه‌و پ‌وژه‌ی نه‌ینیه‌کان ئاشکرا ده‌بن.

۷- ﴿أَخْصَصَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، خوا ﴿لَكُمْ﴾ کرده‌وه‌کانى ئه‌وانى سه‌رژم‌یر کردوون، به‌لام خو‌یان له‌ بیریان چوون، (الإحصاء: العِلْمُ بِمِقْدَارِ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ الْعَدَدُ)، (إحصاء) بریتیه‌ له‌ زانیاریی هه‌بوون به‌ ئه‌ندازه‌ی شتیک له‌ پ‌ووی ژماره‌وه‌.

(٨) - وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٨﴾، خواش بەسەر هەموو شتیکەوێ چاودێرە، واتە: بەسەر هەموو شتیکەوێ ئاگادارو چاودێرە، شایەدە، ھەر و ھا بەسەر هەموو کەسێکەوێش، کەواتە: بزانی چۆن دەچنەوێ بۆ خزمەت ئەو خواپەیی، پەنھان و ئاشکرای ئێوەو هەموو دروستکراوەکانی ئاگا لێیە.

هه‌قده لهو حوكمانه‌ی له شه‌ش ئایه‌تی پێشوو وهرده‌گیرێن

به‌ کورتیی و به‌ پوختیی ئه‌و هه‌قده‌ حوكمانه‌ ده‌خه‌ینه‌ ڕوو، كه‌ له‌ ژماره‌یه‌ك له‌ ته‌فسیره‌كان دا هه‌لمه‌تجاون، به‌ تایبه‌ت هه‌ردوو ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن)^(١) و (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان)^(٢):

(١) - یه‌كه‌مین شت كه‌ له‌م ئایه‌تانه‌ وهرده‌گیرێ، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا ﷻ زۆر به‌ لوتف و میهره‌بانه‌، زۆر به‌ به‌زه‌یی و به‌ په‌ڕۆشه‌و، زۆر بایه‌خ پێده‌ره‌ بۆ به‌نده‌كانی، چی له‌وه‌ زیاتر كه‌ له‌سه‌رووی حه‌وت ئاسمانانه‌وه‌، ژتیك كه‌ كه‌وتۆته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌و می‌رده‌كه‌ی (ظهار) ی لێكردوه‌، دیت سكاڵای خۆی له‌لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌كات، پێغه‌مبه‌ری خواش كه‌ به‌پیتی عورف و باوی كۆمه‌لگایه‌كه‌ی خۆی كاری كردوه‌، به‌رله‌وه‌ی خوا ﷻ حوكمیكی شه‌ریعی دا به‌زینتی، كه‌ جیاپی له‌و عورفه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ چاره‌سه‌ری پێ نیه‌، بۆیه‌ ده‌فه‌رموی: لێی چه‌رام بووی، وه‌ك له‌ هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌كانیدا باسما‌ن كرد، به‌لام خوا ﷻ سكاڵایه‌كه‌ی له‌ سه‌رووی حه‌وت ئاسمانه‌وه‌ ده‌بیستی، وه‌ك دا‌یك‌مان عایشه‌ (خوا لێی پازی بێ، ده‌لێ: (سُبْحَانَ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتِ)، پاكی بۆ ئه‌و خوا‌یه‌ی بیستی وی هه‌موو ده‌نگه‌كانی گرتوونه‌وه‌، ده‌لێ: ئه‌و ئافره‌ته‌ له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷻ قسه‌ی ده‌كرد، [ده‌بێ ئه‌و له‌ ژوورێك دابوو‌بێ و، ئه‌میش له‌ ژوورێكی دیکه‌، یاخود تۆزێك لێك دوور بووبێ] هه‌ندێك له‌ قسه‌كانیم لێ په‌ن‌هان بوو، به‌لام خوا له‌ سه‌رووی حه‌وت ئاسمانانه‌وه‌، قسه‌كانی بیستی و وه‌لامیشی دایه‌وه‌وو گرفته‌كه‌شی بۆ چاره‌سه‌ر كرد.

(٢) - (ظهار) تایبه‌ته‌ به‌ چه‌رام‌كردنی ژنه‌وه‌، واته‌: ئه‌گه‌ر كه‌سێك كاتی خۆی كه‌ كه‌نیزه‌ك هه‌بوون، كه‌نیزه‌كێکی بووبێ، یان ئافره‌تێك كه‌ جارێ نه‌یه‌پنا بێ و نه‌یگوازت‌بێته‌وه‌، ئه‌وانه‌ (ظهار) یان لێ ناكړی.

(١) ج ٢٨، ص ٢٠٩ - ٢١٧.

(٢) ص: ٨٤٤ - ٨٤٥.

(۳) - بهر له هاوسه رگيری، (ظہار) ناکړی، چونکه نه و ئافره ته جارې نه چوټه نټو نه و پیناسه یه وه، که ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ (المجادلة، نه بوټه ئافره ټيک حه لال بئ بوټو پياوه.

(۴) - (ظہار) کردن قه ده غه یه و، خوا ﴿مُسْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، وه سفی کردوه (مُنْکَر) واته: خراپ و نا قول، (زور) واته: درؤ و بئ بنه ما.

(۵) - خوا (ظہار) هه لده وه شینیتته وه که وهک ته لاق مامه له ی پئ بکړی و، ده فهرموئ: حکمه ته که ی نه وه یه که به و قسه یه نه و ئافره ته ی (ظہار) ی لئ ده کړی، نابیته دایکی نه و پياوه، له قه ده غه بوون و حه رام بوونداو، دایکی نه و پياوه هه ر نه و ئافره ته یه که نه و ی لئ بووه.

(۶) - زانا یان ده لئین: شتیکی په سند نیه و خراپه، پياو ژنی خوی به شپوه یه ک بانگ بکات، وهک ناوی یه کیک له مه حره مه کانی بو وینه: بلئ: خوشکه که م، یان دایکه که م، یان کچه که م، یان نه نکم، نه وه حه رامه، یاخود به لای که مه وه شتیکی ناپه سنده، به لام نه وه نابیته ته لاق و به قه ده غه کردن له قه له م نادرئ.

(۷) - که فاره ت پټویست ده بئ به مه رجیک پياوه که، بگه رپټه وه بو لای هاوسه ره که ی، نه ک هه ر به خودی (ظہار) ده که، واته: که پياوټک (ظہار) له ژنه که ی ده کات، که فاره ته که ی ناکه وپټه سهر، نه گهر نه یه وئ بگه رپټه وه بو لای ژنه که ی، چونکه ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾ (المجادلة، نه وانه ی (ظہار) له ژنه کانیان ده کن و، دواپی ده گه رپټه وه بو نه و ی گوتوو یانه، واته: ده گه رپټه وه بو هه لوه شانده نه و ی نه و قسه یه، یان ژپوان ده بنه وه له و قسه یان، له و حاله ته دا: نازادکردنی کوپله یه که، یاخود: دوو مانگ له سهر یه که به رؤژوو بوون، یاخود: خواردن پیدانی شه ست نه دار، وهک سرپنه وه (کفارة) ده که وپټه سهری، به لام هه ر به خودی (ظہار) ده که، نه و که فاره ته ناکه وپټه سهر کابرا، نه گهر نه یه وئ له گه ل ژنه که یدا ژپانی هاوسه ری دووباره بکاته وه، نه و کاته لپی حه رام ده بئ و ته و او، هه رچه نده ته لاقیش نیه، به لام له یه کدی قه ده غه ده بن.

۸- كە دەفەرمۇي: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، زانايان لەوبارەوۋە كە ئايا ھەر كۆيلەيەك ئازاد بىكات، ھەر دەبى گەورە بى، يان گچكە بى، ئىر بى، يان مى، مسولمان بى، يان نامسولمان بى؟

(أبو حنيفة) دەلى: مسولمان بى، يان نامسولمان بى، ھەمووى دەگرىتەوۋە.

بەلام زۆربەى زانايانى دىكە دەلىن: دەبى كۆيلەيەكى مسولمان بى، ئەوان كار بەو ئايەتە موبارەكە دەكەن، كە لە سوورەتى (النساء) دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ (النساء، واتە: ئازادکردى كۆيلەيەكى بىرودار.

بەلام مىن پىموايە ئەوۋە بۇ كوشتى ھەلەيەو ئايەتە بە وئوۋە، مەرج نىە بۇ ھەموو شوئەكانى دىكە ھەروا بى، واتە: رايەكەى (أبو حنيفة) و، ئەو زانايانەى رايان وايە ھەر كۆيلەيەك بى، مسولمان بى، يان نامسولمان بى، ھەمووى دەگرىتەوۋە، راسترە، بەلام زانايانى دىكەش ھەموويان لەسەر ئەوۋە يەكەنگەن، كە ئەو كۆيلەيە گچكە بى، يان گەورە بى، مى بى، يان ئىر بى، ھەموويان دەگرىتەوۋە.

۹- بەپى ئايەتەكە ئازادکردى كۆيلەكەو، بە پۇژوۋوۋى دوو مانگەكە: لەسەر يەك، دەبى پىش چوونەوۋە لاي يەكدى، ئەو ژن و مىردە بى، پىش پىكەوۋە جووت بوونىان بى، بەلام خواردن پىدانەكە بە مەرج نەگىراوۋە، چونكە خوا ﷻ بۇ كۆيلە ئازاد كەردنەكەو، بۇ دوو مانگ بە پۇژوۋوۋى بوونەكە، دەفەرمۇي: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، بەلام بۇ خواردن پىدانى شەست نەدارەكە، ئەوۋە نافەرمۇي، ئەو رايە پۋالەق ئايەتەكە زىاتر دەيگەيەن.

۱۰- زۆربەى زانايان دەلىن: دەبى خواردنەكە بىدات بە شەست نەدار، بەلام (أبو حنيفة) خوا لىي پازىيى و ھاوۋەلەكانى و ھەندىك لە زانايانى دىكەش دەلىن: بۇى ھەيە ئەو خواردنە بىدات بە نەدارىك بۇ شەست پۇژى.

۱۱- ئەگەر پىاۋەكە (ظھارى) لە ژنەكەى كەرد، بەرلەوۋەى كەفارىت بىدات، ئايا دوو كەفارىت دەكەوۋە سەر: يەكيان ھى (ظھار) و، ئەوۋى دىكەش ھى ئەوۋە كە چۆتە لاي ھاوسەرى و لەگەلى جووت بووۋە؟

زۆربہی هه ره زۆری زانایان ده‌لێن: نه‌خێر، هه‌ریه‌ک که‌فاره‌تی ده‌که‌وه‌یته‌ سه‌ر.

ئنجما مادام ته‌و ده‌قه‌ی سوننه‌ت هه‌یه، که‌ ئیستا ده‌یه‌تین، ده‌بوویه‌ هه‌موویان له‌سه‌ری یه‌که‌ده‌نگ بن، به‌لام په‌نگه‌ له‌ ڕووی سه‌نه‌ده‌وه، زانایان هه‌موویان ده‌قه‌که‌ به‌ ڕاست نه‌زانن، ته‌گه‌رنا شتی‌ک که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی تیدا کرد، بواری قسه‌ تیدا کردنی بۆ که‌سی دیکه‌ تیدا نه‌ماوه، ته‌و ده‌قه‌ش ته‌وه‌یه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا ظَاهَرَ مِنْ امْرَأَتِهِ فَعَشِيهَا قَبْلَ أَنْ يُكْفَرَ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَأَيْتُ بَيَاضَ خَلْجَالِهَا فِي صَوِّ الْقَمَرِ، فَلَمْ أَمْلِكْ نَفْسِي أَنْ وَقَعْتُ عَلَيْهَا، فَضَحَكَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَمَرَهُ أَلَّا يَقْرَبَهَا حَتَّى يُكْفَرَ} (أخرجه أبو داود: ۲۲۲۳، والترمذي: ۱۱۹۹، والنسائي في الكبرى: ۵۶۵۱، وابن ماجه: ۲۰۶۵، والحاكم: ۲۸۱۷- سنده حسن).

واته: عه‌بدوللای کو‌ری عه‌عباس ﷺ ده‌لێ: پیاوێک (ظه‌ار)ی له‌ ژنه‌که‌ی کرد، دوا‌یی به‌رله‌وه‌ی که‌فاره‌ت بدات، چوو له‌گه‌لێ جووت بوو، ئنجما هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ته‌وه‌ی بۆ باسکرد، پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی ﷺ: چ شتی‌ک وای لێ کردی به‌رله‌وه‌ی که‌فاره‌ت به‌دی له‌گه‌ل خێزانتدا جووتیه‌وه‌؟ گو‌تی: ته‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ له‌به‌ر شو‌قی مانگه‌ شه‌وێک، سپیایی خر‌خاله‌که‌یم بینی له‌ پێیدا، خۆم ڕانه‌گرت تا‌کو له‌گه‌لێ جووت بووم، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ پێکه‌نیی و فهرمانی پێکرد له‌مه‌ودوا نزیک‌ی نه‌که‌وێ تا‌کو که‌فاره‌ته‌که‌ ده‌دات.

(۱۲)- ته‌و وشه‌و بێژانه‌ی (ظه‌ار)یان پێ ده‌کرێ، دوو جو‌رن: هه‌ندیکیان ڕاشکا‌ون و، هه‌ندیکیان کینایه‌ن.

ته‌وه‌ی ڕاشکا‌وه: {أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي} تو‌ وه‌ک پشتی دایکم وای، هه‌ر وشه‌یه‌کی دیکه‌ش ته‌و واتایه‌ بگه‌یه‌نێ، به‌لام ئاوا ڕوون و ڕاشکا‌و نه‌بێ، کینایه‌یه.

ئنجما زانایان له‌و باره‌وه‌ که‌ ئایا ته‌وانه‌ی کینایه‌شن، وه‌ک ته‌وانه‌ی ڕاشکا‌ون (ظه‌ار)یان پێ دێته‌ دی یان نا؟ مشوم‌ریان هه‌یه.

(١٣)- تافرهت (ظهار)ى بۆ نيه، تافرهت بۆى نيه به پياوه كهى بلى: تۆ وهك باهم وای، يان وهك پشتى باهم وای، سه د قسهى واش بلى، هيچ نيه، پياوان ئه وه يان بۆ ههيه، هه لبه ته كه پياوانيش بۆيان ههيه، ئه وه له كاتى خۆى و له سه رده مى نه فامييدا بووه، عورفيك و باويك بووه هه بووه، به لام ئه وه كاته به ته لاق له قه له م دراوه، ئيسلام حوكمه ته لاقه كهى لى لا بردوه، به لام له سه ر قه ده غه بوونى خۆى هيشتوويه ته وه.

(١٤)- ئه و سى كه فاره ته ريزه ندييه كه يان به و شيويه كه خوا فه رمويه تى، واته: ده بى كه سيك (ظهار) بكات كۆيله يه ك نازاد بكات، ئه گه ر كۆيله كهى چنگ نه كه وت يان هه ر نه بوو، ئنجا ده گوازيتته وه بۆ دوو مانگ به رۆژوو بوون، ئه گه ر دوو مانگ به رۆژوو بوونه كه شى به دواى يه كدا بۆ هه لئه سوورا له به ر نه خو شى، يان سه فه ر، ئنجا ده گوازيتته وه بۆ خواردن پيدانى شه ست نه دار، نه ك هه ر له رپوه بچى خواردنى شه ست نه دار بدات، له حا ليكدا كه نازاد كردنى كۆيله ي له توانادا هه يه و كۆيله ش هه ن، ياخود له حا ليكدا كه دوو مانگ به رۆژوو بوونيشى له توانادا هه يه.

(١٥)- حوكمى (ظهار) هه لئه وشينه ره وه يه بۆ ئه و حوكمه پيشووهى له سه رده مى نه فامييدا كارى پيكره وه، ئه وهى كارى پيكره وه: كه سيك (ظهار) له ژنه كهى كردبايه، لى جيا ده بووه، به لام ئه وهى خوا فه رمويه تى، ئه وهى هه لئه وشان دۆته وه.

(١٦)- كه ده فه رموى: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وَبِئَلِكِ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ المجادلة، خوا ئه وهى بۆ دانان تاكو بره و به خواو پيغه مبه ره كهى بينن، ئه وه به لگه يه له سه ر ئه وهى كرده وه ده چيته نيو ئيمان ه وه، كرده وه به شيكه له ئيمان، واته: كرده وهى ئه ندامه كان.

(١٧)- كه ده فه رموى: ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المجادلة، هه ره ها: ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ المجادلة، بۆ بيروايان نازاريكى به ئيش و ژان هه يه، سزاو نازاريكى ريسواكه هه يه، واته: هه ر كه سيك بره و نه هيني به ياساكانى خواو به سنوره كانى خوا ئه وه بيروا يه و، نازاريكى به ئيش و ريسواكه ريشى بۆ هه يه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددرسي دووډم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان چوار نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۷ - ۱۰)، له‌و چوار نایه‌ته‌دا خوا ﷺ باسی قه‌ده‌غه‌ بوونی چپه‌چپ و قسه‌ی په‌نهان ده‌کات، له‌ حالیکدا نه‌و چپه‌ کردنه‌ مایه‌ی د‌ر‌د‌و‌نگ‌رد‌نی که‌سانیک بی‌ و، مایه‌ی دلته‌نگ کردنیان بی‌ هه‌روه‌ها باسی عاده‌تیک‌ی خراپی هه‌ندی‌ک له‌ نامسو‌ل‌مانان و بی‌روایان، ده‌کات، نامسو‌ل‌مانان، به‌و واتایه‌ی مونافیقانیش ده‌گریته‌وه‌و، بی‌روایان یانی: نه‌وانه‌ی به‌ ئاشکرا بی‌پروا بوون، که‌ بریتیه‌ له‌ سلا‌و‌کردن له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ شیوه‌یه‌کی ناشایست، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ خوا ﷺ به‌و شیوه‌یه‌ بوئی ب‌پ‌ار‌نه‌دا‌ون سلا‌و‌ بکه‌ن، دوا‌یش خوا ﷺ فه‌رمان به‌ ب‌ر‌و‌ا‌دا‌ران ده‌کات، خو‌بان له‌ چپه‌چی‌ی مایه‌ی گونا‌هو ده‌ست‌در‌ژی‌ی و سه‌ر‌پ‌ن‌ج‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ب‌ا‌ر‌ز‌ن و خو‌یا‌نی لی‌ دو‌ور‌ب‌گ‌رن، نه‌گه‌ر هه‌ر چپه‌و قسه‌ی په‌نهان‌یشیان کرد، قسه‌یه‌کی وابه‌کن مایه‌ی چاکه‌کاری‌ی و پار‌یز‌کاری‌ی بی‌، چونکه‌ چپه‌ چی‌ی خراپ له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه، بو‌ دلته‌نگ کردنی ب‌ر‌و‌ا‌دا‌رانه‌.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٧﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسِفُ اللَّهُ إِلَيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَلْتَجُوا بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبَيْرِ وَاللَّقَوَىٰ ۖ وَأَقْرَأُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٨﴾ ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُبَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝٩﴾ ﴿

مانای ده قاورده قی ئایه ته کان

{(ئەي پيغەمبەر!) ئايا نەزانىوہ کە خوا ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەویداہە دەیزانى! چەي سى کەسان نيە، کە ئەو (خوا) چوارەميان نەبى و، ھى پينج کەس نيە، کە ئەو شەشەميان نەبى، ھەرۆھە لہوہ کەمترو زياتریش نابن، مەگەر ئەو (خوا) لہ گەلپانہ لہ ھەر کوئيە ک بن، دوايى لہ پوژى قيامەتدا ھەواليان پيئەدات بەوہى کردوويانہ، بيگومان خوا بە ھەموو شتيک زانايە (ئەي پيغەمبەر!) ئايا سەرنجى ئەو کەسانەت نەداوہ کە ريگري چەيان ليکراوہ، دوايى دەگەرپيئەوہ بو ئەوہى لپيان قەدەغە کراوہ، بو گوناھو دەستدریژي و سەرپيچي لہ پيغەمبەر، پیکەوہ چە دەکەن، کاتيکيش ھاتنە لات سلاوت لى دەکەن، بەو شيوەيەنا کە خوا سلاوى پى ليکردوويى و، لہ دەروونى خوڤاندا دەلپن: دەبووايە خوا بەھوئى ئەوہوہ کە دەيلپين (سزاو) ئازارمان بدات، دۆزەخيان بەسە پتي دەبرژيندرين، ئەوئيش خراپترين سەرەنجامە (ئەي ئەوانەي بروتان ھيناوہ! ھەر کات چەتان پیکەوہ کرد بە گوناھو دەستدریژي و سەرپيچي پيغەمبەرەوہ سرتە مەکەن و، تەنيا بە چاکەکاريى و پاريزکاريیەوہ چە پیکەوہ بکەن، پاريزيش لہو خوايە بکەن کە بەرەو لای وى کو دەکرپيئەوہ (۷) بە دلپايى چە (ي بى جى و خراپ) لہ شەيتانەوہيە، تاکو ئەوانەي برويان ھيناوہ دلپەنگيان بکات و، بەبى مۆلەتى خواش ھيچ نەندازەيە ک زيانيان لى نادات، با بروادارانيش تەنيا پشت بە خوا ببەستن (۸).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَجْوَى): (نَجْوَى: سَارَزْئُهُ وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَجْوَى) واته: به چیه و سرت، به په نهانی قسم له گه لدا کرد، نه سَلَى (نَجْوَى): نه وهیه له گه ل سیک له شویتیکی بهرز، یان له شویتیکی چۆلایی له زه ویدا پیکه وهی.

(حَيَاةَ): (حَيَاةَ: سَلَاوِيَان لِيَكْرُدِي، (النَّحِيَةُ: أَنْ يُقَالَ: حَيَاكَ اللَّهُ، أَي: جَعَلَ لَكَ حَيَاةً وَذَلِكَ إِخْبَارٌ ثُمَّ يُجْعَلُ دُعَاءً)، (نَحِيَةُ): نه وهیه به که سیک بلئی: (حَيَاكَ اللَّهُ) خوا بتزیه نئ، خوا ژیا نئ پئ بدات، که ئەمه هه و آل پیدانه، به لām دوا یی کراوه به پارانه وه.

(لِيَحْزَنَ): (الْحَزَنُ وَالْحَزُونَةُ: حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ لِمَا يَحْصُلُ مِنَ الْغَمِّ)، (حَزَنَ وَحَزُونَةً): بریتیه له زبریه ک له زه ویداو، زبریه ک و ناره حه تیه ک له دهرووندا، به هوی تهو خهم و خهفه ته وهی له دلدا په دواده بی، (لِيَحْزَنَ) به: (لِيَحْزَنَ) ش خویره و ته وه، (أَحْزَنَهُ يُحْزَنُهُ، وَحَزَنَهُ يُحْزَنُهُ) هه ردووکیان چ به سیانی (ثلاثي) چ به چواری (رُبَاعِي) یانی: دلته نگه کرد، دلته نگه ده کات.

(يَضَارُّهُمْ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ)، (ضَرَّ) واته: حال خراپی، که واته: ﴿وَلَيْسَ يَضَارُّهُمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱۰ واته: شهیتان هیچ زیانکیان لئ نادات، هیچ ناره حه تیه کیان بو ناهیتیه پيش، مه گه به مؤله ق خوا.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

یه که م: نایه تی ثماره هه شت (۸) له باری هاتنه خواره ده که یه وه، که خوا ^ب ده فرموی: **إِنَّمَا تَرَى إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَنْجَوْنَ بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ** **وَعَصِيَّتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَكَ حَوَافُّكَ يَمْأَأُكَ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ** **بِمَا نَقُولُ حَسِبْنَاهُمْ يَصْلَوْنَهَا فَيَكْسُ الْمَصِيرُ** (۸)، چه ند گپرداوه که هاتوون، به لی هه ند یکیان له پرووی سه نه ده وهه مشتومریان له سه ره وه به بییژ دنارون، به لام من سیّم لی هه لیژاردوون، بۆ ئه وهی تبشکی زیاتر بخه نه سه ره جه مک و واتای ئابه ته که:

(١) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ أَنَسٌ يَأْتُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْيَهُودِ فَيَقُولُونَ: السَّامُ عَلَيْكَ، فَيَقُولُ: وَعَلَيْكُمْ، فَفَطِنْتُ بِهِمْ عَائِشَةَ فَسَبَّوهُمْ، وَفِي رَاوِيَةٍ: قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: بَلْ عَلَيْكُمُ السَّامُ وَالْدَّامُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَهْ يَا عَائِشَةُ! فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفُحْشَ وَالْفُحْشُ وَالْفُحْشُ، فَقَالَتْ: مَا سَمِعْتُ مَا قَالُوا! فَقَالَ: أَوْ لَيْسَ قَدْ رَدَدْتُ عَلَيْهِمُ الَّذِي قَالُوا، قُلْتُ: وَعَلَيْكُمْ، وَزَادَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ خَيْرٌكَ بِمَا لَمْ يَحْكَمْ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَلِّمُونَ مِنْهَا﴾ (٨)، (أخرجه الترمذي، وأخرجه إسحاق بن راهويه في مسنده ٤٤، ق ١٦٨، وعنه مسلم في صحيحه: ١٧٠٧، وأحمد: ٦٣، ص ٢٢٩، والنسائي في تفسيره: ٥٩١، وغيرهم عن طريق الأعمش عن مسلم عن مسروق عن عائشة به).

کهواته: نهمه دهقیکی راسته له رووی سه نه دهوه.

دایکمان عایشه خوا لئی رازی بن دلتی: خه لکټیک له جووله که کان ده هاتنه
لای یتغه مبه ری خوا ﷺ ده یانگوت: (السَّامُ عَلَيْكَ) ته ویش ده یقه رموو: (وَعَلَيْكُمْ
{سَام}) یان مبه بست پتی ماندوتیی و ناره تیی و بیزارییه، یان مبه بست
پتی مردنه {یتغه مبه ریش ﷺ ده یقه رموو: له سر تپوهش، عایشه خوا لئی رازی

بئ ههستی پیکردن، نهویش قسهی پیگوتن، له ریوایه تیک دا ده لئ: عایشه ش گوتی: مردن، یاخود بیزاری و زهم و سهرزه نشت له سهر تیوه بئ، پیغه مبه ریش **﴿﴾** گوتی: عایشه بئ ده نگ به، قسهی نارپک مه که، چونکه خوا جنیو قسهی نارپک کردنی پیخوش نیه، عایشه ده لئ: گوتم: نهی پیغه مبه ری خوا! **﴿﴾** نه وان ئاواو ئاوا ده لئین، فهرمووی: نه دی نهو نیه منیش به رپه رچم دانه وه و گوتم: (وَعَلَيْكُمْ)، {نه گهر سه لامیان کردوه سه لامیان لیبی و، نه گهر گوتوو یانه: مردنت لئ بئ، مردنیان لئ بئ} ئیدی لهو باره وه خوا **﴿﴾** نهو ئایه ته موباره که ی دابه زاند.

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو **﴿﴾** أَنَّ الْيَهُودَ سَلَّمُوا عَلَى النَّبِيِّ **﴿﴾**، وَقَالُوا فِي أَنْفُسِهِمْ: لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ، قَالَ: فَنَزَلَتْ: **﴿﴾** وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْغَصِيرُ **﴿﴾** (أخرجه أحمد: ج ۲، ص ۲۲۱، ۱۷۰، وابن أبي شيبة: ۷۷۴۷، والبخاري: ج ۷، ص ۱۲۲، والبيهقي: ۹۱۰۰، وسنده ضعيف).

واته: عهبدو لئای کورپی عه مپی کورپی عاص **﴿﴾** ده گپرته وه: جووله که کان سه لامیان له پیغه مبه ر **﴿﴾** کرد، به شیوه یه کی خراپ و، له دلئ خویندا، گوتیان: بوچی خوا سزمان نادات! ئیدی خوا لهو باره وه نهو ئایه ته ی دابه زاند.

۳- {عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ إِذَا رَأَوْا الْمُتَافِقِينَ خَلَوْا مُتَّحِينَ، شَقَّ عَلَيْهِمْ، فَنَزَلَتْ: **﴿﴾** إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا **﴿﴾** (أخرجه عبد الرزاق في تفسيره ج ۲، ص ۱۷۹، وقال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: وَهَذَا مُرْسَلٌ رَجَالُهُ ثِقَات، وذكره السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۸۱، وزاد نسبه لعبد بن حميد، وابن المنذر، وابن أبي حاتم).

واته: قه تاده ده لئ: مسو لمانان کاتیک مونا فیه کانیان ده بینئ، پیکه وه که ناریان ده گرت و چه یان پیکه وه ده کرد، له سهر دلئان قورس بوو، {چونکه گومانی خراپیان بهو مونا فیه قانه هه بوو، هه قی خوشیان بوو، ده یانگوت: ره نگه

له دژى ئيمه چپه و قسه ي پنهان بکهن} بۆيه لهوباره وه خوا ئه م رسته موباره كه ي دابه زانند: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (۱۰).

دووهم: به نسبت ئايه قى ژماره نو و ده (۱۰ و ۹) هوه كه دهفه رموى: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجُوا بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹) ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۰). له باره ي هوى دابه زىنى ئه م دوو ئايه ته موباره كه وه ش، دوو گىردراوه دىنين:

(۱) - (عَنْ قَتَادَةَ، قَوْلُهُ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، كَانَ الْمُنَافِقُونَ يَتَنَاجَوْنَ بَيْنَهُمْ، وَكَانَ ذَلِكَ يَغِيظُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَكْثُرُ عَلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ الْقُرْآنَ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ { أخرجه الطبري: ج ۲۸، ص ۱۲، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد، وأخرجه عبدالرزاق في تفسيره ج ۲، ص ۲۷۹، عن مَعْمَرٍ عَنْ قَتَادَةَ بِهِ).

واته: له باره ي قسه ي خوا ي به رزه وه: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، مونافىق و دهغه له كان له به ينى خو ياندا چپه يان ده كردو، ئه وه ش بروادارانى په ست ده كرد، له سهريان دليان گه ووه و قورس بوو، خواش له و باره وه ئه و ئايه ته فورئانيه ي دابه زانند.

(۲) - (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً وَأَغْرَاهَا، اتَّقَى الْمُنَافِقُونَ، فَأَنْعَضُوا رُؤُوسَهُمْ إِلَى الْمُسْلِمِينَ وَيَقُولُونَ: قُتِلَ الْقَوْمُ، وَإِذَا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، تَنَاجَوْا وَأَظْهَرُوا الْحُزْنَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ وَمِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجُوا بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹) (فتح القدير: ج ۵، ص ۲۶۵).

واته: عه بدوللای كورى عه عباس رضى الله عنهما ده گىرئيه وه، ده لى پىغه مبه ر رضى الله عنهما به شىك له سوپايه ك، سريه يه كى ده نارد بو جه ننگ، مونافىق و دهغه له كان، پىك

دەگەیشتن، سەریان بۆ لای مسوڵمانان رادەکشاو دەیانگوت: ئەو کۆمەلە لە بەین دەچن، دەکوژرین، کاتیک دەگەیشتنه پێغەمبەری خواش ﷺ لە بەینی خۆیاندا چپە چپیان دەکردو دلته‌نگییان پێشان دەدات {وەک ئەوەی هەواییکیان پێگەیشتووە کە ئەو سوپایە پێغەمبەر ﷺ ناردووێتی سەریان بە فەتارەت چووێ} ئنجا ئەو پێغەمبەری خواو مسوڵمانان پێی دلته‌نگ بوون و، لەو باره‌وه‌ خوای بەرز ئەو ئایەتە موبارەکە‌ی دابەزاند.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای ﷻ لەو چوار ئایەتە موبارەکە‌دا، وەک گۆمان: باسی قسە‌ی پەنهان و چپە چپ پێکە‌وه‌ کردنی خراپ و چاک دەکات، ئەوە‌ی خراپ و قە‌دەغە‌یە، ئەوە‌یە کە بیته‌ هۆی بڵاوکردنە‌وه‌ی دل‌پاوکی و ترس و، ناپە‌حه‌تیی لە‌ نێوان مسوڵماناندا، چپە‌و سرتە‌ سرتی چاکیش، ئەوە‌یە کە بۆ بە‌رژە‌وه‌ندی مسوڵمانان و دابینکردنی بە‌رژە‌وه‌ندییە‌ک و یارمە‌تیدان و هاوکاریی کە‌سیک بێ، یان بۆ‌ صو‌لح و ئاشتە‌واییە‌ک بێ، خوا دە‌فه‌رموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نە‌زانوێ خوا ﷻ هەرچی لە‌ ئاسمانە‌کان و زە‌وی دا هە‌یە، دە‌یزانی، ئە‌مه‌ دە‌گونجی ر‌ووی دواندن لە‌ پێغە‌مبە‌ری خاتە‌م بێ، یاخود لە‌ هەر کە‌سیک بێ، ئایا نازانی! لێ‌ره‌دا دیتن بە‌ مانای زانینه‌، چونکە‌ ئە‌وه‌ نابێ‌ری کە‌ خوا هەرچی لە‌ ئاسمانە‌کان و لە‌ زە‌وی دا هە‌یە، دە‌یزانی، ئە‌وه‌ شتیکی بێ‌راو نیە، بە‌‌ل‌کو شتیکی زانراوه‌، ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاسِعُهُمْ﴾، چپە‌ چپی سێ کە‌سان نابێ، مە‌گەر خوا چوارە‌میانه‌، ﴿وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾، پێنج کە‌س پێکە‌وه‌ چپە‌ ناکە‌ن، مە‌گەر خوا شە‌ه‌میانه‌، ﴿وَلَا أَذَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ مَّا كَانُوا﴾، لە‌وه‌ کە‌مترو لە‌وه‌ زیاتریش نابن، مە‌گەر ئە‌و لە‌گە‌ڵیانه‌ لە‌ هەر شوێنیک بن، ﴿ثُمَّ يُنْزِلُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، دوا‌یی لە‌ ر‌ۆژی قیامە‌تدا

به‌وهی کردوو یانه هه‌واییان پئی ده‌دا، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دنیایی خوا به هه‌موو شتیک زانایه.

ئجنا دیته سه‌ر چه‌ر چه‌ر دنی که سانیکی دیارییکراو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوُا عَنِ التَّجَوُّیْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ﴾، ئایا سه‌رنجی نه‌وانه‌ت نه‌داوه، که ریگریان لی‌کراوه له چه‌ر چه‌ر [یانی: چه‌ر چه‌ی خراب و له شوینی‌کدا جیی گومان بی و، مایه‌ی در‌دو‌نگی مسو‌لمانان بی] دوا‌یی ده‌گه‌رنه‌وه بو نه‌وه‌ی لی‌ی قه‌ده‌غه‌کراو: ﴿وَيَنْتَحِبُونَ بِالْإِنْمِرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، پی‌ک‌ه‌وه قسه‌ی په‌نه‌ان و په‌نامه‌کی و چه‌ر ده‌که‌ن، به شتیک که مایه‌ی گونا‌ه‌ه‌و، مایه‌ی ده‌س‌تر‌ری‌یه‌و، مایه‌ی سه‌ر‌پی‌چی پی‌غه‌مه‌ره ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَوَّكَ بِمَا لَمْ يَحْكُهُ اللَّهُ﴾، کاتی‌ک دیت‌ه‌لاشت (ته‌ی پی‌غه‌مه‌ره ﴿!﴾) س‌لا‌وت لی‌ ده‌که‌ن، به شی‌وه‌یه‌ک نا که خوا س‌لا‌وی له تو کردوه، ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُ اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له د‌لی خو‌ش‌یان‌دا ده‌لی‌ن: ده‌بو‌ایه خوا س‌ز‌مان بد‌ات، له سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌لی‌ن، وات‌ه: که قسه‌ی خراب ده‌لی‌ن، له کاتی س‌لا‌و لی‌کردن له پی‌غه‌مه‌ردا ﴿که ده‌یان‌گوت: (السَّامُ عَلَيْكَ) یان (السَّامُ عَلَيْكَ) بی‌زاری بی‌ تو، یان مردن بو‌ تو، ده‌یان‌گوت: بو‌چی خوا س‌ز‌مان ناد‌ات؟ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ﴾، د‌وزه‌خیان به‌سه، ﴿يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ﴾، ت‌ی‌یدا ده‌بر‌تری‌ن و خراب‌تری‌ن سه‌ره‌ن‌جام‌یش نه‌وی‌ه، ئجنا خوا ﴿نام‌وز‌گاری ئی‌مان‌داران ده‌کات له باره‌ی چه‌ر چه‌ر دنی و قسه‌ی په‌نه‌ان پی‌ک‌ه‌وه کرده‌وه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِنْمِرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، ته‌ی نه‌وانه‌ی برو‌اتان هی‌ناوه! ته‌گه‌ر پی‌ک‌ه‌وه چه‌ر چه‌ر و س‌رت‌ه‌ س‌رت‌ان کرد، قسه‌ی په‌نه‌انتان کرد، به شی‌وه‌یه‌ک که گونا‌ح و، ده‌س‌تر‌ری‌ی و سه‌ر‌پی‌چی کردنی پی‌غه‌مه‌ره ﴿بی، چه‌ر مه‌که‌ن، ﴿وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالْقَوِيِّ﴾، چه‌ر ب‌که‌ن به شتیک که مایه‌ی چاکه‌کاری و پار‌یز‌کاری بی، بو‌خه‌ل‌ک چاکه‌کاری بی و، بو‌به‌ینی

خوتان و خواش پاریزکاری بی، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پاریزیش لهو
خوایه بکهن، که بۆ لای وی کۆده کرتنه وه.

﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بیگومان چپه، {چپه و سرته
سرتی خراپ} له شهیتانه وه یه تا کو ئه وانه ی پروایان هیناوه، پیتی دلته نگ بکات،
دلایی پی ناره حهت بکات و خهفه تبار بن، ﴿وَلَيْسَ بَصَائِرِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾،
هیچ ئه ندازه یه ک زیانیشیان لی نادات، مه گهر به مؤله قی خوا، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ﴾، با پروادارانش ته نیا پشت به خوا ببهستن، پشتیان به خوا قایم
بی، به دلنیایی ئه و شیوازه رهفتارکردنه ی جووله که کان و مونافیق و دهغه له کان،
که بریتیه له چپه چپ و سه ر پیکه وه نان و، مقو مقو کردن، با دلایان ناره حهت
نه کات و، پشتیان به خوا قایم بی، ئه وه هیچ زیانیشیان لی نادات، به بی
مؤله قی خواو، خواش سه ره رشتیی ئیمانداران ده کات و مشووریان ده خوات و
ناگای لیانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

هوښداریدانی خوا ﷺ که هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دا هیه، دهیزانی و نه گهر سی که س چیه بکه، نه و چواره میانه، نه گهر پینچ بن، نه و شه شه میانه و، که متر یان زیاتر بن، هه ر پینان ئاگاداره و، له رۆژی قیامه تیشدا هه واییان پێده دات به وهی کردوو یانه و، نه وانهش که سرکه سرکیان لی قه دهغه کراوه و، دهستی لی هه ئناگرن و چیه ی خراب پیکه وه ده که و، هه ر کاتیش دینه خزمهت پێغه مبه ر ﷺ به جوړیکی ناشایست سلاوی لی ده که و، ده شلین: بۆچی خوا سزیمان نادات؟ نه وانه نازانن که سزای دۆزه خیاب به سه!:

خوا ده فهرموی: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُوتُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٧﴾ ﴿الَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حِيَّوكَ بِمَا لَمْ يَحْتَكِ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَلِّمُونَ الْمَصِيرُ ۝٨﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ثایه ته، له چواره بره که دا:

(١)- ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نه تبینی خوا هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زهوی دا هیه، دهیزانی! به لām له بهر ته وهی زانیی خوا بۆ هه رچی له ئاسمانه کان و له زهوی دا هیه، به چاوی سه ر نابیری، بۆیه زانایان ده لین:

(الرُّؤْيَةُ هُنَا قَلْبِيَّةٌ عَقْلِيَّةٌ، وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةٌ)، مہبہست له دیتن دیتنی چاو نیه، به لکو دیتنی عهقل و دلہ.

(الطبري) ده لئ: (أَلَمْ تَنْظُرْ يَا مُحَمَّدٌ ﴿١٠﴾ بِعَيْنِ قَلْبِكَ فَتَرَى)، ئەي موحه ممهده! ﴿١٠﴾ ئايا به چاوی دلت سهرنجت نه داوه، تاكو بزانی، بیینی!

(فخرالدين الرازي) له ته فسیره کهي خویدا، ده لئ: (إِبْنِ عَبَّاسٍ) له ته فسیری (أَلَمْ تَرَ) لیره دا گوته وویه تی: (أَلَمْ تَعْلَمْ) ئايا نازانی، ئايا نه ترانیوه! دواپی ده لئ: (وَأَقُولُ هَذَا حَقٌّ، لِأَنَّ كَوْنَهُ تَعَالَى عَالِمًا بِالْأَشْيَاءِ لَا يَرَى، وَلَكِنَّهُ مَعْلُومٌ بِوَاسِطَةِ الدَّلَائِلِ، وَهَذَا الْعِلْمُ وَالْإِسْتِدْلَالُ إِلَى أَعْلَى دَرَجَاتِ الظُّهُورِ وَالْجَلَاءِ، فَصَارَ جَارِيًا مَجْرَى الْمُخْسُوسِ الْمُشَاهِدِ، فَلِذَلِكَ أَطْلَقَ لَفْظَ الرُّؤْيَةِ فَقَالَ: أَلَمْ تَرَ).

واته: ده لئیم: ئیبنو عه عباس، که لیره دا رسته ی (أَلَمْ تَرَ) ی به (أَلَمْ تَعْلَمْ) لیکداوه ته وه، ئەوه راسته، چونکه ئەوه که خوی بهرز، زانییه به هه موو شته کان، نابیرنی، به لکو به هو ی به لگه کانه وه، ده زانری، به لام ئەو زانیاری و به لگه هینانه وه یه گه یشتوته پله یه کی هینده بهرز، له دره وشاوه یی و ئاشکرا بووندا، وهک شتی بهر ههست و بیراوی لیها توه، بویه وشه ی بیینی بو به کارها توه و خوا فه رموو یه تی: (أَلَمْ تَرَ).

دواپی خوا ﴿١١﴾ به شیک له زانراوه کانی خو ی که بو وی زانراون و ئاشکران ده خاته پروو، ده فه رموی:

٢- ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، هه رچه یه کی سی که سان بیی، ئەو (خوا) چواره میانه، لیره دا (مَا) بو لابرده، (يَكُونُ) (فِعْلٌ مُضَارِعٌ كَانُ)، (كَانَ) ش (كَانَ) التَّامَّةُ یه، واته: چیه ی هیچ سی که سان نابن ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾، ﴿إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، مه گر ئەو (خوا) چواره میانه، واته: سی کهس پیکه وه سرکه سرک و چه چپ بکهن، قسه ی په ئهان بکهن، خوا چواره میانه.

۳- ﴿وَلَا حَمَاسَ إِلَّا هُوَ سَادَهُمْ﴾، ههروه‌ها پینج کهس پیکه‌وه چه ناکهن، مه‌گهر
 ئەو (خوای) شه‌شه‌میانە.

هه‌لبه‌ته دۆخ و جه‌وی ئەو کاته‌ی کۆمه‌لگای ئیسلامی، پرپووه له ترس و دله
 راوکهو، شه‌ر پێ فرۆشان و پیلان له دژ گیران، له‌لایهن ناحه‌زانیانه‌وه: هاوبه‌ش
 بو‌خوادانه‌ران و جووله‌که‌کان و ده‌غه‌ل و مونا‌فیکه‌کان و، دوورتریش له‌لایهن
 رۆم و فارسه‌کانیشه‌وه، بۆیه مسو‌لمانان قه‌لس ده‌بوون، ئە‌گهر ناحه‌زه‌کانیان
 دی‌بایه چه‌پ‌چه‌پ پیکه‌وه ده‌که‌ن، دوو دوو، سێ سێ^(۱)، سه‌ریان پیکه‌وه نابێ و
 به‌ په‌نهانی قسه‌یان کرد بێ، چونکه گومانی ئە‌وه‌یان کردوه، پیلان‌یکیان له دژ
 ده‌گیرن، بۆیه خوا ﷻ قه‌ده‌غه‌ی کردوه له نێو کۆمه‌لگای ئیسلامیدا، ئەو چه‌
 چپ و سه‌رپیکه‌وه نان و مقو‌ مقو‌یه هه‌بێ، بو‌ ئە‌وه‌ی ئەو پیکه‌اتانه‌ی کۆمه‌لگا
 لێک دوو دڵ و دردۆنگ نه‌بن و، لێک به‌ گومان نه‌بن و، دلیان به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک
 خراپ نه‌بێ، دوا‌یی خوا ده‌فه‌رموێ:

۴- ﴿وَلَا أَدْنٰی مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾، ههروه‌ها که‌متر له‌وه {که‌متر له سێ
 که‌سان، دوو که‌س}و زیاتر له‌وه‌ش {حه‌وت که‌س، یاخود زیاتر} نابن، مه‌گهر ئەو هه‌ر
 له‌گه‌لیانه.

وشه‌ی (وَلَا أَكْثَرَ) خو‌ب‌تراویشه‌ته‌وه: (وَلَا أَكْثَرُ)، هه‌ردوو خو‌ب‌دینه‌وه‌کان مانایان
 هه‌ریه‌که، چ به‌ نه‌صب بێ و، چ به‌ په‌غه‌ بێ، واته: که‌متر له‌و ژماره‌یه که‌ باس
 کراوه‌، زیاتر له‌و ژمارانه‌ش که‌ باس‌کران، نابن، مه‌گهر خوا هه‌ر له‌گه‌لیانه، به
 زانیاری و شاره‌زایی و ئا‌گا لێ‌بوون، له‌گه‌لیانه.

۵- ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، له هه‌ر کو‌یه‌ک بن، وشه‌ی (أَيْنَ مَا)، (أَيْنَ) واته: له کو‌ی، (مَا)
 زیاد کراوه به (أَيْنَ)‌وهه لک‌ت‌راوه، واته: له هه‌ر شو‌نێک بن، زیاد‌کردنی (ما) زیاتر بو‌
 جه‌خ‌ت‌کردنه‌وه‌و تو‌خ‌کردنه‌وه‌ی مانایه‌که‌یه‌تی.

(۱) (نجوی) به کوردیی چه‌ی پێ ده‌لێن، سرکه سرکی پێ ده‌لێن، مقو‌ مقو‌شی پێ ده‌لێن.

که ده فہ رموی: ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ﴾، ﴿ نَجْوَى ﴾ پالداوہ تہ لای (ثلاثۃ)
 کہ دہ بیتہ پال بو لاراو (مضاف الیہ)، ﴿ وَلَا خَمْسَةٍ ﴾، ﴿ وَلَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى خَمْسَةٍ ﴾
 إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ، لیردہ دہ پسرئی: بوجی خوا ﴿ ثَلَاثَةٍ ﴾ ژمارہ کافی بہ تاک ہیتان و
 فہ رمویہ تی: سی کہ س بن، خوا چوارہ میانہ و، بیتج بن، خوا شہ شہ میانہ؟

أ- هه‌ندیك ده‌لین: هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌و كاته‌دا ئەوه‌ بووه‌ كه‌ سێ سێ و پینچ پینچ، پێكه‌وه‌ قسه‌یان كردوه‌، هه‌لبه‌ته‌ نه‌تییه‌ كانی كێبێ خوا هه‌رگیز ته‌واو نابێ.

پ۔ دہشگونجی بگوتری: خوا ﷺ ژمارہی تاکی بہ کارہیناۋہ، لہبہر ئەوہی بۆ خۆی تاکہ: {إِنَّ اللَّهَ وَرَبُّهُ يَبْلُغُ الْأُمُورَ} (۱) (وتر) بہ ژیری واوہکو، بہ فہتہی واوہکەش ہاتوہ، خوا تاکہو تاکی خوۆش دەوی، بۆیہ لیژەدا خوا ﷺ ژمارہی سی و پینجی باسکردوون، دہفہرموی: چپہی سی کەسان نابێ، مەگەر خوا چوارہمیانہو، چپہی پینجیان نابێ، مەگەر خوا شەشەمیانہ، واتہ: ئەگەر سی کەس پیکہوہ سەر پیکہوہ بنن و قسہی پەنہان پیکہوہ بکەن، خوا ناگاداریانہ وەک کەسیکی چوارەم، ھەر وەھا ئەگەر پینج بن، خوا ناگادارو چاودێریانہ، وەک کەسیکی شەشەم، کەواتہ: با وانەزانن ھەر خۆیان بہ تەیان و، کەس ناگابان لیان نہ!

که ده‌فهرموی: ﴿إِن مَّا كَانُوا﴾ واته: له ههر جیه‌ک بن، له ههر حالیک دابن و، له نیوه شهو دابن و، له په‌نایه‌ک دابن و، له ټیو ژووریک دا بن و، له ههر شوئنتیک بن، بۆ خوا به‌کسانه و لټیان ټاگداره.

٦- ﴿ثُمَّ يَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾: دوايي له رږڅي هه لسانه وهدا، هه واليان پي ده دات به وي كړو ويا نه.

وشه‌ی (ئُم) لیره‌دا بۆ ریزبه‌ندیی پله‌ پله‌یی و، به‌کاوه‌خۆ به‌دواداهااته، چونکه‌ هه‌وآل پێدانی خوا به‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا گوتووایه‌، یاخود کردووایه‌ له‌ پۆژی دوایدا، گه‌یاندنه‌که‌ی به‌هێزتره‌ له‌ فراوانیی زانیاری خوا، پله‌یه‌کی به‌رزتره‌.

(۷) - ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به‌ دنیایی خوا به‌ هه‌موو شتێک زانیه‌.

(۸) - ﴿أَتَمَّ تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ هُمْ أَعَنِ النَّجْوَىٰ﴾، ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه‌ که‌ له‌ چه‌چه‌پ قه‌ده‌غه‌کراون! وشه‌ی (تَر)، واته‌: نه‌تبینوه‌، لیره‌دا بێنی چاو مه‌به‌سته‌، چونکه‌ ئه‌وانه‌ که‌سانێک بوون به‌ چاو بێنراون و، حاڵه‌که‌یان به‌ره‌هه‌ست بووه‌، ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه‌ که‌ قه‌ده‌غه‌کراون له‌ چه‌چه‌پ!

(۹) - ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ أَعَنَهُ﴾، دوايش دووباره‌ ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی لێی قه‌ده‌غه‌کراون و لێیان قه‌ده‌غه‌کراوه‌، که‌ مه‌به‌ست پێی چه‌چه‌پ خراپه‌، چه‌چه‌پ به‌ گومان و له‌ کاتیکی گومان لێکراودا، له‌ شوێنێکی گومان لێکراودا، نه‌گه‌رنا خه‌ڵک چه‌وه‌ قسه‌ی په‌نهانی پێکه‌وه‌ هه‌ر ده‌بی، ئه‌وانه‌ش که‌ لێیان قه‌ده‌غه‌کراوه‌، جووله‌که‌کان بوون، مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان بوون، هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کان بوون، بێگومان ئه‌وانه‌ش مسوڵمانان لێیان به‌ گومان و، لێیان در‌دۆنگن و، هیه‌چی چاکه‌و خێریان لێ نه‌دیتوون و نه‌بێستوون، بۆیه‌ ناهه‌قیان نه‌بووه‌، کاتیک ئه‌وانه‌ سه‌ریان پێکه‌وه‌ ناوه‌و چه‌یه‌یان پێکه‌وه‌ کردوه‌، مسوڵمانان تووشی دنا‌ره‌حه‌تی و سه‌غله‌تی بێ، بۆیه‌ خوا ﷻ فه‌رمانی کردوه‌: سه‌ر پێکه‌وه‌ مه‌نێن له‌ پێش چاوی مسوڵمانان و له‌ کۆلان و کووچه‌و له‌و شوێنانه‌دا که‌ مسوڵمانان سه‌رنجتان ده‌ده‌ن، نه‌ ئێوه‌ سه‌ر پێکه‌وه‌ بنێن، نه‌ با مسوڵمانايش سه‌ر پێکه‌وه‌ بنێن، بۆ ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگایه‌که‌ کۆمه‌لگایه‌کی ته‌ندروست بێ و، پێکهاته‌ جیاوازه‌کانی لێک به‌ گومان نه‌بن، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به‌ دنیایی خوا به‌ هه‌موو شتێک زانیه‌، نه‌گه‌ر دۆ‌ئ‌راو (مخاطب) ده‌که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا بێ، ده‌لێین: (إِنَّ) لیره‌دا ته‌نیا بۆ گرنگی و بایه‌خ پێدانه‌، نه‌ک بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا گومانی نه‌بووه‌و دوو دَل نه‌بووه‌، تا‌کو خوا ﷻ دَل‌لای بکاته‌وه‌! به‌لام نه‌گه‌ر دۆ‌ئ‌راو

(مخاطب) جگه له پیڅه مبهري خوا ﷺ بڼ، نه گهر جه خت و دا کوکي له سهر بکړي، هېچ ئیشکال يکي تېدانيه.

که ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ يَعْوِدُونَ لِمَا هُمْ أَعْتَدُوا﴾ دوايي ده گه پښه وه بو ته وه ي لتي قه ده غه کراون، قه ده غه کراوه که بريتي بووه له قسه ي په نهان و چپه چپ و سهر پښکه وه نان.

۱۰- ﴿وَيَنْتَجِرُونَ بِالْأَنْهَارِ وَالْعُدُورِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ پښکه وه چپه ده کهن، (مقو مقو ده کهن) به گونا هو ده سترې ژبي و، به سهر پښي پيڅه مبهري وه.

وشه ي (يَنْتَجِرُونَ) خوږ تراو يشه ته وه: (وَيَنْتَجِرُونَ)، (إِنْتَجَاء) يش (إِفْتِعَال) وه له (تَجَوَّى) هاتوه، هه ردو وکيان به يه ک واتان، به لَام (يَنْتَجِرُونَ) (يحيى وحمزة وأعمش) وايان خوږ تېدو ته وه، ته واني دیکه ش: (يَنْتَجِرُونَ) يان خوږ تېدو ته وه، هه ردو وکيان ياني: پښکه وه چپه ده کهن و قسه ي په نهان ده کهن.

لېره دا خوا ﷺ سې وشه ي باسکردوون و فهرمو يه تي: ته وان چپه که يان به (إِثْم) و (عُدْوَان) و (مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ) ه، ئايا ته و سې وشه يه فهرقيان چپه؟

أ- (إِثْم) ته و يه ته و مروقه له خودي خوږ دا پي گونا هبار بڼ.

ب- (عُدْوَان) ته و يه وېر اي گونا هبار بووني خوږ، زيانيشي هه بڼ و ده سترې ژبي بڼ بو سهر ته واني دیکه.

ج- (مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ) يش ته و يه سهر پښي بڼ له فهرماني پيڅه مبهري، که واته: ته وانه به سې جوړ چپه يان به يه که وه کردوه، يا خود که چپه يان کردوه، به سې جوړ بووه: يه ک: هم له خودي خوږ دا گونا هبار يي بووه، دوو: هم زيانگه يانندن بووه به خه لکي دیکه، سې: هم سهر پښي بووه له فهرماني پيڅه مبهري ﷺ، واته: له سې رووه وه گوناخ بووه، ده شگونجې بگو ترې: چپه که يان سې جوړ بووه، هه رو هه ده گونجې بگو ترې: ته وانه له سې رووه وه سهر پښي يان کردوه له فهرماني خوا ﷺ.

لهوباره وه (مُقَاتِل) كه يه كيكه له زانايانی شوينكه وتووأن وهك (الشوكاني)^(۱) لئی گواستوته وه، ده لئى: (قَالَ مُقَاتِلٌ: كَانَ بَيْنَ النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ الْيَهُودِ مُوَادَعَةً، فَإِذَا مَرَّ بِهِمْ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، تَنَاجَوْا بَيْنَهُمْ حَتَّى يَظُنَّ الْمُؤْمِنُ شَرًّا، فَتَهَاكُمُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يَنْتَهُوْا، فَتَزَلَّتْ. وَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ بِنِ اسْلَمَ: كَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ فَيَسْأَلُهُ الْحَاجَةَ وَيُنَاجِيهِ، وَالْأَرْضُ يَوْمَئِذٍ حَرْبٌ، فَيَتَوَهَّمُونَ أَنَّهُ يَنَاجِيهِ فِي حَرْبٍ أَوْ بَلِيَّةٍ أَوْ أَمْرٍ مِثْلِهِمْ، فَيَفْرَعُونَ لِذَلِكَ).

ئهم دوو زانايه (مُقَاتِل) و (ابْنُ زَيْدٍ) ههردووکیان له زانايانی جیلى دواى هاوه لائن، واته: شوينكه وتووآنى هاوه لائن (تابعين)، (مُقَاتِلٌ) ده لئى: ئهم ئايه ته بهو بۆنه وه هاتوته خواری، كه له نىوان پيغه مبهه ﷺ و جووله كه كان دا ريكهوتن هه بوو، ئنجا ئه گهر يه كيک له پياوه بپواداره كان به لاياندا تپه ربياه، له به نى خوياندا چه يان ده كرد، تاكو ئه و بپواداره گوماني خراپيان پى به رى و دلى سه غلته بى، پيغه مبهه رى خواش ﷺ قه دهغه ي كردن [كه تپوه وهك هاوپه يمانانى مسولمانان، نابى مسولمانان ئه زيهت بدهن، به چه چپ و سه ر پيكه وه نان و مقومقو] كه چى هه ر بهرده وام بوون، بۆيه خوا ﷺ ئه و ئايه ته ي نارد ه خوار.

(ابْنُ زَيْدٍ) ده لئى: پياويك (له وان) ده هاته لاي پيغه مبهه ﷺ پيويستيه كى لى داوا ده كردو، چه يه كى له گه لدا ده كرد، له وكاته ش دا سه ر زهوى جهنگ بوو {ئنجا مسولمانان، كه ئه و جووله كه، يان مونا فيقه ده هاته لاي پيغه مبهه ﷺ چه يه له گه لدا ده كرد} پييان واده بوو ئه و كه سه له باره ي جهنگ وه، يان له باره ي به لايه كه وه، يان له باره ي كاريكى گرنگ وه له گه ل پيغه مبهه ردا ﷺ به په نهانيى قسه ده كات، بۆيه به وه ناره حهت ده بوون.

ئنجا ئه و پياوه ي هاتوته لاي پيغه مبهه ﷺ ده گونجى له مونا فيق و جووله كه كان بووبى، ده شگونجى هه ر پياويكى ديكه بووبى، با مسولمانيش بووبى، واته:

چپه کردنیک له شوینی گونجاوی خویدا نه بی و، له کاتی خویدا نه بی، مه یکه نه، مه وه بۆ مسوولمانیش هه روا بووه، بۆ نامسوولمانیش هه روا بووه، خواش ﷺ ئاموژگاری مسوولمانان ده کات که ده بی قسه ی په نهان پیکه وه کردن و چپه پیکه وه کردیان، چۆن بی!

(۱۱)- ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾، نه وانه {که جووله که کانن و هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان مونا فیه که کانن} کاتیک دین بۆ لات، به جوړیک سلاوت لی ده که نه، خوا سلاوت پی له تو نه کردوه، واته: نه و سلاوه به کارناهیین که خوا سلاوت پی له تو کردوه، سلاوت خواش ﷺ: (السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ)، نه ی پښه مبه ری خوا! ﷺ ناشتی و سلامه تی و سلاوت لی بی، به لام نه وان به جوړیکی دیکه سلاوتیان ده کرد.

(۱۲)- ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له دلی خوشیاندا ده یانگوت: ده بووايه خوا ﷺ سزaman بدات، به وه ی ده یلین، واته: نه گهر راسته خوا نه یی تییمه ده زانی، نه وه تییمه به جوړیکی خراب سلاوتیان کرد له موحه ممه د ﷺ، نه دی بۆچی خوا سزaman نادات؟ خواش ده فهرموئ:

(۱۳)- ﴿حَسَبُكُمْ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا﴾، دۆزه خیان به سه، تئیدا ده برژیتین.

(۱۴)- ﴿فَبُئْسَ الْمَصِيرُ﴾، خراپترین شوین (دۆزه خ) ه، (بۆی ده چن). (فَبُئْسَ الْمَكَانُ جَهَنَّمَ سَائِرُونَ إِلَيْهَا).

هه لبه ته تییمه هو ی هاتنه خواره وه که یمان باسman کرد، به لام لی ره ش بۆ زیاتر تیشک خسته نه سه ر چه مک و واتای نه م ئایه ته موباره که، نه م ده قه دینین:

{عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِنَّ يَهُودَ كَانُوا يَقُولُونَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: السَّامُ عَلَيْكَ، يُرِيدُونَ بِذَلِكَ شَتْمَهُ، ثُمَّ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ: ﴿لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾} (أخرجه: أحمد: ج ۲، ص ۱۷۰، والبزار: ۲۲۷۱، وقال الهيثمي في المجمع: ۱۱۴۰۵، إسناده جيد، وجودة السيوطي في الدر المنثور: ج ۶، ص ۲۶۹).

واتە: عەبدوڵلای کوری عومەر ﷺ، دەلێ: جوولە کەکان کە دەهاتنە لای
 پیغەمبەر ﷺ سەلامیان لێ دەکرد، دەیانگوت: (السَّامُ عَلَيْكَ)، (سام) مردنە، یان
 (سام) هەر لە (سَام) ھوہ ھاتوہ، بە مانای بیزاری، یانی: مردن لە سەرتۆ، یان:
 لە دینە کەت بیزاری و ناپەھەتییەت بێتە سەر، مەبەستیان قسە پیگوتن و جێو
 پێدان بوو، دوایی لە دلێ خۆیان دا دەیانگوت: بۆچی خوا سزایان نادات لە
 سەر ئەوێ ئەو قسە خراپەمان بەرانبەر بە پیغەمبەرە کە ی کرد، ئەگەر راستە
 پیغەمبەری خوايە ﷺ؟! ئنجا خوا ﷻ ئەوێ لە تێو دلێان دا بوو و پەنھانیان
 کردوہ، دەریخستوہ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (۸)،
 یاسای خوا ﷻ بۆ مامەلە لە گەڵ مروڤەکاندا وایە، کە لە سەر خراپەکانیان
 لە دنیا دا سزایان نادات و ھەڵیان دەگرێ بۆ پۆژی دوایی، بەلێ جاری وایە
 خراپەکانیان دەراھوا و یشتە خراپیان دەبن لە دنیا دا بۆیان، بەلام وەک سزادانی
 خوا ﷻ، سزای تەواو لە سەر گوناھو تاوانەکانیان، ھەڵیدەگرێ بۆ پۆژی دوایی،
 کەواتە: بە پێیان وانەبێ سزا نادرێن! سزا دەدرێن، بەلام نەک لە دنیا دا، بەلکو
 لە پۆژی دوایدا، چونکە ئەوێ شوێنی سزاو پاداشتەو، دنیای کەمبەر و بەرتەسک
 و کەم خایەن، جێی سزاو پاداشتی پر بە پیستی تێدانایتەوہ.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

رێگری کردنی خوا ﷻ له مسوڵمانان که پێکه‌وه چه‌پ چه‌پ بکه‌ن، به‌ شیوه‌یه‌کی ناره‌وا، که مایه‌ی گوناخ و ده‌ستدریژی و سه‌رپێچی پێغه‌مبه‌ر بێ و، فه‌رمانکردن به‌ سرتیه‌ک و چه‌یه‌ک که مایه‌ی چاکه‌کاری و پارێزکاری بێ، چونکه‌ چه‌یه‌ی ناره‌وا له شه‌یتانه‌وه‌یه‌و، بۆ دڵته‌نگکردنی بروادارانه‌و، که به‌بێ مۆله‌تی خواش، ئه‌و چه‌یه‌یه‌ی به‌ خوتخوته‌ی شه‌یتانه‌، زیان له‌ برواداران نادات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآتُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١﴾ إِنَّمَا التَّجْوُّعُ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِصَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾﴾

شیگردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته‌، له هه‌شت بڕگه‌دا:

خوا ﷻ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌پ چه‌پ و سه‌ر پێکه‌وه‌نان و فسکه‌ فسکی خراپه‌کاران و بێبروایان، له ده‌غه‌له‌کان و جووله‌که‌کان باسکرد، ئنجا ڕوو له ئیمانداران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هێناوه‌! هه‌ر کاتیک پێکه‌وه‌ قسه‌ی په‌نه‌انتان کرد، چه‌پتان پێکه‌وه‌ کرد.

٢- ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾، به‌ گوناوه‌ ده‌ستدریژی و سه‌رپێچی پێغه‌مبه‌ر، پێکه‌وه‌ چه‌پ مه‌که‌ن، (فَلَا تَتَنَجَّوْا) خۆتێزایشه‌ته‌وه‌: (فَلَا تَتَنَجَّوْا)، وشه‌ی (مَعْصِيَةٍ) وه‌ک چۆن به‌ (مَعْصِيَةٍ) به‌ تاک خۆتێزایه‌ته‌وه‌، به‌ (مَعْصِيَات) یش خۆتێزایه‌ته‌وه‌، (ضحاك، مجاهد، حَمِيد) وایان خۆتێزایه‌ته‌وه‌، واته‌: به‌ سه‌رپێچیه‌یه‌ی کانی پێغه‌مبه‌ر، بێگومان لێره‌دا ڕووی دواندن له‌ بروادارانه‌ بانی: تێوه‌ وه‌ک جووله‌که‌کان و مونا‌فقه‌کان مه‌که‌ن، که چه‌پ پێکه‌وه‌ ده‌که‌ن، چه‌په‌که‌تان گوناخ بێ و، ده‌ستدریژی بێ بۆ سه‌ر مافی ئه‌وانی دیکه‌و، سه‌رپێچی بێ له‌ پێغه‌مبه‌رو، له‌ شوێنی گونجاو کاتی گونجاوی خۆیدا نه‌بێ.

به لَام (ابن عاشور) كه يَم وايه ليَره دا نه پيكاوه، ده لَي: (الْخَطَابُ لِلْمُتَافِقِينَ الَّذِينَ يَظْهَرُونَ الْإِيمَانَ، فَعَامَلَهُمُ اللَّهُ بِمَا أَعْلَنُوا)، واته: ليَره دا پرووی دواندن له مونافيقه كانه، نه وانه ی ٲيمانيان ٲيشانداوه، خواش ﷺ وهك ته وهی خوٲيان رايانگه ياندوه، به وه دواندوونی، به لَام به دلنيایي نه پيكاوه، چونكه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا تَنَجِّمُ﴾، ٲهم ته عبره خوا ﷺ هه رگيز بو جگه له مسولمانانی به كارنه هٲناوه، ٲمه نيشانه و دروشمی نه وانه يه كه مسولمانن و پرويان به خوا و به ٲنغه مبه ر هه يه و، به وهش كه ٲنغه مبه ر له خوا وه هٲناويه تی، ٲنجا رهنگه بوٲهش وايگوتبئ، له بهر ته وهی خوا ده فه رموی: ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَثَرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالرَّيِّ وَالنَّقْوَى﴾، چه چپ ٲيكه وه مه كهن به گوناوه ده سندرٲژئی و سه رٲٲچی له ٲنغه مبه رو، چه ٲيكه وه بكهن بو چاكه كاریی و پارٲزكاریی، به لَام ته وه يه كه مين جار ني ه و، يه كه مين شوٲن ني ه، كه خوا له مسولمانان قه ده غه بكات، شتی خراب نه كهن، به لكو جاری وا هه يه خوا ﷺ به و جوړه ٲنغه مبه ری خاته ميشی دواندوه، كه بيگومان ٲنغه مبه ری خاته م له هه موو خراپه يه ك و، له هه موو كه م و كورٲيه ك دوور بو وه و، خوا پاراستوويه تی، به لَام خوا ﷺ جاری وايه ٲنغه مبه ريشی ﷺ وا دواندوه، واته: ٲه ی موحه ممه د ﷺ، ٲه ی نه وانه ی شوٲنكه تووی موحه ممه دن! بو وٲنه: له سه ره تاي سووره تی (الأحزاب) دا خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ٣﴾ (الأحزاب).

واته: ٲه ی ٲنغه مبه ر! ﷺ پارٲز له خوا بكه و، فه رمانبه ری كافره كان و مونافيقه كان مه كه، بيگومان خوا زانای كارزانه و، شوٲن ته وه بكه وه كه له په روه ردگارته وه بوٲ سروه شكراره، بيگومان خوا به وهی ده يكه ن شاره زايه و، ٲشت به خوا به سته، به دلنيایي خوا به سه كه كاريٲ سپړدراو بيٲ.

هروه‌ها هەر له دواندن پێغه‌مبهری خوادا ﷺ، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا
الْإِنْسِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۴۵) ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾
(۴۶) ﴿وَنَذِيرَ الْمُتَّقِينَ﴾ يَأْنْ هُمْ مِنْ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۴۷﴾ وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۴۸﴾ الْأَحْزَاب، وهك له ته‌فسیری
سوورەتی (الأحزاب) دا، به ته‌فسیل باس‌مان کردوه، که‌واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا
ﷺ مسوولمانان ئاگادار ده‌کاته‌وه، که چه‌ی ناره‌وا نه‌که‌ن، چه‌یه‌ک که گوناح
و ده‌ستدریزی و سه‌رپنجی بی له پێغه‌مبهر ﷺ ئه‌وه نابێته پاساوی ئه‌وه که
لی‌ره‌دا رووی دواندن له مونا‌فیق و ده‌غه‌له‌کانه، دوا‌یی خوا ده‌فه‌رموی:

(۳) ﴿وَتَجَاوَزْ بِالْبَرِّ وَالنَّوَى﴾، به چاکه‌کاری و پارێزکاری، چه‌بکه‌ن، زانا‌یانی بنجینه‌کانی
فیقه (أصول الفقه) ده‌لێن: هەر کاتی‌ک فه‌رمانێک هات‌بی له دوا‌ی شتی‌که‌وه که قه‌ده‌غه
کراوه، ئه‌و فه‌رمانه بو‌ په‌وا کردنی ئه‌و شته‌یه، نه‌ک بو‌ پێ‌وستکردنی، (الأمرُ بَعْدَ التَّهْيِ
لِلإِبَاحَةِ) لی‌ره‌ش که ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَجَاوَزْ بِالْبَرِّ وَالنَّوَى﴾، واته: بو‌تان هه‌یه چه‌ پێ‌که‌وه
بکه‌ن، به‌لام چه‌یه‌کی په‌وا، که مایه‌ی چاکه‌کاری بی بو‌ خه‌لک و، مایه‌ی پارێزکاری
بن بو‌ لای خوا.

(۴) ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پارێزیش له‌و خوا‌یه بکه‌ن، که بو‌ لای وی کو
ده‌کرێنه‌وه، ئه‌مه‌ش بیر‌خستنه‌وه‌یانه بو‌ پ‌ژۆ‌ی کو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت.

(۵) ﴿إِنَّمَا التَّجَوُّى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، به دلتیایی چه‌کردن له شه‌یتانه‌وه‌یه.

(۶) ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تا‌کو ئه‌وانه‌ی به‌روایان هێناوه دلتنه‌گیان بکات،
(لِيَحْزَنَ)، (حَزَنَ، يَحْزَنُ) واته: دلتنه‌گی کرد، دلتنه‌گی ده‌کات، ئه‌مه له (حَزَنَ) وه هاتوه
که سیانی (ثلاثي) به، هه‌روه‌ها خوێ‌راوه‌ته‌وه‌ش: (لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا)، (أَحْزَنَهُ، يُحْزِنُهُ) به
چواری (رُباعي) ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان مانای هه‌یه، (حَزَنَ)، هه‌م حاله‌تی (لازم) ی هه‌یه،
(حَزَنَ فَلَانٌ) فلان‌که‌س دلتنه‌نگ بوو، هه‌م حاله‌تی تێپه‌رکه‌ر (مُتَعَدِّي) شی هه‌یه، (حَزَنَ فَلَانٌ
فُلَانًا)، فلان‌که‌س فلان‌که‌سی دلتنه‌نگ، خه‌فه‌تبار کرد، به‌لام (أَحْزَنَ) به‌س حاله‌تی تێپه‌رکه‌ر

(مُتَعَذِّي) ههیه، به لَام ته نیا (نافع) گوتوو یه تی: (لِيُحْزِنَ الَّذِينَ آمَنُوا) تئوانی دیکه به س به (لِيُحْزِنَ) یان خوئنده وه.

(۷) - ﴿وَلَيْسَ بِصَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ جوړه زیانکیان پی ناگه یه نن، {نهو چپه چپه ی شه یان، که وهک خوتخوته یهک فیری دهغه له کان و جووله که کانی دهکات، هیچ زیانیک به پرواداران ناگه یه نن} مه گهر به مؤله تی خوا.

(۸) - ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَوَكِّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، پروادارانیش با ته نیا پشت به خوا بیهستن.

لیردها که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، به دلنیاپی (أَل) ی سهر (النَّجْوَى) که بو ناساندنه، مه به ست پی ناساندنی (عهد) ه، واته: نهو چپه چپه زانراوو خراپه ی باسکرا، که چپه کردنی دهغه له کان و جووله که کانهو، چپه کردنه له سهر بناغهی گوناج و ده سندر یژی و سهر پیچی له پیغمبر، ئا نه وه له شه ی تانه وهیه، نهک و ابزانری که (النَّجْوَى) (أَل) ه که ی بو ناساندنه و بو جینسه و هه موو جوړه چپه یهک، ده گریته وه، چونکه خوا فهرمانی کردوه به چپه ی باش: ﴿وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى﴾، که فهرمان پیکردنه که بو پپیبدان و په واییه، به لَام گرنه که نه ویه خوا په وای کردوه، که واته: ناگونجی لیردها (أَل) ی سهر (النَّجْوَى) مه به ست پی تیکرا (جنس) بی، واته: هه موو جوړه چپه یهک، بیگومانیش تیکه یشتنی قورئان پیو یستی به شاره زاییه کی باش دهکات له زمانی عه په بی، نه که رنه گهر به روالهت ته ماشای بکه ی: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، واته: هه موو جوړه چپه یهک له شه ی تانه وهیه، که چی ئابه تی پیشی ده فهرموئ: ﴿وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى﴾، چپه بکن، چپه یهک که مایه ی چاکه کاری و پاریزکاری بی، ئنجا نه گهر مروؤف شاره زای زمانی عه په بی نه بی، ده لی: نهو دووانه تیک ده گریئن، له وئ خوا فهرمانی پی دهکات و، لیره ش ده فهرموئ: هه موو چپه یهک له شه ی تانه وهیه!! به لَام (أَل) ی سهر (النَّجْوَى)، لیردها ته لیف و لامی عه هده که وهک زورچار گوتوومانه: (أَل) ی (عهد) له زمانی کوریدییدا ده که ویتنه به رانه ر (که)

تہ گہر بَلَّیْن: چہ کہ لہ شہیتانہ وہیہ، واتہ: تہو چہیہی پِشتر باسماں کرد، بہ لَام تہ گہر بَلَّیْن: ہہ موو چہیہ ک لہ شہیتانہ وہیہ، تہوہ لہ گہ ل تہیہ تہ کہی پِشتر دا تیک دہ گیرئ، بہ لَام خوا دہ فہ رموی: چہ کہ واتہ: تہو چہیہی باسکر، چہ خراپہ کہ، چہ رِلَیگیرا وہ کہ، لہ شہیتانہ وہیہ.

خوا ﷺ ہہم لیرہ داو ہہم لہ تہیہ ق پِشتر دا، باسی سَن شتانی کرد، کہ تاوِتہی چہی خراپن: (إِثْمٌ وَعُدْوَانٌ وَمَعْصِيَةُ الرَّسُولِ):

(إِثْمٌ): بریتہ لہ گوناہیک تابیہت بَن بہ مروّفہ کہ وہو، تہنیا زبانی بوّ خوئی ہہ بَن.

(عُدْوَانٌ): بریتہ لہ گوناہیک کہ وِیرای خوئی، زبانی بوّ بہ رانہ رہہ کہ شی.

(مَعْصِيَةُ الرَّسُولِ): سہ ریچی لہ پیغہ مہر ﷺ، تہوہیہ کہ بہ رہہ رکانِ پیغہ مہر ﷺ بَن و، سہ ریچی لکرنی بَن بہ تابیہت، بَگومانِش ہہ موو سہ ریچی کردنکی پیغہ مہرِش ﷺ ہہم گوناہو، ہہم دہ سترِ ژئیہو، ہہم سنوور شکینیہ.

لہ کو تابی تہم دہ رسہ دا دوو فہرماشتی پیغہ مہر ﷺ و قسہیہ کی (فخرالدین الرازی) دینن:

(أ) - پیغہ مہر ﷺ لہ فہرماشتیکی دا دہ فہ رموی: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اِثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحَرِّثُهُ) (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۴۱۸۴، وأبو داود: ۴۱۵۱، والترمذي: ۲۸۲۵، وابن ماجه: ۳۷۷۵، وابن حبان: ۷۳، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ).

واتہ: تہ گہر تَبَوہ سَن کہس بوون، با دووان پیکہ وہ چہ نہ کہن، جیا لہ سیہ مہ کہ، چونکہ تہوہ دلّتہ نگ و خہ فہ تباری دہ کات.

(ب) - پیغہ مہر ﷺ دہ فہ رموی: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْلُطُوا بِالنَّاسِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحَرِّثُهُ) (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۲۱۸۴).

واته: ته گهر سئ کهس بوون، با دوو پیاو پیکهوه چپه نه کهن، جیا له تهوی دیکه، هه تا تیکه ل به خه لکی ده بنه وه، چونکه نه وه دلته نگي ده کات، واته: ته گهر له نیتو خه لکدا بوون و تیکه ل بوون و زور بوون، قهیناکات، دوو یان سئ کهس پیکه وه چپه بکهن، مادام هه موویان پیکه وهن، که سیک قسه یه کی تایبه تی له گه ل که سیک دا هه یه، سه ری ده باته بن گوئی، به لام سئ کهس بن و دوویان پیکه وه چپه بکهن، سییه مه که ناهه قی نیه ذلی ته نگ بی و ناره حه ت بی.

(فخرالدین الرازي) بو تیشک خسته نه سه ر چه مک و واتای ته م نایه تانه، ده لی: (قَالَ الْمُفَسِّرُونَ: إِنَّهُ صَحَّ أَنَّ أَوْلِيكَ الْأَقْوَامَ كَانُوا يَتَنَاجَوْنَ فِيَمَا بَيْنَهُمْ وَيُوْهِمُونَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهُمْ يَتَنَاجَوْنَ فِيَمَا يَسْوءُهُمْ، فَيَحْزَنُونَ لِذَلِكَ، فَلَمَّا أَكْثَرُوا ذَلِكَ شَكَّ الْمُسْلِمُونَ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَتَنَاجَوْا دُونَ الْمُسْلِمِينَ، فَلَمْ يَنْتَهُوا عَنْ ذَلِكَ، وَعَادُوا إِلَى مُنَاجَاتِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ^(۱)).

واته: پوونکه ره وانی قورن ان گوتوو یانه: له رییه کی راسته وه گه یشتوه، که نه وه خه لکانه {که جووله که بوون و، ده غه ل بوون و، موشریک بوون} له بهینی خو یاندا چپه یان کردوه، وایان مسولمانان حالیی کردوون، که وابزانن نه وه چپه یه که ده کهن بو ته وان خراپه، نه وانیش له بهر نه وه دلته نگ بوون و، کاتیک نه وان زور له سه ر نه وه بهرده وام بوون، مسولمانان سکا لای خو یان بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، پیغه مبه ری خواش ﷺ فره مان پیگردن به و شیویه چپه چپ نه کهن، له پیش چاوی مسولمانان و جیا له وان، نه وانیش هه ره ده ستیان هه لئه گرتوه و گه راونه وه بو چپه کردنی خو یان، وه ک خوا ده فره رموی، ئیدی خوا ﷺ له و باره وه نه و نایه ته موباره که ی دابه زاندوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە سى ئايەتان پېك دى، ئايەتەكانى: (۱۱ - ۱۳)، بابەتەكەشيان برىتیه لە چۆنیهتیی دانىشتن لە كۆپرو مەجلىس دا بە گشتى، بە تايبەتى كۆپرو مەجلىسى پېغەمبەر ﷺ، و، چۆنیهتیی چپەو قسەى تايبەت لە خزمەت پېغەمبەردا كردن و، فەرمانكردنى خوا بە مسولمانان كە وەك شىتىكى پەسند، واباشە بەر لە قسەو دواندى تايبەتى پېغەمبەر ﷺ، ئەندازەيەك لە سامانى خۆيان بېخشن، كە بېگومان ئەويش مەبەست پېى رېكخستنى چۆنیهتیی دواندى پېغەمبەرى خوا بوو.

بەلام دوايى حوكمى بە پەسند دانانى مآل بەخشين، پېش دواندى پېغەمبەر ﷺ سووككراو، دواى ئەووى خوا لېى حالىي كروون، كە نابى پېغەمبەرى خوا بە زۆر دواندن و چپە لەگەلدا كردنى و سەر بردنە بن گوئى، بېزارو نارەحتە بکەن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۱۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُؤنُكُمْ صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تُعِدُّوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۲﴾ أَسْتَفْقَمُ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُؤنُكُمْ صَدَقَتْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مانای دەقاولدەقی نایەتەکان

{ئەو ئەوانەوێ بروتان هێناو! هەر کات پێتان گوترا: لە کۆڕو مەجلیساندا فراوانیی بکەن (و جێی کەسانی دیکە بکەنەو)، فراوانیی بکەن، خوا فراوانییتان بۆ دەرهەستی، هەروەها هەر کات گوترا: هەلسن (بۆ دانێشتنی کەسانیکی دیکە) هەلسن، خوا ئەوانەتان کە برویان هێناو، بەرزیان دەکاتەو، ئەوانەش کە زانیارییان پێدراوێ چەندان پلە (بەرزیان دەکاتەو)، خواش شارەزای ئەوێه کە دەیکەن (بۆیە وردو وریا بن لە هەلسوکهوتاندا) {١١} ئەو ئەوانەوێ بروتان هێناو! هەر کات بە پەنھانی و تاییەت پیغەمبەرتان دواند، چاکەو بەخشینیکی پیش دواندەتەتان بخەن، ئا ئەوێ چاکترو پاکترە بۆتان، ئنجا ئەگەر نەتانبوو (بەخشن)، بیگومان خوا لیبوردەو بە بەزەییە {١٢} (ئەو بروادارینە!) ئایا بیمتان هەبوو (پەرۆشی مآل و سامانەکانتان بوو) کە بەخشینەکان بخەنە پیش قسەو پەنھانکردنتان! (لەگەڵ پیغەمبەردا) ئنجا کە ئەوێتان نەکرد لە حالیکدا خواش بە بەزەویی خۆی گەرایەوێ سەرتان (و، لێتان بورد) دەجا نوێژ بەرپا بکەن و زەکات بدەن و، فەرمانبەریی خواو پیغەمبەرەکەو بکەن، خواش شارەزای ئەوێه کە دەیکەن {١٣}.

شېكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(نَفْسُ حُوا): (الْفُسْحُ وَالْفَسِيحُ: الْوَاسِعُ مِنَ الْمَكَانِ، وَالتَّفْسُحُ: التَّوَسُّعُ يُقَالُ: فَسَحْتُ مَجْلِسَهُ فَتَفْسَحَ فِيهِ)، وشەى (فُسْحُ وَفَسِيحُ) ھەردووکیان بە واتای شوئێتێکی فراوان دین، (تَفْسُحُ) واتە: (تَوَسُّعُ) فراوانکردن، دەگوترێ: (فَسَحْتُ مَجْلِسَهُ) واتە: کۆرەکەیم فراوان کرد، (فَتَفْسَحَ فِيهِ) بە فراوانیی دانێشت، یان کۆرەکەى فراوان کرد.

(الْمَجْلِسُ): (جَمْعُ مَجْلِسٍ: كُلُّ مَوْقِعٍ يَقْعُدُ فِيهِ الْإِنْسَانُ)، (مَجَالِسٍ) کۆى (مَجْلِسٍ) ە، بە کوردیی دەڵێن: کۆر، یان دیوەخان، یان شوئێ دانێشت، ھەر شوئێتێکە خەلک بە کۆتیییدا دانێشن، پێى دەگوترێ: (مَجْلِسٍ) واتە: (مَكَانُ الْجُلُوسِ)، شوئێ دانێشتن.

(انْشُرُوا): (النَّشْرُ: الْمُرْفَعُ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَشْرَ): بە شوئێتێکی بەرز دەگوترێ لە زەوى، (انْشَرَّ فَلَانٌ: قَصَدَ نَشْرًا)، (انْتَشَرَ) ڕووی کردە شوئێتێکی بەرز، بەرزاییەك، (نَشَرَ فَلَانٌ عَنْ مَقَرِّهِ: تَبَا)، فلانکەس لە شوئێتەکەى ھەڵسا.

(نَجِيتُمْ): (نَاجَيْتُهُ: سَارَرْتُهُ، وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجَيْتُهُ): چەم لە گەل کرد، ڕیشەى (نَاجَيْتُهُ)، ھەروەھا (نَجْوَى) لەووە ھاتووە کە سێک لە شوئێتێکی چۆلى زەوى، لە گەل کە سێکدا پێکەووە بێ، (نَجْوَةٍ) شوئێتێکی چۆل، چۆلاى، یان بەرزایی.

(صَدَقَ): (الْصَّدَقَةُ: مَا يُغْرِيهِ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَةِ كَالزَّكَاةِ، صَدَقَ): ڕیتییە لەوہى مرووف لە مال و سامانی خوێ دەبیەخشێ، بە مەبەستى لە خوا نزیک بوونەوہ وەك زەکات.

(أَشْفَقْتُمْ): (الْإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِإِنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يُلْحَقُهُ)، (أَشْفَقْتُمْ) ئایا بیمتان ھەبوو، ئایا پەرۆشییتان ھەبوو، (إِشْفَاقٌ) خەم

لئ خوار دېتېكى تېكه له له گه ل ترس دا، چونكه باباى خاوه ن په روښ (مُشْفِق) په روښى بۇ دهر بر او (مُشْفِق عليه) خوښده وى و مه تر سيشى هه يه كه زيان تووش بى، ټه مه ش به كوردى دېته په روښ، (إِشْفَاق) دېته په روښ بوون، په روښ ټه وه يه پېت ناخوښ بى كه سيك تووشى زيان بى.

هوى هاتنه خواره وى ټايه تكان

دهرباره ى هوى هاتنه خوارى هه ردووك ټايه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢) ءَاشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَتٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (١٣) چه ند گېردراو ديه ك هاتوون، ټيمه يه ك دانه يان هه لده بزيړين كه له پووى سه نه دده وه به پيى قسه ى خاوه نانى (الإستيعاب في بيان الأسباب) سه نه ده كه ى باش (حسن) هو، ټه مه ش ده قه كه به تي:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَوْلُهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢) وَذَلِكَ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى شَقُوا عَلَيْهِ، فَأَرَادَ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنْ نَبِيِّهِ؛ فَلَمَّا قَالَ ذَلِكَ، صَبَرَ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، وَكَفُّوا عَنِ الْمَسْأَلَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا: ﴿ءَاشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَتٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (١٣) قَوْسَعُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضَيِّقْ، ټه مه هه ردو نووسه رى (الإستيعاب في بيان الأسباب) گوتوويانه: (أخرجه الطبري: ج ٢٨، ص ١٥، وابن أبي حاتم في تفسيره كما في «لباب النقول في أسباب النزول» للسيوطي ص ٢٠٧، و«الدر المنثور» للسيوطي ج ٨، ص ٨٣، وابن مردويه في تفسيره، كما في تخريج الكشاف ج ٣، ص ٤٣٠، وقلنا: وهذا سند حسن).

واته: عه بدوللای کوری عه بیاس ﷺ، (که ناموزای پیغمبره ﷺ) له باره ی قسه ی خوی به رزه وه که ثایه تی ژماره (۱۲) یه ده لی: مسولمانان زوریان قسه له گه ل پیغمبره دا کردو پرسیاریان لینی کرد، هه تا تووشی ناره حه تییان کرد، خواش ﷺ ویستی نهو حاله له سهر پیغمبره که ی خوی سووک بکات، {نه وه ند ه سهری نه خنه سهری و سه غله تی نه که ن، پیغمبر ﷺ سه رتاپا نه ده ب و شهرم و حه یاو پیژ بووه، سه غله تی شیان کرد بی، نه یفه رموو: سه غله تم مه که ن! خوا ﷺ بو خوی مشووری لی خواردوه له سهرووی حه وت ناسمانانه وه، هم لی رده دا، هم له سوور ه تی (الأحزاب) دا که پیشت ر باس مان کرد له باره ی چو نیه تی چو نه مالی پیغمبره ی خواوه ﷺ ناموزگاری نی مان داران ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُدْخِلَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظٍ إِنَّهُ﴾ (۵۲) ﴿الْأَحْزَابِ﴾، دوایی له دریژ ه ی ره وته که دا ده فره موی: ﴿فَلْيَسْتَعِزَّ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِزَّ مِنْ الْحَقِّ﴾ (۵۳) ﴿الْأَحْزَابِ﴾، واته: پیغمبره ی خوا ﷺ شه رمتان لی ده کات و، خوا ﷺ شهرم له هه ق نا کات، واته: خوا ﷺ که خاوه نی نهوپه ری میهره بانیی و لوتف و به زه ییه و، له گه ل پیغمبره دا ﷺ، لوتف و که رهم و به زه یی نو اندوه و، ناموزگاری نی مان دارانی کردوه و هه ندیک شتی لی قه ده غه کردوون، که و ا مه که ن و به و شیوه یه پیغمبر ﷺ مه دوینن، به و شیوه یه مه چنه مالی و تووشی سه غله تی مه که ن {نجا ده لی: کاتیک خوا وایفه رموو {نهم ثایه ته ی نارد ه خوار، که هه ر کاتی ویستتان پیغمبره ی خوا ﷺ بدوینن، به خشینیک بکه ن پیش دواندن پیغمبر ﷺ، خیریک بکه ن، نجا بچه خزمه ت پیغمبر ﷺ {خه لکیکی زور وازیان هی ناو، نه ده چو نه خزمه ت پیغمبر ﷺ پرسیار ی لی که ن، یان قسه ی تابی ه تی له گه ل بکه ن، دوا ی نه وه خوا ﷺ نهم ثایه ته ی دوایی نارد ه خوار: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِيكُمْ صَدَقْتُمْ فَأِذْ أَنْتُمْ تُفْعَلُونَ وَتَأْتِيَنَّكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ غَلِيبٌ﴾ (۵۴) ﴿الْمُجَادِلَةِ﴾، واته: ثایا ترس و بیمتان هه بوو که له پیش دواندن و چه کردنی تابی ه تان له خزمه ت پیغمبره دا

﴿خَبَرُوا﴾ خَبَرُوا چاکه بکهن! نَجَا نَهْ گهر نه وه تان نه کردو خواش گه راپه وه سه رتان، که واته: نوڙ به رپا بکهن و، زه کات بدهن و فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که ی بکهن، خواش شاره زای نه وه یه که ده یکه ن.

دوایی ئینو عه بیاس (خوا له خوئی و باپی رازی بی)، ده لی: (فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضِيقْ) نه و کاته خوا حاله که ی بو فراوانکردن و لپی وه تنگ نه هینان، که هه ر ده بی خیر بکهن، به ر له دواندن پیغه مبه ره که ی.

هه لبه ته که سیکیش دوا ی نه و نایه ته ش، پیش دواندن پیغه مبه ره ﴿﴾ چاکه یه کی کردبی و به خشیینی کردبی، نَجَا چوو بیته خزمه تی، شتیکی باشی کردوه، به لَم خوا ﴿﴾ له سه ری سوو ککردن که نه وه شتیکی خو به خشانیه، که واته: وه ک دوایی باسی ده که ی، که باسی نه سخ کراوه بو لَم نایه ته موباره که و، گوايه نایه تی سیزده یه میان هی دوازده می نه سخ کردوته وه، قسه یه کی بی به لگه یه، به لکو هه ر نه وه نده یه وه ک ئینو عه بیاس (خوا له خوئی و باپی رازی بی)، ده لی: (فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضِيقْ)، خوا ﴿﴾ حاله که ی بو فراوانکردن و لپی وه تنگ نه هینان، که شتیکی هه می بی، هه رده بی مال به خشن، نَجَا له خزمه ت پیغه مبه ردا قسه ی تایه ت بکهن، هه روه ک نایه ته که ی پیش هه ر وای ده گه یاند، چونکه فه رموو یه تی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ (المجادلة، ۱۲) نا نه وه بو ئیوه باشتر و پاکتر، نه مه ش هه ر لی ده فامرته وه که هه ر له نه سلدا به خشینه که ئه رکیک نه بووه، به لکو وه ک له گیردراوه که ی عه بدولای کوری عه باسدا هاتوه، بو نه وه بووه مسولمانان پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ سه غلته نه که ن، هیته سه رو دلی نه گرن، هه موو که سیش عه قل و سه لقه که ی هیته ته و او نه، که حال ی خه لکی دیکه ش له به رچاو بگری و، هی وایه به س ناگای له پتویستییه که ی خو یه تی، بو یه خوا ﴿﴾ به پتویستی زانیوه مسولمانان ناگادار بکاته وه و، هوشدار بیان پی بدات، نه ک ئه رکیکی له سه ر دانابن و، دوایی نه و ئه رکه ی لابر دبی، چونکه نه گهر دوا ی نه وه ش که سیکی خو به خشانه مائیکی

به خشیی، ئنجا چوو بیتته خزمهت پیغمبه ر ﷺ هه ر شتیکی باشی کردوه، چونکه خوا دهفه رموی: ﴿ذَٰلِكَ خَبْرُ لَكُمْ وَأَطِهُرُ﴾ (المجادلة، ئه وه چاکتره و پاکتره، بئگومان شتی چاکترو پاکتریش خوا لاینبات.

مانای گشتیی نایه ته کان

هه ر له دریژهی ئه وه دا که خوا ﷺ له م سوورته موباره که دا، بپرواداران دهوئیی و، هه ندیک ئه ده ب و په وش و ئاکاری کۆمه لایه تی و، به رو مه جلیس و، به تایه ت له مامه له له گه ل پیغمبه ری خوا دا ﷺ یان فیر ده کات، دهفه رموی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَاقْسَحُوا بِمِصْحِ اللَّهِ لَكُمْ﴾، ئه ی ئه وانهی پرواتان هیناوه! {پرواتان هیناوه به هه موو ئه و شتانه ی پیویسته پروایان پی بهیئری} هه ر کاتیک پیتان گوترا: له کوړان دا، جی فراوان بکه ن، جی فراوان بکه ن، واته: جیی خه لکی دیکه ش بکه نه وه و پال ویک بده ن و بۆشایی دروست بکه ن، بو ئه وه ی خه لکی دیکه دابنیشی، ﴿بِمِصْحِ اللَّهِ لَكُمْ﴾، (ئه گه ر تپوه وابکه ن) خواش فراوانیتان بو ده ره خستی، واته: فراوانیی له خیره چاکه ی دنیا داو، له پا داشتی دواړوژدا، فراوانیی له دل و ده روون دا، فراوانیی له په وش و ئاکاردا، فراوانیی له رزق و بژیودا، خوا ﷺ دیاری نه کرده له چیدا، یانی: هه موو شتیکی خیره چاکتان بو فراوان و زور ده کات، ﴿وَإِذَا قِيلَ اٰنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا﴾، ئه گه ر پیتان گوترا: هه لسن، هه لسن، چونکه جاری وا هه یه به وه نده کاره که ته واو نابی و، مه دار ساز نابی، خه لکیک که له کوړیکدا دانیشتون، پالو یک بده ن و خه لکیک دی، یه ک و دووان نین تاکو بچه که لینه کانه وه، به لکو بو وینه: پاژه بیست (۱۵-۲۰) که س دانیشتون له کوړو مه جلیسی پیغمبه ردا ﷺ به لام سی چل (۳۰-۴۰) که سی دیکه دین، ده بی ئه وانهی پیشی هه لسن و جیی ئه وان ی دیکه بکه نه وه، ئه گه ر به نوره ش

بى، ئەوان نۆرەي خۇيان کردوه، ئنجا با خەلکی دیکەبى دابنىشى، نابى هیچ کەس نیزیکی لە پیغەمبەرەوھ ﷺ، کۆرۈ مەجلیسی پیغەمبەر ﷺ بۆ خۇی قۇرخ بکات و، لئی دابنىشى و دایکوتى و ھەلنەستى و، خەلکی دیکەش بە پتوھ رابوھستى! چونکە ھەموویان بەشیان بە پیغەمبەری خواوھ ھەيە، ھەلبەتە لیرەدا خوا ﷺ بە گشتی فرمویەتی، بەدلتیایى بە پلەي یەکەم مەبەست پتی کۆرۈ مەجلیسی پیغەمبەرە، بەلام بە گشتیش ھەروایە، تىستا خەلک ئەو عەقل و سەلیقەيە ھەيە، بۆ وینە: جەژنان خەلک دەچى بۆ پیرۆزبایى لە یەکدیى کردن و شوینىکی دیارییکراوھ، پەنجا کەس دانىشتوون، دوايى پەنجا کەسى دیکە دین، ئەگەر ئەو پەنجایەي پىشى ھەلنەستى و، شوین بۆ ئەوانی دیکە چۆل نەکەن، کە جەژنانەیان کردوھ دەبى ھەلسن، یان سەرەخۆشیی و تازەیان کردوھ، یان ھەوال پرسینیان کردوھ دەبى ھەلسن، خەلکەکەي دیکە جیى نابى دابنىشى، دەبى ھەر بە پتوھ بن، ئەوھش پتچەوانەي عەقل و سەلیقەيە، کەواتە: ھەرچەندە ئەو تابیەتە بە کۆرۈ مەجلیسی پیغەمبەرەوھ ﷺ، بەلام بۆ ھەموو کۆرۈ مەجلیسەکانی دیکەش ھەروایە، دوايىش لەوبارەوھ کورتە باسیکی تابیەت دەکەین.

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، خوا ئەوانەتان کە برۋایان ھیناوھ، بەرزیان دەکاتەوھو، ئەوانەي زانیاریان پیدراوھ، چەندان پلە بەرزیان دەکاتەوھ، واتە: تپوھ بە ھۆی ئیمانەکەتەنەوھ لە لای خوا بەرزن و، بە ھۆی زانیاریی و ئیمانەوھ، چەندان پلەي بەرزان ھەن، کەواتە: بەپیى داخوازیی ئیمانەکەتان پتکەوھ مامەلە بکەن و، مادام لەلای خوا بەرزن، تپوھش مامەلەو رەوشت و ئاکاری بەرزان ھەبى، یەکیک لە شپوھکانی رەوشت و ئاکاری بەرزیش، ئەوہیە کە کەسیک دى، بۆ کۆرۈ مەجلیس، جیگای بکەيەوھ، ئەگەر جیى بووھ، ئەگەرنا ھەلسى بۆ ئەوہی بیتە شوینەکەي تو، ھەروھە ئەمە ئامازەشە بەوھ، کە دەبى لە نپو مسولماناندا، رەچاوی ئەوھ بکرى کەسیک کە

زانیاری زیاتری پیدراوهو، یان ههیه تهههنی زیاتره، یان پینگهکهی وا خوازیاړه، یان باری تهندروستی و پټویست دهکات، پټویسته مسولمانان هاوکاری بن و، پټزی زیاتری لی بگرن، لیږدهدا تهنیا باسی ئهوانهیه که زانیاریان پیدراوه، بهلام له فرهمایشتهکافی دیکه‌دا، وهک دواپی باسی ده‌کهین، پیغمه‌به‌ر ﷺ باسی هوکاره‌کافی دیکه‌ی ریژلیگرتنی تایه‌تیشی کردوه، وهک تهه‌هن: {إِنِّسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرًا، وَلَمْ يَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرًا} (أخرجه أحمد: ۷۰۷۳، والترمذي: ۱۹۲۰، وقال: حسن صحيح، والحاكم: ۲۰۹، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: هه‌ر که‌سپک به‌زه‌پی به‌بجووکماندا نه‌یه‌ته‌وهو، پټزی به‌ته‌ه‌مان نه‌زانئ، له‌ئیمه‌نیه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که‌عه‌قل و هو‌شی زیاتری هه‌یه، ده‌گونجئ زیاتر له‌پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ به‌هره‌مه‌ند بئ، فره‌موویه‌تی: {إِلَيْتِي مِنْكُمْ أُولُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى}، (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۵۲۷، وأحمد: ۱۷۱۴۳، ومسلم: ۴۳۲، وابن حبان: ۲۱۷۲).

واته: با ئه‌وانه‌تان لی‌م ن‌یزیک بن، که‌خاوه‌نی عه‌قل و هو‌شی زیاترن.

چونکه ئه‌وانه‌ته‌گه‌ر له‌پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ ن‌یزیک‌تر بن، فره‌مایشته‌که‌ی باشت‌ر لی‌وه‌رده‌گرن و زیاتری تی‌ده‌گه‌ن، دواپی ئه‌و زانیاریه‌ی له‌پیغمه‌به‌ری خوا ﷺ وه‌ری‌ده‌گرئ، به‌مسولمانانی ده‌گه‌یه‌نن، {وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}، به‌دلن‌یاپی خواش شاره‌زای ئه‌وه‌یه که‌ده‌یکه‌ن، واته: بزائن چو‌ن په‌فتار ده‌که‌ن! خوا زو‌ر شاره‌زایه، خوا زاناشه‌و شاره‌زاشه، زانایه به‌شته‌کان و که‌سه‌کانیش و، شاره‌زاشه به‌هه‌ل‌سوکه‌وته‌کان و به‌شته‌په‌نه‌انه‌کان.

ئ‌نجا خوا‌ی کاربه‌جئ باسی چو‌نیه‌تیی چه‌کردن و قسه‌ی په‌نه‌ان و تایه‌ت کردن له‌خزمه‌ت پیغمه‌به‌ری خوا‌دا ده‌کات: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ}، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هئ‌ناوه! هه‌ر کاتیک پیغمه‌به‌ری خواتان دواند به‌شی‌وه‌ی په‌نه‌ان، چه‌تان له‌گه‌ل‌دا کرد، خ‌یرو چاکه‌و، به‌خشینیک پی‌ش

دواندنه تاییه ت و چپه که تان له گه ل پتغه مبهری خوادا، بخهن، چاکه یه ک پیش بخهن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ئەوێه بو ئیوه چاکتریشهو، پاکتریشه، چاکتره بو تان بو دنیاو دواړو ژتان و، پاکتریشه مال و سامانه که تان پاک ده که نه ووه، دل و دروو نی خوشتان پاک ده که نه ووه له سیف هقی په زلیلی و چروو کی و، مال و سامانیشتان له حهقی مسولمانان، که ئیوه له وانتان زیاتر هه یه و، ئەوان پتویستییان پتی هه یه، پاک ده که نه ووه، وشه ی زه کات به مانای پاک کردنه ووه گه شه پندان دی، چونکه ئەو مال ه ی دهیده ی به خاوه نه کانی، که له سووړه پی (التوبه) دا، خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، ئەو هه شت جوړه که سه، تو هه م مال ه که شت گه شه پی ده ده ی، هه م پاکیشی ده که یه ووه، له هه قی ئەو هه شت جوړه که سه ی خوا دیاری کردوون، ﴿فَإِنْ لَّمْ تَعِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، تنجا ئەگەر نه تانبوو (خپرو چاکه یه ک بکه ن و بیکه نه پیش دهستی قسه ی تاییه تکردنتان له خزمه ن پتغه مبهری خوادا ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾) به دنیایی خوا لیپورده ی میهره بانه، واته، ئەگەر نه تانبوو مه رج نیه، خپریک بکه ن، به لام ئەگەر هه تانبوو، ئەوه باشته و پاکتره، که واته: ئەو به خشینه هه ر له ئەسلدا ته رکیکی شه رعیی پتویست نه بووه، که به نه کردنی گونا هه بار بن.

دوایی ده فرمو ی: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جُحُشَكُمْ صَدَقْتُمْ﴾، نایا په رویشی و ترستان هه بوو، بیمتان هه بوو، که بهر له چپه کردنه که تاندا چهند خپرو چاکه یه ک بکه ن، چهند مال به خشینیک پیش بخهن، ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا﴾، تنجا ئیستا ئەگەر نه تانکرد، ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾، خواش گه راپه ووه سه رتان به به زه یی و چاو پویشی لیکردن، ﴿فَأَقِمْ وَفِی السُّلُوةِ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، نو یژ بهر پابکه ن و زه کات بده ن و، فره مان به ریی خواو پتغه مبه ره که ی بکه ن، ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، خواش شاره زای ئەوه یه که ده یکه ن، هی پتشی فره مو ی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خوا به ووه ی ده یکه ن شاره زایه، لیره ده فره مو ی: ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، خوا شاره زایه به ووه ی ده یکه ن، هی پتشی کرده ووه که زیاتر جیی سه رنج بووه، به لام لیره شاره زایی خواو په نهان زانیی خوا به کرده ووه کان، زیاتر جیی مه به سه ته، بویه ئەو پیش خراوه.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

فه‌رمانکردنی خوا به برواداران، که له دانیشتیان دا له کوږو مه‌جلیسان، به تاییه‌ت کوږی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ وریابن و، جیی یه‌کدی بکه‌نه‌وه، هه‌ر کات یه‌کیکی له بابای دانیشتوو پیویستر به‌وه‌ی دابنیشی، یان پایه‌دارتر له پرووی ته‌مه‌ن، یان زانتر له پرووی زانسته‌وه، یان له پرووی خزمه‌ته‌وه، هات، با ئه‌و که‌سه‌هه‌لسی و شوینه‌که‌ی بو چۆل بکات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱۱)

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌ته، له شه‌ش برکه‌دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! هه‌ر کاتیک پیتان گوترا: فراوانیی بکه‌ن له کوږاندا، له شوینی دانیشتاندا فراوانیی بکه‌ن، وشه‌ی (تَفَسَّحُوا) خوێنراویشه‌ته‌وه: (تَفَسَّحُوا)، له‌سه‌ر کیشی (تَفَاعُل)، واته: هه‌مووتان پالۆیک ویکبه‌دن و بو‌شایی دروست بکه‌ن، تا‌کو ئه‌وانی دیکه‌ دابنیشن، (فِي الْمَجَالِسِ) خوێنراویشه‌ته‌وه: (فِي الْمَجَالِسِ)، (مَجْلِس) واته: شوینی دانیشتن، (مَجَالِسِ) واته: شوینه‌کانی دانیشتن، وشه‌ی (تَفَسَّحُوا) واته: (تَوَسَّعُوا، وَفَسَّحَ فُلَانٌ لِأَخِيهِ فِي مَجْلِسِهِ يَفْسَحُ فَسْحًا، أَي: وَسَّعَ لَهُ)، فُلَان‌که‌س جیی فراوانکرد بو فُلَان‌که‌س، واته: پالان ویک داو بو‌شاییان دروست کرد، بو ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی دیکه، یان ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی دیکه، دابنیشن، ئنجا ئه‌گه‌ر جیی هه‌ب به‌هۆی پالۆیک‌دانی ئه‌وانه‌وه‌و، جیی دانیشتیان هه‌بی،

باشه، ته گهرنا چاره سه ری دووهم دٚته پٚش، که بریتیه له وهی ئه وان هه لسن و شوین بو ئه وان دیکه چۆلکه ن.

۲- ﴿يَسِّرْ لِلَّهِ لَكُمْ﴾ (فراوانی بکه ن) خوا فراوانییتان بو ده ره خسینتی. (فراوانی بو ره خساندن) زانایان زوریان قسه لیکردوه، به لام پٚم وایه سی واتایان هه لده گری:

۱- خوا فراوانییتان بو ده ره خسینتی له دنیاو دواړوژداو، له دنیاو بژیوی فراوانتان بو ده ره خسینتی، ره وشتان فراوان ده کات و، دلتان فراوان ده کات، عه قلتان فراوان ده کات.

۲- خوا فراوانییتان بو ده ره خسینتی له به هه شنداو، شوینتان فراوان ده کات و پاداشتی فراوانتان ده داته وه.

۳- خوا فراوانییتان بو ده ره خسینتی له گوړه کانتان دا، واته: ئه و شوینه ی که له دوا ی مردن ده یچنی له قوناغی به رزه خ دا، مهرج نیه خودی گوړه که بی.

هه موو واتایه کانیش له یه ک کاتدا مه به ست بن، هیچ ټیکگیرانیک پروونادات.

۳- ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾، هه ر کاتیک پٚشتان گوټرا: هه لسن، هه لسن، (نشن) یانی: شوینکی بلندو به رزایی که هه لده توفقی له زه وی، مروقی که له شوینی خو ی هه لسن، به رز ده بیته وه، ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾، خوینراویشه ته وه: (إِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا) هه ردو شوئه خویندنه وه کانیش یه ک واتایان هه یه، واته: (وَإِذَا قِيلَ: قُومُوا فَقُومُوا) ته گهر گوټرا: هه لسن، هه لسن، به رزبنه وه، به رزبنه وه.

تیمه دواپی کورته باسیک له وباره وه دٚنین، به لام لیږه ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﴿لَا يَقِمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَقْعُدُ فِيهِ فِيهِ﴾ (أَخْرَجَهُ البخاري: ۶۲۶۹، مسلم: ۲۱۷۷، وأحمد: ۲۰۵۰۴، وَاللَّفْظُ لَهُ).

واته: با پیاوټیک، پیاوټیک له شوینی خو ی هه لنه ستینتی، دواپی له شوینه که ی دابنیشی.

ئنجانا ئا ئا ئه مه كه پڙغه مبهري خوا ﷺ فرمويه ق: له گه ل ئه وه دا كه خوا ده يفه رموي، تيكده گيرئ؟ نه خير، نه گهر وهك فرمانتيك كرا، كوړو مه جليسي پڙغه مبهره، يان كوړو مه جليسي هه ر كه سپكي دي كه يه، هه ركات خاوه نى كوړو مه جليسه كه گوئ: فلانك هس! هه لسه، با فلانك هس دا بنيشئ، يان ئه و كوومه ليه دانيشتوون، زه حمهت نه بئ ټيوه هه لسن و ئه وانى دي كه ي هاتوون، با ئه وان دا بنيشن، ئه و دووانه تيكنه گيرئ، چونكه هى ناپه و كاتيكه، پياويك بچئ پياويك هه لسيئ و، بلئ تو هه لسه و من ديمه شوئنت! ئه و يان قه ده غه يه، به لام نه گهر ئه و كه سه ي مشوور خوړ و سه ر په رشتياري كوړو مه جليسه كه يه، فه رمان بكات، پيوسته به قسه ي بكرئ.

دوايى خوا ده فه رموي:

٤- ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ به دلنبايى خوا ئه وانه تان كه پروايان هيئاوه، به رزيان ده كاته وه.

٥- ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، ئه وانه ش كه زانباريان پيدراوه، چهند پله به رزتر يان ده كاته وه (به سه ر ئه وانه دا كه ته نيا ئيمان يان هه يه) واته: ئه وانه ي ئيمان و عيلم يان هه يه، پله يان به رزتره له وانه ي ته نيا ئيمان يان هه يه، به لام بيگومان زانباريه ك كه به راستي خاوه نه كه ي پئي وه فادارو پيوه ي پابه ند بئ، نه گهر نا زور كه س هه يه له سه ر زانسته كه ي خوئ قه رزار بوته وه و، زور ئيمانداري ساده، له زور كه سي دي كه كه خوئ به زانوو شاره زا ده زانئ، حالئ له دنيا و قيامه ت دا زور زور باشته، بنچينه ئه وه يه ئينسان بو خوا سولحاو بئ و كاري چاك بكات، به لام نه گهر دوو ئيماندار هه بوون، له ئيماندا وهك يهك بوون و، يه كيان و پړاي ئيمان ه كه ي، زانباريشي هه بوو، ئه و زانباريه پله و پيگه ي زياتري بو ده په خسيئ.

(القرطبي) له تهفسیره که ی خویدا^(۱) ده‌لئ: (أَيُّ: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾
 فِي الثَّوَابِ فِي الْآخِرَةِ، وَفِي الْكَرَامَةِ فِي الدُّنْيَا، فَيَرْفَعُ الْمُؤْمِنَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِمُؤْمِنٍ،
 وَالْعَالِمَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِعَالِمٍ)، واته: خوا ﷺ ثیمانداران له پاداشتی پوژی دواپی
 و له پږزو پښگه ی دنیا ییش دا، بهرز ده‌کاته‌وه، که سی‌ک پړوای هینابن به‌رزی
 ده‌کاته‌وه به‌سهر که سی‌ک دا پړوای نه‌هینابن، زاناش بهرز ده‌کاته‌وه به‌سهر
 که سی‌کدا که زانا نیه.

(الطبري) له تهفسیری ته‌وه پسته موباره‌که: ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾
 له تهفسیری (فَاَنْشُرُوا) دا، ده‌لئ: (فَاَرْتَفَعُوا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَإِنْ لَهُ حَوَاجٌّ، فَأَحَبُّ
 كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)^(۲)، واته: نه‌گه‌ر پیتان گوترا:
 هه‌لسن، هه‌لسن له لای پیغه‌مبه‌ر، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رفالپی دپکه‌ی
 هه‌یه، هه‌ر کامیکیان هه‌زی کرد خو ی دواپین که س بی که کوړو مه‌جلیسی
 پیغه‌مبه‌ر به‌جی ده‌یلئ (به‌لام ته‌وه ده‌پینه مایه ی سه‌غله‌ت کردن).

(القرطبي) له تهفسیره که ی خویدا^(۳)، له تهفسیری ته‌م ثایه‌تانه‌دا ده‌لئ: (لَمَّا
 بَيَّنَّ أَنَّ الْيَهُودَ يُحْيَوْنَهُ مِمَّا لَمْ يُحْيِهِ بِهِ اللَّهُ، وَدَمَّهِمْ عَلَى ذَلِكَ، وَصَلَ بِهِ الْأَمْرُ بِتَحْسِينِ
 الْأَدَبِ فِي مَجَالَسَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، حَتَّى لَا يُضَيِّقُوا عَلَيْهِ الْمَجْلِسَ، وَأَمَرَ الْمُسْلِمِينَ
 بِالْعَاطِفِ وَالتَّالِفِ حَتَّى يَفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، حَتَّى يَتِمَّ كُنُوتُ مِنَ الْإِسْتِمَاعِ مِنْ
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالنَّظَرِ إِلَيْهِ. قَالَ قَتَادَةُ وَمُجَاهِدٌ: كَانُوا يَتَنَاقَسُونَ فِي مَجْلِسِ النَّبِيِّ ﷺ،
 فَأَمَرُوا أَنْ يُفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ).

زور جوان ته‌م ثایه‌تانه پیکه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کاته‌وه!

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۲۲۶.

(۲) جامع البيان: ۳۳۸۷۷.

(۳) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۲۲۴.

واته: دواي ٿه وهی خوا ﴿۶۵﴾ پرونی کردوهه جووله که کان کاتیک پیغهمبه ر ﴿۶۶﴾ ده دوتین و سلاوی لیده کهن، به جوریک سلاوی لیده کهن، پیچه وانهی ٿه وهی که خوا سلاوی پی لی کردوه، له سهر ٿه وهه سه رزه نشتی کردن، ٿنجا ٿه وهه په یوه ست ده کاته وه به وه وهه که ده بی خه لک جوان له خزمهت پیغهمبه ری خوا ﴿۶۷﴾ له کوړو مه جلیسی دا دابنیشی، تاکو کوړو مه جلیسه که ی لی وه ته نگ نه هینن (و سه غله ق نه کهن) فه رمانیشی به مسولمانان کرد، له بهینی خو یان دا هاوسوز و ته باو گونجاوین، هه ندیکیان جیی هه ندیکیان بکه نه وه، تاکو هه موویان بتوانن، گوئی بو پیغهمبه ری خوا بگرن و، ته ماشای بکهن و لئی به هره مه ند بن، قه تاده و مواهید، گوتوو یانه: هاوه لان (خوا لیان رازی بی)، پیشبپرکه یان ده کرد له کوړو مه جلیسی پیغهمبه ردا ﴿۶۸﴾ بویه فه رمانیان پیکرا، که هه ندیکیان شوین بو هه ندیکیان چول بکهن و جیگای یه کدی بکه نه وه.

۶- ﴿وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زایه به وهی ده یکهن.

مه سه له ی دووه م:

فرمانکردنی خوا به بروداران که به خشین بکهنه پیښده سستی، به تاییه ت دواندن پيغه مبهري خوا ﷺ، نه وه باشته و پاکتره، پاشان چاوپوشي لیکرانيان، له و باره وهو، فرمان پیکردنيان به نويزو زه کات و فرمان به ریی بو خواو پيغه مبهري گه ی:

خوا ده فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣﴾﴾ مَا سَفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَتٍ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ يَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾﴾.

شيکردنه وهی ئەم دوو ثایه ته، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾، ئەي ئەوانه ی برواتان هیناوه! هەر کاتیک پیغه مبهري خواتان به په نهانی دواند، واته: چه تان له گه ل کردو به تاییه تی دواندتان.

(۲) - ﴿فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ﴾، خيرو چاکه و به خشینیک بکهنه پیښده سستی چه کردن و دواندنه کتان، واته: به رله وهی بیدوین، خيرو چاکه یه ک بکهن، ئەمه وه ک ئەو ثایه ته موباره که به که ده فرموي: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واته: هەر کاتیک ویستان بو نويزو هه لسن، لیره ه که ده فرموي: ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾، نه ک پیښی بیدوینی و دواپی خیره که بکات! واته: خیره که بکه و ماله که به خشه، ئنجا بچو پیغه مبهري خوا بدوینه.

(۳) - ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ئەوه بو ئیوه باشته و پاکتره، (خیر) یان (اسم تفضیل) ه، به مانای (آخر) چاکتر، که پیچه وانه ی (أشرف)، خراپتر، واته: (أَشَدُّ خَيْرِيَّةً)، یاخود

(خَيْرٌ) به رانبر (شَرٌّ) ه، واته: نه وه بو ٲيوه باشه و، پٲچه وانه كه ى بو ٲيوه خرايه، (أَطْهَرُ) يش، ناوى هه لٲٲازدن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) ه، واته: (أَشَدُّ طَهْرًا)، نه مه پاكتره، بٲگومان پاكى مه عنه وى.

(۴) - ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا﴾، نٲجا نه گهر نه تانبوو، خٲرو، چاكه بكه، مآل ببه خشن، پٲش نه وه ى پٲغه مبه رى خوا ﷺ به تاييه ٲى بدو ٲنن و چپه ى له گه لدا بكن.

(۵) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، به دٲنباى خوا لٲبورده ى به به زه بيه، واته: نه گهر كه سٲك نه بٲوو، لٲبوردراوه و چاوپوشى لٲكراوه و، له سه رى به مهرج ناگى رى، كه ههر كاتى قسه ى تاييه ٲى له خزمه ٲ پٲغه مبه ردا بكات، خٲرو چاكه يه ك بكات، نه وه ته نٲا بو كه سانٲكه هه يانبٲ.

(۶) - ﴿مَا أَشَقُّقُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَحْوِكُمْ صَدَقَتْ﴾، نايا ترس و په روشى تان هه بوو كه خٲرو به خشى نان پٲش چپه كرده كه تان بخهن! هه ندى ك له مسوآلمانان وهك پٲشتر گوتمان: سلهمينه وه وه پرىنگانه وه له وه ى له خزمه ٲ پٲغه مبه ردا ﷺ قسه بكن، له به ر نه وه ى فرمانيان پٲكرا، خوٲبه خشانه مآل ببه خشن، پٲش نه وه ى قسه ى له خزمه ٲدا بكن، بوٲه خوا ده فره موٲى: نايا ترس و بى متان هه بوو، (له ته واوبوو نى مآله كه تان، يان كه مبوونه وه ى مآل و سامانه كه تان) كه پٲش دواندى پٲغه مبه ر ﷺ و چپه له گه ل دا كردى، خٲرو چاكه بكن، خٲرو چاكه كان پٲشبخهن!!

(۷) - ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾^(۱)، ٲٲستا نه گهر نه وه تان نه كرد (له حالٲكدا كه نه وه تان نه كرد) خواه گه رايه وه سه رتان و چاوپوشى لٲكردن.

(۸) - ﴿فَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ﴾، كه واته: نوٲزه كه تان به رپا بكن، وهك جارن له سه رى به رده وام بن.

(۹) - ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، زه كات بدهن، له سه ر زه كاتدان تان به رده وام بن.

(۱) (إِذْ ظُرِفَتْ، أَيْ حِينَ لَمْ تَفْعَلُوا) ٲٲستا له حالٲكدا نه تان كرد (خٲرو به خشى تان نه كرد).

(۱۰) - ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، فرمانبراری خواو پیغمبرہرکہشی بکن، خواش شارهزای ٹوہیہ کہ دہیکن، کہواتہ: بزنان چوَن مامہلہ دہکن! بہ تابہت لہ خزمہت پیغمبردا ﷺ، چوَن دہیدوین، چوَن لہ کوَرو مہجلسیدا دادہنیشن، چوَن سلاوی لی دہکن! چونکہ خوا شارهزای ٹوہیہ کہ دہیکن.

(إِشْفَاق) بہ مانای ترس و وریاییہ، لیرہدا بہ مانای ٹوہیہ: ثایا ٹیوہ پەرؤشیتان بوو و ترسان مال و سامانہکەتان ببہ خشن، (هَلْ شَقَّ عَلَيْكُمْ تَقْدِيمُ الصَّدَقَةِ؟ فَقَدْ وُضِعَتْ عَنْكُمْ، وَأَمَرُوا بِمُتَاجَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِغَيْرِ صَدَقَةٍ حِينَ شَقَّ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ) (أخرجہ: الطبري: ۳۳۸۹۱، عن مجاهد).

واتہ: ثایا قورس بوو لہسەرتان خیرو چاکہ بکن، مال ببہ خشن، پیش ٹوہی پیغمبر ﷺ بدوین، ٹوہ لہسەرتان لاچوو، فرمانیان پیکرا پیغمبرہری خوا ﷺ بدوین، بہبی خیرو چاکہو مال ببہ خشین، واتہ: ٹوہشیان بوہیہ، بہلام من وای تئدہگہم - دوایش زیاتر تیشکی دہخەینہ سەر لہ کورٹہ باسیک دا - راست نیہ کہ ٹوہو حوکمہ یەکجاری لاچوو، بہلام خوای موٹەعال ویستی مسولمانان مەشق پیبکات و رایانہیئت، چوَن مامہلہ لہگەل پیغمبردا بکن، وانہبی ہەر کەسی چوو، لہ خزمەتی دابنیشی و سەغلەتی بکات، بەس مەسەلہ راہینانان و مەشق پیکردنیان بوو، ٹەگەرنا ٹوہو ٹایہتہ و حوکمەکەہی ہەر لہ جیی خۆیداہو، دوایش کەسیک خیرو چاکہیەکی کرد بی، ئنجا چووپیٹہ خزمەت پیغمبر ﷺ دابنیشی، ہەر چاکی کردوہ، وەک خوا فەرموویہتی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ٹوہو بو ٹیوہ چاکترہو پاکترہ، شتیک کە پاکتر بی و چاکتر بی، بیگومان خوا نەسخی ناکاتہوہ.

كورتە باسېڭ: چۆنەيتىي مامەلەكردن لە كۆرى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ بە تايبەت و. كۆرۈ مەجلىسەكانى دىكەدا بە گىشتىي و.
 چۆنەيتىي دواندىنى پىغەمبەرى خوا ﷺ^(۱)

بە پىزان!

لە ھەشت بېگەدا، ئەم كورتە باسە دەخەينە روو:

(۱) - ئىسلام سەرتاپا ئەدەب و رەھىت و ئاكارى بەرزو جوان و پىڭ و پىڭىيە:

يەكەك لەو ھەلسۆكەوتانەي لە كۆمەلگادا پىويستە وردەكارىي تىدا بىرى،
 بىرىيە لە دانىشتن لە كۆرۈ مەجلىس دا، ھەلسۆكەوتە كۆمەلەيەتتەكان، زۆر
 گرنگە ئەدەب و رەھىتە جوانەكانيان تىدا پەچاۋ بىرىن، مەۋق بە سروشت،
 كائىنەتتىكى كۆمەلەيەتتە ناتوانى بە تەنبا بىرى، مەگەر ژيانىكى زۆر نازەھەت
 و بىزاركەر، لەبەر ئەو مەۋق ھىچ چارىيە، دەبىن لەگەل خەلگەدا بىرى،
 ژيانى ھاۋسەرىي پىكەو نەبى و، خاۋەن ھاۋسەرو ژن و مەندال بىرى،
 بىرى، گرنگ ئەو مەۋق ناتوانى بە تەنبا ژيانىكى تەندروستانەو بەختەوەرەنە
 بىرى، بۆيە مەۋقەكان ناچارن سەرىپكەو بىرىن و پىكەو بىرى، ئىنجا لە ئەنجامى
 پىكەو بىرى مەۋقەكان و پىكەو بىرى ژيانىندا، كۆمەلەك ھەلسۆكەوتيان پىكەو
 دەبىن، يەكەك لەوانە ھەلسۆكەوتى سەردان و ھاموشو، پىكەو بىرى دانىشتن و،
 يەكەدى دواندىن و قەسەكرەن، بۆيە ئەو بوارە زۆر پىويستىي بە چاۋ وردەكرەنەو
 دەكات، ئىسلامىش گرنگىيەكى زۆرى پىداۋە.

(۱) بىروانە: (التفسير الكبير) ج: ۱۵، ج: ۲۸، ص: ۲۶۰ إلى ۲۶۲، (محاسن التأويل) ج: ۹، ج: ۲۸، ص: ۸۰ و ۸۱.

(۲) - لىم ئايە تانەدا - ئىمەش ئەم كۈرتە باسە بۇ زياتر تىشك خستنه سەر نىوہ پۇكى ئەو ئايە تە موبارەكانە دەكەين - كە ئايە تەكانى: (۱۱ و ۲۱ و ۳۱)، لى سۈرەتى (المجادلة) ن، وەك پىشتەر تەفسىرمان كردن، باسى چەند ئەدەبىكى گەورە و گىرگى كراوہ و دەتوانىن بلىين: سەرەككەكانىان ئەم چوارەن:

(أ) - جىكردنەوہى يەكدىبى لى كۆرۈ مەجلىس دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقَسَّعُوا فِي الْمَجَالِسِ فَاقْسِئُوا فَنَشَحَ اللَّهُ لَكُمْ ۖ﴾ المجادلة، كەسىك دىتە كۆر و مەجلىسكەوہ كە ھەموويان دانىشتوون، ئەو كەسە، يان ئەو دوو كەسە، يان ئەو چەند كەسە چاوەرپى دەكەن، ئەوانىش بىن و جىگايان بىتەوہ، پىويستە دانىشتووەكانى ئەو كۆرۈ مەجلىسە، فەرموويان لى بىكەن و جىگايان بىكەنەوہ و بىانحەوئىنەوہ، ئەمە بە روونى لى ئايە تە موبارەكەكاندا باسكراوہ.

(ب) - جى چۆلكردنى ھەندىكىان بۇ ھەندىكى دىكە، چ لەبەر ئەوہى جى بۇ چۆلكراوہ كە پايدەدارتە لى رووى زانىارىيەوہ، لى رووى تەمەنەوہ، يان لى رووى پىنگەى سىياسى و كۆمەلەيەتتەوہ، يان لى رووى پىنگەى دىندارىيەوہ، ياخود لەبەر ئەوہى ئەوانەى دانىشتوون، بەھرىيان وەرگرتە لى كۆرۈ مەجلىسە، بە تايەت كە كۆرۈ مەجلىسى پىغەمبەرى خوا ﷺ لى ئايە تەكاندا زياتر رەچاۋ كراوہ، ئەوانى دىكەش كە دىن، پىويستىيان بە بەھرە وەرگرتن و گوئىكرتن ھەيە: ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَانْشُرُوا ۖ﴾ المجادلة، يان (وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَانْشُرُوا)، ھەم بە: (فَانْشُرُوا) ھەم بە: (فَانْشُرُوا) ھەردووكيان ھاتوہ، ئەگەر پىتان گوترا: ھەلسن و بەرزبەنەوہ، ھەلسن، واتە: جى ئەوانى دىكە بىكەنەوہ.

(ج) - زانىيان و شارەزايان پىنگەىكى تايەتايان ھەيە لى نىو كۆمەلگاي مەسۇلماندا، لى ھەر روويەكەوہ زاناو شارەزا بن: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، خوا ئەوانەتان كە ئىمانيان ھىتاوہ، بەرزيان دەكاتەوہ، ئىمانداران بە گشتى لى لای خوا پايدە بەرزىن، ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، ئەوانەش كە زانىارىيان پىدراوہ، بە چەندان پلە لای خوا ﷺ بەرزىن، بە مەرجىك كار بە زانستەكەيان بىكەن و، ھالىيىوونەكەيان لى خۇياندا بىكەنە ھال و، زانىنەكەيان بگۆرن بۇ توانىن.

(د) - ھاۋەلەن خاۋايان لى پازى بى، سوور بوون لەسەر نىزىكىي لە پىغەمبەرى خوا ﷺ و دواندى، بۇيە خوا ﷺ نامۇزگاريان دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَفَعَلُوا بِبَنِي يَدَي نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (المجادلة، ئەۋەش بۇ جۇرىك لە سنووردانان و مەشق پىكردن و پراھىتانی ھاۋەلەن بوۋە خوا لىيان پازى بى، كە زياتر پەچاۋى پىغەمبەرى خوا ﷺ بگەن و، زۆر سەرقالى نەكەن و، ئىسراھەت و پشوداننى لى تىك نەدەن، ئنجا كە ھاۋەلەن زۆر سوور بوون لەسەر ئەۋەى زۆر بە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ بگەن، ھۆكاردەكى ئەۋەبوۋە خۇشەۋىستىي و دىلۋىزىي و پىزۆ حورمەتى زۆريان لە دلدا ھەبوۋە بەرانبەرى، ھەلبەتە كەسىك كەسىكى خۇشەۋى، ھەز بە چارەى ناكات و ھەز بە دىدارى ناكات.

(۳) - چەند ئەدەبىك لە بواری كۆرۈ مەجلىس لە سۈننەت دا:

يىگومان سۈننەت واتە: رىيازى پىغەمبەر ﷺ ھەر بەرجەستە كردنى قورئانە لەسەر ئەپزى واقع و، پوونكردەۋى لايەنى كىردەيى قورئانە، واتە: چۆنەتېى جىبەجى كردنى قورئان، ئەگەرنا قورئان بۇ خۇى خوا ناۋى لىناۋە: (قُرْآنٌ مُّبِينٌ، كِتَابٌ مُّبِينٌ)، قورئانكى پۇشن، كىتېكى پۇشن، يان قورئانكى پۇشنكەرۋە، كىتېكى پۇشنكەرۋە، بەلام چۆنەتېى كارپىكردەكەى و بەرجەستە كردنى لەسەر ئەرزى واقع، ئەۋە ئەركى سەدركى پىغەمبەرى خاتەمە، كە خوا لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرمۇى: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۱)، واتە: زىكرمان بۇ لای تۆ دابەزانىدە، تاكو ئەۋەى بۇيان دابەزىنراۋە، بۇيان پوونبىكەيەۋە، {چۆنەتېى كارپىكردن و جىبەجى كىردەكەى} بەلكو خۇشيان بىرىكەنەۋە، دەبا با سەرنجى رىيازى پىغەمبەرىش بدەين و، بزائىن لە بارەى كۆرۈ مەجلىس و ھەلسان و دانىشتن پىكەۋەكردنى مسۇلمانانەۋە، لەۋ چوارچىۋەدا چى فەرموۋە؟ ھەلبەتە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمائىشتى زۆرن، بەلام تىمە پىنچ دەق لە سۈننەت دىننەۋە ۋەك ھوونە:

(أ) - (عَنِ ابْنِ عَمَرَ رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦٢٩، ومسلم: ٢١٧٧) .

واته: عه‌دوللای کوری عومەر رضي الله عنه، ده‌لئ: پیغهمبر ﷺ فہرمووی: با پیاوئک پیاوئک له شوئنی خوئی هه‌لنه‌ستئنی و، دوابی لهو شوئنه‌ی نه‌وی لی هه‌لستاندوه، لئی دابنیشی.

(ب) - (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَقَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ، وَيَجْلِسَ فِيهِ آخَرُ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٢١٨، ومسلم: ٢١٧٧، وأبو داود: ٤١٢٨، والترمذي: ٢٧٤٩) .

واته: پیغهمبر ﷺ خوا ﷺ فهدغه‌ی کردوه که پیاوئک له شوئنی خوئی هه‌لبستئنی و، دوابی یه‌کتیکی دیکه لئی دابنیشی، به‌لکو فراوانیی بکه‌ن و پالوئک بده‌ن و شوئنی یه‌کدی بکه‌نه‌وه.

(ج) - (يَغْهَمِبِر ﷺ دَهْ فَهْرَمَوِي: {إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسٍ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢١٧٩، وأبو داود: ٤١٥٣، وابن حبان: ٥٨٨، وابن خزيمة: ٧٨٢١) .

واته: نه‌گه‌ر یه‌کتیکتان له‌ کوئیک هه‌لسا، دوابی گه‌رایه‌وه بو شوئنه‌که‌ی خوئی، خوئی شایسته‌تره به شوئنه‌که‌ی.

مادام نیشانه‌یه‌ک هه‌بی که نه‌و که‌سه یه‌کجاری هه‌لنه‌ستاوه‌و، شوئنه‌که‌ی جئ نه‌هیشته‌وه، کاریکی هه‌بووه‌و چۆنه‌ دهر، ئنجا تا‌کو دیته‌وه شتیکی گونجاو نیه، شوئنه‌که‌ی گیرایی و، دوابی سه‌ری سه‌تحیی بی و نه‌زانی له‌ کوئی دابنیشی!

(د) - (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٣٢، والدارمي: ٣٣٦٥، ومسلم: ٨١٧، وابن ماجه: ٢١٨، وابن حبان: ٧٧٢) .

واته: خوا به‌م کتیبه‌ که‌سانیک به‌رز ده‌کاته‌وه‌و، که‌سانیکشی پی نزم ده‌کاته‌وه‌و.

ئەوانەى بە قورئان بەرز دەبنەو، ئەوانەن کە ھەول دەدەن، چاکى بخوێنن، لەبەرى بکەن و، لىتى تىبگەن و، کارى پى بکەن، ئەوانە پى بەرز دەبنەو، قورئان بەرزەو شوێنکەوتووانى و پەپرەوانى بەرز دەکاتەو، قورئان بەرپزەو شوێنکەوتووانى و پەپرەوانى بەرپز دەکات، قورئان عەزیزەو ئەوانەى شوێنى بکەون و پەپرەوى لى بکەن عەزیزەتیا پى دەبەخشى و ... ھتد، ھەرودھا خوا بە قورئان ئەوانە نزم دەکاتەو کە دژایەتیی قورئان بکەن و پشتى تى بکەن، کەواتە: ئەھلى قورئان خوا بەرزىان دەکاتەو، پىوێستە لە ھەلسوکەوتى کۆمەلایەتیی دا رەچاوى ئەو بکرى، ئەوانەى زیاتر ئەھلى زانستى شەرعین و، زانستى شەرعیی واتە: قورئان، بە پلەى یەکەم ئنجا دواى رىبازى پىغەمبەر، پىوێستە لە ئىو مسوڵماناندا، رەچاوى ئەو تىمىازەو، ئەو پىگەو پلەیان بکرى.

هـ- پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {لَيَلِيَنِّي مِنْكُمْ أُولُوا الْأَحْلَامِ وَالنُّهْيِ} (آخره مسلم: ۴۳۲)، واتە: با ئەوانەتان کە خاوەنى ھىدى و مەندى و خاوەنى تىگەىشتنى زیاترن، [واتە: رەوشتیان جوانترەو عاقلتر و ھوشمەندترن]، زیاتر لىم نىزىک بن، چونکە ئەوانە زیاتر دەتوانن بە ھەرمەند بن لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمايشتەکانى، لە تىوەرمان و سەرنجدانى ھەلسوکەوتەکانى، دواى ئەوانەش سوود دەگەینەنەو بە خەلکى دیکە، ئەمانە چەند دەقیكى کەم بوون و، پىغەمبەرى خوا ﷺ لەوبارەو فەرموودەى زۆرى لى گىردراونەو.

هـ- مەسەلەى لەبەر یە کدى ھەلسان:

کەسێک دىت بو کۆرەو مەجلىسێک، یان کەسانێک کە دانىشتوون، ئنجا ئایا ھەلسان بو کەسانى دانىشتو، یان ھەلسان بو کەسانى ھاتوو، وەک یەکە، یان جیان؟!

لەوبارەو بە سەرنجى ھەندىک قسەى (ابن کثیر) بەدەین، دواى سەرنجى ھەندىک قسەى (ابن تیمیة) دەدەین، (ابن کثیر) یش قوتایى (ابن تیمیة) ی بوو،

(ابن تيمية) ماموستای (ابن كثير وابن القيم والذهبي)، ژماره یه کی دیکه ی زور له زانیایان بهرجهسته بووه، ټیمه ټهو قسانه له (محاسن التأویل) ده که ی (جمال الدين القاسمي) یه وه دینین^(۱).

(ابن كثير) گوتوویه تی: (وَقَدْ اخْتَلَفَ الْفُقَهَاءُ فِي جَوَازِ الْقِيَامِ لِلْوَارِدِ إِذَا جَاءَ، عَلَى أَقْوَالٍ: فَمِنْهُمْ مَنْ رَخَّصَ فِي ذَلِكَ مُحْتَجًا بِحَدِيثٍ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ» وَمِنْهُمْ مَنْ مَنَعَ مِنْ ذَلِكَ مُحْتَجًا بِحَدِيثٍ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتِمَّتَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ» وَمِنْهُمْ مَنْ فَصَّلَ فَقَالَ: يَجُوزُ عِنْدَ الْقُدُومِ مِنْ سَفَرٍ، وَلِلْحَاكِمِ فِي مَحَلِّ وَلَايَتِهِ، كَمَا دَلَّ عَلَيْهِ قِصَّةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَإِنَّهُ لَمَّا اسْتَقْدَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ حَاكِمًا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، قَرَأَهُ مُقْبِلًا قَالَ لِلْمُسْلِمِينَ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ»، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِيَكُونَ أَنْفَذَ لِحُكْمِهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، فَأَمَّا اتِّخَاذُهُ دَيْدَنًا فَإِنَّهُ مِنْ شِعَارِ الْعَجَمِ. وَقَدْ جَاءَ فِي السُّنَنِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ لِذَلِكَ).

واته: شهر عزانان لهو باره وه ټایا په وایه که سټیک که دټیته کوږو مه جلیسیکه وه له بهری هه لسی یان نا؟ را جیایان هه یه له سه ر چه ند قسه یه که: (ټهو سټی قسان دټی، سټی رایان دټی:}

(۱) - هه ندیکیان گوتوویانه: به ټی مؤله ته، به ټکه شیان به و فه رمووده یه هټناوه ته وه که له (صحيح البخاري: ۱۴۴۴) د، له (آبي سعيد الخدري) یه وه، هاتوه کاتیک سه عدی کوږی موعاز هات، پیڅه مبه ر ﷺ فه رمووی: {قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ}، هه لسن بو گه وره که تان، {له بهر ټه وه ی مسولمانان به گشتی له و ی بوون و به زوری ټه نصاریه کان بوون، به لام هه ندیک ده ټین: له بهر ټه وه ی سه عد بریندار بووه و پټویستی به هاوکاری بووه، بو یه پیڅه مبه ر ﷺ وایفه رمووه}.

(۲) - ھەشیانە پۈی لەو ھەرتو، لەبەر یەکدی ھەلسن، بەلکەشی بەو ھەرمایشتە ییغەمبەری خوا ﷺ ھێناو ھەو ھە دەفەرمو: ھەر کەسێک ھەز بکات پیاوان بە پۆ، بۆی رابو ھەست، با شوینی خوێ لە ناگرا دابن، (أبو داود: فی کتاب الأدب: ۵۲۲۹).

(۳) - ھەشیانە پوونکردن ھەو و وردەکاری تیدا کردو، گوتوو یەتی: کەسێک لە سەفەر ھاتیبەت ھەو، دروستە لە بەری ھەلسی، ھەروەھا ھوکمرانی، یان دادو ھەیک لە شوینی ھوکمرانی و کارجیبە جی کردنە کە ی خویدا، پۆیستە لەبەر ھەلسی، ھەروە ک بەسەر ھاتە کە ی سەعدی کوپی موغاز (خوایی رازی ب)، دەگە یەتی، سەرۆک ھۆزی ئەوس، چونکە کاتی ییغەمبەری خوا داوای لیکرد، بۆ وە ک دادو ھە بەرە (بنو قریظە) وە، کاتیک بینی بە مسوڵمانانی ھەرمو: ھەلسن بۆ لای گەورە کەتان، بۆ ئەو ی ئەو ھوکم و پریارە ی دەیدات باشتەر پەشتی ھەبی، (خوایش زانترە ئایا لەبەر ئەو بو، یان لەبەر چی بوو؟)، بەلام ئەو کە لەبەر یە کدی ھەلسان بکریتە نەریتیکی پابەندی پۆدە کراو، لە درووشمی عەجەمە کەن (واتە: لە درووشمی ئەوانە یە کە ئەو کاتە نا مسوڵمان بوون و، ھوکمی نا ئیسلامیان جیبە جی کردو) لە (سنن) دا ھاتو کە ھاو ئەن خوا لێیان رازی ب، ھیچ کەسیان لە ییغەمبەری خوا ﷺ خۆشتر نە دەو یست، بەلام کە دەھات، لەبەر ھەلنە دەستان، لەبەر ئەو ی دەیانزانی پۆ ناخۆشە.

(ابن تیمیة) یەش پەحمەتی خوای لی بۆ لە یەکیک لە فەتواکانی دا کە (جمال الدین القاسمی) لە تەفسیرە کە ی خوێ (محاسن التأویل) دا، لێی خواستۆت ھەو، قسە یەکی پوون دەکات لەو بارەو، کە من لەبەر درێژی دەقە عەرەبییە کە ی ناھێنم و پیک دەیکەمە کوردی:

دەلی: لە نەریتی پەشتین لە پۆزگاری ییغەمبەر ﷺ و لە پۆزگاری جێنشینە سەر راستە کانی دا، نەبوو، بیکەنە عادت لەبەر یە کدی ھەلسن، وە ک ئیستا زۆر لە خەلکی وادە کەن.

ئەنە سی کوپی مالیک (خوایی رازی ب) گوتوو یەتی: (لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ

لِذَلِكَ) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ٩٤٦، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي)، واتە: ھاوولان ھیچ کەسیان لە پیڤەمبەری خوا ﷺ لە لاخۆشەویستەر نەبوو، بەلام کاتیک دەیانبینی لەبەری ھەلنەدەستان، لەبەر ئەوەی دەیانزانی پێی ناخۆشە.

بەلام جاری وا ھەبوو ھاوولان کەسیک کە لە سەفەر گەراووتەو، لەبەری ھەلساون، وەک پیشوازیی لێ کردن، ھەروەک لەوبارەو لە پیڤەمبەری خوا ﷺ گێردراووتەو کە لەبەر (عکرمە بن ابی جھل) ھەلساوە، کاتیک ھاتووە مسوولمان بئ، ھەروەھا بە پشتیوانەکان کاتیک سەعدی کوری موغاز ھاتووە فرمویەتی: ھەلسن بۆ لای گەورەکەتان، (سەرۆکەکەتان) سەعد نەخۆش بوو چارەسەر دەکرا، لە مەدینە، ھات بۆ لای ھۆزی (بنو قریظە) کە لە رۆژھەلاتی مەدینە بوون.

ئەوێ بۆ خەلکی پێویستە ئەوێ، کە خۆیان رابھێنن بە شوێنکەوتنی پێشینی چاکەو، بەو شیوەیە لە رۆژگاری پیڤەمبەری خوا ﷺ رەچاو کراو، چونکە بەدلتیایی پێشین باشتەری سەدەکانی ئۆممەتن و، باشتەری فرماشت فرماشتی خواپەو، چاکترین پێ و شوین، پێ و شوینی موحمەد ﷺ، بۆیە پێویستە ھیچ کەسیک لە پێ و شوینی باشتەری مەزھابان کە موحمەد ﷺ لاندەو، لە شوێنکەوتنی باشتەری سەدەکان لاندەو، بۆ شتیک کە لە خوار واندەو، ھەر کەسیک کە فرمانبەری بۆ دەکری، پێویستە ئەو لە ھاوولەکانیدا بچەسپێتی و، ئەو بکاتە پەرەوێک و پەرەویی لێ بکەن، بەشیوەیک کە بینیان لەبەری ھەلنەستن و، ئەویش لەبەر ئەوان ھەلنەستی، مەگەر لە پێکگەشتنی ئاسایدا، بەلام بۆ کەسیک کە لە سەفەر دەگەرێتەو، وێنە ئەو تاکو پیشوازی لێ بکەن، ئەو شتیکێ باشە، ھەروەھا ئەگەر خەلک پێیان وابوو کەسیک کە دێ، دەبێ لە بەری ھەلسن و، ئەگەر لەبەری ھەلنەستن، ئەو کەسە پێی وابێ مافی خوراو و پێزی لێ نەگیراوە، یاخود پێی وابوو وای لێ دەخوێرایەو، کە دیانەوێ بە کەمی تەماشای بکەن، ئەو کەسەش ئەو نەرێتە نەدەزانی، وەک رێبازی پیڤەمبەر ﷺ کە بریتێ لەبەر یەکدی ھەلنەستان، لەو کاتەدا وا

باشترە لەبەرى ھەلسن، چونکە ئەو دەبیتە ھۆی تەبایی و، توندو تۆلکردنی پەیوەندیەکان و، دەبیتە ھۆی لایردنی کینەو بوغز لە نێوان دا، بەلام ئەگەر زانرا کە عادت و نەرتی ئەو کۆمەلە خەلکە، دەزانری و، عادت و نەرتیان وایە، بە پیتی رێبازی پیغمبەری خوا لەبەر یەکدی ھەلناست و، ئەگەر کەسیک لەبەر کەسیک ھەلنەستی، بە ئازاردان بۆی لە قەلەم نەدری، ئەو کاتە پێویست ناکات لەبەر یەکدی ھەلسن، بەلام ئەو لەبەر یەکدی ھەلسانەش، وەک ئەو نێە کە پیغمبەری خوا ﷺ رێگری لیکردو، کە دەفەرموی: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ النَّاسُ قِيَامًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) (آخرجه الترمذي: ۲۷۵۵، قال: هذا حديث حسن).

واتە: ھەر کەسێ حەز بکات پیاوان، بۆی رابووستن (دەستەو نەزەر)، با شوێنی دانیشتی خۆی لە ناگری دۆزەخ دا دابنێ.

چونکە ئەو لە حالیکدا یە کە بابای حەز دەکات، خەلک بۆی رابووستن، دانیشتی و ئەوانیش راووستا بن، نەک ئەو بیت و ئەوانیش لەبەری ھەلسن، واتە: ھەلسان بۆ دانیشتوو، قەدەغە یە، بەلام بۆ ھاتوو، ھوکیکی دیکە ی ھە یە.

{دەلیم: بۆیەش زانایان جیاوازیان کردو لە نێوان ئەو دوو قسە یەدا کە بگوتری: (قُمْتُ إِلَيْهِ) یان (قُمْتُ لَهُ)، (قُمْتُ إِلَيْهِ) واتە: کەسیک کە دی، تۆ لەبەری ھەلسی، بەلام (قُمْتُ لَهُ) واتە: ئەو دانیشتوو تۆش لەسەر سەری رابووستی دەستەو نەزەر، بابای ھاتوو (قادم) کە دی، ئەو ی لەبەری ھەلدەستی، وەک ئەو ی لێ دی و یە کسان دەبنەو، بە پیچەوانە ی راوستانەو بۆ بابای دانیشتوو، بابای دانیشتوو لەگەڵ راوستانەو کە نایە کسانن، بەلام ئەو ی بە پتو یەو، ئەو ی لەبەریشی ھەلدەستی و بۆ پیشوازی دەچن، ھەردووکیان بە پتو یەن یە کسان دەبنەو} ^(۱).

(۱) نێوان دوو کەوانەکان قسە ی منە بۆ زیاتر روونکردنەو.

له (صحيح مسلم) يشدا هاتوه: {أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا صَلَّى بِهِمْ قَاعِدًا فِي مَرَضِهِ، وَصَلُّوا قِيَامًا، أَمَرَهُمْ بِالْقُعُودِ، وَقَالَ: لَا تَعْظُمُونِي كَمَا يَعْظُمُ الْأَعَاجِمُ بَعْضُهَا بَعْضًا} (أخرجه أبو داود: ۵۲۳۰). واته: پیغمبر ﷺ له کاتیکدا له نه خوشیی مه رگیدا به دانیشتهوه، نویژی بو مسولمانان کرد، به لام تهوان به پیوه بوون، فرمانی پیکردن به تاماژه دابنیشن و فهرمووی: وهک عهجهمه کان {واته: نامسولمانه کان} هندیکیان هندیکیان مه زن دهکن، پیوه وامامه له له گهل مندا مهکن، ریگری لی کردن که له نویژدا رابوهستن، له حالیکدا تهو دانیشتهوه، بو تهوهی وهک عهجهمه کان، {وهک نامسولمانه کان نه چن} که حکومرانه کانیان و گهوره گهوره کانیان دانیشتهوون، تهوانیش دهستهو نه زهر به پیوه پاوه ستاون.

تهوهی کۆکه رهوهی تهو بابتهیهو، تهو بابتهیهی پی چاک دهبی، بریتیه له شوینکهوتنی پیشینی چاک و، ره چاوکردنی رهوشت و ناکاره کانیان و، ههولدانیش بو تهوه به پیی توانا، به لام کهسیک بهوهوه رانه هاتبوو، یاخود نهیده زانی تهوه عادهت و نه ریتی پیشینی چاکهو، نه گهر بهو شیوهیهی خه لک پیوه راهاتوه، مامه لهی له گهلدا نه کرا، پیی وابوو ریژی لی نه گیراوهو، خراپهیه کی لی پهیداده بوو، لهو حالته دا، کام له دوو خراپه کان مه زنتره لاده بردی و، پابه ندیی بهوه یانهوه ده کری که خراپه کی که متره، ههروهک کاتیک که مروف ناچار دهبی له دوو بهرزه وهندیان یه کیکیان بفهوتینی، ته ماشا دهکات، کامیان گچکه تره، تهویان دهفهوتینی و، تهوهی گهوره تره دابینی دهکات، به لام له خراپه کان به پیچه وانهوه: ته ماشا دهکات، کامیان گهوره تره، تهویان لاده بات و گچکه کیان به ناچار بی تهحه ممول دهکات، وهک گوتراوه: {إِحْتِمَالُ أَهْوَنَ الشَّرِّينَ وَتَفْوِيتُ أَذَقِ الْمُضْلَحَتَيْنِ}.

کورتیهو پوختهی قسهی {إِبْنِ تَيْمِيَّةٍ} تهوهیه: تهوهی له فهرمایشته کان دا قه دهغه کراوه، تهوهیه که کهسیک دانیشتی و خه لکیک به پیوه بوی بوهستی، که به داخهوه هندیک له شیخه کان، موریدو مه نسوبه کانی خوین و راهیتاون،

منیش ھەركات ھەندىك لەو شىخانەم، لە كۆرۈ مەجلىسى وادا بينىن، صۇفىى و دەروېش و مورىدەكانى راۋەستابن، پىمگوتوۋە: كاك شىخ پىيان بلى: با دابنىشن! ئنجا جارى وا ھەبووھ دوو سى جار پىيگوتوون، ھەر دائەنىشتوون، دوایى گوتوویەقى: رۆلە، يان دابنىشن، يان بچنەدەر، ئىدى چوونەدەرى، بەلام نامادەنە بوون دابنىشن! ئەمەش بەپاستى نەزانىيەكى گەورەيەو، لادانىكى گەورەشە لە رىبازى پىشىنى چاك و رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھاوەلانى بەرىزى پىغەمبەر ﷺ، كە زانىوانە، پىغەمبەر ﷺ پى ناخۇشە لەبەرى ھەلسن، لەبەرى ھەلنەستاون، لە ھەموو كەسپشيان خۇشتر وىستو، ئەوھ بو كەسىك كە دانىشتوھ و خەلكى دىكەش رابوھستى.

بەلام ھەلسان بو ھاتوو (القيام للقدام) ۋەك (ابن تيمية) و (ابن كثير) گوتوويانەو، بەگشتى زانايانىش گوتوويانە، ھوكمەكەى جيايە، كەسىك كە دى، پىغەمبەرى خوا ﷺ بو خۇى پىشوازىي لە مىوانى خۇى كردو، پىشوازىي لە ھاوەلانى كردو، لە (صحيح البخاري) دا ھاتو، كە پىشوازىي لە فاتىمەى كچى كردو، ھەلسان بو باباى ھاتوو (القيام للقدام) جيايە لە راۋەستان بو باباى دانىشتوو (الوقوف للقاعد) كەواتە: راۋەستان بو دانىشتوو، قەدەغە كراو، بەلام ھەلسان بو باباى ھاتوو، بە لاي كەمەوھ رەوايە، بەلكو ۋەك (ابن تيمية) دەلى: ئەگەر عادەت و نەرىتى خەلكەكە وابى، كە ئەگەر لەبەرى ھەلنەستى و بە پىشوازىيەوھ نەچى، بە كەمپىزىي بخوئندىتەو، ئەو كاتە ئەوھ مەفسەدەيەكى گەورەيەو، پىويستە ئەو خراپە گەورەيە دەفع بكى، ئەگەر گریمان ئەوى دىكەش بە خراپە دابىزى، بەلام خراپىيەكەى كەمتە.

۵- حیکمەتە کانی خێرکردن بەر لە دواندی پێغەمبەری خوا ﷺ:

حیکمەتی چییە کە خوا فەرمانی کردووە، بەر لەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ بدوێنێ، واتە: بە شیوەی پەنامەکیی و تاییەت، یانی: چپە لەگەڵدا بکری، خێرو بەخشینی بکری؟ دەتوانین بڵێین: شەش سوودو حیکمەتی تیدا ڕەچاو کراون:

(أ) - بە گەورەگرتنی دواندی پێغەمبەری خوا ﷺ و قەدر زانیی زیاتری، بەر لەوێ خوا ﷺ ئەو فەرمانە بکات، هەرکەس چوو کاتی پێغەمبەری گرتووە ﷺ، پێویست بووبێ، یان پێویست نەبووبێ، هەندێ کەس بە ئیمتیازیان زانیووە بچن لە خزمەتیدا دابنیش و چپەیکە لەگەڵدا بکەن، یان بە گوێیدا بچڕپنن، ڕەنگە نێهتە کەشیان تەواو نەبووبێ، بە هەر حال ئەوانیش بە شەر بوون، کەواتە: یەکیک لە حیکمەتە کانی خێرکردن بەر لە دواندی پێغەمبەر ﷺ ئەو بوو، کە لەمەودوا زیاتر قەدری کاتی پێغەمبەر ﷺ کەسایەتیەکە و دواندی بزانن.

(ب) - با لە پەنای فەرماشتکردن لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ و دواندی بە شیوەی تاییەت، هەزاران و نەدارانیش سوودێک وەرگیرن لە سەرورەت و سامانی دەولەمەندان.

(ج) - وەک پێشتریش گوتمان، ئێنیو عەباس (خوا لە خۆی و باپ ڕازی بێ) دەڵێ: {أَنَّ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى شَقُّوا عَلَيْهِ، وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخْفَفَ عَنْ نَبِيِّهِ} (أخرجه الطبري: ج ۲۴، ص ۲۳۹) واتە: مسۆلمەنان زۆریان پرسیار لە پێغەمبەری خوا ﷺ کردن و قەسەیان لەگەڵدا کرد، هەتا سەغڵەتیان کردو ئەزەتیان دا، بۆیە خوا ﷺ ویستی ئەو حالەتە لەسەر پێغەمبەرەکە خۆی ﷺ سووک بکات، خۆی خواوەنی ئەوپەڕی لوتف و کەرەم و بەزەیی و، ئەوپەڕی پەنەنەزانی، زانیوێتی پێغەمبەرەکە ﷺ لە چ حالێکدا یەو، ئەوەندەش بە شەرم و شکۆ ئەدەبە، هەرگیز بە کەسیکی نەگوتووە: نەه، دەستی بە ڕووی کەسەو نەناو، بۆیە خوا ﷺ لەسەر ووی حەوت ئاسمانانەو، تەدەخولی کردووە، هەر وەک پێشتریش باسمانکرد، بۆ هامو شو کردنی مالی پێغەمبەریش

﴿خَوَّاهُ﴾ له سوورەتى (الاحزاب) دا مسوڵمانانى ئاموژگارىيى كردوھ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَبْزِينَ إِنَّهُ﴾ (۲۲) ﴿الاحزاب، واتە: ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناوھ! مەچنە مالھەكانى پىڭھەمبەرھوھ مەگەر بۆ خواردنىك دەعوەت بىكرىن، بەلام چاوھرى پىڭھەيشتنى مەكەن (كاتى پىڭھەيشتن بچنە مالى ئەوان نان بخون و، دوايى ھەلسن)، ئەمەش ھەم بۆ پىڭھەمبەر ﴿خَوَّاهُ﴾ ھەم بۆ ھەر كەسكى دىكە، كە بە شىوھەك لە شىوھەكان بە دواي پىڭھەمبەر ﴿خَوَّاهُ﴾ كەوتوھ، ئەركەكانى پىڭھەمبەر ﴿خَوَّاهُ﴾ جىبەجى دەكات، ئەو حوكمە گشتگىرە بۆ ھەموو لايەك.

(د- ﴿مُقَاتِلِ بْنِ حَيَّانٍ﴾ گوتوويەتى: ﴿إِنَّ الْأَغْنِيَاءَ غَلَبُوا الْفُقَرَاءَ عَلَى مَجْلِسِ النَّبِيِّ﴾ ﴿مِنْ مُنَاجَاتِهِ﴾^(۱)، واتە: دەولەمەندەكان زالبوون بەسەر نەدارو ھەزارەكاندا، لە كۆرو مەجلىسى پىڭھەمبەردا ﴿خَوَّاهُ﴾ لە بوارى بە تايبەت دواندى دا، بۆيە خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ فەرمانى بە دەولەمەندەكان كرد، بەرلەوھى پىڭھەمبەرى خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ بدوينن، خىرو صەدقەيەك بکەن، بۆ ئەوھى رىيان لەبەردەم دا تەخت و ئاچووخ نەبى، ھەر كاتى ويستيان پىڭھەمبەر ﴿خَوَّاهُ﴾ بدوينن، لەبەر ئەوھى ئەوان ناسراوتر بوون و بە دەرەوھتر بوون، لە پرووى كۆمەلايەتبيەوھو، پىڭھەيان بەھىزتر بووھ، بە حوكمى سەرۆھت و سامانيان و قەرەبالغى دەوروبەريان، ئەوھش شىتكى ناسايە لە ھەموو كۆمەلگاكان دا.

(ھ- سوكردن لەسەر پىڭھەمبەرى خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ لەو پرووھە كە كاتيان زۆر لىگرتوھ، پىڭھەمبەرى خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ زۆر كاروبارى ھەبووھ، ھەندى كەشيش لى نەزان بووھو سەلىقەى زۆر نەبووھ، رەنگە كاتىكى زۆرى لى گرتى بە قسەى بەلاش، يان بە قسەيەك كە نەھىتى، بۆيە خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ سنوورپكى بۆ داناون.

(و- لىك ھەلاوردنى ئەوانەى دواوژ ھەلندەبژىرن بەسەر دنيادا، كاميان ئامادەيە لەبەر ئەوھى ماوھەك بچىتە خزمەت پىڭھەمبەرى خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ و بە تايبەت بيدوينى، ھەندى لە مال و سامانەكەى خوۋى بىەخشى؟!)

(۱) مفاتيح الغيب: ج ۲۹، ص ۴۹۷، دار النشر: دار الكتب العلمية، بيروت، ۱۴۲۱ھ - ۲۰۰۰ م، الطبعة: الأولى.

(٦) - ئايا ئەو ھۆكۈمە ماوەي جەندى خاياندو؟:

زانایان له وباروهه ډاجیایان ههیه، (مَقَاتِلُ بْنُ حِیَّانٍ) ده‌لی: (بَقِیَ ذَٰلِكَ التَّكْلِیْفُ عَشْرَةَ اَیَّامٍ ثُمَّ نُسِخَ)، ټه وټه‌کدارکرکړدنه [که پېش ټه‌وهی به تایبته پیغه‌م‌بر ﷺ بدوینن، ټه‌ندازه‌یه‌ک له مال بېه‌خشن] ده‌ ږوژان به‌رده‌وام بووه، دواڼی لا‌براهه.

به لَام (الْكَلْبِي) ده لَی: (مَا بَقِيَ ذَلِكَ التَّكْلِيفُ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ، ثُمَّ نُسَخَ)،
واته تنہا سہ عاتیک (ماوہ یہ کی کہم) لہ روژیک ماہوہ، دوایی لارا۔

هه‌به‌ته هه‌چيان رايه‌كه‌يان پشت ته‌ستور نيه، به‌به‌لگه‌يه‌ك و ته‌وه
 بوچووني خويانه، ده‌گونجی حه‌فته‌يه‌كي خاياندبى، ده‌گونجى مانگيكي خاياندبى،
 ده‌گونجى چه‌ند پۆژو چه‌ند سه‌عائتيكي خاياندبى، به‌لام ته‌و دوو زانايه‌ ناويان
 گوته‌و، كه‌واته: ته‌وه ياسايه‌كي زۆر كاتيى بووه، وه‌ك دوايى له‌ خسته‌ن پړوي
 بوچوونتيكي خۆمدا زياتر ته‌وه روون ده‌كه‌وه.

(۷) - ئايا راستە ئەو ھۆكۈمە نەسخ بۆتەو؟

تاکو ئەمە بکڕیتە بەلگە لەسەر ئەوێی که له قورئاندا نایەت هەیە، نەسخ
کراوە تەوێو کاری پێ ناکرێ؟! ئیمە له سوورەتی (البقرة) که پێدا هاتم، کورتە
بایسێکم لەوێ کردو، ئەو پایەمان تەبەننێی کردو که هیچ نایەتێک له قورئاندا
نیه، ئیستا بخوێندرتەوه، کاری پێ نەکرێ^(۱)، بەلام ئەگەر گریمان نایەتێک بوو
بێ و نەسخ بووێتەوه، ئیستا له قورئاندا نەبێ، ئەوێ جیا، وەک هەندێک
له زانایان شتێکی وایان گوتو، بەلام ئەوێش یۆبستی به بەلگە ی سەلمێنەر

(۱) له کټيبي: (فورثانی مه زن له نوژده ته وه رد) تیروته سله تر باسی مه سله ی (نه سخ) مان کردوه، سه یماندوو مانه هیچ نایه ټیک له فورثان دا نیه بگونجی به نه سخراوه (مه نسوخ) داسی.

دهکات، چونکه من قه‌ناعه‌تم وایه، خوا هیچ ئایه‌تیک ی نه‌ناردوه، فه‌رمایشی خوا بئ و ئایه‌تی خوا بئ، دایه‌زاند بئ و، دوایی کاری پئ نه‌کری، به‌س حوکه‌مه‌که‌ی، چ جای بشخوئیرتیه‌وه و کاریشی پئ نه‌کری! من پئموایه که هیچ ئایه‌تیک به‌وجۆره هه‌ر نه‌بووه.

ئنجا با سه‌رنج بده‌ین:

ئایا ئەم ئایه‌ته ده‌گونجی بلێین: حوکمیکی تێدایه نه‌سخ کراوه‌ته‌وه؟

پێم وایه نه‌خێر، با له‌و باره‌وه سه‌ره‌تا پای (أبو مسلم الأصفهانی) بێنم، که یه‌کێکه له‌ زانیانی به‌رجه‌سته‌ی ڕوونکردنه‌وه‌ی ماناکانی قورئان، که من رایه‌که‌یم له‌ (فخرالدین الرازی) ده‌وه ته‌فسیری (التفسیر الکبیر) ده‌وه هێناوه.

(أبو مسلم الأصفهانی) ده‌لێ: مونا‌فقه‌کان ئاماده نه‌بوون مآلی خو‌یان به‌خشن و، کۆمه‌تیک له‌ مونا‌فقه‌کان هه‌بوون، که وازیان له‌ نی‌فاق هێنا‌بوو، به‌ ڕوآله‌ت و به‌ په‌نهانی‌ش ئی‌مانیان هێنا‌بوو، ئی‌مانیکی راسته‌قینه، ئنجا خ‌وای به‌رز ویستی نه‌وانه‌ی به‌راستی ئی‌مانیان هێنا‌وه، له‌و مونا‌فقه‌انه‌ی به‌ ڕوآله‌ت خو‌یان به‌ مس‌وڵمان پێشان ده‌دن، لێکیان هه‌لا‌وێژی و لێکیان جیا‌بکاته‌وه، بۆیه فه‌رمانی کرد، به‌وه که هه‌ر که‌سی ویستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ شی‌وه‌ی تابی‌هت بدو‌ئێ، ده‌بی خ‌یری‌ک بکاته پێش‌ده‌ستی، تا‌کو نه‌وانه‌ی ئی‌مانیکی راسته‌قینه‌یان هێنا‌وه، له‌وانه‌ی له‌سه‌ر حا‌له‌تی نی‌فاقه نه‌س‌لێه‌که‌ی خو‌یان ما‌بو‌نه‌وه، لێکیان جیا‌بکاته‌وه، ئنجا له‌ نه‌ج‌امی نه‌وه‌دا که نه‌و ئه‌رکه بو‌ ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندی‌یه دیاری‌یکراوه بو‌وه، نه‌و به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌ش تابی‌هت بو‌وه به‌وه‌نده کاته‌وه.

دوایی (فخرالدین الرازی) ده‌لێ: کورته‌ی قسه‌ی (أبو مسلم الأصفهانی) نه‌وه‌یه که نه‌و ئه‌رکه به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ ئامانجیکی دیاری‌یکراوه‌وه، هه‌ر بۆیه ده‌بو‌وا‌یه کا‌تیک نه‌و ئامانجه دیاری‌یکراوه دێته‌ دی، نه‌و حوکمه‌ش نه‌مێنی، نه‌مه‌ش پێی نا‌گوت‌ری: نه‌سخ، دوایی (الرازی) ده‌لێ: نه‌مه قسه‌یه‌کی باشه‌و هیچ عه‌یبی

نیہ، بہ لآم لہ لای زوربہی زانیان و اباوہ، کہ تہم ثایہ تہ نہ سخ کراوہ تہوہ، بہ لآم راجیایان ہہیہ لہ سہر لابہر (ناسخ) دکہی:

ا- ہہندیکیان گوتوویانہ بہ: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ جُحُودِكُمْ صَدَقَتْ ﴿۱۲﴾﴾ المجادلة،

ب- ہہندیکیان گوتوویانہ: نہ سخ بو تہوہ، بہ واجب بوونی زہکات، کہ زہکات فہرز کراوہ، تہمہ لابراوہ!

۸- رای بہندہش تہوہیہ کہ تہمہ تہنیا راہیتانی خوی پەرورہدگار بوو بو مسولمانان، لہ سہر چونیہ تہی مامہ لہ کردن لہ گہل پیغہمبہری خواہ ﷺ، پاشان لہ گہل حوکمران و بہرپرسیانی دیکہ شیان دا، کہ کم و زور بہ دوا پیغہمبہری خواہ ﷺ دہکھون، مہ بہست لی خستہ پرووی تہرکیکی شہرعیی پابہندی پیوہ کراو، نہ بووہ، تا کو بگوتری: نہ سخ بو تہوہ، ئنجا وک پیشتیش گوتمان: ہہر لہ سہرہ تاوہ خوا فہرمووی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَحِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۳﴾﴾ المجادلة، نا تہوہ بو تیوہ باشرہو پاکترہ، خوا ﷺ نہ یفہرمووی: تہوہ تہرکیک و دہ بی بیکہن و، تہ گہر نہ یکہن گونہبارن! بہ لکو فہرموویہ تی: تہوہ باشرہو پاکترہ، ئنجا ہہر تہو کاتہش فہرمووی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَحِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴﴾﴾ المجادلة، تہ گہر نہ تانبوو، خوا لیبوردهی بہ بہزہییہ، کہواتہ: ہہر تہو کاتہش بو کہسانیک کہ نہ یانبوہ، مولزہم نہ بوون و تہرکیکی گشتی نہ بووہ، پرو لہ مسولمانان بکات، بہ لکو تہرکیک بووہ پرووی لہ مسولمانانیک پارہ دارو ساماندار کردوہ، دواپی خوا ﷺ فہرمووی: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ جُحُودِكُمْ صَدَقَتْ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِمُوا أَلْمَلَوْهُ وَءَاثُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾﴾ المجادلة، واتہ: نایا ترس و بیمتان ہہ بوو، کہ پیش دواندن پیغہمبہر ﷺ بہ تاییہت، ہہندی خیرو بہ خشین و چاکہ بکہن، تہ گہر تہوہ تان نہ کرد، تہوہ خواش گہرایوہ سہرتان، نوژی بہرپابکہن و زہکات بدہن و فہرمانبہری خواو پیغہمبہری خوا ﷺ بکہن.

یائی: تہوانہ تہرکہ تہسلییہ شہرعییہ کانن، بہ لآم تہوہی دیکہ شتیکی کاتی بوو، بو راہیتانی مسولمانان، لہ بہر تہو حیکمہ تانہی باسمانکردن، کہ زیاتر

قەدرى كاتى پىغەمبەر ﷺ و، دواندى تايىه تىي پىغەمبەرى خوا ﷺ بگرن و، زۆر سەرى قال نەكەن و، رايان بهيئىي كە لە مەودوا ھەر كەسيك، ھەر كاتىك كەيفى لىبوو، نە چى بۆ لاي پىغەمبەر ﷺ و، كاتى بگري و سەرقالى بكات و، بزائى كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لەلای خواى مەزن قەدرى پاىەى زۆر بەرزە، ئەو ھەتا خوا لە سەرووى ھەوت ئاسمانانەو، باسى چۆنيەتى دواندى پىغەمبەر ﷺ و چۆنيەتى لەگەل دانىشتنى، دەكات.

ئىنجا خواى پەرۋەردگار باسى نەسخىشى نەكردو، واتە: دواى ئەو ھەش كە خوا ئەو ئايەتەى دابەزانە، ئەگەر كەسيك خىريكى كردبايە، ئىنجا چووبايە قسەى لەگەل پىغەمبەردا ﷺ كردبايە، شتىكى زۆر باشى كردو، چونكە خوا كە دەفەرموى: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ئەو بۆ ئىو ھەشترە و پاكتەر، بىگومانىش شتىك كە پاكترو ھاشتر بى، خوا نەسخى ناكات و لاينابات، واتە: دواى ئەو ھەش كە ئەو ئايەتە دابەزىو، ئەگەر كەسانىك ھەك جىيە جىكردنى ئەو فەرمانە، ھەك جىيە جى كەردنى ئەو پىنمايەى خوا، خىريكيان كردبايە، دوايى چووبانە خزمەت پىغەمبەر ﷺ قسەى تايەتيان لەگەل كردبايە، شتىكيان كردو كە بۆ ئەوان چاكترو پاكتەر، شتى ئاواش نەسخ و لا بردنى بەسەردا نايەت.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی چوارهم ❖

پیناسہی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان نو (۹) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المجادلة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۲)، تەوهری سەرەکیی ئەو نو ئایەتەش، باسی دەغەل و دوو پرووەکانەو، کەین و بەینیان لەگەڵ جولەکەکان داو، ئەو سزا سەختە لە پوژی دواییدا لەسەر ئەو چاوەرپییانەو، سەرەنجام ناوژەد کردنی ئەو دەغەلانەیه بە کۆمەڵی شەیتان (حزب الشیطان).

دوایی ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە بەربەرەکانیکەرانی و دژایەتییکەرانی خواو پێغەمبەرەکی ﷺ، لە زەبوونتێنان و نزمترین دەبن و، خواو پێغەمبەرانیشی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زāl و بالادەست دەبن.

لە کۆتاییشدا ڕاگەیانندی ئەو راستییە، کە هەر کەس بپروای بە خواو بە پوژی دوایی هەبێ، هەرگیز دۆستایەتی و خۆشەویستی، بەربەرەکانیکەرانی و، دژایەتییکەرانی خواو پێغەمبەرەکی ﷺ ناکات، هەرچەندە ئەوانە باب و پۆلەو براو خزم و ھۆزیشیان بن.

سەرەنجامیش ئەو جوړە کەسانە بە کۆمەڵی خوا (حزب الله) ناوژەد دەکرین، کە جێگایان بەهەشتەو، خواش لییان پازییەو پازیشیان دەکات.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۴) **أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** ﴿۱۵﴾ **أَتَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ** ﴿۱۶﴾ **لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ** ﴿۱۷﴾ **يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعاً فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ** ﴿۱۸﴾ **أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ**

أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُكَ أَنَا وَمُرْسِلِيكِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا يَجِدُ
قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

((ئەه‌ی موحه‌مه‌د!)) ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوه، دۆستایه‌تی کۆمه‌لێکیان کردوه، خوا لێیان تووڕه‌ بووه (که جووله‌که‌کانن)، ئەوانه‌ نه‌ له‌ ئێوه‌ و له‌وانیشن و، له‌سه‌ر (قه‌سی) درۆ سوینده‌ ده‌خۆن و ده‌شزانن (که‌ درۆزنن) ﴿١٩﴾ خوا ئازار (و سزا) یه‌کی سه‌ختی بۆ ئاماده‌ کردوون، بێگومان ئەوان (به‌و په‌فتاره‌یان) خراپترین کارده‌که‌ن ﴿٢٠﴾ سوینده‌کانیانان کردوونه‌ سوپه‌ر (بۆ خۆ پاراستن له‌ که‌شف بوون) سه‌ره‌نجام پێگریی (خه‌لک) یان کردوه‌ له‌ پێی خوا، بۆیه‌ ئازارو سزایه‌کی پێسوکه‌ریان هه‌یه‌ ﴿٢١﴾ سامان و پۆله‌کانیان له‌ به‌رانبه‌ر (سزای) خوادا، هه‌یج دادیان ناده‌ن (سوودیان پێ ناگه‌یه‌نن)، ئەوانه‌ هاوه‌لانی ئاگر (ی دۆزه‌خ)ن، تێیدا هه‌رماو ده‌بن ﴿٢٢﴾ ئەو پۆژه‌ که‌ خوا تێکرایان زیندوو ده‌کاته‌وه‌، تنجا سویندی بۆ ده‌خۆن، وه‌ک چۆن (تێستا) سوینده‌ بۆ ئێوه‌ ده‌خۆن و، پێشیان وایه‌ ئەوان له‌سه‌ر شتێکن (له‌ هه‌ق)، ئەها (بزائن!) به‌ دُنیا‌یی ئەوان درۆزنن ﴿٢٣﴾ شه‌یتان خستووێه‌ بن خۆی (به‌سه‌ریان دا زالبوو) و یادی خۆای له‌بیر بردوونه‌وه‌، ئەوانه‌ کۆمه‌لی شه‌یتانن، ئەها (وریا بن!) به‌ راستی کۆمه‌لی شه‌یتان زیانبارن ﴿٢٤﴾ به‌ دُنیا‌یی ئەوانه‌ی دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی

دەكەن، ئەوانە لە ئیو (پیزی) ھەرە زەبوونان دان ﴿۲۰﴾ خوا نووسیویەتی كە
 بێگومان خۆم و پێغەمبەرە ئام زال دەبین، (بەسەر ناھەزاند) بە دڵنیایی خوا
 بەھیزی بالادەستە ﴿۲۱﴾ كۆمە ئیكت چنگ ناكەون، بڕوایان بە خواو پۆزی دواپی
 بێ، كە سێکیان خوشبووی كە دژایەتیی خواو پێغەمبەرەكە ی دەكات، ھەرچەندە
 بابیان، یان كۆریان، یان بڕایان، یان ھۆزیان بێ، ئەوانە (خوا) بڕوای لە دڵیاندا
 نووسیوە (و چەسپاندووە) و، بە ڕووچێك لەلایەن خۆیەو پشستگیری كردوون و،
 دەیانخاتە باخانیكەو ڕووباریان بە ژێردا دەپۆن، تێیاندا ھەرماون، خوا لێیان
 رازییەو (ئەوانیش) لێی رازیین، ئەوانە كۆمە لێ خوان، ئەھا (بزانی!) بەس
 كۆمە لێ خوا سەرفراز (و بە مراد گەشتوو) ن ﴿۲۲﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(أَيُّمُهُمْ): (الْأَيُّمَانُ: جَمْعُ الْيَمِينِ وَأَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْخَلِيفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ
 الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُخَالِفُ)، (أَيُّمَان) كَوَى (يَمِينٌ) ه، لە ئەسڵدا بە
 مانای ئەو ئەندامەیە، واتە: دەست، بە لام سوێند خواردن، كە وشە ی (يَمِينٌ)
 ی بۆ خوازاراوەتەو، لەو ڕووەوەیە كە بابای پەیماندارو بابای بەلێندەر بە
 كەسێك، دەست دەخاتە ئیو دەستی.

(جُنَّةٌ): (الْمَجَنُّ وَالْمَجَنَّةُ: التَّرْسُ الَّذِي يَجُنُّ صَاحِبُهُ، جَاءَ فِي الْحَدِيثِ: الصَّيَامُ جُنَّةٌ)،
 (جُنَّةٌ) بە مانای قەلغان، سوپەر، (مَجَنُّ وَ مَجَنَّةٌ) بەو قەلغانە دەگوترێ: كە
 خاوەنەكە ی دەپاریزی و دەپۆشی {لە كاتی شەردا، بە کاریان ھێناو، مەتال و
 سوپەری پێ دەلێن، قەلغانی پێ دەلێن} لە فەرماشتی پێغەمبەردا ھاتووە ﷺ:
 {الصَّيَامُ جُنَّةٌ}، واتە: پۆژوو گرتن قەلغانە، سوپەرە {چونكە خاوەنەكە ی دەپاریزی
 لە شەیتان و، لە خوتخوتەو دندەكانی، وەك تیر وان، كە بابای جەنگاوەر بۆ
 بەرانبەرەكە ی دەیانھاوی}.

(أَسْخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ): شهیتان خستونیه ژیر رکئیفی خوئی، یان: وه بن خوئی داون و به سهریان دا زالبووه، (الْحَوْذُ: أَنْ يَتَّبِعَ السَّائِقُ مَحَاذِي الْبَعِيْرِ، أَي: أَدْبَارَ فَخِذِيهِ فَيَعْتَفَ فِي سَوْفِهِ، اسْتَخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ: اسْتَأْفَقَهُمْ مُسْتَوْلِيًا عَلَيْهِمْ)، (خَوْذُ: بریتیه له وهی که بابای لیخو، که نازهل لی ده خوړی و حوشران لی ده خوړی، به تاییه ت شوین سمته کانی حوشر بکهوئی، {پشتی پانه کانی} و به توندی لی بخوړی، نجا نه گهر حوشره، هیستره، گویدریرزه، به نه قیزه تیوهی بژهنی، یان به قه مچی لی بدات، تاکو چاکتر بروا، (أَسْخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ) واته: شهیتان لیخوړیون و به سهریاندا زالبووه و خستونیه ژیر رکئیفی خویه وه.

(حَرْبُ): (الْحَرْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غَلْظُ)، (حَرْبُ): بریتیه له کومه لیک زبری و پته ویی و قاییم و قولیان تیدابی.

(مُحَادُّونَ اللَّهِ وَرُسُلَهُ): دژایه تی خواو پیغه مبه ره که هی ښه ده کهن، (مُحَادُّونَ) واته: سه ریچی ده کهن، (الْحَدُّ: الْمَنْعُ، حَدٌّ) به مانای نه هیشتنه، (الْمُحَادَّةُ: الْمُخَالَفَةُ، وَمَنْعٌ مَا يَجِبُ عَلَيْهِ)، (مُحَادَّةُ) به مانای سه ریچی کړدن و، نه وهی له سه ری پیوسته لاملی لی بکات و، ناماده نه بی جیه جی بکات.

(يُؤَادُّونَ): خوشیانده وین، دوستایه تیان ده کهن، (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا: أَحْبَبْتُهُ، وَالْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَهَمْنِي كُونِهِ، يُؤَادُّونَ: يُؤَالُونَ وَيُظَاهِرُونَ)، نه گهر که سیک بللی: نه و پیاوهم خوشده و، ده لی: (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا)، به خوشیستی که نه و پیاوهم خوشیستوه، (وَدُّ) بریتیه له خوشیستنی شتیک و، تاوات پی خواستنی، (يُؤَادُّونَ) به مانای دوستایه تیان له گهل ده کهن و پشتگیریان ده کهن.

(كُتِبَ): نووسراوه، تومار کراوه، چه سپیناوه، (يَعْرِى بِالْكِتَابَةِ عَنِ الْإِبْطَاتِ وَالتَّقْدِيرِ وَالْإِجَابِ وَالْفَرْضِ وَالْعَزْمِ)، نووسین به کارده هیرنی بو ته عبیر کړدن له: چه سپاندنی شتیک و نه اندازه گیری کړدن شتیک و پیوسته کړدن شتیک، برینی شتیک و، بریاردانی شتیک.

(وَأَيَّدَهُم): (أَيَّدَ: فَعَّلَ مِنَ الْأَيْدِ، أَي: الْقُوَّةِ الشَّدِيدَةِ)، (أَيَّدَ): به مانای هیژ، نجا (أَيَّدَ)، (فَعَّلَ) یه له وه، واته: پشتگیری کردوه به ته وایی، (يُؤَيِّدُ: يَكْتُرُ تَأْيِيدُهُ، أَيْدَهُ تَأْيِيدًا: قَوَاهُ، وَفَاعِلُهُ مُؤَيِّدٌ)، (يُؤَيِّدُ) زۆر پشتگیری دهکات، (أَيَّدَهُ تَأْيِيدًا) واته: به هیژی کرد، بکهری (أَيَّدَ) بریتیه له (مُؤَيِّدٌ) پشتگیریکهر، (مُؤَيِّدٌ) پشتگیریکراو.

(بِرُوحٍ مِّنْهُ): به ږووحیک له لایهن خویره وه، (الرُّوحُ هُنَا: عِنَايَةُ اللَّهِ وَلُطْفُهُ)، ږووح لیره دا مهبهست پیی تاگا لیووونی خواو میهره بانیی و سۆزو په رۆشی خوایه، بۆ ئهو مروقه، یان بۆ ئهو خه لکه.

(الْمُفْلِحُونَ): (الْفَلَحُ: الشَّقُّ، الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ: يُشَقُّ، الْفَلَاحُ: الْأَكَارُ الزَّارِعُ، لِأَنَّهُ يُفْلِحُ الْأَرْضَ، وَالْفَلَاحُ: إِذْرَاكَ الْبُغْيَةِ وَالظَّفَرِ، فَالْفَلَاحُ الدِّيُونِيُّ: الظَّفَرُ بِالسَّعَادَاتِ الَّتِي تَطِيبُ بِهَا حَيَاةَ الدُّنْيَا، وَهُوَ الْبَقَاءُ وَالْغِنَى وَالْعِزُّ، وَالْفَلَاحُ الْأُخْرَوِيُّ: بَقَاءُ بِلَا فِتْنَةٍ، وَغِنَاءُ بِلَا فَقْرٍ، وَعِزٌّ بِلَا ذُلٍّ، وَعِلْمٌ بِلَا جَهْلِ)، (مُفْلِحُونَ) کوی (مُفْلِحٌ) ه، له سهر کیشی (مُفْعِلٌ) هو ناوی بکهر (إِسْمُ فاعِلٍ) ه، واته: بابای سهر فراز به مراد گه یشتوو، ئایا له چیه وه هاتوه؟ له (فَلَحَ) وه هاتوه، واته: له تکردن، عه ره ب گوتوو یانه: (الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ)، ئاسن به ئاسن ده قلیشتری، له ت ده کری، (فَلَاحٌ) جوتیار بۆچی پیی ده گوتری: جوتیار؟ چونکه زه وییه که ده کیلی و ده یقه لیشی تا کو نه مامی تیدا بنیژی، یاخود تووی تیدا بچینی، (فَلَاحٌ) واته: به بی گیره (شَدَّةٌ) بریتیه: له به مراد گه یشتن و، به ئامانج گه یشتن.

ئویش دوو جوړه (راغب الأصفهانی) ده لی: سهر فرازی و به مراد گه یشتنی دنیا، بریتیه له وه ده ست هینانی ئهو به خته وه رییانه ی ژیا نی دنیا یان پیخوشده بی، که سی شتن:

مانه وه، بی نیازی، بالاده ستی.

به لام سهر فرازی ږوژی دواپی، چوار شته:

مانه وه بهی مردن، بی نیازی بهی هزاری، بالادهستی بهی زه بوونی،
زانباری بهی نه زانی.

ئهوانهش ته نیا له بهههشتدا، بۆ مرووف دهسته بهر ده بن.

هوئی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

له باره ی هوئی هاتنه خواره وهی ئه و ئایه ته موباره که وهی ده فهرمووی: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ (۱۸) ﴿يَوْمَ﴾
ئهم گێردراوه یه دینین:

اعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا فِي ظِلِّ حُجْرَةٍ مِنْ حَجَرِهِ، وَعِنْدَهُ نَفَرٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ: إِنَّهُ سَيَأْتِيكُمْ إِنْسَانٌ فَيَنْظُرُ إِلَيْكُمْ بِعَيْنِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا جَاءَكُمْ فَلَا تَكَلِّمُوهُ، فَلَمْ يَلْبَثُوا أَنْ طَلَعَ عَلَيْهِمْ رَجُلٌ أَرْرَقُ، فَقَالَ حِينَ رَأَاهُ: عَلَامَ تَشْتُمْنِي أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ؟ فَقَالَ: ذَرْنِي أَتَيْكَ بِهِمْ، فَحَلَفُوا وَاعْتَذَرُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ (۱۸) ﴿يَوْمَ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج، ۱، ص ۲۶۷، ۲۴۰، ۳۵۰، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۱۷، والطبراني: ۱۲۳۰۷ والبخاري: ۲۲۱۲، انظر: الإستهيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۴۹، إسناده صحيح).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس ﷺ ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له سیبه ری ژووریک له ژووره کانی دانیشتبوو، خه ریک بوو سیبه ره که کورت بیته وه، (واته: بایى ئه وه نده نه بی سیبه ری لییکات و، بکه ویته به رخوړ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ئیستا پیاوړیک دئ بۆ لاتان، به چاوی شه بتان ته ماشاتان ده کات، ئه گهر هات بۆ لاتان مه یدوینن، هینده ی پئ نه چوو پیاوړیک هات، پیغه مبه ره ﷺ بانگی کردو فهرمووی: بۆچی خووت و هاوه له کانت جیتیوو قسه ی ناشیرینم پئ ده لئین؟ گوئی: بانگیان ده که م (واته: ده چم ره فیه که کانم بانگ ده که م، بۆ ئه وه ی پاکانه ت

بۇ بىكەن { كە بانگى كىردن دەستىيان كىرد بە سوئند بە خوا خواردن و پۆزىش
 ھىنانەھە، كە ئەۋەيان نەكردو، وايان نەگوتو، ھەتا پىغەمبەر ﷺ چاوپۆشىي
 لىكىردن { لەو بارەوہ خوا (عزوجل) ئەو ئايەتە موبارەكەي دابەزاند، واتە: ئەو
 پۆزەش كە خوا زىندوويان دەكاتەو، سوئندى بۇ دەخۇن، ۋەك چۆن سوئند بۇ
 ئيوە دەخۇن، پىشيان واىە لەسەر شتىكن لە ھەق، ئاگادار بن! ھەر ئەوانەن
 درۆزنى راستەقىنە، ۋەك جگە لەوان كەس درۆى نەكرد بى، ھىندە درۆزىن.

مانای گشتی ئايەتەكان

خوا ﷺ لە كۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكەي (المجادلة) دا، ۋەك پىشتىرىش
 لە پىناسەي ئەم دەرسەدا گوتمان، سەرەتا باسى دەغلەل و موناقيقەكان دەكات،
 كە كەين و بەنيان لەگەل جوولەكەكان دايە، ئەۋەش كە ھۆكارى ئەۋەيە
 خۇيان پەنھان بىكەن و، مسولمانان نەيانناسن، بىرىتە لە زۆر سوئند خواردنيان،
 سوئندەكانيان كىردوونە مەتال و قەلغان و بۆسەر سەرى خۇيانيان بەكاردينن،
 ھەر لەگەل كەسىك تەنگى پى ھەلچىنن و سەغلەق كىردن، بۆچى واتانگوت؟
 بۆچى واتانكرد؟ سوئند دەخۇن و، خەلكىكى سادەو دلسافىش ھەيە، بىروا بە
 سوئندە درۆيەكانيان دەكات، ئنجا خوا ﷺ ئەوانە بە كۆمەلى شەيتان دەناسىتى،
 دوايش خوا ﷺ ئەۋە پادەگەيەننى كە بە دلىيائى خواو پىغەمبەرەكەي ﷺ
 سەرەكەوتوون و، زاللىن بەسەر ئەوانەدا، كە دژايەتتيان دەكەن.

دوايى خوا ﷺ ئەۋە بە پىغەمبەرەكەي و، ھەر خوينەرىكى دىكەي قورئان
 پادەگەيەننى، كە تۆ ھەرگىز كەسائىكت دەست ناكەوئى، بىروايان بە خواو بە
 پۆزى دوايى بى، دۆستايەتتى و خۆشەويستىي و نىزىكىيان لەگەل كەسائىكدا
 ھەبى، كە دژى خواو پىغەمبەرەكەيىنى، ھەرچەندە ئەو كەسانە باب و براو
 كوپرۇ خىزم و ەشىرەتشيان بن.

دوایی خوا ﷺ مه دحی ئەو جوړه که سانه ده کات، که خوا ﷺ ټیماڼی له دلدا چه سپاندوون و، به ړووح له لایه ن خوږه وه به هیزی کردوون و، ئەوانه شوین و جیگاو ړیگیان به هه شته، لهویدا هه رماو ده بن و، به کومه لای خوا (حزب الله) ش ده یاننا سیڼی.

سهره تا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ټایا سهرنجت نه داوه ته ئەو که سانه ی، دۆستایه تی کومه لایک ده کهن، خوا لایان تووره بووه! ئەم (آلَم تَر) ده گونجی ړووی دواندن له پیغه مبه ری خاتم بئ ﷺ که ئەوه زیاتر پیده چئ و، ده شگونجی ړووی دواندن له هه ر که سیڅ بئ، به بئ دیاریک کردن، ئەی مروؤف! ئەی هه ر که سیڅ که قورڼان ده خوښه وه هه ر که سیڅ له کومه لگادا ده ژی! ټایا تو سهرنجی ئەوانه ت نه داوه دۆستایه تی کومه لایک ده کهن، خوا لایان تووره بووه! هه موو ړوونکه ره وانی قورڼان له سه ر ئەوه یه کده ننگن، که مه به ست له وانه جووله که کانن، چونکه خوا ﷺ له چه ند شوینی قورڼاندا، جووله که کانی به وه ناوزه د کردوون، که لایان تووره یه، وه ک له سووره تی (المائدة) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (١٠)، المائدة، واته: بلئ ټایا هه وائتان بده من به سزای خراپتر له وه له لای خوا؟ که سانیکن خوا لایان تووره بووه مه یموون و به راز گه لی تیدا په خساندوون و، طاغووتیان په رسته وه، ئەوانه پیگه یان خراپتره وه، گومراترن له راسته پری.

بیگومان ئەوانه ش که خوا هه ندیکانی مه سخ کردوون به شیوه ی مه یموون و به راز، جووله که کان بوون، که به (أصحاب السبت) ناسراون و به سه رهاته که یان له سووره تی (الأعراف) دا هاتوه^(۱)، که واته: میصداقی یه که م (یه که مین کومه لایک که ئەم پیناسه ی «تووره یی خویان له سه ر چه سپیوه» به سه ریاندا بچه سپن) جووله که کان بوون، به لام هه ر که سیڅی دیکه ش، وه ک جووله که کان بکات، دیاره

خوا ھەر لىتى توورپەيە، خوا تەنيا لە جوولەكەكان توورپە نەبوو، خوای دادگەر بۆيە لە جولەكەكان توورپە بوو، چونكە ھەقيان ناسىبوو و شوئى نەكەوتن، ھەر بۆيە لە سوورپەتى (الفاتحة) دا، كە خوا لەسەر زمانى بەندە چاكەكانى دەفەر موى: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝﴾ الفاتحة، واتە: بمانخە سەر پىي پاست يان: لەسەر پىي پاست بەردەوامان بكە، پىي ئەوانەي چاكەت لەگەڵ دا كردوون، نەك پىي لىتوورپە بووان و، نەك پىي گومرا بووان.

لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ھاو: ﴿إِنَّ الْمَغْضُوبَ عَلَيْهِمْ: الْيَهُودَ، وَإِنَّ الضَّالِّينَ: النَّصَارَى﴾^(۱)، واتە: لىتوورپە بووان، غەزەب لىگىراوان، جوولەكەكانن، لەبەر ئەوئى ھەقيان ناسى و شوئى نەكەوتن و، گومرا بووان و سەرگەردانان نەصرانىيەكان بوون، لەبەر ئەوئى بە پىيان نەزانى و، سەريان لە خۆيان شىواند، چونكە ھەندىكيان بە دواي ھوكمرانەكان كەوتن و، ھەندىكيشيان لەبەر دەمارگىرى و خۆشويستيان بۆ عىساي كورى مەريەم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خۆشويستيان بۆ نەصرانىيەت، پىي لىگرتن، چاوو عەقڵ و دلى خۆيان بكەنەو، بە پرووى دوا پەيامى خواي پەرورەدگاردا، لە ھالىكدا عىساش موژدەي پىدا بوون، كە لە دواي مەن پىغەمبەريك دى بە ناوى ئەحمەد ﷺ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ الف.ص.

﴿مَا هُمْ بِمَنْكُم وَلَا مِنْهُمْ﴾، ئەوانەي دۆستايەتیی ئەوانە دەكەن، كە خوا لىيان توورپە بوو، واتە: دۆستايەتیی و كەين و بەنيان لەگەڵ جوولەكەكان دا ھەيە، شتى ژىر بە ژىريان ھەيە: لە ئىو نەين كە مەبەست پىيان موناقيق و دەغەلەكانن، مسولمان و برودارنەين، با خۆشيان بە مسولمان پىشان بەدن، ﴿وَلَا مِنْهُمْ﴾، لە جوولەكەكانىش نەين، چونكە بىپروان، پروايان بە ھىچ كىتيان نەي، ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى

(۱) المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص ۲۷، رواه أحمد والترمذي.

اَلْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱﴾ سویندیش له سهر درۆ ده خوون و ده شزانن (که درۆ ده کهن)،
 ئنجا که سیک سویند بخوات و بشزانن سوینده که شی درۆیه، ئەوه پیتی ده گوتری:
 (اليمين الغموس) سویندی نقوومکه، چونکه خاوه نه که ی له گوناح دا نقووم
 ده کات، جاری وا هه یه که سیک که سویند ده خوات، گومانیکی هه یه، یان هه ر
 به راستی پیتی وایه، شته که وایه، ئەوه له و پوووه که مته رخه میی کردوه، که
 سویندی خواردوه و گونا حباره، ده بووایه، چاکتر شته که ساغ بکاته وه، به رله وه ی
 سویندی له سهر بخوات، به لām جاری وا هه یه گونا هباریش نیه، ئەگه ر قه ناعه قی
 ته وای و ابووبی و، هه وللی خویشی دابی بۆ ساغ کردنه وه ی شته که وه، مه به ستی
 له سوینده که ش ئەوه نه بی، حه قی که سیک دیکه بخوات، یان ناهه قیه کی
 خو ی بکاته هه ق، به لām سویندی به درۆ: (اليمين الغموس) ی ناو نراوه و، پیشی
 ده گوتری: (قول الزور، وشهادة الزور) قسه ی درۆو شایه دیی به درۆ، که سیک
 بزانی درۆ شه و بیانی، ئەوه گونا هه که ی زۆر گه وره یه.

﴿۲﴾ اَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ﴿۲﴾ خوا نازارو سزایه کی سه خت و توندی بۆ ئاماده
 کردوون، ﴿۳﴾ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳﴾ به دنیایی ئەوه ی ده یکه ن خراپترین
 کرده وه یه، خراپترین شته که ئەوانه ئەنجامی ده دن.

﴿۴﴾ اتَّخَذُوا اٰیْمَنَهُمْ جُنَّةً ﴿۴﴾ سوینده کانی خو یانیان کردوونه سوپه ر، کردوونه مه تال
 و قه لغان و به لاگیره وه و پاریزه ر، ﴿۵﴾ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴿۵﴾ له ئەنجامی ئەوه دا،
 خه لکیان له رپی خوا لادوه، ئەگه ر (صَدَّ) به تپه که ر بۆ به رکار (متعذی)
 به کارهاتبی، به لām ئەگه ر به (لازم) واته: به کورته لا توو له سهر بکه ر، به کارهاتبی،
 ﴿۶﴾ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴿۶﴾ واته: خو یان له رپی خوا لایندا، چونکه (صَدَّ) به مانای
 (انصرف) لایداو، به مانای (صرف)، خه لکی لادا، واته: بۆ خو ی لایدا، یان خه لکی
 لادا، به هه ردوو واتایه که به کارهاتوه، ﴿۷﴾ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۷﴾ بۆیه ئەوانه نازارو
 سزایه کی پيسواکه رو زه بوونکه ریان بۆ هه یه.

﴿لَنْ نَعْفِيَ عَنْهُمْ أَمْرَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، سامانه کانیان و پۆله کانیان له به رانبهر خوادا هیچ سوودیان پێ ناگهیەنن، هیچ ئەندازیهک له سوود، واته: له به رانبهر سزاو تۆلهو جهزربهی خوادا، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئەوانه هاوۀلانی ناگرن، یاخود خاوەنانی ناگرن و، له نێو ناگری دۆزه خدا هەرماو دەبن.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْطِفُونَ لَهُمْ كُلًّا مِمَّا كَفَرُوا﴾، ئەو پۆژەیی خوا زیندووێان دەکاتەو، سوێندی بۆ دەخۆن، وەک چۆن تێستا سوێندی بە درۆ، بۆ تێو دەخۆن، لەو پۆژەشدا که خوا زیندووێان دەکاتەو، که پۆژی قیامەتە، لەوێش سوێندی بە درۆی بۆ دەخۆن، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، پێشیان وایه لهسەر شتیکن، واته: لهسەر شتیکن له ههق، ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، ناگاداربن! ههر ئەوانه درۆزن، واته: درۆکەری بە راستیی ئەوانه.

که دەفهرموێ: ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، پێیان وایه لهسەر شتیکن، واته: ئەو کوفرو نیفاقه، وایه له دڵیاندا جێگیر بووه، لەوێش ههڵناکه نرێ، وەک چۆن لێره به هه ندیك خه یال و ئەندیشهو، خۆزگهی پووج، خۆیان ههڵخه له تاندوه، ئەو حاله ته له گه لێاندا بهردهوام ده بێ و، لەوێش پێیان وایه لهسەر پێیه کی راستی، یان پێیان وایه شتیکیان به دهسته وه.

یاخود: مه به ست ئەوه یه که لهوێ ئەو حاله تهبان بۆ دروست ده بێ و، پێیان وایه، ئەوانیش لهسەر شتیکن، به لām خوا ده فهرموێ: ناگاداربن! ئەوانه درۆزن.

﴿أَسْخَرُوا عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنسَهُمْ وَكَّرَ اللَّهُ﴾، شه یه تان خستوو نه ژیر پکیفی خۆی و، وه بن خۆی داو و، دهستی به سه ردا گرتو و، به سه ریاندا زالبوو، یادی خوای له بیر بردوو نه وه، ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾، ئەوانه کۆمه لێ شه یه تان، دهسته و تا قمی شه یه تان، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ناگادار بن! کۆمه لێ شه یه تان ههر ئەوان، زیانباری راسته قینه.

نجا خوا ﴿١﴾ دواي باسي نهو دهغل و موناقيق و دل نه خوشانهو، كه ين و به پنيان به تايهت له گهل جووله كه كاندا، باسي بابه تيكى ديكه دهكات: ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلَىٰ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٣﴾ به دلنيايي نهوانه ي بهر بهر كهاني و دژايه تسي خواو پيغه مبه ره كه ي ﴿٤﴾ دهكهن، نا نهوانه له ريزي هه ره زه بوونانن، له ريزي هه ره چاو بهر ده ژيرو ريسوايانن، يا خود: له ريزي هه ره بن دهسه لاتان و ملكه چانن، ﴿٥﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا أَنَا وَرُسُلُ ﴿٦﴾ خوا نووسيويه تي و تواماري كردوه: من و پيغه مبه رانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زال ده بين، سه ركه وتوو و زالين به سه ر ناحه زاندا، ﴿٧﴾ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٨﴾ به دلنيايي خوا به هي زي بالاده ست و زاله، هه لبه ته خوا هه ر زاله، به لام مه به ست لي ره دا كه دهفه رموي: (لَأَعْلَيْنَا) واته: پيغه مبه رانيك كه خوا ناردووني، زال ده بن به سه ر نه يارو ناحه زه كانياندا، به لام خوا ﴿٩﴾ خَوِيَ پيغه مبه راني (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له خزمهت خويدا باسكردوون، واته: كه سيك كه دژايه تسي پيغه مبه راني خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهكات، دژايه تسي خوا دهكات و، پيغه مبه راني خواش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كه زالده بن و سه رده كه ون به سه ر نه يارانيان دا، نه وه سه رخستني خوي پهروده رگارو سه ركه وتني خوايه ﴿١٠﴾ له سه ركه وتني پيغه مبه ران دا بهر جهسته بووه، نه وه ش شتيكه كو تايي پيها توه، چونكه خوا خاوه تي نه وپه ري هيرو دهسه لات و زالييه.

كه دهفه رموي: به دلنيايي نهوانه ي دژايه تسي خواو پيغه مبه ره كه ي ﴿١١﴾ دهكهن، نهوانه له هه ره زه بوونانن، به دلنيايي مه به ست پتي به پله ي يه كه م روي دوايه، كه تييدا زور زه بوون و ريسوا ده بن، چونكه كه سانيك هه ن، دژايه تسي خواو پيغه مبه ره كه شي ﴿١٢﴾ دهكهن، به لام له دنيا دا زه بووني و ريسوايان پتوه ديار نابي و، به بالا دهستي و زاليي و فيرعه و نايه تسي ده مي ننه وه.

به لام نه و واتايه شي هه يه كه هه ر كاتيک نه هلي ثيمان هه بن و، شويني پيغه مبه ري خوا بكه ون، له گهل نه هلي كوفردا روه به روو ببنه وه، له دنيا شدا دوژمناني خواو پيغه مبه ري خوا، زه بوون و ريسواو شه رمه زار ده بن.

هەروەها کە دەشفەرموئى: خوا تۆمارى کردو: من و پىڭەمبەرانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سەرکەوتوو و زالىن، ئەمەش دوو واتای هەن: یەکەم پۆژى دواى، دووهم: سەرکەوتنى پىڭەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە ڕووى مەعنەوییەوه، وەک بەلگەدارى و، هەق پێبوون و سەر بەرزى، کە ئەمەش بۆ هەموو پىڭەمبەرانى پایه بەرزى خوا مسۆگەر و دەستەبەر کراوه.

واتایە کى دیکەش ئەو یە: زالبوونى پىڭەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە مەیدان دا، بە سەر ناحەزاناندا، لە کاتى ڕووبە ڕوو بوونەوه دا، دەبى و، هیچ پىڭەمبەرانى کەمان نەبینیوه لە گەڵ دوژمنەکانى دا ڕووبە ڕوو بوو بێتەوه و خۆى مۆتەعال سەرى نەخستى و دوژمنەکانى زەبوون و ڕیسوا نەکردبن، بەلام پىڭەمبەرانىک ﷺ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە ئەو یان بۆ نە ڕەخساون، لە گەڵ دوژمنەکانیان دا، بە هێز ڕووبە ڕوو ببنەوه، وەک زەکەریا و یحیا علیهما السلام و هەندىک لە پىڭەمبەرانى دیکەى خوا، وەک پىڭەمبەرانىک کە خوا دەر بازى کردوون و، گەلە کافرەکانیانى لە بەین بردوون، ئەوانە لە پۆژى دوایدا زال و سەرکەوتوو دەبن، بە سەر نەیارەکانیاندا کە لە راستى دا سەرکەوتن ئەو یە، کە لە ویدا دیتەدى، بەلام لە ڕووى مەعنەوییەوه، لە ڕووى بەلگە و دەلیل و، ڕووى هەق پێبوونەوه، لە ڕووى سەر بەرزى و پاکى و چاکىیهوه، بێگومان بۆ هەموو پىڭەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەو سەرکەوتن و سەر بەرزى، دەستەبەر کراوه.

لە کۆتایى دا، خوا ﷻ باسى کۆمەلى خۆى دەکات و دەفەرموئى: ﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، هیچ کۆمەلىکت دەست ناکهوى، بڕوایان بە خواو بە پۆژى دواى بى، دەست ناکهون و، هەرگیز نابن، ﴿يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، کە خوشەویستى و دۆستایەتیان هەبى لە گەڵ کە سێکدا، کە دژى خواو پىڭەمبەرە کە یەق ﷻ و، دژایەتى و بەر بەرەکانى خواو پىڭەمبەرى کردو، هەرگیز کۆمەلىکت دەست ناکهون، بڕوایان بە خواو بە پۆژى دواى

ههبن، دۆستایه تی و خوْشه ویستی له گهَل که سیک دا بکهن، که دژی خواو پیغه مبه ره که یه تی، واته: ههر که سیک دۆستایه تی و نزیکیی له گهَل که سیک دا بکات، که دژی خواو پیغه مبه ره که یه تی، ئه وه دیاره برِوا ی به خواو به رِوژی دوا یی نیه.

﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ ههرچه نده بابیشیان بن، کوریشیان بن، براشیان بن، هۆزو عه شیره تیشیان بن، واته: ههرچه نده نیزیکترین که سیشیان بن، مادام دژایه تی خواو پیغه مبه ری خوا بکهن ﴿ههر که سیک برِوا ی به خواو به رِوژی دوا یی بی، دۆستایه تی و خوْشه ویستی له گهَل که سی وادا نابن، ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، ئا ئه وانه خوا ئیمانی له دلدا چه سپاندوون، ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾، له لایه ن خوْشیه وه به روو حیک به هیزی کردوون، پشتگیری و توندو توَل و قاییمی کردوون، ﴿وَيَدْلُغُهُمْ جَبَلٌ مِّنْ ثَعْلَبٍ﴾، ده شیان خاته چهنده باخیکه وه که روو باریان به ژیردا ده رِوَن، واته: روو بار به ژیر دره خته کانیان ده رِوَن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به هه می شه یی تییاندا ده میننه وه.

که ده فهرمو ی: ده یان خاته نیو چهنده باخیکه وه، روو باریان به ژیردا ده رِوَن، واته: تو که له دوور را ته ماشای شوینی برِواداران ده که ی، ههر باخ و گوَل و گوَل زارو سه وزایی دپته به رچاوت، ئه گه رنا به س باخی رووت نیه، به لکو کۆشک و ته لاریان تیدایه و، هه موو ئه و شتانه یان تیدا هه ن، که بو ژیا نکی هه می شه یی به رده وام پیو یستن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، واته: ههرماو ده بن له ویدا، هه می شه یی و ده بن، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا له وان پازییه و، ئه وانیش له خوا پازیین، ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، ئا ئه وانه کۆمه لی خوان، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ناگا داربن! به دنیایی کۆمه لی خوا سه رفرازن، به مراد گه یشتوون، ته نیا ئه وانه ئامانج ده پینکن.

له کۆتایی تهفسیرو مانای گشتیی ئەم ئایەته موبارەکانەدا دەلیین:

لێره خوا ﷻ هەم پێناسەی کۆمەڵی شەیتانی کردووە، هەم پێناسەی کۆمەڵی خۆی کردووە، پێناسەی کۆمەڵی شەیتانی کردووە بە چەند سیفەتیک، بەلام تاییبەتمەندترین سیفەتیان ئەوەیە، که کەین و بەنیان هەیه، له گەڵ جووله که کاند، له گەڵ که سائیکدا که خوا لیان توورەیه، ئنجا ئەگەر جووله که کان، ئەگەر هەر که سیک دیکه، خوا له بیروایان توورەیه، خوا له و که سانه توورەیه که دژینی، دژی پێغه مبه ره کهینی و دژی په یامه کهینی، ئنجا تاییبەتمەندترین سیفەت و خەسلەتی تاقم و پیری شەیتان - که لێره دا باسی مونا فیق و دەغەلەکانە - ئەوەیه که کەین و بەین و دۆستایەتی و نیزیکیان هەیه، له گەڵ که سائیکدا که خوا لیان توورەیه و غەزەبی لیگرتوون، به تاییهت جووله که کان.

تاییبەتمەندترین سیفەتی کۆمەڵی خواش، ئەوەیه که هەموو په یوه ندیه کان دەپچرێنن له گەڵ نزیکترین که سانیان دا، مادام ئەو نزیکترین که سانه یان دژی خواو پێغه مبه ری خوا ﷻ بن، هەموو په یوه ندیه کیان له گەڵ دا دەپچرێنن و خۆشیان ناوین و که بقیان پێیان نایهت، به پێچه وانە ی مونا فیق و دەغەلەکانەوه، به پێچه وانە ی کۆمەڵی شەیتانەوه، ئەوان له گەڵ ئەوانەدا دۆستایەتیان هەیه، که خوا لیان توورەیه، که چی ئیمانداران هەر که سیک به ره ره کانپی خواو پێغه مبه ره که ی بکات ﷻ، هەر که سن دژی خواو پێغه مبه ری خوا ﷻ با نزیکترین که سیان بن، نه که هەر جووله که، به لکو ئەگەر باب و براو کوړو عەشیرهت و خزمیشیان بن، دۆستایەتیان ناکهن و، په یوه ندیه کان یان له گەڵدا دەپچرێنن، ئنجا که سائیکی ئاوا شایسته ن پێیان بگوتری: کۆمەڵی خوا.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سەرنجراكىشانى خوا ﷻ بەرەو لاي كەسانىك كە دۇستايەتتى و كەين و بهينيان لەگەل كۆمەلىكى لىتوورەى خوا گرتوودا ھەيەو، درۆ دەكەن و، سوئندە درۆيەكانيان، كردوون بە سوپەرو قەلغان، خۇيانيان پى پەنا بدەن، لە قىامەتەشدا ديسان سوئندى درۆ بۆ خوا دەخۇن و، پىيان وايە شىتيكان بەدەستەويە لە ھەق و، شەيتان خستوونىە ژىر پكىفى خۆى و، كردوونى بە كۆمەل و شوئىنكەوتووى خۆى:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝١٦﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨﴾ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٩﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿٢٠﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢١﴾﴾

شىكرىدەنەھى ئەم ئايەتەنە، لە ھەق دە بىرگەدا:

خوا ﷻ - ھەك لە ماناي گشتىيەكەيدا باسماىكرد - لەم ئايەتەنەدا باسى مونافىق و دەغەلەكان دەكات، كە كەين و بەينيان ھەبوو لەگەل جوولەكەكانداو، قسەى پەنھان و چەيان پىكەو ھەبوو، پىلانىيان پىكەو ھەبوو دەگىرا:

١- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئايا سەرنجى ئەوانەت نەداو، كە دۇستايەتيان دەكەن لەگەل كۆمەلىك دا، خوا ئىيان توورە بوو! يىگومان لىرەدا

که دهفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾، ئەم پرسیارکردنه بۆ سه رسو پرماندنه، (الِإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ)، ئایا نه تر وانیوه ته نه وانه، لێره دا پرووی دواندن، ده گونجی له پیغه مبه ری خاتم بئ ﷺ، یان له ههر که سیک بئ به که لکی دوینان بئ (لِكُلِّ مَنْ يَصْلُحُ لِلْخِطَابِ)، مه به ست له ته ماشا کردنیش، ده گونجی ته ماشا کردنی چاو بئ، ده شگونجی مه به ست ته ماشا کردنی عه قل و دل بیت، ئایا نه وانه ت نه زانیوه، سه رنجت نه داوون به عه قل و بیر، که چ کاریکی خراب ده که ن! ﴿قُولُوا﴾ به مانای دۆستایه تی و نزیکیان هیه، له که ل کئی دا؟ ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، کۆمه ئیک خوا لئیان تووڤه بووه، ئەم: ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ و (الْمَغْضُوبُ عَلَيْهِمْ)، وهک پیتشریش گوتمان: له عورف و باوی قورئاندا، وهک زاراوه یه کی لیهاتوه بۆ جووله که کان، چونکه خوا ﷻ له چهند شوئیک دا که باسی جووله که کان ده کات، باسی تووڤه یی خووی ده کات، له سه ریان، بۆ وینه: له سووڤه تی (المائدة) ئایه تی ژماره (۶۰) دا دهفه رموی: ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِشِرِّ مِنَ ذَلِكَ مُتَوَبِّعِينَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَةَ وَالْحَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (۶۰) المائدة، واته: بلئ: ئایا هه وائتان پئ بدهم، که سیک پاداشتی له وه خراپتر بئ، واته: سزای له وه خراپتر بئ! له لای خوا، که سیک که خوا نه فرینی لیکردوه و لئی تووڤه بووه، مه یموون و به رازی لئ په یدا کردوون و...

بئگو مان نه وانه ش که مه سخراون و هه لکتر پرانده وه به به رازو مه یموونیش، ههر له جووله که کان بوون، وهک خوا ﷻ له سووڤه تی (الأعراف) دا، به ناوی (أَصْحَابِ السَّبْتِ) به سه رهاتیک دینئ، که کۆمه ئیک له جووله که کان له شاریک، له که نار ده ریا به ک بوون، ئنجا جووله که پوژی شه ممه، پوژی پشوودانیانه و نابئ هیچ که سابه تیکی تیدابکه ن، نه وانه ش کاریان بریتی بووه له راوه ماسیی، شه ممان راوه ماسیان نه کردوه، به لام شه ممان ماسیه کانیا ن له ته نکاوان کردوون و، پوژانی دیکه چوون به کاوه خوگر توویانن، واته: فیلیان کردوه، ئیدی خوا ﷻ به ته مه نه کانیا نێ کردنه به رازو، گه نجه کانیشی کردنه مه یموون، ئنجا هه ندیک له زانایان ده لئین: سرووشت و ئاکاریان بوو، به هی به رازو مه یموون، به لام

و ەك ئىمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا باسما نكردو، خوا ﷻ بە ڕوونی ئەوێ فەرموو ە كراون بە مەیموون، لێرەش دا^(۱) باسی بەرازیش دەكات، كەواتە: پێویست ناكات، تەئویل بكړی و بگوتری: لە ڕووی مەعنەوییه وە بوو، هەرچەندە ئەگەر واشبگوتری: ئەویش هەر مانایەكی دروستە.

ئەنجا خوا دەفەرموی:

(۲) - ﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْكُمْ﴾، ئەوانە لە ئێوە نین و لەوانیش نین، ئەوانە ی كەین و بەینیان هەیە، لەگەڵ غەزەب لێگیراوە كاندا، لەگەڵ كۆمەڵی ئی توورە بووان دا، ﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾، نە لە ئێوە و، نە لەوانیش، (لَيْسُوا مُؤْمِنِينَ وَلَا مِنَ الْيَهُودِ) نە ڕوادارن و، نە جوولەكەشن، بەلكو دەغەڵ و دوو ڕوو، موخەننەتن، لە لای ئێوە خۆیان بە مسوڵمان پێشان دەدەن و، لە لای ئەوانیش دەلێن: ئیمە لەگەڵ ئێوەین و ئیمەش ڕوامان بە ئیسلام نیە، ڕوامان بە موخەمەد ﷺ و ئەو قورئانە ی دەلی: پەيامی خوا یەو دابەزیو، نیە.

(۳) - ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، سویندیش لەسەر درۆ دەخۆن و ئەوان دەشزانن، واتە: قسە یەك كە دەیکەن، درۆشەو كەچی سویندی لەسەر دەخۆن، ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، ئەمە حالە، واتە: لە حالێكدا كە دەشزانن قسەكەیان درۆیە، كەچی هەر سویندیشی لەسەر دەخۆن، سویندەكەشیان بۆ ئەوێە كە لایەنی بەرانبەر ڕوا و متمانەیان پێ بكات، (قَالَ السُّدِّيُّ وَمَقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَنْ سَلُولٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَبْتَلٍ، وَكَانَ يُجَالِسُ النَّبِيَّ ﷺ، وَيَرْفَعُ أَخْبَارَهُ إِلَى النَّبِيِّ وَيَسْبِ النَّبِيُّ ﷺ، فَإِذَا بُلِّغَ خَبْرُهُ، أَوْ أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، جَاءَ فَاعْتَذَرَ وَأَقْسَمَ أَنَّهُ مَا فَعَلَ)، واتە: سوددی و مقاتیل (كە دوو لە زانایانی جیلی دوا ی هاوەلانی) گوتوو یانە: ئەم ئایە تانە لە بارە ی عەبدوللای كور ی ئوبە ی كور ی سەلوول و، عەبدوللای كور ی نەبەلەو هاتوونە خوار، كە عەبدوللای كور ی نەبەل لە كۆرو مەجلیسی پێغەمبەردا ﷺ دادەنیشت، هەوالەكانی بۆ جوولەكەكان باس

(۱) واتە: ئایەتی ژمارە (۶۰) ی (المائدة).

ده‌کردنه‌وو، له لای وان قسه‌ی به پتغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ده‌گوت (جنیوی پنده‌گوتن) به‌لام کاتیک هه‌واله‌که ده‌گه‌یشته‌وه له پتغه‌مبه‌ر، یان خوا ناگاداری ده‌کردوه، ده‌هاته خزمه‌ت پتغه‌مبه‌ر ﴿﴾ و پۆژی ده‌هتیا‌یه‌وو، سویندیشی ده‌خوارد که وای نه‌کردوه و نه‌گوتوه {پاکانه‌ی بۆ خۆی ده‌کرد}.

هه‌ر له‌وباره‌وه ته‌م ده‌قه‌ش هه‌یه، که پتشتیش هه‌تنامه‌ن و لیره‌ش دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَدْخُلُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ يَنْظُرُ بَعَيْنِ شَيْطَانٍ، أَوْ بَعَيْنِي شَيْطَانٍ» قَالَ: فَدَخَلَ رَجُلٌ أَرَزَقُ، فَقَالَ لَهُ: «عَلَامَ تَسْبِيئِي أَوْ تَشْتُمْنِي؟» قَالَ: فَجَعَلَ يَخْلِفُ، قَالَ: فَتَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ الَّتِي فِي الْمَجَادِلَةِ: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وَالْآيَةُ الْآخَرَى {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۴۸، وَابْنُ كَثِيرٍ: ج ۴، ۳۲۸}.

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌باس (خوا له خۆی و بابی پازی بێ) ده‌لێ: پتغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ (وه‌ک پتشت له هۆی هاته‌ه‌واره‌وه‌که‌شدا به‌سه‌رهاته‌که‌یه‌مان هه‌تا^(۱)) فه‌رمووی: ئیستا پیاویک دێ، به‌چاوی شه‌یتان یان به‌هه‌ردوو چاوی شه‌یتان ته‌ماشاتان ده‌کات، پیاویک هات په‌نگی شین بوو، {یان چاوی شین بوون} پتغه‌مبه‌ر ﴿﴾ پتی فه‌رموو: بۆچی قسه‌م پتی ده‌لێی و جنیوم پتی ده‌لێی؟ ته‌ویش ده‌ستیکرد به‌سویند خواردن {که قسه‌ی پتی نه‌گوتووی} ئیدی له‌وباره‌وه ته‌و ئایه‌ته‌هاته‌ه‌واره‌وه، هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌که‌ی دواییش.

ئایا خوا ﴿﴾ بۆ ته‌وانه‌ چ سزایه‌کی دیاری کردوه؟

۴- ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، خوا سزاو نازاریکی سه‌ختی بۆ ناماده‌کردوون، ئایا مه‌به‌ست له‌شوینی ته‌و نازاره‌سه‌خته‌کوێه؟ بێگومان یان مه‌به‌ست پتی قوئاغی به‌رزه‌خه، دوا‌ی مردن، یان مه‌به‌ست پتی پۆژی قیامه‌ته، یان مه‌به‌ست هه‌ردوکیانه.

۵- ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به‌دلتیابی ته‌وه‌ی ده‌یکه‌ن، خراپترین شته، که ناپاکی

و موخه ننه تیی له گه لّ ته هلی ئیسلامدا ده که ن و، که ین و به ینیان له گه لّ جووله که کانداهیه، تهوه خراپترین کردوهیه ده یکه ن و، دوو روون، لهوئ به روویه ک خویان پیشان ده دهن و، لهولاش به روویه کی دیکه خویان پیشان ده دهن.

(٦) ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾ سۆینده کانی خویان کردوون به قه لغان، (الجُنَّةُ: الوَقَايَةُ وَالسُّتْرَةُ مِنْ جَنٍّ، أَيْ اسْتَرَتْ، جُنَّةٌ أَيْ: سَتْرُهُ)، بریتیه له پاریزو په رده یه ک، شتیک که مرؤف په نابدات و بیشاریتته وه، له (جَنٍّ) یانی: خوئی شارده وه، (جُنَّةٌ) یانی: شارده وه و په نهانی کرد، ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾ هه موویان وایان خویندو ته وه واته: سۆینده کانیان کردوونه قه لغان، (أَيْمَنَ) کۆی (هَمْنٍ) ه، به لّام هه سه نی به صراپی و (أَبُو الْعَالِيَةِ) خویندوو یانه ته وه: (اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً) واته: بروایه که یانیان کردو ته مه تال و سوپهر، یانی: تهو حال ته ی وایان پیشانی مسو لمانان داوه، که بروایان هه یه، واته: تهو مسو لمانه تییه روآله تییه یان کردوه به قه لغان تیک.

(٧) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نجا له رپی خوا خه لکیان لاداوه، یان خویان لایانداهه، له رپی خوا، چونکه (صَدَّ)، هه م به حال ته ی (لازم) هاتوه، واته: (انصرف) لایدا، هه م به (متعدي) یش هاتوه یانی: (صرف) خه لکی لادا، تهوانیش هه م خویشان لایانداهه، هه م خه لکیشان لاداوه.

(٨) ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نجا تهوان سزاو نازاریکی ریسواکه ریان بۆ هه یه، (مُهِينٌ: مُذِلٌّ وَمُخْزِيٌّ) واته: زه بوونکه رو ریسواکه رو شه رمه زارکه ر.

(٩) ﴿لَنْ نُنْفِیَ عَنْهُمْ أَمْرَهُمْ وَلَا أَوْلَدُهُمْ مِنْ آلِهِ شَيْئًا﴾ سامانه کانیان و رو له کانیان له به رانبهر خوادا هیچ سوودیان پئ ناگه یه ن، له به رانبهر خوادا (من الله) ده گونجی لیره دا وشه یه ک قرتیترا بئ، واته: (مِنْ عَذَابِ اللَّهِ) له به رانبهر سزاو نازاری خوادا، یاخود له به رانبهر تو له ی خوادا (من عقاب الله)، واته: سامان و رو له کانیان له به رانبهر سزای خوادا، ته گهر بیهوئ سزایان بدات، هیچ دادیان ناده ن و سوودیان پئ ناگه یه ن.

(١٠) - ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئەوانە هاوەلانی ناگر (ی دۆزەخ) ن و بە هەمیشەیی تێیدا، دەمێننەوه.

بۆیە خوا ﷻ دەفه رموی: سامانەکانیان و پۆلەکانیان سوودیان پێ ناگەیەنن، چونکە هەر بەرژەوه ندییە ناشەرعییەکانیان پەرچ و لەمپەر بوون، لە بەردەمیاندا، کە پێی خوا بگرن، بەرژەوه ندییە ناشەرعییەکانیان کە مāl و سامانیان بوو و، خزمە تکردنی مندالەکانیان بوو، ئەوە بوو لە بەردەمیاندا پەرچ و لەمپەر بوووە کە ئیمان بێتن و پێی خوا بگرن، ئەوە ی هاندەریان بوو، بە حیساب بۆ ئەوە ی بەرژەوه ندییەکانیان بپاریزن، کە کەین و بەینیان لە گەڵ جوولە کەکاندا هەبێ، بۆیە خوا دەفه رموی: ئەو مāl و سامانە ی بە حەرामी یان بە حەلالی سەرگەرمی کوێ کردنەوه و زۆرکردنی بوون، هەروەها خزمە تکردنی پۆلە و کوێر کەچەکانیان کە وای لێکردبوون موخەنەتیی و ناپاکییان دەکرد، دژی پێغەمبەر ﷺ مسوڵمانان، ئا ئەو مāl و سامانەو، ئەو مندالانە یخویان بۆ لە خوا دەکردن، سوودیان پێ ناگەیەنن لە بەرانبەر سزای خواداو، ئەوانە هاوەلانی ناگران یاخود: خاوەنانی ناگری دۆزەخ ن و، بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه.

(١١) - ﴿يَوْمَ يَعْزُومُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِقُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِقُونَ لَكَ﴾، ئەو پۆژە ی خوا تێکراپان هەڵدەستێتێتەوه و زیندوو دەکاتەوه، ئنجا سوێندی بۆ دەخۆن، وەک چۆن سوێند بۆ ئێوە دەخۆن، واتە: وەک چۆن لێرە سوێندی درۆ بۆ ئێوە دەخۆن، لەوێش بەوجۆرە سوێند بۆ خوا دەخۆن.

(١٢) - ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، پێشیان وادەبێ لە پۆژی دواییدا، کە لەسەر شتێکن، لەسەر شتێکی بە سوودن، یان لەسەر ئەندازە یەک، لە هەقن، شتێک هەقیان بەدەستەوه یە.

(١٣) - ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾، بەلām ناگاداربێ! هەر ئەوانەن درۆزن، یانی: درۆکردن لەوان دا کورت هەلاتو، هێندە درۆزێکی بێرەزان.

که ده فہرموی: ﴿أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، ئەمە وەک فہرماشتی خواہ، کہ لە شوینی دیکەدا دە فہرموی: ﴿لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ (۱۸) المائدة، تێوە لەسەر هیچ شتیک نین، واتە: لەسەر هیچ شتیک نین لە هەق، یان لەسەر هیچ شتیک نین کہ سوودی ھەبێ. دواپی دە فہرموی:

(۱۴) - ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾، شەیتان خستووێە ژێر پکێفی خۆی و، دەسەلاتی بەسەردا پاناون، بەسەریاندا زالبوو، (أَسْتَحْوَذَ: اسْتَفْعَالَ مِنْ حَاذٍ يَحُوذُ حَوْذًا، وَالْإِسْتِحْوَادُ: الْإِسْتِيلَاءُ وَالْغَلَبُ، وَالْأَحْوَذِيُّ: الْقَاهِرُ لِلْأُمُورِ الصَّعْبَةِ. وَقَالَتْ عَائِشَةُ: كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيجَ وَحْدِهِ،) وشە (أَسْتَحْوَذَ: اسْتَفْعَالَ) ه لە (حَوْذ) ھوہ ھاتوہ، (حَاذٍ، يَحُوذُ، حَوْذًا)، (حَوْذ) چاوگە، ئنجا (أَسْتَحْوَذَ) بە مانای بەسەردا زالبوون و دەسەلات بەسەردا پانان و خستە ژێر پکێفی خۆی، ئەمە لە قورئان دا لە شوینی دیکەش دا ھاتوہ، بۆ وێنە: لە سوورەتی (النساء) دا ھاتوہ: ﴿أَلَمْ نَسْتَحْوَذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۱) النساء، مونا فیک و دلنەخۆشەکان بە جوولەکەکان دەلێن: ئایا تێمە بەسەر تێوہدا زال نہبووین، بەلام تێوہمان پاراست لە پرواداران؟ مەنتیان لەسەر دەکەن، وشە (أَحْوَذِي) لە زمانی عەرەبییدا بۆ کەسیکە، کە کارە سەختەکان دەخاتە ژێر دەسەلات و پکێفی خۆیەوہ، دەتوانی کارە سەختەکان ئەنجام بدات، دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ) لە بارە ی عومەری کوری خەتتابەوہ گوتووێەتی: (كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيجَ وَحْدِهِ)، عومەر (أَحْوَذِي) بوو، واتە: کاری سەخت کە پرووی تێدەکرد، بەسەریدا زال دەبوو، کارەکانی چاک رادەپەراندن، (نَسِيجَ) بە مانای چندراوہ، بەلام ئەوہ تەعبیریکی باوہ لە زمانی عەرەبیی دا بۆ مەحکردنی کەسیک کە زۆر تاییبەتە، واتە: شتیک تاییبەت بوو، کە سایەتییەکی تاییبەتی خۆی ھەبوو،

(۱۵) - ﴿فَأَنسَهُمُ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، یادێ خوا ی لە بیر بردوونەوہ، بەدلنایی کەسیک بکەوێتە ژێر پکێفی شەیتان، لە خوا ی دوور دەخاتەوہ، ئنجا کە دە فہرموی: یادێ خوا ی لە بیر بردوونەوہ، ئەمە ھەموو شتیک دەگرێتەوہ، نەک تەنیا ئەوہندە کە لەبیریان بچێ دانییشن، زیکری خوا بکەن! واتە: فەرمانبەری بۆ خوا، خزمەتکردنی پەیمای خوا،

گویند ای بوی پیغمبر خوار ﷺ، هر روزها با سکر دنی تا بین و بهر نامه و شهریه قی
خوا، همه مو و نهوانی له بیر بردوونه، ﴿فَأَنسَهُمُ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، مانایه که ی گشتگیره بوی
همه مو و نهوانه و جگه لهوانه ش.

۱۶- ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾، نهوانه کومه لی شیتان، ناوی ناماژه (اولئك) بوی زیده
جیا کردنه وه یانهو، بوی نهویه نهو نازناوه یان پیوه بجه سپینتی، نا نهوانی باسکران، نهوانه
کومه لی شیتان.

۱۷- ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ناگادار بن! کومه لی شیتان هر نهوان،
زیانباران، (حزب) پیشتیش باسما نکر دوه: کومه له خه لکیکن زبری و هیزو پیژیکیان
پیوه بی، که ده گوتری: ﴿إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ﴾، واته: کومه ل و دهسته و دایه ره و هاوکاران
و پشتیوانانی شیتان.

﴿هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، واته: (هم الفاسقون في الخسران)، نهوانن که به راستی
زیانبارن، وهک جگه لهوان هیچ که سی دیکه، زیانبار نه بی.

مەسەلە ی دووھەم:

راگە یاندنی ئەو راستییە کە دژایەتیی کەرانی خواو پێغەمبەرە کە ی ﷺ، لە ڕیزی
هەرە زەبووناندا دەبن و، خوا بە ئینی داوھ کە خۆی و پێغەمبەرانی بەسەر
ناحەزانیاندا، زāl دەبن، چونکە خوا خاوەنی ئەو پەری هیزو بەلادەستییه:

خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (٢٠) كَتَبَ اللَّهُ
لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی بەر بەرەکانی و دژایەتی
خواو پێغەمبەرە کە ی دەکەن.

(٢) - ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾، ئەوانە لە هەرە زەبوونان، (المُحَادَّة: الْمُشَاقَّة وَالْمُعَادَاة
وَالْمُخَالَفَةُ، مِنَ الْحَدِيدِ أَوْ مِنَ الْحَدِّ) (مُحَادَّة): بە مانای سەرپێچی و لاملی و، دژایەتی
و، بەر بەرەکانی دێ، لە وشە ی ئاسن (حَدِيد) دوه هاتوه، واتە: هەر کامیکیان بە زمانی
ئاسن، ئەویدی کە دەدوین، یاخود لە وشە ی (حَد) دوه هاتوه، واتە: ئەو لە سنووری کەو
خواو پێغەمبەری خواش ﷺ، لە سنووری کی دیکەو، لە لایە کی دیکەن، کە دەفەر موی:
﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (أَذَلُّن) کۆی (أَذَل)، کە ڕێژگە ی هەلباردنە لە (ذَلِيل)، واتە:
زەبوون، (أَذَل) یش یانی: هەرە زەبوون، واتە: هێچکەس لەوان زەبوونترو سەر شوێتر نیە،
هەل بەتە لێرە دا مەبەست پێی ڕۆژی دوا ییە.

(٣) - ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي﴾، خوا نووسیویەتی کە من و ڕەوانە کراوانم، زāl
دەبین.

نووسیویەتی یانی: بڕیاری داوھ، یاخود لە (لوح محفوظ) دا نووسیویەتی، یان لە
زانباریی خوای بەرزدا ئەو چەسپێتارو.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، بە دۇنيایى خوا زۆر بەھیزدە، زۆرىش زال و بالادەستە.

ئىرەدا زانايان لەوبارەو زۆریان قسە کردو، کە ئایا مەبەست لەوھى خوا دەفەرموئ: ئەوانەى بەربەرەکانىي خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ دەكەن، لە زەبوونان و، خواش تۆمارى کردو، کە خوئ و پىغەمبەرەكانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زال دەبن بەسەر ناحەزان دا، مەبەست پىي دنيایە، يان مەبەست پىي دواپۆژە؟

لەو بارەو زانايان زۆریان قسە کردو، ھەندىکیان دەلین: مەبەست پىي دنيایە، ھەندىک دەلین: نەخیر مەبەست پىي دواپۆژە، منیش وای تىدەگەم ئەو راستىيەى خوا ﷻ لە چەند شوئىتىكى دیکەش دا باسى کردو، بو وینە:

أ- لە سوورەتى (الصافات) دا ئایەتەکانى: (۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳)، وەك زۆرجار گوتوو مانە: قورئان ھەندىكى ھەندىكى پروون دەکاتو، لەوئى خوا دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْإِسْلَامَ﴾ (۱۷۱) ﴿إِنَّهُمْ لَمُتَّصِرُونَ﴾ (۱۷۲) ﴿وَأَن جُنَدًا لَهُمُ الْغَالِيُونَ﴾ (۱۷۳) الصافات، واتە: وشەمان تىپەريو، بو بەندە پەوانەكراو، کە بە دۇنيایى ئەوان سەرخواو دەبن و، سەربازەكانى ئىتەمە زال دەبن.

ب- لە سوورەتى (غافر) دا دەفەرموئ: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۵۱) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ (۵۲) غافر، واتە: بە دۇنيایى ئىتەمە پىغەمبەرەكانى خوئان و ئەوانەش کە برۆيان ھىتاو، لە ژيانى دنيادو، لەو پۆژەشدا کە شاھەدەكان راست دەبنەو (شاھەدى دەدەن) سەريان دەخەين، ئەو پۆژەى ستەمكاران پۆژش ھىتانەو، کەيان سووديان پى ناگەيەن و، نەفرينيان ئىتەو خراپترين مەزلىگيان جىيە.

کەواتە: کە خوا ئىرە دەفەرموئ: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ﴾ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۱﴾ المجادلة، پىش ئەوھش دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (۲) المجادلة، ئەمە ھەم دۇنيا دەگرىتەو، ھەم دواپۆژىش، دۇنيا دەگرىتەو، بە مەرجىك ئەھلى ئيمان لەگەل ئەھلى کوفردا پووبەروو بىنەو،

ئەھلى ئيمان بە راستىي ئەھلى ئيمان بن، چ بە قىادەي پىغەمبەران و، چ بە قىادەي جىنشىنانى پىغەمبەران، ئەو بە مسوگەري ئەھلى ئيمان سەردەكەون، لە كاتى رووبەروو بوونەو، بە مەرجىك بە راستىي ئەھلى ئيمان بن و، بە پىتى شەرىعتى خواو ياسا گەردوونىيەكانى خوا مامەلەيان كرد بى، لە دواپوژىشدا بىگومان سەركەوتنى پىغەمبەران و بروداران شتىكى مسوگەرەو جىيى دلىيايە.

هەرەھا ئەگەر رووبەروو بوونەو، شەنەبى لە نىوانى ئەھلى ئيمان و ئەھلى كوفردا، ئەھلى ئيمان لە رووى مەعنەوييەو لە رووى بەلگەو، زال و بالادەستن، كەواتە: زالىي و بالادەستىي پىغەمبەران و بروداران لە دنيا، لە بەرامبەر كافران و ناحەزاني خواو پىغەمبەراني خوادا، شتىكى مسوگەرە، چ زالبوونى بەرھەست و روالەتیی و لەسەر ئەرزى واقع، ياخود زالبوونى مەعنەويی، لە رووى بەلگەو دەلیل و فکرو قەناعەت و پەوشت و ئاکارو، لە رووى پاکی و چاکیەو.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

ھەوالدانى خۋاى پەرۋەردگار بەۋە، كە ھەرگىز بىرۋاداران بە خۋا بە پۇژى دۋاىى خۇشەۋىستىى و دۇستايەتبيان بۇ كەسانىك نابى، كە دۇايەتسى خۋا پىغەمبەرەكەى دەكەن، ئەگەر ئەو جۆرە كەسانە بابيان، يان برايان، يان كورانيان، ياخود خزم و ھۆزىشيان بن، چونكە خۋا ئىمانى لە دلدا سەقامگىر كىردوون و، بە پرووحتكى تايەت لەلايەن خۇيەۋە بەھىزى كىردوون، ئەوانە سەرەنجاميان بەھەشتە و خۋا لىيان رازىيە، ئەوانىش لە خۋا رازى دەبن، ئەوانە كۆمەلى خۋا و، كۆمەلى خواش ھەمىشە سەرفرازو براۋەيە:

خۋا دەفەرەمۆى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە نۆ بىرگەدا:

۱- ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ھەرگىز چىگت ناكەۋى، لىت ھەلناكەۋى، كۆمەلىك بىرۋايىن بە خۋا بە پۇژى دۋاىى و، دۇستايەتسى و خۇشەۋىستىيان ھەبى بۇ كەسىك، كە دۇى خۋا پىغەمبەرەكەيەتى، واتە: (مَنْ عَادَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ، مَنْ خَالَفَ وَشَاقَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، تۆ ھەرگىز كۆمەلىك كە دۇى خۋا پىغەمبەرەكەينى ﷺ و بەربەرەكانىيان بكەن و سەرىپچىيان لى بكەن، ھەرگىز كۆمەلىكت وات چىگت ناكەۋن، دۇستايەتسى ئەو جۆرە كەسانە بكەن، مادام بىرۋايان بە خۋا بە پۇژى دۋاىى ھەبى.

(۲) ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾، هه‌چهنده نهو جوړه كه سانه (كه دژايه‌تیی خواو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌كهن) بابیان بن، یان كوریان بن، یان برایان بن، یاخود هوزو عه‌شیره‌تیان بن.

(۳) ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، نه‌وانه خوا ټیمانی له دلدا چه‌سپاندوون، شتیك بنووسری، لهو نووسراو لاپه‌ریه‌دا، ده‌چه‌سپ واته: ټیمانی له دلدا سه‌قامگیر كړدوون، (الطبري) ده‌لن: ﴿قَضَىٰ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ(فِي) مَعْنَى اللَّامِ﴾، واته: ټیمانی له دلدا پریارداون، لیږده‌دا كه ده‌فه‌رموی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾، (فی) به مانای (ل) یه (لِقُلُوبِهِمْ)، بو دلایان ټیمانی پریارداو، ده‌شگونجی بگوتړی: ټیمانی له دلایندا چه‌سپاندوه.

(۴) ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه به روو‌حی‌کی تایبته، به‌هیزی كړدوون. وشه‌ی (روح) له قورټاندا به مانای روو‌ح هاتوه‌و، به مانای جیریل هاتوه‌و، به مانای وه‌حیی‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار هاتوه‌و، به مانای قورټان هاتوه‌و، ده‌گونجی لیږه‌ش دا روو‌ح به مانای به‌لگه‌و زیده‌و پټنمای‌ی یان زیده‌و دل‌نای‌ی بی، یان به مانای یارمه‌تیی‌دانی مه‌عنه‌و‌یی خوا ﷺ بی.

(۵) ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده‌یان‌خاته ټیو چه‌ند باخی‌كه‌وه كه رووباریان به ژیردا ده‌ړون.

(۶) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، له‌وی دا هه‌رماو ده‌بن.

(۷) ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لی‌یان پازیه‌و، نه‌وانیش لهو (خوا) پازیین.

(۸) ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، نه‌وانه كو‌مه‌لی‌ خواو، واته: نه‌وانه‌ی نه‌وه سیفه‌تیانه، نه‌وانه سه‌ربازانی خواو دو‌ستانی خواو.

(۹) ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ناگاداربن! ته‌نیا كو‌مه‌لی‌ خوا سه‌رفرازن، (الطبري) ده‌لن: ﴿هُمُ الْمُتَجَبُّونَ بِإِذْرَاقِهِمْ مَا طَلَبُوا، وَالتَّمَسُّوا﴾ هه‌ر نه‌وانه‌ن كه به ټامانج ده‌كهن و به مراد ده‌كهن، نه‌وه‌ی داوایان كړدوه و خواستوویانه، وه ده‌ستیان هیناوه.

لە دنیادا سەربەرزى و سەرفرازى و، لە دواپۆژیش دا پوو سوورى و بە
مراد گەشتنى راستەقىنە.

ئەم ئایەتە موبارەكە ئەوەی لێی وەر دەگیرى، كە هەر كەسێك بە راستى
بپروای بە خواو بە پۆژى دواى بى، هەرگیز لە دڵەو كەسانىكى خۆشناوین كە
دژى خواو پیغەمبەرى ﷺ خوان، با نىزىكترین كەسیشیان بن، وەك باب و براو
كوپو خزم و عەشیرەت.

كۈرتە باسېك: پېناسەي كۆمەلى خوا

كۆمەلى شەيتان و، بىنەرەتتېرتىن تايىبەتمەندىيەكانىيان:

ئەم كۈرتە باسە تېشىكى زياتر دەخاتە سەر چەمك و واتاي ئەم ئايەتە موبارەكانەي (المجادلة)، ھەرۈھە ئەو ئايەتانەي سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۶)، كە خوا ﷺ لە ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۳) سوورەتى (المائدة) دا، باسى كۆمەلى شەيتان دەكات و، لە ئايەتەكانى: (۵۴ - ۵۶) دا، پېناسەي كۆمەلى خوا دەكات، لېرەش لە سوورەتى (المجادلة) دا، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۰) بۇ پېناسەكردنى كۆمەلى شەيتان ديارىيىكراون و، ئايەتەكانى: (۲۱ - ۲۲) ش بۇ پېناسەكردنى كۆمەلى خوا ﷺ.

ئەگەر تەماشاي ئەو دوو كۆمەلە ئايەتە بىكەين، لە سوورەتى (المائدة) دا، ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۶)، كە ئىمە كاتى خۇي تەفسىرمان كىردوون، بەلام لېرە ۋەك پېناسەكردنى كۆمەلى شەيتان و كۆمەلى خوا، گىرنگىرتىن خەسلەت و تايىبەتمەندىيە كۆمەلى شەيتان و كۆمەلى خوا، ھەرۈھە ئايەتەكانى: (۱۵-۲۲) ي (المجادلة) ش، كە لە دوو بىرگەدا دەيانتوئېزىنەۋە:

بىرگەي يەكەم: خەسلەتە سەرەكىيەكانى كۆمەلى شەيتان:

ئەگەر سەرنجىكى ورد بەدەينە ئەو دوو كۆمەلە ئايەتە، ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۶) لە سوورەتى (المائدة) دا، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۲) لە سوورەتى (المجادلة) دا، خوا ﷺ ھەم بۇ كۆمەلى شەيتان، ئمارەيەك خەسلەت و تايىبەتمەندىيە خستوونەروو، ھەم بۇ كۆمەلى خوا ﷺ، سەرەتاش دىينە سەر خەسلەتە سەرەكىيەكانى كۆمەلى شەيتان:

(۱) - دۆستايەتى گرتن لەگەڵ جوولەكەو نەصرانییەكاندا: وەك لە ئایەتی ژمارە (۵۱) ی سۈرەتی (المائدة) دا ھاتو، كە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَيَنْهَ عَنْهُ، مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۵۱) المائدة، واتە: ئەي ئەوانەي پرواتان ھێناو! جوولەكەو نەصرانییەكان بە دۆست مەگرن (و بە پشتیوانی خۆتانیان مەزانن و خوشتان نەوێن) ھەندێکیان دۆست و پشتیوانی ھەندێکیان، ھەر كەسێك لە ئێوە دۆستايەتیان لەگەڵ بگرێ، لەوانە، بە دنیایی خوا كۆمەڵی ستەمكاران راستە ڕێ ناکات.

كەواتە: یەكەمین تابیەتەندی كۆمەڵی شەیتان، ئەوەیە كە دۆستايەتی و كەین و بەینیان دەبێ لەگەڵ جوولەكەو نەصرانییەكان دا، كە بیگومان مەبەست ئەو جوولەكەو نەصرانییەكان كە دژایەتی ئیسلام دەكەن، بەلام جوولەكەيەك لە مالى خۆیدا دانیشتو، نەصرانییەك لە مالى خۆی دانیشتو، بێ زیان و سەلامەتە، یان لە قەوارەو دەوڵەتی خۆی دا دانیشتو، دژایەتی ئیسلام و مسۆلمانان ناکات، ئەو ئەگەر جوړێك لە پەيوەندی و تەبایی و، جوړێك لە بەرژەوەندی ھاوبەشیش پێكەو دەین بکەن، هیچ گری و ئیشكالیکی شەریعی تێدانیە.

(۲) - نەخۆشیی لە دڵ دا ھەبوون: وەك خوا لە ئایەتی ژمارە (۵۲) ی سۈرەتی (المائدة) دا دەفەرموێ: ﴿فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾ (۵۲) المائدة، ئەوانەي دلیان نەخۆشیی تێدا، دەیانینی خیرایی دەكەن لە دۆستايەتی گرتن لەگەڵیان دا (و ماستا و بۆ کردنیان و خزمەتکردنیان).

كەواتە: ئەمە خەسەلت و سیفەتی دووھمی كۆمەڵی شەیتانە، كە دلیان نەخۆشیی تێدا، نەخۆشییەكەش بریتیه لە دوو دلی و گومان و موخەننەتی و، ڕق ھەلسان لە ئیسلام و ... ھتد.

(۳) - ھەمیشە دەستیان لەسەر دلیانە، لەبەر بەلای ڕۆژگار: وەك لە ھەمان ئایەت دا دەفەرموێ: ﴿يَقُولُونَ حَتَّىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ (۵۴) المائدة، دەلێن: دەترسین بەلایەكمان

تووش ببی، به لایهک که ده وره مان بدات، خوا ده فهرموئ: ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ أَمْرٌ مِّنْ عِندِهِ فَيُصَدِّقُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَأُ فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْمِينًا﴾ نیزیکه خوا له لایه ن خویه وه فه تحیک ببئی، سه ره که و تنیک بره خستئی بۆ مسولمانان، یا خود کاریک له لایه ن خویه وه ببئی و، نهو دلنه خو شانه {نهو مونا فقی و ده غه لانه ی کهین و بهینیان له گه ل جووله کهو نه صرانییه کان دا ده کهن} له سه ر نه وه ی له ده روونیاندا په نهانیان کردوه، په شیمان ببنه وه.

۴- هه می شه سویندی به درۆ ده که نه قه لغانی سه ر سه ری خو یان: زۆر سویندان ده خو ن و، سوینده کانیش ده که نه قه لغان و سوپه ریک له سه ر سه ری خو یانی هه لده ده ن، وه ک له سووره تی (المجادلة) نایه تی (۱۶) دا ده فهرموئ: ﴿أَتُخَذُوا أَيْمَانُهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ المجادلة، واته: سوینده کانی خو یان {واته: سوینده درۆیه کانیان} کردوونه قه لغان له سه ر سه ری خو یان، له سووره تی (المائدة) شدا دیسان ثم راستیه هه ر هاتوه، ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلُؤَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ المجادلة، واته: له رۆژی دوا ییدا نه وانه ی بر وایان هینا وه، ده لئین: نا نه وانه بوون که له دنیا دا زۆر به خو نه زیه تده انه وه، سویندیان ده خوارد، زۆر به جه ختکرده وه سویندیان ده خوارد، که نه وان له گه ل ټپوهن، {که چی راستیشیان نه ده کردو سوینده کانیان به درۆ بوون} ټیستاش کرده وه کانیان هه لوه شاونه وه و له زیانباران!!

۵- خو شیان و خه لکیش له رپی لاده ده ن: ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ المجادلة، خه لک له رپی خوا لاده ده ن و، خو شیان لاده ده ن، ئنجا نازاریکی ریسوا که ریان هه یه.

۶- سویندی زۆر خواردن بۆ خوا ی پهروه ردگاریش، له رۆژی دوا ییدا و، گومان کردن که له سه ر هه قیکن و شتیکیان به ده سته وه یه:

وه ک له سووره تی (المجادلة) نایه تی (۱۸) دا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ جَمِيعًا فَيُطْفَلُونَ لَهُ، كَمَا يَطْفَلُونَ لَكُمُ وَحَسْبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ المجادلة، واته: نهو

پۆژە ی خوا زیندوو یان دەکاتەو، سوێندی بۆ دەخۆن {سوێندی بە درۆ} وەک چۆن سوێند بۆ تێوە دەخۆن، ﴿وَحَسْبُكُمْ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا إِنَّمَا هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ خەیاڵپلۆیش دەکەن و، پێیان وایە لەسەر شتیکن، شتیکیان لە هەق بە دەستەوهیه.

(٧)- زالبوونی شەیتان بە سەریاندا: وەک لە سوورەتی (المجادلة)، لە ئایەتی (١٩)دا دەفەرموی: ﴿أَسْحَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ (١٩)، (استحواذ) هەر ئەو نێە بەسەریاندا زالبوو، بەلکو وەک چۆن کەسیک حوشتێک دەداتە پیش خۆی و تێوەی دەژەنی و لە پشتیەو دەپروای لێی دەخوێ، ئاوا شەیتان لێیان دەخوێ بەرەو ئەو ئامانجانە ی دەیهوێن.

(٨)- یادی خوا لە بیر چوونەو: ﴿أَسْحَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمُ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ (١٩)، (المجادلة، واتە: شەیتان خستووێه ژێر پکێفی خۆی و یادی خوای لە بیر بردوونەو.

(٩)- بوونە کۆمەڵ و تاقمی شەیتان: وەک خوا فەرمووێتی: ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئەوانە کۆمەڵی شەیتان، ئاگادار بن! هەر کۆمەڵی شەیتان زیانبەر، واتە: زیانباری تەواو عەیار، بەس ئەوان.

(١٠)- دژایەتیی خواو پیغەمبەرەکە ی کردن و چوونە ریزی هەرەزبوونانەو: وەک خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (٢٠)، (المجادلة، بەدنیایی ئەوانە ی دژایەتیی خواو پیغەمبەرەکە ی دەکەن، ئەوانە لە هەرەزبوونان.

وێپرای دوژمنان و ناحەزانی دیکە ی ئیسلام، کە ئەوپەری زەبوونی و ریسوایی و شەرمەزارییان بۆ دەبێ لە دنیاو لە دواپۆژدا.

ئەم دە سیفەتە، دە نیشانەو خەسڵەتی بنەرەتیی و سەرەکیی کۆمەڵی شەیتان.

بىرگە دۈۋەم: خەسەلەتە سەرەككە كەلگەن كۆمەللى خۇا:

ئەۋان خۇاى بەرزى مەزىن شازدە (۱۶) سىفەتى لى ئەۋان:

لە ئايەتى ژمارە (۵۴) سۈرەتى (المائدۋە) دا، خۇا ﷺ شەش سىفەتى لى باسكردوون، دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ رَرَدَ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ ؕ﴾ المائدۋە، واتە: ئەي ئەۋانەي پىرواتان ھىناۋە! ھەر كەسكە لە ئىۋە لە ئايىنەكەي پاشگەزىتتەۋە، خۇا كۆمەللىك دىنى، ئايا ئەۋ كۆمەلە چۈنن؟ ھەلەتە بەپىۋالەت مەسۇلمانان، بە ھۇي كەين و بەين ھەبۈۋە لەگەل جۈۋەلەكەۋ نەسپاننىيەكان داۋ، بە ھۇي دىنەخۇشپى و، بەھۇي ئەۋەۋە كە مۇخەننەت و ناپاكن لەگەل ئەھلى ئىسلام دا، لە ئىسلام ھەلدەگەپىنەۋە لە بازىنەي ئىسلام دەچنەدەر، بۇيە خۇا دۋاى ئەۋە دەفەرمۇي: ئەي ئەۋانەي پىرواتان ھىناۋە! ھەر كامىك لە ئىۋە لە ئايىنەكەي ھەلگەپىنەۋە، پاشگەزىتتەۋە، لە بازىنەي ئىسلام و ئيمان بچىتتەدەر، خۇا ﷺ پەكى پى ناكەۋي: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ ؕ﴾ خۇا كۆمەللىك دىنى، سىفەتەكانيان باس دەكات و، دۋاى لە كۆتايى دا دەفەرمۇي: ﴿فَإِنْ حَرَبَ اللَّهُ هُمُ الْفَالِقُونَ ؕ﴾ المائدۋە، بە دىنباي بەس كۆمەللى خۇا زال و سەرەكەۋتوون، كەۋاتە: ئەم شەش سىفەتە: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ؕ﴾ ئەمانە شەش سىفەتن، لەۋ كۆمەلەدا كە خۇا دەيانھىتى بۇ بوۋزاندنەۋەي بەرنامەي خۇي و، بۇ ھەلساندنەۋەي ئالۋ بەيداغى پەيامەكەي و، ئەۋ شەش سىفەتەش ئەمانەن:

۱- خۇا خۇشەدەۋىن:

يەكەمىن: سىفەتيان ئەۋەيە كە خۇا خۇشەدەۋىن: ﴿يُحِبُّهُمْ ؕ﴾ خۇا كىي خۇش دەۋي؟ بىگومان خۇا لە گۆترە كەسى خۇشناۋي و، لە گۆترە پقىشى لە كەس ھەلئاستى، خۇا ئەۋانەي خۇشەدەۋىن كە چاكەكاران، پىشت بە خۇا بەستۋوان، خۇپاگران، گەپاۋان بۇ لاي خۇا، خۇپاككەرەۋان، خۇا ئەۋانەي خۇشەدەۋىن.

۲- خويان خوشدهوى:

سيفتى دووه‌ميان: ﴿وَيُحِبُّونَهُ﴾، خويان خوشدهوى، بەلگەو نيشانەى خوشويستنى خواش، شوئىنكەوتنى پىغەمبەرى خوايە ﷺ، دەبى خوشويستى خوات خوش بوى، ئىنجا بەلگەت ھەيەكە تۆ خوات خوشدهوى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۱) آل عمران، واتە: بلى: ئەگەر تېوہ خواتان خوشدهوى، شوئىم بکەون، خواش خوشيدەوين.

۳- مېھرەبانيى لەسەر برواداران:

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر برواداران مېھرەبانن، (ذليل) ليرەدا مادام بە (على) تەعەددای کردوہو بەرکاری خواستوہ (ذلل عليه) واتە: (عطف عليه) سۆزو پەرۆشى بوى بوو، يانى: سۆزو پەرۆش لەگەل برواداران دا بەکاردەھيئن.

۴- لەسەر بېيروايان زېروزالن:

﴿أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، ھەك چۆن (أذلة) كۆى (ذليل) ھ، (أعزة) ش كۆى (عزیز) ھ واتە: بالادەست و زالن بەسەر بېيرواياندا، لە مەيدانى پووبەروو بوونەوہدا.

۵- ئەو پەرى تىكۆشان لە پى خوادا:

﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بەوپەرى تواناوہ لە پىناوى خوادا تىدەكۆشن.

۶- بىياكىى لە لۆمەى لۆمەكاران:

﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾، لە لۆمەى لۆمەكارانىش ناترسين.

بەلى كۆمەلى خوا ئەوانەن كە ھەموو توانای خويان سەرف دەكەن لە پىناوى خوادا، بە دل و بە زمان و بە دەست و بە مال و بە ھەموو شيوہەك، لە پى خوادا تىدەكۆشن، ھەرۋەھا لە لۆمەى لۆمەكارانىش ناترسين، لە

سەرکۆنه و ڕه‌خنه‌ی هه‌یج ڕه‌خنه‌گرێک و، هه‌یج سه‌رکۆنه که‌رێک نا‌ترسێن، ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَّشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، ته‌وه‌ش به‌خششی خوايه ده‌يدات به‌ هه‌ر که‌سێک بيه‌وێ و، خوا فراوانی زانايه، واته: خاوه‌ن به‌خششی فراوانه‌و به‌زه‌یی فراوانه‌و هه‌یکمه‌تی فراوانه‌و، زاناشه ده‌زانێ ته‌و به‌زه‌یی و هه‌یکمه‌ت و به‌خششه فراوانه‌ی خوێ، ده‌دات به‌ کێ و له‌ کوێ دا‌یده‌نی!

هه‌ر له‌ سووره‌تی (المائدة) له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۵۵) دا، سیفه‌ته‌کانی: (۷ و ۸ و ۹) ی کۆمه‌لی خواش باسکراون، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكِعُونَ﴾ (المائدة، به‌ دنیایی دۆست و پشتیوانی ئێوه (ئه‌ی بر‌وادارینه‌! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌بن به‌ کۆمه‌لی خوا!) ته‌نیا خوايه‌و پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، که‌واته: خه‌سه‌له‌تێکی سه‌ره‌کیی کۆمه‌لی خوا، ئه‌وه‌یه‌ خواو پێغه‌مبه‌ری ﷺ خوايان له‌ هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌وێن، خوا ﷻ له‌ قه‌ده‌ر خوێ و، پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌ قه‌ده‌ر خوێ، نه‌ک وه‌ک یه‌ک. ئه‌م دوو سیفه‌ته‌مان لێره نه‌ژماردن، چونکه‌ دوا‌ییش دێن.

۷- دۆستایه‌تی‌یکردنی بر‌واداران:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، {هه‌روه‌ها له‌ دوا‌ی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ} بر‌وادارانیا‌ن له‌ هه‌موو که‌س خۆشتر ده‌وێن، دۆستیا‌ن، ته‌نیا دۆست و پشتیوانیا‌ن دوا‌ی خوا، ته‌ه‌لی ئی‌مانه‌.

۸- نوێژ به‌رپا‌کردن:

﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، نوێژ به‌رپا ده‌که‌ن، نوێژ نه‌ک هه‌ر ده‌یکه‌ن، به‌ل‌کو به‌رپای ده‌که‌ن، یا‌نی: به‌و شی‌وه‌یه‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، که‌ خوا فه‌رموویه‌تی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ کردوویه‌تی.

٩- زەکات دان:

﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زەکاتیش دەدەن، واتە: هەم مافی خوا جیبەجێ دەکەن، هەم مافی خەڵک، یان هەم ئەرکی مەعنەویی لە ئیسلام دا جیبەجێ دەکەن، هەم ئەرکی ماددی، لە کاتێکدا کە زەکاتیش دەدەن، هەمیشە بە ڕکوع بر دووی دەیانینی.

١٠- دۆستایەتی گرتن لە گەڵ خواو پیغەمبەرە کەیداو، زالبوون بەسەر ناحەزان دا:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة، بە دنیایی هەر کەسیک دۆستایەتی خواو پیغەمبەرە کەیداو، ئەوانە ی پڕوایان هێناو، بکات، کۆمەڵی خواپەو، کۆمەڵی خواش زالن، کۆمەڵی خوا دۆستی خواو پیغەمبەرە کەینی و بەسەر نەیارەکانیاندا، زāl دەبن، ئەگەر لە مەیدانی کێدا لەگەڵیان دا پووبەرپو و ببنەو، بەسەر نەیارەکانیاندا زāl دەبن و، لە پووی ئاکاری بەرزەو، لە پووی پووچی و مەعنەوییەو، لە پووی بەلگە ی عەقڵییەو، هەمیشە بەسەریاندا زāl دەبن، ئەگەر مەرجه کانی پووبەرپو بوونەو، لە خۆیاندا بێنە دی، لە مەیدانی پووبەرپو بوونەو ی ماددیش دا، بەسەریان زāl دەبن.

هەرودەها لە سوورەتی (المجادلة) لە ئایەتی (٢٢) دا سیفەتەکانی: (١١ و ١٢ و ١٣ و ١٤ و ١٥ و ١٦) ش خراونە پوو، بەم شێوەیە هەرچەندە پێشتریش ئایەتە کەمان تەفسیر کردو، بەلام لێرەدا سیفەتەکانی لێ هەڵدەهێنجین:

١١- دۆستایەتی نەگرتن لە گەڵ دوژمنانی خواو پیغەمبەرە کەیدا:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بەلێ: ئەوانە ی پڕوایان بە خواو بە پوژی دوایی هەیه، هەرگیز دۆستایەتی و خۆشەویستی لەگەڵ ئەوانەدا ناکەن، دۆستایەتیان لەگەڵ دا ناگرن و خۆشیان

ئاوئىن، كە دژى خواو پىغەمبەرى ﷺ، ناحەزى خواو پىغەمبەرى ﷺ خواو
ئەگەر باب و براو كورو ھۆزىشيان بن.

۱۲- ئيمان لە دل دا چەسپىترانيان:

﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، ئەوانە كەسانىكىن خوا ئيمانى لە
دلدا چەسپاندوون، كەواتە: يەككى دىكە لە سيفەتە بنەپەتتى و سەرەككەكانى
كۆمەلى خوا، ئەوەيە كە ئيمان لە دليان دا سەقامگىرو چەسپاوە، ئيمانىكى بە
لەقەلەقيان نى، لەگەل ھەر پشوو ھەي شوبەھەيەك و شەھووتىك دا بلەقى!
ئيمان لە دلياندا ھەك كىوى چەسپا وایە، پەشەباو گەردەلوولى دىناو، تەماع و
ترس و چەواشەكارىي نايچوولتتى.

۱۳- بەھىزكرانيان بەرووحىكى خوايى:

﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، خوا بە رووحىكى تايبەت لە لايەن خويەو
پشتگىريان دەكات، بەھىزيان دەكات، رووحى تايبەت لە لايەن خواو:

أ- دەگونجى مەبەست پىي ئەو يارمەتيدانە مەعنەويە پى كە ھەموو مروؤتيك و،
ھەموو ئيماندارىك لە دلى خویدا ھەستى پى دەكات، دلەكەي ئوقرە گرتوويەو،
داسەكناو، پى لە ئوخژن و ھىمنىي و ئارامىيە.

ب- دەگونجى مەبەست پىي لە رووى فيكرىيەو پى، كە خوا ﷻ بەلكەيان فير دەكات،
عەقلىان پۆشن دەكائەو.

ج- دەگونجى مەبەست پىي ئەو دامەزراويە پى، لە رووى پەوشت و ئاكارەو، خواو
ئارامگريين و، پشت بە خوا بەستوون و دامەزراون، بە ئىستىقامەت و نەلەخشان.

۱۴- شادبوونیان به بههشته کانی خوا:

﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سیفه تیکی دیکه یان نهوویه که خوا نهوانه وهک چوَن دهغهَل و دَل نهخوْشه کانی کوْمه لی شهیتان، دهخاته دۆزهخه وهو نهوان زیانباری راسته قینهن، نهوانه ش که دۆسته کانی خواو کوْمه لی خوان، خوا ﷻ دهیانخاته ئیو نهو باخانه وه که پروبار به ژیر درهخته کانیاندا دهروَن و، به ههمیشه یی تییاندا دهمیئنه وه.

۱۵- رازیبوونی خوا لئیان و له خوا رازیبوونیان:

خهسله تیکی دیکه یان نهوویه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لئیان رازیبهو نهوانیش له خوا رازیبن، خوا له خوْوه له کهس رازی نابی، خوا بههْوی سیفه ته باشه کانه وه له ئینسان رازی دهبی، ههروه ها له خوْوه ش کهس رازی ناکات له خوْی، کهسائیک له خوْی رازی دهکات، کاریکیان کرد بی، خویان له خوْیان رازی کردبی، ئنجا رازیبوون له خوی پهروه ردار له دنیا شدا ههیهو، له دواړوژیشدا ههیه، له دنیا دا: مروُف رازیبه له هه رچی خوا ﷻ ناردوویه تی به پیغه مبه ردا ﷻ، وهک بهرنامه ی ژبانی خوْی قبولیه تی و په سندی کردوه و پیی رازیبه، به لکو نهوپه ری قه ناعه تی پیی ههیه، پاشان هه ر قه ده ریک به سه ری بی، هه ر به لایه ک و ناړه حه تیبه ک بیته ری، له و پرووه وه که له لایه ن خواوه یه، پیی رازیبه و تووړه نابی بهرانبه ر به خوا، گله یی له خوا ناکات، له دلشیدا گومانی خراب بهرانبه ر به خوا په یدانابی، ههروه ها له هه موو کاروباره کانی خوا رازیبه، دیسان له دواړوژیشدا، له خوا رازیبه، له بهرانبه ر نهو پاداشت و بهه شته دا که پیی ده دات: ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، نهوانه کوْمه لی خوان.

١٦- سەرفرازی تەواویان ھەیە:

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئەمەش سیفەتی شازدەھەم و کۆتاییانە: ئاگاداربەن! کۆمەڵی خوا سەرفرازن، ھەم لە دنیادا خۆشبەخت و بە مراد گەیشتوو و بە ئاوات گەیشتوون، ھەم لە پوژی دوایش دا سەرفرازو بەختەوێرن، سەربەرزو پوو سوورن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئەو خەسلەت و سیفەتە بنەرەتییانەمان تێدا بینیتە دی، کە کۆمەڵی خۆی پێی وەسفکردوون و، خوا ھەمیانپارێزی و پاکمان بکاتەوێ و بە دەرمان بگرێ، لەو خەسلەت و سیفەتانە ی کۆمەڵی شەیتانی پێی پێناسە کردوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سووڑہ تی

الحشر

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە یەکێک پەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۴/۲۴) زاینیی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الحشر)، وەک عادی خۆمان، پێشەکی پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینەڕوو، لە هەوت بڕگەدا:

پێناسەی سوورەتی (الحشر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی هەن:

أ- (سُورَةُ الْحَشْرِ) وەک لەم دەقەدا هاتووە: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَشْرِ بِالْمَدِينَةِ} (فتح القدير: ج ۵، ص ۲۳۷) واتە: عەبدوڵلای کورێ عەبباس ر.ه. گوتویوەتی: سوورەتی (الحشر)، لە مەدینە دابەزی، کەواتە: یەکێک لە ناوەکانی: سوورەتی (الحشر)ە.

ب- (سُورَةُ النَّصْرِ) دەقی دووهم لەوبارەو دەین، کە ئەم سوورەتە ناویکی دیکەشی هەیە بە ناوی سوورەتی (النصر)، وەک لەم دەقەدا هاتووە: {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سُورَةُ الْحَشْرِ، قَالَ: سُورَةُ النَّصْرِ، يَعْنِي أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي بَنِي النَّصْرِ، كَمَا صُرِّحَ بِذَلِكَ فِي بَعْضِ الرُّوَايَاتِ}، (أخرجه البخاري ۳۸۰۵، وغيره).

واتە: سەعیدی کورێ جوبەیر (پەحمەق خوا لێ بێ، کە یەکێکە لە زانایانی شوێنکەوتوووان)، دەڵێ: بە عەبدوڵلای کورێ عەبباس ر.ه. گوت: سوورەتی

(الْحَشْرُ)، گوتی: سوورەتی (النَّضِيرُ)، واتە: لە بارەی بەنوو نەزیرەو هاتۆتە خوار، وەک لە هەندێک ڕیوایەتی دیکەدا، ئەو بە راشکاویی گوتراوە.

(إِبْنُ الْحَجَرِ الْعَسْقَلَانِي) خاوەنی (فَتْحُ الْبَارِي)، وای لە قسەکەی ئیبنو عەبباس حالی بوو، بۆیە پێی ناخۆش بوو بە سوورەتی (الْحَشْرُ) ناوبری، نەوێک وای بزانری، مەبەست لە (الْحَشْرُ) ڕۆژی دواييە، بەلام دەشگونجی عەبدوللای کوری عەبباس (خوا لێیان ڕازی بێ)، مەبەستی ئەو بوو بێ، ئەو سوورەتە وێڕای سوورەتی (الْحَشْرُ)، پیشی دەگوتری: سوورەتی (النَّضِيرُ).

دووهم: شوینی دابەزینی:

تیکرای زانیان یەكدهنگن، لەسەر مەدینەیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەكە، بە ئاشکراش دیارە، بە تایبەت حەقدە ئایەتی سەرەتای، پەیوەست بە بەسەرھاتی ئاوەرە کرانی ھۆزی بەنوو نەزیرەو، بە ڕای زۆربەیی ڕوونکەرەوانی قورئان، بە ڕای بەندەش: ئاوەرەبوونی (بَنُو قَيْنُقَاعٍ وَبَنُو النَّضِيرِ)ی جوولەکە ھەردووکیان پێکەو، (بَنُو قَيْنُقَاعٍ) پێشترو (بَنُو النَّضِيرِ)یش، لە سالی چوارەمی کۆچییدا، وەک دوايي ئەو بەسەرھاتە دێنین.

سییەم: ڕیزبەندیی لە موصحف و ھاتنەخواردا:

لە موصحفەدا ڕیزبەندییەکە (٥٩)یەمینە، لە دابەزینیشدا ڕیزبەندییەکە (٩٨)مینە، بە پێی ژماردنی (جابر بن زید)، ھەلبەتە زانیانی دیکەش ھەبوون، کە کەمترو زیاتریان گوتو، کە ڕەنگە ڕیزبەندیی دابەزینی لە سەد (١٠٠) زیاتریش ھەلکشیی.

چۈرەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سۈرەتە:

سەرچەم ژمىرەرانى ئايەتەكانى قورئان، يەكەدەنگن كە ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سۈرەتە (۲۴)ە، كەس نە كەمترى گوتودە نە زياتر.

پىنچەم: نىوەرۈكى:

ئەم سۈرەتە ئەم بابەتەنى گرتوونە خۇى:

۱- پاگەياندنى بە پاگىيرانى خوا، لەلايەن ئاسمانەكان و زەوييەودە، ھەرچىيەك كە تىياندايە، لە ئايەتى ژمارە (۱)دا ھاتودە.

۲- باسى وەدەرنران و ئاودەرەكرانى ھۆزى (بُنُو النَّضِيرِ)ى جوولەكە، كە بە راى من ھۆزى (بَنُو قَيْنِقَاع)ىش دەگرىتەودە، چونكە خوا ناوى ھۆزەكانى نەھىئاوودە، بەلكو دەفەرموئى: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ئنجا ھەر كام لە ھۆزى (بَنُو قَيْنِقَاع) و بُنُو النَّضِيرِ، ھەم بىتېروا بوون لە خاودەن كىتیبەكان، ھەم دەرىشكراون، ئەويش بەھۆى غەدرو پەيمان شكىننى و، دژايەتییانەودە بۆ خواو، بۆ پىغەمبەرى خواو بۆ مسوئلمانان، كە لە ئايەتەكانى: (۲ - ۵)دا، ئەودە باسكراودە.

۳- باسى چۆنىەتیی مامەلە كردن، لەگەل دەسكەوتى جەنگىيى دا، كە لە (بَنُو قَيْنِقَاع) و بُنُو النَّضِيرِ، ئاودەدانييەكانى دىكەش بەجىماودە، بەجى دەمىنى، كە لە ئايەتەكانى: (۶ - ۱۰) دا باسكراودە، دوايىش پىناسە كردنى ھەر سى پىنكەتە سەرەككەكەى ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ لە كۆچكەرەن و پشتيوانان و شوپىنكەوتووانيان، ئەوانەى لە دواى وان دىن، ھەرودەھا خستەنەرۈوى سەرەككىيتىنى خەسلەتە بەرزەكانيان، ھى ھەر كام لەو سى كۆمەلە.

۴- باسى ھەلۆيسى خائىنانەى دەغەلەكان (مونافىقەكان) و كەين و بەبىنان لەگەل جوولەكەكاندا، دوايى بە گورگان خواردوودانى جوولەكەكان، كە لە ئايەتەكانى: (۱۱ - ۱۷)دا، خراودەتە روو.

۵- فەرمانکردن بە برۆاداران، بە پارێزکردن و، خو ئامادە کردن بۆ قیامەت و، سەرەنجامی مەرووفەکان و، پێناسە وەسفی قورئانی بەپێز و، وەسفکردنی خۆای بەرزو بۆ وێنە، بە بیست و یەک لە ناو سیفەتەکانی، ئەمانەش لە ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۴)دا، خراوەپروو.

شەشەم: ئایەتە نەدییمەکانی:

حەوت ئایەتە نەدییمە بۆ ئەم سوورەتە باسکردوون:

۱- باسی وەدەرئەزانی ھۆزە پەیمان شەکنەکانی جوولەکە، کە بە پای من و پیرای (بئو النضیر)، باسی (بنو قینقاع) یشە، لە مەدینە، بە ھۆی پەیمان شەکنیی و غەدرو، لادانیان لەو بەلێن و پەیمانەیی لە بەیندا ھەبوو.

۲- باسی حوکمی (فئی)، کە ئەمە لە ئایەتی (۶ - ۷)، خراوەتە پروو، (فئی) یش ئەو مآل و سامانە، کە بە بۆ شەرو کوشتار، دەکەوێتە دەست مسوڵمانان.

۳- راگەیانندی ئەو راستییە، کە نابێ مآل و سامان، لە دەستی دەولەتە مەندەکاندا کورت ھەلێ، لە ئایەتی ژمارە (۷)دا، کە بەو تەعبیرە تەنیا لەم سوورەتە موبارەتەدا ھاتو.

۴- پۆلێنکردنی مسوڵمانان، بە کوچکەرەن و پشتیوانان و ئەوانەیی لە دواي وان دین و، وەسفکردنی ھەر کامیان بە گەرنگترین خەسڵەتی، لە ئایەتی ژمارە: (۹ و ۱۰)دا، کە بەو شیوایەش تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۵- ناوھێنانی قیامەت بە بەیانی، سبەینی: ﴿وَلَتَنْظُرَنَّهُمْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، کە تەنیا لێرەدا قیامەت بە (غَد) بەیانی، سبەینی ھاتو، واتە: ئەو کاتە دواي ئەو پوژەیی تۆ ئیستات ئیبادی، دی.

۶- راگەیانندی ئەو راستییە، کە ئەگەر قورئان بۆ سەر چایەک دابەزیبایە، لە ترس و سام و ھەیبەتی خوا، ملکەچ و شەق و پەق دەبوو، لە ئایەتی ژمارە (۲۱)دا.

٧- ناساندنی خوای بهرزو مەزن، لە دوو توپی سێ ئایەت دا، بە (٢١) لە ناوو سیفەتە بەرزەکانی، ئایەتەکانی: (٢٢ - ٢٤).

هەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسیک:

کۆی (٢٤) ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، بۆ سێ دەرسان دابەش دەکەین:

دەرسی یەکەم: کە لە ئایەتەکانی: (١ - ١٠) پێکھاتووە، باسی بەسەرھاتی وەدەنران و ئاوارەکرانی ھۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) لەسەر پای ھەموو توژەرەوانی قورئان و، بە پای من (بَنُو قَيْنِقَاع) یشە، لەگەڵ ئەوان دا، چونکە خوا ﷻ بە: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، باسی کردوون، نەک بفرموی: (بَنُو النَّضِيرِ)، ئنجا ئەوانە ی بپێروا بوون، لە خاوەن کتیبان، ئەوکاتە ھەر سێک ھۆزی (بَنُو قَيْنِقَاع) و بَنُو النَّضِيرِ و بَنُو قُرَيْظَةَ بوون، بەلام (بَنُو قُرَيْظَةَ) لە سالی پینج (٥)ی کۆچییدا، لە گەرمە ی جەنگی خەندەقدا سزادراون و دەربەدەر کراون، بەلکو دەست بەسەر موڵک و مال و کەسەکانیشاندا گیرا.

بەلام ھەر کام لە ھۆزی (بَنُو قَيْنِقَاع) و بَنُو النَّضِيرِ دەکران، بۆیە ئەو ی خوا دەفرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ھەردووکیان دەگریئەو، بەسەرھاتەکانیشان زۆر لێک نزیکن، لە رووی کاتیئیشەو و، لە رووی باسکرانیئەو، ھەلبەتە ئەویش لە ئەنجامی خیائەتیاندا و بە ھۆی پەیمان شکستیانەو، ئنجا باسی چۆنیەتی دابەشکردنی مال و سامانی بەجێماویان و، پێناسە ی ھەر کام لە سێ پێکھاتەکە ی ئۆممەت، ئۆممەتی پیغمبەر ﷺ بە گرنگترین خەسلەتیان.

دەرسی دووھم: کە لە ئایەتەکانی: (١١ - ١٧)، پێکھاتووە، ئەو ھەوت ئایەتە، باسی ھەلویستی ژێر بە ژێر خائینانە ی موناغەقەکانی مەدینە دەکەن،

به سه رکړدایه تی (عبدالله بن اَبی بن سلول) و، که ین و به ین و گفت و به ین دانیان به جووله که کان، هم له گه ل (بنو قَیْنَقاع) یش، هم له گه ل (بَنُو النُّضیر) یش و، پشت به ردانیان له کاتی ته نگانه دا و، دوو وینه هیترانه وه، بو پیناسه ی هه لوئسته کانیان.

دهرسی سییه م: که له نایه ته کانی: (۱۸ - ۲۴) پیکهاتوه، خسته پرووی چوار بابته تی گرنگ:

- ۱- فرمانکردن به پرواداران، به پارێزکاری و خو سازکردن، بو دیداری خوا.
  - ۲- راگه یاندنی نهو راستیه که هاوه لانی ناگری دوزه خ و، هاوه لانی به ههشت، یه کسان نین.
  - ۳- خسته پرووی پنگه و پایه ی به رزو ناوازه ی قورثان، له وینه یه کی ویزدان هه ژیندا.
  - ۴- وه سفکردنی خوا به بیست و یه ک (۲۱) له ناوو سیفه ته به رزو ناوه زه کانی.
- شایانی باسه: تیمه، بهر له تهفسیرکردنی نایه ته کانی هم سوورته به پیژه، پوخته یه ک له به سه رهاتی هوکارو چونه تی، ده رکړانی هه ردوو هوژی (بنو قَیْنَقاع و بَنُو النُّضیر) جووله که، ده که ین، به تایبه ت له بهر روشنایی کتیبه ناو داره که ی (إِبْنُ هِشَام)، (السيرة النبویة لابن هشام) دا، به گشتی و به سوود وه رگرتن له هه ندیک سه رچاوه ی دیکه، نه وهش مایه ی به رچاو پروونی زیاترمان ده بی، بو لیتینگه یشتنی مانای نایه ته کان.

بەسەرھاتی ھۆکارو چۆنیەتی دەربەدەر بوونی ھەردوو ھۆزی

(بنو قَيْنَقَاع وَبَنُو النَّضِيرِ) جوولەکە

بەڕێزان! ئەو بەسەرھاتە لە پێنج تەوھەردا دەخەینەرۆو:

تەوھەری یەکەم: ھەر سێ ھۆزەکەی جوولەکە لە مەدینەدا (بنو قَيْنَقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ) و نووسینی پەیماننامەیەک لە نێوان مسوڵمانان و ئەواندا.

تەوھەری دووەم: دەرکرانی ھۆزی (بنو قَيْنَقَاع) و ھۆکارەکەی.

تەوھەری سێیەم: پێناسە و ڕەچەڵەک (بَنُو النَّضِير).

تەوھەری چوارەم: ھۆکاری دەرکرانی (بَنُو النَّضِير).

تەوھەری پێنجەم: چۆنیەتی دەرکرانی (بَنُو النَّضِير).

تەوھەری یەکەم: ھەر سێک ھۆزەکەی جوولەکە لە مەدینە (بنو قَيْنَقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ) و نووسینی پەیماننامەیەک لە نێوان مسوڵمانان و ئەواندا:

بەپێی سەرچاوە مێژووییەکان، بە تایبەت (السيرة النبوية لابن هشام)، دواى ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ، تەشریفی برد بۆ مەدینە، چەند کارێکی گەورە و گەرمی کردن، بۆ ئەو ئەو کۆمەڵگایە، ئەو قەوارە سیاسییە تازە دروست بوو و سەرھەڵداو و پێگرتو، سەقامگیر و تۆکمە و توندو تۆڵ بێ، یەکیک لە کارەکان ئەو بوو، کە پەیماننامەیەکى ئیمزا کرد، لە نێوان مسوڵمانان بە سەرکردایەتی پێغەمبەر ﷺ لە لایەک، کە لە دوو پێکھاتەى بنەپەتی پێکھاتبوون:

أ- کۆچبهران که له مه ککه وه هاتبوون و کۆچیان کرد بوو.

ب- پشتیوانان که خه لکی شاری (يَثْرِب) بوون، که دواپی ناوی لیترا (المدينة).

لای به رانبه ریشیان هۆزه کانی جووله که، سێ هۆزی سه ره کیی بوون: (بنو قَيْنَقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ)، ههروه ها ئه وه هابه ش بو خوا دانه رانه ی، تا کو ئه وه کاته له مه دینه دا مابوونه وه وه، هه ره ها وه به ش بو خوا دانه ر بوون، پیغه مبه ری خوا ﷺ په یماننامه یه کی دانا، له نیوان ئه وه پیکه اتانه ی مه دینه دا، که له کتیبه میژوو یه کان دا، به (کتاب) و به (الصُّحُفَة) و به (الْوَيْقِیَّة) ناوی هاتوه، (محمد حمید الله) له کتیبه ناو داره که ی خۆی: (الْوَثَائِقُ السَّیَاسِیَّةُ لِلْعَهْدِ النَّبَوِیِّ وَالْخِلَافَةِ الرَّاشِدَةِ) دا، له باره یه وه گو تویه تی: (أَقْدَمُ وَثِیقَةٍ تَارِخِیَّةٍ مَكْتُوبَةٍ، دِیْرِنِیْتَرِیْن دَوْکیومِیْنَتِی میژوو یی نووسرا وه، که له جیی ده ستووری تِیستا بو وه.

(إِبْنُ هِشَام) له (السیره النبویه) که ی خۆیدا^(١)، هه موو ئه وه دَوْکیومِیْنَتِیه ی هینا وه، له ژیر ناوونیشانی: (الرَّسُولُ ﷺ يُوَادِعُ الْيَهُودَ)، پیغه مبه ره ﷺ په یمان له گه ل جووله که کان دا ده به ستی، (موادعة)، یانی: دوو لایه ن یان پتر پیکه وه هاوکار بن، یان شه ری یه کدی نه که ن، نا وه که ی وا هاتوه، ئه گه رنا ئه گه ر له وه په یماننامه یه وه پامینین: هه مووی بریتیه له هاوکاری پیکه وه کردن و پیکه وه ئیداره دانی ئه وه ده و له ته تازه یه ی، پیغه مبه ری خوا ﷺ بنیاتی نا وه.

با سه رنجی قسه یه کی (إِبْنُ إِسْحَاق) بده ی ن که پیناسه یه کی پوختی ئه وه (کتاب) ه ده کات:

(قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَكَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كِتَابًا بَيْنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَادَعَ فِيهِ يَهُودَ وَعَاهَدَهُمْ، وَأَقْرَهُهُمْ عَلَى دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ، وَشَرَطَ لَهُمْ، وَأَشْرَطَ عَلَيْهِمْ).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ نووسراویکی نووسی، لە نێوان کۆچکەران و پشتیواناندا^(١)، لەو نووسراوەدا پەیمانی لەگەڵ جوولەکەکان بەست، ئەوانی لەسەر ئایینەکە ی خۆیان و، لەسەر مآل و سامانی خۆیان و، لەسەر جێگە و رێگە ی خۆیان هێشتنەو، (بۆ سەلماندن لە سەری پێننەو و ئایینی خۆیان جێبەجێ بکەن و ولاتی خۆیان بەرپۆشەن)، مەرجیشی بۆ گرتن و، مەرجیشی لەسەر گرتن. واتە: هەندیک مەرجی بۆ گرتن، ئەو هەق و مافتانە، بەلام هەندێ مەرجیشی لەسەر دانان، ئەو هەش کارو ئەرکتانە.

ئاماژە بە چەند بڕگە یەکێکی ئەو پەیماننامە یە:

١- سەرەتای (کتاب) بەمجۆرە یە: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ ﷺ، بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ مِنْ قُرَيْشٍ وَيَثْرِبَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ، فَلِحَقِّ بِهِمْ، وَجَاهَدَ مَعَهُمْ، إِنَّهُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ مِنْ دُونِ النَّاسِ)، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، ئەمە نووسراویکە لە موحمەد پێغەمبەری خواوە ﷺ، لە نێوان برواداران و مسوڵمانان دا، لە قورەیش و لە (يَثْرِبَ)، (واتە: خەڵکی مەدینە) و هەر کەسیک شوێنیان دەکەوێ و، پێیانەو پەيوەست دەبێ، لەگەڵیان دا تێدەکووش، کە ئەوانە کۆمەڵێکن جیا لە خەڵک، واتە: کۆمەڵگا و قەوارە سیاسییەکە ی (يَثْرِبَ): کۆمەڵگایەکی تازه سەرھەڵداون.

٢- مامەڵە ی یە کسان لەگەڵ جوولەکەکان دا: (وَإِنَّهُ مَنْ تَبِعَنَا مِنْ يَهُودَ، فَإِنَّ لَهُ النَّصْرَ وَالْأُسُوءَ، غَيْرَ مَظْلُومِينَ وَلَا مُتَنَاصِرِينَ عَلَيْهِمْ)، هەر کەسیک لە جوولەکەکان لەگەڵمان بێ (لەگەڵمان تەبا بێ)، ئەویش پێویستە سەربخوێ و، مامەڵە ی یە کسانێ لەگەڵدا بکری { (أُسُوءَ) واتە: مامەڵە ی یە کسان، ئە ستەمیان لێ بکری و، ئە لە دژی ئەوانیش یارمەتی هیچ کەس بدرێ.

٣- نابێ هیچکەس هیچ کە تنکەریک پەنا بدات: (وَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَقْرَبُ مِنِّي فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، وَأَمِنْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ يَنْصُرَ مُحَدِّثًا وَلَا يُؤْوِيَهُ، وَأَنَّهُ مَنْ نَصَرَ أَوْ آوَاهُ، فَإِنَّ عَلَيْهِ نَعْتَهُ اللَّهُ وَغَضَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واتە: هەر کەسیک بروادار بێ و، دان بەوەدا بێت کە لەم (صَحِيفَةِ)

(١) واتە: کۆچکەران و پشتیوانان لەلایە ک، و جوولەکەکان و ئەوانی دیکەش لە لایەکی دیکەو.

دايه و، پروای به خواو پوژى دوايى بى، (كه نهوه خالى هاوبه شى نتيوان مسولمانان و خاوهن كتيبه كانيش بووه)، بوى رهوا نيه، هيچ كه تنكهرىك سهربخات و بيحه وينيتهوه، ههر كه سيك پشتى بگرى، يان بيحه وينيتهوه، نه فرين و توورپه يى خوا لى بى له پوژى قيامه تدا.

۴- مه سهره ف كيشانى جووله كه له گهل مسولمانان دا: (وَإِنَّ الْيَهُودَ يُفْقُونَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ مَا دَامُوا مُحَارِبِينَ)، واته: ههروه ها ده بى جووله كه كان له گهل پرواداران دا، خه رجى و مه سهره ف بكه ن (بو بهرگرى لىكردن له ولات)، مادام پىكهوه دژى دوژمنىك شه ر بكه ن و جه نكيان له دژ بگرى.

۵- هه ر كام له جووله كه و مسولمانان، تاييى خويان به پيوه ده به ن: (لِلْيَهُودِ دِينُهُمْ، وَلِلْمُسْلِمِينَ دِينُهُمْ، مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ) جووله كان دىنى خويان به پيوه ده به ن و، مسولمانانىش دىنى خويان به پيوه ده به ن، خو شيان و نه وانه ش كه سهر به وانن.

۶- چوونه دهر له سنوورى ولات به بى موالت نابى: (وَإِنَّهُ لَا يُخْرِجُ مِنْهُمْ أَحَدًا إِلَّا بِإِذْنِ مُحَمَّدٍ ﷺ) نابى هيچ كه سيك له شار، له و ولاته بچيته دهرى، مه گهر به موالتى موحه ممه د ﷺ.

وهك چو ن ئىستا ده بى مروف فيزه ي هه بى و پاسپورتي هه بى.

۷- پيوسته ناساييشى نيو شارو ولات پاريزراو بى: (وَإِنَّ يَثْرَبَ حَرَامٌ جَوْفَهَا لِأَهْلِ هَذِهِ الصَّحِيفَةِ)، ياساييشى نيو (يَثْرَب) قه ده غه يه، بو تيمز اكه رانى نه و (صَحِيفَةٍ) به.

نابى هيچ شه رو ناشووب و، نازاوه يه كى تيدا بكه ن.

۸- هه بوونى بهرگرى هاوبه ش له نتيوان پىكهاته كان دا: (وَإِنَّ بَيْنَهُمُ النَّصْرَ عَلَى مَنْ دَهَمَ يَثْرَبَ)، پيوسته هاوولاتيان پشتى يه كدى بگرن، له بهرانبه ر ههر كه سيكدا، دژى خه لكى (يَثْرَب) بى.

۹- نامسولمانانىش جگه له دوژمنان، بويان هه يه پىكهاتن له گهل ههر لايه نىك دا بكه ن: (وَإِذَا دُعُوا إِلَى صُلْحٍ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، فَإِنَّهُمْ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، وَإِنَّهُمْ إِذَا دُعُوا إِلَى مِثْلِ ذَلِكَ، فَإِنَّهُمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، إِلَّا مَنْ حَارَبَ فِي الدِّينِ)، واته: ههر كات مسولمانان

صوْلَح و ئاشتە واییان لەگەڵ لایەتیک دا کرد، جووله کهش صوْلَح و ئاشتە وایی لەگەڵ ئەو لایەنەدا دەکەن، هەر وەها جووله که کانیشت ئەگەر بۆ شتیکی وا، مسوْلَمَانِیان بانگ کرد، ئەوانیش ئەو مافەیان هەیە، بەسەر مسوْلَمَانانەوه.

واتە: مسوْلَمَانان دەبێ تەبا بن، لەگەڵ هاوپیەمانانی جووله که کان دا، جووله کهش دەبێ تەبا بن، لەگەڵ هاوپیەمانانی مسوْلَمَانانەکان دا، مەگەر که سێک دژی دین بێ.

۱۰- هەر کۆمەڵ و لایەنە پشک و بەش خەرجیی خۆیانیان لەسەرە: (عَلَى كُلِّ أُنَاسٍ حِصَّتُهُمْ مِنْ جَانِبِهِمُ الَّذِي قَبْلَهُمْ)، هەر کۆمەڵە خەڵکە، ئەو پشکەکی دەکەوێتە سەریان، لە مەسەرف و خەرجیی کیشان لەسەریانە، لەولایەوهی دەکەوێتە لای ئەوان.

ئەمە یەکه مین کاریک بوو، که پیغەمبەری خوا ﷺ لە مەدینە کردی، که بریتی بوو لە نووسینی ئەو (صَحِيفَةٍ) یە، وەک دەستووریک بووه، هەم بۆ چۆنیەتی مامەڵە پێکەوه کردنی مسوْلَمَانان، لە نێوان خۆیان دا، کۆچکەرەکان و پشتیوانان و، هەم جووله که کانیشت، ئەوانی دیکەش که بەرانبەرەکانیان و، ناوی هەموو هۆزە جووله که کانیشت، لەنێو بەندەکانی (صَحِيفَةٍ) که دا هاتوه، وێرای هاوبەشدانەرەکانیش.

تەوهری دووهەم: دەرکرانی هۆزی (بنو قینقاع) و هۆکارەکی:

یەکه مین هۆزی جووله که، که لە مەدینە دەرکران، لەسەر ناپاکیی و، پابەند نەبوون بەو بەلێن و پەیمانەوه، که لەگەڵ مسوْلَمَانان دا پێکەوه داویانە، بریتی بوو لە هۆزی (بنو قَيْنَقَاع)، که (ابن هشام) لە کتێبه کهی خۆی (السيرة النبوية لابن هشام) دا^(۱)، باسی چۆنیەتی دەرکرانی هۆزی (بنو قَيْنَقَاع) ی کردوه، هۆکاری دەرکرانیشیانی کردوهو، تۆزیک دیکە پوخته یەکی دێنین.

پیشتر ئاماژەم پێداو، دوايش له درێژەي تەفسیرکردنی سوورەتە کەدا باسی دەکەین: نەمبینووە لە تەفسیرەکاندا - ڕەنگە هەشبی و نەمدیی - باسی (بنو قَیْنَقَاع) بکری، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الحشر)دا، کە ئەم سوورەتە موبارەکە، ئاماژە دەکات بەوانیش، ئەوان بەس گوتووایانە لە بارەي (بنو النضیر) هەوێ، بەلام وەک ئیستا باسی (بنو قَیْنَقَاع) و دوايش باسی (بنو النضیر) دەکەین، دەبینین ئایەتەکان بەسەر هەردووکیاندا دەچەسپن.

(ابن هشام) لە بارەي (بنو قَیْنَقَاع) هەوێ لە ژێر ناوونیشانی: (أُمُرُ بنو قَیْنَقَاع، حال و بەسەرھاتی (بنو قَیْنَقَاع)دا، باس دەکات: (بنو قَیْنَقَاع) چۆن دەرکران؟ ئیمە یەکسەر بە کوردیی پوختەي مانای ئەو، کە (ابن هشام) ھێناویەتی، دەیهێنین، دەڵێ: بازاری (بنو قَیْنَقَاع)، بازاریکی ناودار بوو، ھۆزی (بنو قَیْنَقَاع)، زیاتر زێڕنگەرو سەنعەتکار بوون، بۆیەش کە دەرکراون، زەوی و زاریکی وایان لێ بەجێ نەماو، چونکە زیاتر دووکانیان ھەبوون و پیشەساز بوون، ئنجا پوژیک پیغەمبەری خوا ﷺ لە بازارەکیان (بنو قَیْنَقَاع) کۆی کردنەو، پێی فەرموون: (يَا مَعْشَرَ يَهُودَ! اخذُوا مِنَ اللَّهِ مِثْلَ مَا نَزَلَ بِقُرَيْشٍ مِنَ النِّقْمَةِ وَأَسْلَمُوا، فَإِنْكُمْ قَدْ عَرَفْتُمْ أَنِّي نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، تَجِدُونَ ذَلِكَ فِي كِتَابِكُمْ وَعَهْدُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ) قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّكَ تَرَى أَنَا قَوْمُكَ، لَا يَغْرُنُكَ أَنَّكَ لَقِيتَ قَوْمًا لَا عِلْمَ لَهُمْ بِالْحَرْبِ، فَأَصْبَحْتَ مِنْهُمْ قُرْصَةً، إِنَّا وَاللَّهِ لَنُحِبُّ حَارِبَنَا، لَتَعْلَمَنَّ أَنَّا نَحْنُ النَّاسُ).

واتە: ئەي کۆمەڵی جوولە کە! وریابن لە خوا، ئەو بەلایەي بەسەر قورەیش ھات، ھەمان بەلەش بەسەر ئێو نەیت، (دەرکرانی (بنو قَیْنَقَاع)یش دواي جەنگی بەدر بوو)، مسوڵمان بن، چونکە دەزانن من پیغەمبەریکی پەوانە کراوم، ئەو لە کتیبە کەتاندا دەبینن و، لە پەیمانی خواشدا، کە بۆ ئێوێ ناردو، ئامۆژگاریی خوا دەزانن، ئەوانیش گوتیان: ئەي موھەممەد ﷺ! پێت وایە، ئیمە ھەر کۆمەلە کەي خۆتین، (خەلکی قورەیشین)، بە ئەو فریوت نەدات، کە بە کۆمەلێک گەشتووی شارەزای جەنگ نەبوون، تۆش دەر فەتیکت

لې بېنيون و زه فەرت پێ بردوون، بە خوا ئەگەر لە دژي ئيمه بجهنگي، ئنجا دهزاني ئيمه خه لکين! واتە: ئيمه خه لکي جهنگاوه رين.

هەر چه نده جوا به که يان زۆر رەق بووه، به لام پيغه مبهري خوا ﷺ هيچي نه فەرمووه، گرتگ ئەوه يه، وهک ئاموژگاري بهک و دلسۆزي بهک فەرموويه تي: بپروا بپنن و، دهزانن من پيغه مبهري خوام و ناوونيشانه کانم له کتبه کانسان دا هه، چيديکه خراپه کاري مه کهن، با ئەو به لايه ي به سەر قورەيش دا هات، به سەر ئيوه ش نه يهت.

(إِبْنُ إِسْحَاقَ) ده لێ: له (سعيد بن جبیر) هوه، يان له (عكرمة) هوه، له (عبد الله بن عباس) هوه (خوا لتيان رازي بێ)، پيم گه يشتوه، كه ئەم ئايه تانه له باره ي ئەوانه وه هاتوونه خوار: ﴿قُلْ لِلَّهِ كُفْرُكُمْ سَعْفَلُوتٌ وَتُحْشَرُوتٌ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَقْسُ إِلِهَاهُ﴾ (١٢) ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ آلِ عَقْبَةَ تَقْتُلُ فِي سَكِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرِيهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ (١٣) آل عمران، واتە: (ئەي موحه ممهه!) ﷺ به ئەوانه ي بپروان، به فەرموو: (ئەگەر جهنگ بهکن)، تیده شکین و دواي به رهو دۆزهخ به رێ ده کرین، خراپترین شوینی پشوودانیش ئەو یه، بو ئيوه نيشانهو به لگه هه يه، (له سەر ئەوه ي خوا ﷺ پشتی مسولمانان ده گری)، له دوو کۆمه له که دا که پیکه گه یشتن، (کۆمه لی هاوه لانی پيغه مبهري خوا ﷺ له گه ل هۆزی قورەيش دا، به فەرمانده يه تيی ئەبوو جههل)، کۆمه لتيان له رێی خوادا جهنگيان ده کرد، کۆمه لتيکيش بپروا بوون، دوو هینده ي خويانيان ده بينين به چاو، (بپروايه کان که ته ماشای مسولمانه کانيان ده کرد، بو ئەوه ي سام بچيته دليانهوه، دوو هینده ي خويانيان ده ديتن)، خواش به يارمه تيی خوی، هەر که سی بيهوی پشتگیری ده کات و به هیزی ده کات، به راستی له وه دا په نده يه بو خواوه ن عقلان.

ئىنجا دەربارەى چۆنەيتىى و ھۆكارى ئەو ھە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھۆزى (بنو قَيْنُقَاع)ى دەركرد، (إِبْنُ هِشَام) دەلى: ئافرەتتىك لە عەرەبان، كەلوپەلىكى پى دەبى، بىفرۆشنى، دەچىتە بازارى (قَيْنُقَاع) لە لای زېرنگەرېك دادەنىشى، جوولەكەكانىش، كە ئافرەتەكە دەم و چاوى خۆى داپۆشيوە، (پىچەى گرتۆتەو)، داواى لى دەكەن، دەم و چاوى دەربخات، ئەویش ئامادە نابى پىچەكەى لادەت و، باباى زېرنگەرىش دامىنى كراسەكەى، لە لای پشتى گرېدا، (ئەو كاتەى ئەو دانىشتە، دامىنى كراسەكەى لە لای پشتىوە گرې دەدات)، كاتىك ھەلدەسىتتە پى، ران و لاق و لەتەرى دەردەكەون و، ئەوانىش پى پىدەكەنن، (يانى: ئامادەنبوو دەم و چاوت دەربخەى، بەلام ئىستا ران و لاقىشت دەركەوتن)، ئافرەتەكەش ھاوار دەكات و، پياوېك لە مسولمانان لەو دەبى، پەلامارى زېرنگەرەكە دەدات و دەيكوژى، جوولەكەكانىش كۆدەبنەو دە مسولمانەكە دەكوژن، ئىنجا كەس و كارى مسولمانە كوژراوەكە، ھاوار دەكەنە مسولمانان، كە لە دژى جوولەكەكان بىن و ھاوکاریان بن، مسولمانانىش توورە دەبن و، كىشە دەكەوئە تىوان مسولمانان و ھۆزى (بنو قَيْنُقَاع)دە، كەواتە: ھۆكارى دەركرانى (بنو قَيْنُقَاع)، ئەو غەدرو خیانەتەى جوولەكەكان بوو.

پىغەمبەرى خوا ﷺ كە ئەو دەبىستى، دەورى شوئەكەيان دەگرې و پىيان دەفەرموى: برۆن، ئىرە بەجى بهیلىن، مادام پەيماننان شكاندەو ديارە ئەھلى خیانەتن، مسولمانىكتان بە ناھەق كوشت و سووكایەتییان بەو ئافرەتە كردە، ئەوانىش ئامادە نابن، برۆن، پىغەمبەرىش ﷺ بە سوپایەكەو دەوریان دەگرې، مېژوونووسان لەو بارەو، كە ئایا چەند ماونەو دە ئابلووقە دانەكە چەند بوو؟ راجیان، (إِبْنُ هِشَام) دەلى: پازدە شەوى خایاندەو، ھەندىك گوتوویانە: كەمترو ھەندىك گوتوویانە: زیاتر، ئىنجا لە ماوەى ئابلووقە دانەكەدا، جوولەكەكان قەناعەت دىنن، برۆن، بىگومان شەرە تىریان پىكەو بوو، بەلام باس نەكراوە كەس كوژرا بى و، ئىنجا كاتىك جوولەكەكان دلىا دەبن، بەرھەستىیان پى

ناکړی، ده‌لین: باشه به بریاری تۆ رازیین و با لیره کۆتایی بئی، چونکه دلتیا ده‌بن نه‌گەر شه‌ره‌که به‌رده‌وام بئی، ده‌دۆرین و هه‌موویان ده‌کۆرین، یان به دیل ده‌گیرین.

ننجا (عبدالله بن ابي بن سلول)، دواي ئه‌وه‌ی هۆزی (بنو قینقاع) به بریاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ رازی ده‌بن، که ئه‌و چ بریارێکیان بۆ بدات، پیتی رازیین، دئی بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ و ده‌لئ: (یا محمد! ﷺ أَحْسَنُ فِي مَوَالِي)، ئه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ له‌گه‌ڵ هاوپه‌یمانه‌کان و دۆسته‌کانی مندا چاکه‌کار به! چونکه هۆزی (بنو قینقاع)، هاوپه‌یمانی هۆزی خه‌زهره‌ج بوون، هۆزی خه‌زهره‌جیش سه‌ره‌ۆکه‌کیان (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) یه، به‌لام (عبدالله بن ابي بن سلول)، یه‌کیک بووه له‌ ریش سپیان، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ وه‌لامی ناداته‌وه، (عبدالله بن ابي بن سلول)، دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، ده‌لئ: له‌گه‌ڵ هاوپه‌یمانه‌کانم چاکه‌ بکه! دوايی (عبدالله بن ابي بن سلول)، ده‌ست ده‌خاته گیرفانی زرییه‌که‌یه‌وه، زریی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زرییه‌که‌شی پیتی گوتراوه: (ذَائِلُ الْفُضُولِ)، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموی: به‌رم بده‌و توو‌ره‌ ده‌بن و دم و چاوی موباره‌کی سیبه‌ری ده‌که‌وئ، تاریک دادئ و ده‌لئ: بئی قه‌زایی به‌رمبه‌د، ئه‌ویش ده‌لئ: به‌ خوا به‌رت ناده‌م، هه‌تا له‌گه‌ڵ هاوپه‌یمانه‌کانی مندا چاکه‌ نه‌که‌ی، چوار سه‌د (٤٠٠) که‌س که بئی زریین و، سئ سه‌د (٣٠٠)ی زریدار منیان پاراستوه له‌ سوورو له‌ ره‌ش، (واته: له‌ هه‌موو جو‌ره‌ دوژمنیک)، هاوپه‌یمانه‌م بوون، ئیستاش تۆ به‌ یه‌ک رۆژ، هه‌موویان قه‌لاچۆ بکه‌ی! به‌ خوا من که‌سیکم له‌ به‌لایان ده‌ترسیم، ئیدی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ به‌ ناچاریی ده‌فه‌رموی: باشه ئه‌وه دامن به‌ تۆ.

شایانی باسه: له‌و ماوه‌یه‌دا، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاب‌لو‌و‌قه‌ی هۆزی (بنو قینقاع) ده‌دا، که‌سیک له‌ شو‌ئنی خۆی داده‌نئ، وه‌ک سه‌ره‌پرشتیاری مه‌دینه.

و‌یرای ئه‌وه‌ که (عبدالله بن ابي بن سلول)، هاوپه‌یمان بووه، له‌گه‌ڵ جووله‌که‌کانی (بنو قینقاع) دا، (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) ییش خوا لئی رازی بئی،

ھەر ھاوپەيمان بوۋودە ئەۋىش سەرۆك تېرەيەك بوۋە، لە خەزرەجىيەكان، بەلام دەچى بۆلاي پىغەمبەرى خوا ﷺ و دەلى: ئەي پىغەمبەرى خوا! من دۆستايەتتى تۆۋ خۋاي پەرۋەردگارو پىغەمبەرەكەي و بېواداران دەكەم و، بەرىم لەو ھاوپەيمانييتىيەي لەگەل ئەوانەدا.

ئىنجا زانايان گوتتويانە: ئەو ئايەتانەي سوۋرەتى (المائدة)، لە بارەي ھەلويسىتەكەي (عبدالله بن أبي بن سلول) و، ھەلويسىتەكەي (عبادة بن الصامت) خوا لىي پازى بى، دابەزىون، كە پىچەوانەي يەكدى بوۋە، خوا دەفەرەمۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥١﴾ قَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْمِيحٌ ٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْوَآءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَنْهُمْ لِمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ٥٣﴾ يَتْلَاهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٥٤﴾ إِنَّا وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ٥٦﴾ المائدة.

ھەلويسىتە دلنەخۇشانەكەي (عبدالله بن أبي بن سلول)، چەند دزىۋو بەد بوۋە! كە دەچى داۋا لە پىغەمبەر ﷺ دەكات، (بنو قينقاع) بەخشى، لە حالىكدە ئەوانە پەيمان شكىن و خائىن بوۋن، دوايى پىغەمبەر ﷺ ناچار دەكات، بەويان بەخشى، بەلام ھەلويسىتەكەي (عبادة بن الصامت)، چەند جوان و مەردانە بوۋە! كە ئەۋىش ۋەك (عبدالله بن أبي بن سلول)، ھاوپەيمان بوۋە لەگەليان، بەلام دەچى دەلى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ من دۆستى خواۋ پىغەمبەرەكەي و بېوادارانم و، بەرىم و حاشا دەكەم لەو خائىنانە.

ئەمە كورتەيەك بوۋ لە بەسەرھاتى (بنو قينقاع) كە چۆن پەيمانىيان شكاند

و، پابه‌ند نه‌بوون به‌و (الصحيفة) و (الوثيقة) یه‌وه که نووسرا بوو و، سه‌ره‌نجام پیغهمبه‌ر ﷺ ئابلووقه‌ی دان و سزای دان و، نه‌گهر (عبدالله بن اُبی بن سلول)، تکای بو نه‌کردبان، به سه‌لامه‌تی دهرنه‌ده‌چوون.

شایانی باسه ئیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (الأحزاب) دا، باسی (بنو قریظة) شمان کرد، که له گهرمه‌ی جه‌نگی خنده‌قدا، دواي ته‌واو بوونی ئابلووقه‌ی بیپروایه‌کان به‌ دوری شاری مه‌دینه‌دا، جیریل به پیغهمبه‌ری خواي ﷺ فه‌رموو: یه‌کسه‌ر بپروا به‌ره‌و (بنو قریظة)، که له پشت‌وه‌ خه‌نجه‌ری غه‌دریان وه‌شاند بوو، هه‌ره‌شه‌یان کرد بوو له مسولمانان و، هاوکاریی کافره‌کانیان کرد، ئیدی نه‌وانیش ئابلووقه‌ی قه‌لایه‌کانیان دراو، دواي ماوه‌یه‌ک به‌ره‌ه‌لستی، سه‌ره‌نجام ناچار بوون ته‌سلیم بن و، پیغهمبه‌ری خواش ﷺ سزای دان.

ته‌وه‌ری سییه‌م: پیناسه‌و ه‌چه‌له‌کی ه‌وزی (بنو النضیر):

ه‌وزی (بنو النضیر) و ه‌وزی (بنو قینقاع) که باس‌مان کردن، هه‌روه‌ها ه‌وزی (بنو قریظة) ش، هه‌ر سیکیان له نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی دا بوون و، چۆنیه‌تی هاتنی ته‌و سئ ه‌وزه‌ جووله‌که، بو نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی و، نیشه‌جئ بوونیان، به‌و شیوه‌یه‌ بووه:

(ابن عاشور) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، گوتویه‌تی: ه‌وزه‌کانی (بنو النضیر) و (بنو قریظة) و (بنو قینقاع)، هه‌ر سیکیان و، جووله‌که‌کانی خه‌یه‌ریش، هه‌موویان له وه‌چه‌ی ه‌اروونن، ه‌اروونی برای مووسا، (بنو النضیر) و (بنو قریظة)، پنیان گوتراوه: دوو کاهینه‌کان (الکاهنان)، چونکه کاهینی جووله‌که‌کان له ئیو وان دابوون، (کهانة) ش بریتی بووه له پاراستنی کاروباری نایینی و، سه‌ره‌رشتییکردنی خه‌لک له‌ پرووی دینداری و، دروشمه‌کانیه‌وه.

کهواته: هەر سێ تیرە (بنو قُرَيْظَة) و (بنو قَيْنِقَاع) و (بنو النَضِير)، هەر وه ها جووله که کانی خەبەر، هەموویان پەچەڵەکیان دەچێتەوه سەر هاروون عليه السلام ی برای مووسا عليه السلام، ئایا چۆن لە نیمچه دورگە ی عەرەبیی دا نیشتهجێ بوون؟

چۆنیەتیی نیشتهجێ بوونیان لە ولاتی عەرەبان دا، ئەوه بوو که مووسا عليه السلام کاتی خۆی کۆمەڵێکی لە پێشووایی ئەو تیرانە، ناردن بۆ جەنگ کردن لە دژی عەمالیقە، که دراوسێیان بوون لە شام و عەمالیقە لە فەلەستین بوون، که هەم بۆ ولاتی عەرەبان دراوسێیان بوون، هەم لە بەنوو ئیسرائیلیش، که لە دەشتی سینا بوون، ئێیان نیزیک بوون، بەلام ئەوانە که مەترخەمییان کرد لە جەنگی دژی عەمالیقەو، مووساش عليه السلام لەو کاتەدا وەفاتی کرد، ئنجا کاتیک ئەوانە دەبیستن مووسا کۆچی دوایی کردو، ئەو تیرانە که مووسا عليه السلام ناردوونی، بجهنگن، یەکسەر ئەوانیش دەچنەوه، بۆ جیگا و پێگای خۆیان، هی بەنی ئیسرائیل، که لە ئەریمیا بوون، خەڵکە که ش (واته: خەڵکە جووله که که)، ئەوانە ی دەگەرێنەوه بۆ شارەکه، دەگەرێنەوه بۆ ئەریمیا، پێیان دەئێن: ئیوه فەرمانی مووساتان شکاندوهو نابێ بێنەوه بۆ تیره، دەبێ بپۆن و شار بەدەریان دەکهن.

ئیدی لەوێ دەرۆن و، دێن بۆ نیمچه دورگە ی عەرەبیی و، لەوێ لە چەند شوێنیک دا نیشتهجێ دەبن، لە دەوری (بَثْرَب)، واته: مەدینە ی پێغەمبەری خوا عليه السلام لەوێ قەلایان دروست دەکهن و شارێکیش بنیات دەنێن، بە ناوی: گوَل (الرَّهْرة)، ئنجا ئەوانە دەست دەکهن بە کشت و کال و، مال و سامانیان دەبێ، هەندێکیان زێڕنگەریی و سەنعت دەکهنە پیشە، لە پیاوه ناودارەکانیان: سەموئەل کوپی عادیاو، که عەبی کوپی ئەشرف و، ئێبنو ئەبی حوقیق بوون و، ئەوانە پەیمان دەبەستن لە نێوان خۆیان و، هەردووگ هۆزی ئەوس و خەزرج دا، هەندێکیان پەیمانیان دەبێ لەگەڵ هۆزی ئەوس دا، که لە سەردەمی پێغەمبەردا عليه السلام سەرۆک هۆزەکیان سەعدی کوپی مەعاز بووهو، هەندێکیان دەبنە هاوپەیمان لەگەڵ هۆزی خەزرج دا، که سەرۆک هۆزەکیان سەعدی

کورێ عوباده بووه، (عبدالله بن أبي بن سلول)، له خه زهه ج بووه، هه ر کات تهوس و خه زهه ج پیکهوه ناکو ک بوونایه، پیکهوه شه پریان کردبایه، تهو دوو هوژه جووله که ی سه ر به تهوس بوون و، تهوی دیکهش سه ر به خه زهه ج بووه، تهوانیش شه پریان ده کرد، له گه ل هاوپه یمانه کانیا ن دا، دژی به رانبه ره که یان.

بۆیه پێموایه، تهوه که خوا ﷻ ده فه رمو ی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ الحشر، خوا ﷻ تهو که سه یه، تهوانه ی بی پروا بوون له خاوه ن کتیه کان، له شو ئی خۆیا ن ده ریکردن، له یه که مین کو کردنه وه یان دا، پێم وایه به ر له (بَنُو النَّضِيرِ)، مه به ست پێ (بَنُو قَيْنِقَاعِ)ه، چونکه پێشی (بَنُو قَيْنِقَاعِ) ده رکران، به پێی تهو پری وایه تانه ی (ابن هشام) هینا نو ی له سه رچاوه میژوویه کان، که ده لئ: ده رکرانی (بَنُو قَيْنِقَاعِ) دوا ی جه نگی به در بووه، راسته وخو، جه نگی به دریش له سالی دووهم دا بووه، واته: (بَنُو قَيْنِقَاعِ) دوو سال پێش (بَنُو النَّضِيرِ)، که له سالی چواره مدا ده رکران، واته: دوا ی جه نگی ئو حود، وه درنراون، بۆیه که خوا ده فه رمو ی: خوا تهو زاته یه، تهوانه ی بی پروا بوون له خاوه ن کتیه کان ده ریکردن، هه م (بَنُو النَّضِيرِ) ده گرتیه وه وه هه م (بَنُو قَيْنِقَاعِ) یش، به لئ دوا یی که باسی دارخورمایه کان ده کات، تاییه ته به (بَنُو النَّضِيرِ) وه، که کشتو کالدار بوون، دارخورمایان هه بوون، به لام (بَنُو قَيْنِقَاعِ) زیاتر زێرن گه رو سه نه ته کار بوون، به لام گرنگ ته وه یه، (بَنُو قَيْنِقَاعِ) پێش (بَنُو النَّضِيرِ) ده رکران.

پێشتر باسما ن کرد پێغه مبه ری خوا ﷻ کاتیک چوو ه مه دینه، یه کیک له کاره گرنگه کانی که کردنی، تهوه بوو نوو سراو یکی نووسی له نیوان مسو لمانان و جووله که کان و هاوبهش بو خوا دانه ره کاند، تهو نوو سراوه ش هه م (کتاب) ی پێگوتراوه، هه م (صَحِيفَةُ) ی پێگوتراوه، له جی ده ستووری ئیستا بووه، له م رۆژگاره داو، شیوه ی مامه له پیکه وه کردنی پیکهاته کانی مه دینه و ده ور به ری مه دینه ی تیدا دیاری بیکراوه، پێشتر ئاماژه مان، به هه ندیک له بر گه کانی کرد.

بەلام بەداخهوه هیچ کام لهو سێ هۆزهێ جوولهکه: (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظه) بهو بهلێن و پهیمانەوه پابه‌ند نه‌بوون و شکاندیان و، پێشتر باسی هۆزێ (بنو قینقاع)مان کردو، له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب)یش دا باسی (بنو قریظه)مان کردو، ئێستاش باسی (بنو النضیر) ده‌که‌ین:

میژووژانان دوو هۆکاری سه‌ره‌کیان بۆ ده‌رکرانی (بنو النضیر) باسکردوون:

هۆکاری یه‌که‌م: ئەم هۆکاری یه‌که‌مه وێرای (السيرة النبوية لابن هشام) کۆمه‌لێک سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ش هێناویانه^(١):

ئەمه ده‌قی ئەوه‌یه که به‌وه‌ هۆی ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌رێزی، خوا لێیان پازی بێ، پریاری ده‌رکردنی هۆزێ جووله‌که‌ی (بَنُو النَّضِير) بده‌ن، که تێمه‌ پێک ده‌قه‌که‌ی وه‌رده‌گیرینه سه‌ر کوردیی و له (السيرة النبوية لابن هشام) هوه ده‌یه‌پێنین^(٢):

(١) بۆ وێنه: له (سُنَنُ أَبُو دَاوُد) دا هاته‌وه، (إِبْنُ كَثِير) یش له تەفسیره‌که‌ی خۆیدا، له خولاصه‌ی تەفسیره‌که‌ی (المصباح المنیر فی تَهْذِيبِ تَفْسِيرِ ابْنِ کَثِير)، له لاپه‌ره (١٣٨١) دا هێناویه‌تی، هه‌روه‌ها هه‌ردوو ک نووسه‌ری کتێبی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (٣٦٢ - ٣٦٤)، نه‌وانیش ئەو هۆکاره‌یان هێناوه. هه‌روه‌ها (عبدالرزاق فی المصنّف) یش، به‌ ژماره: (٩٧٣٣) هێناویه‌تی و، (أَبُو دَاوُد) یش به‌ ژماره (٣٠٠٤) له (سَنَن) ی خۆیدا، (التیبهقي) له (دَلَالَةُ النَّبُوَّة) دا به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (١٧٨ و ١٧٩)، هێناویانه، ئنجا هه‌ردوو خاوه‌نی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، له به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (٣٦٤) دا ده‌لێن: (وَقُلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ، رِجَالُهُ ثِقَاتٌ)، ئەمه سه‌نه‌دێکی راسته‌و، پیاوه‌کانیشی جێی متمانه‌ن، هه‌روه‌ها گوته‌وویانه: (وَصَحَّحَهُ شَيْخُنَا الْأَلْبَانِي، فِي صَحِيحِ أَبِي دَاوُد)، دیسان (السیوطی)ش له (الدُّرُ الْمَشْهُور) دا هێناویه‌تی، به‌رگی: (٨)، لاپه‌ره: (٩٣)، پالیشیداوه‌ته لای (عَبْدُ بْنُ حَفِيد) و (إِبْنُ الْمُنْذِر).

عهبدوڭلاي كورى عهبدوپرەحماني كورى كه عى كورى ماليك -- كه عى كورى ماليك يه كىكه لهو هاوه لانهي، له جهنگى به دردا به شدار بوون، (خوا لييان رازى بى)، ههروه ها يه كىكه لهو سى هاوه لانهي، پىغهمبهرى خوا ﷺ له بهر نه وهى له جهنگى ته بووك دواكهوتوون، په نجا رۆژ نه يدواندوون، دوايش خوا ﷺ نايه تى له سهر ناردنه خوار: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا﴾ (۱۱۸) التوبة -- عهبدوڭلاي كورى عهبدوپرەحماني كورى كه عى كورى ماليك، واته: نه وهى كه عى كورى ماليك، له پياويك له هاوه لاني پىغهمبهر ﷺ ده گىرپته وه، ده لى: كافره كانى قوره يش، نامه يان نووسى بۆ (عبدالله بن ابي بن سلول)، كه دواتر سه رۆكى مونا فقه كانى مه دينه بوو، ته گهرنا جارى هه ر له سهر به تپهرستى به رده وام بوون و خوشيان به مسولمان پيشان نه دابوو، وهك مونا فقيق، به لكو هه ر به ناشكرا بتيان ده پهرست، له هه ردوو هوژى ته وس و خه زره ج، پيش جهنگى به در، كافره كان نامه يان ناردوه بۆ: (عبدالله بن ابي بن سلول) نووسيو يانه: تيوه هاوه له كه ي تيمه تان په نا داوه، (واته: موحه ممه د ﷺ) تيوه له هه موو خه لكى مه دينه ژماره تان زياتره، وهك خه زره جيهه كان، تيمه ش سويند به خوا ده خوين، يان ده بى بيكوژن، يان ده بى ده رى بكهن، يان تيمه بانگ راده ديرين، هه رچى عه رهب هه يه، به ده نگمانه وه بى، دين پياوه كانتان و شه ركه ره كانتان ده كوژين، ئافره ته كانى شتان ده كه ينه كه نيزهك، كاتيك عه بدوڭلاي كورى توبه يى و به تپهرسته كان، تهو نامه يان پي ده گات، نامه يان بۆ ده تيرنه وهو، كافره كانى قوره يش خه لكىك ده تيرن و، سه ره نجام به تپهرسته كانى هه ردوو ك لايان پىكه وه كوډه بنه وهو، نامه بۆ يه كدى ده تيرن و بريار ده ده ن له دژى پىغهمبهر ﷺ و هاوه لاني بجه نكن، كاتيك تهو هه واله به پىغهمبهر ده گات، له گه ل كوډه لىك دا، له هاوه لان ده چى بۆ لايان، پتيان ده فهرموى: ﴿لَقَدْ بَلَغَ وَعِيدُ قُرَيْشٍ مِنْكُمْ الْمَبَالِغَ، مَا كَانَتْ تَكِيدُكُمْ بِأَكْثَرِ مِمَّا تُرِيدُونَ أَنْ تَكِيدُوا بِهِ أَنْفُسَكُمْ، تُرِيدُونَ أَنْ تَقَاتِلُوا أَبْنَاءَكُمْ، وَإِخْوَانَكُمْ﴾، پىغهمبهرى خوا ﷺ ده فهرموى: وا دياره هه ره شه ي

قورەیشییەکان، لێتان گەشتۆتە پاددەیهکی زۆر، (زۆری پێ ترسان)، قورەیش هیچ زیانیکی لە ئێوە نەدەدا، زیاتر لەوەی ئێوە خەریکن، بۆ خۆتان زیان لە خۆتان دەدەن، (واتە: لە ئێو خۆدا جەنگی ئێوخۆیی بەرپا بکەن)، ئێوە دەتانەوی کورەکانی خۆتان و برایهکانی خۆتان بکوژن!

کاتیک گوێیستی ئەو فەرماشتە ی پێغمبەر ﷺ دەبن، کە قسەیهکی زۆر ئیقناعکەرە، بڵاوی لێ دەکەن، تەماشای بکەن! پێغمبەری خوا ﷺ لە ڕووی دینییهوه نایاندوین، دەزانن موناغیقن، یاخود هاوبەش بۆ خوا دانەرن، بەلکو لە ڕووی بەرژێوه‌ندی دنیاییهوه دایاندوین، پێغمبەری خوا ﷺ هەر کەسە بەپێی عەقڵی خۆی و ئاستی خۆی دواندووین، ئەگەر بۆی باسی قیامت و، سزای خۆی بکردارنایە، بەکەلک نەدەهات، دەبێ بەوەی خۆیان تێدەگەن و ڕوایان پێتە، بەوه بایاندوین، بەلێ کاتیک ئەو قسەیهی پێغمبەری خوا ﷺ دەبیستن، لێی بڵاو دەبن و، ئەوەش بە کافرەکانی قورەیش دەگاتەوه، دواوی جەنگی بەدر دێتە پێش.

ئەجا کافرەکانی قورەیش، لە دواي جەنگی بەدر، چارێکی دیکە نامە دەتێرن، بۆ جوولەکەکان، (وا پێدەچن هەم بۆ (بَنُو قَيْنِقَاع)، هەم بۆ (بَنُو النَّضِير))، پێیان دەلێن: ئێوە هەم خاوەن چەکن، هەم خاوەن قەلان، یان دەبێ دژی ئەو هاوێلە ی ئێمە بجەنگن، یان ئاواو ئاوا دەکەین و، هیچ شتیکیش ڕێگری ئەوه نابێ، خڕخالی پێهەکانی ژنە کانتان بکەونه دەستی ئێمە، (ئەوه‌ش تەعبیریکی ئێو خۆیان بووه، واتە: ئاوه‌تە کانتان دەبن بە کۆیلەو کەنیزەکی ئێمە)، کاتیک ئەو نووسراوه‌ی ئەوان بە (بَنُو النَّضِير) دەگات، (بَنُو النَّضِير) یەکلادەبنەوه، کە پەیمان بشکێنن، لەگەڵ پێغمبەری خاواداو، وەلام بۆ پێغمبەری خوا دەتێرن، دەلێن: خۆت لەگەڵ سێی (٣٠) کەس لە هاوێلانێت وەرە بۆ لامان، عەزمیشیان جەزم کردوه، هەر کات پێغمبەری خوا ﷺ هات، پەناھێکۆژی بکەن، دەلێن: ئێمەش سێی (٣٠) لە زانایەکانی خۆماندا دینیە دەری، تاكو لە فلان شوێنە دا بنیشین، تاكو بزاین داخو دەگەینە چی؟!

با زانایه‌کانی ٲیمه، گوٲ له توٲ بگرن، ته‌گهر ته‌وان توٲیان به‌ راست زانیی و پروایان به‌ توٲ هٲنا، ٲیمه‌ش هه‌موومان بر‌وا به‌ توٲ دٲٲن، ٲٲٲغه‌مبه‌ریش ﷺ ته‌وه‌ی خوا ئاگاداری نه‌کردبٲته‌وه، نه‌یزانیوه په‌نهان به‌س خوا ده‌یزانی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (۶۵) ﴿النَّمْل، بَلَىٰ: جگه‌ له خوا هیچ که‌س، له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا په‌نهان نازانی، به‌ دٲٲیایی ٲٲٲغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دٲٲشی خوٲشبووه، که‌ ته‌وانه هه‌موویان بر‌وا بٲٲن، ٲیدی له‌گه‌ل سی (۳۰) له هاوه‌لانی دا ده‌چٲ بوٲ ته‌و شوٲته‌ی بوٲیان دیارییکردوه، بوٲ ژوان، سی (۳۰) له زانایانی جووله‌که‌ش دٲٲن، هه‌تا ده‌گه‌نه چوٲلاییه‌ک له زه‌وی، ئنجا جووله‌که‌کان له ٲٲو خوٲاندا، هه‌ندٲکیان به‌ هه‌ندٲکیان ده‌لٲٲن: چوٲن زه‌فه‌ری ٲٲ ده‌به‌ن، بیکوژن، له کاتیک دا سی (۳۰) له هاوه‌لانی له‌گه‌لدان و ههر کامٲکیان هه‌ز ده‌کات، ٲٲش وی به‌ری؟ جوابی بوٲ بنٲرن، بَلٲٲن: چوٲن توٲ ٲٲده‌گه‌ی و ٲٲمه ٲٲده‌گه‌ین، ٲٲمه هه‌موومان شه‌ست (۶۰) ٲٲاو بین، سی (۳۰) له ٲٲوه‌و سی (۳۰) له ٲٲمه؟، توٲ له‌گه‌ل سٲ که‌سان وه‌ره‌و، سٲ له زانایانی ٲٲمه‌ش دٲٲن، ته‌گهر ته‌وان پروایان به‌توٲ هٲنا، ٲیمه‌ش بر‌وا دٲٲن و به‌راست داده‌نٲٲن.

ٲٲغه‌مبه‌ریش ﷺ ته‌و ٲٲشنیاره‌شیان قبوٲل ده‌کات و، له‌گه‌ل سٲ له هاوه‌لانی‌دا ده‌چٲ، جووله‌که‌کانیش که‌ به‌ حیساب سٲ له زانایانیان، خه‌نجه‌ریان به‌ په‌نهایی هه‌لگرتوه‌و، ده‌یانه‌ووٲ ٲٲغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌نهانکوژ^(۱) بکه‌ن، ئافره‌تٲکی دٲسوژیش له (بٲو النُّصير)، وه‌لام ده‌تٲری بوٲ برازایه‌کانی، (ته‌و ئافره‌ته دٲسوژه، وایاره مسوٲلمان بووه، به‌لام مسوٲلمانه‌تٲیه‌که‌ی په‌نهان کردوه، براو برازایه‌کانیشی مسوٲلمان بوونه)، ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌و، هه‌والیان ٲٲده‌دا، که‌ (بٲو النُّصير)، چ بر‌یارٲکی غه‌دریان داوه، (واته: په‌یمان شکاندن له‌گه‌ل ٲٲغه‌مبه‌ری خوا ﷺ)، بر‌ایه‌که‌ی به‌ خٲرایی دٲ و ده‌گاته ٲٲغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌واله‌که‌ی به‌ گوٲدا

(۱) په‌نهانکوژی (اغٲتال) و (فٲٲک) ٲٲده‌گوٲرتٲ له زمانی عه‌ره‌بٲیدا.

دەچپێنێ، بەر لەوێ پێغەمبەر ﷺ بگاتە لای ئەو سێ زانییەکی که بە حساب سێ زانای جوولەکەن، بەلام لە ئەسڵدا خەنجەرمان هەلگرتووە بۆ کوشتن.

پێغەمبەری خوا ﷺ که ئەو دەبیستی و ئەو زانیارییەکی پێدەگات، دەگەرێتەو، بۆ بەیانی سوپایەک ساز دەکات و، دەچێ دەوریان دەگرێ و ئابڵووقەیان دەدا، پێیان دەفرموو: (إِنَّكُمْ وَاللَّهِ لَا تَأْمَنُونَ عِنْدِي، إِلَّا بِعَهْدٍ تُعَاهِدُونِي عَلَيْهِ)، واتە: من ئێوە بە ئەمیندار دانائیم، مەگەر بە ئێن و پەیمانیکمان لە ئێواندا هەبێ.

کەچی ئەوان رازی نابن، بە ئێن و پەیمانی پێ بدەن، ئیدی پێغەمبەری خوا ﷺ و هاوێلانی، جەنگیان لە دژ دەکەن، دواوی و پێدەچێ پێغەمبەری خوا ﷺ بیستبێتی^(١)، که (بنو قُرَيْظَةَ) ش بەتەمان بۆ هاوکاریان بێن، بۆ ئەوان بەجێ دەهێلێ و بە سوپاکەیهو، هێرش دەکاتە سەر (بنو قُرَيْظَةَ)، ئەوانیش ھۆزێکی جوولەکەکان بوون و ھەر لە دەورووبەری مەدینە بوون، داویان لێ دەکات، که بە ئێن و پەیمانیکێکی پێ بدەن، غەدر نەکەن و پەیمان نەشکێن چونکە پەیمانیان ھەر ھەبوو، بەلام بۆ زیاتر جەختکردنەو، ئەوانیش بە ئێنی پێ دەدەن، ئیدی پێغەمبەر ﷺ ئەوان بەجێ دەهێلێ و دووبارە ئەو سوپایەکی لەگەڵیەتی، ئەو ھێزە دەباتەو بۆ ئابڵووقەدانی ھۆزی (بَنُو النَّضِيرِ)، لەگەڵاندا بەشەر دین، واپێدەچێ جەنگەکە بە تیرو کەوان بوو بێ و لە دوور را بووبێ، ھەتا دواوی (بَنُو النَّضِيرِ) رازی دەبن، بەجێی بھێلن، بەو مەرجەکی ھەر کە سێک باری حوشرێک ببات، جگە لە چەک، نابێ چەک لەگەڵ خۆیان بەرن.

ئەنجا (بَنُو النَّضِيرِ) ھەر کەسە باری حوشرێک دەبات، بە پێی رێککەوتنەکی بۆیان ھەبوو، کە لوپەلی خۆیان ببەن، بە لکو جاری و ھەبوو دەراگی مەلەکانیشیان و چوارچێو شێپانەکی مەلەکانیشیان دەبردن و، بە دەستی خۆیان مەلەکانی خۆیان

(١) ئەمە لە (السيرة النبوية لابن هشام) دا نەهاتووە، لەسەر چاوەکانی دیکە دا هاتووە.

کاول ده‌کردن، نه‌وه‌ی بۆیان چووبایه‌و به‌که‌لکیان هاتبایه، له‌ دارو ته‌خته‌و
که‌لوپه‌ل، له‌گه‌ل خۆیانیان ده‌برد، نه‌م ده‌ربه‌ده‌ر بوونه‌ی (بئو النضیر) یش،
یه‌که‌مین په‌ویان بوو، یه‌که‌مین کۆکرده‌وه‌و ده‌رکرانیان بوو به‌ره‌و شام.

(بئو النضیر) یه‌کیک له‌ نه‌وه‌کانی به‌نی ئیسرائیل بوون، که‌ ته‌وان دوازه
(سبیط) بوون، که‌ به‌ (أسباط) کۆده‌کرێته‌وه، ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر دوازه‌ کۆپه‌که‌ی
یه‌عقووب (عَلَيْهِ السَّلَام)، واته‌: یوسوف (عَلَيْهِ السَّلَام) و بنیامین و ده‌ (۱۰) براهه‌که‌ی دیکه‌یان،
ئنجا ته‌و (سبیط) ه‌ له‌ نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، تاکو ته‌و کاته‌ ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بوون،
تاکو ته‌و کاته‌ی مسوڵمانان ده‌ریانکردن، له‌سه‌ر ته‌و خیانه‌ته‌ی کردیان.

ئنجا له‌و باره‌وه‌ خوا سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحشر) ی دابه‌زانده‌: ﴿سَبِّحَ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ
اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى
الْمُؤْمِنِينَ فَاغْتَبَرُوا يَنْكُفُونَ ۝۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الدِّينِ الْأَوَّلِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الدِّينِ الْآخِرِ
وَهُمْ فِي الْأَحْزَابِ عَذَابُ النَّارِ ۝۳ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۴ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَسْتُمْهَا فَأَيْمَةٌ عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ۝۵ وَمَا آفَاةَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۶﴾ الحشر.

شایانی باسه‌: دارخورمایه‌کانی هه‌وزی (بئو النضیر) و، باغ و بیستانه‌کیان، به‌
تایبه‌ت بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه، خوای په‌روه‌ردگار به‌ تایبه‌ت دای به‌و،
وه‌ک سه‌ره‌وکی ده‌وله‌ت و، دابه‌ش نه‌کرا به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کان دا، له‌و باره‌وه‌ش
خوا فه‌رمووی: ﴿وَمَا آفَاةَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۶﴾ الحشر، نه‌وه‌ی

خوﺍ ﷺ ﻟﻪﻭﺍﻧﻪﻭﻩ ﮔﯩﺰﺍﭘﻪﻭﻩ ﺑﯘ ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭﻩﻛﻪﻱ ﷺ ﺋﯩﻮﻩ ﻧﻪ ﺋﻪﺳﭙﺘﺎﻥ ﺑﯘ ﺗﺎﻭﺩﺍﻥ، ﻛﻪ ﺑﻪ ﺧﯩﺮﺍﻳﻰ ﻟﯧﺘﻴﺎﻥ ﺑﺨﻮﺭﻥ، ﻧﻪ ﺣﻮﺷﺘﺮﯨﺶ.

ﻭﺍﺗﻪ: ﮬﯧﺰﺗﺎﻥ ﺑﯘ ﺑﻪ ﻛﺎﺭﻧﻪﮬﯩﻨﺎ، ﺩﻳﺎﺭﻩ ﺷﻪﺭﭘﯩﻜﻰ ﺯﯗﺭ ﺟﯩﺪﯨﺪﯨﻲ ﻧﻪﺑﻮﻭﻩﻭ، ﺋﻪﻭﺍﻥ ﻛﻪ ﺯﺍﻧﯩﻮﻳﺎﻧﻪ ﺗﯧﻚ ﺩﻩﺷﻜﯩﻦ، ﮔﻮﺗﻮﻭﻳﺎﻧﻪ: ﺑﺎﺷﻪ ﺋﯩﺮﻩ ﺑﻪ ﺟﯩﯔ ﺩﻩﮬﯩﻠﯩﻦ.

ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭﻯ ﺧﻮﺍﺵ ﷺ ﺋﻪﻭ ﺩﻩﺳﺘﻜﻪﻭﺗﻪﻱ ﻟﻪ (ﺑﻨﯘ ﺋﻨﯩﺰﻯ) ﻱ ﮔﺮﺕ، ﺑﻪ ﺯﯗﺭﯨﻲ ﺩﺍﻱ ﺑﻪ ﻛﯚﭼﻜﻪﺭﻩﻛﺎﻥ ﻭ ﻟﻪ ﺋﯩﻮﺍﻧﯩﻴﺎﻥ ﺩﺍ ﺩﺍﺑﻪﺷﯩﻜﺮﺩ، ﺗﻪﻧﯩﺎ ﺩﺍﻱ ﺑﻪ ﺩﻭﻭ ﻛﻪﺱ ﻟﻪ ﭘﯩﺸﺘﯩﻮﺍﻧﻪﻛﺎﻥ، ﺋﻪﻭﺍﻧﯩﺶ ﺯﯗﺭ ﭘﯧﺘﻮﯨﺴﺘﯩﻴﺎﻥ ﺑﻮﻭ.

ﻛﻪﻭﺍﺗﻪ: ﺋﻪﻣﻤﻪ ﮬﯚﻛﺎﺭﻯ ﻳﻪﻛﻪﻣﻰ ﺩﻩﺭﻛﺮﺍﻧﻰ ﮬﯚﺯﻯ (ﺑﻨﻮ ﺋﻨﯩﺰﻯ) ﺑﻮﻭ، ﻛﻪ ﻛﻪﻳﻦ ﻭ ﺑﻪﻳﻨﯩﻴﺎﻥ ﺑﻮﻭﻩ، ﻟﻪﮔﻪﻝ ﻗﻮﺭﻩﻳﺸﯩﻴﻪﻛﺎﻧﺪﺍ ﻭ، ﺑﺮﻳﺎﺭﯨﺸﯩﻴﺎﻥ ﺩﺍﻭﻩ ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭ ﷺ ﭘﻪﻧﻪﻧﻜﻮﺯ ﺑﻜﻪﻥ.

ﮬﯚﻛﺎﺭﻯ ﺩﻭﻭﻩﻣﯩﺶ ﻛﻪ (ﺍﺑﻨﯘ ﮬﺸﺎﻡ) ﻟﻪ ﺳﯧﺮﻩﻛﻪﻱ ﺧﻮﻱ ﺩﺍ ﺑﺎﺳﻰ ﻛﺮﺩﻭﻩﻭ، ﺋﯧﺴﺘﺎ ﺑﻪ ﻛﻮﺭﺗﯩﻲ ﺩﻩﮬﯧﻴﻨﯩﻦ، ﭼﻮﻧﻜﻪ ﺩﻭﺍﻳﻰ ﻛﻪ ﺩﯨﻨﻨﻪ ﺳﻪﺭ، ﺑﺮﮔﻪﻱ ﭘﯧﻨﺠﻪﻡ ﻭ ﻛﯚﺗﺎﻳﻰ ﻭ ﺑﺎﺳﻰ ﭼﯚﻧﯩﻪﺗﯩﻲ ﺩﻩﺭﻛﺮﺍﻧﻰ (ﺑﻨﯘ ﺋﻨﯩﺰﻯ) ﻟﻪ ﺳﺎﻟﻰ ﭼﻮﺍﺭﻩﻡ ﺩﺍ ﺩﻩﻛﻪﻳﻦ، ﺋﻪﻭ ﮬﯚﻛﺎﺭﻩﺵ ﺑﺎﺱ ﺩﻩﻛﻪﻳﻨﻪﻭﻩ، ﺋﻪﻭ ﮬﯚﻛﺎﺭﻩﺵ ﭘﻮﺧﺘﻪﻛﻪﻱ ﺋﺎﻭﺍ ﺑﻮﻭﻩ:

ﻳﻪﻛﯩﻚ ﻟﻪ ﮬﺍﻭﻩﻻﻧﻰ ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭ ﷺ ﺑﻪ ﻧﺍﻭﻱ (ﻋﻤﺮﻭ ﺑﻦ ﺃﻣﯩﻴﻪ)، ﻟﻪﮔﻪﻝ ﺋﻪﻭ ﭼﻪﻝ (ﻋﻮ) ﻛﻪﺳﻪﺩﺍ، ﻛﻪ ﭘﯩﻐﻪﻣﺒﻪﺭ ﷺ ﺩﻩﻳﺎﻧﯩﻴﺮﻯ، ﺑﯘ ﻻﻱ (ﺑﻨﯘ ﻋﺎﻣﺮ)، ﻟﻪ ﺷﻮﻧﯩﻴﯩﻚ ﺑﻪ ﻧﺍﻭﻱ (ﺑﻨﯘ ﺍﻟﻤﻪﻭﻧﻪ)، ﺑﻪﺳﻪﺭ ﺋﻪﻭ ﭼﻪﻝ ﻛﻪﺳﻪﺩﺍ ﺩﻩﺩﻩﻥ ﻭ، ﮬﻪﻣﻤﻮﺍﻧﯩﻴﺎﻥ ﺷﻪﮬﯩﺪ ﺩﻩﻛﻪﻥ، ﺑﻪﻻﻡ (ﻋﻤﺮﻭ ﺑﻦ ﺃﻣﯩﻴﻪ) ﻟﻪﮔﻪﻝ ﻳﻪﻛﯩﻨﻜﻰ ﺩﯨﻜﻪ، ﻟﻪ ﻻﻱ ﻭﻻﺧﻪﻛﺎﻥ ﺩﻩﺑﻦ، ﺑﻪﻻﻡ ﺩﻭﺍﻳﻰ ﻛﻪ ﻛﺎﻓﺮﻩﻛﺎﻥ ﭘﯧﺘﯩﻴﺎﻥ ﺩﻩﺯﺍﻧﻦ، ﺋﻪﻭﻱ ﺩﯨﻜﻪﺷﯩﻴﺎﻥ ﺩﻩﻛﻮﺯﻥ، (ﻋﻤﺮﻭ) ﻳﯩﺶ ﺑﻪ ﺩﯨﻞ ﺩﻩﮔﺮﻥ، ﺑﻪﻻﻡ ﺩﻭﺍﻳﻰ ﺑﻪﺭﻯ ﺩﻩﺩﻩﻥ، ﻟﻪﺑﻪﺭ ﮬﯚﻛﺎﺭﯨﻚ، ﺋﯩﺠﺎ (ﻋﻤﺮﻭ ﺑﻦ ﺃﻣﯩﻴﻪ)، ﻛﻪ ﻳﻪﻛﯩﻚ ﺑﻮﻭﻩ ﻟﻪ ﮬﺍﻭﻩﻻﻥ، ﻟﻪ ﮔﻪﺭﺍﻧﻪﻭﻩﻳﺪﺍ ﺩﻭﻭ ﭘﯩﺍﻭ ﻟﻪ (ﺑﻨﻮ ﻋﺎﻣﺮ) ﺩﻩﺑﯩﻨﻨﻰ، ﻭﺍﺗﻪ: ﺋﻪﻭ ﮬﯚﺯﻯ ﺳﻪﺭﯞﻛﻪﻛﻪﻳﺎﻥ، ﺋﻪﻭ ﭘﻪﻻﻣﺎﺭﻩﻱ ﮬﺍﻭﻩﻻﻥ ﺩﻩﺩﺍﺕ ﻭ ﺩﻩﻳﺎﻧﻜﻮﺯﻯ، ﺋﻪﻭﻳﺶ ﻧﺎﺯﺍﻧﻨﻰ ﻛﻪ ﺋﻪﻭ ﺩﻭﻭﻩﻱ ﻟﻪ ﮬﯚﺯﻯ (ﺑﻨﻮ ﻋﺎﻣﺮ)، ﭘﻪﻳﻤﺎﻧﯩﻴﺎﻥ

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ بىنا لەسەر ئەو رىككەوتنەى لە (صَحِيفَة)دا، لە سەرەتاو
لەگەڵ چوولەكەكاندا كروويه تى، كە يەككەك لە بىندەكانى ئەو بوو، پىكەو
خوێن بدەن و، پىكەو خەرجى و مەسەف بگىشن، دەچى داوا لە (بنو النضر)
دەكات، هاوکاری بكەن، بۆ دانى خوێنى ئەو دوو كەسە، ئەوانىش لە شوێنكدا
دايدەتێن و، دەيانەوێ لەسەرەو بەردىكى گەورە، ياخود بەرداشكى گەورەى
بەسەردا بخەنە خوار، بەلام (جبريل) هەواڵى پىدەداو، پىغەمبەرىش ﷺ بە
خێرايى دىتەو بۆ مەدينە، دوايى هاوئالانىش بەدوايدا دەگەرتەو، ئەوانەى
لە خزمەتى دا دەبن، دوايى هەواڵيان پىدەدا چى بوو؟! ئىدى پىغەمبەرى
خوا ﷺ دەورىان دەداو، سەرەنجام رازى دەبن بپۆن و دەربەدەر دەبن، كەواتە:
هەم ئەووش بوو، هەم ئەوێ دىكەش بوو، ئەمانە ئەو دوو ھۆكارەن،
كە پالنەرو ھاندەرى پىغەمبەرى خوا ﷺ و هاوئالانى بەرپزى بوون، كە ئەو
ھۆزە خيانەتكارو پەيمانكێنە، لە مەدينە دەرپكەن، لەبەر ئەوێ پەيمانيان
ھەلەشاندۆتەو.

تەوهری پێنجەم: چۆنیەتی دەرکرانی هۆزی جوولەکە (بَنُو النَّضِير) له مەدینە^(١):

له باسی چۆنیەتی دەرکرانەکەشیاندا، هۆکاری دووهم، که پیشتریش باسمان کرد، دەیهێتینهوه پیش و، له نو پرگەدا ئەو باسە دەخەینه روو:

یه کەم: (إِبْنُ إِسْحَاق) دەڵێ: مانگەکانی: (سُؤَال و ذُو الْقَعْدَةِ و ذُو الْحِجَّةِ)، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له مەدینە بوو، تنجا چوار مانگ له دواى جەنگی توحود، چل (٤٠) له هاوهدلانی (خوا لێیان پازی بێ) ناردن بۆ بانگه‌وازکردنی خەڵک و بانگکردنایان بۆ ئیسلام، ئەویش هۆکارەکەى ئەوه بوو، که (أَبُو بَرَاءٍ عَامِرُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ جَعْفَرٍ مَلَاعِبُ الْأَسْتَةِ) دێ بۆ لای پێغه مبه‌ری خوا ﷺ بۆ مەدینەو، ئەویش بانگی دەکات بۆ ئیسلام، ئیسلامی بۆ دەخاتە روو، ئەویش مسوڵمان نابێ، بەلام دووریش نابێ له ئیسلامه‌وه ده‌ڵێ: ئەى موحه‌ممەد! ئەگەر کۆمه‌لیک له هاوهدلانت بنێری، بۆ لای خەڵکی نه‌جد، بانگیان بکه‌ن بۆ ئەو تاینه‌ی خۆت، پێم وایه وه‌لام بده‌نه‌وه.

پێغه مبه‌ریش ﷺ ده‌فرموی: {إِنِّي أَخَشَىٰ عَلَيْهِمْ أَهْلَ نَجْدٍ}، من مه‌ترسیی خەڵکی نه‌جدم لێیان هه‌یه، واته‌: ده‌ترسێم غه‌دریان لێ بکه‌ن و شه‌ریان پێ بفرۆشن، (أَبُو بَرَاءٍ)، (واته‌: (عَامِرُ بْنُ مَالِكٍ))یش، ده‌ڵێ: من په‌نایان ده‌ده‌م، بیاننێره‌ با خەڵک بانگ بکه‌ن بۆ لای تاینه‌که‌ت، پێغه مبه‌ری خواش ﷺ (الْمُنْذِرُ بْنُ عَمْرٍو)، که له هۆزی (بَنِي سَاعِدَةَ) بووه‌و نازناوه‌کەى: (الْمُعَنْقِي لَيْمُوت)، واته‌: ملی به‌رز کردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی هه‌مڕۆ، (عه‌وداڵی شه‌هیدیه‌ له‌ پێی خوادا)، له‌گه‌ڵ چل پیاو له‌ هاوهدلانی خۆی، له‌ مسوڵمانه‌ هه‌ڵبژارده‌کان، ده‌نێری، له‌ ئێواندا: (الْحَارِثُ بْنُ الصَّمَةِ، وَحَرَامُ بْنُ مِلْحَانَ أَخُو بَنِي عَدِي بْنِ النَّجَارِ، وَعُرْوَةُ بْنُ أَسْمَاءَ بْنِ الصَّلْتِ السَّلْمِيِّ، وَنَافِعُ بْنُ بُذَيْلِ بْنِ وَرْقَاءِ الْخَزَاعِيِّ، وَعَامِرُ بْنُ فَهَيْرَةَ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ)، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیکی دیکه‌ له‌ پیاوان، به‌ فرمانده‌یه‌تی (الْمُنْذِرُ

بن عمرو) دەچن، دەرۋن تاكو دەگەنە لای (بِئَرِّ الْمَعُونَةِ)، كە سەر زەمینیکە لە ئیوان (بنی عامر و حَرَّة بنی سُلَیم) دا، كاتیک لەوئ دادەبەزن، (حَرَامُ بْنُ مِلْحَانَ)، یەکیك بوو لە هاووان، بە نامە ی پێغەمبەرەو ﷺ دەئێرن بۆ لای (عامر بن طَفِيل) دوژمنی خوا.

(عامر بن طَفِيل) كە نوێنەرەكە ی پێغەمبەر ﷺ بە نامە ی پێغەمبەرەو دەچیت، تەماشای نامەكە ناكات و یەكسەر نامەبەرەكە دەكوژت، دوا یی هاوار دەكاتە ھۆزەكە ی خۆی كە هاوکاری بن و بەسەریان وەرېكات، بۆ ئەوێ ئەو هاووانە ی چاوەرێ دەكەن، بیانكوژن، بەلام ئەوان وەلامی نادەنەو، دەئێن: تێمە پەنادانی (أبو براء)، ناشكێن، بەئێنەكە ی ناشكێن، ئەویش ھۆزەكانی (بنو سُلَیم)، لە (عَصِيَّة و وَرَعْل و دُكوان)، بانگ دەكات، ئەوان ھەموویان دێن و دەوریان دەدەن، كاتیک دەوریان دەدەن، ئەوانیش دەست بۆ شمشیرەكانیان دەبەن، بەلام تیروكەوان و ئامراز ی دیکە ی جەنگیان پێ نابێ، چونكە بۆ جەنگ نەچوون، بەلام بەرگری دەكەن، تاكو ھەموویان دەكوژێن، بێگومان ئەوان ھەر لە دوور، بە بەردو تیرو ژمارەشیان زۆر بوو، ھەموویان دەكوژن، جگە لە (كعب بن مالك)، لەو دەگەرێن، كە پووچی لەبەردا ماو، بەلام ئەوان نازانن، ئەو دەمێنی و دوا یی دەربازی دەبێ، تاكو دوا یی لە شەری خەندەقدا شەھید دەكرێ.

ھەرەھا (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةِ الضَّمْرِي)، لەگەڵ پیاویكی دیکەش لە پشتیوانەكان، لە لای ئازەلەكانیان دەبن، ئەوانیش بەو دەزانن، چی بەسەر هاووانەكانیان ھاتو، كە باندە دەبینن بەسەر سەربازگەكەدا دەسووڕێتەو، خەرتەل و دال و لاشخۆر، دەئێن: ئەو باندانە ھۆكاریك بۆ گەڕانیان ھەیە! كە تەمasha دەكەن ئەو هاووانەكانیان لە خوێنی خۆیان دان و، تەماشاش دەكەن ئەو ئەسپ سوارانەش لەوئ ھاوستان، (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةِ) دەئێ: پێم وایە، بچینەو بۆ لای پێغەمبەر و ھەوالی پێ بدەین، پیاو پشتیوانییەكەش دەئێ: حالێك كە بەسەر

(المُنْذِرُ بِنَ عَمْرٍو) ھاتوھ، خۆم پى لەو زياتر نىھو، نابى وایم، ھەوالیان بۆ بەرمەوھو زیندووېم، دەبى خەلک ھەوالى من بۆ ئەوان بەریتەوھ، ئیدی ئەویش دەچى لەگەلئاندا دەجەنگى، تاكو دەكوژى.

بەلام (عمرو بن أمیة) بە دىل دەگرن، دوایى كە ھەوالیان پتەدەدا، كىيە، (عامر بن طفیل) پتەشە سەرى دەتاشى و ئازادى دەكات، بە حىساب دایكى (عامر) كۆيلەيەك قەرزدار بوو، (عمرو بن أمیة)ش دەچى تاكو دەگاتە (قِرْقَرَة)، لەوى دوو پیاو لە (بنی عامر) دین، (واتە: ئەو ھۆزەى (عامر بن طفیل) سەرۆکیانە)، ئنجا ئەو دوو پیاوھ دین، لە سببەریك پشوو دەدەن، (عمرو بن أمیة الضمیری) ش، نازانى كە ئەو دوو پیاوھ پەیمانیان لەگەل پتەمبەردا ھەيە، بەلكو لیان دەپرسى: ئیوھ كین؟ دەلین: ئیمە لە (بنی عامر)ین، ئەویش لیان دەگەپى تاكو دەخەو لە سببەریكدا، دوایى پەلاماریان دەداو ھەردووکیان دەكوژى، (پتە وایە جوړىك لە تۆلەى لە (بنی عامر) كردۆتەوھ، لەسەر ئەوھى ئاویان بە ھاوھەلانى پتەمبەرى خوا كردوھ، بەلام كە دەگەپتەوھ، پتەمبەر ﷺ دەفەرموى: (لَقَدْ قَتَلْتُمْ قَتِيلَيْنِ لِأَدِينِهِمَا)، دوو كەست كوشتوون، دەبى خۆنەكەیان بدەم.

دووھەم: پتەمبەرى خوا ﷺ دەچى بۆ لای (بَنُو النُّضِيرِ) و داویان لى دەكات ئەو دوو كوژراوھى، كە (عمرو بن أمیة) لە ھۆزى (بنو عامر) كوشتوونى، ھاوكارىی بكەن بۆ دانى خۆنەكەیان، بەپتە ئەو پەیمانەى لە نیتواندا نووسراو، كە پتەشتر ئامازەمان بە ھەندىك لە برگەكانى كرد، ئەوانیش دەلین: ئەى (أَبُو الْقَاسِمِ)! ئەوھى تۆ بۆى ھاتووى باشە، ھاوكارییت دەكەین، چاوھەپمان بكە.

سببەم: ئنجا (بَنُو النُّضِيرِ) ھەندىكیان لە نیتوان خۆیاندا راوێژ دەكەن و دەلین: ئەو پیاوھ ھەرگیز ئاواتان لى ھەلناكەوئتەوھ، ئەوھ بۆ خۆى دانىشتوھ لە سببەرى دیواریك، چ پیاویكمان ھەيە بچیتە سەریان، لەوئوھ بەردىكى گەورە (لە ھەندىك رپوايەتاندا دەلێ: بەرداشىك، یان دەستارىكى گەورە)ی لەسەر را بەسەردا بخات، بەيەكجاریى لە دەستی

دەربازمان بى، پياوڭيان بە ناوى (عمرو بن جِحاڭ بن كعب)، دەلى: من تامادەم، ئىدى دەچىتتە سەر بانەكە، بۇ ئەۋەى بەردە گەۋرە، يان دەستار يان بەرداشەكەى بەسەردا بخت، پىغەمبەرىش ﷺ خۇى و كۆمەلىك لە ھاۋەلانى، كە تەبۈۋەكرو عومەرو عەلىى بوون (خوا لىيان رازى بى)، دانىشتوون لە سىبەرى ئەو دىۋاردە كە كابرا چۆتە سەربانەكەى، بۇ ئەۋەى بەردەكە بەسەر پىغەمبەردا ﷺ بخت.

چۈرەم: لەو ھالەتەدا بەر لەۋەى كابرا بەردەكەى بەسەردا بخت، پىغەمبەر ﷺ ھەۋالى ئاسمانى بۇ دى، كە (بَنُو النُّضِير) بە تەماى چىن؟! ئىدى بەكسەر ھەلدەستى و ھىچ قسە ناكات، بەپىتى ئەو رىۋايەتە، يەكسەر دەگەرئەتەۋە بۇ مەدىنە، ھاۋەلانى ۋا ھالىى دەبن، پىغەمبەر ﷺ ئىشپىكى ھەبى، (سەراۋىكى ھەبى، كارىكى تايىبەتى خۇى ھەبى)، لەۋى ھىچ نالى، بۇ ئەۋەى نەبىتتە مشەۋۋەشى و ئالۋزى، دەچىتەۋە بۇ مەدىنە، ھاۋەلانىش كە لە خزمەتى دا دەبن، چاۋەرئى دەكەن و ديار نابى، ئەۋانىش ھەندىڭيان بە دۋاى دەكەن، بەرەو مەدىنە كە دەچنەۋە، توۋشى پياۋىك دىن، كە لە مەدىنە را دى، لىي دەپرسن: پىغەمبەرى خوات نەبىنى؟ دەلى: بىنىم دەچۈۋە تىو شار، تىو مەدىنە.

ئىدى ھاۋەلانى (خوا لىيان رازى بى)، دەچنەۋە بۇ شار، بۇ خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ تەۋىش ھەۋالىيان پىدەدا، كە جوۋلەكەكان بە تەماى چى بوون! بە تەمابوون، بەو شىۋەيە پەنھانكوژى بكەن، بۇيە پىغەمبەر ﷺ بىرپار دەدات، سزايان بدات لەسەر ئەو خىانەتە، كە بەلىن و پەيمانىان شكاندوۋە.

پىنجەم: پىغەمبەرى خوا ﷺ كە بەرەو لاي (بنو النضر) دەچى، عەبدوللاى كورى مەكتووم، لە شوپى خۇى دادەننى ۋەك سەرپەرشتىارى مەدىنە، ئىنجا سوپاۋ ھىز لەگەل خۇيدا دەبات و دەچىتە دەورىان و، ئەۋە لە مانگى رەبىعى يەكەم دا دەبى، ماۋەى شەش شەۋان ئابلۋوقەيان دەدا، رىۋايەتتىكى دىكەش دەلى: پازدە شەو، يەككىش دەلى: كەمتر، (گىرگ ئەۋەيە چەند پوژىك، چەند شەۋىك ئابلۋوقەيان دەدات).

شه شه م: کاتیک (بنو النضر) ده چنه نیو قه لایه کانیا نه وه و خو یان مه حکم و قایم ده کهن، بو ته وهی له قه لایه کانه وه، بهرگری له خو یان بکهن، به تیرو بهر دو ته و نامرانه ی کاتی خو ی شهربان پیکراوه، پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمان ده کات، که دارخورما کانیا ن بیپن و بیان سوو تینن، تا کو نا ئومیدیا ن بکات و به ته مای ته و په زو باخانه نه بن، که له ده وری قه لایه کانیا ن و چاویان له و مال و سامانه یان نه بی بو یان سه لامه ت بن، ته وانی ش بانگی ده کهن، ته ی موحه ممه د! تو ټیکدان و خراپه کارییت قه ده غه ده کرد، نه گهر خه لک خراپه کاری بکات، لی ی به عه یب ده گری، چو ن ته و دارخورمایانه ده پری و ده یان سوو تینی؟ پیغه مبه ریش ﷺ وه لمایان ناداته وه.

به لام خوا ی بهر ز ته و تابه ته موباره که داده به زینن، که ده فه رموی: **قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِیَ الْفٰسِقِیْنَ** ﴿٥﴾ الحشر، واته: هه ر دارخورمایه کتان بریوه، یا خود لی ی گه راون و له سه ر بنکه که ی خو ی ماوه ته وه، به مو له تی خوا بووه، تا کو لاده ران و لاری یان، زه بوون و ریسوا بکات.

حه و ته م: کو مه لی ک له (بنی عوف) له خه زره جیهه کان، له نیو یاندا:

۱- دو ژمنی خوا (عبدالله بن ابي بن سلول).

۲- (وَدِيعَة).

۳- (مالك بن قَوْقَل).

۴- (داعس).

۵- (سَوِيل).

ته وانه هه موویان وه لام ده نیرن بو (بنو النضر) و ناگاداریان ده کهنه وه، که چه سپاوبن و بهرگری له خو تان بکهن، تیمه هه رگیز تیوه ته سلیم نا که یین و،

ئەگەر لە دژتان جەنگ بکړئ، تێمه له سه‌نگه‌ری تێوه‌دا ده‌بین، ئەگەر ده‌ریش بکړین له ولاتی خۆتان، تێمه‌ش له‌گه‌ڵ تێوه‌دا ده‌رده‌چین! ئەوانیش چاوه‌ڕێ ده‌بن، که‌ عه‌بدوڵلای کو‌ری ئووبه‌یی و هاوه‌له‌کانی، ئەو مونافیق و ده‌غه‌لانه‌ یێن هاوکاریان بن، چونکه‌ کاتی خۆی پێکه‌وه‌ هاوپه‌یمان بوون، به‌لام واناکه‌ن، چونکه‌ خوا ﷻ ترس ده‌خاته‌ دڵی مونافیقه‌کان و، دڵی جووله‌که‌که‌نه‌وه‌ش، سه‌ره‌نجام داوا له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵیان رێک بکه‌وئ، به‌وه‌ که‌ برۆن و ئەو شارو قه‌لاو زه‌ویی و زاوه‌ی خۆیان به‌جێبێلن، به‌لام سه‌لامه‌ت بن، هه‌ر کامێکیان باری حوشتێک له‌ که‌ل و په‌ل له‌گه‌ڵ خۆی به‌رئ، جگه‌ له‌ چه‌ک، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌وه‌ پازی ده‌بئ.

گوتراوه‌: پیاوی وا هه‌بووه‌، چوارچێوه‌و ده‌رگای خانووه‌که‌ی خۆشی ده‌رده‌هێناو ده‌یخسته‌ سه‌ر پشتی حوشتیه‌که‌ی، به‌ زۆری به‌ره‌و شام ده‌چن، به‌لام هه‌ندێک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانیان، وه‌ک (کِنَانَةُ بن رَبِيع بن أَبِي الحَقِيق) و (حُيَي بن أَخْطَب)، ده‌چن بۆ خه‌یبه‌ر، ئنجا کاتێک ده‌چن بۆ ئەوئ، خه‌لکه‌که‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوانه‌ ناسراو و گه‌وره‌ ده‌بن، به‌ قسه‌یان ده‌که‌ن و ده‌یانکه‌نه‌ ده‌مراست و سه‌ر په‌رشتیاران.

مال و سامانه‌که‌شیان که‌ به‌جئ ده‌هێلن، خوای کار به‌جئ ده‌پخاته‌ ژێر رکیف و ده‌ستی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ﷺ، که‌ وه‌ک سه‌روکی ده‌وله‌ت مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکات، نه‌ک دابه‌شی بکات به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کاندا، چونکه‌ جه‌نگێکی وا نه‌کراوه‌، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌سه‌ر کو‌چکه‌ره‌یه‌که‌مه‌کاندا دابه‌شی ده‌کات و لێی نادات به‌ پشتیوانه‌کان، جگه‌ له‌ دوو له‌ پشتیوانان، (سه‌هل بن حنیف) و (أبو دُجَانَةَ سَمَاك بن خَرِشَة)، که‌ ئەو دووانه‌ هه‌زار ده‌بن، له‌ رپوايه‌تێکی دیکه‌دا هاتوه‌، که‌ یه‌کێکی دیکه‌ش بووه‌، واته‌: سئ که‌س که‌ هه‌زارو نه‌دار بوون، هاوکاریان ده‌کات له‌و ده‌سته‌که‌وته‌و، ئەو دیکه‌ ده‌دا به‌ کو‌چکه‌ران و هاوکاریی کو‌چکه‌رانی پێده‌کات (خوا لێیان پازی بن).

له ړیوایه تی دیکه دا هاتوه، که پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی: هر ده که نهم ده سته که وته له ټیو کوچکه ران و پشتیواناندا، به یه کسانیی دابهش ده که ین، به لأم ټهو هاوکارییی ټیوه کردووتانه هی کوچکه ران، خانووتان داوونئ، زه ویتان داوونئ، ږز و باختان داوونئ، هر به ده ستيانه وه بئ، هر زیش ده که ن با من ټهو ده سته که وتی جهنگه بدم به وان، به لأم ټهو شتانه ی که له ټیوه یان وهرگرتوون، بو ټیوه یان ره تبه که نه وه، پشتیوانه کان ده لټن: به لکو با شته کاتمان بو ږت نه که نه وه، ټه مش هر بده به وان، پیغهمبهر یش ﷺ ده فهرموئ: نه خیر، نه گهر نه وه یان بده ینئ، ده بئ شته کانی دیکه تان بو ږت تبه که نه وه.

هه شته م: له (بَنُو النَّضِير) دوو پیاو مسولمان ده بن، یه که میان: (یامین بن عَمْرِ)، ټه وی دیکه شیان: (أَبُو سَعْدِ بْنِ وَهَب)، ټه وانه مسولمان ده بن، مال و سامانه که شیان هی خو یان ده بن، ټهو کاتهش که سیک مسولمان بووبئ، مانای وایه له گه ل ټهو موخه نه تی و ناپاکییه ی خه لکه که یدا نه بووه، بو یه وه ک چو ن سهری سه لامهت بووه، مال و سامانه که شی سه لامهت ده بن.

نویسه م: (إِبْنُ إِسْحَاق) ده لئ: هه ندیک له (آلِ يَامِينَ)، بو یان باسکردووم، که پیغهمبهر ﷺ به (یامین) - که مسولمان بووه - ده فهرموئ: (أَلَمْ تَرَ مَا لَقِيتَ مِنْ ابْنِ عَمْرٍ، وَمَا هَمَّ بِهِ مِنْ شَأْنٍ؟)، ده فهرموئ: یامین تو نه تبینی له ناموزایه که ی تووه، چیم به سه رهات و، ویستی له باره ی منه وه چی بکات؟! یامینی کوری عومه یریش، خه لات و دیارییه که ده داته پیاو یک، که (عَمْرُو بْنُ جَحَاشٍ) ی بو بکوژئ، که ناموزای بووه (ناموزای یامین بووه)، له تو له ی ټهو غه درو خیانه ته دا، که به ته ما بووه له دژ پیغهمبهری خوا ﷺ نه نجامی بدات.

ټه مه پوخته ی ټهو بوو که (إِبْنُ هِشَامٍ) باسی کردوه، له کتیه که ی خو یدا^(۱)، ده رباره ی چو نیه تی ده کرانی (بَنُو النَّضِير).

لە کۆتایی دا داواکارین لە خوای پەروەردگار دڵ و دەرووتمان ساغ و صاف بکات، دەرس و پەند وەر بگڕین، لە هەموو ئەوانەی بە درێژایی مێژوو، غەدرو خیانتیان کردو، ناپاکیی و ناپێکیان کردوو، دوایی تووشی سزای خۆیان بوون، لێرەش دووبارە دەکەمەوه، کە پێغمەبەر ﷺ بێگومان، لە لووتکەی ڕەوشت بەرزیی و ڕەحمەت و لێبوردەیی و چاوپۆشیی دا بووه، بەلام ئەو جوولەکانە، کە وەک گوتم سێ تیرەیان لە دەورووبەری مەدینە بوون، (بنو قُیْنَقَ و بَنُو النُّضِیر و بنو قُرَیظَةَ)، هەر سێکیان لەوانە بوون، کە پەیمانیان لەگەڵ پێغمەبەری خوادا ﷺ هەبووه، لە پێغمەبەری خواوە ﷺ جگە لە وەفاو چاکەکاریی نەیانبینوه، کەچی ئەوانە هەر سێکیان خیانتە و پەیمانشکێنیان کردو، هێ (بنو قُیْنَقَ و بَنُو النُّضِیر) مان باس کرد، لە تەفسیری ئەم سوورەتی (الحشر) داو، هێ (بنو قُرَیظَةَ) شمان کاتی خۆی باس کرد، کە لە سالی پێنجەمی کۆچیدا بووه، لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

جوولەکەکانیش چ ئەوانەی خەبەر، چ ئەوانەی دواتر لە خەبەر کۆبوو بوونەوهو، هەر لەوێ مابوون، هەتا لە پوژگاری حوکمرانیی جێنشینی دووهمی پێغمەبەر ﷺ (عمر بن الخطاب) دا خوا لێی ڕازی بێ، لەوێ یە کجاریی ئەوانیشی دەرکردو نیمچە دورگەی عەرەبیی، یە کجاریی لە جوولەکەکان پاک بووه، لە سۆنگەی ئەوهوه کە هەتا لەوێ مابوون، هەر خەریکی غەدرو خیانتە و پیلانگیریی و کاری ژێر بە ژێر بوون.

ئەنجا هەندێک لەوانەی دڵیان نەخۆشه، یان لە چاوی دوژمنانەوه، تەماشای سیرهو ژبانی پێغمەبەری خوا ﷺ دەکەن، ئەوه لە پێغمەبەری خوا بە ڕەخنە دەگرن و دەلێن: چۆن ئەو خەڵکە دەرکردو، بە تاییەت (بنو قُرَیظَةَ) کە پیاوەکانی کوشتوون، کە هەندێک ڕیوایەت دەلێن: پێنجسەدو، هەندێک دەلێن: حەوتسەدو، هەندێک دەلێن: نۆسەدو بوون، بەلام وەختێک سیرە پێغمەبەری خوا ﷺ وەک خۆی، لە سەرچاوە ئەسلییەکانەوه دەخوێنێوهو، تەماشای هەلوێستی

ئەو جوولەکانە دەکەوێ، کە سەر تا پایان غەدر و خیانت و ژێر بە ژێری و پیلانگیریی و، لە پشتهووە خەنجەری غەدر وەشاندن بوو، دەزانی ئەووە هیچ گرفتێکی تێدا نیە و پیڤەمبەریش ﷺ هەر دەبوو ئاوا مامەلەیان لەگەڵدا بکات و، ئەگەر وای نەکردبایە، بێگومان ئەوانە دوایی دەبوونە دەستکێشی دوژمنان، چ قورەیشییەکان کاتی خۆی، چ دوایی پۆم و، چ دواتر فارس، دەستکێشیان دەبوون و، ئەو قەوارە ساواو تازە پیگرتووێ ئیسلامیان لە بەین دەبرد، بۆیە پیڤەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ هەر خەڵکەدا، پێ بهیستی خۆی مامەلە ی کردووە، ئەگەر نا بێگومان ئەو لە لووتکە ی هەر بەرزی لیبوردەیی و پەحم و شەفەقەت و بەخشنەیی دابوو، بەلام بەخشنەیی و لیبوردەیی لە شوێنی خۆیدا، ئەگەر نا کاتیک بەزەیی لە شوێنی خۆی دا نەبێ، بێگومان لیبوردەیی و نواندنی پەحم و بەزەیی، خراپ دەبێ، چونکە هەر خوا ﷻ بە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ (التوبة، ۷۳) واتە: ئەو پیڤەمبەر! ﷺ تێبکۆشەو زبر و پتەو بە لەسەریان، چونکە لە ڕووبە ڕوو بوونەووەدا، زمانی زبر دەیخوات، بەلام لە بواری بانگەواز و تێگەیاندنی خەڵک و فێرکردنی خەڵک دا، زمانی نەرم و نیا و هێدی و مەندی، بە کەڵک دێ، لە ڕووبە ڕوو بوونەووە بەرەنگار بوونەووەدا، دەبێ بەرانبەرە کەت لێت بترسێ، ئەگەر نا لێت ناسلەمپتەو، وەک عەرەب دەلێن: (لَا يَغْلُظُ الْحَدِيدَ إِلَّا الْحَدِيدُ)، واتە: هەر ئاسن ئاسن دەپووچێتتەووە دەپاچێتتەووە.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پیناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه

به‌پێزان!

ئهم ده‌رسه ئایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۰)، ده (۱۰) ئایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحشر) ده‌گرێته‌ خۆی، که تییان دا پاش راگه‌یاندنی به‌ پاکگرته‌ی خوا له‌لایه‌ن هه‌رچه‌یه‌ که له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا،یه، باسی ده‌رکرانی هۆزی (بُنُو النَّضْرِ) و به‌ رای من (بنو قُنیقاع)ی جووله‌که‌ش کراوه، له‌لایه‌ن مسوڵمانانه‌وه، له‌ نه‌جامی په‌یمان شکێنی و موخه‌نه‌تییا نه‌وه.

هه‌روه‌ها باسی چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن، له‌گه‌ڵ مَال و سامانی به‌ جێماوی ئه‌و هۆزه‌ جووله‌کانه‌دا کراوه، که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک سه‌روکی ده‌وله‌ت، به‌ ده‌ستکراوه‌یی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا بکات و، بیه‌ خشی به‌ خزمان و هه‌تیوو، نه‌دارو پێیوارو ئه‌وانه‌ی پێوستیانه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی دواتریش دێته‌وه‌ ده‌ستی ده‌وله‌تی ئیسلام، له‌ مَال و سامانی بێپروایان، بۆ کوچکه‌ران و پشتیوانان و ئه‌وانه‌شه‌ که له‌ دواي ئه‌وانیشه‌وه‌ دێن، هه‌موویان به‌شیا ن پێوه‌ هه‌یه، له‌ میانی ئه‌وه‌شدا خواي زاناو شاره‌زا گرنگترین خه‌سه‌له‌ته‌کانی کوچکه‌ران و پشتیوانان و، ئه‌وانه‌ی له‌ دواي وانه‌وه‌ دێن، ده‌خاته‌پوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْنَاهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

لَعَذَابُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَنْهَنكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

مانای وشه به وشه ی ثابته کان

{هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، خوی به پاکرتوه و نهو زالی کار به جیهه ﴿١﴾ (خوا) نهو که سه یه نهوانه ی بیرو ابوو له خاوهن کتیبان، له یه که مین به کومه ل ده رکانیان دا، له ماله کانیا نی ده رکردن، (تیوه) پیتان وانه بوو ده ربچن، نهوانیش پیتان و ابوو قه لایه کانیا نی به رگری کارو پاریزه ریانن له (سزای) خوا، خواش له لایه که وهو به جوړیک بو یان هات که به خه یالیان دا نه ده هات، ترس و سامی خسته دلپانه وه، خانوه کانیا نیان به دهستی خو یان و، به دهستی بیروادارن ده پروو خاندن، نجا په ند وهر بگرن ته ی خاوهن دیتنه کان (عه قله کان)!

۴) ئەگەر لەبەر ئەوەش نەبوایە، کە خوا ئاوارەیی لەسەر نووسیون، لە دنیا دا
 ئازاری دەدان، لە دواڕۆژیشدا ئازاری ئاگریان هەیە ۳) ئەوەش لە سۆنگەی
 ئەوەوە، کە دژایەتی خواو پیغەمبەرەکیان کردو، هەر کەسێش دژایەتی خوا
 بکات، بە دڵیایی خواش سزای تونده ۴) هەر دارخورمایەکتان بریئ، یان بە
 پیو لەسەر بکەکانیان هیشتاننەوه، بە مۆلەتی خوا بووهو، بۆ ئەوە بووه لە
 پێ دەرچووان ریسوا بکات ۵) ئەو (مال و سامان)ەش کە خوا لەوانەوه بۆ لای
 پیغەمبەرەکە ی گێڕاویەتەوه، نە بە سواری ئەسپان بە خێری بۆی چوون و، نە
 بە سواری حوشتان، بە لکو خوا پیغەمبەرانی خۆی بەسەر هەر کە سێکدا بیەوی
 سەردەخات، خواش لەسەر هەموو شتێک توانایە ۶) (ئەو مال و سامان)ە ی
 خەلکی ئاوەداننیه کان (کە بەهۆی پەیمان شکینیی و دژایەتی کردنیانەوه سزا
 دەدرن)، خوا بۆ پیغەمبەرەکە ی دە یگێژتەوه، (بەمجۆرە دابەش دەکری)، بۆ
 خوایەو، بۆ پیغەمبەرەو، بۆ خاوەن نزیکیان (خزمان) و، هەتیوان و، نەداران
 و، پێیواران، (بۆیەش بەو جۆرە دابەشی کرد)، تاکو (مال و سامان) لە ئێو
 دەولەمەندەکانتان دا کورت هەلنەپەت، ئەوە ی پیغەمبەریش پێتان دەدات، وەری
 بگرن و، ئەوە ی ئیشتان قەدەغە دەکات، وازی لێبن و، پارژیش لە خوا بکەن،
 بە دڵیایی خوا سزای تونده ۷) هەروەها (ئەو مال و سامانە ی دێتەوه دەستی
 پیغەمبەر)، بۆ ئەو کۆچکەرە هەژارانەشە، کە (لە ئێو) مال و سامانەکانیان
 دەرکراون، بەخشش و پەزنامەندیی لە خواوە دەخوازن، خواو پیغەمبەرەکە ی
 سەردەخەن، ئا ئەوانەن راستان ۸) هەروەها بۆ ئەوانەشە، کە پێش ئەوان
 (کۆچکەرەکان) لە نشینگە (لە مەدینە) دا، سەقامگیر بوون و، ئیمانیشیان تێدا
 چەسپاندوه، ئەوانەیان خۆشدەوی کە کۆچیان بۆ لا دەکەن و، لە بەرانبەر ئەوە دا
 کە پێیان دراوه، (لە مال و سامان و پێداویستی)، لە سینه کانیا دا هەست بە
 هیچ پێویستی (و ئیرە) یەک ناکەن، هەرچەندە خۆشیان ئاتاجیان زۆر بێ، هەر
 کەسێش لە (خراپە ی) چرووکیی دەروونی پارژراو بێ، ئا ئەوانەن سەرفرازو

بە مراد گەشتووان ﴿٩﴾ ھەروەھا (مال و سامانی گشتیی)، بۆ ئەوانەشە کە دوای ئەوان (کۆچکەر و پشتیوانان) دێن، دەلێن: پەروەردگارمان! لە ئێمە و لەو برائەنەمان ببوو، کە لە ئیمان دا پێشمان کەوتوون و، کینە مەخە دڵمانەو ھە برانەبر بەوانە ی بروایان ھێناو، پەروەردگارمان! بە راستیی تۆ بە پەرۆشی و بە بەزەیی ﴿١٠﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(لَاؤَلِ الْحَشْرِ): واتە: بۆ یەكەمین کۆبوونەو، (الحشر) بە مانای کۆبوونەو ھەو خەبوونەو دێ، بە مانای دەرکرانی کۆمەڵیک دێ، لە شوێنی نیشتەجێ بوونیان بەرەو جەنگ، یاخود ئاواردیی، (الحشر: إِخْرَاجَ الْجَمَاعَةِ عَنْ مَقَرِّهِمْ، وَإِزْعَاجِهِمْ عَنْهُ إِلَى الْحَرْبِ، وَنَحْوَهَا وَزَوَى: ((النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ)))، (حشر): بریتییە لە دەرکردنی کۆمەڵیک لە شوێنی نیشتەجێ بوونیان و ھەڵپێچانیان بەرەو جەنگ و، وێنە ی جەنگ، لە پێغەمبەرەو ﷺ گێردراو، تەو ھەرموو یەتێ: {النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ}، ئافەرەتان کۆنارکێنەو، خەپ ناکرێنەو، واتە: بۆ جەنگ.

(حُصُونَهُمْ): (حصون) کۆی (حصن) ھ، واتە: قەلا، (مُحَصَّنَةٌ أَيْ: مَجْعُوعَةٌ بِالْإِحْكَامِ كَالْحُصْنِ)، واتە: زۆر قایمکراو، قەلا، چەند قایمە ئاوا قایم و توندو تۆلە.

(الرَّعْبَ): (الْإِنْقِطَاعُ مِنْ أَمْتَلَاءِ الْخَوْفِ)، (رُعْب): بریتییە لە ھەناسە بران لە ئەنجامی ترسی زۆردا، کەسێک ترسیکی زۆری بچیتە دڵ، ھەناسە ی دەبێ، ھەناسە ی ڕادەگیرێ.

(فَاعْتَبِرُوا يَأُولِي الْأَبْصَارِ): ئە ی خاوەن دیتنەکان! پەند وەر بگرن، لێرەدا مەبەست لە دیتن، دیتنی عەقل و دڵ، واتە: ئە ی خاوەن عەقلەکان پەند وەر بگرن، (الْإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يُتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمَشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ

مُشَاهِدٍ)، (إِعْتِبَارٌ وَعِزَّةٌ): مبهست تھو حالہ تہیہ، کہ مروّف بہ ھوی شتیکہ وہ کہ دہینری، پیی دگات بہ شتیک کہ نابینری، نجا تھوہی بینرا، بہ پیی رھوتی تہ تہ کان دہرکردنی ھوڑہ جوولہ کہ کان بوو دوا۱ خیانہ تیان، یانی: خہ لکینہ! تیوہ پھند لھوان و ہر بگرن، لھوہی دیتووتانہ و تیوہ شتیک مہ کھن و ہک وانتان بہ سہر بی.

(الْجَلَاءُ): (أَصْلُ الْجَلَوِ: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ، أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا عَنْهَا، أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا، أَجَلَةٌ وَجَلَاءٌ: طَرَدَهُ، أَبْعَدَهُ، وَشَى (جَلَّوْ) لَهُ تَه سَلْدًا بِهِ مَانَا دہر خستنی تاشکرا دی، دہ گوتری: (أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا عَنْهَا)، کوّمہ لہ کہم، لہ جیگاو خانووبہ رھ کانی خویان دہرکردن، تھوان بہ جییان ہیشت و تاوارہ بوون، (أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا)، واتہ: لھوی ہیئامنہ دہری (أَجَلَةٌ وَجَلَاءٌ)، واتہ: ہم بہ سیانی (ثَلَاثِي) ہاتوہ، ہم بہ چواری (رُبَاعِي)، ہہر دووکیان بہ مانی: دہری کردو تاوارہی کرد (أَي: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ).

(شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ): سہر پیچی خواو پیغہ مہرہ کہ بیان کردوہ، (شَاقُّهُ وَشَاقُّهُ: صَارَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ أَوْلِيَائِهِ)، (شَاقُّهُ) و (شَاقُّهُ) مانی چووہ لایہ کہوہ، جگہ لہ لای دؤستہ کانی خوا۱ پھروہردگار، واتہ: دژایہ تییان کرد، بہرہرہ کان بیان کرد، سہر پیچیان کرد، پھیمان شکینیان کرد، ہہمویان دہ گریتہوہ.

(لَيْئَةً): (نَحَلَّةٌ نَاعِمَةٌ)، دارخورمایہ کی بہروبوم نہرم، کہ بہرو خورمایہ کہی نہرم بی، (وَمَخْرَجُهُ مَخْرَجُ فِعْلَةٍ، نَحْوُ حِنْطَةٍ، وَلَا يُخْتَصُّ بِنَوْعٍ دُونَ نَوْعٍ)، ہہندیگ گوتوویانہ: (لَيْئَةً) جوڑہ دارخورمایہ کہ، بہرہ کہی تاوایہ، ہہندیگ گوتوویانہ: جگہ لہ (عَجْوَةٌ) تھوانی دیکہ دہ گریتہوہ، ہہندیگ گوتوویانہ: تہنیا (عَجْوَةٌ) (بِرْنِي) ناگریتہوہ، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) دہ لئ: (لَيْئَةً) و ہک وشہی (فِعْلَةٍ) وایہ، و ہک (حِنْطَةٍ)، تہیہت نہی بہ جوڑیک لہ خورماوہ، جیا لہ جوڑیک، واتہ: (لَيْئَةً) واتہ: دارخورما بہ گشتی، ہہر جوڑیک بی.

(أَفَاءَ اللَّهِ): واته: خوا گزراویه ته وه، (الْفَيْءُ وَالْفَيْئَةُ: الرُّجُوعُ إِلَى حَالَةٍ مَحْمُودَةٍ، فَيْئَةٌ) گه رانه وه یه بو حالیکی ستایش کراوو باش، همه له ته سلی زماندا، ننجاً دواپی وهک به کارهینانی قوربان، وهک زاراوه یه کی شه رعیی، یانی: (الْغَنِيمَةُ الَّتِي لَا يَلْحَقُ فِيهَا مَسْقَةٌ)، (فَيْء): بریتیه له وه ده سته وه ته ی زه حمه ت و قورسییه ک، توووشی نه وه که سه نابی، که نه وه ده سته وه ته ی دیته ده ست.

(أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ): (الْوَجِيفُ: سُرْعَةُ السَّيْرِ، وَجِيفٌ) به مانای به خیرایی رویشتن، دی، ده گوتری: (أَوْجَفْتُ الْبَعِيرَ أَي: أَسْرَعْتُهُ)، واته: حوشتره که م خیرا لیخوری، ننجاً له عه رهبیی دا هاتوه: (أَوْجَفَ فَأَعْجَفَ)، واته: و/شخه که ی خیرا لیخوری، سه رهنجام له ر و لاوازی کرد.

(خَيْلٍ): (الْخَيْلُ: اسْمٌ لِلْأَفْرَاسِ، وَالْفَرَسَانِ جَمِيعًا، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا، (خَيْلٌ): ههم ناوه بو کومه لی ته سپان، کومه له ته سپیک پیان ده گوتری: (خَيْلٌ)، تاکیش پیی ده گوتری: (فَرَسٌ)، نث به (الْأَفْرَاسِ) یش کو ده کریته وه، هه روه ها به ته سپ سوارانیش ده گوتری: (خَيْلٌ)، واته: به هه ر کامیکیان ده گوتری: (خَيْلٌ)، که سانییک که سواری ته سپه کان بوون وو به ته سپه کانیش به ته نیا.

(رِكَابٍ): (الْإِبِلُ الَّتِي تُرْكَبُ)، (رِكَابٌ) نه وه وشترانه ن که به که لکی سوار بوونی دین، بو بارو سوار به کار دین.

(دَوْلَةً): (الدَّوْلَةُ وَالِدَوْلَةُ وَاحِدَةٌ)، هه ندیک گوتوو یانه: (دَوْلَةٌ وَ دَوْلَةٌ) هه ردووکیان به مانای کورتهه لیبانی مال و سامان، هه ندیکیش گوتوو یانه: (الدَّوْلَةُ فِي الْمَالِ، وَالدَّوْلَةُ فِي الْحَرْبِ وَالْجَاهِ)، (دَوْلَةٌ) به مال و سامان ده گوتری، مال و سامانییک له ده ستی که سانییک دا کورتهه لیبی و کو بکریته وه، به لام (دَوْلَةٌ) بو جهنگ و بو ده سه لات و پیگه ی کومه لایه تی به کار دی.

(بَوَّءُوا الدَّارَ): (أَصْلُ الْبَوَاءِ مُسَاوَاةُ الْأَجْزَاءِ فِي الْمَكَانِ، خِلَافُ النَّبْؤِ، بَوَّءَتْ الرَّمَحُ: هَيَأَتْ لَهُ مَكَانًا،) وشه ی (بَوَاءٌ) به مانای یه کسان بوونی به شه کانی شتی که له

شوئینیکیدا، ھەموو بەشەکانی ھەک یەک بن، واتە: بەرزیزی و نزمیی نەبێ، ئنجا (بَوَاءَ) پێچەوانەیی (ئَبْوَاه) ، واتە: بەرزیزی و نزمیی، (بَوَاءَ) تەخت، یەکسان، بێ گری، دەگووتری: (بَوَّءْتُ الرَّمَحَ: هَيَّأْتُ لَهُ مَكَانًا)، شوئینی پمەکەم دیارییکرد، نیشانەم بۆ دیارییکرد، کەواتە: (بَوَّءُوا الدَّارَ) واتە: مەزلگای ئیسلامیان کردۆتە نشینگە، کە مەبەست پێی مەدینە یە.

(حَاجَةً): (الْحَاجَةُ إِلَى الشَّيْءِ: الْفَقْرُ إِلَيْهِ مَعَ مَحَبَّتِهِ)، (حَاجَةً): بریتییە لە پێویست ھەبوون بە شتێک، لەگەڵ خۆشویستنی ئەو شتەدا، (حَاجَةً) بە (حَوَاج، حَاجَات، حَوَاجٍ) کۆدەکرێتەو.

(وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ): واتە: بەسەر خۆیاندا ھەڵدەبژێرن، (الْإِثَارُ: تَقْضِيلُ الْغَيْرِ عَلَى النَّفْسِ، وَضْدَةُ الْأَثَرِ)، (الْإِثَارُ) ئەو ھەیه تو جگە لە خۆت بەسەر خۆتدا ھەڵبژێری، بەلام (أَثَرَة) ئەو ھەیه بەشی ئەویش بۆ خۆت بێنی، ھەک گوتراو: (ھى خَوْمٌ بَوْ خَوْمٍ، ھى تَوْشٌ دَخَوْمٍ)، ئەمە (أَثَرَة) یە، بەلام (إِثَارُ) ئەو ھەیه ھى خۆشت بەدە بە خەلک، (إِثَار) لووتکە ی پەوشت بەرزییە لە پرووی مآل بەخشینەو، (الأَثَرَة) ش ئاستی ھەرە نزمە، لە مەسەلە ی مآل و ساماندا، کە نەک ھى خۆی نەدا بە خەلک، بەلکو ھى خۆشیانیان نەدات.

(حَصَاصَةً): (حَصَاصُ الْبَيْتِ: فَرْجَةٌ وَعَبْرٌ بِهِ عَنِ الْفَقْرِ الَّذِي لَمْ يُسَدَّ بِالْخَصَاصَةِ)، (حَصَاص) بە مانای درزو تیک و کەلێن و کونی مآل، ئنجا وشە ی (حَصَاصَةً) بەکارھێناو بۆ ھەژارییەک کە چارەسەر ناکرێ و کەلێنی ناگیرێ.

(شُعْ نَفْسِيهِ): ھەندیک گوتوو یانە: (الشُّعُ الْبُخْلُ الشَّدِيدُ)، (شُع): بریتییە لە چرووکییەکی بەھیز، بەلام (راغب الأصفهاني) دەلێ: (الشُّعُ: الْبُخْلُ مَعَ حِرْصٍ)، (الشُّع)، بریتییە لە چرووکیی لەگەڵ سوور بوون دا لەسەر مآل و سامان، کە لە دەستی نەچیتە دەر.

(غَلًّا): (الْغُلُّ: الْعَدَاوَةُ، الْغِلُّ: الْحَقْدُ الدَّفِينُ، الْغُلُّ: الضُّعْفُ)، (غَلَّ): هَمَّ بِهِ مَانَاي دَوژمنايه تیی دی، هَمَّ بِهِ مَانَاي کینه ی شیردراوه دی، هَمَّ بِهِ مَانَاي بوغزیک دی که له دلدا جیگیر بووه، به کوردیی ده لَین: قین، یان کۆنه قین.

هۆی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

۱- له باره ی هاتنه خواره ی نایه ته کانی: (۱ - ۴) له سه ره تای سوورته ی (الحشر) دا، چه ند گپه راوه ی که هاتوون، یه کیکیان ته م گپه راوه یه:

«عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ غَزْوَةٌ بَنُو النَّضِيرِ، وَهُمْ طَائِفَةٌ مِنَ الْيَهُودِ، عَلَى رَأْسِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ وَقْعَةِ بَدْرٍ، وَكَانَ مَنْزِلُهُمْ وَتَخْلُفُهُمْ بِتَاجِيَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَحَاصَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى نَزَلُوا عَلَى الْجَلَاءِ، وَأَنْ لَهُمْ مَا أَقَلَّتِ الْإِبِلُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَمْتَةِ إِلَّا الْحَلَقَةَ، وَهِيَ السَّلَاحُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرِجُوا وَظَنُّوا أَنَّهم مَانَعْتُهُمْ حُصُونَهُمْ مِنْ اللَّهِ فَأَنذَرْتُهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكَاذِبِي الْأَبْصَارِ ② وَلَوْ لَا أَنْ كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءُ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④﴾ فَقَاتَلَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى صَالَحَهُمْ عَلَى الْإِجْلَاءِ وَجَلَّاهُمْ إِلَى الشَّامِ، وَكَانُوا مِنْ سَبْطٍ لَمْ يُصِْبْهُمْ جَلَاءٌ فِيمَا خَلَا، وَكَانَ اللَّهُ قَدْ كَتَبَ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ، وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا بِالْقَتْلِ وَالسَّبْيِ، وَأَمَّا قَوْلُهُ: لِأَوَّلِ الْحَشْرِ، فَكَانَ إِجْلَاؤُهُمْ ذَلِكَ أَوَّلَ حَشْرِ فِي الدُّنْيَا إِلَى الشَّامِ} (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۵۴، وأخرجَهُ الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَك: ج ۲، ص ۴۸۳، وَابْتَهَقِي فِي دَلَالِلِ النُّبُوَّة: ج ۳، ص ۱۷۸، عَنْ عَائِشَةَ، قُلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتُ).

۲- له باره‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی نهو تايه‌ته موبارې كه‌وه كه ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا قَطَعْتُم مِّن لِّسَنَةٍ أَوْ نَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِیَ الْفَاسِقِينَ﴾، دوو گټې راوه دټين:

۲- له باره‌ی هاتنه خواره‌وه‌ی نهو تايه‌ته موبارې كه‌وه كه ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا قَطَعْتُم مِّن لِّسَنَةٍ أَوْ نَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِیَ الْفَاسِقِينَ﴾، دوو گټې راوه دټين:

أ- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَرَّقَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَقَطَعَ وَهِيَ الْبُورَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ (۵) {أخرجه البخاري: ۴۰۳۱، ۴۹۸۸، مسلم ۴۷۲۸}.

واته: ثبینو عومهر ﷺ ده گپیته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ندیک له دارخورمایه کانی (بنو النضیر) سووتاندن و، هه ندیکشی فه رمانی پیکردن بیابرن، که پی گوتراوه: بوه پره، (یانی: له شوینیک بووه به ناوی بوه پره)، خوای بهرز لهو باره وه، ثم نایه ته ی دابه زاندوه، چونکه جووله که کان گوتیان: نه ی موحه ممه! تو قه ده غت ده کرد، خه لک تیکدان و خراپه کاری بکات، له خه لکیت به عیب ده گرت، ئیستا چوئن ته و دارخورمایانه ده سووتینی و ده پری؟ خوا ﷺ له جیاتی پیغه مبه ره که ی ﷺ وه لامی دابه وه و فه رمووی: هیچ دارخورمایه کتان نه پریوه، یاخود وازتان لی نه هیناوه له سه ر بنکه که ی خو ی می پیته وه، مه گه ر به مؤله تی خوا بووه، بو ته وه بووه، له پی ده رچوو ده کان و لاده ره کان زه بوون و شه رمه زار بکات!

چونکه جووله که کان هه تا باخ و دارخورما و په زه کانیان مابانایه، په نگه زیاتر به ره ه لستیان بکرایه، نجا بو ته وه ی هه م هاوه لان زیاتر نه زیه ت نه کیشن، هه م نه وانیش سه لاهه تر برؤن، خوا فه رمووی: دارخورمایه کانیان بپرن، بویه ژماره یه کیان لی پرن و به شیکیشیان هیشتنه وه.

هه ر لهو باره وه، ثم گپرداوه یه ش دینین:

ب- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ فِي آيَةِ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ (۵)، قَالَ: اللَّيْنَةُ النَّخْلَةُ، وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ، قَالَ: اسْتَنْزَلُوهُمْ مِنْ حُصُونِهِمْ، وَأَمَرُوا بِقَطْعِ النَّخْلِ، فَحَاكَ فِي صُدُورِهِمْ، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: قَدْ قَطَعْنَا بَعْضًا وَتَرَكْنَا بَعْضًا، فَلَنَسْأَلَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ لَنَا فِيْمَا قَطَعْنَا مِنْ أَجْرٍ؟ وَهَلْ عَلَيْنَا فِيْمَا تَرَكْنَا مِنْ وَزْرِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ

وَلِخِزْيَ الْفَلْسِقِينَ ﴿٥٠﴾ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٣٠٣، وَالنَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ١٩٤، قَالَ مَوْلَانَا
الْإِسْتِيعَابُ: سَنَدُهُ صَحِيحٌ، وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ
التِّرْمِذِيِّ: ٢٦٣١).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بیاس ﷺ، له باره‌ی قسه‌ی خوای به‌رزوه‌ه که
ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ رَكْعَتُمْهَا فَآيَمَةٌ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَذِلَّ اللَّهُ وَلِخِزْيَ
الْفَلْسِقِينَ ﴿٥٠﴾﴾ (الْأَلَيْنَةُ) واته: دارخورما، که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِخِزْيَ الْفَلْسِقِينَ﴾،
واته: له قه‌لایه‌کانیان هیتانیه‌ خوار، بویه‌ش فه‌رمانکرا به‌ برینی دارخورمایه‌کان،
ننجا کاتیک فه‌رمان به‌وه‌ کرا به‌ هاوه‌لان، شتیک له‌ دلای هاوه‌لاندا په‌یدا‌بوو،
گوتیان: هه‌ندی‌ک له‌ دارخورمایه‌کا‌همان برین و هه‌ندی‌کیشمان واز لیه‌تینان،
له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌پرسین: ئایا ئه‌و دارخورمایانه‌ی بریومانن، یان
سووتاندوومانن، پاداشتمان هه‌یه‌و، له‌سه‌ر ئه‌و دارخورمانه‌ش که به‌جیمان
هیتوون و نه‌مان‌پرین، ئایا گونا‌همان ده‌گات؟ خواش ﷺ ئه‌و ئایه‌ته‌ی نارده
خوار، که ئه‌وه‌ی بریوتانه، یان ئه‌وه‌ی لئی گه‌راون، هه‌مووی به‌ مؤ‌له‌تی خوا
بووه، واته: گوئ مه‌ده‌نه‌ه‌ پرو‌پا‌گه‌نده‌و، ره‌خنه‌ی بی‌جیی جوو‌له‌که‌کان.

٣- له‌ باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ه‌ مو‌با‌ره‌که‌وه‌ش که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُؤْثِرُونَكَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، ئه‌م گێ‌ردراوه‌یه‌ یه‌کسه‌ر مانایه‌که‌ی به‌ کوردیی دتین^(١):

ئه‌بوو هو‌ره‌یره‌ (خوا لئی پازی بی) ده‌گێ‌رت‌ه‌وه‌ ده‌لئ: پیاوی‌ک هاته‌ لای
پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و پئی گوت: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! نه‌داریم تووش بووه،
(واته: برسیم) هه‌یجیشم نیه، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ بۆ لای هه‌ندی‌ک له‌ هاوسه‌ره‌کانی
نارد، که ئایا خواردنی‌کیان له‌لا هه‌یه؟، هه‌یجیان له‌لا نه‌بوو.

له‌ ریاویه‌تیک‌ی دیکه‌دا ده‌لئ: بۆ لای یه‌ک‌تیک له‌ هاوسه‌ره‌کانی نارد، ئه‌ویش
گوتی: سویند به‌وه‌ که‌سه‌ی تو‌ی به‌هه‌ق ناردوه، ته‌نیا ئاومان هه‌یه، بۆ لای

یه کیکی دیکه ی نارد، نهویش به هه مان شیوه ی گوت، هه تا هه موویان هه ر وایان گوت، (وادیاره له و کاته نه داریی و هه ژاری بووه، خواردنیان نه بووه، خواردنیکیان نه بووه میوانی پی به ری بکه ن، ده بی و ابووی، یان په نگه هیچیان نه بووی، یان په نگه شتیکی وایان نه بووی، که پیان وای لی دوهو شیته وه بو میوانه که ی دابنن)، پیغه مبه ری خوا ﷺ که له مالی خویان هیچی شک نه برد، ئنجا فهرمووی: (أَلَا رَجُلٌ يُّضِيفُ الْثَلِيلَةَ رِجْمَهُ اللَّهُ)، پیاویک نیه ئهم پیاوه ئهمشه و بکاته میوان، خوا به زهی پیدابن، پیاویک له پشتیوانه کان هه لسا، ناوی ئه بوو ته لحه بوو، گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ من ئاماده م، ئیدی له گه ل خو ی بردیه وه بو مالی، (له ریوایه تیکدا ده لی: بو لای بارگه و بنه که ی)، به ژنه که ی خو ی گوت: ئایا هیچت له لایه، ئهمه میوانی پیغه مبه ری خوایه ﷺ هه رچی له لاتمه مه یشاره وه، ئافره ته که ش گوتی: به خوا ته نیا بژیوی منداله کانم له لایه، ئه بوو ته لحه ش پی پی گوت: ئه گهر منداله کان داوای خواردنی تیواره یان کرد، بیانخه وئینه، وه ره چرایه که بکوژینه وه، ئیمه ئهمشه و هیچ ناخوین، منداله کانیش با هیچ نه خو ن، به لام با ئه و میوانه به ریزه وه به ری بکه یین، چونکه میوانی پیغه مبه ره ﷺ، ئافره ته که ش وایکرد.

له ریوایه تیکدا ده لی: منداله کان به جوړیک بخافئینه، ئه گهر میوانه که مان هات چرایه که بکوژینه وه، واپیشان بده، که ئیمه ش له گه لی ده خوین، واته: کاتیک ئه و ده ست ده بات بو خواردنه که، واپیشان بده، ئیمه ش شتیگمان له پیشه و ده یخوین! له ریوایه تیکی دیکه دا ده لی: خواردنه که ی خو ت ساز بکه و چرایه که بکوژینه وه، منداله کانیش بنوئینه، ئه گهر داوای خواردنیان کرد، نهویش به و شیوه یی کرد، منداله کانی خه واندن و چرایه که شی کوژانده وه، وای پیشاندا که ده یه وی چرایه که چاک بکات و، له ده ستی دا کوژاوه ته وه، ئیدی وایان پیشاندا که خواردن ده خو ن، به لام ته وان ئه و شه وه به برسیه تیی مانه وه، ئنجا کاتیک روژ بووه، پیاوه که چوو ه خرمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ، {پیاوه که ش ئه بوو ته لحه

بوو خوا لئی پازی بئ، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: خوا (عزوجل) زۆر شادمان بوو، یان فهرمووی: پیکه نیی به فلانکەس و فلانکەس، (واته: لئیان پازی بوو)، (له ئه بوو ته له وه له هاوسه ره که ی)، یان فهرمووی: خوا دوینی شه وی شه وی سهری سوپما، یان پیخوش بوو، یان شادمان بوو، به وهی دوینی شه وی کردتان له گه ل میوانه که تان دا، له و باره وه ئه م ئایه ته هاته خوار: ﴿وَيُثْرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۱) خه نک به سه ره خویاندا هه لده بژرن، هه ره چهنده خوشیان ئاتاج بن، هه ره که سیکیش له چرووکی نه فسی خوی پارێزراو بئ، ئا نه وانن سهر فزان.

مانای گشتیی ئایه ته کان

سوورتهی (الحشر) واینده چی هه مووی هه ر بیست و چوار ئایه ته که، به بۆنه ی ده رکرا نی ئه و دوو هۆزه ی جووله که، که له ده ور به ری مه دینه بوون و، له چوار چی وه ی مه دینه دا حیساب ده کران: (بَنُو قَيْنِقَاعَ وَبَنُو النُّضِيرِ)، دابه زین، هه موو پرونکه ره وانی قورئان، په حمه تی خویان لی بئ و خوا پاداشتیان باده وه، به بئ هه لاواردن ده لئین: دابه زینی سوورته ی (الحشر) ته نیا له باره ی (بَنُو النُّضِيرِ) وه بووه، هه لبه ته خوا ﷺ باسی (بَنُو النُّضِيرِ) ی نه کردوه و ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ئه و (خوا) که سیکه نه وانیه ی وه ده رنان که بیروا بوون له خاوه ن کتبیان، به لام وه ک ئیمه به سه رهاته که مان باس کرد، له راستیییدا ئه م ئایه تانه چه مک و واتایه که یان، هه م (بَنُو قَيْنِقَاعَ) ده گر نه وه، هه م (بَنُو النُّضِيرِ) یش ده گر نه وه، بۆیه پیم وایه ئه م ئایه ته مو باره که نه، باسی ده رکرا نی (بَنُو قَيْنِقَاعَ) یش ده که ن و، باسی ده رکرا نی (بَنُو النُّضِيرِ) یش ده که ن، به لئ زانیان ده لئین: (بَنُو قَيْنِقَاعَ) زیاتر زیترنگه رو سه نه ته کار بوون و کشتوکار یان نه بووه، باخی دارخورماو په زو، زه وی و زاری کشتوکار و نه وانیه یان نه بووه،

به لَمْ بَیْگومان خانووبه رهیان هەر هه‌بووه، زه‌ویان هەر هه‌بووه، دووکانیان هه‌بوون، ئه‌وانیش شتیکیان هەر به‌جیه‌شتوه، له به‌سه‌رهاتی ده‌رکرانی (بنو قَیْنُقَاع) یش باسمان کرد، که ئایه‌ته‌کان چه‌مک و واتایه‌کیان، هه‌م (بنو قَیْنُقَاع) ده‌گرنه‌وه، هه‌م (بَنُو النَّضیر) یش، بۆیه ئیمه‌ ناچار نین بَلَّیْن: ته‌نیا مه‌به‌ست پَیْیان هُوْزی (بَنُو النَّضیر)ه.

سه‌ره‌تا خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌به‌زی به‌خشنده، واته:

ده‌ستپیکردنم به ناوی خواجه، مه‌به‌ست له‌و پرسته‌موباره‌که‌ش ئه‌وه‌یه:

۱ - ئه‌م کاره‌ ته‌نیا بۆ خوا ده‌که‌م.

۲ - ئه‌م کاره‌ به‌ پێی به‌رنامه‌ی خوا ده‌که‌م.

۳ - ئه‌م کاره‌ به‌ تواناو یارمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.

۴ - ئه‌م کاره‌ بۆ هه‌ینانه‌دی په‌زنامه‌ندی خوا ئه‌نجام ده‌ده‌م.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ پرایده‌گه‌یه‌نن: هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له‌ زه‌ویدا هه‌یه، هه‌مووی خوای به‌ پاک گرت، بێ خه‌وشیی خوای پراگه‌یاند.

ده‌رباره‌ی به‌ پاکگرتنی خوا و بێ خه‌وشیی پراگه‌یه‌نرانی خوا، ئیمه‌ له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (الحديد)دا، کورته‌ باسیکمان کردوه، کاتی خۆی له ته‌فسیری سووره‌تی (الإسراء)یشدا، باسیکمان له‌و باره‌وه‌ کردوه، به‌ پاکگرتنی خواش یانی: به‌ پاکگرتنی زاتی خوا، سیفه‌ته‌کانی، ناوه‌کانی، حوکم و یاسایه‌کانی، کرده‌وه‌کانی خوا، دروستکاره‌وه‌کانی خوا، هه‌چی که‌م و کوپیی و ناکوکیی تێدانه‌ی، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئه‌و (خوا) زالی کاربه‌جیه.

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، ئەو (خو)ا
 كەسكە ئەوانەى بئىروا بوون لە خاوەن كتيبه‌كان، لە مال و حالى خويان
 دەرركردن، لەگەڵ يەكەمىن خپ كرده‌وهو كو كرده‌وهو دەرركردنياندا، واتە:
 يەكەمىن دەرركردنيان بەرەو شام.

يەكك لەو ھۆكارانەش كە پالى پتوھ نام، بليّم: مەبەست لە (أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) تەنيا (بَنُو النَّضِير) نيە، ئەو يە كە (بَنُو قَيْنِقَاع) يش دوو سأل
 پيش ئەوان يان شتيك كەمتر، يان شتيك زياتر دەركرارون، كەواتە: يەكەمىن
 دەركرانى كافره‌كانى خاوەن كتيب (بَنُو قَيْنِقَاع) بووه، نجا (بَنُو النَّضِير) يش بە
 دواى ئەوان دا دەركرارون.

﴿لَأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، يش، واتە: يەكەمىن كوكرانه‌وهو يەكەمىن دەركرديان لە مەدينە.
 ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾، پيتان وانەبوو دەرچن، مسولمانان چاودەروان نەبوون،
 وا بە ئاسانى دەرچن، ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانَعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، ئەوانيش
 پيتان وابوو، قەلەيه‌كانيان دەبنە بەرگرييكاريان لە بەرانبەر (سزاو جەزەبه‌ى)
 خوادا، كە بەدەستى مسولمانان دەياندا.

﴿فَأَنذَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾، كەچى خوا لە شوئيكەوه بويان هات،
 ئەگەريان بو دانەنابوو، بە خەيالايان دا نەدەهات، ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾،
 ترس و ساميكي زوريشى خسته نيو دليانه‌وه، ﴿يَخْرُجُونَ يُؤْتُوهُمْ آيَاتِهِمْ وَآيَاتِ
 الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دەستى خويان و بە دەستى برواداران، ماله‌كانى خويان كاو
 دەكردن و دەرووخاندن، خويان دەيانرووخاندن، بو ئەوهى مسولمانان لتيان
 بەهرەمەند نەبن، مسولمانانيش دەيانرووخاندن، بو ئەوهى زەفەريان پي بەرن،
 يان دواى ئەوهى بەجتيان هيشتن، مسولمانانيش دەيانرووخاندن و كەلوپەلى
 پتيويستيان لى دەردهيتان، ﴿فَاعْتَرُوا وَتَأْوَلُوا الْآبْصَارَ﴾، نجا ئەى خاوەن
 ديتنەكان، خاوەن عەقلەكان! پەند وەرگرن.

﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾

ئەگەر ئەوەش نەبوایە، خوا ﷺ دەربەدەربوون و ئاواڕە بوونی لەسەر نووسیبوون، لە دنیادا سزای دەدان، (بە کوژران و بە بەدیگیان)، لە دواڕۆژیشدا ئازاری ناگریان بۆ هەیه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بۆچی خوا ﷺ وای لێکردن؟ بەهۆی ئەوەوە بوو، کە دژایەتی خواو پیغەمبەرەکیان کرد، ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، هەر کەسیکیش دژایەتی و دووبەرەکیی خوا ﷺ بکات، خوا تۆڵەو سزای توندە.

﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ رَكْعْتُمْهَا فَأَيُّمَ عَلَى أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَسِيقِينَ﴾، هیچ دارخورمایەکتان نەبرێوە، یان لێی نەگەرێاون، لەسەر قەدو بنکەکەى خۆی بە پێوە مەینیتەوه، ئەگەر هەمووی بە مۆلەتی خوا بووه، بۆ ئەوەی لە پێدەرچووان و لاریبووان ریسواو شەرمەزار بکات.

کە لێردا ئەو هۆزە جوولەکانەى پەیمان شکین و ئەهلی غەدر و خیانت بوون، مەبەستن.

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، ئەوەش کە لەوانەوه، خوا ﷺ گێرایەوه بۆ لای پیغەمبەرەکەى، (واتە: بە بێ شەرو کوشتاریکی ئەوتۆ)، تێوه نە بە خیرایی ئەسپتان بۆ لیخوڕین، نە بە سواری حوشترانیش بە خیرایی بۆی چوون، واتە: تێوه هۆکارەکانی هاتووچۆتان بەکارنەهێنان بۆ ئەو جەنگە، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾، بەلام خوا پیغەمبەرانی سەردەخات، بەسەر هەر کەسیک دا کە بیهوی، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خواش لەسەر هەموو شتێک بە توانایە.

﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، ئەوەی خوا ﷺ لە ناوهدانییهکان دەگێڕێتەوه بۆ پیغەمبەرەکەى، (واتە:

ههه هی ههردوو هوژی (بنو قَیْنَقَاع وَبَنُو النَّضِرِ)، ههه هی ناوه دانیه کانی
 دیکه که له مه و دوا دین، ههه چی خوا ده یگیر یته وه بو سهه پیغه مبه ره که ی،
 وه که ده سته که وتی جه نگی، به ههه شیوه یه که له شیوه کان بی، هی خواجه
 و، هی پیغه مبه ره و، هی خزمانه و، هی هه تیوانه و، هی نه دارانه و، هی
 ریوارانه، ده بی بو ته وانه به هره ی لیوه ریگیری به پله ی یه کهه، **کَلَّا لَا یَكُونُ**
دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ، بو ته وه ی مآل و سامان له دهستی ده و له مه نده کانتاندا
 کورته ه لته یه ت، **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ**، ههه چی پیغه مبه ریش پیتان
 ده دات، چ وه که ده سته که وتی جه نگی، چ ههه فه رمانیک که پیتان ده دات، لی
 وهه ریگر، **وَمَا نَهْنُكُمْ عَنْ فَأَنْتُمْ**، ههه چی ته ویش لیتان قه دهغه ده کات، چ له
 مآل و سامان، چ له ههه کارو کرده وه یه که، خوتانی لی دوور بگر، **وَاتَّقُوا اللَّهَ**
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ، پاریزیس له خوا بکه، به دنیایی خوا سزای تونده.

نجا خوا و، باسی ته وه ده کات، که ته وه ده سته که وته جه نگیانیه ی وه که
 مآلی گشتی و، مآلی ده و له ت دینه وه دهستی پیغه مبه ری خوا و، له پوژگاری
 خویداو، دواپی خه لیفه سهه راسهه کانی و دواپی حوکمرانانی مسو لمانان، تیکرای
 مسو لمانانی تیدا به شدارن:

لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ، ههه وه ها ته وه مآل
 و سامانه، بو هه ژاره کوچه که ره کانه، که له مآل و حا لی خو یان وه دهه رنراون، له
 خانوو به ره کانیان و مآل و سامانه کانیان وه دهه رنراون، **يَتَتَوَّعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا**،
 به خشی خواو ره زامه ندی خوا ده خوازن، **وَيَضُرُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ**، پشتیوانی خواو
 پیغه مبه ره که ی ده که، **أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ**، نا ته وانه راستان، ته وانه ش به شیان
 ههیه له وه ده سته که وته تانه دات، له و مآل و سامانه گشتیه ی دینه وه دهستی مسو لمانان.

وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْآيَمَةَ مِنْ قَبْلِهِمْ، ههه وه ها ویرای کوچه که ران بو
 پشتیوانانیشه، ته وانه ی له پیش کوچه که راندا، مه نزلگا و ئیمانیان سهه قامگیر

کرد، واتە: نىشتەجى بون لە مەزلىگای ئىسلامدا لە مەدینەدا، ئىمانىكى باشىشان ھىنا، ئىمانىشان لەو شارەدا سەقامگىر کرد، پىش كۆچكەران، ئەوانىش بەشيان تىیدا ھەيە، ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، ھەر كەس كۆچيان بۆ لا بكات، خوشيان دەوى، ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، ھەست بە پىويستى و سەغلەت پىش ناكەن لە سىنەياندا، بەرانبەر بە ھەوى بەوان دراو، واتە: كە كۆچكەران شىتيان پى دەدرى لە دەستكەوتى جەنگ لەبەر ھەزارى، كە كۆچيان كردو ھەموو شىيان بە جىھىشتو، پشتيوانان ھەست بە ئىرەيى و سەغلەت پى ناكەن، ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، خەلك بەسەر خوينا ھەلدەبژىرن، ھەرچەندە خوشيان زۆر پىويستيان پى ھەبى، ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ھەر كەس كىش لە چرووكى نەفسى پارىزارا بى، (خوى بزار كر بى لە چرووكى و رڙدى)، ئا ئەوانەن سەرفرازان، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، ھەر ھەھا ئەو مالى گشتى و، دەستكەوتى جەنگىيە، كە دىتەو دەستى مسولمانان، بۆ ئەوانەشە كە لە دواى وان دىن، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، دەلین: پەرودگارمان! لە تىمەو لەو برايانەمان، ببورە كە بە ئىمانەو پشمان كەوتوون، ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، كىنەش مەخە دلمانەو، بەرانبەر بەوانەى پرويان ھىناو، با كىنەو بوغزمان بەرانبەريان لە دلدە نەبى، ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، پەرودگارمان! بە دلىيى تۆ زۆر بە پەرۆشى، بە بەزەيى و مېھرەبانىي.

تىمەو ھەك عادەتى خومان بە خىرايى، بەسەر ماناي گشتى ئايەتەكاندا پويشتىن، لەبەر ئەو ھەي جار كى دىكە لە مەسەلە گرنگەكاندا، تىشكى زياتر دەخەينە سەر ئەو ئايەتە موبارەكانەو، ھەلەستەي پىويستيان لە بەرانبەردا دەكەين.

مەسىلە گىرەنگەكان

مەسىلە ۱: يەكەم:

بە پاك و بېخەوش گىرانى خوا ﷻ، لە ئاسمانەكان و زەویدا، ناسىترانى بە بالادەستى و كارزانى و، باسى و دەدەرنانى خاوەن كىتپە پىپروايەكان لە زىدى خۇيان، لە خالىكدا كە نە مسوئلمانان پىيان وابوو، نە خۇشيان پىيان وابوو: دەردەكرىن، پىيان وابوو قەلەيكەكانيان پارىزەريانن، بە لام خوا ترسى خستە دىيان و چۆليان كردو، ئەگەر ئاوارەش نەبوونايە، دووچارى سزاو ئازارى دىكە دەبوون، (وەك كوشتن و بەدىلگرتن)، ئەويش لە سۆنگەي پەيمان شىكىنىي و دژايەتپانەو بە بۆ خواو پىغەمبەرەكەي:

خوا دەفەر موى: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱﴾
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
 وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتْنَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۝۲ وَلَوْلَا أَنْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝۳ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۝ وَمَنْ يُنَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۴﴾

شىكردەنەوى ئەم ئايەتە، لە چوارە برگەدا:

۱- ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ھەرچى لە ئاسمانەكان و ھەرچى لە زەویدا ھەبە، پاکی و بېخەوشی بۆ خوا ڕاکەياند.

پىشتىرش گوتوو مانە: (تسبیح) لە (سبح) ھو ھاتو، (السبح والسبحا: الطیران، الذہاب بعیدا)، (سبح) لە (سبحا) وەرگىراو، (سبح) وەك چۆن مەلەکردن لە ئاودا دەگەيەن،

فرینیش له ههوادا دهگهیهنن، ئنجا (سَبَّحْ وَبِحَاة) مهبهست پێیان پۆیشتنی دووره، که دهفرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، واته: ههرچی له ئاسمانهکان و ههرچی له زهویدا ههیه، لهوانهی خاوهن عقل و شعور و جگه له ئهوانیش، ههمووی خوا به دوور دهگرێ، له لهکهو کهم و کوپی و ههلهو پهلهو، به پاکی دهگرن.

(سَبَّحْ) واته: به پاکی گرت، به کرداری رابردوو هیناویهتی، ئیمه ههم له سوورپهتی (الإسراء) دا، کورته باسیکمان کرد له بارهی به پاکگیران و ستایشکرانی پهروهردگاروه، لهلایه ن سهرحهم دروستکراوهکانیهوهو، ههم له سههرهتای سوورپهتی (الحديد) يشدا کورته باسیکمان کرد، بۆیه ئهوهی لهو دوو شوینه کوتووومانه، ئیکتیفای پێ دهکهین و، لیره دووباره ی ناکهینهوه.

۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئهو (خوای) بآلا دهستی کارزانه، زالی کاربهجیه.

لیره دا پرسیاریک دهکرێ: بۆچی له سههرهتای سوورپهتی (الحديد) دا خوا فهرموویهتی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بهلام لیره دا دهفرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ههم لیره، ههم له سوورپهتی (الصَّف) دا، (سَبَّحَ) له) به کرداری رابردوو هاتوه، وهک سوورپهتی (الحديد)، بهلام له سوورپهته داو، له سههرهتای سوورپهتی (الصَّف) دا، (وَمَا فِي) یشی تێدایه بۆ زهوی، بهلام لهوئ بهس دهفرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾؟!

ئایا حیکمهتی ئهو جیاوازیه چییه؟!

شارهزایانی قورئان و، شارهزایانی رهوانبیزی دهلین: له سوورپهتی (الحديد) دا، خوا ﷻ باسی مهزینی خۆی دهکات، وهک لهوئ باسمان کرد، خوا ﷻ باسی بیست له سیفیه و کردهوه بئ وینهکانی خۆی دهکات و، باسی پایه بهرزیی خۆی دهکات، بۆیه لهوئ ئاسمانهکان و زهوی بهیهک نیشانه دانراون: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بهلام له (الحشر) دا خوا ﷻ باسی بهرحهسته بوون و، درهوشانهوهی دهستهلات و بالادهستی خۆی دهکات، له خهڵکی سه زهویدا،

ئەویش ئەوەیە کە بېروایەکان لە خاوەن کتێبەکانی، لە زێدو و لاتى خۆیان دەدرکردن، لە ئەنجامی ئەوەدا کە خیانت و پەیمان شکستیان کرد، واتە: لە (الحديد) دا ئاسمانەکان و زەوی بە یەک نیشانە دانراون، بۆیە پێویستی نەکردووە بفرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و فرمویەتی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بەلام لێرە لەبەر ئەوەی باسی پووداویکە لەسەر زەوی پوویداوە، بۆیە خوا ﷻ زەویشی وەک ئاسمان (مَا فِي) خستۆتە سەر: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیە، پاکیی بۆ خوا ڕاگەیاندا.

هەروەها بە نەسبەت سوورەتی (الصّف) یشەو، دیسان باس باسی سەرزەنشت و لۆمەکردنی مسوولمانانێکە، کە تەواو ئیمانەکیان ساغ نەبۆتەو، بە بەلگەی قەسەى بئى کرداریان و، باسی هەلۆیستی ناریکی جوولەکەو نەسرانییەکانە لەگەڵ مووسا و عیسا (عليهما السلام)، بۆیە پێویست بوو پاکیی و بئى خەوشیی خوا لەلایەن پێکەتەکانی ئاسمان و زەویشەو، پێکەو وێکرا ڕابگەیهنری.

وشەى (مَا) ش زیاتر بۆ ئەو دروستکراوانە بەکاردهی، کە خاوەنى ویست و شعوروو هۆش نین، بەلام جارى واش هەیه، بۆ خاوەن هۆش و ویستانیشت بەکاردهی، ئەویش بە زالکردنی ئەوانەى خاوەن هۆش و ویست نین، بەسەر ئەوانەدا کە خاوەن هۆش و ویستن، لەبەر ئەوەی ئەوان ژمارەیان زۆر زیاترە.

ئەنجا خوا ﷻ دواى ئەوەى خوێ بە عیززەت و حیکمەت، یان بە عەزیزی و بە حەکیمی و دەسەڵ دەکات، دەفرموی:

٣- ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، ئەو (خوا) کە سێکە ئەوانەى بېروابوون لە خاوەن کتێبەکانی، لە خانووبەرەکانی خۆیان، یاخود لە مأل و حالەکانی خۆیان، وەدەرنان.

٤- ﴿لَا أُولَىٰ الْحَشْرِ﴾، له کاتی یه کهم کؤبوونه وهدا، (ل) ی (الأول): (لَا أُولَىٰ التَّوْقِيتِ) ی پیده لئن، واته: له کاتی یه کهم کؤکردنه وهدو خر کردنه وهدا، لیره دا خوا ﴿لَا أُولَىٰ﴾ ده دفه رموی: خوا ﴿لَا أُولَىٰ﴾ نهو کهسه یه، نه وانه ی بیپروان له خاوهن کتیبه کان، له مال و حاله کانی خوایانی وهدهرنان، نه وانه ی بیپروا بوون له خاوهن کتیبان، واته: بیپروا بوون به پیغهمبهری خاتهم ﴿لَا أُولَىٰ﴾ و، بهو په یامه ی خوا به پیغهمبهری کؤتایی دا ناردوویه تی، نه گهرنا نه وانش پروایان به خواو به رۆزی دوا ی و به فریشته کان و به پیغهمبهران و به کتیبه کان هه بووه، به لَام بیگومان هه کهسیک به پیغهمبهری کؤتایی ﴿لَا أُولَىٰ﴾ بیپروایی و، به دوا کتیبی خوا بیپروایی، وهک به هه موو پیغهمبهران و، به هه موو کتیبه کان بیپروایی وایه، چونکه نه گهر له بهر نهوهر پروای به پیغهمبهرانی دیکه هیناوه، موعجیزه یان هه بووه، موحه ممه دیش ﴿لَا أُولَىٰ﴾ موعجیزه ی هه بووه، نه گهر له بهر نهوهر پروای به کتیبه کانی دیکه هیناوه، فهرمایشتی خوا بووه، قورئانش فهرمایشتی خوا یه.

نجا قورئانش به راستدانهری هه موو کتیبه کانی پیش خو یه تی، هه روهک چون موحه ممه دیش ﴿لَا أُولَىٰ﴾ به راستدانهری هه موو پیغهمبهرانی پیش خو یه تی، بیگومان لیره دا خوا ﴿لَا أُولَىٰ﴾ چاکه ی خو ی ده خاته وه بیر مسؤلمانان، که هه ردوو هۆزی (بنو قینقاع و بنو النضیر) ی له زیدو و لاتی خو یان وهدهرنان، که پیشتر به سه رهاته که یانمان به ته فصیل باسکرد، له نهجامی په یمان شکینیی و خیانهت و کهین و بهین و ژیر به ژیری، له گهل ته هلی کوفردا، که نهو کاته له هۆزی قوره یشی کافردا بهر جهسته ده بوو.

که ده دفه رموی: ﴿لَا أُولَىٰ الْحَشْرِ﴾، پیشتریش گوتمان: ثم (ل) ه، له زمانی عه ره ببیدا پیی ده گوتری: لامی کات دیاریکردن (لَا أُولَىٰ التَّوْقِيتِ)، وهک خوا ده دفه رموی: ﴿يَلَيَّتَنِي فِدْمْتُ لِيَايَ﴾ ﴿١١﴾ الفجر، واته: (لَوْ قَتِ حَيَاتِي)، بریا له کاتی ژیاغدا، کردهوی باشم پیشخستبایه، یان ده گوتری: (جَاءَ فَلَانٌ لِّسِتِ خَلُونُ مِنْ شَوْل)، فلانکهس هات، شهش شهو تپه پریوون له مانگی شهووال، (ل) ده که به مانای کات دی.

که ده‌فهرموئ: ﴿لَاوَلَّ الْحَشْرِ﴾، وشەي (حَشْر) به مانای کۆکردنەوه‌ی خەڵکە له شوئێتیک، لێره‌دا مەبەست کۆکردنەوه‌ی جوولەکه‌کانی نێمچه‌ دورگە‌ی عەرەبییه‌، بۆ شوئێتیک دیکە، دەرکردنیان و به‌ ڕێکردنیان بۆ شوئێتیک دیکە، که بریتی بوو له‌ شام.

هه‌لبه‌ته‌ سه‌ره‌تا هه‌ندیکیان له (بنو قینقاع وبنو النضیر) چوون بۆ خەبیهر، به‌لام زۆربه‌یان چوون بۆ شام.

که‌واته‌: ﴿لَاوَلَّ الْحَشْرِ﴾، له‌ کاتی یه‌که‌مین خڕکردنەوه‌یان دا له‌ نێمچه‌ دورگە‌ی عەرەبییداو، به‌ ڕێکردنیان به‌ره‌و شام، ئەوه‌ جاری یه‌که‌مینیان بووه‌، بۆیه‌ش من تێبینیم هه‌یه‌ که‌ زانیان هه‌موویان ده‌لێن: ئەم سوورته‌ له‌ باره‌ی (بنو النضیر) وه‌ هاتوه‌، که‌ بێگومان له‌ باره‌ی ئەوانه‌وه‌ هاتوه‌، واته‌: دەرکرانی هه‌وزی (بنو النضیر)ی جوولەکه‌، به‌لام پێم وایه‌ (بنو قینقاع) یش ده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظە)، هه‌موویان خزمی یه‌کدین، ئەوانه‌ وه‌چه‌ی ئەو جوولەکانه‌ بوون -وه‌ک پێشتر باسمان کرد- که‌ کاتی خۆی مووسا عليه السلام ناردبوونی شه‌ر بکه‌ن، له‌گه‌ڵ عه‌مالیقدا، که‌ خه‌ڵکیکی کافر بوون له‌ فه‌له‌ستین، به‌لام ئەوان ئاماده‌ نه‌بوون، به‌ره‌نگاریان بینه‌وه‌و، گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئەریحا، که‌ شوئینی نیشه‌جێ بوونی جوولەکه‌کان بوو، خه‌ڵکه‌که‌ش گوئیان: مادام فه‌رمانی مووساتان شکاندوه‌ -- مووساش له‌و ماوه‌یه‌دا وه‌فاتی کرد بوو -- قبوڵ ناکه‌ین بینه‌وه‌ ئێو شاره‌که‌مان و دهریانکردن و هاتن بۆ جه‌زیره‌ی عەرەبیی و له‌ ده‌وروبه‌ری شاری (یثرب) نیشه‌جێ بوون.

ئنجا ئەو سێ تیره‌یه‌ش هه‌ر سێ تیره‌ی (بنو قینقاع وبنو النضیر وبنو قریظە)، خزم و نیزیکی یه‌کدی بوون، لێره‌ش خوا ﷻ ده‌فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، ئەو (خوا ﷻ) که‌سیکه‌ ئەوانه‌ی بێپروا بوون له‌ خاوه‌ن کتیبان له‌ مال و حاله‌کانیان وه‌ده‌رینان، به‌ گشتی فه‌رموویه‌تی

و، یه که مین هوژی جووله کهش که ده رکران (بنو قینقاع) بوون، له دواى جهنگی بهدر به ماوهیه کی کم، پوژیک پیغه مبهری خوا ﷺ ئاموژگاریی کردن، ئهوانیش خراب و هلامیان دایه وه، دواایش سووکایه تیان کرد به ئافره تیکی مسولمان، پیاوژیکی مسولمانیش له سهری وه دهنگ هات و جووله که کهی کوشت، چونکه سووکایه تیی به ئافره ته که کردبوو، دواایش جووله که کان مسوولمانه که یان کوشت و، سه ره نجام پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی: مادام ئیوه پابه ند نابن، برۆن ئیره به جی بهیئن، که چی ئاماده نه بوون و ده وری بیست شه و ئابلوو قه ی دان، دوا یی به ناچار یی گو تیان: باشه ئاماده یین، ئیره به جی بهیئن و، ههر کامیکمان باری خوشتریک له گه ل خو ی به ری، جگه له چهک و چۆل.

کهواته: یه که مین کوکرانه وه ی جووله که کان و، ده رکرانیان له نیمچه دورگه ی عه ره بیی، هی (بنو قینقاع) بوو، بۆیه که ده فه رموی: ﴿لَاؤُلَ الْخَصْرِ﴾، ئهم تهعبیره زیاتر به سه ر (بنو قینقاع) دا ده چه سپی، چونکه دوا ی ئه وان به ماوه ی دوو سال، ئنجا (بنو الْخَصْرِ) له دواى جهنگی ئو حود ده رکران، چونکه ئهوانیش په یمانیان شکاند، که وهک پیشت باس مان کرد، دوو هوکار هه بوو بو ده رکرانیان و، پیغه مبهری خوا ﷺ، دوا ی ماوه یهک ئابلوو قه دانیان، رازی بوونیان به حوکمی پیغه مبهری خوا، ده ریکردن.

٥- ﴿مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا﴾، (مسوولمانینه!) گومان تان وانه بوو ده رچن، پیتان وانه بوو بتوانن ده ریان بکه ن، پیتان وابوو هه روا ده میننه وه، وهک خه نچه ریک له که له که ی مسوولماناندا، بهرده وام غه درو خیانه ت و، که یین و به ینیان بی له گه ل قو ره یش و، له گه ل ئهم و ئه ودا، له دژی مسوولمانان و، مسوولمانانیش ده سه لاتیان به سه ردا ناشکی ده ریان بکه ن!!

٦- ﴿وَلَقَدْ اَنۡهَیۡنَا۟ اَنۡهَیۡنَا۟ مَاۡنَعَتَهُمۡ حُصُوۡهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ﴾، ئهوانیش پیتان وابوو، قه لایه کانیان ده بنه ریکر له به رانه ر خوا دا، واته: ده بنه په رچ و پارێزه ریان و، ئیوه به هو ی قه لایه کانیانه وه، که ژماره یهک قه لای مه که میان هه بوون، زه فه ریان پت نابهن.

شایانی باسە: بۆ قەلایەکانیان، لە سەرچاوە میژوووییەکاندا، باسی شەش قەلایان کراوە، ھە (بَنُو النَّضِيرِ) بە تاییەت، ئەمەش ناوی قەلایەکانیانە:

۱- (الْكُتَيْبَةُ).

۲- (الْوُطَيْح).

۳- (السَّلَالِيم).

۴- (النُّطَاط).

۵- (الْوُخْدَةُ).

۶- (شَق).

ئەم شەش قەلایە ھە (بَنُو النَّضِيرِ) بوون، ئەوانە خاوەنی باخی دارخورماو زەوی کشتوکالیی بوون، بە پێچەوانە ھە ھۆزی (بنو قینقاع) ھو، کە ئەوانە زێڕنگەر و سەنعەتکار بوون، بۆیە زەوی و زاری کشتوکالییان زۆر نەبوو.

(۷) - ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ لَمَّا حِثُّ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾، بەلام خوا ﷻ لە شوئێکەو ھە بۆیان ھات، بە جۆریک بۆیان ھات، پێیان وانبوو، حیسابیان بۆ نەکرد بوو، (لَمْ يَحْتَسِبُوا: مُبَالَغَةٌ فِي الْحُسْبَانِ: أَيْ الظَّنَّ)، واتە: لە شوئێکەو ھە بە جۆریک خوا ﷻ بۆیان ھات (ھەلبەتە خوا بۆ خۆی نەھات، یانی: مسوڵمانانی بۆ ناردن، چونکە مسوڵمانان بە فەرمانی خوا چوون ئابلووقەیان دان)، کە ئەوان ھەر بە خەیاڵیاندا نەدەھات و بیریان لێ نەکرد بۆو، حیسابیان بۆ نەکرد بوو، ئەگەر یان بۆ دانەنابوو.

(۸) - ﴿وَنَذَرْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، ترسیشی فرێدایە نێو دڵیانەو، وشە (رُعْب) مانایەکی بەھێزترە، لە ھە وشە (خَوْف)، (الرُّعْب) بریتیە لە ترسێک، کە دلی ئینسان پر بکات، واتە: ترس و لەرزو بیمیکی زۆری خستە نێو دڵیان، مروڤیش ئەگەر لە پرووی مەعنەووییەو تێکشکا، لە پرووی رۆلەتیی و جەستەییەو ھە خۆی راناگرێ، جەوھەری مروڤ لە پرووحەکی و ھەناوی و دیوی مەعنەویی دا پەنھان و شیردراوھە، ئنجا

مروّف که له دیوی نێوهوهی خووی دا بیهیز بوو، له بهرانهر شتیک دا، جهسته کهشی خووی راناگرێ، به پێچه وانه شهوه: ته گهر له دل و دهرووندا خوڤاگر بێ، جهسته کهشی له گهڵ خویدا راده کیشی، بۆیه من په ندیکم داناوه به عه پهبی ده لیم: (لَا يَضَعُ جَسْمًا، عَمَّا قَوِيَّتْ عَلَيْهِ الرُّوحُ)، جهسته بیهیز نابێ له بهرانهر شتیک دا، که رووح له بهرانهریدا بههیزه.

که دهفه رموی: ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، (قَذَفَ) بریتیه له وهی شتیک به دهسته وه بێ و فرییده هیه سه ره زێ، لیره وشه ی (قَذَفَ) خوازاوه ته وه، بۆ پهیدا بوونی ترس و بیمیکی زۆر له دلایان دا، به کتوپرسی، واته: ئهو ترسه ی پهیدا بووه، وهک له ناکاو خرابیته نێو دل و دهروونیانه وه.

به ره چدانه وهی قسه هیه کی پالدراو بۆ لای حه سه نی به صری:

شایانی باسه: حه سه نی به صریای په حمه تی خوای لی بێ، گوته ویه تی: وشه ی ﴿لَا وَّلَ اَحْزَرِ﴾، مه به ست پپی سه ره تای کوکرانه وهی خه لکه له دنیا دا، ئنجا گوته ویه تی: مادام خوا ناوی له کو کردنه وهی جووله که کان ناوه (الْحَشَرُ)، له بهر ئه وهی بۆ شام به پێ ده کرین، که واته: شام زه وی مه حشه ره وه خه لک له قیامه ت دا له شام کو ده کرێته وه.

به لام به دلنایی ئه و قسه هیه حه سه نی به صریای گوته ی تی، یان پالدرابیته لای، راست نیه و، خه لک له قیامه ت دا نه له شام و نه له م سه ره زه ویه ی ئیستای تیمه ش کو ناکرێته وه، به پپی تایه تی خوای په ره ردگار که له سوهره تی (ابراهیم) دا دهفه رموی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واته: ئه و پۆزه ی زه وی جگه له ئه م زه ویه ده بی و، ئاسمانه کانی ش جگه له م ئاسمانانه ده بن و، هه موویان بۆ خوای تاکی ملیکه که چه ر دینه گوڤی، پێغه مبه ریش ﷺ دهفه رموی: خه لک له سه ره زه ویه ک کو ده کرێته وه،

وەک نانێکی سپی وایه، گوناھێکی لەسەر نهکراوه، وەک له تەفسیری سوورەتی (إبراهيم) دا به درێژی لهو بارهوه دواوين^(۱).

کهواته: کۆکرانهوهو لێپرسراوهی خهڵک، لهم سهر زهوییهی ئیمه نابێ، چ جای له شام که له ڕووی پانتایی جوگرافییهوه ههر هه‌لیناگرێ، به‌لکو ڕه‌نگه تێکرای ئهو مڕۆڤانهی خوا خۆلقاندوونی له ئادهمهوه، تاكو دوايين به‌شهر له‌سهر زهوی، له‌سهر تێکرای پانتایی زهوییش جێیان نه‌بێتهوه.

ئنجا ئهو ئایه‌تهی سوورەتی (إبراهيم)، ئاماژه‌یه‌کی گرنه‌گه لهو بارهوه، جار جار خوای په‌روه‌ردگار هه‌ندێ ئاماژه‌ی په‌نهان ده‌کات، بۆ ئهو که‌سانه‌ی زۆر ورد ده‌بنه‌وهو ڕاده‌مێن، خوا زانیویه‌تی خه‌ڵکی وا هه‌یه، قه‌ناعه‌تی وابێ، که له قیامه‌ت دا خه‌ڵک له شام کۆ ده‌کرێته‌وه! به‌لام بیرى له‌وه نه‌کردۆته‌وه، که ته‌گه‌ر ئهم هه‌موو خه‌ڵکه له شام کۆ بکرێته‌وه، یه‌کی ڕووبه‌ری سانیمه‌تر دووجایه‌کیشیان به‌ر ناکه‌وێ، ئهو هه‌موو ملیاران خه‌ڵکه کوا جێیان ده‌بێته‌وه؟ به‌س خوا بۆ خۆی ده‌زانێ، له ئادهمه‌وه تاكو دوا به‌شهر، ئماره‌یان چه‌نده، بۆیه ئهو ئایه‌تهی سوورەتی (إبراهيم)، ئاماژه به‌وه ده‌کات و پێمان ده‌فرموی: نه‌خیر ئهو زهوییه‌ی، له قیامه‌ت دا مڕۆڤایه‌تی له‌سهر کۆ ده‌کرێته‌وه بۆ لێپرسراوه‌وه، جگه له ئهم زهوییه‌ی ئێستایه.

۹- ﴿يُخْرَبُونَ يُؤْتُهُمْ بِآيَاتِهِمْ وَأَيُّدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ {به کرداری ئێستاو داهاتوو (فعل المضارع) ده‌یه‌ین، تاكو وێنه‌که‌مان به‌خاته به‌رچاوا، ماله‌کانی خۆیان به‌ ده‌ستی خۆیان و، به‌ ده‌ستی ڕوادارن کاول ده‌کردن و تێک ده‌دان، (يُخْرَبُونَ) خۆندراویشه‌ته‌وه: (يُخْرَبُونَ)، ههر یه‌ک واتایان هه‌یه، به‌لام (يُخْرَبُونَ)، مانایه‌که‌ی به‌هێزتره وەک (كَسَرٌ وَكُسْرٌ) و (قَتْلٌ وَقَتْلٌ).

(۱) هه‌روه‌ها له تەفسیری (النازعات) یش له کاتی ڕوونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای (الساخرة) دا، دیسان قسه‌مان له‌وباره‌وه کردوه.

١٠- ﴿فَاعْتَرُوا بِآثَارِ الْأَبْصَرِ﴾، عیبهت وهریگر، په‌ند وهریگر، ئە‌ی‌ خواوەن دیتان! ئە‌ی‌ خواوەن عه‌قله‌کان! که به عه‌قله‌کانتان شت ده‌بینن و ده‌زانن.

شایانی باسه‌: جووله‌که‌کان دوو چاران له‌ فه‌له‌ستین ده‌ربه‌ده‌ر کراون، جارێکیان له‌ پۆژگاری بوخته‌نه‌صر، حوکمرانی بابلییه‌کاندا، جارێکیشیان له‌ پۆژگاری حوکمرانی (طیطر)، سولتانی پۆم دا، به‌لام ئە‌و سێ هۆزه‌: (بنو قَیْنَقَاع وَبَنُو النَّضیر وَبَنُو قُرَیظَة)، ده‌ربه‌ده‌ریان به‌سه‌ر نه‌هاتوه‌، چونکه ئە‌وان له‌ شام نه‌بوون و، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هاتوون له‌ جه‌زیره‌ی عه‌ره‌یی دا، نیشته‌جێ بوون، له‌ ئە‌نجامی ئە‌وه‌دا که سه‌پێچیان کردوه‌ له‌ فه‌رمانی موسا عليه السلام و له‌ دژی عه‌مالیق نه‌جه‌نگاون، بۆیه‌ خه‌لكه‌ جووله‌که‌که‌ی له‌ ئه‌ریحا نیشته‌جێ بوون، کاتییک ئە‌وانه‌ گه‌راونه‌وه‌ واته‌: باب و باپیرانی ئە‌و سێ هۆزه‌، قبوولیان نه‌کردوه‌ بێنه‌وه‌ شاره‌که‌و گوتووایه‌: ئیوه‌ فه‌رمانی موساتان شکاندوه‌، که ئە‌وه‌ش دوا‌ی کۆچی دوا‌یی موسا بووه‌، گوتووایه‌: ده‌بێ پڕۆن و سه‌ری خۆتان هه‌لب‌گرن، ئە‌وانیش هاتوون بۆ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌یی.

بۆیه‌ که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا أُولَ الْأَحْزَرِ﴾، بۆیه‌که‌مین ده‌رکران، ئە‌مه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئە‌وه‌ که ئە‌وان یه‌که‌مجار بووه‌ ده‌ربکری‌ن، ئە‌گه‌رنا ئە‌و جووله‌کانه‌ی له‌ فه‌له‌ستین ماونه‌وه‌، دوو چاران ده‌رکراون، جارێکیان له‌ سه‌رده‌می بوخته‌نه‌صردا، که هینا‌ونی بۆ عێراق به‌ دیلی، جارێکیشیان له‌ سه‌رده‌می (طیطر) حوکمرانی پۆمدا، ده‌ریکردوون له‌ فه‌له‌ستین و، په‌راگه‌نده‌ بوون به‌ دنیا‌دا.

به‌لام ئە‌و سێ هۆزه‌ی جووله‌که‌، یه‌که‌مین جار بووه‌ ده‌ربکری‌ن و ئاواره‌ بێ، که سه‌ره‌تا (بنو قَیْنَقَاع وَبَنُو النَّضیر) ده‌رکران، دواتر (بنو قُرَیظَة)ش سزایه‌کی سه‌خت‌تر دران، له‌ ئە‌نجامی ئە‌وه‌دا که له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگی خه‌نده‌قدا، وه‌ک له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الأحزاب) دا باس‌مان کرد، له‌ پشت‌ه‌وه‌ خه‌نجه‌ری غه‌دریان له‌ مسو‌لمانان دا، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسو‌لمانان ئاب‌لووقه‌یان دان و، دوا‌ی جه‌نگیکی سه‌خت به‌ ناچاری ته‌س‌لیم بوون و پازی بوون به‌ داد‌وه‌ری (سعد

بن معاذ) ئەویش دادوهرییه که ی وابوو بریاریدا ئەو هی مسوڵمان نەبێ، بەسزای مەرگ بگەیه نرێ، کاتی خۆی قسەمان لە بارە ی هۆزی (بنو قُرَیظَة) وه کردوه، لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

که دەفه رموی: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، ئنجا پەند وەر بگرن ئە ی خاوهن دیتنه کان! واتە: ئە ی ئەوانە ی عەقلا نیکتان هەن و دلانیکتان هەن، پێیان دەبینن! (الطبري) ئاوا لێکی داوه تەوه و دەلێ: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا مَعْشَرَ ذِي الْأَفْهَامِ! مَا أَحَلَّ اللَّهُ بِهَؤُلَاءِ الْيَهُودِ﴾، ئە ی خاوهن تێگە یشتنه کان! پەند وەر بگرن، بەوه ی خوا بەسەر ئە و جووله کانه ی هێناوه، واتە: ئێوه ش شتیکی وا مەکن، هەمان شتتان بەسەر بیت.

که دەفه رموی: ﴿يُخْرِجُونَ يُؤْتُهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، ماله کانی خۆیان، خانووه کانی خۆیان وێران دەکردن، بە دەستی خۆیان و بە دەستی برواداران، واتە: وهک ئەوه ی ئەوان دەستی برواداران یان بەکارهێنا بێ، بۆ تێکدانی خانووه کانیان، چونکه ئەوان بوونه هۆی ئەوه ی برواداران نابوو قەیان بدەن و جهنگیان لە دژ بکەن، وهک پێشینانی خۆمان دەلێن: ((فَلَا نَكَهَ بَوْ خَوَّ دار دەداته دەست خەلکی لێی بدەن))، دهگوترێ: ((بَوْ خَوَّ کوتهکی داوه ته دهست))، واتە: بۆ خۆی هۆکار بووه به رانه ره که ی بکات و بووه و لێی بدات. کهواته: خانووه کانی خۆیان وێران دهکردن، به دهستی خۆیان و به دهستی برواداران.

أ- (به دهستی خۆیان) ئەوه دیاره، خانووه کانیان تێکده دا، شپانه و درگا و پهنجهره کانیان دهرده هێنان، بۆ ئەوه ی له شوێنی دیکه که خانوویان لێ دروستکرده وه، سوودیان لێ ببینن، یان بۆ ئەوه ی مسوڵمانان لێیان بههره مند نه بن.

ب- (به دهستی برواداران)، یانی: دوایی ئەوانیش تێکیان ده دا، بۆ ئەوه ی ماله کانیان شوێنه واریان نه مێنێ، یان بۆ ئەوه ی هەر که لوپه لێکی تیدا هه بێ:

دەرگاۋ چوارچۆۋە، بەردە، خەشتە، دارە، سوۋدى لى بېينىن، بۆ دروستکردنى پىنا، بۆيەش دەفەرمۇي: ئەوان خانوۋەكانى خۇيان، بە دەستى خۇيان و بە دەستى برۋاداران كاول دەکردن، چونكە خۇيان بوون وایانکرد، برۋاداران ئاۋا لىيان بە رقادا بېچن و، تۆلەيان لى بستىنن.

(۱۱) - ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهمْ فِي الدُّنْيَا﴾، ئەگەر ئەۋەش نەبوۋايە، خوا ﷺ دەر بە دەرى لى سەر نووسیون، لە دنیادا سزای دەدان.

يانی: ئەگەر لەبەر ئەۋە نەبوۋايە، خوا بۆى بریار دابوون كە ولاتى خۇيان بەجى بھیلن و لىی بچنە دەر، لە دنیادا سزای دەدان.

ئىنجا خوا بە چى سزای دەدان؟ بە كوشتن و بە دەیلگرتن و ... ھتە، لایەنیک كە تىكەدەشكى، لە بەرانبەر لایەنیکى دىكەدا، لایەنە براۋەكە سزای دەدا، لىرەدا (لَوْلَا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ)، (لَوْلَا): لىرەدا بەكارھىتراۋە، بە مانای پىتیک كە: شتیک نابى، لەبەر ئەۋە شتیک ھەيە، واتە: خوا ﷺ سزای نەدان لە دنیادا، لەبەر ئەۋە دەر بە دەرى لى سەر نووسیوون، ئىنجا ھىكمەتى ئەۋەش ئەۋە بوو، كە بۆ مسولمانان باشت بوو، ئەگەرنا لەبەر ئەۋە نەبوۋە، خوا ﷺ بەزەيى پىيان دابى، كەسانىك كە دۆى خواۋ پىغمبەرى خوا بن، خوا بەزەيىيان لەگەلدا بەكارناھىتى، بەلكو لەبەر ئەۋە ئەۋە ھالەتە، كە بەو شىۋەيە برۆن بەبى كوشتار، بۆ مسولمانان وا باشت بوو، ھەم مسولمانان توۋشى زەرەر نابن، لىيان ناكوژرى و برىندار نابن، ھەم مال و مولكەكەشيان دەبىتە دەستكەوت و بۆ مسولمانان بە جى دەمىنى.

(۱۲) - ﴿وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾، لە مەزلگای دۋارۋریشدا نازارى ئاگريان بۆ ھەيە، واتە: دۆزەخىش چاۋەپىيان دەكات، وپراى سزای دنیا، بىگومان بۆ ئەۋانەى مسولمان نابن و ناگەرئەۋە بۆ لای خوا، چونكە ۋەك پىشتەر باسماں كەرد، دوو كەس يان سى كەس لە جوۋلەكەكان مسولمان بوون، ئەۋانە ھەم مولك و مالى خۇيانيان پاراست، ھەم سەرو خوئنى خوشيانيان پاراست.

مه سه له ی دووه م:

برینی دارخورمایه کان، یان هیشتنه وه یان به پیوه، به مؤله تی خواو بو زه بوون کردنی لاده ران بوو، نه وهش که خوا له مال و سامانی جووله که کان بو پیغه مبه ره که ی گیرایه وه، مسولمانان ئه رکیان پیوه نه کیتشا، که نه سپان و حوشرانی به خیرایی بو لیخوون، به لکو خوا هیتایه پیش، خواش ﴿۱﴾ پیغه مبه رانی خوئی، به سه ره هر که سیکدا که بیه وئی زال ده کات:

خوا ده فره رموی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ﴾ ﴿۵﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ، مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ، عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۶﴾ ﴿۷﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته، له جهوت برکه دا:

۱- ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾، هیچ دارخورمایه کتان نه بریوه.

هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) خاوهن کشت و کال بوون، به تایهت باخی دارخورمایان زۆر بوون، تنجا له گهرمه ی ئابلوو قه دانی مسولماناندا، بو هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ)، که به ته ما بوون هه لئه قه لئین، پیغه مبه ری خوا ﴿۱﴾ فره رمانی کرد، هه ندیک له دارخورمایه کانیا ن بسووتتین، یان بیانبرن، نه وانیش نه و باخ و بیستان و کشتوکاله ی خویان زۆر خوشده ویست و دلپان پیوه ی بوو، په نگه هانده ریکی به هیزیا ن که به رگری بکه ن و میننه وه له قه لایه کان و شوینه کانی خویان دا، نه وه بووبی که چاویان له باخی دارخورما و کشتوکاله که یان بووه، بویه پیغه مبه ری خوا ﴿۲﴾ فره رموی: هه ندیک له دارخورمایه کانیا ن بسووتتین یان بیانبرن، بو نه وه ی ئاسانه ده ستیا ن له ولاته که یان و له قه لآو خانوو ده کانیا ن به ربی و، که متر به ره نگاری بکه ن.

هه لَٔبه ته دارخورمايه كان كه بپردراون، دوايي دارخورمايه كان بوون به ده سته كه وتي مسولمانان و خويان زهره ريان كرده، له ولاشه وه جووله كه كان قازانجيان ليكرد، كه له جياتي ته وه ي خويان بكورزين، دارخورماكانيان بپردرين، به لام گرنك ته وه يه، له وه كاته دا به رزه وه نديي جه نكيي واي ده خواست، ته وه دارخورمايانه بپردرين، بو خويان جووله كه كان هي زي دليان، به و شيويه نه ميئي به رگريي بكن و، خوين كه متر برزي له هه ردوولو، به سه لامه تر پرون و ولاته كه به جي بهيلن، چونكه ته وه ي گرنك بووه ته وه بووه، ته وانه چيديكه له وي نه ميننه وه، وه ك كانگايه كي ميكرؤب، وه ك خه نه جهركي غه در، كه له پشته وه له پستي مسولمانان ده دري، حيكمه ته كه و ثامانجه كه ته وه بوو، واته: ثامانج ته وه نه بوو، ته وانه بنبر بكرين و بكورزين، ثامانج ته وه بوو، ته و كانگاي غه دره له وي نه ميئي.

نجا خوا ده فهرموي: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾، هيچ دارخورمايه كتان نه بريوه، (اللَّيْنَةُ: النَّخْلَةُ ذَاتُ الثَّمَرِ):

أ- (لينة) دارخورمايه ك به ري پتوه بيز

ب- هه نديكيش گوتوو يانه: (اللَّيْنَةُ: النَّوْعُ الْمُمْتَاZُ مِنَ النَّخْلِ)، جو ري هه ره چاك له دارخورما.

ج- هه نديكيش گوتوو يانه: (لَيْنَةُ) هه موو جو ره كان ي دارخورمايه، جكه له (عَجْوَةٌ وَبُرْنِي)، ته وانه ش دوو جو ره دارخورمان.

د- به لام (راغب الأصفهاني) ره حمه تي خوي لي بي و، زوريك له زانايان ده لين: (لَيْنَةُ) هه موو جو ره كان ي دارخورما ده گريته وه، خوا ده فهرموي: هيچ دارخورمايه كتان نه بريوه.

٢- ﴿أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا﴾، هه روه ها هيچ دارخورمايه كتان، واز لينة هيناهه ميننه وه، له سه ر بنكه كان ي خويان.

هه ر كاميكتان وا ليكرد بي: بريتان يا خود هيشتبته وه به پتوه:

(۳) ﴿فَيَا ذِينَ اللَّهِ وَلِخَرَىٰ الْفَاسِقِينَ﴾، ئەو بە مۇلەتى خوا بوۋە، بۇ ئەۋەش بوۋە ئەو لەپىزى لادەرو لا پىزى بوۋانە، زەبوون بىكات، يانى: لە پروۋى مەئەۋىيەۋە تىك بىشكىن، چىدىكە دىيان بەو شوئەۋە ئەمىننى، بە تەماعى ئەۋەدى دۋاى دەچنەۋە سەر باغ و كشتوكالى خويان، بەرگىيەكى سەخت و خۇمرىنەر (دفاع مۇستەمىت) بىكەن.

كەۋاتە: ھەردو كارەكان، چ پىرنى دارخورمايەكان، چ ھىشتەنەۋەيان، بە فەرمانى خوا بوون، كە بە پىغەمبەرى خۇي راگەياندو، ئەمەش ۋەلامى ئەو قسانەى جوۋلەكەكانە، كە بانگيان دەكرد (يا مُحَمَّد! كُنْتَ تَنْهَى عَنِ الْفَسَادِ، تَعِيبُ النَّاسِ عَلَيْهِ، وَالْآنَ تَفْعَلُ!)، ئەى موحەممەد! تۆ جارار پىگىرىت دەكرد لە تىكدان و لە خەلكت بە رەخنە دەگرت، ئەگەر تىكدانىان كىرەبايە، كەچى ئىستا بۆ خۇت دەيكەى، (ھاۋەلەكانت دارخورمايەكان دەپىن، يان دەيانسوۋتېننى)، خواش ئەلە جياتى پىغەمبەرەكەى ﷺ ۋەلامى دايەۋە، كە ھەر دارخورمايەكتان پىپى، يان ھىشتەنەۋە لەسەر بىكەكەى بە پىۋە، بە مۇلەتى خوا بوۋە، بۇ ئەۋەش بوۋە ئەو لە پىزى دەرچوۋانە، زەبوون بىكات و لە پروۋى دەرۋونىيەۋە تىكيان بىشكىننى.

(۴) ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾، ئەۋەش كە خوا ﷺ لەۋانەۋە، (لە لاي ئەۋانەۋە) گىرايەۋە بۇ پىغەمبەرەكەى ﷺ (فَاءَ: رَجَعَ) گەرايەۋە، (آفَاءَ: أَرْجَعَ)، گىرايەۋە، لىرەش دا: (آفَاءَ أَي: أَعْطَى الْفِيءَ)، دەستكەۋى (بى شەرى) پىدا، ئەۋەدى خوا لە لاي ئەو ھۇزانەۋە، چ (بَنُو النَّضِيرِ)، چ (بَنُو قَيْنِقَاعَ)، گىرايەۋە بۇ لاي پىغەمبەرەكەى ﷺ.

(۵) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، ئىۋە (بە مەبەستى دەستخستنى) ھىچ ئەسپانتان بە خىرايى بۇ لىنەخوپىن و، خوشترانىشتان بە خىرايى بۇ لىنەخوپىن، (الإِيْجَافُ: نَوْعٌ مِنَ السَّرِّ، وَهُوَ السَّرُّ السَّرِيعُ، وَأُرِيدَ بِهِ الرُّكُضُ)، (إِيْجَافُ): بىرىتە لە جوړىك لە رۆيشتنى ئەسپان، كە رۆيشتنىكى خىرايە، كە لىرەدا مەبەست پىي، پىغاردانى ئەسپەكانە، (خَيْلٍ) ناۋى كۆيە بۇ ئەسپ، جگە لە بىژەى خۇي، (فَرَسٌ) بە

(خَيْل) کۆده کریتیه وهو، جاری واش هه یه به (أَفْرَاس) کۆ ده کریتیه وه، ئه سپه کان، (رِکَاب) یش ناوی کۆیه، بۆ ئه و حوشرانه ی به که لکی بارو سوار دین، چونکه هه موو حوشریک به که لکی بارو سوار نایه ت.

که واته: ئه و ده سته که و ته به سینیای وه ده سته هاتوه و، ئیه یه یه و ی ماندوونه یوون، تاکو وه ک ده سته که و تی جه نگیی (الغنیمه الحریبه) به سه ر جه نگاوه راندا دا به ش بکری.

۶- ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به لām خوا پیغه مبه رانی خۆی، به سه ر هه ر که سیکدا بیه و ی زāl ده کات، موحه ممه دیش ﷺ یه کیکه له پیغه مبه رانی خوا، بۆیه زالی کرد به سه ر ئه و هۆزه جووله که په یمان شکین و موخه ننه تانه دا.

که واته: ئه ی مسوڵمانینه! چاوتان له وه نه بی، ئه م ده سته که و ته ش ئیه به شتان تیتیدا هه بی، وه ک جه نگاوه ر، چونکه خوا ﷻ به بی کوشتاریکی ئه و تو - نه زانراوه هیه کام له هاوه لāن شه هید کرابن - به لکو به ئاسانی هاته ده ست، خوا ترسی خسته دلی جووله که کانه وه و، به جوړیک بۆیان هات، بیران لی نه کرد بۆ وه و، خوا ﷻ وه حیی بۆ پیغه مبه ر نارد، یان ئیلهامی کرد بۆ کرد، که دارخورمایه کان بسوو تینی، ئابلوو قه یان بدات، ترسیشی خسته دلپانه وه، که واته: کاره که زیاتر خوا کردی.

هه لبه ته که مروقه کانیش بیکه ن، هه ر خوا کردووه تی، به لām مروقه کان جاری وا هه یه ده بنه نامراز، به لām ئه و جاره بی ئه وه ی ئامرازایه تی مروقه کان به رجه سته بی، خوا ئه و کاره ی تپه راند، بۆیه ئه و ده سته که و ته ی له وان به جیم، شتیک بوو خوا گیرایه وه بۆ لای پیغه مبه ره که ی.

۷- ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خواش له سه ر هه موو شتیک به توانایه، (الطبري) ئاوا ته عبیر له مانای ئه و ئایه ته ده کات، ده لی: (أَنْ مَا رَدَّ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَمْوَالِ بَنِي النَّضِيرِ، لَمْ تَرْكَبُوا لِتَحْصِيلِهِ خَيْلًا وَلَا إِبِلًا، وَلَا تَجَسَّمْتُمْ لَهَا شُقَّةً، وَلَا لَقِیْتُمْ بِهَا حَرْبًا وَلَا مَسَقَّةً،

وَأَمَّا كَانَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى مِيلَيْنِ، فَجَعَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ لِرَسُولِهِ ﷺ خَاصَّةً لِهَذَا السَّبَبِ).

واته: نهوهی خوا ﷺ له مال و سامانی خاوهن کتیبان، گپړایه وه بؤ لای پیغهمبه رکه ی ﷺ و کردیه ده سته که وتی، ټیوه بؤ په یدا کردنی، نه سواری نه سپان بوون، نه سواری حوشترا نیس بوون و، هیچ زه حمه تتان پټیوه نه کتیشاو، له سه ری توووشی جهنگ و ناره حه ټی نه بوون، به لکو نه و شوینه [جی (بَنُو النَّضِيرِ)، (بنو قینقاع)]، ماوهی دوو میله پټی بوو، (واته: سټ کیلومته ترو شټیک له مه دینه دوور بوو)، بویه خوا ﷺ نهوهی تاییه ت کرد به پیغهمبه رکه یه وه.

له و باره وه ش ټهم ده قه دټینن: (عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ قَالَ: كَانَتْ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ، مِمَّا لَمْ يُوجِفْ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ بِغَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ، وَكَانَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ خَاصَّةً، فَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ تَقْفَةً سَنَةً، وَمَا بَقِيَ يَجْعَلُهُ فِي الْكُرَاعِ وَالسَّلَاحِ عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى) (أخرجه البخاري: ٤٨٨٥، ومُسلم: ١٧٥٧).

واته: عومه ری کوری خه تتاب ﷺ گوتوویه تی: مال و سامانه کانی هوژی (بَنُو النَّضِيرِ) له وه بوو که خوا گپړایه وه بؤ پیغهمبه رکه ی ﷺ (قیه)، بریتیه له وه ده سته که وته ی بټ جهنگ و کوشتار له کافران ده گپړی، که مسولمانان، نه بو ی سواری نه سپ بوون، نه بو ی سواری حوشترا بوون، به خپرای بی بو ی بچن، بویه خوا ﷺ به تاییه ت دایه پیغهمبه ر ﷺ، نهویش له وه ده سته که وته بڑیوی سالیکی مال و خیزانی خو ی لی داده نا، نهوی دیکه شی به ولاخ ددها، (به نه سپ و حوشترو ټیستر) و به پټداویستییه کانی جهنگ، له پټناوی خوی به رزدا.

(الْقِيَاءُ فِي الْحُرُوبِ وَالْغَارَاتِ: مَا يَتَطَفَّرُ الْجَيْشُ بِهِ مِنْ مَتَاعِ عُدُوِّهِ، وَهُوَ أَعْمُ مِنَ الْغَنِيمَةِ، فَيَكُونُ بِالْقِتَالِ وَغَيْرِهِ، لَكِنْ الْغَنِيمَةُ هِيَ مَا أُخِذَ بِالْقِتَالِ).

زانایان له باره‌ی پێناسه‌ کردنی (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَال)وه، زۆر قسه‌یان کردوه، تيمه‌ش دواتر قسه‌یه‌کی لێ ده‌که‌ین، به‌لام زۆربه‌یان رایان وایه ده‌لێن: (الْفَيء)، له‌ جه‌نگه‌کان و هه‌لکوتانه‌ سه‌ره‌کاندا، ته‌وه‌یه‌ که‌ سوپا له‌ که‌ل و په‌لی دوژمنه‌که‌ی زه‌فه‌ری پێ ده‌بات و، (الْفَيء) چه‌مکه‌که‌ی گشتیته‌ له‌ (غنیمه‌)، چونکه‌ (الْفَيء) ده‌گونجێ به‌ شه‌رو کوشتار بگیری و، ده‌شگونجێ به‌بی کوشتارو جه‌نگ بگیری، به‌لام غه‌نیمه‌ت که‌ به‌ مانای ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ دی، هه‌ر ده‌بی له‌ دوا‌ی جه‌نگ و، به‌هۆی جه‌نگه‌وه‌ ده‌ست بکه‌وێ.

(إِيجاف): جوړنکه‌ له‌ پوشتنی خیرای ته‌سپان، یاخود حوشتان، له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌گوتری: (وَجَفَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرُ يَجْفُ وَجْفًا، وَهُوَ سُرْعَةُ السَّيْرِ، وَأَوْجَفُهُ صَاحِبُهُ إِذَا حَمَلَهُ عَلَى السَّيْرِ السَّرِيعِ)، واته‌: ته‌سه‌که‌، یان حوشته‌که‌ به‌ خیرایی پوێی، به‌لام ته‌گه‌ر بگوتری: به‌خیرایی پوشتیترا، ده‌گوتری: (أَوْجَفُهُ صَاحِبُهُ)، خاوه‌نه‌که‌ی به‌ خیرایی لێخوړی، ته‌گه‌ر حوشت سواره، ته‌گه‌ر ته‌سه‌ سواره، به‌ خیرایی لێ بخوړی، ده‌گوتری: (أَوْجَفَ)، لێره‌ش ده‌فه‌رموێ: ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، تێوه‌ نه‌ ته‌سه‌ه‌ کانتان به‌ خیرایی بو‌ لێخوړین، نه‌ حوشته‌کانیش، به‌ کورتیی: پێوه‌ی ماندوو نه‌بوون.

پێناسه‌ی سێ وشه‌ی: (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَال):

۱- (الْفَيء): (الْخَرَجُ، وَالْفَيءُ: الْغَنِيْمَةُ تُنَالُ بِلَا قِتَالٍ، وَالْجَمْعُ أَفْيَاءٌ وَفْيُوءٌ)^(۱)، واته‌: (الْفَيء: الْخَرَجُ)، ته‌و ته‌ندازه‌ ماله‌ی داده‌نری له‌سه‌ر زه‌ویه‌ک، که‌ به‌ده‌ست نامسوڵمانانه‌وه‌یه، به‌لام له‌ ژێر ڕکێف و کۆنترۆلی مسوڵمانان دایه، هه‌روه‌ها (فَيء)یش به‌ مانای ده‌ستکه‌وتیک دی، به‌بی جه‌نگ بگیری، وشه‌ی (فَيء) به‌ (أَفْيَاءٌ وَفْيُوءٌ) کۆ ده‌کرێته‌وه‌.

هەلبەتە رای دیکەش لە بارە (الْفَيء) ەو ەهە، کە ئەو یە چ بە جەنگ و کوشتار کۆ بکریتەو، چ بێ جەنگ و کوشتار، ئەو رایەش وا پێدەچن راستر بێ، بەلام (المُعْجَمُ الوسيط) بەو جوۆری هیناوە کە گوتمان.

۲- (الْغَنِيمَةُ): (مَا يُؤْخَذُ مِنَ الْمُحَارِبِينَ قَهْرًا، وَالْجَمْعُ غَنَائِمٌ) ^(۱)، (غَنِيمَةٌ): ئەو یە کە لە دوژمنیکێ جەنگاوەر لە جەنگدا دەگیری، بە زەبری هیزو چەک و بە کوشتار، وشە (غَنِيمَةٌ) بە (غَنَائِمٌ) کۆدە کریتەو.

۳- (الْأَنْفَالُ): (النَّفْلُ: الْغَنِيمَةُ، وَالنَّفْلُ الْعَطِيَّةُ، وَالْجَمْعُ الْأَنْفَالُ) ^(۲)، واتە: (أَنْفَالٌ) هەم بە مانای دەستکەوتی جەنگیی دی، هەم بە مانای بەخشینیش دی، {خەڵاتیك، دیاریەك، کە فەرماندە سوبایەك دەیدات بە کەسێك}، کۆی (نَفْلٌ) بریتیە لە (أَنْفَالٌ).

(۱) هەمان سەرچاوە ص: ۶۶۴.

(۲) هەمان سەرچاوە ص: ۹۴۲.

مه سه له ی سییه م:

دابه شکردنی تهو مال و سامانه ی خوا، له ناوه دانیه کانی بیروایانی شه ر
 فروشه وه، دوا ی تیکشکانیان ده یگیرته وه بو پیغه مبه ره که ی، ده بیته هی
 خواو پیغه مبه رو خزمان و هه تیوان و نه داران و ریوار، بو نه وه ی له دهستی
 ده وله مهندان دا کورت هه لئه یته، پتو یستیشه برواداران وه رگری هه ر شتیک
 بن، که پیغه مبه ر ﷺ پییان ده دات و، هه رچی لیشیان قه دهغه ده کات، وازی لی
 بهینن، هه روه ها تهو ده سکه وته، ویرای نه وانه ی باسکران، هی کوچه کهرانیسه،
 که له پیناوی خوا دا ده سته ردار ی مال و حال ی خو یان بوون و، به جییان
 هیشته وه، له ری خوا دا تیکوشاون و خواو پیغه مبه ری خو یان سه ر خسته وه،
 نه وانه ن راست ی راسته قینه، دیسان تهو مال و سامانه هی پشتیوانانیسه، که
 بهر له کوچه کردنی کوچه کهران، مه نزلگای ئیسلامیان بنیات ناوه، ئیمانیان تیدا
 سه قامگیر کردوه، خه لک به سه ر خو یان دا هه لده بژیرن و، نه وه ی به کوچه کهران
 ده دری له مال و سامان، ئیره ییان پی نابه ن و، هه ست به ئاتاجیی ناکه ن له
 دیان دا بو ی، نه وانه ش سه رفرازن، له بهر نه وه ی له چرووکی و پرژیه ک، که
 له دلدا هه یه، پاریزراون، ویرای نه وانیش، هی سه رجه م تهو مسولمانانه شه،
 که دوا ی کوچه کهران و پشتیوانان دین و، بو یان ده پارینه وه وه، داوا ی به کو ل له
 خوا ده که ن، که کینه یان به رانه ر به بروادارن، نه خاته نیو دل و دهروونه وه:

خو ده فرموی: ﴿ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا إِلَهُكُمُ الرَّسُولُ
 فَحُذُّوهٖ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَنْجِرِينَ
 الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَبْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
 يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه، لە نۆزده بڕگه‌دا:

خوا له ئایه‌ته‌کانی پێش‌وودا باسی ئەوه‌ی کرد، به‌ شیوه‌یه‌ک که شایسته‌ی خۆیه‌تی، که نه‌ مسوڵمانان، گومانیان وابوو، نه‌ جووله‌که‌کانیش، پێیان وابوو، بگونجی له‌ قه‌ڵایه‌کانیان و له‌ مال و حال و نیشتمانی خۆیان، ده‌ربکرین، خوا ﷻ به‌ شیوه‌یه‌ک بارودۆخیکی په‌خساندو هه‌ندی هۆکاری په‌خساندن، که ئەوان ناچار بن، ئەو زیندو نیشتمان و مال و حاله‌ی خۆیان به‌جێهێڵن، له‌ ئەنجامی ئەوه‌دا که په‌یمان شکینیی و غه‌درو خیانه‌تیان کردوه، دوا ئەوه‌ دێته‌ سه‌ر باسی ئەوه‌، که ئەو مال و سامانه‌ی لیان به‌جێماوه‌و خوا گێراویه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌ستی پێغه‌مبه‌رو مسوڵمانان، ده‌بێ چۆن هه‌لس و که‌وتی تیدا بکری و چی لی بکری؟!

١- ﴿ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ﴾، ئەوه‌ی خوا گێراویه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی، له‌ مال و سامانی خه‌لکی ئاوهدانییه‌کان، (الْقُرَى) کۆی (الْقَرِیة) یه، واته: شاری قه‌ره‌باڵغ و ئاوهدانیی گه‌وره، که هه‌م جێگاو رێگاو شاری (بنو قینقاع) ده‌گرێته‌وه، هه‌م هی (بَنُو النُّضِیر) و، هه‌م هی جگه‌ له‌وانیش ده‌گرێته‌وه، که دوا‌یی (بنو قُرَیظَة) ش ده‌رکران، هه‌روه‌ها دواتر خه‌لیقه‌ی دووهم عومه‌ر (خوا لێی را‌زی بَن)، له‌ ئەنجامی لی پشکووته‌وه‌و ده‌رکه‌وتنی غه‌درو خیانه‌تی جووله‌کانی خه‌یه‌ردا، ئەوانیشی ده‌رکردو، یه‌کجاری نیمچه‌ دو‌رگه‌ی عه‌ره‌بیی له‌ جووله‌که‌کان پاککرایه‌وه‌و، هه‌موویان چوون بۆ شام و بۆ شوێنانی دیکه‌.

خوا ده‌فه‌رموی: ئەوه‌ی خوا گێراویه‌ته‌وه‌ بۆ لای پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی، له‌ مال و سامانی خه‌لکی ئاوهدانییه‌کان:

(٢) ﴿فَلْيَهْزِمْ وَالْعَمَلُ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ئەو دەستکەوتە) بۆ خوا و پیغەمبەرەکی و خزمان و هەتیوان و نەداران و ڕێبواران.

بێگومان هەموو شتێک هەر هی خوایه، بەلام لێرەدا خوا ناوی خۆی لەگەڵ پیغەمبەردا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وەک تەشریف بۆ پیغەمبەرو زیاتر پێشاندانی پێگەو ڕێزو حورمەتی پیغەمبەری خوا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ بۆ پیغەمبەری خوا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ یانی: لە ژێر ڕکێف و دەسەلاتی ئەودا دەبێ، ئەو مأل و سامانە لە خەڵکی ئاوەداننێه کانهوه بەبێ جەنگ دێتەوه دەستی پیغەمبەری خوا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و، ئەو تەسەرپروفی تێدا دەکات، ئەویش بۆ خزمان، خزمانی خۆی، ئەوانە لە خەرجیان لەسەر پیغەمبەری خوا پێویست بوو، یان ئەوانە لە زەکاتیان پێ نەدراوه و لەوه بەشیان دراوه، وەک قەرەبوو کردنەوه یەک، هەروەها بۆ هەتیوان و نەداران و ڕێبواران.

ڕێبواران، ڕێبوار کە سێکە پەکی دەکەوێ، نەک هەموو ڕێبوارێک، بەلکە ئەو ڕێبوارە پەکی دەکەوێ و، لە مأل و حالێ خۆی دوورەو، ناتوانێ بگاتەوه شوێنی خۆی، بایێ ئەوەندە پێ دەگاتەوه شوێنی خۆی، ئەویش لەو مأل و سامانە، پێی دەدرێ، هەر وەک لە زەکاتیشدا پشک و بەشی بۆ دانراوه.

ئنجای خوا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ حیکمەتی ئەوەمان بۆ دەخاتە ڕوو، بۆچی خوا ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ ئاواي دابەش دەکات؟

(٣) ﴿كَذَٰلِكَ لَا يَكُونُ دَوْلَةٌ بَيْنَ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ﴾ (بۆ ئەوهی ئەو مأل و سامانە قەتیس نەبێ و کورت هەلنەیهت لە دەستی دەوله‌مەندەکان لە ئێوه‌دا، وشە (دَوْلَة) خوێندراویشە تەوه: (دَوْلَة)، بەلام (الطبري) دەڵێ: تەنیا وشە (دَوْلَة) راستە، چونکە (دَوْلَة) بۆ حوکم و دەسەلاتە، بەلام (دَوْلَة) بۆ مأل و سامانە، هەندیکیش دەڵێن: نەخیر (دَوْلَة و دَوْلَة) هەردووکیان بە مانای کورتەه‌لێنانی مأل و سامان، یاخود دەسەلاتن، لە دەستی چەند کەسێکدا، واتە: هەردووکیان بۆ هەردووک واتایەکان بەکاردێن.

ئەم ڕستە موبارەکە: ﴿كَذَٰلِكَ لَا يَكُونُ دَوْلَةٌ بَيْنَ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ﴾ (بۆ ئەوهی مأل و سامان، لە دەستی دەوله‌مەندەکان تاندا کورت هەلنەیهت و قەتیس نەبێ، ئابلووقە

نهدرئ و قورخ نه كړئ، ټمه بناغهي ټابوړي ټيسلامي، ټابوړي ټيسلامي دهئ: مال و سامانيك كه خوا ديناوه له سهر زهوى، بو هه موو مروقه كاني داناوه، هيچ كه سيك به هيچ ناوونيشانيك، بوئ نيه قورخى بكات بو خوئ و ټاپوئ بكات، ده ستى به سهر دا بگرئ وهك ټيستا هه يه، له هه ريمى كوردستاندا هه يه، له عيراقدا هه يه، له ولاتاني مسولمانشين دا هه يه، له هه موو دنيا دا هه يه، نه وهش پيچه وانهي ټه وه يه كه خوا ديناوه.

ټيستا له ولاتيكي وهك ټمريكا، له سه دا پينجى (٥٪) خه لكى ټمريكا، خاوه نى له سه دا نه وه دو پينجى (٩٥٪) واري دات و مولك و سامانه، كه له ټمريكا هه يه، له سه دا نه وه دو پينج (٩٥٪) يشى خاوه نى سه دا پينج (٥٪)، ټه و حال ته ش له هه موو ولاتاني دنيا دا هه يه و باوه، ټنجا ټه وه هه مووشى پيچه وانهي ټه وه يه كه خوا فرمويه تى، خوا ده فهرموي: مال و سامان و دارايى، نابى ټه نيا له ده ستى ده وله مهنده كاندا قورخ بكري، به لكو ده بى هى هه موو لايه ك بى، ههر كه سه به ټه نندازه ي پتويستى خوئ، پشك و به شى ټييدا هه بى.

٤- ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، ههرچى پيغه مبريش ﷺ پيتان دده لتي وه بگرن و، ههرچى ټه و ليتان قه دهغه دهكات، ده ستى لى هه لبرگرن، ټه م رسته موباره كه: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، ههرچه نده له سياقتيكا هاتوه، باسى پيدانى ده سته كوتى جه نكييه، يا خود پيدانى مولك و سامانى گشتييه، كه له ده ستى پيغه مبرى خوا ﷺ دايه، واته: له ده ستى سه روكي ده وله تى ټيسلامي دايه، پيغه مبرى خوا ﷺ به ناوونيشانى سه روكي ده ولت ټه و مال و سامانه ديته ده ستى، واته: ده بيته هى ده ولت و مولكى گشتييه، بو ټه وه ي له ده ستى چينيكا كورت هه لنيه ت، كه ده وله مهنده كان و ده سه لاتداره كان، به لكو ده بى مولكى گشتى بى، له ده ستى پيغه مبر دايه و دواى ټه و به ده ستى جينشينه كانيه وه ده بى و، دواى به ده ست حوكمرانانى ديكه وه ده بى، بو به رزه وه ندى گشتى و، هه موو ټه و تويزانه ي

ئاتاجن و پئوستان پئی ههیه، به کاربهیترئ، لهو سیاقه دا خوا دهفه رموی: هه رچی پیغمبهه ﷺ پیتان ده دا لئی وه ر بگرن و، هه رچی ئه و ریتان لیده گری و لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لئ هه ل بگرن، به لام چه مکه که ی گشتیه و بهس مأل و سامان ناگریته وه، به لکو یانی: هه رچی پیغمبهه ﷺ پیتان ده دا، له ئه مرو نه هی لئی وه ر بگرن و، هه رچی لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لیهه ل بگرن.

با له و باره وه ئه م ده قه ی سونه ت بئین:

{عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَأَشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالْمُتَمَصَّصَاتِ، وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ يَعْقُوبَ، فَجَاءَتْ فَقَالَتْ: إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ لَعَنْتَ كَيْتَ وَكَيْتَ! فَقَالَ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ الْوَحْيَيْنِ، فَمَا وَجَدْتُ فِيهِ مَا تَقُولُ، قَالَ: لَنْ كُنْتُ قَرَأْتِيهِ لَقَدْ وَجَدْتِيهِ، أَمَا قَرَأْتَ: ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِالرُّسُولِ فَخُذُوهُ وَمَنْ نَهَكُمْ عَنْهُ فَأَنْهُوا وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَإِنَّهُ قَدْ نَهَى عَنْهُ} (أخرجه البخاري: ۴۸۸۶، مسلم: ۱۶۷۸).

واته: پۆژئ عه بدولای کوری مه سعوود خوا لئی رازی بی گوتویه تی: خوا نه فرینی کردوه لهو ئافره تانه ی خال له خه لک ده کوتن و، ئه و ئافره تانه ی داوا ده که ن خالیان بۆ بکوئری، {بۆیه باسی ئافره تانیک که خال ده کوتن و، ئافره تانیک که داوا ده که ن خالیان بۆ بکوئری، کراوه، چونکه ئافره تان زیاتر واده که ن، هه رچه نده تیس تا ئه و ده رده په ریوه ته وه بۆ هه ندیک له گه نچانیش (کوران)، که لاسایی ئافره تان ده که نه وه!، هه روه ها ئه و ئافره تانه ی برۆیان ده که ن و، ئه و ئافره تانه ی ددانیان ته نک و باریک ده که نه وه بۆ جوانیی، ئه وانه ی دروستکراوی خوا ده گۆرن، ئنجا ئه مه به ئافره تانیک گه یشته وه له هۆزی به نی ئه سه د، که پئی ده گوترا: دایکی یه عقووب، (به ناوی کوره که یه وه هه لده درا، یاخود

کونیه که ی و ابو)، هات بۆ لای عه بدوللای کوری مه سعوود گوتی: بیستوومه نه فره ت له نه و شته و نه و شته کردوه! نه ویش گوتی: تنجا بۆچی نه فرین له که سیک نه که م، که پیغه مبه ری خوا ﷺ نه فرینی لی کردوه، له کتییی خواشدا هیه، ئافره ته که ش گوتی: من ته ماشای نیوان و دوو به رگه که ی موصحه فم کردوه، هیچ شتیکم له و باره وه تیدا نه بینوه! عه بدوللای کوری مه سعوودیش پیی گوت: نه گهر قورنانت خویند بیته وه، له ویتدا بینوه، ئایا نه تخویند و ته وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (طبری) نه ویش گوتی: به دلنایی پیغه مبه ر ﷺ نه هی کردوه له وه، خواش ده فهرموئ: ههرچی پیغه مبه ر ﷺ لی قه ده غه کردن، دهستی لی هه لبرگرن و، ههرچی نه ویش فهرمانی پیکردن، لی و هه رگرن.

(طبری) له مانا کردنی نه م پرسته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿كَذٰلِكَ يَكُوْنُ دُوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾، ته عبیریکی ئاوا به کار دینئ و ده لی: (کیلا یكون ذلك الفیء دولة، یتداو له الأغنیاء منكم بینهم، یصرفه هذا مرة فی حاجات نفسه، وهذا مرة فی أبواب البر وسبل الخیر، فیجعلون ذلك حیث شاءوا).

واته: بۆ نه وه ی نه و مال و سامان و ده سته که وه، قورخ نه بی له دهستی ده و له مه نده کانتاندا، له نیوان خویندا به ویستی خوینان، یه کیکیان بۆ پیدایستییه کانی خوئی به کاری دینئ و، نه وی دیکه شیان له خیر و چاکه کان دا به کاری دینئ، به و شیوه یه ی خوینان پێیان خو شه.

له باره ی (فیئ) ده وه نه م ده قه دینین:

﴿عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْخَذَّانِ قَالَ: قَرَأَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا...﴾ (٦٠) التوبة، حَتَّى بَلَغَ: ﴿عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ (٦١) التوبة، ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ لَهُؤُلَاءِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ

خُمْسَهُ. وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ عَامِلِينَ
 بِآلِهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَفَىٰ أَجْمَعِينَ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٤١﴾ الْأَنْفَال، ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ لَهُمْ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿مَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
 فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَىٰ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
 مِنكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
 مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
 كَانَ بِهِمْ حَصَصَةٌ ۖ وَمَنْ يُوَفِّ شَيْءَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا
 مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
 قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ الْحَشْر، ثُمَّ قَالَ: اسْتَوْعِبْتَ هَذِهِ
 الْمُسْلِمِينَ غَامَةً، وَلَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا لَهُ فِيهَا حَقٌّ، ثُمَّ قَالَ: لَيْنٌ عِشْتُ لِيَأْتِيَنَّ الرَّاسِيَ وَهُوَ
 يَسْرُو حِمِيرَ نَصِيبُهُ فِيهَا، لَمْ يَعْرِقْ فِيهَا جَبِينُهُ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٣٩٥٣).

واته: مالیکی کوپی نهوسی کوپی ههدهسان دهلی: پوژیک عومه‌ری
 کوپی خه‌تتاب (خوا لئی رازی بن)، نایه‌تی ژماره: (٦٠) ی سوو‌په‌تی (التوبة)
 ی خوینده‌وه، که باسی دابه‌شکردنی مالی زه‌کات ده‌کات، به‌سه‌ر هه‌شت جو‌ره
 که‌سدا، دواپی گو‌تی: نا‌ئه‌وه بو‌ئه‌وه جو‌ره که‌سانه‌یه، (ئه‌م مالی زه‌کاته، بو‌
 ئه‌وه هه‌شت جو‌ره که‌سانه‌یه که‌باسکراون)، دواپی ئه‌وه نایه‌ته‌ی خوینده‌وه،
 نایه‌تی ژماره: (٤١)، سوو‌په‌تی: (الأنفال) و گو‌تی: ئه‌م نایه‌ته‌ش بو‌ئه‌وه جو‌ره
 که‌سانه‌یه، [واته: ئه‌وانه‌ی که‌له‌جه‌نگدا ده‌ستکه‌هوتی جه‌نگی ده‌گرن، که
 یه‌ک له‌سه‌ر پینجی ناوا دابه‌ش ده‌کری، چوار له‌سه‌ر پینجه‌که‌شی، ژۆربه‌ی
 زانا‌یان ده‌لین: بو‌جه‌نگاوه‌رانه، به‌لام من له‌ته‌فسیری سوو‌په‌تی (الأنفال) دا
 باسم کردوه، له‌راستییدا ئه‌ویش له‌ژیر رکیف و ئیختیاری پی‌غه‌مه‌ردا ﷺ، یان

حوکمرانیی مسوڵماناندا، مادام دادگەر بێ، دەبێ و بە ئیجتیهادی خۆی بەشی جەنگاوەرەکانیش لێ دەدات].

ئنجای ئەو ئایەتانەی خوێندنەوه، ئایەتەکانی: (٧ و ٨ و ٩ و ١٠) لە سوورەتی (الحشر)، دواوی گوتی: ئەم ئایەتە کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ هەموو مسوڵمانانی بە گشتیی وەرگرتوون، هیچ کەس نە مەگەر مافی هەیه، لەو مآل و سامانە گشتیەدا، (کە لە دەستی دەولەتی ئیسلامیی دایە)، ئنجای گوتی: ئەگەر بۆیم بابای شوان، لە کاتی کەدا لە ناوچەی (سُرُو حَمِير) ه، پشک و بەشی خۆی بوو، بەبێ ئەوهی نیوچەوانی ئارەقی کرد بێ.

واتە: هەموو هاوولاتیانی دەولەتی ئیسلامیی و کۆمەڵگای مسوڵمان، پشک و بەشیان هەیه، لەو مآل و سامانە لە دەستی مسوڵمانان دایە، ئنجای چ بە هۆی جەنگەوه بۆیان هاتیبێتەوه، لە ئەهلی کوفرەوه وەک دەستکەوتی جەنگیی، یاخود بە بێ جەنگ، چ مآلی گشتیی بێ.

چونکە زۆریک لە زانایان دەڵێن: (فَئِي) جگە لە دەستکەوتی جەنگیی، یاخود بێ جەنگیش، خەراجیش دەگرێتەوه، هەموو ئەو مآل و سامانە لە مآل و سامانی گشتیان پێ دەگوترێ، هەموویان دەگرێتەوه، بە دلباییش ئەو رایە، وەک عومەری کوڕی خەتابیش باشی لێ تێگەییوه، پەسندو راستە.

شایانی باسە: لە بارە ئێم ئایەتە موبارەکەوه، ئایەتی ژمارە (٧)، کە ئێستا ئێمە خەریکی توێژینهوهینی، زانایان دوو رایان هەن:

یەكەم: هەندێکیان گوتووین: ئەم ئایەتە موبارەکە هەر پەيوەستە بە ئایەتی ژمارە (٦)وه، کە خوا فەرمووی: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بایستی چۆنیەتی دابەشکردنی ئەو مآل و سامانە دەکات، کە دێتەوه دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ، و، لە دواي ئەو دێتەوه دەستی حوکمرانان.

دووه‌م: هه‌ندی‌کیش گوتووایانه: ئایه‌تی ژماره: (٦) تاییه‌ته به هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ)، و (بنو قینقاع) ده‌وه، ئایه‌تی ژماره (٧)، له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌کانی: (٨ و ٩ و ١٠) دا گشتیی به هه‌موو لایه‌ک.

منیش پێم وایه ئایه‌تی ژماره: (٦) یش له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌کانی: (٧ و ٨ و ٩ و ١٠)، هه‌موویان باسی یه‌ک باب‌ه‌ت ده‌که‌ن، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که ئه‌وه‌ی دێته ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه‌ک سه‌ه‌رۆکی ده‌وله‌تی ئیسلامی و سه‌ه‌رۆکی کۆمه‌لگای مسوڵمان، ده‌بێ به‌و شی‌وه‌یه مامه‌له‌ی پێ بکری.

٦- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، پارێزیش له خوا بکه‌ن به‌ دلنایای خوا سزای تونده.

ئج‌ا خوا ﷻ د‌ای ئه‌وه‌ی به‌ گشتی باسی م‌ال و سامانه‌که‌ی کرد، که ده‌بێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌سه‌ر‌پ‌وفی تیدا بکات، ئج‌ا د‌یته سه‌ر باسی س‌ی جو‌ره که‌سی د‌یکه، که کۆچکه‌ران و پشتیوانان و، هه‌موو ئه‌و مسوڵمانانه‌ن که له د‌وای ئه‌وان د‌ین:

٧- ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، بۆ هه‌ژارانی کۆچکه‌ره که له خانوو به‌ره‌و سامانه‌کانیان ده‌رکراون، (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ ...) په‌یوه‌سته به‌ رسته‌ی: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ﴾ (ده‌وه، رسته‌ی: ﴿كَئِنْ لَا يَكُنْ دُولُهُ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خُذُوا وَمَا نَهَيْتُمْ عَنْهُمْ فَأَتَوْهُمْ﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾، ئه‌مه وه‌ک رسته‌ی نێواخن (جمله‌ م‌ع‌ر‌ضه) وایه، ئه‌گه‌رنا ئه‌وی د‌یکه، که ده‌فه‌رموێ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾، واته: وه‌ک چو‌ن ئه‌و م‌ال و سامانه: ﴿فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ﴾، به‌هه‌مان شی‌وه: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، ئه‌و هه‌ژارانه‌ی وه‌ده‌رنراون، له م‌ال و سامانی خو‌یان، بۆ ئه‌وانیش ده‌بێ و، پشک و به‌شی ئه‌وانیشی تیدا به.

هەندیک لە زانانیشت گوتووین: ئەو پەیوەست نابێ بەوەی پێشەو، بەلکو لیڤەدا خوا ﷻ وەک مەدح و ستایش، باسی کۆچکەرەن و پشتیوانان و مسوڵمانانیک کە لە دواي ئەوان دین، دەکات، بەلام ئەم رایە راست نیە، چونکە (ل) ی (للفقراء) بە ئاشکرا دیارە، یانی: ئەو مآل و سامانەي دێتەو دەستی پێخەمبەری خوا ﷻ، وەک چوون: ﴿فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْإِنسَانِ السَّبِيلُ﴾، بەهەمان شیوە بۆ ئەو هەژارەشە، کە کۆچکەرانتیکن و لە مەککەو کۆچیان کردو، بەلام خوا لە جیاتی بفرمووی (للمهاجرین)، فەرمووێتی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، چونکە ئەوانیش کەسیک هەژار نەبێ، و پێوستی پێی نەبێ، نایدیترێ، چونکە ئەوێ ئەو مآل و سامانەي دەدرێتی، لەبەر ئەوەیە پێوستی پێیەتی.

هەرچەندە ئەوێ لە (عمر بن الخطاب) وەو خوا لێی پازی بێ هات، دەلێ: هەموویان بەشیان تێیدا هەیە، ئەوێ لە حاکمداوە کە لە هەژارەکان زیاد بوو، ئەوێ لە (بیت المال) ی مسوڵماناندا دەبێ، هەموویان بەشیان تێیدا هەیە، بەلام تاكو هەژار لەوێ بێ، نادری بە کەسیک کە پێوستی پێی نیە.

ئەجا خوا ﷻ لەسەر باسی سیفەتەکانی ئەو کۆچکەرەن بەردەوام دەبێ:

۸- ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾، بەخشش پەزنامەندیی لە خوا داوا دەکەن، واتە: تاکە هاندەرەیان بۆ ئەو کە کۆچیان کردو، خانووبەرەو نیشنگەو نیشتمانی خۆیان، مآل و سامان و بەرژەو ندییەکانی خۆیان بەجێهێشتوون، ئەوێ کە خوازیاری بەخششی خواو پەزنامەندیی خوا.

۹- ﴿وَيَصْرُوفُ اللَّهِ وَرِسُولُهُ﴾، خواو پێخەمبەرە کەیشی سەردەخەن، خوا ﷻ هەمیشە ناوی خۆی لەگەڵ پێخەمبەردا دێتی، واتە: پێخەمبەرە کە سەردەخەن، کە پەيامی خواي پێی، ئەو پەيامە سەردەخەن و، ئەو پەزنامەيە جێبەجێ دەکەن.

۱۰- ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن پاستان، واتە: ئا ئەوانەن كە بە تەواویی پاست دەكەن، دلیان پاستە، زمانیان پاستە، كردهویان پاستە، دەروونیان پاستە، دەریان پاستە، لەگەڵ خۆیان پاستن، لەگەڵ خەلك پاستن، لەگەڵ خوا پاستن، وشەى ﴿الصَّادِقُونَ﴾، وەك چەند جارى دیکەش گوتوومانە: چەمكەكەى فراوانترە لە: پاستگۆیان لە زمانى كوردییدا، لە تەفسیرە كوردییەكاندا گوتراوە: پاستگۆیان، نا، پاستگۆ كەسێكە كە قەسەى پاستە، بەلام (صادق) واتە: دلى پاستە، كردهوی پاستە، دەروونی پاستە، دەرى پاستە، لەگەڵ خۆى پاستە، لەگەڵ خواو خەلكدا پاستە، پاستی چەمكەكەى فراوانترە لە پاستگۆ، پاستگۆ واتە: تەنیا زمانى پاستە.

قەتادە لە بارەى تیشك خستنه سەر چەمك و واتای ئەم ئایەتە موبارەكەو، كە باسى كۆچكەران دەكات گوتوویەتی: (هَؤُلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ تَرَكُوا الدِّيَارَ وَالْأَمْوَالَ وَالْأَهْلِيْنَ وَالْعَشَائِرَ، خَرَجُوا حُبًّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، وَاخْتَارُوا الْإِسْلَامَ عَلَى مَا فِيهِ مِنَ الشَّدَةِ، حَتَّى لَقَدْ ذَكَرْنَا أَنَّ الرَّجُلَ كَانَ يَعَصِبُ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِهِ لِيُقِيمَ بِهِ صَلْبَهُ مِنَ الْجُوعِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَّخِذُ الْحَفِيرَةَ فِي الشِّتَاءِ مَا لَهُ دَنَارٌ غَيْرُهُ)، (أخرجه الطبري: ۳۹۶۱).

واتە: ئەو كۆچكەرانە مآل و حالى خۆیان بە جێهێشتو، مآل و سامانى خۆیان بە جێهێشتو، كەس و كارو خزم و عەشیرەتى خۆیان بە جێهێشتو، هاتوونە دەر لەبەر خۆشەویستییان بۆ خواو، بۆ پیغەمبەرەكەى و، ئیسلامیان هەلبژاردو، (بەسەر ئەو بیرو راو فیکرو بیروكانەدا كە هەیانبوون)، لەگەڵ ئەوەشدا كە هەلبژاردنى ئیسلام ئەو كاتە، سەختی و توندی زۆرى تێداوو، هەتا بۆمان باسكراو، كە پیاوی وا هەبوو، بەردىكى لە سكى دەبەست، تاكو پشتى پتێ رابووستى لە برسان و، پیاوی وا هەبوو لە زستاندا چالێكى هەلدهندو دەچۆ تێى، هیچ شتیكى دیکەى نەبوو خۆى پتێ گەرم بكاتو.

ئەجا دیتە سەر باسى پشتیانان:

(۱۱) ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِ﴾، (ئەو مال و سامانە پشک و بەشی ئەوانەشی تێدایە، ھەرودھا ھی ئەوانەشە کە لە مەزڵگادا نیشتەجێ و سەقامگیر بوون و، ئیمانیشیان تێدا سەقامگیر کرد، لە پێش وان دا، (پێش کۆچکەرەن).

ئایا پشتیوانان پێش کۆچکەرەن ئیمانیان ھێناوە؟ بێگومان نەخێر، واتە: پێش ئەوەی کۆچکەرەن کۆچ بکەن، ئەوان مەزڵگای ئیسلامیان بنیات نا، کە (یَثْرَب) بوو گۆرپیان بۆ مەدینەو، ئیمانیشیان لەویدا سەقامگیر کرد، کۆچکەرەن نەیانتوانی ئیمان لە مەککەدا سەقامگیر بکەن، بەو واتایە بیکەنە مەلەبەندیک بۆ ئیسلام، بەلام پشتیوانان ئەو ئیمتیازەیان ھەبوو، کە شارەکەیی خۆیانیان کردە کانگاو مەلەبەند بۆ ئیسلام.

کەواتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾، واتە:

أ- (مِنْ قَبْلِ هِجْرَتِهِمْ)، پێش کۆچکردنی کۆچکەرەن،

ب- یاخود: ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾، ھەر دەگەریتەووە بۆ: ﴿تَبَوَّءُوا الدَّارَ﴾، واتە: پشتیوانان بەرلەچوونی کۆچکەرەن، مەزڵگای ئیسلامیان سەقامگیر کردو نیشتەجێ بوون لە مەزڵگای ئیسلامدا، واتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾، تەنیا دەگەریتەووە بۆ دامەزراندنی مەزڵگای ئیسلام پێش کۆچکەرەن، بەلام ﴿وَالْإِيمَانَ﴾، واتە: (واختاروا الإيمان)، (وَقَضُّوا الإيمان)، ئیمانیشیان ھەڵبژارد، ئیمانیان پێ چاکتر بوو (لەو بیرو بروایانەیی پێشتر لەسەریان بوون).

(الطبري) ئاوا تەعبیر دەکات لە چەمکی ئەم ئایەتە موبارەکەو تەعبیرەکەیم پێ جوانە: (اتَّخَذُوا الْمَدِينَةَ مَدِينَةَ الرُّسُولِ ﷺ فَأَنْتَنُوهَا مَنَازِلَ، وَمَكَّنُوا لِلْإِيمَانِ فِي الْأَرْضِ)، واتە: شارەکەیان کردە شاری پێغەمبەر ﷺ، لەویدا خانوو بەرەیان تێدا بنیات نان، خانوو بەرانییک کە خوا پەرستییان تێدا بکری و، ئیمانیان سەقامگیر کرد لە زەویدا.

یانی: ئەوێیان کردە نشینگەو مەلەبەندی ئیمان، پێش کۆچکەرەن، خوا لە ھەموویان پازی بێ.

(۱۲) - ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، كەسانىك كۆچىان بۇ لا دەكردن، خوشياندهويستى، خوا ﷺ به كردارى تيستاو داهاتوو (فعل المضارع) هينايهتي، نهگه رنا خوشويستنه كيان رابردو، نهوانه ي كۆچيان كرد بۇ لايان، خوشيانويستى، به لام بۇ نهوي ديمه نهگه مان بخاته بهرچاوو تيوهي راييئين، نهها! چەنديان خوشدهويىن، نهو كەسانه ي كۆچ دهكەن بۇ لايان، خوشياندهويىن.

(۱۳) - ﴿وَلَا يَحْدُونُ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، له سينه كانى خوياندا ههست به پيويستىي ناكەن، به رانبەر به ووي پييان دراوه، (حَاجَةً) واته: پيويستىي، به لام ههنديكيان گوتوويانه: (حَاجَةً أَي: حَسَدًا)، ههست به ئيريىي ناكەن له دلياندا، به رانبەر به ووي به كۆچكه ران دراوه، وهك پيشتير باسمان كرد: پيغهمبەر ﷺ له دهستكهوته جهنگيه كه ي (بَنُو النَّضِيرِ)، كه دابه شيكرد به سەر كۆچكه راندا، تهنيا به شي دوو پياو يان سى له پشتيوانانى ليذا: سههلى كورى حونهيف، له گەل نهبي دوجانه، نهو دووانهش ههزار بوون، چونكه پيوهر (معيار) ههزاريى و پيويستىي بووه، كۆچكه ران ههموويان پيويستيان بووهو پييداوان، به لام له پشتيوانان تهنيا نهو دووهيان پيويستيان بووه.

كهواته: ﴿وَلَا يَحْدُونُ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، له سينه كانياندا ههست به پيويستىي ناكەن، كه سينه يان داخوازيى و پيويستيه كي تيذا ههبي، به رانبەر به ووي به كۆچكه ران دراوه.

(۱۴) - ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، (نهك هه ر نهوهندهش)، به لكو به سەر خوياندا هه لده بزيىر، (كۆچكه ران به سەر خويان دا هه لده بزيىر)، هه رچه ند خويان زور پيويستيشيان پي بى، (وَالْخَصَاصَةُ مُضَرٌّ، وَهِيَ أَيْضًا اسْمٌ، وَهُوَ كُلُّ مَا تَحَلَّلَتْهُ بِبَمَرِكَ، كَالْكُوَّةِ وَالْفُرْجَةِ فِي الْحَائِطِ)، (خَصَاصَةٌ): چاوگه و ناويشو، بريته له هه ر شتيك كه چاوت تتي هه لبنگو، وهك تاقىك له ديوارداو درزو كه لينيىك له ديواردا، واته: هه رچه نده خوشيان درزو كه لينيى ناطاجيشيان تيذا بى، به لام خه لك به سەر خوياندا هه لده بزيىر، لهو باره وهش تيمه به سه رهاتيىكمان هينا، له هو ي هاتنه خواره وه كهيدا:

بەسەرھاق ئەبۇو ئەلھەو خىزانى كە چۆن مېوانەكەي پېغەمبەريان بىر دۆتەو،
ئەبۇو ئەلھە بە خىزانەكەي گوتە: مەندالەكان بەخەوئە، يان بيانخا فلئە،
چراپەكەش بكوژئەو، چونكە ھەر ئەوئەندە خواردنەمان ھەيە مېوانەكەمان
بىخوات، با مېوانەكەمان ھەست بە سەغلەتتە نەكات و باوازانى ئىمەش
دەخوئە!! ئەو ئايەتە موبارەكە، يان ئەو رستە موبارەكەش لەو بارەو ھاتە
خوار، كە پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىتە: خوا شادمان بوو بەو ھەي لەگەل
مېوانەكەتان دا كەردتان، يان: پىكەنىي، يان: پىتى سەير بوو، كە پىشتەر دەقەكەيمان
ھىناو لە صەحىحى بوخارىي و موسلىمدا ھاتە.

۱۵- ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ھەر كەسكىش پارىزاو
بى لە چرووكىي و رژدىي دەروونى خوئى، بە دلىيى ئا ئەوانە سەفرانان.

(شُحْ)، زانايان ھەندىكيان گوتوۋىانە: بە ماناي چرووكىي و رژدىيەكى زۆرە،
ھەندىكىش گوتوۋىانە: (الشُّحُّ: الْبُخْلُ مَعَ حِرْصٍ)، (شُحْ) بىرئە لە چرووكىي
وئىراي سوور بوون، كە ھىچى لە دەست نەبىتەو.

دەتوانىن بلىين: مآل و سامان بەخشىن سى پلەي ھەن بە گشتىي:

۱- مآل و سامان بەخشىن بە گشتىي، وەك خوا پەرۋەردگار دەفەرمۆي: ﴿يَنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (البقرة، ۶۷) لە رىي خوادا مآل و سامانى خوئان دەبەخشن.

۲- لە ھى يەكەم بەرزترە، ئەۋىش ئەۋەيە كە: ﴿وَأَنَّىٰ أَمْلَأَ عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ (البقرة،
مآل و سامانەكەي خوئى دەبەخشى، لەگەل ئەۋەشدا خوئىدەوئى، واتە: مآل و سامانىك
كە خوئىدەوئى، دەيەخشى، يان دەفەرمۆي: ﴿وَيُطْعَمُونَ عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ (الإنسان،
خواردن دەدەن لەگەل ئەۋەشدا خواردنەكەيان خوئىشەدەوئى، ئىنسان كاتىك خواردنى
خوئىدەوئى، خوئى زۆرى برسىي بى، ھەرۋەھا كاتىكىش مآل و سامانى خوئىدەوئى، خوئى
زۆرى پئويست پى بى.

۳- بەرزترین پەلەي مالبەخشين: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ خەلک بەسەر خۆياندا ھەلەبژێرن، ھەرچەندە خۆشيان زۆر پيويستيان پتي بئ، بەسەرخودا ھەلەبژاردن، (ایثار) ئەوھە: خۆت پەکت لەسەر شتیک کەوتبئ، کەسیکی دیکەش پەکی لەسەری کەوتبئ، تۆ ئەو ھەلەبژێری بەسەر خۆتدا، بئتی: ئەوھە بۆ تۆ، ئەدی بۆ خۆت؟ بۆ من قەیدئ ناکات، ئەوھە لووتکەي بەخشینە، کە ھاوھلەن (خوایان) رازی بئ، ھەر سئ جورەکەيانيان ھەبوون.

ئنجا خوا ﷻ باسی کۆمەلئ سێھەم دەکات، کە ئەوانیش پشک و بەشيان ھەبە لەو مال و سامانەدا، چ وەک دەستکەوتی جەنگیی، چ وەک مال و سامانی گشتیی، کە دێتەوھە دەستی حوکمرانی مسوڵمانان:

(۱۶)- ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ھەرۆھە پشک و بەشی ئەوانەشی تێدایە کە لە دواي ئەوانەوھە دێن، واتە: ئەوانەي لە دواي کۆچکەرەن و پشتیانانەوھە دێن.

(۱۷)- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ دەلین: پەرورەدگارمان! لە تيمە ببورەو لەو برايانەشمان کە لە تيماندا پيشمان کەوتوون. يانی: پيش تيمە تيمانيان ھيتاوە.

(۱۸)- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ کينەش مەخە دلمانەوھە، بەرانبەر بەوانەي بپرايان ھيتاوە.

(۱۹)- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ پەرورەدگارمان! بە راستیی تۆ زۆر بە پەرۆشی، زۆریش بە بەزەیی.

وشەي (غِلّ) بە ماناي دوژمنايەتیی ھاتووە، بە ماناي بوغزو غەرەزیش ھاتووە، واتە: رقتی پەنگخواردووھە لە دل و دەرووندا، ليرەدا خوا ﷻ باسی مسوڵمانان دەکات، ھەموو ئەوانەي لە دواي کۆچکەرەن و پشتیانان دێن، شوينکەوتوو (تابعين) و شوينکەوتووانيان ھەتا تيستاو، دواي تيستاو ھەتا مسوڵمانتيک لەسەر زەوی ھينئ، ھەمووي دەرگرتەوھە، بۆيە عومەر (خوایي)

پازی بی)، لهو ده‌قه‌دا که هینامان، که (الطبري) به ژماره (۳۳۹۵۳) هینابووی، گوتی: ئەم ئایه‌ته، (ئایه‌تی ده‌یه‌م)، تیکرای مسوڵمانان ده‌گریته‌وه‌و هه‌موویان پشک و به‌شیان هه‌یه، له‌و مال و سامانه‌دا که دێته ده‌ستی سه‌روکی ده‌ولت و حوکمرانی مسوڵمانانه‌وه.

کورته باسیک: مه‌دح و ستایشی خوا بۆ هه‌ر کام له‌ کۆچکه‌ران و پشتیوانان و بروادارانێ دواي وان، به‌ باشترین خه‌سله‌تیان:

یه‌که‌م: باسی کۆچکه‌ران و خه‌سله‌ته سه‌ره‌کییه‌کانیان:

خوا ﷻ باسی کۆچکه‌ران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۱- (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ)، بۆ ئه‌وانه‌ی له‌ مال و سامانی خۆیان وه‌ده‌رنراون.

۲- (يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)، ئه‌وانه‌ی به‌خشش و په‌زامه‌ندیی خوا داوا ده‌که‌ن.

۳- (وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، پشتیوانی خوا و پشتیوانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن.

۴- (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ)، ئه‌وانه‌ن راستان، ئه‌وانه به‌ چوار سیفه‌تیان پێناسه‌ ده‌کات، که هه‌موویان خه‌سله‌تی بنه‌په‌تی و گه‌وره‌و گرنگ و دانسته‌ن.

دووه‌م: باسی پشتیوانان و خه‌سله‌ته گرنگ و سه‌ره‌کییه‌کانیان:

۱- ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی پیش کۆچکه‌ران، (واته): پیش ئه‌وه‌ی کۆچکه‌ران کۆچ بکه‌ن، مه‌زلگای ئیسلامیان بنیاتناوه‌و ئیمانیان سه‌قامگیر کردوه‌و، مه‌زلگاوه‌ مه‌به‌ندی ئیسلامیان بنیاتناوه‌و، ئیمانیشان تێدا سه‌قامگیر کردوه‌و.

۲- ﴿يُحْجُونَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، كه سېك كه كۆچ بكات بۆ لايان خۇشياندهو، نهك سېبهري گران بى و پهزاي قورس بى له لايان، له بهر نهو دى ده بېته بارگراني به سهريانوه، به لكو ههز به چارهيان دهكهن و پتيان خۆشه.

۳- ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، (له داهاتوودا) وهختى له دهستكهوتى جهنگ به شيان دهدرى، مال و سامانيكيان دپته دهست، له دلياندا ههست به پتيوستى و ئاتاجىي ناكهن، ئيرهيان پى نابهن له بهر نهو دى بهوان دهدرى.

۴- ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، خه لك به سهري خوياندا هه لده بزيان، هه رچهنده خۇشيان زۆر بوى ئاتاج و پتيوست بن.

۵- ﴿وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، هه ر كه سيكيش له چرووكي نهفسى پاريزراو بن، ئا نهوانهن سهرفرازان. نهوانهش پيئنج سيفهت بۆ پشتيوانان.

سېيهه: باسى مسولمانانيك كه له دواى كۆچكهران و پشتيوانان دين:

خوا ﷻ نهوانيش به جهند سيفهتيك وهسف دهكات، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ﴾، نهوانهى له دواى وان دين، كه له دواى جيلي هاوه لانهوه خوا لتيان رازى بى، ههتا دنيا به كۆتا دى و، مسولمانيك له سهري زهوى ميني، هه مووى دهگريتهوه، ئنجا با برازين نهوان تايه هه نندترين و گرنگرين سيفهتيان چين؟

۱- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَالَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، ده لئين: پهروهردگارمان! له تيمه و لهو برايهانمان ببوره كه پيشمان كهوتوون به ئيمانوه، يانى: بهر له تيمه بروايان هيتاوه.

۲- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، كينه و بوغزيش مه خه دلمانوه، به رانهري بهوانهى بروايان هيتاوه.

۳- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ په روډگارمان! تُو زور به په روښی، زوریش به به زه یی.

که واته: تایبه تمه ندرتین خه سلته مسولماننیک، که له دواي کۆچکهران و پشتیوانان دین، نه ویه که ریزو حورمه تیان لی بگرن و، داواي لیووردنیان بو له خوا بکهن و، داواي پاداشتی خویان بو بکهن و، داوا له خوا بکهن: غل و غهش و، کینه و بوغزیان له دلدا نه بی به رانبه ریان، نه مه تایبه تمه ندرتین سیفه تی نهو مسولمانانه یه، که له دواي کۆچکهران و پشتیوانان دین.

زانایان لهو باره یه وه زور قسه یان کردوهو، به راستی نینسان ده بی لیره دا زور هه لوه سته بکات، خوا ﷺ دواي نه ویه کۆچکهران به باشتین سیفه ته کانیان پیناسه ده کات، دواي پشتیوانان به باشتین سیفه ته کانیان پیناسه ده کات، ننجا مسولمانانیک که له دواي نهوان دین، نهوانیش به باشتین سیفه ت و خه سلته تیان پیناسه ده کات، که بریتی له ویه بویان بپارینه وهو داوا له خوا بکهن، کینه و بوغزیان نه هاو پته دل به رانبه ریان، واته: داوا له خوا ده کهن دل و دهر وونیان پاک بی، له ناست هاوه لانی پیغهمبه ردا ﷺ به هه ردوو جوړی، کۆچکهران و پشتیوانانه وه، هه ر بویه هه ر که سیک هاوه لانی پیغهمبه ر ﷺ به گشتی ببوغزینی و، چاوی پینان هه لنه یه ت و، کینه ی له دلدا هه بی به رانبه ریان، نه وه پیچه وانه ی نه ویه، که خوا ﷺ مسولمانانی دواي وانی پی پیناسه کردوه!

بویه هه ندریک له زانایان، بو وینه مالیک (ره حمه قی خواي لی بی) پای وایه: که که سیک قسه به هاوه لان بللی و هاوه لان ببوغزینی و رقی لینیان بی، پشک و به شی نیه له وه دا که وشه ی (فیء) ده یگرته وه، نهو مال و سامانه ی به بی جهنگ دپته وه دهستی سه روکی ده ولت و حوکمران، واته: مال و سامانی گشتی، واته: نهو جوړه که سانه پشک و به شیان تیندانه، چونکه خوا ﷺ ده فهرمو: نهو مال و سامانه بو نهو که سانه یه که ناوان، ننجا نه وانه ی له دواي کۆچکهران و پشتیوانان دین، خوا تبارک و تعالی بهو خه سلته ته پیناسه ی کردوون، که ده لپن: خوا یه! له تیمه و له برایه کامان ببووره، که له پیش

تیمه‌دا یمانیان هیناوهو با کینهو بوغز له دلماندا نه‌بی به‌رانبه‌ریان، که‌واته:
که‌سیک بو ه‌اوه‌لان نه‌پ‌ایته‌وه به‌ گشتیی و، له جیاتیی نه‌وه کینهو بوغزی
له دلدا ه‌بی به‌رانبه‌ریان، له راستییدا نه‌وه پ‌یچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه، که خوا ﷺ
مسولمانانی دوا‌ی کوچه‌ران و پشتیوانانی پی پ‌یناسه کردوه.

له‌و باره‌وه‌ش نه‌م ده‌قه ده‌یین، {عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: إِنَّمَا أُمِرُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَمْ يُؤْمَرُوا بِسَبِّهِمْ} (أخرجه الطبري: ۳۳۹۸۰)، ده‌لی:
فه‌رمانیان پ‌یکراوه داوا‌ی لی‌وردن بو ه‌اوه‌لانی پ‌یغه‌م‌به‌ر بکه‌ن، فه‌رمانیان پی
نه‌کراوه ج‌تیویان پ‌ی‌ده‌ن، (قه‌یان پی بل‌ین)، بی‌گومان مه‌به‌ستی پی شیعه‌کانه،
شیعه‌ی دوازده‌یی (الشیعة الإثنا عشریة).

ه‌ه‌ر له‌و باره‌وه نه‌م ده‌قه‌ش ه‌یه: {وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ
سَمِعَ رَجُلًا وَهُوَ يَتَنَوَّلُ بَعْضَ الْمُهَاجِرِينَ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿لِلْمُقَرَّرَةِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
(٨) الْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ أَقْمِنُهُمْ أَنْتَ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ
نَبَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٩) الْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْأَنْصَارُ، أَقَانَتْ مِنْهُمْ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ
قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (١٠) الْحَشْرِ،
ثُمَّ قَالَ: أَقْمِنُ هَؤُلَاءِ أَنْتَ؟ قَالَ: أَرْجُو، قَالَ: لَيْسَ مِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ سَبَّ هَؤُلَاءِ (١١).

واته: عه‌بدوللای کو‌ری عومه‌ر ﷺ، پ‌وژیک گو‌یی له پ‌یاویک بوو، قسه‌ی
به‌ه‌ندیک له کوچه‌ران ده‌گوت، نه‌ویش نه‌و ئایه‌ته‌ی ژماره (٨) ی به‌سه‌ردا

خویندهوه، که باسی کوچکهران دهکات و ټیمه دهقه که یمان خویندهوه، دواپی گوتی: نهوانه کوچکهران، ئایا تو لهوانی؟ گوتی: نهخیر، دواپی نایهتی ژماره (۹) ی بهسهردا خویندهوه، که باسی پشتیوانان دهکات، که دهقه که یمان خویندهوه، ئنجا گوتی: نهوانهش پشتیوانان، ئایا تو لهوانی؟ گوتی: نهخیر، دواپی نایهتی ژماره (۱۰) ی بهسهردا خویندهوه، که دهقه که یمان هیئا، ئنجا گوتی: ئایا تو لهوانی (که له دواپی وان دین و بویان دهپارینهوه؟)، گوتی: ئومیدم وایه لهوان بم، عهبدو لای کوری عومهر (خوا لییان رازی بی)، گوتی: کهسیک قسه بهوانه ی پیشی بلئی، لهوانه ی دواپیان نیه.

ههله به ته قسه به کی زور راسته، کهسیک قسه به کوچکهران و پشتیوانان بلئی، لهو جوړه مسو لمانانه نیه، که خوا دهفه رموی: له دواپی وان هاتوون و بویان له خوا دهپارینهوه و ده لئین: په روه ردگارمان! کینه و بوغز مه خه نیو دلمانهوه.

ئنجا له باره ی نهو نایه ته وه، گیراوه ی دیکه ش هاتوون و، که به پراستی ههله به کی زور گه وره ی شیعه، به تابهت شیعه ی دوازه دی^(۱)، نهو به که رقیان له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ره ﷺ، خوا لییان رازی بی، که ته ماشای ته فسیره کانم کرد، ته ماشای ته فسیره شیعیه کانیش دهکهم، بو وینه ته فسیره (نمونه)^(۲)، له جیاتی نهوه ی بلئی: نابی قسه به هاوه لان بگو ترئی، ده لئی: با بزاین داخو کئ لهو هاوه لانه خاوه نی نهو سیفه تانه بووه! دیه وه ی بهو بیانوه ی که نه بوو به کر و عومهر و عوسمان و هاوه لانی دیکه، خاوه نی نهو سیفه تانه نه بوون، بویه با قسه یان پی بلئین!! به لام نه گهر نه بوو به کرو عومهر و عوسمان، هه روه ها عه لیش -- به لام نهوان عه لی هه لداویرن -- نه گهر نهوان خاوه نی نهو سیفه تانه نه بن، که خوا کوچکهرانیان پی وه سف دهکات،

(۱) به حیساب پروایان به دوازه پیشهوا (امام) ی له گوناح پاریزراو (معصوم) هه یه.

(۲) ته فسیریکه به زمانی فارسی و ته رجه مه ی عه رهبیش کراوه به ناوونیشانی: (التفسیر الأمثل)

هەروەها پشتیوانانیش، ئەگەر خواوەنی ئەو سیفەتە نەبن، کە خوا پشتیوانانیا
پێوەسف دەکات، دەبێ کێ خواوەنی ئەو سیفەتە بێ!! بۆیە هەڵەیهکی زۆر
گەورەشیعانه، کە پێیان لە هاوێڵانەو، تانە لە هاوێڵان دەدەن بە گشتیی.

هەڵبەتە لە بەرانبەریشدا زۆر لە تێپەراندن هەیە، لە بەرانبەرەو لە کاردانەو
شیعەدا، کە سانیکیش هەن بە ناوی زۆرینەیی مسوڵمانانەو، کە بە ئەهلی
سوننەت ناسراون، دەیانەوێ بەرگری بکەن لە هەر هەڵەو کەم و کورپیەکی
هەر کام لە هاوێڵان، وەک ئەوان مەعووم بن لە هەڵەو، هیچ کەم و کورپیان
نەبێ، بەلام ئەمە تێپەراندنە، هی پیشیش کورتەتێنە، هەق و راستیش ئەوێ،
کە خوا ﷻ ئاوا مەدحی کوچکەران دەکات بە گشتیی و، مەدحی پشتیوانان
دەکات و، مەدحی مسوڵمانان دەکات، کە لە دواي ئەوان دین، بۆیان دەپارێنەو
پێزیان لێ دەگرن و، لە خواش دەپارێنەو کە بوغزو کینه نەخاتە دڵیان،
بەرانبەر ئەو کوچکەرەو پشتیوانانە.

خوا لە چەند شوێنان باسی هاوێڵانی بەرزی پێغەمبەری خوا ﷺ دەکات، کە
لێیان رازییەو خوا رازییان دەکات و، خوا زانی چی لە دڵیاندا هەیەو، ئارامیی
و ئۆخزنی خستە ئێو دڵیان^(۱)، مانای وایە ئەگەر کەسیک بە راستیی بە دواي
قورئان بکەوێ و، لە قورئان تێبگات، تەماشای هیچ رێوایەتیک و هیچ دەقیکی
سوننەتیش نەکات، بەس تەماشای ئایەتەکان بکات، ئایەتەکان بەس بۆ ئەوێ
پێزی تەواو لە هاوێڵان بگرێ، بەلام بێگومان تەنیا پێغەمبەرەو لە هەڵەو
کەم و کورپی پارێزراو و، ئێمە نالێن: هاوێڵان لە گوناھو هەڵە پارێزراو،
تەننەت چوار خەلیفە راشیدەکانیش، مەرۆف کەم و کورپی هەر دەبێ، بەلام
بێگومان باشتەری مەرۆفان لە دواي پێغەمبەرەو (علیهم السلام)، هاوێڵانی بەرزی
پێغەمبەرەو، ئەوان چاکترین کەس بوون و، باشتەری تێگەشتیان هەبوو بۆ دین

(۱) ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا

و، با شترین و چاکترین پتگه‌یشتیشیان هه‌بووه، له سایه‌ی ئایین و به‌رنامه‌ی خوای به‌روه‌دگاردا.

لټره دا کړتايی بهم دهرسه مان ديټين، خوا به لوتف و کهږه می خوؤ،
يارمه تيمان بدات که هه رچی زياتر پړزو حورمه تی هاوه لان بگړين و، بويان له
خوا بپاړينه وه و داواي پاداشتي به رزو پله ی به رزرتريان بو له خواي به خسه ر
بکهين و، ديushman ساغ و ساف بي به رانبر به هه موويان، ته ناهت ته وانه شيان
که هه ندی کهم و کورپيان هه يه و، کهم و کورپيه کانيان لي نه کهينه بيانووی
ته وه ی رځمان ليان هه لستې، به لکو کهم و کورپيان، وه ک کهم و کورپی بيټين،
به لام چاکه کانيشيان وه ک چاکه کاني خويان بيټين.

واته: نه به‌ه‌و‌ی چاکه‌کانیانه‌وه، که‌م و کو‌ریه‌کانیان نادیده‌ب‌گ‌ری‌ن و، نه به‌ه‌و‌ی که‌م و کو‌ریه‌کانیشیانه‌وه، چاکه‌کانیان نادیده‌ب‌گ‌ری‌ن، به‌ل‌کو چاکه به‌ج‌یی خو‌ی و، که‌م و کو‌ریش به‌ج‌یی خو‌ی، ئه‌وه به‌نس‌بت ئه‌وانه‌یانه‌وه، که‌هه‌له‌و په‌له‌یان بو‌ون و، هه‌ند‌یک ش‌تیان ل‌ئ به‌په‌خ‌نه‌گیراوه، به‌لام به‌گ‌شت‌یی هاوه‌لان هه‌موویان ج‌یی م‌تمان‌ه‌ن له‌پ‌و‌وی ل‌ئ گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ی گ‌ی‌ر‌اوان (روایات)‌وه، هاوه‌لان هه‌موویان خاوه‌نی پ‌ژ‌زو حورمه‌تن و، به‌گ‌شت‌یی ن‌یز‌یک‌ترین که‌س و خ‌وش‌ه‌ویست‌ترین که‌سی پ‌ت‌غ‌ه‌م‌به‌ری خوا بو‌ون و، که‌س‌ئ به‌پ‌است‌یی خواو پ‌ت‌غ‌ه‌م‌به‌ری خ‌وای خ‌وش‌بو‌ئ‌ن، ده‌ب‌ئ هاوه‌لانی به‌پ‌ژ‌زی پ‌ت‌غ‌ه‌م‌به‌ری خ‌وش‌بو‌ئ‌ن، هه‌روه‌ها ده‌ب‌ئ خ‌زم و بنه‌مال‌ه‌ی پ‌ت‌غ‌ه‌م‌به‌ریشی خ‌وش‌بو‌ئ و که‌س و کاره‌که‌شی خ‌وش‌بو‌ئ، ئه‌وانه‌ی به‌ر‌ئ پ‌ت‌غ‌ه‌م‌به‌ردا رو‌ب‌شت‌و‌ون و، راسته‌ر‌ئ ئه‌ویان گ‌رت‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددرسي دووډم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههوت (V) نایهت پێک دێ، نایهت‌ه‌کانی: (۱۱ - ۱۷)، نهو ههوت نایهت‌ه‌ش هه‌موویان باسی باب‌ه‌تیک ده‌که‌ن، نهویش بریتیه له هه‌لوێستی موخه‌نه‌تانه‌ی ده‌غه‌له‌کانی مه‌دینه، که‌ه‌گفتیان به‌ جووله‌که‌کانی (بنو قینقاع وبنو النضیر) دابوو پشتگیریان بکه‌ن، له‌ به‌ران‌به‌ر پیغه‌مبه‌ری خواو هاوه‌لانی دا، دوا‌ییش نه‌وێران به‌لینه‌که‌یان راست به‌رنه‌ سه‌ر! خواش ﷺ دوو وینه‌یان بو دینته‌وه، بو ده‌رخستن و زیاتر په‌رده له‌سه‌ر هه‌لمالینی هه‌لوێستی موخه‌نه‌تانه‌ی مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان:

أ- وینه‌یه‌کیان نه‌وه‌یه که‌ کۆمه‌لێک له‌ پیش واند، سزای خراپی خو‌یان چێژتوه، ده‌بو‌وا‌یه په‌ندیان لێ‌وه‌ربگرن.

ب- وینه‌ی دووه‌میشیان هه‌لوێستیکی شه‌یتانه له‌ به‌ران‌به‌ر مرو‌فدا به‌ گشتی، یاخود مرو‌فیکی دیاریکراودا، که‌ له‌ هه‌ندیک گیر‌دراواندا ناوی هاتوه، که‌ شه‌یتان فریوی داوه، دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌ستخه‌پۆی کردوه، ئنجا حاشای لێ‌کردوه و دووری لێ‌گرتوه.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجَنا لَنُخْرِجَنَّ عَنْكُمْ وَلَا طُعْمُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُوكَ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَئِنْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِی صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقُولُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِی قُرَى مُحْصَنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَكٌّ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَلِكَ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَلِكَ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

أَكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِئْتُ مِنْكَ فَإِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا
أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

مانای ده قاول ده قی نایه ته کان

{نایا سهرنجی ئهوانهت نه داوه که ده غه لیان کردوه، بهو برایانه یان ده لێن که
ببیروا بوون له خاوهن کتیبه کان: مسوگهر ته گهر (له مال و حالتان) ده رب کرین،
تیمه ش له گه لتان ده رده چین و، ههرگیز به زیانی ئیوه گوێرایه لیبی هیچ کهس
ناکهین و، ته گهر جهنگیشتان له دژ بکری، سهرتان ده خهین، خواش شایه دی
ده دات که به دنیایی ئهوانه درۆزن ﴿١١﴾ ته گهر (جووله که کان) ده رب کرین، (تهو
ده غه لانه) له گه لیان نارۆن (ده ناچن) و، ته گهر جهنگیشتان له دژ بکری، پشتیان
ناگرن و، ته گهر پشتگیریشیان بکهن، به دنیایی به پشتیکردنه وه راده کهن و،
دوایش هاوکاری نا کرین ﴿١٢﴾ بئگومان ئیوه (ی مسولمان) له سینه یان دا له
خوا، ساملیکراوترن، ئه ویش به هوی ئه وه وه که ئهوانه کوومه لیکن چاک تیناگهن
﴿١٣﴾ له ئاوه دانییه مه حکم و قه لاداره کاند، یان له پشت دیوارانه وه نه بن، ویکرا
له دژتان ناههنگن، له نیوان خۆیاندا (بو ناکوکی و دژایه تی) زۆر به هیزن، به
توکه مه و پیکه وه یان تیده گه ی و، دله کانیان پرژو بلاون، ئه ویش به هوی ئه وه وه
که کوومه لیکن نافامن ﴿١٤﴾ (سهره نجامیان) وهک وینه ی ئهوانه یه، به مزووانه له
پیش واندا (سزای) ئاکامی شوومی کاری خۆیانیا چیرت و، له رۆژی (دوایشدا)
ئازاریکی به ئیش و ژانیان هه یه ﴿١٥﴾ (ههروه ها حالیان) وهک وینه ی شه ی تانه،
که به مروفتی گوت: ببیروا به، ئنجا که ببیروا بوو، (شه ی تان) گوتی: من حاشا
له تو ده کهم (لبت دوورم)، به راستی من له پهروه ردگاری جیهانیان ده ترسم
﴿١٦﴾ ئنجا سهره نجامیان ئه وه بوو که له ئاگر (ی دۆزهخ) دا ههر ماو ده بن،
ئه وه ش سزای سته مکارانه ﴿١٧﴾}.

شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(نَافِقُ): (النَّفَقُ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَالسَّرَبُ فِي الْأَرْضِ النَّافِذُ فِيهَا، وَمِنْهُ نَافِقَاءُ الْيَرْبُوعِ، النَّفَاقُ: الدُّخُولُ فِي الشَّرْعِ مِنْ بَابٍ، وَالْخُرُوجُ مِنْهُ مِنْ بَابٍ آخَرَ)، (نَفَقَ) به رێیه ک ده گوتری، یان به کوئیک ده گوتری له زهویدا، که ده رهو دیوه، (واته: له لایه که وه به کوئیکیان دا ده چۆ و، به کوئیکیشان دا، له لایه کی دیکه ده رده چۆ، وه ک نهو تونیلانه ی له م رۆزگاره دا له چیا به کان دا لێده درێن)، هه ره له وه وهش به کونی جرج گوتراوه: (نَافِقَاءُ)، (جرج کوئیک لێده دا له بیابان دا، له م سه ره وه تێیده چۆ و، له وه سه ره وه لێی ده رده چۆ، که لێره وه تینی بو هات، له وێوه ده رچۆ،) نیفاقیش بریتیه له چوونه ئێو شهرع له ده رگایه که وهو، لێده رچوونی له ده رگایه کی دیکه وه.

بو وشه ی نیفاق دهغه لێی و، بو وشه ی مونافیق دهغه لم به کاره ی ناوه، ده شگونجی بگوتری: موخه نهت و، ده شگونجی بگوتری: دوو روو، به لام دوو روو مه رج نیه مونافیق بێ، دوو رووی یه کیکه له سیفه تی مونافیقه کان، به لام نیفاق بریتیه له دهغه لێی و نا پاکیی و موخه نه تی، که سیك به رواله ت خو ی به مسو لمان پێشان ده دا، به لام له ده روونی خو ی دا کوفری هه لگرتوه.

(رَهْبَةً): (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهْبُ: مَخَافَةٌ مَعَ اجْتِنَانٍ، ثُمَّ سَيَّ وَشَهِيه ماناکه یان بریتیه له ترس له گه ل خو پاراستن دا.

(لَا يَفْقَهُوهُ): (وَاتَا وَرْدُ تَتْنَاگَهَن، (الْفِقْهُ: التَّوَصُّلُ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ، فَهُوَ أَخْصَرُ مِنَ الْعِلْمِ)، (الْفِقْهُ) بریتیه له گه یشتن به زانیاریه کی نادیار، به هو ی زانیاریه کی دیاره وه، که واته: تایبه تتره له زانیاری، هه ندیکیش گوتوو یانه: (الْفِقْهُ: هُوَ فَهْمٌ مُرَادٍ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) تیکه یشتنه له مه به ستی وته بیژ، ده شگونجی

بگوتری: (فقه) واته: ورد ټيگه يشتن، پيم وايه نه گهر بگوتری: (فقه) بریتیه له قوول و ورد ټيگه يشتن له مه به ستی و ته بیژر، مانا لیکدانه وه به کی پر به پیسته.

(قُرَى): (جَمْعُ قَرْيَةٍ: إِسْمٌ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ، وَلِلنَّاسِ جَمِيعًا، وَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ مِنْهُمَا)، وشهی (قَرْي) کوی (قَرْيَة) یه، بهو شوینه ده گوتری که خه لک لئی کؤده بیته وه، به شوینه کهو به خه لکه کهش، به ههردوکیان ده گوتری و، به ههرد کام له خه لکه که که کؤبوونه وه له ناوه دانییه که داو، به ناوه دانییه کهش، ده گوتری: (قَرْيَة)، نه وهی گرنگه نه وهی، وشهی (قَرْيَة) که به (قُرَى) کو ده کریته وه، له عورف و باوی ټیستای زمانی عه ره بیی دا، واته: گوند، لادی، که له به رانه ریډا (مَدِينَة) هه یه، یان (مِصر) واته: شار، به لَم له به کاره ټانی قورناند (قَرْيَة) واته: ناوه دانییه کی کؤکه روهو بو خه لک، که قه له بالغ بی، بویه به مه کهه گوتراوه: (أُمُّ الْقُرَى) دایکی ناوه دانییه کان.

(مُحَصَّنَة): (مَمْعُولَةٌ بِالْإِحْكَامِ كَالْحُصُونِ، تَحَصَّنَ أَي: اتَّخَذَ حِصْنًا، ثُمَّ يُتَجَوَّزُ بِهِ فِي كُلِّ تَحَرُّزٍ)، (قُرَى مُحَصَّنَة)، واته: ناوه دانییه توکمه کان، (مُحَصَّنَة): (مَمْعُولَةٌ بِالْإِحْكَامِ)، زور مه حکم و پته و کراوه، که زه فهری پی نه بردری، وه که قه لایان، (مُحَصَّنَة) واته: وه که قه لای لیکراوه (قه لاش شوینتی که بهر ز بووه، ده روازه ی هه بووه، شوینی ټیشکچیانی لی بووه، بورجی هه بوون، له بورجه کان دا ټیشکچییه کان ټیشکه یان گرتوهو، ههرد که سیک هاتبی، به تیرو بهرد و به ههردی نه و کاته هه بووه، لییان داوه و نه یانه ټیستوه قه لایه که بگرن، (تَحَصَّنَ) واته: قه لای په یدا کرد، یان چووه ټیو قه لای دواپی نه مه به کاره ټنراوه بو ههرد جوړه خو پاراستنیک.

(جُدُرٍ): (جَمْعُ جِدَارٍ، حَائِطٌ، لَكِنَّ الْحَائِطَ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْإِحَاطَةِ بِالْمَكَانِ، وَالْجِدَارُ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْتَوُّ وَالْإِرْتِفَاعِ)، (جُدُر) کوی (جِدَار) ه، واته: دیوار، (جُدُر) دیواره کان، ټنجا (حَائِط و جِدَار)، ههرد یه که مانایان هه یه، به لَم (حَائِط) بهو ټیعتیاره که ده وری نهو شوینه ی داوه، ناوی بکهرد (اسْمٌ فَاعِلٌ) ه، (حَاطٌ يُحِيطُ وَهُوَ حَائِطٌ)،

هەروەها (أَحَاطَ يُحِيطُ وَهُوَ مُحِيطٌ)، (جدار) یش گوتراوە بە ئیعتیباری ئەوە، کە بەرز بۆتەووە بەرزترە لە ئاستی زەوی.

(بَاسُهُمُ): (الْبُؤْسُ وَالْبَاسُ وَالْبَاسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ)، هەر کام لە وشە (الْبُؤْسُ وَالْبَاسُ وَالْبَاسَاءُ)، یانی: سەختی و، بە مانای شتێک کە مەوێت لە زەوی بێت، بۆی، ناخۆشبوستراو.

(شَتَّى): (الشَّتَّى: تَفَرُّقُ الشَّعْبِ)، بە مانای لێک بۆلەکردنی خەڵک، دەگوترێ: (جَاءُوا أَشْتَاتًا أَيْ: مُتَفَرِّقِي النُّظَامِ)، واتە: پەرژو بۆلە، بۆ سەرۆبەر، (شَتَّى) کۆی (شَتَّى)، بە مانای لێک بۆلەکردنی شتێکی پێکەوێ، چاوەکە ی بریتیه لە (شَتَّى).

(وَبَالَ): (الْوَبْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ، يُقَالُ لِمَا يَخَافُ ضَرَرَهُ: وَبَالَ، طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَكَلًا وَبِيلٌ: يُخَافُ وَبَالَهُ)، (وَبْلٌ وَوَابِلٌ) بە مانای بارانیکی دڵۆپە قورسە، ئنجا لەووە هەر شتێک مەترسیی لە سەرەنجامەکە ی بکری، پێی گوتراوە: (وَبَالَ)، دەگوترێ: (طَعَامٌ وَبِيلٌ، وَكَلًا وَبِيلٌ) خواردنێکی وەبیل، یان لەوەرێکی وەبیل، واتە: مەترسیی لە سەرەنجامەکە ی دەکری، ئەو خواردنە ئەگەر بێخۆی سەرەنجامی خراپە، ئەو لەوەرە ئەگەر ئەو ئاژەڵە بێخوات، سەرەنجامەکە ی خراپە، کەواتە: (وَبَالَ) لە ئەسڵدا بە مانای سەرەنجامی خراپ دێ، دواییش بە کارهێنراوە بە مانای سزا: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ واتە: ئەنجامە شوومەکە ی خۆیانمان چێژت.

(بَرَاءٌ): (أَصْلُ الْبُرِّ وَالْبَرَاءِ وَالْتِبَرِي: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِزَتُهُ)، وشە (بَرَاءٌ وَبَرَاءٌ وَتَبَرَّى) هەر سێکیان بە مانای دووری گرتن لە شتێک، کە حەز بە نزیکی نەکری.

ھۆی ھاتنە خوارە ھۆی ئایەتەکان

۱- دەربارە ھۆی ھاتنە خوارە ھۆی ئایەتە، کە خوا دەفەر مۆی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾﴾، ئەم دوو گێردراو ھە دینین:

أ- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَنْ سُلُوفٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُبَيْلٍ، وَرِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ، وَأَوْسُ بْنُ قَيْظٍ، وَإِخْوَانُهُمْ بَنُو النَّضِيرِ^(۱)، واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس ر.ھ. دەڵێ: مەبەست لە: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، ئایا سەرئەجەب ئەو دەغەلانی ئەداو! (مەبەست پێیان) عەبدوللای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول و، عەبدوللای کۆری نەبەل و، ریفاعە ھێ کۆری زەیدو، ئەوسە کۆری قەیزی و، بڕایەکانیان بەنو نەزیر، ئاشکراشە عەبدوللای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول، وەک چۆن بەرگەری کرد لە (بَنُو النَّضِيرِ)، بەرگەریشی کرد لە (بنو قینقاع)، وەک پێشتر بەسەرھاتە کە یانمان ھێنا.

بۆ ھەش من لە تەفسیری ئەم سوورەتەدا، ھەر وامگوتووە، کە خوا ﷻ بە گشتی باسی ئەوانە ھێ بێروا بوون لە خاوەن کتیبانی، کردووە، ھەردوو ھۆزی (بنو قینقاع و بنو النضیر) دەگریتەو، ھەلبەتە (بنو قریظە)ش دەگریتەو، ئەوانیش دوایی خیانەتیار لێ دەرکەوت، بەلام لەبەر ئەوەی ئەوان دواتر بەسەرھاتە کە یان ھاتو، ئەگەر نا ئەوانە ھێ بێروا بوون لە خاوەن کتیبانی و، دەغەلەکان کەین و بەینیان لەگەڵیان ھەبوو، دەغەلەکان کەین و بەینیان لەگەڵ ھەر سێ تیرەکان دا ھەبوو.

ب- (أَبُو نَعِيمٍ) له (دَلَائِلُ الثُّبُوتِ) دا ده‌لی: مه‌به‌ست له: ﴿الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ ئەمانه بوون: (عَبَدَ اللَّهُ بَنُ آدَمَ بْنِ سُلُوبٍ، وَدِيعَهُ وَمَالُكَ ابْنَا نُوفَلٍ، وَسُوَيْدٌ وَدَاعِيسٌ، بَعَثُوا إِلَى بَنِي النَّضِيرِ أَنْ ابْتِئُوا وَمَتَّعُوا، فَإِنَّا لَا نُسَلِّمُكُمْ، وَإِنْ قُوتِلْتُمْ، قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبَّصُوا لِدَلِكِ مِنْ نَضْرِهِمْ، فَلَمْ يَفْعَلُوا، وَقَذَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ اللَّهُ الرَّعْبَ) ^(۱)

واته: ئەو مونا فیکانه بریتی بوون له (عه‌بدوللای کوری ثوبیی کوری سه‌لولو و، وه‌دیع‌ه و مالیک کورانی نه‌وف‌ه‌ل و، سو‌ه‌یدو دا‌ع‌یس)، ئەوانه نامه‌یان نار‌دو (بنو النضیر)یان ئاگادار کرده‌وه، که چه‌سپاوین و به‌رگریی بکه‌ن، ئیمه پشتتان به‌رناده‌ین و، ئەگەر جه‌نگ‌یشتان له دژ بکری، ئیمه‌ش له‌گه‌ئاندا ده‌جه‌نگ‌ین دژی به‌ران‌به‌ره‌کانتان و، ئەگەر ده‌ریش بکری، ئیمه‌ش له‌گه‌ئان ده‌رده‌چین، ئەوانیش چاوه‌پ‌یی ئەو پشتیوانیی‌ه‌ی ئەوانیان کرد، به‌لام هیچیان نه‌کردو، خوا ﷻ ترسی خسته دل و ده‌روونیانه‌وه.

۲- ده‌رباره‌ی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَيْفَ كُنَّ السَّيِّئَاتُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ ^(۲) فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ^(۳)﴾.

له‌ بار‌وه به‌سه‌ره‌اتیک گ‌یراوه‌ته‌وه‌و، ئیمه دوو گ‌یراوه‌ی ئەو به‌سه‌ره‌اته‌ د‌ن‌بین:

أ- (عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَانَ رَاهِبٌ يَتَعَبَّدُ فِي صُومَعَةٍ وَأَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ لَهَا إِخْوَةٌ، فَعَرَّضَ لَهَا شَيْءً فَأَتَتْهُ بِهَا، فَزَيَّنَتْ لَهُ نَفْسُهَا، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَحَمَلَتْ، فَجَاءَهُ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: اقْتُلْهَا فَإِنَّهُمْ إِنْ ظَهَرُوا عَلَيْكَ أَفْتَضَحْتَ، فَقَتَلَهَا وَذَفَنَهَا، فَجَاءُوا فَادَّخَوْهُ فَذَهَبُوا بِهِ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَمْشُونَ، إِذْ جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَقَالَ: إِيَّيْنَا الَّذِي زَيَّنْتَ لَكَ فَاسْجُدْ لِي سَجْدَةً أُنْجِدْكَ، فَسَجَدَ لَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿كَيْفَ كُنَّ السَّيِّئَاتُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ ^(۴) فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ^(۵)﴾ { (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ: ج، ۳، ص: ۲۸۵، وَعَنْهُ إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيه

في مسنده كما في المطالب العالية: ٤١٤٣، إتحاف الخيرة المهرة: ٧٨٥٢، ومن طريقه الحاكم في المستدرک: ٢٨٥٤، وعنه البيهقي في شعب الإيمان: ٥٤٥٠، قلنا: فقول الحاكم هذا حديث صحيح الإسناد ولم يُخرِجْهُ، مردودٌ، لكنه توبيع فأخرجه البخاري في التاريخ الكبير: ٦٨٤، والطبري في جامع البيان: ٣٣٩٩٤.

واته: له على كورى تهبى تاليهوه ﷺ كيردراوده تهوه، كه راهيبك له صومهعه كهى خويدا، (له په رستگاكهى خويدا)، خوا په رستى كردوه، ثافره تيك چهنه برايه كى هه يوون، شتيكى بو هاتوته پيش، (واته: نه خوشيهه ك ناره حه تيهه ك)، برايه كانى تهو ثافره ته يان هتياوه بو لاي تهو راهيبه، تهو ثافره ته ش خووى بو پازاندوته وهوه، تهو پياووش له گه لى دا جووت بووه، ثافره ته كوش تولدار (حامل) بووه، شه يتان هاتوه بو لاي و گوتويه تى: بېكوژه، چونكه نه گهر پيت بزنان، ثابرووت ده چى، ئيدى ثافره ته كهى كوشتوه و خستويه ته ژير خاك، برايه كانيشى هاتوون تهو راهيبه يان گرتوه بردوويانه، كاتيك كه ده يانبرد (واته: بو كوشتن)، شه يتان هاته لاي و گوتى: من بووم تهو گونا ههم بو تو جوان كرد، تىستاش يه كجار كړنووشم بو ببه، دهربازت ده كه م، تهو يش كړنووشى بو برد، (كافريشى كردو دهربازيشى نه كرد)، نجا خوا لهو باره وه تهو دوو ثايه ته موباره كهى دابه زانندن.

ب- إِقَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ نَهْيكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: إِنْ رَاهِبًا تَعَبَدَ سِتِينَ سَنَةً، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ أَرَادَهُ فَأَعْيَاهُ، فَعَمَدَ إِلَى امْرَأَةٍ فَأَجْنَهَا، وَلَهَا إِخْوَةٌ، فَقَالَ لِإِخْوَتِهَا: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقَسِّ فَيَدَاوِيَهَا، فَبَاءُوا بِهَا، قَالَ: فَدَاوَاهَا، وَكَانَتْ عِنْدَهُ، فَبَيْنَمَا هُوَ يَوْمًا عِنْدَهَا إِذْ أَعْجَبَتْهُ، فَأَتَاهَا فَحَمَلَتْ، فَعَمَدَ إِلَيْهَا فَقَتَلَهَا، فَبَاءَ إِخْوَتُهَا، فَقَالَ الشَّيْطَانُ لِلرَّاهِبِ: أَنَا صَاحِبُكَ، إِنَّكَ أَعْيَيْتَنِي، أَنَا صَنَعْتُ بِكَ هَذَا، فَاطْعَنِي أَنْجِكَ مِمَّا صَنَعْتُ بِكَ، اسْجُدْ لِي سَجْدَةً، فَسَجَدَ لَهُ؛ فَلَمَّا سَجَدَ لَهُ قَالَ: إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْنَا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ.

واتە: شوعبە لە ئەبوو ئیسحاقەو ھەتاویەتی، دەلی: گویم لە عەبدولای
کورێ نەھیک بوو گوتی: گویم لە عەلی بوو ﷺ، گوتی: راھیبیک شەست
سأل خوا پەرستیی کرد، شەیتانیش ویستی ھەڵیخەلەتینی، بەلام شەیتانی
دەستەوسان کردو زەفەری پئی نەبرد، شەیتان ھەلسا چوو ھەستە ئافرەتیک
و ئەو ئافرەتە شیت کرد، ئەو ئافرەتەش چەند براھەکی ھەبوون، شەیتان بە
براھەکانی گوت، (ھاتە کلێشەیانەو ھو خوتخوتە ی بو کردن)، کە ئەو خوشکەتان
بەرن بو لای ئەو قەشە، (خوا پەرستی نەصرانییەکان)، بو ئەو ھە چارەسەری
بکات، بۆیان برد، ئەو خواپەرستەش چارەسەری دەکرد، ماوھەک لە لای بوو،
پۆژیک کە لە لای بوو، راھیبە کە تەماحی تیکردو پئی سەرسام بوو، لەگەلی
جووتبوو، تۆلدار بوو، دواتر ئافرەتە کە ی کوشت، براھەکانی ھاتن و پێیان زانی،
شەیتان بە راھیبە کە ی گوت: من ھاوھەلە کەتم، تۆ منت دەستەوسان کردو
زەفەرم پئی نەبرد ی، من ئەو ھەم بە تۆ کرد، ئیستاش بە قسەم بکە، دەر بازت
دەکەم، لەو ھە ی پیم کردووی، یە کجار کړنووشم بو بیه، دوا ی ئەو ھە ی کړنووشی
بو برد، ئنجا شەیتان پییگوت: من لە تۆ دوورم، من لە پەرۆەردگاری جیھانییان
دەترسیم^(۱).

(۱) ھەردوو ک نووسەری (الإستیعاب فی بیان الأسباب) گوتوو یانە: گوتمان: ئەمە سەنەدێکی
باشە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا **لَهُمْ** لەم حەوت ئایەتەدا، وەک گوتمان، باسی ھەلۆیستی مونا فیکە کانی مەدینە دەکات، بە سەرکردایەتی و دەمراستی عەبدوڵلای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول، کە چۆن کەین و بەینیان بوو، لەگەڵ جوولە کەکاندا، پێشتر بە سەرھاتە کەیاغان باسکرد، ھەم لەگەڵ **(بُنُو قَيْنِقَاع)** دا، کە عەبدوڵلای کۆری ئوبەیی کۆری سەلوول بەرگری لێکردن و، کەین و بەینی لەگەڵیاندا ھەبوو، ھەروەھا لەگەڵ **(بُنُو النَضِير)** یشتا، بەلام پشتگیری کردنە کە مونا فیکە کان بوو ئەو دوو ھۆزە جوولە کە یە، ھەر بە زانی ئەوان تەواو بوو، لە تەنگانەدا پشتیان بەرداوان و، بە کەلکیان نەھاتوون، لە بەلێنەکانیاندا کە پێیان داوان، درۆیان کردووە.

خوایا دەفەر مۆی: **إِنَّمَا تَرَّ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ**، ئایا تەماشای ئەوانەت نەکردووە، کە نفاقیان کردووە، دەغەلیو و دوورپوویمان کردووە، بە براوەکانیان ئەوانە ی بێبڕاویوون لە خاوەن کتیبان دەیانگوت، لێرەدا خوایا **لَهُمْ** بە کرداری بەردەوام **(فَعَلَ الْمُبَارِعَ)** دەبھێنێ، بوو ئەو ی وێنە کە ی بخاتە بەرچاومان، ئەگەر نا باسی شتیک دەکات، کە تێپەرێو، چییان پێ دەگوتن؟ **(لَئِنْ أَخْرَجَ بَدَلًا لَكُمْ لَأَخْرِجَنَّكُمْ مَعَكُمْ وَلَا تَطِيعُكُمْ أَحَدًا أَبَدًا)**، بە دنیایی ئەگەر ئێوە دەر بکړن، ئێمەش لەگەڵتان دەر دەچین، چونکە پێغەمبەری خوایا **لَهُمْ** ئاگاداری کردبوونەو، کە مادام ئێوە خیاڵەتتان لێ دەرکەوت، دەبێ تێرە بە جێبێلن، چونکە کاتی خۆی بەو مەرجە لەو ی بوون، کە لە پشتەووە خەنجەری غەدر نەوەشتین و، نەبنە مۆلگە یە ک بوو دوژمنان و ناحەزانی ئەو دەوڵەتە ئیسلامیە تازە پێگرتووە، ھەردوو ھۆزی **(بنو قینقاع و بنو النضیر)**، کەین و بەینیان لەگەڵ کافرەکان دا بوو و، زۆریش بێ منەت بوون لە پێغەمبەری خوایا

﴿و له مسؤلیمان، به لکو (بنو قینقاع) ده سترژییان کرده سهر که رامهت و نابرووی ثافره تیک، (بنو النضیر) یش ته گیریان کرد بوو بو کوشتنی پیغه مبهری خوا﴾ و، له گه ل کافره کانی قوریشدا که یین و به ینیان هه بوو، بویه پیغه مبهه ر ئاکاداری کردنه وه که ده بی مه دینه چؤل بکه ن.

ئجنا مونا فیه کان گو تیان: ﴿لَیْن اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾، نه گهر ئیوه ده برکری ن، ئیمه ش له گه ل ئیوه ده رده چین، ئیمه ش و لا تی خو مان به جی ده هیلین و، پیکه وه ره و کوچ ده که یین، ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْکُمْ اَحَدًا اَبَدًا﴾، واته: (ولا تطیع فی اضرارکم)، ئمه به پی سیاق و به سه لیه ده زانی: هه رگیز له ئیوه داو له زانی ئیوه دا، گو پراه لپی و فره مانیه ری که س ناکه یین، ﴿وَ اِنْ قُوْلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّکُمْ﴾، نه گهر گریمان جه نگیشان له دژ بکری، ئیمه پشتگیریتان ده که یین، ﴿وَاللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَکَاذِبُوْنَ﴾، (خوا) ده فره موئ: خواش شایه دی ده دات، که به دلیایی دروکارن، دروژن.

﴿لَیْن اُخْرِجُوا لَا یَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ﴾، نه گهر وه ده برکری ن، له گه لیان ده رناچن، ﴿وَلَیْن قُوْلُوْا لَا یَنْصُرُوْنَهُمْ﴾، نه گهر جه نگیشان له دژ بکری، پشتیان ناگرن، ﴿وَلَیْن نَّصَّرُوْهُمْ یَوْلُوْا اِلَّا ذَبْرًا لَّیْ یُصْرَوْنَ﴾، نه گهر پشتگیریشیان بکه ن، گریمان پشتگیریشیان بکه ن، پشت هه لده که ن، پاش ده که نه مسؤلیمان، دوایش هیچ یارمه تییده ری ک و هیچ هاوکار یکیان نابئ.

ده گونجی ئه م ئایه ته موباره کانه، له گهر مه ی جهنگی پیغه مبه ره مسؤلیمان له گه ل (بنو النضیر) دا -- چونکه (بنو قینقاع) پیشر رابردوون -- له و کاته دا هاتنه خوار، ده شگونجی دوی ئه وه هاتنه خوار، به لام خوی کار به جی به شیوه ی ئیستا باسی ده کات، بو ئه وه ی دیمه نه که بکه ویته بهرچاو، ﴿لَا نَشُدُّ اَشَدُّ رَهْبَةً فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ اللّٰهِ﴾، (رهبة) به مانای ترس و سامه، (أي: لَانْتُمْ اَشَدُّ مَرَهْوَبَةً فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ اللّٰهِ)، ئیوه ساملیکراوترن له سینه کانی ئه وان دا، له خوا،

واته: ئەو ترس و سامه‌ی به‌رانبه‌ر به‌ ئیوه‌یان هه‌یه، به‌رانبه‌ر به‌ خوای زāl و توانیانه، ئنجا ئایا ئەوه‌ راسته؟ نه‌ خێر، ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، ئەوه‌ش به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه‌ که‌ ورد تێناگهن، قوول تێناگهن، لێره‌دا خوا ﷻ باسی سینه‌کان (صُدور) ی کردوه، دوا‌یی باسی دله‌کان (قلوب) ده‌کات، لێره‌ بۆیه‌ باسی (صُدور) ده‌کات، - (صُدور) کۆی (صَدْر)ه، سینه‌ش، شوێنی دله‌، نشینگه‌ی دله‌- چونکه‌ ئەگه‌ر سینه‌که‌ هه‌مووی پر بووبی له‌ سام، مانای وایه‌ ئەو ترس و سامه‌ چۆته‌ ئێو دله‌وه‌و، دله‌که‌شی پر کردوه، له‌وێشدا جیی نه‌بوته‌وه‌و سینه‌که‌شی هه‌موو داگرتوه، واته: ئەم ته‌عبیره‌ هێزو قوه‌تی زیاتری تێدا‌یه، بۆ وێناکردنی ئەو ترس و سامه‌ی، مونا‌فقه‌کان یاخود جووله‌که‌کان، یاخود هه‌ردووکیان، به‌رانبه‌ر به‌ مسوڵمانانیان هه‌بووه‌.

﴿لَا يَقْلِلُوْنَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِيْ فُرْيٍ مُّحْصَاةٍ اَوْ مِنْ وَّرَآءِ حُجُبٍ﴾، وێکرا له‌ دژتان ناجه‌نگن، مه‌گه‌ر له‌ ئاوه‌دانیه‌ مه‌حه‌که‌مه‌کاندا، یان قه‌لاداره‌کاندا، یاخود له‌ پشت ده‌رو دیواره‌وه‌، واته: هه‌رگیز بویری ئەوه‌یان نه‌یه، بۆتان بێنه‌ مه‌یدان، مه‌یدانیکی دیار، مه‌گه‌ر له‌ ئێو قه‌لایاندا، یان له‌ ئێو ئاوه‌دانیه‌ی وادا که‌ شووره‌ی مه‌حه‌که‌می هه‌بن، یاخود له‌ پشت ده‌رو دیواره‌وه‌ له‌ دژتان بجه‌نگن، ئەگه‌رنا ناتوانن بۆتان بێنه‌ مه‌یدانی، ﴿بِاَسْمِهِمْ يَنْهَوْنَهُمْ سَرِيْدٌ﴾، هێزیان له‌ ئێوان خۆیاندا تونده، واته: وه‌ختیک جووله‌که‌کان، هه‌روه‌ها ده‌غه‌له‌کان له‌ ئێوان خۆیاندا نا‌کو‌ک ده‌بن، پێکه‌وه‌ زۆر توندو سه‌ختن، ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوْبُهُمْ سَنَى﴾، به‌ پێکه‌وه‌ تو‌که‌مه‌یان تێده‌گه‌ی، به‌لام دایان به‌ش به‌ش، (قُلُوْبُهُمْ مُّتَفَرِّقَةٌ)، دله‌کانیان پرژو بلا‌ون، هه‌ریه‌که‌یان مه‌به‌ستیکی هه‌یه، جووله‌که‌کان هه‌ر کامیکیان مه‌به‌ستیکیان هه‌بوو، مونا‌فقه‌کان هه‌ر کامیکیان مه‌به‌ستیکیان هه‌بوو، به‌ گشتی مونا‌فقه‌کان مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بوو، له‌ په‌نای جووله‌که‌کان دا، زیان به‌ پێغه‌مبه‌رو مسوڵمانان بگه‌یه‌نن، جووله‌که‌کانیش مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بوو، له‌ شوێنی خۆیان مێینه‌وه‌و، هه‌روه‌ک خه‌نجه‌ریک بن له‌ که‌له‌که‌ی ده‌وله‌تی

ئىسلامىيىدا، لە پشتەۋەدا ھەر دەرەھە تىكىيان بۇ پىككەۋت، خەنجەرى غەدر لە ئىسلام و مسۇلمانان بۈەشېنن، واتە: ھەر كامىكىيان مەبەستىكى جىا لەۋى دىكەى ھەبۈو، لە ئىتو خۇشيان دا، ھەر مەبەستى جىاجىايان ھەبۈون، بە پىچەۋانەى مسۇلمانانەۋە، كە ھەموويان يەك مەبەستىيان ھەبۈو: ئەو ئاينەى خوا بۇى ناردوون، بېچەسپېنن و، پىغەمبەرى خوا ﷺ و پەيامەكەى سەربخەن و، پشتگىرىى بكەن، بۇ ئەۋەى ئەو پەيام و بەرنامەىەى خوا ناردوۋىەتى، بېتتە سايە و سېبەرىك بۇ خۇيان و دەۋرۈبەريان و، دوايى بۇ مرۇفایەتىى و، لە ژىرىدا بەختەۋەرى دنيا و سەرفرازى دۋارۇژ بن، ئەو ئامانجە ھەموو ئەھلى ئىمانى كۇ كەربۇۋەو، دلى پىكەۋە گرېدايۈون، بەلام ئەوان چونكە ئامانجى ئاشەرەييان ھەبۈو، ئامانجى جۇراۋجۇريان ھەبۈون، بۇيە ھىزو پىزىشيان نەبۈو، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋە بۈو، كە ئەۋانە كۇمەلىك بۈون، نەياندەقامى و، عەقلىيان پى ئەدەشكا، كەۋاتە: لىك بۇلۈبۈون و پرژو بۇلۈبۈونى ھەر كۇمەلىك، ھۇكارەكەى بى عاقلېى و كەۋدەنىى و نەقامىيانە، ئەمە دەرەسشە بۇ مسۇلمانان كە پەند ۋەربگرن.

ئىنجا خوا ﷻ دوو وئىنە دىنئەۋە بۇ حالى موناڧىقەكان و جۈۋلەكەكان و دەڧەرەمۈى: ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَبَالَ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، وئىنەى ئەم ھۇزى (بنو النضير)، ۋەك وئىنەى ئەۋانەى پىش خۇيانە بەۋ نىزىكانە، كە سزاي سەرەنجامى شوومى خۇيانىيان چىژت، دەگونجى لىرەدا مەبەست (بنو قَيْنِقَاع) بى، دەشگونجى مەبەست ھۇزى قورەيش بى، كە لە جەنگى بەدردا تىكشكان، ﴿ذَاتُوا أَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾، سزاي سەرەنجامى كارى خراپى خۇيانىيان چىژت، واتە: ئەو كارە خراپەى كەربۈويان، سەرەنجامە شووم و خراپەكەييان چىژت، ئەۋە لە دنىادا، ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، لە دۋارۇژىشدا سزاۋ ئازارىكى بە ئىشيان بۇ ھەيە.

ئىنجا وئىنەيەكى دىكە دىنئەۋە: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِئْتُ مِنْكَ فَإِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، ھەرۋەھا وئىنەيان ۋەك وئىنەى

شەیتانە، کە بە مروۆفی گوت: بێیروا بە، کاتى بێیروا بوو، گوئی: من لە تۆ دوورم، حاشات لێدەکەم، من لە خۆی پەرورەدگاری جیهانیان دەترسێم.

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سەرەنجامی ئەو دووانە، واتە: سەرەنجامی شەیتان و ئەو مروۆفە، کە بە قسەى شەیتان بێیروا بوو، ئەوەبوو کە هەردووکیان لە دۆزەخدا هەر ماو دەبن، هەمیشەیی دەبن، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوەش سزای ستەمکارانە.

لە ھۆکاری هاتنە خواروھەى ئایەتەکاندا، باسمان کرد: وێنەى یەكەم بۆ خستەنە پەروى حالى موناڤیقەکانە، کە ھۆزى (بنو قینقاع) یشیان ھەر بەو دەردە بردو، لەگەڵ قورەیشیشدا کەین و بەینیکیان ھەبوو، بەلام دواى ھیچیان بۆ نەکردن.

وێنەى دووھەمیش، چ مەبەستى پى مروۆف بى بەگشتى، چ کەسێكى تاییەت بى و ھۆى هاتنە خواروھەكەش باسى راھیبێك دەكات، کە لە ھەندێك لە سەرچاوەکاندا ھاتو، ناوی (برصیصا) بوو، کە شەست سالى خوا پەرستى کردو، دواى شەیتان فریوى دا، ئنجا ئەگەر مەبەست ئەو راھیبەش بى، بێگومان (المثل یضرب ولا یقاس) وێنە دەھێترێتەوھو قیاس ناكرێتە سەر، ھەرھەما (إنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَتَّعِ شُمُولُ الْمَعْنَى)، تاییەتمەندبوونى ھۆكار، پى لە گشتگیربوونى مانا ناگرێ، کەواتە: ھەر مەبەست پێى شەیتانە، کە ئاوا زەفەر بە مروۆف دەبات و ھەلێدەخەلەتینی و، دواى پشەتى بەردەداو، ھىچ بە کەلكى نایەت، دواى ئەوھى كلاًو لەسەر ناو، ھەم لە دنیاى پشەتى بەردەدا، ھەم لە پۆزى دواىیشدا، وەك لە سوورەتى (إبراهیم) دا خوا ﷻ باس دەكات: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

أَلَمْ يَدْعُوا مَن لَّا يَدْعُوا، دَوای تَه‌وَه‌ی کاره‌که برایه‌وه شه‌یتان گوتی: بَیگومان خوا به‌لَیْنی راسِتی پَیدان، منیش به‌لَیْنی درۆم پَیدان و به‌لَیْنه‌که‌م راسِت نه‌برده‌سهر، [تَه‌و سه‌ره‌نجامه‌شتان خه‌تای مَن نه‌بوو]، چونکه مَن هیچ هه‌مژمونم به‌سه‌رتانه نه‌بوو، مه‌گهر تَه‌وه‌نده که بانگم کردن و تَیوه‌ش به‌ده‌ممه‌وه هاتن، [خه‌تای خۆتان بوو]، بۆیه لۆمه‌ی مَن مه‌که‌ن و لۆمه‌ی خۆتان بکه‌ن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

سهرنجراکیشان بۆ ئه و دهغه لانه ی، کهین و بهینیان له گه ل جووله که کانداهه بوو، به ئینیان پیدابوون که به هه موو شیوه یه ک پشتیوانیان بن، به لام راستیان له گه ل نه کردن، له سۆنگه ی زۆر ترسانیا نه وه (جووله که و دهغه له کان) له بر واداران و، نه ویرانی پرو به پرو بوونه وه یان، مه گه ر له ئاوه دانیی زۆر مه حکه م و، له په نای دهرو دیواران دا، ئه ویش به هۆی تینه گه یشتووی و نه فامیا نه وه:

خوادفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِاخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجْ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝۱۱﴾ لَیْنُ أَخْرَجُوا لَا یَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَیْنُ قُوتِلُوا لَا یَنْصُرُونَهُمْ وَلَیْنُ نَصْرُوهُمْ لَیُوتِلْنَ ۝۱۲ أَلَا ذَٰبَرْتُمْ لَا یَنْصُرُونَ ۝۱۳ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِی صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا یَفْقَهُوْنَ ۝۱۴ لَا یُقْنِلُونَكُمْ جَمِیْعًا إِلَّا فِی قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَآءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدِیدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِیْعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا یَعْقِلُونَ ﴿۱۵﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له چه قده بر گه دا:

۱- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، ئایا سهرنجت نه داوه ته ئه وانه ی نیفاقیان کردوه، دهغه لیان کردوه! پرسیارکردنی سهر سو پماندنه (الِإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِیْبِ)، پرووی دواندن له پتخه مبه ری خوایه ﷻ، له پشت ئه ویشه وه پرووی دواندن له هه ر که سیکه، بشی بدو ئیری، ئایا نه تروانیوه ته ئه وانه ی نیفاقیان کرد، واته: به چاوی عه ق ل و د ل ته ماشا ت نه کردوون، ته گه ر نا مه رج نیه به چاوی سه ر هه موویان بی ئیرن.

(۲) ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، بهو برایانه‌یان که بیپروا بوون، له خاوه‌ن کتیبه‌کان، ده‌لَین، بویه خوا ﷺ به رِیْزْگه‌ی تِیْسْتا (صِیغَةُ الْمُضَارِعِ)، هیناویه‌تی، تاکو وِینهو دیمه‌نه‌که بخاته به‌ر‌چاو.

که ده‌فه‌رموی: ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، به برایه‌کانیان ده‌لَیننه‌وانه‌ی بیپروا‌بوون له خاوه‌ن کتیبان، که‌واته: هه‌موو نه‌وانه‌ی بیپروان، برای یه‌کن، (الْكَفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، هه‌روه‌ها (الإِسْلَامُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، نه‌وانه‌ی بیپروا بوون له خاوه‌ن کتیبان کِی بوون؟ هه‌موو ته‌فسیره‌کان هه‌ر ده‌لَین: (بَنُو النَّضِيرِ) بوون، به‌لَام تِیمه پِیمان وایه هه‌ردوو هۆزِی (بنو قِیْنَقاع و بَنُو النَّضِيرِ) بوون، به‌لَی (بنو قِیْنَقاع) پیشتَر ده‌ر‌کراون، به‌لَام خوا ﷺ لیره‌دا باسی نه‌وانیش ده‌کات، چونکه هه‌لَویستی ده‌غه‌له‌کان له‌گه‌ل هۆزِی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله‌که‌دا، هه‌مان هه‌لَویستیانیس بوو له‌گه‌ل (بنو قِیْنَقاع) یشداو، به‌ر‌گریی کردنی عه‌بدو‌ل‌لای کورِی ثوبه‌یی کورِی سه‌لوول له (بنو قِیْنَقاع)، هه‌روه‌ک به‌ر‌گریی کردنی له (بَنُو النَّضِيرِ) بوو، که داوای له پِیغه‌مه‌ری خوا کرد ئیزنیان بدات و، به‌ر‌گریی لیکردن، چونکه له سه‌رده‌می نه‌فامییدا هاوپه‌یما‌نیان بووه، هه‌روه‌ها وه‌ک خواش فه‌رموویه‌تی، له کوفریشدا پِیکه‌وه برا بوون.

عه‌بدو‌ل‌لای کورِی عه‌بباس (خوا لَنیان رازی بی)، وه‌ک (الطبري) له ته‌فسیره‌که‌یدا لَیه‌وه هیناویه‌تی، گوتوویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، (أي: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَنْ سُلُولٍ وَأَصْحَابُهُ)، (جامع البيان: ۳۳۹۸۶) واته: عه‌بدو‌ل‌لای کورِی ثوبه‌یی کورِی سه‌لوول و هاوه‌له‌کانی، ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به هۆزِی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله‌که ده‌لَین، ئه‌و ته‌نیا هۆزِی (بَنُو النَّضِيرِ) ی هیناوه، به‌لَام ئایه‌ته‌که وه‌ک چوَن (بَنُو النَّضِيرِ) ده‌گرِیته‌وه، (بنو قِیْنَقاع) یش ده‌گرِیته‌وه.

چیان پِنده‌لَین؟

(۳) - ﴿لَیْنٌ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾ (ده‌لین: به دنیاییه‌وه نه‌گهر ده‌ربکرین، وه‌ده‌ربزین له مال و حالی خوٚتان)، تیمه‌ش مسوگهر له‌گه‌لتان ده‌رده‌چین، (ل) ی ﴿لَیْنٌ﴾ (اللام موطئة للقسام)، نه‌م لامه پخوشکهره بو سویند، واته: زور به جه‌ختکردنه‌وه پپیان گوتن دنیاتان ده‌کینه‌وه، نه‌گهر ٚیوه ده‌ربکرین، تیمه‌ش له‌گه‌ل ٚیوه ده‌رده‌چین.

(۴) - ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْکُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾، له زیان لیدانتان دا، هه‌رگیز گوپراه‌لیی هیچکس ناکه‌ین، ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْکُمْ، وَمَعْنَى فِیْکُمْ أَيْ: (فِی سَائِکُمْ)، وَیُعْرِفُ هَذَا بِقَرِیْنَةِ الْمَقَامِ، أَيْ فِی ضَرْکُمْ، إِذْ یُقَدَّرُ مَضَافٌ مَّا یُنَاسِبُ الْمَقَامَ)، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْکُمْ﴾ (آی: فی سائیکم)، واته: له باره‌ی ٚیوه‌وه، به‌پٚی نیشانه‌ی ره‌وت ده‌زانری، واته: له زیان پٚنگه‌یاندنی ٚیوه‌دا، چونکه پالداوٚیک مه‌زه‌ننه ده‌کری، که حال و شوین ده‌بخوازی، ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْکُمْ﴾ (آی: وَلَا تُطِيعُ فِی ضَرْکُمْ)، له زیان لیدانی ٚیوه‌دا، به‌قسه‌ی هیچ کس ناکه‌ین هه‌رگیز.

(۵) - ﴿وَإِنْ قَوْلُهُمْ لَنَنْصُرَنَّکُمْ﴾، نه‌گهر جه‌نگیشان له دژ بکری، پشتتان ده‌گرین، (النصر: الإغاثة علی المعادی)، (نصر: بریتیه له یارمه‌تییدان له‌سه‌ر که‌سیک که دژایه‌تی ده‌کات.

(۶) - ﴿وَاللّٰهُ یَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، خواش شایه‌دی ده‌دات که نه‌وانه دروکارن، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (إِنَّ) بو جه‌ختکردنه‌وه‌یه، (ل) ی ﴿لَكَاذِبُونَ﴾ (موطئة للقسام) زه‌مینه خوشکهره بو سویند، واته: خوا ﴿لَا تُطِيعُ فِیْکُمْ﴾ شایه‌دی ده‌دا، یاخود زانیاریه‌ک ده‌زانی وه‌ک بینین، که نه‌وانه دروکارن.

(۷) - ﴿لَیْنٌ أُخْرِجُوا لَا یَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾، نه‌گهر ده‌ربکرین، (جووله‌که‌کان ده‌ربکرین)، مونا‌فیکه‌کان له‌گه‌لیان ده‌رناچن.

(۸) - ﴿وَلَیْنٌ قَوْلُهُمْ لَا یَنْصُرُونَهُمْ﴾، نه‌گهر جه‌نگیشان له دژ بکری، پشتیشیان ناگرن.

(۹) - ﴿وَلَیْنٌ نَّصْرُهُمْ لَیْسَ بِالْأَدْبَرِ﴾، نه‌گهر گریمان پشتیشیان گرتن، پاش ده‌که‌نه‌وه، (پاش ده‌که‌نه‌ه مسولمانان).

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا يَصُورُونَ﴾، دواییش سەرناخرێن و پشتیوانیی ناكرێن.

یانی: له هەر سێ بەلێنه کانیاندا درۆ دهکهن:

أ- که گوتوو یانه: له گه لێان دهرده چین، راست ناکهن.

ب- که گوتوو یانه: نه گهر جهنگ له دژتان بکړی، هاوکاریتان دهکهن، راست ناکهن.

ج- دواییش که گوتوو یانه: پشتگیریتان دهکهن و، خۆمانتان له سەر به کوشت دهدهین، راست ناکهن، به لکو نه گهر گریمان جهنگیش بێ، پاش دهکهن وهو و پاده کهن.

لێره دا نه م شیوازی ده برپین، له پوو پوهانی بیژیه وه پێی ده گوتری: (أَسْلُوبُ الْإِطْنَابِ) واته: شیوازی درێژ کردنه وهی قسان، چونکه مه قامه که وا ده خوازی، نه گهرنا قوربان هه مووی، مه گهر شوێنکی ئاوا مه قام و حال بیخوازی، نه گهرنا به شیوهی کورت و پوخت خوا فرمایشتی کردوه، به لام لێره خوا ﷻ به درێژ کردنه وه وه ده فهرموئ: ﴿لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قَاتَلُوا لَا يَصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتِيَنَّ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَصُرُونَ﴾، واته: خوا ﷻ نه م مه بهسته که پێشتر باسی فهرمووه، دووباره ی کردۆته وه به شیوازی لابردن (نفي) و، نه مهش جوړیکه له درێژه پێدان.

که ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ لَا يَصُرُونَ﴾، ﴿ثُمَّ﴾، لێره دا: (لِلتَّارِخِي الرُّبِّي) بۆ به دوا یه کداهاتنی پله به ندیی و پێگه ییه، چونکه نه وه که سهر نه خرێن و، پشتگیری نه کرێن، گرنگ تره له وه که ئایا نه گهر به رگری بکهن، پشتگیریان دهکهن، یا خود نا؟ گرنگ نه وه یه سهر نه جامه که نه وه یه سهر ناخرێن، نه وهش بۆ دُنیا کردنه وهی مسوڵمانانه، نه گهر له گهر مه ی جهنگه که دا هاتبێته خوار، له گهر مه ی ئابلووقه که دا، بۆ ترساندن به رانه ره کانه و، نه گهر دواییش هاتبێ بۆ دَلخوشکردنی مسوڵمانانیشه، که ههر کاتیک له دژی مونا فیک و جووله که و، بێ پروایه کان پوه به پوو بوونه وه، مادام له سهر غه درو په یمان شکینیی بێ، دَلنایان که ههر سهر که وتوون.

لیره‌دا قسه‌یه‌کی (الطبري) دینین که له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، بو
 روونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ته‌م نایه‌ته‌ موباره‌کانه‌ هیناویه‌تی، (الطبري)
 شیوازیکی تاییه‌تی خو‌ی هیه‌ه، شیوازیکی زور روون، زوریش مانا به‌ده‌سته‌وه
 ده‌ر: (أَلَمْ تَنْظُرْ بِعَيْنِكَ يَا مُحَمَّدُ! فَتَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ نَافَقُوا، وَهُمْ فِيمَا ذَكَرَ عَبْدُ
 اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنِ سَلُولٍ، وَوَدِيعَةُ، وَمَالِكُ ابْنِ نُوفَلٍ، وَسُوَيْدٌ وَدَاعِسٌ، بَعَثُوا إِلَىٰ بَنِي
 النَّضِيرِ حِينَ نَزَلَ بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْحَرْبِ، أَنْ اتَّبَعُوا وَتَوَعَّوْا، فَإِنَّا لَنْ نُسَلِّمَكُمْ، وَإِنْ
 قُوتِلْتُمْ قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبَّصُوا لِدَلِكِ مِنْ نَصْرِهِمْ، فَلَمْ
 يَفْعَلُوا، وَقَذَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ، فَسَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجْلِيَهُمْ، وَيَكْفُ عَنْ
 دِمَائِهِمْ، عَلَىٰ أَنْ لَهُمْ مَا حَمَلَتِ الْإِبِلُ مِنَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا الْحُلَقَةَ).

واته: نایا به‌ چاوی دلت ته‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ، سه‌رنجت نه‌داوه، تا‌کو
 نه‌وانه‌ی نیفاق و ده‌غه‌لیان کردوه، بیانینی، که وه‌ک باس‌کراوه‌ بریتی بوون له:
 عه‌بدوللای کوری ثوبه‌یی کوری سه‌لوول و، وه‌دیع‌ه‌و مالیک هه‌ردووکیان کوری
 نه‌وفه‌ل بوون، سو‌ه‌یدو داعیس، (بنو النضیر)یان نا‌گادار کرده‌وه، له‌ کا‌تیک دا
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناب‌ل‌و‌وقه‌ی دان، بو‌ جه‌نگ له‌ دژ کردنیان، مو‌نافیقه‌کان پی‌یان
 گو‌تن: چه‌سپاوین و به‌رگریی بکه‌ن، ئیمه‌ه‌ه‌رگیز پشتتان به‌رناده‌ین و، ته‌گه‌ر
 جه‌نگیشتان له‌ دژ بکری، ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئی‌وه‌دا له‌ یه‌ک سه‌نگه‌ردا ده‌جه‌نگین،
 ته‌گه‌ر ده‌ریش بچن، له‌گه‌لتان ده‌رده‌چین، نه‌وانیش چاوه‌پ‌ئی نه‌و یارمه‌تیدانه‌یان
 کردن، به‌لام هی‌چیان نه‌کردو، خواش ترس و له‌رزی خسته‌ دل‌پانه‌وه، بو‌یه‌ داوا‌یان
 له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد، ده‌ریان بکات، (واته: ده‌ست له‌ خو‌نیان بپاری‌زی) و
 بر‌و‌ن ولاته‌که‌ به‌جی‌یه‌یلن، به‌و مه‌رجه‌ی نه‌وه‌نده‌ی حو‌ش‌تر ده‌یتوانی^(۲)، [ئنجا نایا
 یه‌کی حو‌ش‌تریک، یه‌کی دووان، هه‌ندیکیان گو‌توو‌پانه: یه‌کی باری یه‌ک حو‌ش‌تر،

(۱) جامع البیان: ج ۲۸، ص ۲۸ و ۴۹.

(۲) یتوان که‌وانه‌کان زی‌ده‌ی خو‌مه، بو‌ روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

بەلّام ڕوون نەکرانەوە، گەنگ ئەوەیە ئەوەی بە حوشتان دەچن، باری بکەن و ڕۆن لە مأل و سامانیان، بەلّام چەک لەگەڵ خۆیان نەبن.

واتە: شمشیرۆ تیرو کەوان و گورزو قەلغان و زرێ، کە کاتی خۆی جەنگیان پیکراوە، نابێ چەک لەگەڵ خۆیان بەرن، بچن لە شوێنێکی دیکەش دووبارە سەنگەر لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان بگرن، بەلّام بۆ خۆیان بە سەلامەتی لە کوێ دادەنیشن با دانیشن، ئەگەر لە شوێنی خۆشیان دانیشبانیە بە سەلامەتی و، کەین و بەینیان نەبووایەو، خیانهتیان نەکردبایەو، پەیمانیان نەشکاندبایە، ئەهلی ئیسلام ئێیان گەرابوون و، لە ولاتی خۆیان دا سەربەزانیەو بەختەورانیە دەژیان.

(۱۱) - ﴿لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾، بە دنیایی ئێوە (ئەو مسوڵمانینە!) ساملیکراوترن لە سینهکانیان دا، لە خوا، (رَهَبَةً) لێردا یانی: (مَرْهوبِيَّة) واتە: ساملیکراوی، ئەگەرنا (رَهَبَةً) چاوگە، بەلّام لێردا بە مانای ناوی بەرکار (إِسْم مَفْعُول)، واتە: ئێوە لە دلی جوولەکەکاندا، یاخود لە دلی جوولەکەکان و موناڤیقەکان، هەردووکیان دا، لە سینهیاندا لە خوای پەرەردگار ساملیکراوتر و لێترساوترن، لێردا کە دەفەرموێ: ﴿أَشَدُّ رَهَبَةً﴾، واتە: سام و ترسێک کە بەرانبەر بە ئێویان هەیە، لە سینهکانیان دا، زیاترە، لە ترس و سامێک کە بەرانبەر بە خوا هەیە.

(۱۲) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، ئەویش بەهوێ ئەوەوەیە کە کۆمەلێکن نافامن، ورد تێناگەن، قوول تێناگەن، (فَقَهُ) زانیان بە چەند واتایەک هێناویانە:

أ- هەندیکیان گوتوویانە: (الْفَقْهُ: فَهْمُ الْمَعَانِي الْخَفِيَّةِ)، (فقه) تێگەشیستە لە واتا پەنهانەکان.

ب- هەندیک گوتوویانە: (الْفَقْهُ: فَهْمُ مُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) تێگەشیستە لە مەبەستی قسەبێژ.

ج- بەلّام پێم وایە پاستر وایە بگوترێ: (الْفَقْهُ: الْفَهْمُ الْعَمِيقُ، وَالذَّقِيقُ لِمُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) بریتیە لە تێگەشتنی قوول و ورد لە مەبەستی قسەبێژ.

ئىنجا كە دەفەرمۇي: ئەو بە ھۆى ئەو ھەيە كە ورد تىناگەن و قوول تىناگەن، ديارە قوول تىنەگە يىشتە كە يان، بۆتە ھۆى ئەو ھەيە ترسيك كە لە مسولمانان يان ھەيە، زياتر بى لە ترسيك كە لە خويان ھەيە، ئەگەر ئەو ترس و سامە يان بە ران بەر بە خوا ھەبووايە، بە تايەت زاناکان يان و كار بە دەستە كان يان، كە دە يان زانى موحەممەد ﷺ پىغەمبەرى خوايە، ئەگەر سام و ترسيان بە ران بەر بە خوا و بە رۆژى دوايى ھەبووايە، شويت پىغەمبەرە كە ي دەكەوتن، لە جياتى ئەو ھەيە لە پىشتەو ھەنجەرى غەدر لە خۆى و ھاو لانى بوە شيتن.

ئىنجا ئەو چاك تىنەگە يىشتە يان بۆتە ھۆى ئەو ھەيە، باش ترس و سام و ھەيەتى خويان لە دلدا نەبى و، نەبوونى سام و ھەيەتى خواش لە سينە يان دا، بۆتە ھۆى ئەو ھەيە سەر پىچى بكنە، سەر پىچىيە كە و، پەيمان شىكىنىيە كەش، بۆتە ھۆى ئەو ھەيە باجە گەورە يە بدەن.

(۱۳) - ﴿لَا يَقُولُونَ كُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ﴾، ئەوانە تىكرا و ويكرا لە دژتان ناچەنگن مەگەر لە ئاودە دانييە مەحكەمە كاندا، كە دەفەرمۇي: ﴿جَمِيعًا﴾، دوو واتاى ھەن: أ- ھەموويان. ب- بە كۆبوو ھەيە، ﴿جَمِيعًا﴾، (أي: كُلُّهُمْ أَوْ مُجْتَمَعِينَ)، واتە: ھەموويان لە دژتان ناچەنگن، ياخود لە كاتىكدا كە ھەموويان كۆبوونەو ھەيە سەر يەك لە دژتان ناچەنگن، بۆيە وا باشە بگوترى: ويكرا و تىكرا لە دژتان ناچەنگن، مەگەر لە ئاودە دانييە قايم و مەحكەمە كاندا، ئاودە دانييە قەلادارە كاندا، ﴿قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ﴾، دوو واتاى ھەن: (القُرَى: ذَاتُ الْحُصُونِ، أَو: الْقَرْيَةُ الْمُتَوَعَّةُ مِمَّنْ يَرِيدُ أَخَذَهَا بِأَسْوَارٍ أَوْ خَنَادِقٍ)، ئەو ئاودە دانييە قەلایان ھەن، ياخود ئەو ئاودە دانييە پاریزراون، بۆ لايە نىك بىھوى بيانگرى، بە ھۆى ئەو ھەيە كە ديوار و شوورايان ھەيە، يان بە ھۆى ئەو ھەيە كە خەندەكيان ھەن، ئەوانە لە دژى ئيو، ويكرا و تىكرا ناچەنگن، مەگەر لە ئاودە دانيى ئاوا مەحكەمە قايم دا.

(۱۴) - ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ حُدُوبٍ﴾، يان لە پشت ديوارانەو، خويتر اويشە تەو: (جِدَار) يانى: ديوار.

(۱۵) - ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ سَدِيدٌ﴾، ھىزيان لە نىو خۇياندا زۆر توندە، (شِدَّتُهُمْ فِي الْحَرْبِ فِيمَا بَيْنَهُمْ قَوِيَّةٌ)، ئەگەر لە نىوخۇياندا جەنگ بکەن، ھىزو پىزيان زۆرە، ئەمە جورىکە لە گالتە پىکردنيان، ھاوکاتيش ورياکردنەوھى مسولمانانە، کە وەك ئەوان نەبن، لە بەينى خۇياندا توندو بە زەبر بن، کە پىکەوہ بەشەر دىن، بەلام لە بەرانبەر دوژمنياندا بى ھىزو پىز بن، وەك شاعير دەلى: (أَسَدٌ عَلَيَّ وَعَلَى الْأَعْدَاءِ قَعَامَةٌ)، لە بەرانبەر مندا شىرە، بەلام لە بەرانبەر دوژمناندا حوشترملە.

(۱۶) - ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾، پىت وایە پىکەوہەن، (بە تۆکمەو پىکەوہەيان تىدەگەى)، بەلام دليان بەش بەشە، ﴿شَتَّى﴾ (جَمْعٌ شَتِيتٌ مِثْلُ قَتْلَى جَمْعٌ قَتِيلٌ)، ﴿شَتَّى﴾ کۆى (شَتِيتٌ)ە، وەك (قَتْلَى) کوزراوہکان کۆى (قَتِيلٌ)ە، کوزراو، کەواتە: (شَتِيتٌ) واتە: بلأو، ﴿شَتَّى﴾ واتە: پرژو بلأوہکان، دلەکانيان پرژو بلأون.

(۱۷) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەویش بەھۆى ئەوہوہ کە کۆمەلىکەن تىناگەن، پىشى فەرمووى: ﴿لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، واتە: ورد تىناگەن، بە قوولىي حالىي نابن، بەلام لىرەدا دەفەرموى: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واتە: نە قوول و نە تەنک ھەر تىناگەن و، لە عەقل و ھۆشەکانيان بەھرەمەند نين، واتە: ھۆى ئەوہ کە تىک دەشکين، ناکۆکيى نىو خۇيانە، ناکۆکيى نىو خۇشيان بەھۆى بى عەقلىي و نەفامىي و کەودەنيانە، کە لە جياتى ئەوہى ھەموويان لەسەر يەک مەبەست و ئامانج کۆک بن، ھەر کامىکيان لە بىرى ئامانجە شەخسىي و تايبەتییەکەى خۇيدايە، ھەمىشەش ئەوہ ھۆى دووبەرەکیي و ناکۆکيى ھەر کۆمەلىکە.

ئىجا ئەوانە مسولمان بن، ياخود وەك کاتى خۆى، ئەو مونافىق و جوولەکانەى بە حىساب ھاوکاريان کردوون، ئەوان بن، ئەوہ بۆ ھەموو کەس وایە، ھەمىشە يەکلەبونەوہ بۆ ئامانجە گشتییەکان، دەبىتە ھۆى کۆبونەوہى خەلک، بەلام وردە ئامانجەکان، وردە مەبەستەکان، دەبنە ھۆى پرژو بلأوکردنى خەلک، وەك کوردەوارىيى خۇمان دەلىن: (کەس بە رپەى کەس ناپىوئى و،

كەس لە مەری كەس ناخێوی)، (هەر كەسە بە شیویك دا دەروا)، هەر كەسە مەبەستێكى هەیە، دەبێت هەموویان یەك مەبەستیان هەبێ، ئنجا ئەو یەك مەبەستەى لە بەرژەوهەندى هەموویان دایە، دەبێتە كۆكەرەوهى هەموویان و دەبێتە هۆى پێكهوه جۆشانیان، بەلام مەبەستە بەشییهكان و ئامانجە شەخصى و بچووكةكان، دەبنە هۆى پرژو بلاوکردنیان.

لێره‌دا هەرچەنده خوا ﷻ باسى جووله‌كه‌كان و مونا‌فقه‌كان ده‌كات، به‌لام بێگومان ئەوه هۆشداریی‌دانه بە مسوڵمانانىش و، دەبێ پەند و دەرس لەوان وەرگیرن، وەك وان ئەو کارانە نەكەن، ئەگەر نا وەك وانیشیان بەسەر دێ، ئەوه‌ش واقعی تال و سه‌ختی ئیستای مسوڵمانانە بە گشتی.

مەسەلە ی دووهم:

هێنانەوێ دوو وێنە بۆ حاڵی جوولەکە و موناڤیقه‌کان:

وێنە ی یەكەم: کۆمەڵیک کە لە ماوێه‌کی نیزیکی لە پۆژگاری وان، سزای هەلۆیستی خراپی خۆیانیان چێژت و دەبوایه‌ پەندیان لێوهر بگرن.

وێنە ی دووهم: شەیتان کە بە مڕۆفی گوت: کافر به، دواییش پێیگوت: حاشات لێدەکەم، چونکە من لە پەروەردگار دەترسیم، ئیدی سەرەنجامیان ناگری دۆزەخ بوو، ئەوێش سزای سته‌مکارانه:

خوێنه‌رموێ: ﴿كَمْثِلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالٍ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٥)
 كَمْثِلِ الشَّجَلَيْنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْشَفْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِيبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە نۆ برگەدا:

١- ﴿كَمْثِلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ (وێنەیان) وەك وێنە ئه‌وانه‌یه‌ كە به‌ نیزیکی
 له‌ پێش وان دابوون، مانایه‌كه‌ی ئاوايه‌: (مَثَلِ الْيَهُودِ وَالْمُنَافِقِينَ، كَمْثِلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 قَرِيبًا)، به‌لام له‌بەر ئەوێ ئەمە دەزانرێ، چونکە باس باسی موناڤیقه‌كانه، كە به‌لێنی
 درۆیان به‌ جوولەكه‌كاندا، بۆیه‌ به‌ پێویست نه‌زانراوه‌ ناویان به‌یترێ.

دەگونجێ مەبه‌ست پێی هاوبه‌ش بۆ خوا دانەرەكانی مەككە بێ، كە له‌
 جەنگی به‌دردا تێكشكان و، پرووی دواندن به‌ گشتیی له‌ خاوه‌ن كتیبه‌كان و
 تێكڕای دۆژمنانی ئیسلام بێ، دەشگونجێ مەبه‌ست پێی هۆزی (بنو قینقاع) ی
 جوولەكه‌ بێ و، پرووی دواندن له‌ (بَنُو النَّضِيرِ) بێ.

به‌لام جێی سەرسوڕمان ئەوێه، كە هه‌ندێ له‌ توێژه‌ره‌وان گوتووین: ﴿كَمْثِلِ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾، مەبه‌ست پێی (بَنُو النَّضِيرِ) ه! به‌لام ئەمە هەر ناگونجێ،

چونکه به سه رهاته كه به پلهی یه كه م به سه رهاتی (بَنُو النُّضِر) ه، هه لبه ته له پیش ته وانیشدا هی (بنو قینقاع).

كهواته: ده بی وینه بو هتزاوه كه خودی (بَنُو النُّضِر) بن و، وینه پی هتزاوه كه ش جگه له ته وان بی، نجا وینه پیهتزاوه كه، چ كافره كانی مه ككه بن، یا خود هوزی (بنو قینقاع)، له بهر نه وهی له پیش (بَنُو النُّضِر) دا، ته وانیش تووشی نهو نسكوو سه ره نجامه خراپه بوون، به هووی خیا نه تیا نه وه.

(۲) - ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ سه ره نجامی خراپی کاری خو یانیان چیژت، پیشتیش گوتمان ده گوتری: (كَلَّا وَبِيلٌ، وَطَعَامٌ وَبِيلٌ)، له وه ریکی سه ره نجام خراپ و، خواردنیکی سه ره نجام و تا كام خراپ، (الْوَبَالُ: وَخَامَةُ الْمَرْعَى)، (وبال) له وه رگایه كه له وه ری لیبخوری، به لأم سه ره نجامه كهی خراپ بی، ههروه ها (الْوَبَالُ: الْعَاقِبَةُ السُّوَّةُ)، (وبال) بریتیه له سه ره نجامی خراپ، كهواته: ته وانی پیش وان، كه لییان نزیک بوون له رووی كاته وه، سه ره نجامی کاری خراپی خو یانیان چیژت.

(۳) - ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له رۆژی دوا ییشدا نازارو سزایه کی به ئیشیان بو ههیه.

لیره دا كه خوا ﷻ وشه ی (وَبَال) ی به كار هتزاوه، - كه له چه ند شوینیکی دیکه ش له قورئانی به پیژدا هاتوه - لیره دا: (سُبُّهُوا فِي إِفْدَامِهِمْ عَلَى حَرْبِ الْمُسْلِمِينَ، بِإِبِلٍ تَرَامَتْ عَلَى مَرْعَى، وَبِئِلٍ فَأَهْلَكَتْ)، له وه دا كه له دژی مسو لمانان، كه ین و به ینیان كردوه له گه ل ته هلی كوفرداو پیلانیان گپزاوه، (غه درو خیا نه ت و په یمان شكینیان كردوه)، چو یئران به ره وه حوشت ریکه وه، كه روو ده كاته له وه رگایه کی خراپ، كه له وه رگایه كه په وه كه كهی خراپه بو خواردن و، سه ره نجام ده بیته هووی فهوتانی.

واته: ته وانه ش کار یکی خراپیان كرد، كه دزایه تی مسو لمانانیان كردو، په یمانیان له گه ل شكاندن، سه ره نجام به دهر دی ته و ناژه لانه چوون، كه له وه ریکی خراپ ده خوات و لی تی تووشی زیان ده بی.

که دهفه رموی: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾، (أمر) لیره دا به مانای حال (شأن) دی، مه به ست پیئی نهو حاله ته موخه ننه ته یانه، که به رجه سته بوو له په یمان شکاندن و، هه وئلدان بو زیانگه یاندن به پیغه مبه ر ﷻ و، په نهانکوژکردنی داو، که یین و به یین بوون له گه ل کافره کاننی قوره یشدا.

۴- ﴿كَذَّبَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ﴾، وینه ی دهغه ل و مونافیه کان، وهک وینه ی شهیتانه، کاتیک به مروقی گوت: کافر به!

لیره دا مونافیه کان چوئندراون به شهیتانه وهو، جووله که کانیش چوئندراون به مروقیکه وه، که به قسه ی شهیتان کافر ده بی، وهک چوئن شهیتان به مروقی ده لی: کافر به! دوایش پشتی به رده داو حاشای لی ده کات، مونافیه کانیش به جووله که کانیان گوت: به رهه لستی بکه ن و خوږاگر بن، به لام دوایی له ته نگانه دا به که لکیان نه هاتن، که واته: لیره دا شهیتان ده بیته ویتوینراو (مُسَبُّهُ په) بو مونافیه کان و، مروقه که ش که کافر ده بی، ده بیته ویتوینراو (مُسَبُّهُ په) ی جووله که کان.

۵- ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾، کاتیک نهو مروقه بیروا بوو.

ئنجاج مه به ست پیئی مروق بئ به گشتیی، وهک باسما ن کرد، یاخود مروقیکی تابیه ت بئ، که نهو راهیه بووه و ناوی: (بَرِصِيصًا) بووه^(۱)، ئنجاج مه به ست

(۱) جگه له (الإستيعاب في بيان الأسباب)، و (الطبري) که باسما ن کرد به ژماره (۳۳۹۹۴) به سه رهاته که یان هیناوه، به لکو (الطبري) چوار به سه رهاتی (بَرِصِيصًا) ی هینان، به کیکیان به ژماره (۳۳۹۹۴)، یه کیان به ژماره (۳۳۹۹۵)، نهوی دیکه یان به ژماره (۳۳۹۹۶)، نهوی دیکه ش به ژماره (۳۳۹۹۷)، که هه ندیکیان زور درین، هه روه ها (القرطبي) ش له ته فسیره که ی خوئی (الجامع لأحكام القرآن) دا به ژماره (۵۸۹۸) هه مان به سه رهاتی نهو راهیه ی هیناوه، به زوری به سه رهاته که له علی کوری ته بوو تالییه وه (خوا لئی رازی بئ) ده گپ نهوه، هه ندیکیشیان له جگه له نهوه وه ده یینن و زوریان ده لئین: ناوی (بَرِصِيصًا) بووه.

ئەو بئى بەتايىهەت، چ مەبەست مەرۆف بئى بە گشتىيى، ھەر كەسئ بە قسەي شەيتان بكت، بئگومان شەيتان دوايى حاشاي لئ دەكات و، يەخەي لەبەر دادەپئ و دوور يئ لئ دەكات، بئگومان دواي ئەوہي كلاوي لەسەرنا، ئنجا پئى رادەبوئري، چونكە كاري شەيتان ھەر ئەوہيە.

﴿كَئِلَّ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ﴾، واتە: وئەي ئەوان (مونافىقەكان) وەك وئەي شەيتانە، كاتىك بە مەرۆفئ گوت: بئپروا بە، مونافىقەكانىش بە جوولەكەكانيان گوت: خوراگربن لەسەر دژايەتيي كردنى پئىغەمبەر ﷺ و مسولمانان، ئيمە پشتتان دەگريئ، ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾، كاتىك مەرۆفەكە بئپروا بوو، ئنجا (بَرِيضًا)، يان ھەر مەرۆفئەكە بە گشتىيى، ھەرودەها كاتىك جوولەكەكانىش لەسەر دژايەتيي كردنى ئيسلام و مسولمانان بەردەوام بوون، دواي ئەوہي شەيتان تووشى چۆرتمى كردن، مونافىقەكانىش جوولەكەكانيان تووشى چۆرتم كرد.

(٦) - ﴿قَالَ إِنِّي بِرِيءٌ مُنْكَ﴾، شەيتان بەو مەرۆفەي گوت: من لئيت بەرييم، لئيت دوورم، وەك چۆن خوئندراوئەتەوہ: ﴿إِنِّي بِرِيءٌ مُنْكَ﴾، خوئندراوئەتەوہ: (إِنِّي بِرِيءٌ مُنْكَ)، من لئيت دوورم و، حاشات لئ دەكەم و، ھىچ پەيوەندييەكم بە تۆوہ نيە.

(٧) - ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، بە دلتيايى من لە خواي پەرودەگاري جىھانيان دەترسئم، واتە: بە ھۆي ترسم لە خواي پەرودەگاري جىھانيانئەوہ، ھاوکاریيت ناکەم، ئيدي چۆن گرفتى خوت چارەسەر دەكەي، چارەسەري بکە!

(٨) - ﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئيدي سەرەنجاميان ئەوہ بوو كە لە دۆزەخ دا ھەردووکیان بە ھەمیشەي ھەرماو بوون، ئمە خوئندراوئەتەوہ: (فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا)، واتە: دوو سەرەنجامەكانيان

(٩) - ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوہش سزاي ستەمكارانە.

ھەسەنى بەصرايى (پەحمەتى خواي لئ بئى)، (عَاقِبَتُهُمَا)ي خوئندۆتەوہ بە: (عَاقِبَتُهُمَا)، كە ئەو كاتە (عَاقِبَة) دەبئتە ناوي (خبر)ي (گان)، بەلام ئەگەر ﴿فَكَانَ

عَقِبْتَهُمَا ﴿٥٣٧﴾ بى، ئەو كاتە (عاقبە) دەبىتە گوزارەى (كان) و، ﴿أَنْتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دەبىتە ناوى (كان) و لە شوئىنى ڕەفەع دادەنرى.

خو ﴿٥٣٧﴾ ئەو دوو وئەيهەى هئناونەوه، بۆ هەلۆیستی موناڤىق و دەغەلەكان لەگەڵ جوولەكەكاندا، بە تايبەت (بَنُو النَّضِير)و، پيش ئەوانيش (بنو قينقاع)، چونكە موناڤىقەكان هەم هۆزى (بنو قينقاع)يشيان تير كرد لە دژى پيغەمبەر ﴿٥٣٨﴾ و هانياندا، كهين و بهينيان لەگەڵيان هەبوو، بەلئنيان پيڤدەدان كه پشتتان دەگرين، ئنجا وهك لە پەندى كورديدا هاتوه: (سەگ بە تەماى كلكى ئيسكان دەكرۆژى)، ئەو جوولەكانەش بەتەماى ئەو موناڤىقانه تيكەوتبوون و ڕەنگە تەماحى ئەوهشيان بووبى، كافرهكانى مەككەش بەهانيانەوه بىن، بەلام نە ئەوان هاتن، نە ئەوان هاتن، خۆيان مانەوهو ئەو خيانەتەى كردبوويانە بەرانبەر ئيسلام و مسولمانان!

کورتە باسیک: راستکردنەوهی بیرکردنەوهیەکی هەلە ی بەشیکی لە مسوڵمانان:

پێغەمبەری خوا ﷺ، هەرچەندە سەراپا ڕەحم و بەزەیی و لێبوردەیی بوو، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ لێزان و کارامە بوو، شتی لە شوێنی خۆیدا کردو، لە کاتیکیدا پێویست بوو بێ زەر بوو، پێویست بوو بێ نەرم بێ، نەرم بوو، پێغەمبەر ﷺ شەرەزو بوو، بە پێی وەحیی خوا بەرپۆوەچوو، نە نەرمەو بوو، لە هەندێ حالاندا کە توندیی پێویست بێ، نە توندەو بوو، لە هەموو حالاندا، هەرچەندە نەرمەویش پێویست بووبێ، بەلکو شەرەزو بوو، شەرەو چۆنی گوتبێ، وای کردو.

وەک چۆن خوا ﷻ پێی دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٧) ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ واتە: تۆمان نەناردو، مەگەر بەزەیی خۆایی بۆ هەموو جیهانیان، هەر ئەو خواوەش پێی دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (٧٢) ﴿التَّوْبَةِ﴾، لە سوورەتی (التحریم) ییش دا هاتو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (١) ﴿﴾، لە دوو شوێنان خوا بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ئەو پێغەمبەر! لە دژی کافرەکان و دەغەلەکان تێیکۆشەو زەر بە لەسەریان.

هەر وەها خوا ﷻ لە سوورەتی (التوبة) دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (١٣٢) ﴿﴾، واتە: ئەو ئێوانە ی بڕواتان هێناو! بجەنگن لە دژی ئەو بێبڕوایانە ی لێتانەو، نزیکن، (واتە: کە شەرطان پێدەفرۆشن و لێتانەو نزیکن لە ڕووی جوگرافیەو) و، با زەربیتان پێو، شک ببەن و، بزەنن خوا لەگەڵ پارێزکاران دایە.

کەواتە: پارێزکاران ئێوانەن کە لە بەرانبەر دوژمنانیان دا زەرن، ئەمە بۆیە زیاتر جەختی لەسەر دەکەمەو، چونکە بەدaxeو هەندیک لە مسوڵمانان بەگشتی،

ھەم رەھتە تەسەۋۋۇف، تەسەۋۋۇفكە پابەند نىيە بە قورئان و سۈننەتەۋە، ھەم رەھتە جۈرئەك لە مەشرەپ سەلەفى، گوتۇۋىيەنە دەلئىن: دەبى لە قسەى ھۆكۈمرانان دەرەنەچى و، ھەمىشە لە خزمەتئاندا بى و، دەبى موۋى نەپسىنى و، مېشئ لە ئاۋ ناكەى و، مېشۋولە لە خۇ دەرەنەكەى، چونكە خوا ئاۋا لئىت پازى دەبى! ھەرۋەھا زۆرئەك لە مەسۇلمانانى عەۋام بە گشتى، وا دەزانن مەسۇلمان دەبى بالئەدى بى پەرۋ بال بى و، ئېچىرئەكى توۋك نەرم و بى دېرەك بى و، ھەمىشە دەستەمۇۋ بى زەرۋ سەلامەت بى و، بەرگىرى لە خۇى نەكات!!

بەلەم كە تەماشى سىرەۋ ژىانى پىغەمبەر ﷺ دەكەين و، تەماشى پىغەمبەرەكانى خۋاى بەرز دەكەين، بۇ پىغەمبەرەكەى ﷺ پىى دەفەرەمۇى: ئەى پىغەمبەر! لە دژى كافىرو موناڧىقەكان تىيىكۆشەۋ زېر بە لەسەريان، ھەرۋەھا بە مەسۇلمانان دەفەرەمۇى: ﴿وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة، ۱۳۲) با دوژمەنئان زېرىتەن پىۋە بىنن، بىزانن خوا لەگەل پارتىزكاران دابە، واتە: كاتىك دەبنە پارتىزكار، كە لە جەنگ و رۋوبەروو بوۋنەۋەدا زېر بىن، لەگەل دوژمەن و ناھەزەنئاندا، نەك ھەمىشە توۋك نەرم و فەقىرۋكە بىن، نىنۋەكەن نەبى خۇتەنى پى بخورىنن و، مېشەن پى لە خۇتەن دەرەنەكەى، باباى وا پارتىزكار نىيە، لە راستىيدا ئەۋە (مۇستەسلىم) ۋە (مۇسلىم) نىيە، ئەۋە بۇ دوژمەن خۇى بەدەستەۋە داۋە، بەلەم كەسەكەىكە بى بۇ خوا، خوا چى پىدەفەرەمۇى ۋادەكات.

خوا دەفەرەمۇى: مەسۇلمانىنە! با لە بوۋارى ھەلسۈكەۋتەدا، ھىچ كەس لە ئىۋە باشتە نەبى، بەلەم با لە بوۋارى رۋوبەروو بوۋنەۋە بەرەنگار بوۋنەۋەش دا، ھىچ كە لە ئىۋە ئازاتە نەبى، مەسۇلمانان دەبى لە بوۋارى رۋوبەروو بوۋنەۋەدا شىرى چەنگ بە خۇىن بى، دوژمەننى سامى لى بىكەن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۇى: ﴿تُصْرَتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةً شُهُرًا﴾ (أخرجه البخاري: ۳۲۸، ومسلم: ۵۲۱، والنسائي: ۴۳۲، وأبو عوانة: ۱۱۷۳، وابن حبان: ۶۳۹۸)، واتە: ماۋەى مانگە رېئەك، بە ھۇى ئەۋەۋە كە ترس و سامم خراۋەتەۋە دلى دوژمەنئانەۋە، سەرخراۋم، پىغەمبەرى خوا ﷺ ئاۋا بوۋەۋە، خۋاى كاربەجىش ئاۋا دەفەرەمۇى و، ئىسلامىش بۇ خۇى ئاۋايە.

ئیدی کەسێک کە پەواج بەو دەدات: مسوڵمان دەبێ فەقیرو دەستەمۆ بێ و، نابێ توخنی ئاسنەوالە بکەوێ و، مسوڵمان نابێ هەرگیز نینۆکی هەبێ و، نابێ مێشێ لە ئاو بکات و، مسوڵمان ئەو کەسە یە هەمیشە لە بەرانبەر ناحەزانی دا سەرکەز بکات و، نابێ لە قسە ی حوکمرانەکانی دەرچێت، ئەگەر عیبادو بیلادیشیان دەست بەسەردا گرتبێ و، ئەگەر خەڵکیش بە کۆیلە ی خۆیان و مائ و مندالیان بزائن، وەک حاکمەکانی دەولەتانی کەنداو، ئەو ولاتانە ی دیکە ی مسوڵماننشین، کە حوکمی میراتی و بنەمالە یان لێیە، کە حوکمی میراتی و بنەمالە یی پێک دژی تەوحیدە، چونکە خوا ﷻ خەڵکی دروستکردووە، بەندە ی خوا بن، نەک کۆیلە و خزمەتکاری هیچ مالتیک و، هیچ کەسێک و، هیچ عەشیرەتیک و، هیچ حزبیک بن، ئنجا ئەوانە ی پەواج بەو جوړە بیروکانە دەدەن، دەبێ بزائن کە لادانیکی بیروزیان کردووە لە ئیسلام، جەوھەری ئیسلام ئەو یە کە خەڵک بەندە ی خوا بێ و، پێکەوێ تەبا بێ، لەسەر بناغە ی دادگەری، لەسەر بناغە ی بەندە ی خوا بوون، نەک لەسەر بناغە ی هەندیکیان بنە گەورە و خۆیان فەرز بکەن بەسەر هەندیکیان داو، بۆ: بنەمالە کەم حوکمی بە میرات بۆ بەجێماو!

خۆ خەڵک مەرو مائ نیە بە میرات بگیرێ، خەڵک خوا ﷻ دروستکردووە، خوا مەروقی لەسەر زەوی داناو، کە جێنشینی خوا بێ، نەک خزمەتکارو کۆیلە ی ئەم و ئەو بێ، واتە: هەموو ئەوانە ی بە ناوی دینەو پەواج بەو جوړە بیروکانە دەدەن، وەک گوتم چ مەشرەب صوفی بن، مەشرەب سەلەفی بن، چ مەشرەب هەر چییەک بن، دەبێ بزائری کە ئەو جوړیکە لە لادان، لەو راستە پێیە خوا بە پێغەمبەری خاتەمدا ﷺ ناردوو یەتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

✧ دەرسی سۆیەم ✧

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەشت ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحشر): (۱۸ - ۲۴)، پېك دى، كە سى بابەتى گەورەو گرنگيان گرتوونە خويان:

يەكەم: فەرمانكردنى خوا ﷻ بە پرواداران، كە پارىز لە خوا بگەن و، لەسەر بناغەى پارىزكارىي مامەلە لەگەل خوى بەرزو مەزن دا بگەن و، سەرنج بدەن چىيان بۆ سبەينى (قيامەت) نامادە كردهو، وەك ئەوانە نەبن، كە خويان لە بيرچوو و، خوى پەروەردگارىش وای ليكردن خويانيان لە بير بچن.

دوايى خوا ﷻ رايگەياندووە كە هاوئلانى ئاگرو، هاوئلانى بەھەشت يەكسان نين، چونكە هاوئلانى بەھەشت بە مراد گەشتوو و سەرفرازن، ئەمە لە ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۰)دا خراوہتەپوو.

دووہەم: كە لە ئايەتى ژمارە (۲۱) خراوہتە پوو، باسى مەزنى و پايە بەرزىي قورئان، كە ئەگەر خوا دايبەزاندبايە سەر چىايەك، ملكەچ و زەبوون و پارچە پارچە دەبوو، لەبەر سام و ھەيبەتى خوا ﷻ.

سەيئەم: كە لە ئايەتەكانى: (۲۲ - ۲۴)، لە سى ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحشر)دا خراوہتە پوو، وەسفكردنى خوا ﷻ بە بىست (۲۰) لە سيفەتە بەرزو بى وئەكانى و، جەختكردەنوە لە سەر تەنيايى خوا لە پەرسترايىداو، پاكىي و بىخەوشىي دەربرىنى ئاسمانەكان بۆ خواو، تايبەت بوونى ناوہ ھەرە چاكەكان و، سيفەتە ھەرە بەرزو پەسەندەكان بە خوى بەرزو بى وئەوہ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

﴿۱۱﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿۱۰﴾ لَوْ أَنزَلْنَا
هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خُدُوعًا مُّتَصِدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴿۱۱﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلَمَلِكُ الْقُدُّوسُ أَلَسَّلَمُ أَلْمُؤْمِنُ
أَلْمُهَيِّمُ أَلْعَزِيزُ أَلْجَبَّارُ أَلْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۳﴾ هُوَ اللَّهُ
أَلْخَلَّاقُ أَلْبَارِئُ أَلْمُصَوِّرُ لَهُ أَلْأَسْمَاءُ أَلْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ فِى السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَهُوَ أَلْعَزِيزُ
أَلْحَكِيمُ ﴿۱۴﴾

مانای دهقوا دهقی نایه تهاکان

{نهی تهوانه‌ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکه‌ن و، با هه‌ر که‌سه سه‌رنج
بدات چی بو سه‌بینی (قیامه‌ت) پیتخشسته، پاریز له خوا بکه‌ن، به‌ دلنایای
خوا شاره‌زای ته‌ویه که ده‌یکه‌ن ﴿۱۸﴾ وه‌ک ته‌وانه‌ش مه‌بن که‌ خویان له‌ بیر
کرد، ته‌ویش خویانی له‌ بیر بردنه‌وه، نا ته‌وانه‌ن لاپی‌یووان ﴿۱۹﴾ هاوه‌لانی ناگر (ی
دوزه‌خ) و هاوه‌لانی به‌هه‌شت یه‌کسان نین، هاوه‌لانی به‌هه‌شت هه‌ر خویان
سه‌رفازن ﴿۲۰﴾ ته‌گه‌ر ته‌م قورئانه‌مان دابه‌زاندبایه‌ سه‌ر چپایه‌ک، له‌ ترس و سامی
خوا، به‌ ملکه‌چی و زه‌بوونی و شه‌ق و په‌ق بووی ده‌تبینی، ته‌و وینانه‌ش بو
خه‌لکی دینینه‌وه، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه ﴿۲۱﴾ ته‌و (خوا) که‌سیکه‌ جگه‌ له‌و هیچ
په‌رستراویک نیه، زانای په‌نه‌ان و ناشکرایه، ته‌و به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه ﴿۲۲﴾
ته‌و (خوا) که‌سیکه‌ جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، حوکمران (هه‌موو شت
به‌ده‌ست) و بیخه‌وش و، (سه‌رچاوه‌ی) ناشتی و دلنیاکه‌ر (ی به‌نده‌کان) و چاودێرو
زآل و ملیکه‌چکه‌رو، ته‌وپه‌ری گه‌وره‌و خو به‌ گه‌وره‌گره (له‌ هه‌ر شتیکی
ناشایست)، خوا پاک و دووره‌ له‌وه‌ی (هاوبه‌ش دانه‌ران) ده‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی

﴿۳۳﴾ ئەو خوای بەدیھێنەری پەیدا کەری و ینەکیشە، ناوہ هەرە چاکەکانی هەن، هەرچی لە تاسمانەکان و زەویدایە، پاکیی و بێخەوشیی وی دەردەبێژی، ئەو زالی کاربە جێیە ﴿۳۴﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(لَعَدَ): (الْعَدَ: الْيَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (عَدَ): بریتیه لەو پۆژەیی بە دوا ی ئەو پۆژەدا دی که تۆ تێیدا ی، بە دنیایای لێرەدا مەبەست لە (عَدَ) قیامەتە، واتە: ئەمڕۆ دنیایە، سبەینێ قیامەتە، ئنجا چ قیامەتی گەورە، که ژایانی دنیا زۆر زوو تێپەرەو قیامەتی بە دوا دی، چ قیامەتی گچکە که وەک گوتراو: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واتە: هەر کەسێک مرد، قیامەتی ئەو هاتووە.

(الْفَائِزُونَ): (كَوَى (فَائِزَه، ئەویش لە (فَوْز) هەو هاتووە، (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه لە دەستەبەرکردنی چاکەو بەرزەو هەندیی لە گەڵ سەلامەتی و بێ بەلاییدا، کەواتە: (فَائِزُونَ) بە ئامانج گەشتووان و، بە مراد گەشتووان.

(خَشَعًا): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خَاشِع): ناوی بکەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) هەو لە (خُشُوع) هەو هاتووە که چاوگە، (خُشُوع) بریتیه لە ملکه چیی، بە زۆری (خُشُوع) بۆ شوێنەواریک بە کاردی، که لە سەر ئەندامەکان دەردەکەوێ، لە سەر پوآلتی مڕۆف، بە لām (ضَّرَاعَةُ) کڕووزانەو، بە زۆری بۆ ئەو بە کاردە هێنری، که لە دڵدا پەیدا دەبێ، مڕۆف کڕووزانەو دی لە دڵ و دەروونیدا هەیه، بە لām ملکه چیی و زەبوونی لە پوآلتیدا دەردەکەوێ، کەواتە: خوا دەفەر موی: ئەگەر ئەم قورئانمان دابەزاند بایە سەر چیا یەک، تۆ بە ملکه چیی و بە زەبوونی دەتبینی.

(مُصَدَّعًا): شەق و پەق بوو، (الصَّدْعُ: الشَّقُّ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ، كَالزُّجَاجِ وَالْحَدِيدِ وَنَحْوِهِمَا)، (صَدْعٌ): بریتیه له له تَبوون و شکانی تهنه رهقه کان، وهک شووشه و ئاسن و وینهی ئەوان، واتە: هەر شتێک کاتیکی لەت دەبێ، دەنگی بێ، دەنگە کە ی پێی دەگوترێ: (صَدْعٌ)، بۆیه خوا ﷻ وشە ی (صَدْع) ی بۆ چیا بەکارهێناوه، (مُتَصَدَّعًا) واتە: شەق و پەق بوو، لەت بوونیکی کە دەنگی لێوه بێ.

(الْغَيْبِ): (مُضَدَّرٌ غَائِبٍ)، (غَيْبٌ) چاوگی (غَائِبٌ) ه، (غَائِبٌ) ناوی بکەر (إِسْمٌ فَاعِلٌ) ه، ئەویش بریتیه له وهی ناکه وێته جوغزی ههسته کانه وه، واتە: نابه ره هه ست، په نهان.

(وَالشَّهَادَةِ): (الْمُشَاهَدَةُ: مَا يَتَقَعُ تَحْتَ الْحَوَاسِ)، بینراو، یاخود ئەوهی ده که وێته بهر پکینی پێنج ههسته کان، ههروهها به مانای ئاشکراش دێ، (غَيْبٌ) به مانای په نهان دێ، (شَهَادَةُ) یاخود (مُشَاهَدَةُ) به مانای ئاماده دێ، ههروهک (غَيْبٌ) ییش به مانای ئاماده و شیردراوه دێ.

(الْمَلِكُ): (الْمَلِكُ: التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، وَذَلِكَ يَخْتَصُّ بِسِيَاسَةِ النَّاطِقِينَ)، (مَلِكٌ): تهسه پر و فکردن و دهستوهردان به فرمان پیکردن و پێ لێگرتن له خه لک و کۆمه لگادا، ئەوهش تاییه ته به سه ره پر شتی بیکردنی گۆیا یان، ئەوانه ی خاوه نی قسه ن، مرووف و جندو فریشته کانیش به هه مان شیوه خاوه نی قسه ن، تیمه ی خه لکی سه ر زه وی، ئەوهی ده یزانی ن فریشته و مرووف و جندن، (مَلِكٌ) یانی: حوکمرانی و بالاده ستی و سه ره پر شتیاری، (مَلِكٌ) ییش که سی که که حوکمران و بالا ده سته و، سه ره پر شتیاره و، هه مه کاره و هه موو شت به ده سته .

(الْقُدُّوسُ): (التَّقْدِيسُ: التَّطَهُّيرُ الْإِلَهِيُّ)، (تَقْدِيسٌ) بریتیه له پاککردنه وهی خوا یی ﷻ، که واته: (قُدُّوسٌ) واته: (الطَّاهِرُ) یان (الْمُنَزَّهٌ)، ئەوهی پاکه و بێ هه له و عه ییه .

(السَّلَامُ): (مَصْدَرُ السَّلَامِ أَي: ذُو السَّلَامَةِ) وشهی (سَلَامٌ) یش دیاره چاوگه، واته: خاوهن سه لام، سه لامیش به مانای سه لامه تی، واته: بئ به لایی و بيمزه پره تی، بئ که م و کوپی، (سَالِمُ الْخَلْقِ مِنَ الظُّلْمِ) (سَلَامٌ) به مانای شهوش دئ، که دروستکراوه کانی سه لامه ت کردوون، له وهی سته میان لئ بکات، دروستکراوه کانی خوا وایکرده، سته میان نه به ته سه ره له لایه ن ویه وه، ههروه ها (سَلَامٌ) به مانای سه لامه ت و دوور له که م و کوپی، ههروه ها (سَلَامٌ) به مانای (مُسَلَمٌ) یش هاتوه، واته: سلاوکه ر، یاخود ناشتی و سه لامه تی دابینکه ر بؤ دروستکراوه کانی.

(الْمُؤْمِنُ): یه کیکه له ناوه کانی خوا، (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْنٌ): بریتیه له ئوقره گرتنی نه فس و، لاچوونی ترس و بيم، (مُؤْمِنٌ) واته: دابینکه ری ئوقره یی و هیمنی و نارامی و بئ ترسی.

(الْمُهَيِّمُ): (الرَّقِيبُ، الْحَفِیْظُ) (مُهَيِّمٌ) به مانای چاودیرو پاریزه ر دئ، ده گوتری: (هَيِّمَنَ عَلَيْهِ: رَاقَبَهُ، قَامَ عَلَيْهِ)، چاودیری کرد، به سه ری راگه یش ت، (الْقَائِمُ عَلَى خَلْقِهِ بِأَعْمَالِهِمْ وَأَرْزَاقِهِمْ) تهو زاته ی سه ره پهرشتیاری دروستکراوه کانی ده کات، ئاگای له کرده وه کانیان و بژیوو پیداو یستیه کانیشیانه.

(الْجَبَّارُ): (الْقَاهِرُ) به مانای ملپیکه چکه ر، (الْمُكْرِهَ غَيْرُهُ عَلَى أَنْفَعَالٍ فَعْلِهِ)، (جَبَّارٌ) واته: که سیکه جگه له خوئی و لئ ده کات، تهو فه رمانه ی پئی ده کات، جیه جئی بکات، ههروه ها (جَبَّارٌ) به مانای (مُصْلِحٌ) یش دئ، واته: چاککه ر، ده گوتری: (جَبَرَ الْكَسْرَ أَي: أَصْلَحَهُ)، شتیک که شکا بئ، هه لبیه سترتیه وه و چاک بکری، پئی ده گوتری: (جَبْرَةٌ) واته: شکاوییه که ی هه لبیه سته وه و، چاک کردده وه.

(الْمُتَكَبِّرُ): (الشَّدِيدُ الْكِبَرِيَاءُ أَي: الْعَظَمَةُ)، تهو زاته ی گه وره یی و مه زنییه که ی تهوپه ریه تی، ههروه ها (مُتَكَبِّرٌ): زاتیکه خوئی به به رز گرتوه له وه ی ملکه چ بئ، بؤ جگه له خوئی، بؤ خوا ^{عَلَى} جگه له خوئی، هه موویان دروستکراوه کانی، تهو سیفه ته نهیا شایسته ی خوایه، واته: خو به گه وره زانین، به س خوا

که وره‌یه و گوره‌یهی ره‌ها ته‌نیا هی خوایه، به‌س خواش **خَوَى** له‌وه به‌به‌رز ده‌گری، که ملکه‌چ بی بۆ جگه له‌ خَوَى، چونکه جگه له‌ خَوَى هه‌موویان دروست‌کراوه‌کانی.

(**الْخَلْقُ**): (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ)، (خَلَقَ): بریتیه له‌ نه‌ندازه‌گیرییه‌کی ریک و راست، به‌کارده‌هینری بۆ داهینانی شتیک، بی ته‌وه‌ی بنه‌مایه‌کی بووبی، بی ته‌وه‌ی له‌ هینانه دی نه‌و شته‌دا، تماشای شتیک دیکه کرابی، که‌واته: (خَلَقَ) به‌ مانای به‌دیهینان و داهینان دی، به‌لام مادام له‌گه‌ل (**الْبَارِئُ**) و (**الْمُصَوِّرُ**) دا هاتوه، (**الْخَلِئُ**) واته: نه‌ندازه‌گیریکار، بۆ ته‌وه‌ی نه‌و شته به‌هینته دی.

(**الْبَارِئُ**): په‌یدا‌که‌ری نه‌و شته‌ی نه‌ندازه‌گیری کراوه، ده‌گوتری: (بَرَأَ الْعُودَ)، که‌سیک داریک شتیک ته‌شوونکاری بکات و گری پیوه نه‌هیلئ، وای پیده‌گوتری، خواش (بَارِئ)ه، به‌و شیوه‌یه‌ی به‌ سیفته‌ی نه‌ندازه‌گیریان (خالق)ی خَوَى نه‌ندازه‌گیری کردوه، به‌ سیفته‌ی (بَارِئ) بوونشی ده‌یهینته دی.

(**الْمُصَوِّرُ**): وینه‌کیش، دیاریکردنی ره‌نگ و دیمه‌ن، (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي) له‌باره‌ی نه‌و سئ ناوه‌ی خوی په‌روه‌ردگاره‌وه: (الْخَالِقُ) و (الْبَارِئُ) و (الْمُصَوِّرُ)، قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات: (كُلُّ مَا يَخْرُجُ مِنَ الْعَدَمِ إِلَى الْوُجُودِ، يَقْتَضِرُ إِلَى تَقْدِيرٍ أَوَّلًا، وَإِلَى الْإِجَادِ عَلَى وَفْقِ التَّقْدِيرِ ثَانِيًا، وَإِلَى التَّصْوِيرِ بَعْدَ الْإِجَادِ ثَالِثًا).

واته: هه‌ر شتیک که له‌ نه‌بوونه‌وه ده‌هینته بوون، پیوستی به‌ سئ شان هه‌یه:

یه‌که‌م: نه‌ندازه‌گیری کردن، دووه‌م: په‌یدا‌کردن به‌پیی نه‌و نه‌ندازه‌گیرییه‌ی بو‌ی کراوه، سییه‌م: وینه‌کیشانی به‌پیی نه‌و په‌یدا‌کرانه‌ی په‌یدا ده‌کری، واته: (خَالِق) واته: نه‌ندازه‌گیریکار، (بَارِئ) واته: په‌یدا‌کار، (الْمُصَوِّر) واته: شیوه‌و دیمه‌ن و وینه‌ پیبه‌خسه‌ر.

(الْحُسَيْنُ): (مُؤْنِثُ الْأَحْسَنِ)، دەگوترێ: (هَذَا أَحْسَنُ الْأَشْيَاءِ، فَلَا نَ أَحْسَنُ النَّاسِ)،
واتە: ئەمە چاکترین شتە فلان کەس باشتەین کەسە، ئنجاً (الْحُسَيْنُ) واتە:
هەرەباش، کە دەچێتەو بە ناوێکی خوا، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، واتە: خوا
ناوێکی هەرە باشەکانی هەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

لە تەفسیری ئایەتەکانی ڕابردوودا باسمان کرد، کە ئەم سوورەتە موبارەتە،
زیاتر پەیوەستە بە بەسەرھاتی غەدرو پەیمان شکیینی ھەردوو ھۆزی جوولەکە
(بنو قینقاع و بنو النضیر) دەو، ئەو مونا فیقی و دلنەخۆشانەیی لە مەدینە، لە گەڵ
ئەواندا سەرۆکاریان ھەبوو و ھاوکارییان دەکردن، ئنجاً لە کۆتایی گیرانەوێ
ئەو بەسەرھاتەداو، لە کۆتایی باسکردنی ھەلوێستی مونا فیقی و دلنەخۆشەکاندا،
خوا ﷻ ڕوو دەکاتە ڕووداران و دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەو
ئەوانەیی ڕوواتان ھێناو! واتە: ڕوواتان ھێناو بە ھەموو ئەو شتانەیی پێویستە
ڕوایان پێ بێنن، ڕوواتان ھێناو بە خوا ﷻ، بەو شیوێیە قورئان دەفەر موی
ڕوای پێ بێنن، ڕوواتان ھێناو بە کتێبەکانی خوا، بە فریشتەکانی خوا، بە
پێغەمبەرانی خوا، بە ڕۆژی دوایی، بە نەخشەدانان و ئەندازەگیریکردنی خوا،
بە جێبەجێ کردنی خوا، واتە: (قَدَرٌ وَقَضَاءٌ)، ڕوواتان ھێناو بە ھەموو ئەو
شتانەیی، خوا بە پێغەمبەرەدا ناردوونی، کە دەبێ ڕوایان پێ بهێنێ.

ئەو ئەوانەیی ڕوواتان ھێناو! ﴿أَتَقُوا اللَّهَ﴾، پارێز لە خوا بکەن، واتە: لە گەڵ
خودا ﷻ لەسەر بناغەیی پارێزکاریی مامەلە بکەن، یا ھەلسوکەوتتان لە خزمەت
خوای پەرورەدگاردان بناغەکەیی بریتی بێ لە تەقوا، کە زۆرجاران باسمان کردووە
لەم ئایەتە موبارەتە کەشدا دوو جار مانای پێکراوە، (تەقوا) بریتیە لە لەخۆ

ورىا بوون، ھۆشيارى و بىدارىيەك، تۆۋاللى بىكات سەلامەت و پارىزراۋ بى، لەۋە كە خوا ﷻ لىت توۋرەۋ ناپازى بى، خواش ﷻ بە دوو شتان لە مرۆڭ ناپازى دەبى بە شىۋەيەكى گىشتى:

يەكەم: ئەو ئەركانەي پىۋىستى كر دوون، بىانچوئى.

دوۋەم: ئەو قەدەغانەي بۆ داناون، بىانشكىئى.

كەۋاتە: تەقۋا ۋەك زانايان گوتوۋيانە، كۆكەرەۋەي ھەموو سىفەتە باشەكانە (جامع خصال الخير كلاً)، تەقۋا پابەندىيە بە كۆى ئايىن و بەرنامەي خواي پەرۋەردگارەۋە: بە تىروانىن و بووناسىيەكەيەۋە، بە ئيمان و عەقىدەكەيەۋە، بە پەرىشتىش و دروشمەكانى خواپەرستىيەۋە، بە پەۋشەت و ئاكارە بەرزو پەسندەكانەۋە، چ پەيۋەندىيان بە بوارى تاككىيەۋە ھەبى، چ بە بوارى خىزانىيەۋە، چ بە بوارى كۆمەلەيەتتىيەۋە، ھەرۋەھا خۇپازاندنەۋە بە ئەدەب و پەۋشەت كۆمەلەيەتتىيەكان، ھەرۋەھا پابەندىيە بە شەرىعەتى خواي پەرۋەردگارەۋە، لە پۈۋى بەرپۈەبەردنى كۆمەلگاۋ سەرپەرشتىيەكرەدى و، سىياسەت و ھوكمپرانىي و، ئابۋورىي و ژيان و گوزەران و، پەيۋەندىيە سىياسىيەكان و، پەيۋەندىيە كۆمەلەيەتتىيەكان و، جەنگ و ئاشتىي و ... ھتەدەۋە.

كەۋاتە: كە خوا دەفەرەمۆى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئەي ئەۋانەي بىرواتان ھىناۋە! پارىز لە خوا بىكەن، ۋاتە: ئايىن و بەرنامەي خوا، چى پى فەرەمۈن ۋە رىيگرن و پىۋەي پابەندىن، چ پەيۋەندىيە بە تىروانىن و بووناسىيەۋە ھەبى:

أ- كە بزانى، تۆ چى؟ ئەم گەردوۋنە چىيە؟ لە كۆپۈە ھاتۋە؟ بۆ كۆى دەچى؟ تۆ بۆچى دروستكراۋى و، پىۋىستە چۆن بڑى و، بۆ كۆى دەچى؟ ژيانى دىنيا چىيە؟ پۈژى دۋايى چىيە؟.

ب- چ پەيۋەندىيە بە ئيمان و عەقىدەۋە ھەبى.

ج- چ په‌یوه‌ندی به‌ بواری خواپه‌رستی و په‌وشت و ئاكاره‌كان و هه‌لسوكه‌وته كۆمه‌لایه‌تییه‌كانه‌وه هه‌بێ.

د- چ په‌یوه‌ندی به‌ بواری هه‌لسوكه‌وته سیاسیه‌كان و.... هتده‌وه هه‌بێ.

تیمه‌ پێشتریش له‌ باره‌ی ته‌قواوه‌ زۆر شتمان باس‌كرده‌وه، به‌لام خوا ﷻ لێره‌دا دووجاران فهرمان به‌ ته‌قوا ده‌كات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بروتان هێناوه‌! پارێز له‌ خوا بکه‌ن، ﴿وَلتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، هه‌ر كه‌سه‌ با سه‌رنج بدو پامێنی، چی پێشخستوه‌ بۆ سه‌به‌ینی، كه‌ قیامه‌ته‌؟ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، خوا ﷻ دووباره‌ی ده‌كاتوه‌: پارێز له‌ خوا بکه‌ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، به‌ دنیایی خوا شاره‌زای ئه‌وه‌یه‌ ده‌یکه‌ن، خوا ﷻ په‌نه‌انبینه‌وه‌، په‌نه‌انزان، ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن خوا ﷻ زۆر شاره‌زایه‌تی، هه‌ر له‌ دڵ و ده‌روونتانه‌وه‌، چ هانده‌رو پالنه‌ریك هه‌یه‌ بۆ كرده‌وه‌كانتان، پاشان چۆنیه‌تی ئه‌نجامدانی كرده‌وه‌كان، چه‌نده‌ی به‌پێی شه‌رعه‌وه‌، چه‌نده‌ی لادانی تێدایه‌؟ چه‌نده‌ی بۆ خوایه‌وه‌، چه‌نده‌ی به‌شی نه‌فس و دنیاى تێدایه‌؟ خوا ئاگادارو شاره‌زای هه‌موویه‌تی.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، وه‌ك ئه‌وانه‌ش مه‌بن كه‌ خویان له‌ بیر چوو، خواش خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه‌، له‌ شوێنی دیکه‌دا، له‌ سووره‌تی (التوبه‌) دا خوا ده‌فرموی: ﴿سَأُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئه‌وان خۆیان له‌ بیرچوو، خواش له‌ بیرى چوون، به‌ دنیایی هه‌ر مونافقه‌كان ده‌رچووان، بێگومان له‌ بیرچوونی خواش ﷻ، واته‌: وازی لێهێنان و پشتگۆی خست و گرنگی پێ نه‌دان، ئه‌گه‌رنا خوا ﷻ ده‌فرموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾، مریم -٦٤-، واته‌: په‌روه‌ردگارت هه‌رگیز هیه‌چ شتیك فرامۆش ناکات و له‌بیری ناچێ، به‌لام وه‌ك چۆن كه‌سیك شتیکی له‌ بیر ده‌چێ و ئاگای لێ نامێنێ، خواش ﷻ ئه‌وانه‌ی پشتگۆی خست و ئیهمالی كردن وه‌ك له‌ بیرچوون، لێره‌ ده‌فرموی: ﴿فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه‌، ئینسان

وہختیک خۆی لہ بیر بچن، مانای وایہ ئاگای لہ خۆی نابن، چ شتیک خیرو بهرژوہندی تیدایہ بیکات و، چ شتیک زیان و زەرہری تیدایہ خۆی لہ بپاریژن، کاتیک مروّف لہ خوای پەرورەدگار دہپچرئ، خۆی لہ ون دہبن، مروّف کاتیک خوا لہ یاد دہکات، کاتیک خوا ناناسن، ئنجا ہەر یەکجاری نایناسن، وەک مولحیدەکان، یاخود نایناسن بہو واتایہی دہزانن خوا ہەيە، بہلام فەرمانبەری ناکات و وای مامەلہ لہ گەل دہکات کہ ہەر نہیناس و دان بہ بوونیدا نہہینن، لہ حالئ وادا، مروّف خۆی لہ ون دہبن، مروّف کاتیک واتا بو بوونی خۆی دہزانن، قەدر و قیمەتی خۆی دہزانن، کہ پەیوەست بن بہ خواوہ، وەختیک لہ خوا دادەبړئ، خۆی لہ ون دہبن، نازانن چییہ؟ نازانن لہ کوئوہ ہاتوہ؟ بوچی ہاتوہ؟ بو کوئ دہچن؟ خواوہنەکە ی کئیہ؟ وەختئ مروّف خواوہنی خۆی نہناسن، بہ دلنیا یی خووشی ناناسن.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن دەرچووان، لہ حوکمی زگماک دەرچوون، لہ حوکمی عەقل دەرچوون، لہ حوکمی شەرع دەرچوون، لیرەدا (فاسق) بہ مانای دەرچوونی یەکجارەکییە، واتە: ئەوانە یەکجارەکیی لہ حوکمی زگماک و، عەقل و لوژیک و، شەریعەتی خوا دەرچوون، وەک چۆن شەمەندەفەرێک کہ لەسەر سکہەکی لادەدا، کارەساتی لیدەکەوئتەوہ، یاخود ئۆتۆمۆبیلێک کہ لە جادە لادەدا، جاری وا ہەيە دہکەوئتە تەقلەو ہەپروون بہ ہەپروون دہبن، مروّفیش کہ لہ خوا دوور دہکەوئتەوہ، خوا دہفەرموئ: ئەوانەن لادەران.

﴿لَا يَسْأَلُ أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، ہاوہلانی ناگری دۆزەخ لہ گەل ہاوہلانی بہەشتدا یەکسان نین،

﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، ہاوہلانی بہەشت، بەس ئەوانە سەرفرازو بہ مراد گەشتوون، ئەوانە ی دیکە بئمرادو پەنجەرۆو دہستخەرۆن، ئەوانی

دیکه سهر به هه‌ش و بیبه‌شن، به‌لام هاوه‌لانی به‌هه‌شت هه‌ر ته‌وانن به‌مراد گه‌یشتوو، به‌ئامانج گه‌یشتوو، ته‌و حیکمه‌ته‌ی خوا ته‌وانی بو هیناوه‌ته‌دی، له‌ژیانی خویندا هیناویانه‌ته‌دی، که بریتیه له به‌ندایه‌تی کردن بو خواو، هه‌لگرتنی ته‌مانه‌تی خواو پاراستنی، جینشینایه‌تی کردنی خواو به‌پویه‌چوون و زیان گوزهراندنی تاکیی و، خیزانی و، کۆمه‌لایه‌تی به‌پیی به‌رنامه‌ی خوا، که سهره‌نجامیش مرووف له دنیاو به‌خته‌وهر ده‌بی و، له عه‌یداری و گونا‌هباری دوور ده‌بی، پیک و راست و چاک و پاک و ساغ ده‌بی، له‌گه‌ل خووی و له‌گه‌ل خواو له‌گه‌ل خه‌لکدا، له‌پوژی دوا‌یشدا ده‌بیته‌خواه‌نی به‌هه‌شت، یان ده‌بیته‌هاوه‌لی به‌هه‌شت، چونکه وشه‌ی (صاحب) که به (أصحاب) کو ده‌کرته‌وه، هه‌م به‌مانای خواهن دی، هه‌م به‌مانای هاوه‌لیش دی.

ته‌وه‌ش که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، هاوه‌لانی ئاگر، یاخود خواوه‌نانی ئاگرو، هاوه‌لان، یان خواوه‌نانی به‌هه‌شت، وه‌ک یه‌ک نین، شتیکی ئاشکرایه، به‌لام خوا ﷻ شته ئاشکرایه‌کانیشمان پی ده‌فه‌رموی، بو ته‌وه‌ی لیمان تیکنه‌چی و له‌بیرمان نه‌چی، ته‌مه‌ش زه‌مینه‌ خو‌شکه‌ره بو ته‌وه‌ی دوا‌یی ده‌یفه‌رموی: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِرُونَ﴾، خواوه‌نان یان هاوه‌لانی به‌هه‌شت، هه‌ر ته‌وانن سه‌رفرازن.

ئنجا که خوا ده‌فه‌رموی: خواوه‌نان یان هاوه‌لانی ئاگرو، خواوه‌نان یان هاوه‌لانی به‌هه‌شت، وه‌ک یه‌ک نین، تو ده‌بی بزانی مرووف به‌چی ده‌بیه‌هاوه‌ل و خواوه‌نی به‌هه‌شت؟ بێگومان به‌ئیمان و کرده‌وه‌ی باش، ته‌دی به‌چی مرووف ده‌بیته‌خواوه‌ن و هاوه‌لی ئاگری دۆزه‌خ؟ بێگومان به‌بی ئیمانی و به‌کرده‌وه‌ی خراپ.

ئنجا خوا ﷻ دپته سهر بابته‌تی دووه‌م، که له‌ئایه‌تی (۲۱)دا خراوه‌ته‌پوو، ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ أَنَّا هَذَا الْقَرْءَانُ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خَبِيعًا مُّتَصِّدِعًا مِّنْ حَشِيَةِ اللَّهِ﴾، ته‌گه‌ر ته‌م قورئانه‌مان دابه‌زاندبایه سهر چیا‌یه‌ک، چیا‌یه‌که‌ت ده‌بینی به

زەبوونی و ملکه چیی و، به پارچه پارچه بووی و، به شەق و پەق بووی له
سام و هەبەتی خوا! ﷻ

کهواته: ئەي مەرۆڤ! قەدرى ئەو فەرمایشتەى خوا بزانه، که دایه‌زاندوه بو
سەر ئیوه، به‌ئى سەرەرتا بو سەر دلى موباره‌كى موحه‌مه‌د ﷺ دایه‌زاندوه،
به‌لام ئەویش دوايى خستوو‌یه‌ته‌ عەق‌ل و دلى هه‌موو ئەوانه‌ى شوێنکه‌وتوو‌ینى،
هه‌ر که‌سه‌ به‌ ئەندازەى خوێ، گه‌گه‌رنا وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلِلّٰهِ لَتَرْبِلَ رَبِّ
الْعٰلَمِیْنَ ۝۱۳۲ نَزَلَ بِهَ الرُّوحِ الْاَمِیْنِ ۝۱۳۳ عَلٰی قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ ۝۱۳۴ یٰسٰنَ عَرَفَیْ مُمِیْنِ ۝۱۳۵ الشُّعْرٰءِ ۝۱۳۶﴾ واته: به‌ دنیایى دابه‌زێت‌راوه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارى جیهانیانه‌وه،
گیانی ئەمیندار دایه‌زاندو‌وه‌ سەر دلى تو، تاكو له‌ ترسێته‌ران و وریاکه‌ره‌وان
بى، به‌ زمانێكى عه‌ره‌بىی رو‌شن.

به راستی ئەم ئایەتە موبارەکە، ئینسان تاكو تێیه وه رامینێ دەیهێنێ!!

خودا ده فەرموئ: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندبایە سەر چایەک، کە هیچ کەس و هیچ شتێک بە پێی زانیاری ئیمە لە چیا سەخت نە، چیا ئەوپەری ڕەق و سەخت و بەهێزو زەبەلاحە، ئەگەر قورئان دابەزبایە سەری، ئەو چایەت دەبینی بە ملکە چیی، بە ترس و لەرز ڕێنیشتووئی، بە کڕووزاوهیی، ﴿مُصَدِّعًا﴾ هەروەها بە پارچە پارچە بوویی و بە شەق و پەق بوویی دەتبینی، لە ئەنجامی چیدا؟ ﴿مَنْ خَشِيَ اللَّهَ﴾ (الْخَشْيَةُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، (خَشْيَةُ): بریتیه لە ترسێک بە مەزنگرتنی لەگەڵدا بێ، هەروەها: (خَشْيَةُ): بریتیه لە سام و ھەببەت ھەبوون بەرانبەر شتێک، کە لە ئەنجامی ناسینی ئەو شتەو ئەو زاتەدا، سام و ھەببەت بێتە دلەو، بۆیە خودا دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ ﴿٢٨﴾ فاطر، واتە: بە دانیایی تەنیا بەندە زانا یەکانی خوا، سام و ھەببەتی وەک پێویستیان بەرانبەری ھەیە، ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ئەو وێنانش بۆ خەڵکی دێننەو، بە لێکو بڕ بکەنەو.

خوایا ډه ډه فرموی: ئەگەر ئەم قورئانه مان دابه زاندا به سەر چیا به ک، چیا به که ت ده بینی به ترس و له رز پئینشتوو یی و به زه بوونی و ملکه چی، به شەق و پەق بووی، ئەو و ینه به شمان بو دیتته وه، بو ئەو ی بیر لئ بکه ینه وه، بیر بکه ینه وه له مه زنی و پایه به رزی ئەم قورئانه.

ئجنا دپته سەر بابە تی سیهم، که ناساندنی خوی به رزو بئ وینه به، خوا خو ی ده ناسینئ، له میان ی بیست (۲۰) له ناوه هەر به رزو سیفه ته هه ره په سنده کانی دا، ده ډه فرموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوا به، جگه له و هیچ په رستراویک نیه، واته: ئەو خوا به ی ئەم قورئانه ی دابه زانده بو ئیوه، ئەو خوا به ی له ئایه ته کانی رابردو دا باسی کاره کانی مان کرد، چو ن پشتگیری پیغه مبه رو برواداران ی کردوه، چو ن دوو هۆزه پیمان شکینه که ی جووله که: (بنو قینقاع و بنو النضیر) ترس و له رزی خسته دل و، سزای دان، به جو ریک خو شیان چاوه پوانیان نه ده کردو، بروادارانیش ئەگه ریان بو داننا بوو، که به و شیوه به ترس و له رز بچیته دل یان، ئەو شو ئانه ی تیدا نیشته جئ بوون، به جیان به ئیلن، ئەو زاته بریتیه له خوا ﴿هُوَ﴾ (الله).

﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو زاته ی جگه له و هیچ په رستراویک نیه، واته: هیچ په رستراویکی شایسته نیه، ئەگه رنا په رستراوی ناشایسته زو رن، به لام په رستراویک شایسته ی په رستران بئ، ته نیا ئەوه، جاری دیکه ش هەر گو توومانه، (إله) له گه ل (الله) دا لیک جیان، (الله) واته: خوا، ئەو زاته ی خاوه و به دیه ئنه رو په یدا که رو په ره و ردگار و وینه کیشی دروستکراوه کانه، به لام (إله) واته: په رستراو، ئجنا (الله) هەر یه کیکه که به کوردی خوا به، به لام (إله) ده گونجئ هەر یه کیک بئ، ئەگه ر په رستراوی راسته قینه بئ، که خوا به، ده شگونجئ زو ر بن، ئەگه ر ئیکتفا نه کری، به په رستی خوا، که ته نیا ئەو شایسته ی په رسترانه، بۆیه هه له یه که له مانای (لا إله إلا الله) دا ده گو ترئ: بچجگه له خوا هیچ خوا به ک نیه، به لکو ده بئ بگو ترئ: بچجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، چونکه (إله) به مانای

په‌رستراو (معبود)ه، نه‌ک به‌مانای خوا (الله)، (الله) ناوی عه‌له‌می خواجه، که به‌کوردیی ده‌لّین: خوا، به‌فارسی ده‌لّین: (خدا)، به‌ئینگلیزی ده‌لّین: (God -)، له‌هموو زمانه‌کانی دنیا‌دا ناوی خوا هه‌یه، ئەو زاته‌ی به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی کائیناته، چونکه ناسینی خوا، شتێکی خوا‌رسک و زگماکه، له‌ده‌روونی مرۆفه‌کاندا.

بۆیه له‌هموو زمانه‌کاندا مرۆفه‌کان ناویان بۆ خوا داناوه، به‌هموو ئەو زمانانه‌ی هه‌ن، که‌شاره‌زایانی زمان ده‌لّین: زیاتر له‌چوار (۴۰۰۰) زمان له‌دنیا‌دا هه‌یه، به‌لام (الله) به‌مانای (مالوه) په‌رستراو دی، ئنجا ئەو په‌رستراوه: (لا إله إلا هو)، هیچ په‌رستراویک نیه، واته: هیچ په‌رستراویکی شایسته‌ی په‌رستراوی به‌هه‌ق نیه، جگه له‌خوا.

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای په‌نهان و ئاشکرایه، زانای نه‌بیراوه‌و بیناوه، زانای نا‌به‌ره‌ه‌ست و به‌ره‌ه‌سته. ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئەو به‌به‌زه‌یه‌و میهره‌بان و به‌خشنده‌یه، له‌دنیا‌دا به‌به‌زه‌یه‌و به‌زه‌یه‌که‌ی هه‌موو شتێکی گرتۆته‌وه: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ﴿١٣٦﴾ ﴿الأعراف﴾، به‌لام له‌پۆژی دوایدا به‌زه‌یه‌که‌ی خۆی تایه‌ت ده‌کات به‌بروادارانه‌وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣٧﴾ ﴿الأعراف﴾، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ ﴿١٣٨﴾ ﴿الأحزاب﴾، واته: په‌حیمیه‌تی خوا له‌پۆژی دوایدا، تایه‌ته به‌بروادارانی چاکه‌کاره‌وه، به‌لام په‌حمانیه‌تی خوا، له‌دنیا‌دا هه‌موو که‌سی گرتۆته‌وه.

بۆیه من: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئاوا واتا ده‌که‌م: به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، چونکه ﴿الرَّحْمَنُ﴾، واته: به‌به‌زه‌یی و به‌زه‌یی خوا له‌دنیا‌دا بۆ هه‌موو لایه‌که، به‌لام به‌خشنده‌یی خواو میهره‌بانی خوا، له‌پۆژی دوایدا تایه‌ته به‌بروادارانه‌وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣٧﴾ ﴿الأعراف﴾، یانی: تایه‌تی ده‌که‌م به‌وانه‌وه‌ی ئەه‌لی ته‌قوا بوون، ئیمانان هه‌بووه‌و زه‌کاتیان داوه، یاخود: خۆیان ته‌زکیه‌کردوه.

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوايە، کەسێکە جگە لەو هیچ
پەرستراویک نیە، ﴿الْمَلِكُ﴾، حوکمران و بالادەست و دەستپوێشتوو،
﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاک و بێخەوش، بێ کەم و کورپیە، ﴿السَّلَامُ﴾، سەرچاودی
سەلامەتیی و ناشتیی، یاخود دابینکەری ناشتیی و سەلامەتیی بۆ دروستکراوەکان،
یاخود: دروستکراوەکان و مەرۆق و جند، لە دەستی سەلامەتن کە زوڵمیان
لێ بکات، ﴿الْمُؤْمِنُ﴾، دُنیاکەر، یان بەپراستدانه‌ری پێغەمبەرەکانی بەهۆی
موعجیزەکانەوه، ﴿الْمُهَيِّمُ﴾، بەسەر ڕاکەشتوو، ﴿الْعَزِيزُ﴾، بالادەست،
﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپێکە چکەر، یاخود: چاککەرەوه، واتە: شتێک شکایی چاکی
دەکاتەوه، کەسێک دلی شکا بێ دلی دینیتەوه جیی خۆی، ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾،
خۆ بە گەورەزان، گەورەیی ڕەها هەر شایستەیی خوايە، خوا خۆی بە بەرزو
گەورە دەگرێ لەو شتانەیی شایستەیی نین، ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾،
پاکیی بۆ خوا لەوهی دەیکەنە هاوبەشی واتە: خوا زۆر دوورو بەرزە لەوهی
ئەو شتانەیی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیانپەرستن، هاوبەشی بن، ﴿هُوَ اللَّهُ
الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾، ئەو خوايە، بەدیهێنەر و پەیداکەر، یاخود: ئەندازەگیرییکارو،
پەیداکەر و داهێنەر، ﴿الْمُصَوِّرُ﴾، وێنەکێش، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، ناوێ هەر
چاکەکان هی وین، ناوێ هەر بەرزو پەسندەکان تەنها هی خوان، ﴿يُسَبِّحُ لَهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە بە پاکی دەگرێ،
بێخەوشیی خوا ڕادەگەیەنێ، چونکە خوا بێخەوشە، بێ هەلەیه، بێ پەلەیه، بێ
لەکەیه، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو بالادەستی کار بەجێیە، ئەو زالی کارزانە.

ئەمانە بیست لە ناوو سیفەتە بەرزو بێ وێنەکانی خوا بوون، کە خوا ﷻ
لەم سێ ئایەتە موبارەکەدا خستنیە ڕوو.

مه‌سه‌له گرنه‌كان

مه سه له ی په که م:

فهريمانکردنی خوا به بروداران، که پاريز له خوا بکهن و سهرنج بدنه!
چيان بوقبامهت ساز کردوهو، وهک نهوانه نهبن که خويان فهراموش
کردوهو، خواش خوځيانی له بير بردوونهوو، يه کسان نهوونی دوزه خييان و
بههشتيان، که تهنا بههشتيان به مراد گه بشتوو و سهرافازن:

خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَلَّ مِنْ لَدُنْهِ وَآتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە هەشت برگەدا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، تهی تهوانهی پرواتان هیئاوه! پارِیز له خوا بکهن، پیشتیش له مانا گشتیه کهیدا باسی تهقوامان کرد، (راغب الاصفهانی) پهحمه تی خوی لی بی، ناوا پیناسهی تهقوا دهکات، ده لی: (وَصَارَتِ التَّقْوَى فِي تَعَارُفِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتِمُّ)، واته: وشهی تهقوا له زاراوی شهرع دا، بریتیه له خوپاراستن له ههر گوناهاکه رک.

تایا ٲینسان به چی گوناھبار دهٲی؟ بهوهی ٲهړکیک که خوا دایناوه، بیچوٲنی، یان شٲیک که خوا قهدهغه ی کردوه، بیشکیٲنی، کهواته: تهقوا، واته: خوٲاراستن له چواندنی ٲهړکهکان و شکاندنی قهدهغهکان، بٲیه: تهقوا ههموو شهړعت دهگړٲهوه ٲٲو خوٲی، چونکه شهړعت ههمووی بان فهرانه به

شتی پەسندو چاک، ئنجا چ بە شیوهی فەرز بوون، چ بە شیوهی پەسند بوون، یاخود پڕگرتنە لە شتی خراپ، ئەویش دیسان چ بە شیوهی قەدەغە کردن، یان بە شیوهی بە ناپەسند دانان، ئنجا ئەوەش لە هەموو بوارەکانی بوونناسیی و تیروانین و، ئیمان و عەقیدەو، پەرستشەکان و، پەوشت و ئاکارەکان و، حەلال و حەرەم و، ژیان و گۆزەران و، حوکم و سیاسەت و، ئابووری و.... هتەدا.

کەواتە: تەقوا کۆکەرەوهی تیکرای پابەندییەکانە بە شەریعەتەو، بۆیە خوا ﷻ ئەوەندە لە قورئاندا دووبارە ی کردۆتەو.

ئایا ئینسان بە هۆی چییەو لە ژيانی خووی وریا دەبی و، ژيانەکە ی خووی دەکاتە کێلگەیک بۆ پۆژی دوایی، ژيانەکە ی خووی وای دەکات، هەمیشە بە شیوێک پەفتار بکات، بە قازانجی پۆژی دوایی تەواو ببی؟ بێگومان بە هۆی تەقواوە، بۆیە پێشی خوا فەرمان دەکات بە تەقوا، ئنجا دەفەرموی:

(۲) - ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، با هەر کەسە سەرنج بدات، پامین، تێفکری چی بۆ سبەینێ پێشخستو!

کە دەفەرموی: ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ﴾، نەفس لێردا کە بە نەزانراو (نکرة) هاتو، واتە: هەموو نەفسێک، هەموو کەسێک، (لأنَّ تَنكِيرَ النَّفْسِ فِي سِيَاقِ الْأَمْرِ يُفِيدُ الْعُمُومَ)، وشە (نَفْس) لێردا کە لە پەوتی فەرمان پێکردن دایە، مانایەکی گشتییە، واتە: با هەموو کەس سەرنج بدات و پامین، ﴿مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، بۆ سبەینێ چی پێشخستو، واتە: چی ئەنجام داو لە ژيانی دنیایداو، پێشخستو خۆی خستو، بۆ سبەینێ؟ (الْغَدُ: الْيَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (غد) بریتییە لەو پۆژە ی بەدوای ئەو پۆژەدا دی، کە تۆ تێیدا ی.

کەواتە: (عَد) ی ئەمڕۆی ئێمە تێستا تێیدا ی، (سبەینێ) یە کە دی، دەگوتری: سبەینێ، بەیانیی، بۆچی خوا ﷻ ناوی لە قیامەت ناو (عَد)؟ لە دوو پوووە:

ا- هەر که سێک مرد، یه کسه‌ر ده‌چینه قۆناغی به‌رزه‌خ و دوا‌یی به‌ره‌و قیامه‌ت ده‌چی.

ب- ژیا‌نی دنیا‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی کۆتایی دی، یه‌کسه‌ر قیامه‌تی به‌ دوا‌دا دی.

که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، (ل) ی سه‌ر (عَد): (لَمْ الْعِلَّةُ أَيْ لِإِجْلِ الْعَد)، لام‌ی پێناوه، یا‌نی: له‌به‌ر به‌یا‌نی و له‌ پێنا‌وی به‌یا‌نی دا، به‌لام (ل) ی سه‌ر ﴿وَلْتَنْظُرْ﴾، (ل) ی فه‌رمانه، بۆ‌یه کرداری (تَنْظُر) ی پێ زه‌نه‌دار (مَجْزُوم) بووه.

که‌واته: خوا پێ‌ویستی کرده‌ له‌سه‌ر هه‌ر که‌سێک، که سه‌رنج به‌دات و را‌هێنێ، چی بۆ سه‌به‌ینێ که قیامه‌ته‌ پێش‌خسته‌! یا‌نی: له‌ پێنا‌وی سه‌به‌ینێ چی پێش‌خسته‌؟ پێش‌خست‌نیش خوا‌زرا‌وه‌ته‌وه‌ بۆ کرده‌وه‌یه‌ک که ئه‌نجام ده‌درێ و، سوود و که‌ڵکه‌ی دوا‌یی دی، وه‌ک چۆن که‌سێک پێش‌خه‌ڵکی‌ک ده‌که‌وێ و ده‌بێته‌ پێش‌ قه‌ره‌وێلان، یا‌خود پێش‌یان ده‌که‌وێ تا‌کو بزانی له‌ پێش‌یا‌نه‌وه‌ چی هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر مه‌ترسییه‌ک هه‌بێ نا‌گاداریان بکا‌ته‌وه، یا‌ن ئه‌گه‌ر زیانی‌ک بێ، به‌س ئه‌و تووش بێ و خه‌ڵکه‌که‌ تووش نه‌بن.

۳- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، (دووباره‌ی ده‌کاته‌وه) پارێز له‌ خوا بکه‌ن، به‌ دُنیا‌یی خوا شاره‌زای ئه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن، دووباره‌ کردنه‌وه‌ی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ بۆ ئه‌وه‌یه، ئه‌و پسته‌ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ی له‌سه‌ر بنیات بترێ، پارێز له‌ خوا بکه‌ن، به‌ دُنیا‌یی خوا شاره‌زای ئه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن، که‌واته: بزانی چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن! ئه‌وه‌ی پێش‌یده‌خه‌ن بۆ سه‌به‌ینێ (بۆ قیامه‌ت) ی خۆتان، ده‌بێ چاک لێی ورد‌بهنه‌وه:

ا- هم له‌ رووی هانده‌ری ئه‌نجام دانیه‌وه.

ب- هم له‌ رووی شیوه‌ی ئه‌نجام دانیه‌وه.

ج- له‌ رووی چۆنیه‌تی و چه‌ندیه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، چ په‌یوه‌ندی به‌ خۆتانه‌وه‌ هه‌بێت، چ په‌یوه‌ندی به‌ بنه‌ماله‌و خێزانتان، چ به‌ دو‌رو

به‌رتان، چ به کۆمه‌لگاتان، چ له ڤووی ڤووحیی و مه‌عنه‌وییه‌وه بئ، چ له ڤووی ماددییه‌وه بئ، چ له ڤووی ئابوورییه‌وه، چ له ڤووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له هه‌موو ڤروه‌کانه‌وه باش سه‌رنجی لی بده‌ن!

۴- ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَوَّاءَ لَكُمْ سَوَاءُ اللَّهِ﴾، وه‌ک ته‌وانه‌ش مه‌بن خویان له بیرچوو، لی‌رده‌ا وشه‌ی: ﴿سَوَّاءَ اللَّهِ﴾، خویان له بیرچوو، (نسیان) له بیرچوون، به‌کاره‌ی‌نراوه‌ بو وازلیه‌یتان و پشت تیکردن، که به ئانقه‌ست پشت له شتیک بکه‌ی و، پشتگوئی بکه‌ی، ته‌گه‌رنا مه‌رچ نه‌ه‌و که‌سه‌ی سه‌رپیچی له فه‌رمانی خوا ده‌کات، خوی له بیر نه‌بئ، خوی له بیره، به‌لام گوئی پێنادات و پشتگوئی ده‌خات، که‌واته: با که‌سیک که‌ خوا ده‌ناسئ و، گوناخ و تاوان و کوفرو خراپه‌ش ده‌کات، پێی وانه‌بئ وه‌به‌ر ته‌م ئایه‌ته ناکه‌وی، بلی: من به‌رده‌وام خوام له بیره، نه‌خیر!

وشه‌ی: ﴿سَوَّاءَ﴾ له بیریانچوو، خوازاوه‌ته‌وه بو وازلیه‌یتان و پشت تیکردن و گرنگی و بایه‌خ پێ نه‌دان، به‌ به‌لگه‌ی ته‌وه که‌ خوا ﴿تَوْبَةً﴾ له سووره‌تی (التوبة) ئایه‌تی (7۷) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿سَوَّاءَ اللَّهِ فَتَسِيَهُمْ﴾، ته‌وان خویان له‌بیرچوو، خواش ته‌وانی له‌بیرچوو، واته: ته‌وان خویان پشتگوئی خست، خواش ته‌وانی نادیده‌ گرت، وه‌ک هه‌ر نه‌بن، ته‌گه‌رنا خوا شتی له‌ بیر ناچی، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ﴿۱۱﴾ م‌ریم.

۵- ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خواش خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه، (ف) ی ﴿فَأَنسَاهُمْ﴾، بو هۆکاره، واته: له‌ بیربردنه‌وه‌ی خوا بو‌یان، په‌یدا‌بووی له‌ بیرچوونه‌وه‌ی ته‌وانه بو خوا به‌رنامه‌ی خوا، بو‌یه که‌ ته‌وان ئایین و به‌رنامه‌ی خویان له‌ بیر بردنه‌وه‌ فه‌رامۆش کردوه، خواش ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾ له‌بیربردنه‌وه‌ی خۆیانی تیدا هێناوه‌ دی و، وای لی‌کردوون خۆیان له‌ بیر بکه‌ن، واته: زه‌ره‌رو قازانجی خۆیان له‌بیر بکه‌ن، هه‌لبه‌ته ده‌بئ دلتیابین، مه‌به‌ست له‌وه که‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه، به‌و واتایه‌ نه‌ که‌ هه‌ر نه‌زان هه‌ن، به‌لکو واته: قازانج و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه، چاره‌نووسی خۆیانی له‌ بیر بردنه‌وه.

ئىنجا چۈنكى سەرگەردان بوۈنەكە، بە گوۋىرى سىستىم(نظام)ى خويەو،
 به پىۋى وىستى خوي پەروەردگارە، واگو تراو، ئەگەرنا خوا نەهاتو، مى كەس
 باداو پىۋى پى لارىكات! بەلكو خوا ئەو ھەموو پىڭخەمبەرانى ھى ناروون و،
 ئەو ھەموو كىتبانە ھى دابە زاندون، بو ئەو ھى خەلك پىۋى راست بگرى، وەك
 دەفەر موئ: ﴿وَأَمَّا مُؤَدُّهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ ﴿١٧﴾ فُصلت، واتە:
 تىمە گەلى (ھود)مان پىنمايى كرد بوو، بەلام ئەوان كوۋىريان بەسەر پىنمايى
 دا ھەلۋارد، بىگومان خوا ﷻ بە زور مىلان ناگرى، چۈنكى ئەگەر بە تۋبىرى
 مىلان بگرى و بىانھىتتەو ھە سەر راستە پى، ئەو كاتە مانايەك بو تاقىكردنەو ھى
 مروۋف نامىنئتەو، خوا دروستكراوانى دىكەى زورن، كە لە فەرمانى دەرناچن
 وەك فرىشتەكان، كە بەس خوا ﷻ ژمارەيان دەرزانى، ھىچيان لە فەرمانى خوا
 دەرناچن، دەيتوانى مروۋفىش وا بخولقئىنى، بەلام وىستوويەتى مروۋف كائىنكىك
 پى، بو خوي پىۋى راست بگرى، بان نەگرى.

له سوورەتی (الجائیه) دا خوا دەفەر مۆی: ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكَ كَمَا نَسِفْنَا يَوْمَکَ هَذَا﴾ (۳۱)، گوێراش: ئەمڕۆ ئێمە له بیرتان دەکەین، وەک چۆن ئێوە دیداری ئەمڕۆتان له بیر کرد بوو، بێگومان خوا ﷻ شتی له بیر ناچێ، واتە: پشتگوێیان دەخەین و نادیدەیان دەگرین و بایەخیان پێ نادەین، چونکە له سوورەتی (طه) دا، دواى ئەوەی فیرعهون له موسا ﷺ دەپرسێ: ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾ (۵۱)، ئەدی سەدەکانی پێشەو، بەسەرھات و حالیان چۆنە؟ موساش ﷺ دەفەر مۆی: ﴿قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ (۵۲)، گوێ: زانیارییەکی (هی ئەو سەدانەو ئەو گەلە پێشووانە) له لای پەرورەدگارمە، له نووسراویکدا، پەرورەدگارم ئە لێی تێکدەچێ و ئە له بیرى دەچێ.

وشەى (نِسْيَان) له زمانى عەرەبییدا بە دوو واتایان هاتووە:

أ- واتایەکیان بریتیه له (سَهُو) ئینسان ناگای له شتێک ئەمێنێ، ئەوەش بۆ خوا ﷻ مەحاله.
ب- مانایەکی دیکەى (نِسْيَان) کە بریتیه له پەيوەست (لازم)ى مانایەکی، ئەک خۆدى مانایەکی، بریتیه له وازلێهێنان و پشتگوێخستن، ئنجا لێرەدا خوا ﷻ بەو واتایە بۆ خۆی بەکاری هێناوە، دەبێ ورد بین له سەرنجدانی وشەکانی فەرماشتی خوا ﷻ.

٦- ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٦) (ئەوانەى خوايان فەرماوێشکردووە، خواش ﷻ وای لێکردوون کە خۆیان فەرماوێش بکەن و خۆیان پشتگوێ بخەن)، ئەوانە لادەران، یانی:

أ- له داخوازی زگمەک و ناخى خۆیان، لایانداوە، مڕۆڤەکان له ناخەو بە خوا تینوو و عەوداڵ و شەیدان، بەلام ئەوانە گوێیان ئەداوە بەو بانگکردنەى ناخ و خوارسکیان.

ب- له حوکمی عەقڵ و لۆژیک لایانداوە، چونکە عەقڵی مڕۆڤ مڕۆڤ پال پێتووە دەنێ، بەدیهێنەر و خاوەنى خۆی بناسێ، بۆی وەفادار بێ.

ج- له حوکمی شەریعەت و وەحیی و سرووش، کە خوا دایبەزاندووە بۆ پێغەمبەرەکان، لەوەش لایانداوە، ئەوانەن دەرچووان، ئەوانە وەک چۆن شەمەندەفەرێک له سکەکی

دەتزازتی، یان سەیارەیک لە جادە لادەدا، یان ولاخیک لادەداو تووشی ھەڵدێر دەبێ، ئەوانە بەو شیوەیە دەرچوون و، لاینداوھو لادەرو دەرچووی راستەقینەن.

(۷) - ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، ھاوەلانی ئاگر (ئاگری دۆزەخ) لە گەڵ ھاوەلانی بەھەشتدا یە کسان نین، دەشگونجی، ﴿أَصْحَابُ﴾ کە کۆی (صاحب) ە بە مانای خواھەنان بێ، خواھەنانی ئاگری دۆزەخ و، خواھەنانی بەھەشت یە کسان نین، بێگومان شتیکی ئاشکراو ڕوونە کە بە کسان نین، بە لām مەروفەکان زۆرجاران شتە ئاشکراو ڕوونە کانیشیان لە بیر دەچنەو، بۆیە خوا ﷻ شتی ڕوونیشمان بۆ ڕوون دەکاتەو، چونکە سەرەنجامی ھەموو مەروفەکان بەو راستییەو بەندە، کە تۆ بزانی: ئەگەر لە ڕۆژی دوایدا بێ بە ھاوەلی ئاگری دۆزەخ، یان خواھەنی ئاگری دۆزەخ، زۆر جیا دەبی لە کەسیک کە دەبێتە خواھەن و ھاوەلی بەھەشت، ھەرچەندە زانیان گوتوویانە: خوا ﷻ ئەمە ی فەرموو، وەک زەمینە خۆشکەر بۆ ئەوێ دوا ی دی.

(۸) - ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، خواھەنان و ھاوەلانی بەھەشت، ھەر ئەوانن سەرفرازو بە مراد گەیشتوو، (فوز) یش: (نَبْلُ الْمُطْلُوبِ مَعَ وُصُولِ السَّلَامَةِ)، وەدەستەپێانی داواکراو، وێرای دەستەبەرکرانی سەلامەتی و بێ مەزەپەتی.

مەسەلەى دووهم:

خستنه پووى پايه بهرزیى قورئان، كه ئەگەر خوا دایه زاندا بایه سەر چیا به کی سهخت و پهق، له سام و ههیه تی خوا ترس و لهرز دایده گرت و، شەق و پهق ده بوو و، ئەو جوړه وینانهش به مەبهستی بیر کردنه وه و په ند وه گرگرتی خه لک، خوا ده یان خاته روو:

خوا ده فه رموو: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِيعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾﴾

شیکردنه و ى ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

١- ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ﴾، ئەگەر ئەم قورئانه مان دابه زاندا بایه سەر چیا به ک، یانی، ئەو قورئانه ی تاکو ئەو کاته دابه زیوه، تاکو سوو په تی (الحشر) دابه زیوه، ههروه ها له هه ر شوینی دیکه شدا كه ئاماژه به قورئان ده کات، واته: ئەو قورئانه ی تاکو ئەو کاته ی خوا ئەو ئایه ته ی فه رموو، ئەگەر ئەم قورئانه مان دابه زاندا بایه سەر چیا به ک، ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾، هه ر چیا به ک، هه رچه نده زۆر سهخت و بهرزو قایم و مه حکه م بێ، چی ئیده هات؟

٢- ﴿لَرَأَيْنَاهُ خَشِيعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، به جه ختکردنه وه، ئەو چیا به ت له ترس و سامی خوا، به ملکه چیی و زه بوونی شەق و پهق بووی ده بیینی، ﴿مُتَصَدِّعًا﴾، به پارچه پارچه کراوی و، هه لا هه لا بووی ده تبینی، له زمانى کوردی دا ده لێ: هه لا هه لا بوو، شەق و پهق بوو، پارچه پارچه بوو، ﴿مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، له بهر سام و ههیه تی خوا، له بهر ده رککردنی پێگه ی بهرزو بێ وینه ی خوا ﷻ.

٣- ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾، ئەو وینانهش بو خه لکی دینینه وه.

٤- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾، به لکو بیر بکه نه وه.

(سُبْحَانَ اللَّهِ) خوا له گەل بەندەکانیدا چەندە بە لوتف و کەرەم و بە بەزەییە!

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ الزمر، لەم قورئانەدا لە هەموو وێنەیە کەمان بۆ خەڵکی هێناوەتەوه، خوا ﷻ ئەو هەموو وێنە بۆ خەڵک دینیتەوه، بۆ ئەوەی بیر بکەنەوه و پامێتن، چونکە لە ئەنجامی وێنەکان دا، مەرووف هەموو هەستەوهەرەکانی دەکەونە کار، لێرەدا کە دەفەرموئ: ئەگەر ئەم قورئانەمان ناردبایە سەر چایەک، بەو جوهری لى دەهات، کە مەبەست هەر چایەکە، هەر کەس چایەک لە نزیك خۆیەوه، ئەگەرنا لەسەر ئاستی گۆی زەوی، بەرزترین چیا چیاى هیمالایەیهو، بەرزترین لووتکەى لووتکەى ئیفریستە، کە (۸۸۶۴) مەتر لە ئاستی دەریاوه بەرزە، ئنجا ئەو چیا بەرزە بێنە بەرچاوی خۆت، ئەگەر قورئان دابەزیبایە سەری، ئەو چیاە ترس و لەرزو سام و هەبەتیکى گەورە دايدەگرت، کپووزانەوهو ملکه چیهکی گەوره، پاشان شەق و پەق دەبوو، لەبەرچی؟ لە ترسی سام و هەبەتی خوا ﷻ.

(القرطبي) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەلن: (حَتَّى تَأْمُلَ مَوَاعِظَ الْقُرْآنِ، وَبَيِّنَ أَنَّهُ لَا عُذْرَ فِي تَرْكِ التَّدْبِيرِ، فَإِنَّهُ لَوْ خُوطِبَ بِهَذَا الْقُرْآنِ الْجِبَالُ مَعَ تَرْكِيبِ الْعَقْلِ فِيهَا، لَانْقَادَتْ لِمَوَاعِظِهِ، وَلَرَأَيْتَهَا عَلَى صَلَابَتِهَا وَرَزَانَتِهَا خَاشِعَةً مُتَصَدِّعَةً، أَيْ مُتَشَقِّقَةً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَالْخَاشِعُ: الذَّلِيلُ. وَالْمُتَصَدِّعُ: الْمُتَشَقِّقُ. وَقِيلَ: خَاشِعًا لِلَّهِ بِمَا كَلَّفَهُ مِنْ طَاعَتِهِ، مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَتِهِ^(۱)).

واتە: هانیداوه بۆ بیرکردنەوه لە ئامۆژگارییەکانی قورئان و، خوا پوونی کردۆتەوه، هیچ کەس بیانووی نیە لەوهدا کە لە قورئان پانەمیئ و بیر نەکاتەوه، چونکە ئەگەر چایەکانیش بەم قورئانە دویترا بانایە، بەلام عەقل و هوشیان پێدرا بایە، ملکه چ دەبوون بۆ ئامۆژگارییەکانی قورئان، (خاشع) بریتیه لە زەبوون و ملکه چ، (مُتَصَدِّع) یش واتە: (مُتَشَقِّق)، پارچه پارچه بوو، لەتبوون،

ھەندىكىش گوتتويانە: كە دەفەر مۆي: ﴿حَشَعًا﴾ واتە: ملكەچ دەبوو بۇ خوا، لە سۆنگەي ئەوئەو كە ئەركدارى كردو، فەرمانبەرىيى خوا بكت، پارچە پارچە دەبوو لە سام و ترسى خوا ﷻ.

عەبدوللای كۆرى عەباس (خوا لتيان پازى بى)، لە پوونكر دنەوئەي ئەم ئايەتە موبارەكەدا گوتتويەتى: (لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ حَمَلْتُهُ إِلَيَّاهُ، تَصَدَّعَ وَخَشَعَ مِنْ ثِقَلِهِ وَمِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، فَأَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّاسَ إِذَا أَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، أَنْ يَأْخُذُوهُ بِالْخَشْيَةِ الشَّدِيدَةِ وَالتَّخَشُّعِ) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۰۴) واتە: (خوا دەفەر مۆي): ئەگەر ئەم قورئانەم دابەزاندبايە سەر چيايەك و ئەركدارم كردبا پيى، پارچە پارچە و ملكەچ و زەبوون دەبوو، لەبەر قورسايى ئەوئەي خراوئەتە سەرى و، لە ترس و سامى ھەيئەتى خوا، خواش فەرمانى بە خەلك كردو، كە قورئانى دابەزاندوونە سەر، بە ترس و ساميكي زۆرئەو و بە ملكەچيى و زەبوونيەكى زۆرئەو، فەرمايشتى خوا وەر بگرن.

ھەندىكى دىكەش لە زانايان، بۆ وئە (الطبري) رايەكى دىكەي بۆ ماناي ئەم ئايەتە ھەيە: (وَقِيلَ الْخَطَابُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ: لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ، لَتَصَدَّعَ لَكِنْ تَبْتِنَاكَ وَقَوَيْنَاكَ عَلَيْهِ)، پووى دواندن لە موھەممەدە ﷺ: ئەگەر ئەم قورئانەم دابەزاندبايە سەر چيايەك، پارچە پارچە دەبوو، (بەلام دامنەزاندوئە سەر دل و دەروونى تو)، تۆمان چەسپاندوئە بەھيژ كردو، كە تەھەمولى بكەي و خۆتى بۆ رابگرى.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م و کوّتایی:

وه‌سفکردنی خوا به بیست (۲۰) له ناوو سیفه‌ته به‌رزو بئ وینه‌کانی،
 ییشی ده‌یانژمیتم، هه‌ر به بیژه‌ عه‌ره‌بییه‌کانی خویان: (۱- الله، ۲- لا إله إلا
 هو، ۳- عالم الغیب ۴- والشهادة، ۵- الرحمن، ۶- الرحیم، ۷- الملک، ۸- القدس،
 ۹- السلام، ۱۰- المؤمن، ۱۱- المهیمن، ۱۲- العزیز، ۱۳- الجبار، ۱۴- المتکبر، ۱۵-
 الخالق، ۱۶- الباری، ۱۷- المصور، ۱۸- له‌ الأسماء الحسنی، ۱۹- یسبح له‌ ما فی
 السموات والأرض، ۲۰- الحکیم).

شایانی گوته: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ سێ جارێ دووباره‌ بۆته‌وه‌:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۳- ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ﴾.

به‌لام وشه‌ی (هو) زۆر له‌وه‌ زیاتر دووباره‌ بۆته‌وه‌: ۲۱: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾. ئەمه‌ دوو، ۳: ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾. ئەمه‌ سێ، ۵: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾. ئەمه‌ پینج، ۶: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾. ئەمه‌ شه‌ش، ۷: ﴿هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾. ئەمه‌ چه‌وت.

چه‌وت جارێ وشه‌ی (هو) لی‌ره‌دا هاتوه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئەم سوو‌ره‌تی (الحشر)
 چل (۴۰) جارێ پتر باسی خوا ﷻ‌ی تیدا هاتوه‌، به‌ ناوی عه‌له‌م (الله) و
 پاناوی (هو)، پاناوه‌کانی دیکه‌ که‌ بۆ خوا به‌کارهاتوون، به‌لام ئەگه‌ر کرده‌وه‌و
 سیفه‌ته‌کانیشی که‌ هاتوون، بیانژمی‌رین، له‌و ژماره‌یه‌ش زیاتره‌.

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (۲۲) ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۲۳) ﴿هُوَ اللَّهُ

الْخَلْقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢١﴾

شىكردنەوى ئەم سى ئايەتە، لە نۆزە بەرگەدا:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوا كە سىكە، جگە لەو هیچ پەرستراویك
نیه، زانايان دەلێن: (هوَ) پاناوی جیاكردنەو (فصل) یە بۆ نادیار، ئەو خوا یە پێشتر
باسكراو، خوا ئەو دەناسین، (هوَ) یانی: ئەو خوا یە باسكرا، ﴿اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ﴾ ئەو خوا یە ئاوا یە، هەندیکیش گوتوو یانە: (هُوَ: صَمِيرٌ شَانِ اسْتِثْنَاءً)، (هو) پاناوی
حال (شان) هو، بۆ دەستپێكردنە، هەندیکیش گوتوو یانە: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾، ﴿صَمِيرٌ الْغَيْبَةِ عَائِدٌ
إِلَى اللَّهِ﴾، واتە: پاناوی نادیار بۆ لای خوا دەچێتەو، یانی: ئەو.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو هیچ پەرستراویك نیه، زۆرجاران گوتوو مانە:
پەرستراویتی خوا، واتە:

۱- ئەو پەری خۆشویستن.

۲- ئەو پەری سام و هەبەت بەرانبەر هەبوون.

۳- ئەو پەری پشت پێ بەستن.

۴- ئەو پەری مل بۆ كەچكردن.

۵- ئەو پەری لێترسان.

۶- ئەو پەری بە گۆرەو بەرز و بە مەزنگرتن.

هەموو ئەمانە دەبێ بۆ خوا بێ، هەر کامێك لەوانە بۆ جگە لە خوا بوو،
ئەو جگە لە خوا یە پەرستراو، دەبێ هەموو ئەوانە تەنیا بۆ خوا بن، هەر
كامێك لەوانە بۆ جگە لە خوا بێ، ئەو شتە پەرستراو، ئنجا چ خاوەن شعور و

هسته، وهک مروّف و، فریشته‌و، جند، چ بئی هه‌ست و شعورره، وهک مادده‌ی بئی ژیان و، هه‌واو ئاره‌زوو، دارو به‌ردو...هتد.

(۲) - ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، خوا زانای په‌نهان و ئاشکرایه، ئه‌مه چه‌ند واتایه‌کی هه‌ن:

أ- ﴿الْغَيْبِ﴾ چاوگه، واته: (مَا غَابَ عَنِ الْإِحْسَاسِ) ئه‌وه‌ی نادیاره‌و ناکه‌وئته به‌ر پکئیی هه‌سته‌کان، (الشَّهَادَةِ) واته: (مَا حَضَرَ) ئه‌وه‌ی ئاماده‌یه‌و به‌ره‌سته.

ب- یاخود: زانای په‌نهان و ئاشکرایه.

ج- یاخود: (عَالِمٌ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ)، زانای ئه‌وه‌ی بووه‌و ئه‌وه‌ی ده‌بئی.

د- یاخود: زانای دنیاو دواپوژده، واته: دنیا که ئیستایه‌و دواپوژ که په‌نهان.

(۳) - ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئه‌و به به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾ له‌سه‌ر کئیشی (فَعْلَانٌ)ه، وهک (عَظْمَانٌ وَ عَظْشَانٌ)، ئه‌و سیفه‌تانه ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌ن، که له حاله‌تی کرده‌یی دایه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾ واته: (الَّذِي يَرْحَمُ غَيْرَهُ فَعْلًا) ئه‌و که‌سه‌ی به‌کرده‌وه ئه‌نجامده‌رو، به‌کاره‌یتنه‌ری به‌زه‌یی، له‌گه‌ل جگه له خویدا، ﴿الرَّحِيمُ﴾ چاوگی ره‌حمه‌ته‌و، پزێگه‌ی (فَعِيلٌ) ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر چه‌سپایی ده‌کات، به‌لام پزێگه‌ی (فَعْلَانٌ) ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر تازه بوونه‌وه ده‌کات، بۆیه خوا ﷻ ره‌حمه‌ته‌که‌ی له دنیا‌دا بۆ هه‌موو که‌سه‌و، تازه ده‌بیتته‌وه بۆ هه‌موویان، به‌لام له دواپوژدا سیفه‌تی به‌زه‌یه‌که‌ی چه‌سپاوه‌و، ته‌رخانکراوه بۆ پرواداران، وهک خوا فەرموویه‌تی: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَاسْأَلْنَهَا لِلَّذِينَ يُنْفِقُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۶) الاعراف، واته: به‌زه‌یی من هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه، (واته: له دنیا‌دا)، به‌لام له دواپوژدا تایبه‌تی ده‌که‌م به‌وانه‌وه‌ی پارێز ده‌که‌ن و، پروا دئین به‌ ئایه‌ته‌کاڤان و، زه‌کات ده‌ده‌ن.

(۴) - ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئه‌و ئه‌و خوایه‌یه که جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، ئه‌مه به‌یه‌کگرتنی خوا (توحید الله)یه له په‌رستراوئیتیدا، خوا ﷻ وهک جه‌ختکرده‌نه‌وه دووباره‌ی کردوته‌وه.

۵- ﴿الْمَلِكُ﴾، حوکمران، (الْمُتَصَرِّفُ الْمُطْلَقُ) سەرپەرشتیارو بەلادەستی ڕەها، (الْحَاكِمُ الْمُطْلَقُ) حوکمرانی ڕەها، (الْأَمْرُ وَالْأُتَاهِي الْمُطْلَقُ) فەرمانکارو قەدەغەکاری ڕەها.

۶- ﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاک و بێخەوش، خوێندراویشتەوه: (الْقُدُّوسُ)، واتە: پاک و بێخەوش لە هەر کەم و کورییەک و لە هەر پەلەیک.

ئەجاکە لە دواى ﴿الْمَلِكُ﴾، خوا ﷻ خۆى بە ﴿الْقُدُّوسُ﴾ پێناسە کردووە، (اخْتِزَاسٌ عَنِ ظَنِّ النَّاسِ مِنْ تَصَرُّفَاتِ الْمُلْكِ)، بۆ ئەوەى خەڵک گومانى وانهێت، وەک چۆن حوکمرانانى دیکە دەبینن، سەتەم و خراپە دەکەن، خۆای بەرزیش وایە! نا، خوا هەرە پاک و هەرە چاک و هەر بێخەوشە.

وشەى: ﴿الْقُدُّوسُ﴾ یەش، لە (قَدَسٌ) دوه هاتووە، (الْقَدَسُ: السَّطْلُ لِأَنَّهُ يُتَطَهَّرُ بِهِ)، سەتلى ئاو پاک و خاوەنێى پى دەکرى، هەرودەها: (الْقَادُّوسُ: الْإِنَاءُ الَّذِي يُخْرَجُ بِهِ الْمَاءُ) (قَادُّوسُ): بریتىە لەو دەفرەى ئاوى پى لە کانێى و حەوزو بىر دەرەهێنرى و هەلدەهێنجرى.

۷- ﴿الْسَّلَامُ﴾، سەلامەت لە هەر کەم و کورییەک، ﴿الْسَّلَامُ﴾، بە چوار واتایان مانایان کردووە:

یەكەم: (الَّذِي سَلَّمَ مِنْ كُلِّ نَقْصٍ وَعَيْبٍ)، ئەو زاتەى سەلامەت بوو، لە هەر کەم و کورپى و لەکەیک.

دووهم: (الْمُسْلِمُ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْجَنَّةِ)، ئەو زاتەى سەلام لە بەندهکانى دەکات لە بەهەشتدا، ﴿سَلَّمْتُ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ (۵۸) یەس.

سێهەم: (الَّذِي سَلَّمَ الْخَلْقَ مِنْ ظُلْمِهِ)، ئەو زاتەى دروستکراوهکانى لە سەتەمى وى سەلامەتن، کە ئەو زولمیان لى بکات.

چوارەم: (الَّذِي يُسَلِّمُ عِبَادَهُ)، ئەو زاتەى بەندهکانى سەلامەت و بى بەلا و بێمەزەهت دەکات.

(۸) - ﴿الْمُؤْمِنُ﴾، دلتیاکەر، ئەمیش بە چەند واتایەکی مانا کراوە، بەلام پێم وایە دووانیان لە هەموویان زیاتر بەرچاوو دیارن:

یەكەم: ﴿الْوَاهِبُ الْأَمْنُ لِعِبَادِهِ مِنْ عَذَابِهِ﴾، ئەو زاتەی هێمنیی بە خشیوە بە بەندەکانی، لەوێ سزایان بدات (ئەگەر ئەوان فەرمانبەریی بۆ خوا بکەن).

دووهم: ﴿الْمُصَدِّقُ رُسُلَهُ بِالْمُعْجَزَاتِ﴾، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ (۱۷) یوسف، واتە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُصَدِّقٍ لَنَا﴾، تۆ بە راستدانهری تێمەنی، واتە: خوا پێغەمبەراینی خۆی بە راستداناوو، وایکردووە راستیی و سەر راستییان چەسپاو بێ، بە هۆی ئەو موعجیزانەوێ پێی داو.

(۹) - ﴿الْمُهَيِّئُ﴾، چاودێر، بەسەر راگەشتوو، واتە: بەسەر بەندەکانی رادەگات و چاودێریانەو ئاگای لێیانە، ﴿هَيِّمَنَ يَهَيِّمُنْ فَهُوَ مَهْيَمٌ﴾، بە مانای (رَقِبَ يَرْقُبُ فَهُوَ رَقِيبٌ) واتە: چاودێریی کرد، چاودێری دەكات، ئەو چاودێرییكارو بەسەر راگەشتووێ.

(۱۰) - ﴿الْعَزِيزُ﴾، زَال و بَالا دەست، چەند واتایەکیان بۆ لێكدانەو، بەلام من زیاتر بە مانای زَال و بالادەست مانام کردو، هەندێك لە زانایانی ش دەلێن: (الْعَزِيزُ: الْقَاهِرُ)، ملپێكە چكەر، یان: (الْعَزِيزُ: الَّذِي لَا يُوجَدُ لَهُ نَظِيرٌ)، ئەو زاتەی وێنە نیە، یان (الْعَزِيزُ: الْغَالِبُ)، واتە: بالادەست و، زَال و، بە مانای بەهێزیشیان لێكدانەتەو، من هەندێك لەو مانا لێكدانەوانەم پێ بەهێز نین، یانی: بالادەست و زَال و زاتێك، كە كەسەكان و شتەكان دەخاتە ژێر پكێفی خۆی.

(۱۱) - ﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپێكە چكەر، (الْمُذِلُّ وَالْمُكْرِهَ، وَجَبَرْتُ اللَّهَ: عَظَمْتُهُ، وَجَبَرْتُ الْفَقِيرَ: أَصْلَحْتُهُ، وَالْجَبَّارُ: الَّذِي لَا تَطَاقُ سَطْوَتُهُ)، بە مانای ملپێكە چكەر نو چاكرەر، (جَبَرْتُ اللَّهَ) واتە: مەزنیی خوا، هەروەها ﴿الْجَبَّارُ﴾، بە مانای چاكرەر دی، دەگوتری: (جَبَرْتُ الْفَقِيرَ) واتە: بابای هەژاری (وەك شكاو بووبی) چاك كردهو، وەك چۆن تێسقانتێك دەشكێ، هەڵدەبەسترتەو.

دىسان: ﴿الْجَبَّارُ﴾ ئەو زاتەيە ھېچ كەس ناتوانى خۆى بۇ توۋرەيى و زەبىرى ۋى رابگىرى.

(۱۲) - ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾، خۇ گەۋرەكەر، خۇ بەگەۋرەزان، ئىمە كە بەكارى دىنين بۇ مروۋقەكان، دەلىين: ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ واتە: خۇ گەۋرەكەر، يانى: گەۋرە نىيە، بەلام خۆى گەۋرە كردو، بە دۇنيائىش بەۋ واتايە بۇ خوا بەكارنايەت، چونكە خوا ﷻ پىۋىستىي بە تەكەللوف نىيە بۇ سىفەتەكانى و، ئەۋپەرى گەۋرەيى و مەزنىي ھەيە:

زانايان (الْمُتَكَبِّرُ) يان بە پىنچ واتايان بەكارھىناۋە:

۱- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ زانايان بە (ذُو الْكِبْرِيَاءِ) يان لىكدادەتەۋە، خاۋەنى گەۋرەيى.

۲- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ واتە: (تَكَبَّرَ عَنْ كُلِّ نَقْصٍ، وَتَعَزَّزَ عَمَّا لَا يُلِيقُ بِهِ)، خوا گەۋرەيە لە ھەر كەم و كۈپىيەك و، مەزنىە لە ھەر شتىك كە شايستەي نىيە.

۳- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ (الْمُتَمَتِّعُ عَنِ الْإِنْقِيَادِ)، واتە: ئەو زاتەي پرى نادات، بەۋەي ملكەچ بى بۇ جگە لە خۆى، چونكە جگە لە خۆى ھەموۋيان دروستكراۋەكاننى.

۴- ھەندىكىشان: ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ يان بە (الْعَالِي) واتە: بەرز، لىكدادەتەۋە.

۵- ھەندىكىش گوتوۋيانە: (الْمُتَكَبِّرُ: الْكَبِيرُ الْمُطْلَق) واتە: ئەۋپەرى گەۋرە، گرنگ ئەۋەيە (الْمُتَكَبِّرُ) بەۋ واتايە نىيە كە بۇ مروۋقەكان بەكاردى و، لە راستىيدا ھەندىك لە سىفەتەكانى خوا ﷻ، ۋەك دۋابى لە فەرمايشتىكى پىغەمبەردا ﷺ دىھىتتىن، تەنيا بۇ خوا شايستەن، تەنيا خوا (خالق) ە، تەنيا خوا (مُصَوِّر) ە، تەنيا خوا (بَارِئ) ە، تەنيا خوا (زَارِق) ە، تەنيا خوا (مُتَكَبِّر) ە، واتە: ئەۋپەرى گەۋرەيى تەنيا ھى خوايە ﷻ و بەس شايستەي ئەۋە.

بۆيە ئەگەر يەككىك لە دروستكراۋەكان، خۆى بە گەۋرە بگىرى، شتىكى خراپى كردو، چونكە: يەكەم: خۆى چۈاندوۋە بە خواى پەرۋەردگارەۋە، دوۋەم: شتىكى ناھەقى كردو، كە لە قەبارەۋە ئەندازەي خۆى، خۆى بردۆتە دەرى.

(۱۳) - ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی بۆ خوا لهوهی دهیکەن به هاوبهشی.

ئنجا خوا دهفهرموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾، ئەو (خوا) ئەندازەگیرییکارە و، پەیداکارو داھێنەر، وێنەکیشە.

(۱۴) - ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ﴾، واتە: ئەو خوا ئەندازەگیرییکاری شتەکانە (بەپێی ویستی خۆی)، (خَالِقٍ): (الْمُقَدَّرُ لِلْأَشْيَاءِ عَلَى مُقْتَضَى إِرَادَتِهِ).

(۱۵) - ﴿الْبَارِئُ﴾، پەیداکەر و داھێنەری شتەکان، یاخود: جیاکەرەوهی هەندێک له شتەکان له هەندێکیان.

(۱۶) - ﴿الْمُصَوِّرُ﴾، پەیداکەری وێنەکان، یاخود: پێکھێنەری شتەکان لەسەر شیوەی جیا جیا، (تصویر) یش یانی: (التَّخْطِيطُ وَالتَّشْكِيلُ)، وێنەکیشان و دیمەن پێدانە.

ئنجا ئەم سێ سیفەتە ی خوا: ﴿الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾، وەک (ئەبوو حامیدی غەزالی) گوتوووەتی: هەر شتێک کە پەیدا دەبێ، پێشێ ئەندازەگیریی بۆ دەکرێ، دوایی پەیدا دەکرێ، دوایی وێنە و دیمەنتیکی تایبەتی پێ دەدرێ.

(۱۷) - ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، ناوە هەرە پەسندو چاکەکانی هەن، چونکە: ﴿الْحُسْنَى﴾ (مُؤَنَّثٌ) ی (أَحْسَنَ) ه، واتە: هەرە چاک و پەسند.

(۱۸) - ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەرچی له ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، پاکیی بۆ دەردەبێ، بێ خەوشیی و، بێ پەلەیی و بێ عەیبیی بۆ دەردەبێ، ئنجا ئەو بێ خەوشیی و بێ پەلەیی و بێ کەم و کورپیەیی خوا، هەم له زاتیدا، هەم له سیفەتەکانیدا، هەم له ناوەکانیدا، هەم له حوکمەکانیدا، هەم له دروستکراوەکانیدا، هەم له کردووەکانیدا، له هەموو ڕوویەکەوە خوا بێ عەیبەو، بێ پەلەو بێ کەم و کورپیەو، بە پێچەوانەشەو: له هەموو ڕوویەکەوە، خوا خاوەنی هەموو سیفەتە بەرزو پەسندو بێ وێنەکانە.

(۱۹) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو زالی کاربەجێی، ﴿الْحَكِيمُ﴾، یان: به مانای خاوەن حیکمەت، یاخود یانی: کاروبارەکان بە ڕێکیی و، بەو پەری لێزانی و کارامەیی ئەنجام دەدات.

كۆتايى تەفسىرى ئەم ئايەتە موبارەكانە، بەم فەرمايشتەى خۇاى پەرۋەردگار دىننن، كە پىغەمبەر ﷺ لەلايەن خۇاۋە دەيگىرئىتەۋە فەرمايشتىكى قودسىيە:

{ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ } (أخرجه أحمد: ۹۳۴۸، وأبو داود: ۴۰۹۰، وابن ماجه: ۴۱۷۴، وابن حبان: ۵۶۷۱)، واتە (خۇا دەفەرمۇي) گەۋرەيى (پەھا) پۇشاكمەۋ، مەزنىي (پەھا) كراسمە، (رداء) ئەۋ پۇشاكمەيە كە سەرتاپا دەپۇشۇي، (إزار) یش ئەۋ پۇشاكمەيە پۇ بەشىكى جەستە بەكاردى، ھەلبەتە لىرەدا خۇا ﷺ دەيەۋى ئىمە ھالىيى بكات، ئنجا ھەر كەسىك ناكۆكىيم لەگەلدا بكات، لەسەر يەكىك لەۋ دوو سىفەتانە: گەۋرەيى يان مەزنىي، فېرىي دەدەمە نىۋ ئاگرى دۆزەخەۋە.

شايانى باسە: ئىمە لە بارەى ناۋو سىفەتەكانى خۇاۋە، لەم تەفسىرەماندا، لە تەفسىرى سوۋرەتەكانى دىكەدا كە رابردوون، ھەم لە سوۋرەتى (الأعراف)، ھەم لە سوۋرەتى (الإسراء)دا، ئامازەيەكىمان داۋە، لە چەند شوئىكى دىكەش، پۇۋىنە: لە سوۋرەتى (الزمر)دا، كورته باسىكىمان كردە، بۇيە ئىۋەى بەرپز لە برايان و خوشكان، كە بتانەۋى لەۋبارەۋە زياتر شارەزا بن، ھەۋالەى ئەۋىتان دەكەمەۋە، ئەۋ شوئىنانەى رابردوون.

ھەرۋەھا ئىمە لە مەۋسۋوعەى: (ئېمان و عەقىدەى ئىسلامىي)دا، بەرگى سىيەھمان تەرخان كردە، پۇ توئۇزىنەۋە لە بارەى ناۋو سىفەتە بەرزو بىۋىنەكانى خۇاى پەرۋەردگارەۋە، ھەرۋەھا لە مەۋسۋوعەى: (الإسلام كىما يتجلى في كتاب الله)دا، دىسان لە كىتئى سىيەھمدا، بە تەفصىل باسى ناۋو سىفەتەكانى خۇاى بەرزو مەزەمان كردە.

لىرەدا كۆتايى بە تەفسىرى سوۋرەتى (الحشر) دىنن و، لە خۇاى بەخشەر دەپارئىنەۋە، يارمەتېيمان بدات، زياتر لە فەرمايشتەكەى تېبگەين، دل و دەروۋمان پاكتر بكات، پۇ ئەۋەى چاكتر لە فەرمايشتى خۇا تېبگەين، بېگومان مروؤ بە

ئەندازەى ئەو، كە عەقلەكەى پاك دەبى، دَل و دەروونەكەى پاك و چاك دەبى، زياتر لە ماناو مەبەستى فەرمايشتى خوا تىدەگات، دوايش دەتوانى كە لەگەل ئەو ماناو مەبەستە بەرزو بە پىزانەى فەرمايشتى خوادا، كارلىك بكات، پراكتيزەيان بكات و جىبەجىيان بكات، لە ژيانى تاكىى و خىزانى و كۆمەلايهتى و سياسىي خویدا، خوا لەو كەسانەمان بگىرێ و، يارمەتییان بدات كە زۆرتىن بەهرە لە قورئان وەربرىن و، زۆرتىن بەهرەش بە دەورووبەرى خۆمان بگەيەين، بەهۆى قورئانەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسری سوورہ تی

الممتحنہ

دهستېک

به پړزان!

ته مړؤ که (۹) ی پهمه زانی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیه، به رانبهر (۲۹/۴/۲۰۲۰) ی زایینی، له شاری هه ولیر، خوا پشتیوان بی دهست ده که ین به ته فیسیرکردنی سوورته تی (الممتحنة) یان (الممتحنة)، سه ره تاش وهک عاده تی خو مان پیناسه و نیوه پروکی ته سوورته موباره که له حهوت (۷) برکه دا ده خه ینه پروو:

پیناسه ی سوورته تی (الممتحنة) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی ته م سوورته ته:

ته م سوورته ته له سه رجهم سه رچاوه کانی ته فیسیرو سوننه تداو، له (مصحف) هکاندا که له ډیر زه مانه وه بوون، هه ر به ناوی سوورته تی (الممتحنة) ناسراوه، هه لبه ته هه ندیکشيان وا گو ی ده که ن ده لپن: (الممتحنة)، ته ویش به بونه ی وشه ی (فَامْتَحِنُوهُنَّ) وه، که خوا ده فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ عَلَّمْنَ بِآيَاتِنَا ۚ﴾ (الممتحنة).

وهک گوته مان وشه ی (الممتحنة) به دوو جوړ گوکراوه:

۱- (الممتحنة).

۲- (الممتحنة).

واته: به مانای ناوی بکه رو، ناوی به رکار (اسم فاعل، واسم مفعول)، (الممتحنة) واته: تافیکه ره وه، (الممتحنة) واته: تافیکراوه، ثنجا ته گهر (الممتحنة)

بئ، مه به سست پئی ثایه تی ژماره ی (۱۰) ی ئەم سوورپه ته موباره که یه و، سوورپه ته که پالداوه ته لای ثایه ته که واته: ئەو وشه یه ی له و ثایه ته دایه، کراوه به ناو بۆ سوورپه ته که، ههروهک چۆن سوورپه تی (البقرة) به سه رهات ی مانگا که که له سه ره تای سوورپه ته که وه هاتوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ (البقرة، کراوه ته ناوی، ههروه ها زۆربه ی سوورپه ته کان، بۆ وینه: سوورپه تی (آل عمران) له وشه ی (آل عمران) دوه هاتوه، یاخود وشه ی (إمتحان) پالداوه ته لای کو ی سوورپه ته که، وهک چۆن به سوورپه تی (براءة)، (التوبة) گوتراوه: (الْفَاضِحَةُ) ئابرووبه ر، له بهر ئەوه ی سوورپه تی (التوبة)، یان سوورپه تی (براءة) زۆر په رده ی له سه ر نه ی نییه کانی دهغه ل و مونا فیک و دلنه خو شه کان هه لداوه ته وه، ناویان لێناوه: (الفاضة) یانی: (الفاضة للمنافقين)، ئابرووبه ری دهغه له کان، ئەوه ئەگه ر (الممتحنة) بئ.

به لام ئەگه ر وشه که (الممتحنة) بئ، ئەوه (أل) ه که بۆ ناساندنی (عهد) ه، (للتعريف العهدي) و مه به سست پئی ئافره تی کی دیاریی کراوه، که زانراوه به پای زۆربه ی زانایان (أم كلثوم بنت عقبة بن أبي معيط) ه، که یه که مین ئافره ت بوو له گه رمه ی صولحی حوده یبیه دا هات و، له ئیمانه کهیدا تاقیکرایه وه، (الممتحنة) واته: ئافره تی کی تاقیکراوه، ده سگونجی (أل) ه که بۆ ناساندن و بۆ تیکرا (جنس) بئ، یانی: (النساء الممتحنات) ئافره ته تاقیکراوه کان.

ئهو دوو ناوه زیاتر باون: (الممتحنة) و (الممتحنة)، به لام (السيوطي) له (الإتقان في علوم القرآن) دا که کتیبی کی نایابی خو یه تی له باره ی زانسته کانی قورئانه وه، هه ردوو ناوی: (سُورَةُ الْإِمْتِحَانِ) و (سُورَةُ الْمُودَةِ) شی باسکردوون و، پالداونه لای کتیبی (جمال القراء) ی (علي السخاوي).

دووەم: شۆینى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە بە يەكەدەنگى زانايان سوورەتتىكى مەدینەيە، واتە: لە قۇناغى دووەمى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ، لە قۇناغى دواى چوونى پىغەمبەرى خوا ﷻ لە مەككەو بە مەدینەدا، دابەزىو، چ لە نىو خودى شارى مەدینەدا دابەزىي، يان لە دەوروپەرى، يان ھەندىكى لەوئى و ھەندىكى لەوئى، گرنگ ئەوئە ئەم سوورەتە مەدینەيە، چونكە وەك دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لە ئايەتەكانى ئەم سوورەتە لە ڕوى جوگرافىيەو لە مەككە دابەزىون، لە كاتى ئازاد كردنى مەككەو، ھىنانەدەرى لە چنگى ھاوبەش بوو خوا دانەرەكان دا، ھەندىك گىردراووش ھەن، دوايى باسيان دەكەين، كە پىغەمبەرى خوا ﷻ دواى ئازادكردنى مەككە، پەيمانى لە ئافرەتان وەرگرت، لە ئىواندا خىزانى ئەبوو سوقيان (ھىندى كچى عوتبە) ھەبوو، كە ھىندى قسەى كردوون لە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷻ، ئاشكراشە ھىندى كچى عوتبە لە دواى ئازاد كردنى مەككە، مسولمان بوو، كەواتە كە دەگوترى: فلان سوورەتە مەدینەيە، ماناى وانى ئايەتەكانى ھەموويان لە مەدینە دابەزىون واتە: لە قۇناغى دواى كۆچكردنى پىغەمبەرى خوا ﷻ بوو مەدینە، چ لە نىو خودى مەدینەدا، يان لە دەوروپەرى، ياخود لە مەككە، يان لە ھەر شۆيتىكى دىكە دابەزىين.

سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

بە يەكەدەنگى ژمىرەرانى ئايەتەكانى قورئان، ئەم سوورەتە سىزە (۱۳) ئايەتە، ھەندىك لە ئايەتەكانى درىژن و بە ئەندازەى چەند ئايەتتىك دەبن، بە زۆرىيى سۈرۈشتى قورئانى مەدینەيەش واىە، لەبەر ئەوئە قورئانى مەدینەيى ياساكانى تىدا باسكارون، ياساكانىش پىويستىيان بە وردەكارىي و ڕوونكردنەوئە زياتر دەكات.

چوارەم: رېزبەندىيى لە موصحف و لە دابەزىن دا:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە (مصحف) دا ژمارە شەست (۶۰)، واتە: لە سوورەتى (الفاتحة) وە كە دىيى لە لاي راستەو، نۆرەى ژمارە شەست (۶۰) ى ھەيە، لە دابەزىنىشدا بە پىي راي (جابر بن زيد) ژمارە نەوہ دوو (۹۲) ى ھەيە، واتە: پيش (النساء) و دواي (المائدة) دابەزىو، لە سالى شەشەمى كۆچىدا، زۆرەيى ئايەتەكانى دواي پىكھاتنى حودەبىيەو، ھەندىكىشان دواتر دابەزىون.

پىنجەم: نىوہرۆكى:

تەوہرى بنەرەتتىيى ئەم سوورەتە، برىتيە لە ھۆشدارىي پىدانى مسولمانان و ئاگادار كەردنەوہيان، بەلكو سەرزەنشتكرديان لە ھەبوونى پەيوەندىي دۆستايەتتىي و خۆشەويستىي لەگەل ئەھلى كوفردا، بەھۆي نىزىكىي و خزمەتيەتتەو، پروونكەرەوانى قورئانىش لەسەر ئەوہ يەكران، كە ئايەتى يەكەم بە بۆنەي نامە ناردنەكەي (حاطب بن أبي بلتعة) ەوہ بو كافرەكانى قورەيش، ھاتۆتە خوار.

منيش دەليم: ويپاي ئايەتى يەكەم، ئايەتى دووہم و ئايەتەكانى دوايشى ھەتا نۆيەم، ھەر بەو بۆنەيەو ھاتوونە خوار.

بەو بۆنەيەو ھش خواي كارزان و مېھرەبان ﷺ ئامۆزگارىي مسولمانانى كەردوہ كە ئىبراھىم (عليه السلام)، ئەوانەي لەگەلى بوون و شوئى كەوتوون، بكەنە سەرەشق، كە بە پروون و راشكاويي بە خەلك و كۆمەلگايەكەي خويانيان گوتو، ئىبراھىم (عليه السلام) گوتوويەتى و، ئەوانەي لە خزمەتيشيدا بوون گوتوويانە: مەگەر بپوا بە خواي تاك بئىن، ئەگەرنا لئىتان بەريين، حاشاتان لئىدەكەين و رق و دوژمنايەتتىيمان كەوتۆتە نيوان، ھەتا ھەتايە.

بەلّام دوايى خىۋاي بەرزى مەزىن ۋەك ھەلۋاردىتىك باسى ئەۋانەى كىردۈ، كە
لە ۋوۋى دىن يان ژىنەۋە دژايەتىى مسۇلمانان ناكەن، ئەۋانە پىتان لى نەگىراۋە
ئەى مسۇلماننە! كە لەگەلئاندا ھاۋكارو چاكەكاربن، ھەرچەندە بىپىرواش بن.

دوايى باسى چۆنىەتىى مامەلەى مسۇلمانان كراۋە، لەگەل ئافىرەتاتىكىدا كە
لە لاي ئەھلى كوفىرەۋە دىن ۋ، بە كۆمەلگاي ئىسلامىيەۋە پەيۋەست دەبن،
ھەرۋەھا ئافىرەتاتىك كە ئامادە نىن، ۋەك مېردەكانىان ئىمان بىتن، چ كۆچىان
لەگەل كىردبن بۆ مەدىنە، چ ھەر لە مەككە بەجىمابن، كە پىۋىستە پىۋانى
بىروادار دەستەردارىان بن، ھەر ۋەك چۆن ئافىرەتانى بىروادار، دەبى دەستەردارى
مېردە كافىرەكانىان بن.

ئىنجا باسى پەيمان ۋەرگىرتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافىرەتانى بىروادار كراۋە،
ۋەك سەۋۋكى كۆمەلگاو دەۋلەتى ئىسلامى، كە پەيمانىكى چەند بىرگەيىە،
لىيان ۋەردەگىرى، ھەلەتە دواى ئەۋەى ئىمانىان ھىناۋە، واتە: ئەۋ پەيمانە
زىاتىر گىبەستىكى سىياسى ۋ كۆمەلەيەتتىيە، ھەرچەندە لە بىرگەكانى پەيمانەكەدا
ھەيە: نابى ھاۋبەش بۆ خوا دابىتن، نابى قەتلى بىكەن، نابى دىزى بىكەن، نابى
زىنا بىكەن، نابى بوختاتىك بىكەن لە ئىۋان دەست ۋ پىيەكانى خۇياندا واتە:
مىندالىك كە ھى مېردەكەيان نىە، پالى ئەدەنە لاي مېردەكەيان، ھەرۋەھا نابى
سەرىپچى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەن، لە ھەموو ئەۋ شتە پەسەنداندا كە
فەرمىانىان پى دەكات.

لە كۆتايىشدا پىگىرى لە مسۇلمانان كراۋە كە دۆستايەتى كەسانىكى بىپىرواى
غەزەب لىگىراۋ بىكەن، كە ھىچ ئومىدىكىان بە ۋۆزى دوايى نىە.

شەشەم: تايپەتمەندىيەكانى:

تېمە شەش تايپەتمەندىيەكانى كەتۈتۈنە بەرچاۋ، كە ئەم سوۈرەتە جىا دەكەنەۋە
لە سوۈرەتەكانى دىكە:

۱- بە پرونتىن شىۋە مسولمانان قەدەغە كراۋن، لە ھەبوۋنى دۆستايەتتى و كەين و بەين
لەگەل ئەھلى كوفردا، بە تايپەت لە ھائىكدا كە دژايەتتى ئىسلام و مسولمانان دەكەن،
ئەمە لە ئايەتەكانى: (۱) و (۲) و (۳)دا، زۆر بە پروۋنىي باسكراۋە، ئەم مەسەلەيەش ۋەك
دوايى كورتە باسكى لە بارەۋە دەخەينە پروۋ، لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا باسكراۋە،
لەبەر ئەۋە زۆر گرنگ و ھەستىارە لە ھەموو كات و رۆزگارەكاندا، بەلام لەم سوۈرەتەدا
ئەم بابەتە، بە ئىمتياز باسكراۋە.

۲- باسى سەرمەشق بوۋنى ئىبراھىم عليه السلام و ھاۋەلانى كراۋە لەو بوارەدا^(۱)، بەلام داۋاي
لىبوردن لە خوا كوردنى ئىبراھىم عليه السلام بۇ بابى (ئازەر)، لەو بە سەرمەشق گرتەيدا
ھەلاۋىردراۋە، خوا سبحانه فەرمۇيەتتى: ئىۋە ئىبراھىم و ھاۋەلانى و شۈيۈنكەۋتۈۋانى
بەكەنە سەرمەشقى خۇتان، لەۋەدا كە نىزىكىي و دۆستايەتتى ئەھلى كوفەر نەكەن،
ئەھلى كوفرىك كە سەنگەرتان لىدەگرن و دژايەتتىتان دەكەن و، ھەر ئىۋەيان بۇ
ھەلپكەۋى، پەلامارتان دەدەن و زىانتان پى دەگەينەن، نەك بىپروپايانى لاشەرو تەبا،
ئەۋان ھوكمىكى دىكەيان ھەيە كە داۋاي باسى دەكات، بەلام لەو بەسەر مەشق
گرتەي ئىبراھىمدا عليه السلام، خوا ئەۋەي ھەلاۋاردەۋە كە ئىبراھىم داۋاي لىبوردنى بۇ بابى
كردو، دەفەرمۇي: لەۋەدا چاۋى لىمەكەن، ھەرچەندە ئىبراھىم عليه السلام پىغەمبەرى خواش
بوۋە، بەلام لەۋەدا نەيىكاۋە، ھەرچەندە ئەۋىش بىنا لەسەر بەلنىتىك بوۋە كە ئىبراھىم
عليه السلام بە بابى داۋە، لە سوۈرەتى (التوبة)دا، خوا سبحانه ۋەك پروۋنكردەنەۋە پاساۋدانەۋەي
ھەلۋىستەكەي ئىبراھىم عليه السلام دەفەرمۇي: **وَمَا كَانَتْ أَسْتَفْغَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَيِّهِ**
إِلَّا عَنْ مَوْعِدٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

(۱) بواری دۆستايەتتى نەگرتن لەگەل ئەھلى كوفردا.

﴿التوبة﴾ ۱۱۶ داۋاي لىيوردن كىردى ئىبراھىم بۇ بابى (كە داۋاي لىيوردى بۇ لە خوا كىرد)، ھەر بە ھۆى ئەۋەۋە بوو كە بەلئىن و گىفتىكى پىدا بوو، بەلام داۋى ئەۋەى بۆى دەرگەوت دوژمنى خوايە، دوورى لىگىرت، ئىبراھىم **الْمُنَافِقَاتِ** زۆر بە بەزەى و پەرۋش بوو، زۆرىش ھىدىي و مەند بوو.

ئەمەش لە ئايەتى (۴) و (۵) و (۶) داسكرارە.

۳- ئەو راستىيە روونكرارەتەۋە كە كافرانى لاشەرو تەبا، پىگىرى لە مسولمانان نەكرارە لەگەلئاندا چاك بن، بەلكو فەرمانىشان پىكرارە ھەم چاكەى مەعنەۋىي، ھەم چاكەى ماددىيان لەگەلدا بگەن، لە ھەموو قورئاندا لىرەدا زياتر ئەو بابەتە بەو روۋىي و ئاشكرىيە باسكرارە، لە ئايەتى (۷) و (۸) و (۹) دا.

۴- تەنيا لەم سوۋرەتەدا باسى ئاقىكرانەۋەى ئافرەتانى كۆچكەرى خۆ بە برۋادار ناسىنەر كراۋە، لە ئايەتى ژمارە (۱۰) دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ ۱۰.

۵- تەنيا لەم سوۋرەتەدا وردەكارىي چۆنىەتىي چارەسەرى كىشەى نىۋان مېردى كافرو ژنى مسولمان، يان ژنى كافرو مېردى مسولمان كراۋە، لە ئايەتەكانى ژمارە (۱۰) و (۱۱) دا و، لە ھىچ شوئىتىكى دىكەدا لە قورئان بەو روۋىي و راشكاۋىيە، كە ۋەك گىرفت و كىشەيەك كە ھاتۆتە پىش، باس نەكرارە، بەلى لە سوۋرەتى (البقرة) دا خوا باسى ئەۋە دەكات: ئەى پىاۋانى برۋادار! ئىۋە ئافرەتى ھاۋبەش بۇ خوا دانەر مەھىتن، ھەرۋەھا ئافرەتانى ئىماندارىش مەدەنە پىاۋانى ھاۋبەش بۇ خوا دانەر: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُوْمِنَ وَلَا أُمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ حَتَّىٰ يَنْفَرُوا وَلَوْ أَعْبَبَكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوا وَلَعَبَدٌ مُّؤْمِنٌ حَتَّىٰ يَنْفَرُوا وَلَوْ أَعْبَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيْنَ أَيْتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ۳۱. (البقرة، لە سوۋرەتى (النور) يشدا خوا **الْمُنَافِقَاتِ** دەفەرەمۆى: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ ۲.

النور، بەلەم لەۋى بە تايىبەت لە بارەى ھاۋەش بۇ خوا دانەرەنەۋە ئەۋە باسكراۋە، بەلەم لىرە ۋەك چارەسەر كىردنى ئەۋەى كاتىك پىاۋ مەسۇلمان دەبى ۋە ئەكەى كافىر، يان ژن مەسۇلمان دەبى ۋە مېردەكەى كافىر، چۆن چارەسەر دەكرى، بە تايىبەت لە ئىۋان دەۋلەتى ئىسلامىي ۋ، قەۋارەى ئەھلى كوفىدا؟! تەنیا لەم سوۋرەتەدا ئەۋە باسكراۋە.

۶- پەيمان ۋەرگرتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافىرەتانى بىرۋادار، ۋەك گىبەستىكى سىياسىي كۆمەلەيتى، چۈنكە پىشى ئىمانيان ھەبۋە، ئىنجا پەيمانيان لى ۋەرگىراۋە، پەيمان لىۋەرگرتنەكە بۇ ئىمان ھىنان نەبۋە، بە بەلگەى ئەۋەكە خوا دەقەرمۋى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَابِعَنَّكَ﴾ (۱۲)، كەۋاتە: ئافىرەتەكان، بىرۋادارن، ئىنجا پەيمان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدەن، پەيمان پىندانەكەشيان بۇ ئەۋەكە ھاۋەش بۇ خوا دانەنن، چۈنكە جارى ۋايە مەسۇلماناننىش توۋشى شىرك دەبن، ھەروەھا كە دزى نەكەن ۋ، زىنا نەكەن ۋ، مەندالى خۇيان نەكوژن ۋ، مەندالى جگە لە مېردىيان پالئەدەنە لای مېردىيان بە فرت ۋ فىل، ھەروەھا سەرىپچىي لە فەرمىانى پىغەمبەر ﷺ نەكەن، لە ھەموو ئەۋ شتە چاك ۋ پەسەندانەدا كە فەرمىانىان پى دەكات.

ھەۋتەم: دابەشكىردنى ئايەتەكان بۇ دوو دەرس:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، ھەر نۆ ئايەتەكەش، باسى بابەتتىكى يەكجار گىرگى ۋ ھەستىار دەكەن، كە چۆنىەتتى مامەلە كىردنى مەسۇلمانانە، لەگەل كەسانىكدا كە بىپىرواۋ پىشت لە ئايىن ۋ پەيامى خوان، ئەۋانىش بە گىشتىي دوو جۆرن:

۱- جۆرىكىيان ۋىراي بىپىرواىي، دژى دىن ۋ ژىنى مەسۇلماناننىش ۋ، ھەمىشە بۇ زىان لىدانىان لە بۆسەدان ۋ لىيان دەخەفتىن.

۲- جۆرىكىشيان ھەرچەندە بىپىروان، بەلەم لەگەل بىرۋاداراندا گونجاۋو تەبان، نە دژى دىنيان ۋ نە دژى ژىنيان.

خوای دادگەر رو کاربە جی ﷺ، بە روونی نوقتهی خستۆته سەر پیت، بۆ چۆنیەتیی مامەلە کردن لەگەڵ ھەركام لەو دوو جوۆرە بێپروایەدا.

دەرسی دووھەم: چوار ئایەتی کۆتایی سۈرەتی (الممتحنة) یان (الممتحنة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۳)، ئەو چوار ئایەتە موبارەكەش، سێ بابەتی گرنگیان باسکردوون:

بابەتی یەكەم: ئافەرەتانی كۆچکردوو بۆ لای مسوڵمانان و قەوارە سیاسییەكەیان، پێویستە تاقیی بکړێنەو، دواي زاندرانی مسوڵمانەتیی و ئیمانداربەتییان بحەوێندرێنەو، نەگێردرێنەو بۆ لای ئەھلی کوفر بە گشتیی و، مێردە كافرەکانیان بە تايبەت.

بابەتی دووھەم: چۆنیەتیی پەیمان وەرگرتنی پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافەرەتانی بروادارو، بەندەکانی ئەو پەیمان و بەلێنە.

بابەتی سێھەم: پێگرتیی کردن لە برواداران، كە بە ھيچ بیانوو و پاساویكەوہ نيزیکیی و دۆستایەتییان لەگەڵ ئەھلی کوفردا ھەبێ، كە ھيچ ئومیدیکیان بە پوژیی دوايي، سزاو پاداشتی خوا نیە.

شایانی باسە: زانایانی پروونکەرەوہی قورئان و سوننەت و سپرەي پێغەمبەری خوا ﷺ، زۆر کێشەو مشتومریان بووہ لەو بارەوہ كە ئایا نامەكەي: (حاطب بن أبي بلتعة) ﷺ، لە کاتی فەتھي مەككەدا بووہ، لە سالی ھەشتەمي كۆچيیدا، یان لە کاتی صولحی حودەيبییدا بووہ، لە سالی شەشەمي كۆچيی دا؟

ھەرچی زۆربەیانن رایان وایە: لە سالی ھەشتەمي كۆچيیدا بووہ واتە: لە کاتی ئازاد کردنی مەككەدا، ھەندیکیشیان رایان وایە لە سالی شەشەمي كۆچيیدا بووہ، لە گەرمەي صولحی حودەيبییدا، یاخود بەر لەوہي بچن بەرەو مەككە، كە دوايي صولحی حودەيبیيەي لی كەوتەوہ، پێش وەخت (حاطب بن أبي بلتعة) نامەكەي ناردوہ.

منیش پێم وایه: ئەو مەسەلەیه جیاوازییهکی وای نیه له هەر کامیاندا بووبی،
گرنگ ئەوهیه له کاتیک دا بووه، که پێغه مبه‌ری خوا ﷺ وێستووێتی به‌ره‌و
مه‌که‌که‌ بچێ، ئنجا:

أ- ئایا وێستووێتی بۆ ئەنجامدانی عومره‌ بچێ بۆ مه‌که‌که‌، که ئەوه‌ بوو بێ‌پروایه‌کان
پێیان پێگرت و نه‌یانپێشت و پێکه‌وتنی حوده‌بیه‌ی لێکه‌وته‌وه‌.

ب- یاخود پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وێستووێتی بۆ ئازادکردنی مه‌که‌که‌ بچێ و له‌ ده‌ستی
کافره‌کان ده‌ریبه‌نێ، وه‌ک سزادانیک بۆ په‌یمان شکینی هاوپه‌یمانه‌کانی قوریش، که
هۆزی به‌نووه‌که‌ر بوون و بیست (۲۰) که‌سیان له‌ هاوپه‌یمانه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
که‌ هۆزی (خوزاعه‌) بوو، کوشتبوون، ئەوانیش هاتن (عمرو بن سالم) سه‌رۆک هۆزی
خوزاعه‌ داوای له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد و گوێ: تۆ هاوپه‌یمانی ئیمه‌ی و هاوپه‌یمانه‌کانی
قوریش بیست که‌سیان به‌ غه‌در لێکوشتوین، له‌ هه‌رده‌می مه‌که‌که‌دا له‌ ده‌وری که‌عه‌به‌،
ئایا چۆن به‌رگری له‌ ئیمه‌ ده‌که‌ی که‌ هاوپه‌یمانی تۆین؟!، ئازاد کردنی مه‌که‌که‌ش به‌
هۆی ئەوه‌وه‌ روویدا و ئەوه‌ له‌ سالی هه‌شته‌مدا بوو، گرنگ ئەوه‌یه‌ ئەو نامه‌یه‌ له
لایه‌ن (حاطب بن ابی بلتعنه‌)وه‌ نووسراوه‌ بۆ قوریشیه‌ بێ‌پروایه‌کان، هاوبه‌ش بۆ خوا
دانه‌ره‌کان، به‌ر له‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ره‌و مه‌که‌که‌ بچێ، چ بۆ عومره‌ بچێ، له
سالی شه‌شه‌می کوچیدا، چ بۆ ئازادکردنی مه‌که‌که‌ بچێ، له‌ سالی هه‌شته‌می کوچیدا،
واته‌: جیاوازییه‌کی وای نیه‌ له‌ هه‌ر کامیکیاندا بووبی، به‌لام پێویسته‌ ئاگامان له‌ دوو
مه‌سەلان بێ، ئەو دوو پوونکردنه‌وه‌یه‌ی ئێستاش له‌ باری ئەو دوو مه‌سەله‌یه‌وه‌
ده‌یانده‌م، به‌و شێوه‌یه‌ نه‌مبینوه‌ له‌ ته‌فسیره‌کاندا باسکراین، به‌لام پێموایه‌ دوو راستیی
زۆر ئاشکران و ئەنجامگیریه‌کی زۆر گرنگیشان لێ ده‌کری، که‌ دوا‌ی ده‌یخه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: شتیکی زانراو چه‌سپاوه‌ که‌ کوچکردنی ئافره‌تانی بڕوادارو، پارکردنیان به‌ره‌و
ده‌وله‌تی ئیسلامی، ناگونجێ له‌ سالی هه‌شته‌مدا بووبی، هه‌ر ده‌بێ پێش فه‌تحی
مه‌که‌که‌ بووبی، چونکه‌ دوا‌ی ئازادکردنی مه‌که‌که‌، مه‌دینه‌و مه‌که‌که‌و شوێنه‌کانی دیکه‌ش

يەكسان بوون و، ئافرەتانی پروادار ناچار نەبوون لە مەككە پاكەن بچن بۆ مەدینە، ئەو كاتە مەككەش ھەر وەك مەدینە كەوتۆتە ژێر سایەى دەولەتى ئىسلامى و، ھوكمى ئىسلام و قورئان و پىغەمبەرى خاتەم ﷺ وەك چۆن لە مەدینە ھەبوو، لە مەككەش ھەبوو، لە شوئەكانى دىكەش ھەبوو، دەسەلات دەسلەتاتى ئىسلام بوو، شەرىعەت لە ھەمووى پىادە كراو، ئافرەتێك ئەگەر لە مەككەش كێشەى بووبێ لەگەڵ مێردە كافرەكەیدا، ھوكمى ئىسلام لەوئیش بېرشتى ھەبوو، پێويستى نەكردووە بچێ بۆ مەدینە.

دووھەم: پەیمان وەرگرتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافرەتانی پروادار، كە لە ئێواندا ھىندى كچى عوتبەى كۆرى رەبیعە، ھاوسەرى ئەبوو سوفايان ھەبوو، ناگونجى پێش فەتھى مەككە بووبى، چونكە ئاشكرايە كە پێش فەتھى مەككە ئەبوو سوفايان، خۆشى مسوڵمان نەبوو، ھىندى لە دواى مسوڵمان بوونى ئەبوو سوفايان مسوڵمان بوو، ئىجا ھىند كە دەبیستى ئەبوو سوفايان مسوڵمان بوو، ریشى دەگرێ و دەلێ: ئەم كۆوپەيە بكۆژن، دەبێ ئەبوو سوفايان قەلەو بووبى، ھىند دەلێ: بىكۆژن ھەلگەراوەتو، مانای واىە ھاوسەرەكەى دواى خۆى مسوڵمان بوو، ئاشكراشە ئەبوو سوفايان لە گەرمەى فەتھى مەككەدا مسوڵمان بوو، لە سالى ھەشتەمدا.

كەواتە: پەیمان وەرگرتنى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافرەتانی پروادار، ھەر دەبێ لە سالى ھەشتەمى كۆچیدا بووبى و، ناگونجى پێش ئەو بووبى، چونكە ھىند تا ئەو كاتە مسوڵمان نەبوو.

ئەو ھەش ئەنجامگیرى كەيە كە لەو دوو راستىيە دەيكەين: ھىچ چارەمان نیە دەبێ بلىين: سوورەتى (الممتحنة) یان (الممتحنة) ھەندىكى، یاخود زۆرەى لە كاتى سولھى ھودەیبىيەدا داھەزىو، ھەندىكىشى لە كاتى فەتھى مەككەدا، بگەرە دواى فەتھى مەككەش، بەم پايەش - كە نەمبىنىو بەو پروونىيە لە تەفسىرەكاندا ھاتبى - لەو مەشت و مەرو پاجاىيە رزگارمان دەبێ كە لە بارەى

دابه‌زینی ئەم سوۋرەتەو لە ئیوان زانیاندا ھەیە، ھەندیکیان دەلێن: بە
 دلنیایی لە گەرمەیی فەتحتی مەککەدا دابه‌زیو، یان دوای ئەو، ھەندیکیش
 دەلێن: دابه‌زینی لە صولحتی حودەیبیەدا بوو، واتە: ھەندیک دەلێن: لە سالی
 ھەشتەمی کۆچیییدا دابه‌زیو، ھەندیک دەلێن: لە سالی شەشەمدا، بەلام وەک
 ئێمە باسماں کرد: ھەندیکی دابه‌زینەکەیی لە کاتی صولحتی حودەیبیەدا بوو و
 ھەندیکیشی لە کاتی فەتحتی مەککەدا، پێم وایە ھەر بۆیەش لە ئیوان زانیاندا
 ئەو راجیاییە ھەیە، ھەندیکیان لە لایان ئاشکرا بوو، ھەندیکیان لە لایان ئاشکرا
 سوۋرەتە، لە کاتی صولحتی حودەیبیەدا بوو، ئەوانی دیکەش لە لایان ئاشکرا
 بوو، ھەندیکیان لە کاتی فەتحتی مەککەدا بوو، بەلام بەو
 پێیە گوتمان، دابه‌زینی ئەو سوۋرەتە دابەش دەبێ بەسەر ئەو دوو کاتەدا.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (۹) ئايەتى پېشەۋەى سوۋرەتى (الممتحنة) پېك دى، ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، كە تېياندا خۋاى كاربەجى و پەنھانزان پېگىرى لە مسۆلمانان دەكات، دۆژمنى خۋاو دۆژمنى خۋيان بە دۆست بگىرن و، كەين و بەينيان لەگەلىان ھەبى، لە بارەى بەلگە و پاساۋەكانى ئەو پېگىرىيەشەۋە، خۋاى زاناو توانا وردەكارى زۆرى خستۆتە روو.

ئىنجا باسى ئىبراھىم (خَلِيلُ اللَّهِ) ﷺ، شوئىنكەوتوۋانى كردو، كە پىۋىستە بگىرنە سەرمەشق لەوبارەۋە.

دوايىش ئەۋە روونكرائەتەۋە كە تەنيا ئەو پېروايانە دروست نىە نىزىكىيان لى بگىرى - بە شىۋەى ھاۋكارى و چاكەكارى - كە دژى دىن و ژىنى پروادارانن، ئەگەرنا ئەۋانەى تەباو گونجاۋن، پىۋىستە باشتىن پەيۋەندىيان لەگەلدا بگىرى، چونكە نابى لە بوارى ھەلسۈكەۋتدا، ھىچ كەس لە مسۆلمانان خوشرەفتارترو چاكەكارترو بەرئزتر بى!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبِغَاةَ مَرْضَاتِي فَيُرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقَعْلُهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَفَقَّهُوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَفْعِرُ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْرِضْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمُ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّنَّ كُنَّا يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يُوَلِّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفِيُّ الْخَصِيدُ ﴿١٠﴾ عَسَىٰ أَنَّهُ أَقْبَلَ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾ لَا يَهْتَكُرُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُعْثِلُولَكُمْ فِي الَّذِينَ وَلَّمْ يَخْرِجُوكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَيُقْسِفُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّمَا يَنْهَنكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

(بە ناوی خۆای بە بەزەیی بەخشنده، ئەی ئەوانەى پرواتان هیناوه! دوژمنى من و دوژمنى خۆتان بە دۆست مەگرن، ئیوه خۆشهويستیان بو دەرده‌بەرن له حائیکدا ئەوان بیپروان بهو هه‌قه‌ی (له‌ خواوه) بۆتان هاتوه، (له‌ بیرتان بى که) پێغه‌مبه‌رو ئیوه‌شیان (له‌ زیدی خۆتان) وه‌ده‌رده‌نا، چونکه‌ پرواتان ده‌هینا به‌ خۆای په‌روه‌ردگارتان، ئەگەر بو تیکۆشان له‌ ریی منداو خواستنى په‌زنامه‌ندیم (له‌ زیدی خۆتان) هاتوونه‌ ده‌ری (نابى) دوژمنى خواو خۆتان به‌ دۆست بگرن، ئیوه‌ خۆشه‌ويستییان به‌ په‌نه‌انی پێراده‌گه‌یه‌نن (له‌ حائیکدا) مینش زاناتم به‌وه‌ی شار دووتانه‌وه‌و، ئاشکراتان کردوه، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌ ئیوه (ئه‌وه‌ی گوترا) بیکات، مسۆگەر راسته‌پێ و ن کردوه ^(١) ئەگەر ئیوه‌یان به‌رپهل بکه‌وى (و زه‌فه‌رتان پى به‌رن)، بۆتان ده‌بنه‌ دوژمن و ده‌ست و زمانیا‌نتان به‌ خراپه‌ بو لا درێژ ده‌که‌ن (به‌ هه‌موو شتۆه‌یک زه‌رتان لێده‌ده‌ن‌و)، هه‌زه‌که‌ن

(و خۆزگە دەخوازن) بېيروابىن ﴿۲﴾ ھەرگىز خىزمەتچىلەر كاتتان و پۇلەكاتتان لە پۇژى قىلمەتدا سوودتان پىنناگەيەنن (لە بەرانبەر سزاي خوادا) (خو) لە يەكتان جىادەكەتەو، خواش بىنەرى ئەوئەيە كە دەيەكەن ﴿۳﴾ بە دۇنيايى لە ئىبراھىم و ئەوانەي لەگەلدا بوون، سەرمەشقىيەكى چاكتان ھەيە (لەو بواردەدا) كاتىك بە كۆمەلەكەي خۇيانيان گوت: تىمە لە ئىوھ و لەوئەي جگە لە خوا دەيەرىستى، دوورو بەرىين و پىتان بېيرواين و، دوژمنايەتتى و رقى بەكجارىي لە ئىوان تىمە و ئىوھدا ئاشكرا بوو (و بەردەوام دەيى)، تاكو تەنيا بىروا بە خوا دىنن (وھەك تاكە پەرىسترا)، (ئەوان سەرمەشقتانن) جگە لە قسەي ئىبراھىم كە بە بابى گوت: بە دۇنيايى داواي لىيوردنن بۇ (لە خوا) دەكەم و، ھىچ شىكىشم بۇ تۇ لە بەرانبەر خوادا بە دەست نى، (دوايى گوتيان): پەروەردگارمان! پىشتان ھەر بە تۇ بەستو، تەنيا بۇ لاي تۇ دەگەرىينەو، سەرنەجامىش بەس بۇ لاي تۇيە ﴿۴﴾ پەروەردگارمان! مەمانگىرە بە بەلەو مەينەتتى بۇ ئەوانەي بېيروان، پەروەردگارمان! لىمان بىوورە بەپراستى تۇ زالى كارزاني ﴿۵﴾ بە دۇنيايى لەوان (ئىبراھىم و ھاوئەلانى) دا بۇ ئىوھ سەرمەشقىكى باش ھەيە، بۇ ھەر كەس ئومىدى بە خواو بە پۇژى دوايى ھەيى، ھەر كەسكىش پىشت ھەلېكات، بىگومان بەس خوا بىننازى ستايشكراوہ ﴿۶﴾ نىزىكە خوا خۇشەويستىي بخاتە ئىوان ئىوھ و ئىوان ئەوانەو (لە رابردوودا) دۇايەتتەيان كەردن، خواش بە توانايەو، خوا لىيوردەي بە بەزەيە ﴿۷﴾ خوا لىتان قەدەغە ناكات ئەوانەي لەسەر ئاينتەن لە دۇتان نەنگاگون و، لە مائەكاتتان وەدەريان نەناون، چاكيان لەگەل بەكەن (ھاوکاریان بەكەن و) ئەندازەيەك لە سامانتانان پىدەن، بىگومان خوا بەخشەرانى خۇشەدوین ﴿۸﴾ بەلکو خوا تەنيا بەرانبەر ئەوانە لىتان قەدەغە دەكات (چاكيارو بەخشەرىن و) دۇستايەتتەيان بەكەن، كە لەسەر دىن لە دۇتان جەنگاگون و، لە مائەكاتتان وەدەريان ناون و پىشتوانىي (دوژمنانتان) يان كەردوھ لەسەر دەرکردنتان، ھەر كەسكىش دۇستايەتتەيان بىكات، ئەوانەن سەمكاران ﴿۹﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَدُوٌّ): (الْعَدُوُّ مِنَ الْعَدُوِّ، وَالْعَدُوُّ: التَّجَاوُزُ وَمُتَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ، رَجُلٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ)، وشه ی (عَدُوٌّ) له (عَدُوٌّ) وهه هاتوه، به بن گیره (شَدَّة) که بریتیه له تپیهراندن و پیکه وه نه گونجان، وشه ی (عَدُوٌّ) هه م بو تاک به کاردی، هه م بو کو، ده گوتری: (رَجُلٌ عَدُوٌّ، رَجَالٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ) پیاویکی دوزمن و پیاوانیک یان کومه لیککی دوزمن.

(يَا مَوَدَّةُ): (الْمَوَدَّةُ مِنَ الْوُدِّ، وَالْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَمَهَيَّ كَوْنِهِ)، (مَوَدَّةٌ) له (وُدٌّ) وهه هاتوه (وَدَّةٌ يَوَدُّهُ وَدًّا وَمَوَدَّةٌ)، (وُدٌّ) به مانای خوشویستی شتیکه له گه ل خوژگه پیخواستی دا.

(إِنْ يَتَّقَوْكُمْ): (ثَقَفٌ: تَقَفٌ فِي إِدْرَاكِ الشَّيْءِ، وَفَعِلَهُ، رَجُلٌ ثَقِفَ: حَادِقٌ فِي إِدْرَاكِ الشَّيْءِ)، (تَقَفٌ): بریتیه له کارامه یی، له وه دا که شتیکت به ره ل بکه وی، یاخود له زانینی شتیک و نه نجامدانی شتیکدا، ده گوتری: (رَجُلٌ ثَقِفَ) واته: ماهیرو کارامه یه له زانینی شتیکدا، یاخود له نه نجامدانی شتیکدا.

(وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالْيَنَاسُ): (دِه ستیان و زمانتانیان به خراپه بو لا دریز ده که ن، (الْبَسْطُ: النَّشْرُ وَالنُّوسُجُ، وَبَسَطَ الْيَدَ مَدَّهَا)، (بَسَطَ) به مانای بلاوکردنه وهه فراوان کردنی شتیکه، (بَسَطَ الْيَدَ) به مانای ده ستریز کردنه، (وَبَسَطَ اللِّسَانَ) یش به مانای قسه پیگوتنه، واته: به زمان و به ده ست، نه گهر بویان بگری زیانتان پی ده گه یه نن.

(وَوَدُّوا): (أَيُّ: أَحَبُّوا وَمَهَّنُوا) واته: خوشیانویست، هه زیان کردو، خوژگه شیان پی خواست.

(أَرْحَامُكُمْ): (أَرْحَامُ جَمْعُ رَحِمٍ: رَحِمُ الْمَرْأَةِ، وَاسْتَعِيرَ لِلْقَرَابَةِ لِيَكُونَهُمْ خَارِجِينَ مِنْ رَحِمٍ وَاحِدَةٍ)، (أَرْحَامُ) كَوَى (رَحِمَ) ه واته: مندالدان (مندالدانى ئافرەت)، دوايى خوازراوۋەتەوہ بۆ خزمایەتیی، چونکە ئەوانەى خزمەن ھەموویان لە پابردووی دووردا لە یەک مندالدانەوہ ھاتوون.

(يَقْضَلُ بَيْنَكُمْ): لِيَكْتَنَ جِيا دەکاتەوہ، (الْقَضَلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (قَضَلُ): بريتە لەوہى دوو شت لیک جیابکرینەوہ تاكو کەلینکیان بکەوئیتە نیوان، یەک لەوئى یەک لەوئى.

(أَسْوَةٌ): (الْأَسْوَةُ وَالْإِسْوَةُ كَالْقُدْوَةِ وَالْقِدْوَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ الْإِنْسَانُ عَلَيْهَا فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ إِنْ حَسَنًا وَإِنْ قَبِيحًا)، (أَسْوَةٌ) ههروهك (قُدْوَةٌ) و (قُدْوَةٌ) بريتە لەو حالەتەى مروؤف لەسەرى دەبئى لە شوئىکەوتنى کەسێكى دیکەدا، لە چاکەدا شوئى بکەوئى، یان لە خراپەدا.

(بُرءًا مِنْكُمْ): لِيَتَنَ دوورین، حاشاتان لئ دەکەین، (أَصْلُ الْبُرءِ وَالْبِرَاءَةِ وَالتَّبَرُّي: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوَرَتُهُ، وَشَهَى (بُرء) و (بِرَاءة) و (تَبَرُّي) ھەر سێکیان لە ئەسڵدا بە مانای دووری گرتە لە شتیک مروؤف ھەز نەکات لئى نیزیك بئ، کەواتە: (بُرءاء) كَوَى (بَرِيء) ه، واته: ئیمە لە ئیوہ بەرین و دوورین.

(فِتْنَةً): (أَصْلُ الْفِتْنِ إِذْ خَالَ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ رَدَائِهِ) ئەمە ئەسلى واتیە کەیتى، (فَتَنَ): بريتە لەوہى زېر بخريتە نېو ئاگرەوہ، تاكو چاکەکەى لە خراپەکەى جیابیتەوہ، بۆیە کوردەواریى خۆمان دەلێن: (زېرى سوور لە ناگر ناترسى)، واته: زېرى ساغ، ھەرچەندە بە ناگر بیسووتینى، کەم ناکات، کانزای زېر، قال دەبیتەوہ، بەلام کەم ناکات، بەلام ئەگەر کانزایەکانى دیکەى ھەک مس و فافۆن و ناسن و ئەوانەى ڕەگەل خرابن، بێگومان لە کاتى قالکراندا، لئى جیادەبنەوہ، قەبارەکەى کەم دەکات، دوايى وشەى (فِتْنَةً) خوازراوۋەتەوہ بۆ بەلا، ئازار، شتیک کە تووشت دئ، تاقیکردنەوہ، بۆ ھەموو ئەوانە خوازراوۋەتەوہ،

ئېرە كە دەفەرمۇي: ﴿لَا جَعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، مەمانكە بە مەينەتیی و بەلا بو
ئەوانەى بېيروان، ئەمە دوو واتای هەن:

۱- وامان لیمەكە بە دەستی ئەوان ئازار بدریین.

۲- یاخود مەمانكە بە ھۆكاری ئەوێ بە ھۆی تېمەو بەلای بېيروایان بەسەر بێ،
كە حاڵی تېمە بېین، پێیان وابێ تېمە لەسەر ناھەقین، لەبەر ئەوێ بێدەسەلاتین
یان دواكەوتوون، وەك ئەم پۆژگارەى تېستای تېمە كە مسوڵمانان بەراستی بوونە
بەلاو فیتنە بو زۆربەى خەلكى دنیا، ھەر كەسێك تەماشای دۆخى مسوڵمانان بكات
بە تايبەتیی ھۆكمرانەكانیان، كە زۆربەى ھەرە زۆریان دىكتاتورن و، گوێ لە مستى
زەھیزانن و ھېچ بەدەستن، لە بەرانبەر خەلكەكەى خۆیاندا شېرن و لە بەرانبەر دۆژماناندا
ھوشترمەلن، ھەر كەسێك تەماشای ئەو وەزەعەى مسوڵمانان بكات، چ لە پەروى
سیاسییەو، چ لە پەروى فېكرى و، لە پەروى شارستانیەتیی و، لە پەروى كەلتوریەو،
وادەزانێ ئەو بەرھەمى دینەكەیانەو، لە دینەكەیان دەكەوتتە گومانەو، بۆیە لەم
حالتەدا مسوڵمانان بۆ جگە لە خۆیان دەبنە فیتنە، دەبنە تاقىكردنەو بەلا.

(تَبَرُّوهُمْ): چاكەیان لەگەڵ بكەن، (الْبِرُّ: التَّوَسُّعُ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ، بَرَّ الْعَبْدُ رَبَّهُ:
تَوَسَّعَ فِي طَاعَتِهِ)، (بِرٌّ): بە مانای فراوانییە لە چاكەكاریدا، لە ئەنجامدانى چاكەدا،
مرووف فراوانیى بكات، دەگوترێ: (بَرَّ الْعَبْدُ رَبَّهُ) واتە: فەرمانبەرییى خواى كرد
بە شێوەیەكى فراوان و چاك.

(وَتَقْسَطُوا لِيَوْمِهِمُ): ئېرەدا (قَسَطَ) یانى: (النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ) پشكێك كە بە
دادگەرانە بەش بەش كرابێ، وەك (النَّصْفُ وَالنَّقْصَةُ) ئەوانیش بە ھەمان شێوە
واتە: دابەشكردنێكى بە وێژدانانە، (الإِقْسَاطُ: إِعْطَاءُ قِسْطِ الْغَيْرِ، وَالْقَسْطُ: الْجَوْرُ)،
(إِقْسَاطُ): لەسەر كێشى (إِفْعَال) ئەوێ بەشى ئەوێ دیکە بەدەى، بەلام (قَسَطُ):
بریتى بەستەم، ئەوێ بەشى ئەوێ دیکە بخۆی.

كەواتە ئىرەدا: ﴿وَقَسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتە: بەشىك لە مال و سامانى خۇتايان پېبدەن، چونكە چاۋگى (اقسۇط) پىۋىستى بە پىتىك ناكات بەركارى پى بخوازى و بۇ لاي بەركار بەھۆبەھە تىپەرىتى، بەلكو (اقسۇط) واتە: (عدّل)، بەلام (قسط) واتە: (ظلم)، (اقسۇط إِلَيْهِ) يانى: (أَعْطَاهُ قِسْطاً مِنْ مَالِهِ)، بەشىك لە مال و سامانەكەى خۇى پىدا.

ھۆى ھاتنە خوارەھى ئايەتەكان

يەكەم: ھۆى ھاتنە خوارەھى ئەم دوو ئايەتە موبارەكە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخْذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن يَنْفَقُوا يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝﴾

لەو بارەھە چەند گېرراۋەيەك ھەن، ئىمە سىيان دىنن:

۱- لە كىتەبى (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(۱) دا لە بارەى ھۆى ھاتنە خوارى ئەم دوو ئايەتە موبارەكەھە، -بەلكو پىم وايە ئايەتەكانى دوايىشى- ئەم گېردراۋەيە ھەيە، كە ھەر كام لە (البخاري ومسلم) ھىنايانە:

{عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَا، وَالزُّبَيْرُ، وَالْمِقْدَادُ، فَقَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَاحٍ؛ فَإِنْ بِهَا ظَعِينَةٌ مَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوا مِنْهَا. قَالَ: فَأَنْطَلَقْنَا تَعَادَى بَنَّا حَيْلُنَا حَتَّى أَتَيْنَا الرُّوضَةَ، فَإِذَا نَحْنُ بِالظَّعِينَةِ، قُلْنَا لَهَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، قَالَتْ: مَا مَعِيَ كِتَابٌ، فَقُلْنَا: لَتُخْرِجِي الْكِتَابَ، أَوْ لَتُلْقِيَنَّ الثِّيَابَ، قَالَ: فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ

عِقَاصِهَا، فَأَتَيْنَا بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَإِذَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى نَاسٍ مِمَّنْكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، يُخْرِطُهُمْ بَبْعِضِ أَمْرِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا حَاطِبُ، مَا هَذَا؟! قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ؛ إِنِّي كُنْتُ امْرَأً مُلْصَقًا فِي فَرِيشٍ يَقُولُ: كُنْتُ حَلِيفًا، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مَنْ لَهُمْ قَرَابَاتٌ يَحْمُونَ أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ، فَاحْبَبْتُ إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ أَنْ أَتَّخِذَ عَنْدَهُمْ يَدًا يَحْمُونَ قَرَابَتِي، وَلَمْ أَفْعَلْهُ ارْتِدَادًا عَنْ دِينِي، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَعْنِي أَضْرِبَ عُقُقَ هَذَا الْمُتَافِقِ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَذْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطْلَعَ عَلَى مَنْ شَهِدَ بَذْرًا، فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ؛ فَقَدْ عَفَرْتُ لَكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُورَةَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَنْجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أُولِيَاءَ تَلْفُوتَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيَعَاءَ مَرْضَاتِي تُشِرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١﴾ إِنْ يَتَفَقَّهْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝٢﴾ (أخرجه البخاري في صحيحه: ٣٠٠٧، ٤٢٧٤، ٤٨٩٠، ومسلم في صحيحه: ٢٤٩٤).

واته: عهلی کوری ته بوو تالیب ﷺ ده لئ: پیغهمبه ری خوا ﷺ من و زوبه یرو میقدادی نار دین (خوا له هه ر سیکیان رازی بی)، فه رمووی: برؤن ده ر بچن تا کو ده گنه (روضة خاخ)، (روضة) باخچه یه و (خاخ) یش ناوی شوینیکه، که ده چنه باخچه ی خاخ نافر هتیک کی که ژاوه دار، (یانی: نافر هتیک که سواری و لاخیک بووه)، ده بیینن نامه یه کی پییه، نامه که ی لیوه ر بگرن، تیمه ش رویش تین ته سپه کا همان به را کردن (به غاردان) بردیانی هه تا چووینه لای باخچه که، له وئی نافر هته که مان بیینی، گوتمان: نامه که ده ریینه، گوئی: نامه پی نیه! گوتمان: یان نامه که ده ردینی، یان پو شاکه که ت داده نیی، (له ریوا به تی دیکه دا هاتوه که پییان گوت: خوا ﷺ به جیبر یلدا پیغهمبه ری ﷺ ناگادار کردو ته وه، خوا راست ده فره مووی و جیبر یلش راستی گوتوه و پیغهمبه ریش ﷺ راستی به تیمه فره مووه، تو راست ناکه ی نامه ت

پئی نه بئ، دهر بهینه، نامه کهت دهر نه هیئنی ئیمه ده تپشکنین، مه به ستیان نه وه بووه - نه که پرووتی بکه نه وه - ده تپشکنین و نامه که ده دوزینه وه، ئیدی نامه که که له بن که زییه کانیدا شارد بوویه وه، (له ریوایه تی دیکه دا هاتوه گوتویه تی: پشتم تپیکه ن، بۆ نه وه ی پۆشاکه که ی دابئی، یا خود بۆ نه وه ی له چکه که ی دابئی و له بن که زییه کانی دهری بهیئنی)، دهری هیئناو و ییداین، ئیمه ش نامه که مان بۆ پیغه مبه ر ﴿﴾ هیئایه وه، له نامه که دا ئاوا نوو س را بوو: له حاته بی کوری ته بی به لته وه بۆ خه لک یک له هاوبه ش بۆ خوا دانه ران که له مه که که بوون، هه والی پندا بوون به هه ندیک له کاروباری پیغه مبه ر ﴿﴾، که پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ دهیه وئی به ره و مه که که بئ، پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ (حاطب) ی بانگ کردو گوتی: (حاطب) نه وه چییه؟ گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾! په له م لی مه که، من کابرایه ک بووم په یوه ست به هۆزی قوره یش، به لام له خۆیان نه بووم، (گوتراوه: حاتیبی کوری ته بی به لته وه ته صلی خۆی خه لکی یه مه ن بووه، به لام له ئیو قوره یشدا بووه)، نه وانیه له خزمه ت تۆدان له کوچه ران، هه موویان بایی نه وه نده خزمایه تییان هیه که س و کاریان و مال و سامانیان له مه که که پاریزن، منیش که له پرووی ره چه له که وه نه وه م نه بوو، ویستم چاکه یه کیان له که لدا بکه م و چاکه به کم له چاویاندا هه بی، خزمه کان و به رزه وه ندیه کانم له وئی پاریزراو بن، نه وه م بۆیه نه کردوه بیبروایم، یان له ئایینه که م هه لکه را مه وه، پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رمووی: له که لئاندا راستی کرد، عومهریش ﴿﴾ گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾! لیمگه ری با له گه ردنی بده م، پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رمووی: نه و ئاماده ی جه نگی به در بووه، تۆ چووزانی ره نگه خوا (عَزَّ وَجَلَّ) سه رنجیکی جه نگاوه رانی مسو لمانی به شدار بووی جه نگی به دری دابئی و، فه رموویئتی: هه رچی ده که ن نه وه لیتان بو رد م، ئنجا له و باره وه ئه م ئایه ته مو باره کانه دابه زین.

٢- (عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا كُنَّا أَنْ تَأْمُرُوا بِاللَّهِ

رَبِّكُمْ إِنْ كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقَعْلَهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَشْفَقْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ نَزَلَ فِي مَكَاتِبَةِ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ وَمَنْ مَعَهُ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ يُحَذِّرُونَهُمْ ﴿٣﴾

له باره‌ی نامه نووسینی حاتیبی کو‌ری نه‌بی به‌لته‌عو و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون، که نامه‌یان نارد بو قوره‌یش و ناگاداریان ده‌کردنه‌وه، دابه‌زی.

۳- نهم گپ‌دراوده‌ش دینین که تیشکی زیاتر ده‌خاته سهر رووداوی نامه نووسینی حاتیبی کو‌ری نه‌بی به‌لته‌عه بو کافره‌کانی قوره‌یش: {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، وَحَاطِبِ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، كَانَ خَلِيفًا لِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَكَانَ بَوَّهً وَإِخْوَتَهُ مَكَّةَ، فَكَتَبَ حَاطِبٌ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ بِكِتَابٍ يَنْتَصِحُ لَهُمْ فِيهِ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلِيًّا وَالرُّبَيْزَ، فَقَالَ لَهُمَا: «انْطَلِقَا حَتَّى تُدْرِكََا امْرَأَةً مَعَهَا كِتَابٌ فَخُذَا الْكِتَابَ فَاتَّبِئَا بِهِ»، فَانْطَلَقَا حَتَّى أَدْرَكََا الْمَرْأَةَ بِخَلِيفَةِ بَنِي أَحْمَدَ، وَهِيَ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى قَرِيبٍ مِنْ اثْنَيْ عَشَرَ مِيلًا، فَقَالَا لَهَا: «أَعْطَيْنَا الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ، قَالَتْ: لَيْسَ مَعِيَ كِتَابٌ، قَالَا كَذَبْتَ، قَدْ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، وَاللَّهِ لَتُعْطِيَنِي الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ أَوْ لَا تَتْرُكِي عَلَيْنَا نُوْبًا إِلَّا التَّمَسُّنَا فِيهِ، قَالَتْ: أَوْلَسْتُمْ بِنَاسٍ مُسْلِمِينَ؟ قَالَا: بَلَى، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ حَدَّثَنَا أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، حَتَّى إِذْ ظَنَنْتُ أَنَّهُمَا مُلْتَمِسَانِ كُلُّ نُوْبٍ مَعَهَا، خَلْتُ عِقَاصَهَا فَأَخْرَجْتُ لَهُمَا الْكِتَابَ مِنْ بَيْنِ قُرُونِ رَأْسِهَا، كَانَتْ قَدْ اعْتَقَصَتْ عَلَيْهِ، فَاتَّيَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا هُوَ كِتَابٌ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَاطِبًا قَالَ: «أَنْتَ كَتَبْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَمَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ تَكْتُبَ بِهِ؟»

(۱) (أخرجه: الفريابي وعبد بن حميد في تفسيرهما كما في فتح الباري: ج ۸، ص ۶۲۳، والطبري في جامع البيان، من طرق عن أبي ثبيح عن مجاهد به مرسلاً قلنا: وهذا مرسلاً صحيح الإسناد: ج ۲۸، ص ۴۰، وأخرجه الحاكم في المستدرک: ج ۲، ص ۴۸۵)، دياره له چه‌ند رتيه‌کی دیکه‌شه‌وه هيتاويه‌تی که نه‌مه‌یان (مرسل)، به‌لام نه‌ويدیکه (مرفوع) هو به‌کسر بو لای یتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رزکراوه‌ته‌وه، (الاستيعاب في بيان الأسباب ج ۳، ص ۳۷۷)

قَالَ حَاطِبُ: أَمَا وَاللَّهِ مَا ارْتَبْتُ مُنْذُ أَسْلَمْتُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَكِنِّي كُنْتُ أَمْرًا غَرِيبًا فِيكُمْ أَيُّهَا الْحَيُّ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ لِي بَنُونَ وَإِخْوَةٌ يَمَكَّةَ، فَكَتَبْتُ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ بِهَذَا الْكِتَابِ لِي أَدْفَعَهُ عَنْهُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: ائْذَنْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبُ عُنُقَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعُهُ فَإِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَإِنَّكَ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ أَطْعَمَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ، فَإِنِّي غَافِرُكُمْ مَا عَمَلْتُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾﴾ (۱).

واته: له عہد پورہ حمائی کوہی حاتیب خویہ وہ دہلتی: حاتیبی کوہی ثہبی بہلنہ عہ پیایک بوو خہلکی یمہن بوو، ہاوپہ یمانی زوبہیری کوہی عہووام بوو له ہاوہ لانی پیغہمبہر ﷺ، له جہنگی بہدریشدا بہشدار بوو، بہلام کوہہ کانی و براہہ کانی له مہککہ بوون، حاتیب له حالیکدا له خزمہت پیغہمبہری خوادا ﷺ بوو له مہدینہ، نامہیہ کی نووسی بو کافرہ کانی قورہیش، له نامہکدا دلسوزی بو نواندبوون، پیغہمبہریش ﷺ عہلی و زوبہیری بانگ کردن، الہ ریوایہ تہکہ ی دیکہدا: عہلی و زوبہیرو میقداد (خوا لئیان پازی بی)، پیی فہرموون: دہرچن تاکو دہگنہ نہو نافرہ تہ، نامہیہ کی پییہ، نامہکہ ی لیوہر بگرن و بیہینن، پویشتن گہیشتنہ نافرہ تہکہ له (خلیف بنی احمد) (رہنگہ) (روضہ خاخ) یش ہہر لہوئی بی)، کہ دوازده میل له مہدینہ وہ دوورہ (واتہ: دہوری ہہژدہ کیلومہتر)، پییان گوت: نہو نووسراوہ مان ویدہ کہ پییہ، گوتی: نووسراوم پی نیہ، گوتیان: درو دہکہ ی پیغہمبہری خوا ﷺ پیی فہرموون نووسراویکت پییہ، بہ خوا یان دہبی نووسراوہ کہ مان ویبدہی، یان ہیچ پوشاکیکت لہ بہردا ناہیلینہ وہ مہگہر تہ ماشای دہکہ یں و دہپشکنین بو نہوہی نامہکہ بدوزینہ وہ، گوتی: ثیوہ خہلکیکی

مسؤلمان نين؟ (واته: مادام مسؤلمانن چؤن ئافرهت دهپشکنن؟) گوتيان: با، به لام پيغهمبهری خوا ﷺ هه والی پی داوین که نامه یکت پییه، کاتیک دلیا بوو که هه موو پوڤا کهانی دهپشکنن، که زییه کانی خوئی کردنه وهو نامه که له تئو قژی خوئی که هونیوویه وه، لهویدا نامه کهی شار دبوویه وه، ده ریپئاو، نامه که یان بو پيغهمبهری خوا ﷺ هیئا، تئیدا نووسرا بوو: له حاتی پی کوری ته بی بهلته عه بو خه لکی مه ککه، نامه ی بو نووسیوون، پيغهمبهر ﷺ حاتی پی بانگ کرد، فهرمووی: تو ئهم نامه یهت نووسیوه؟ گوتی: به لئی، فهرمووی: چ شتیک پالنه رت بووه ئه و نامه یه بنووسی؟ حاتیب گوتی: سوئند به خوا له و کاته وه که مسؤلمان بووم دوو دل نه بووم له باره ی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) وه، به لام پیاو یک بووم غه واره بووم له تئو هوزی قوره یشدا (واته: خه لکی ته صلیی ئه وان نه بووم، یه مه نیی و غه واره بووم، غه ریب بووم)، منیش هه ندیک کورو برام هه ن له مه ککه، ویستم ئه و نامه یه بو کافره کانی قوره یش بنیترم، تا کو به رگریه ک له کورو براو خزمه کانم بکه م له مه ککه و تووشی زیان نه بن، عومه ر ﷺ گوتی: نه ی پيغهمبهری خوا ﷺ! مؤلته م پی بده با له گهر دنی بده م (بیکوژم)، پيغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: لییه گه ری، چونکه به شداری جهنگی به در بووه، تو نازانی رهنگه خوا سه رنجیکی خه لکی جهنگی به دری دابی و فهرموویتی: هه رچی ده که ن بیکه ن، هه رچی بیکه ن من لییان ده بووم (واته: خزمه تیکی وا گه وره تان کردوه ده بیته شه فاعه تکار بو ئه و هه لانه ی دوا یی ده یانکه ن)، له و باره وهش خوا ی به رزو مه زن ئه م ئایه تانه ی دابه زاندن.

دووهم: هوی هاتنه خواری ئه م دوو ئایه ته موباره که: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَعَلَّامُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

له و باره وهش دوو گئیراوان دئین:

١- {عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ ؓ قَالَتْ: أَتَنِي أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَصْلَهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا يَخْرُجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ يَبْرُوهُمْ وَتَقِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٩)﴾ (أخرجه البخاري: ٢٦٢٠، ٣١٨٣، ٥٩٧٨، ٥٩٧٩).

واته: نه سمانی کچی نه بوو به کری صیددیق ﷺ ده لئ: دایکم له پوژگاری پیغه مبردا ﷺ هات بو لام، (له ریوایه تی دیکه دا ده لئ: دیاری بی بو هینابووم له مه که وه هاتبوو، که هه تا نهو کاتهش دایکی هاوبهش بو خوا دانر بووه)، منیش پرسیارم له پیغه مبره ری خوا ﷺ کرد: دایکم هاتوه بو لام، ثایا چاکه ی له گه لدا بکه م؟ (یانی: به خیری ییتم و ریزی بگرم و له به رانه ردا و منیش دیاری پی بده م؟)، پیغه مبره ﷺ فهرمووی: به لئ، (ابن عیینة) ده لئ: خوی بهرز له و باره وه ثم دوو ثابته موباره که ی دابه زانندن.

٢- ریوایه تیکی دیکهش تیشکی زیاتر ده خاته سه ره وه به سه رهاته:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ ؓ، «أَنَّ قُتَيْبَةَ بِنْتَ عَبْدِ الْعُزَّى أُرْسِلَتْ إِلَى ابْنَتِهَا أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ طَلَّقَهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأُرْسِلَتْ بِهَا يَأِي فِيهَا أَقِطَ وَسَمِنَ، فَأَبَتْ أَنْ تَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا وَتَدْخُلَهَا بَيْتَهَا، فَأُرْسِلَتْ إِلَى عَائِشَةَ لِتَسْأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لِتَدْخُلَهَا بَيْتَهَا، وَلِتَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا، وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا يَخْرُجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ يَبْرُوهُمْ وَتَقِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٩)﴾» (١).

(١) أخرجه الطيالسي في المسند: ١٩٨٢، وأحمد في المسند: ٤، ص ٤، والطبري في جامع البيان: ج ٢٨، ص ٤٣، والبخاري في البحر الزخار: ٢٢٠٨، وابن عدي في الكامل: ج ٦، ص ٢٣٥٩، وأبو يعلى في المسند كما في المطالب العالیة: ٤١٥١، والحاكم في المستدرک، والطبرانی في المعجم الكبير، وقال

زانایان زۆرجاران له باره‌ی سه‌نه‌دی ده‌قیکه‌وه‌ی راجیان، ئیستا ته‌و هه‌موو زانایانه‌ی ده‌لێن: سه‌نه‌ده‌که‌ی باشه‌یان راست (صحیح)ه‌، به‌لام هه‌ردوو نووسه‌ری: (الإستیعاب فی بیان الأسباب) ده‌لێن: سه‌نه‌ده‌که‌ی بیهێژه‌، تیمه‌ش بو‌ زیاتر به‌رچا‌و‌روونی هێنامان:

عه‌بدوللای کورێ زوبه‌یر ﷺ (که‌ عه‌بدوللای کورێ زوبه‌یر کورێ ته‌سمانه‌، ته‌سماء دایکی عه‌بدوللایه‌و هاوسه‌ری زوبه‌یره‌، ته‌سماء کچی ته‌بو‌و به‌کری صیددیقه‌ خوا لیان رازی بێ) ده‌گێڕته‌وه‌ ده‌لێ: قوته‌یله‌ی کچی عه‌بدولعوززا ناردی بو‌ لای ته‌سمانی کچی ته‌بو‌وبه‌کر، (که‌واته‌: ته‌سماء کچی قوته‌یله‌ بو‌وه‌، قوته‌یله‌ دایکی بو‌وه‌و، ته‌بو‌وبه‌کریش بابیه‌تی) که‌ ته‌بو‌و به‌کر ﷺ له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا ته‌لاقێ دابوو، ته‌م قوته‌یله‌ دایکی ته‌سماء دیاری بێ بو‌ ناردو، دیارییه‌که‌ش که‌شک و روونی تیدا بو‌و، ته‌سمائیش ناماده‌ نه‌بو‌و دیارییه‌که‌ی لێ وه‌ربگرێ و، ناماده‌ نه‌بو‌و له‌ مائێ پیشوازییشی لێ بکات، به‌لام ئاگاداری دایکمان عاتیشه‌ خانی کرده‌وه‌ (که‌ خوشکی گچکه‌ی ته‌سمانه‌) بو‌ ته‌وه‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بېرسی له‌و باره‌وه‌، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: با بیباته‌ ژووری و دیارییه‌که‌شی لێ وه‌ربگرێ، خواش (عَزَّ وَجَلَّ) له‌و باره‌وه‌ ته‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی دابه‌زاندن: ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُكُم مِّن دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَلَا يُغْنِيكَ عَنْهُ الشَّلَامُونَ ﴿٩﴾

الحاکم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخْرِجَاهُ وَوَافَقَهُ الدَّهَبِيُّ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ: ج ٧، ص ١٢٣، رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْبَزَارُ وَفِيهِ مُصْعَبُ بْنُ ثَابِتٍ وَثَّقَهُ ابْنُ جَبَانَ، وَصَعَّقَهُ جَمَاعَةٌ، وَبَيَّنَّ الرَّجَالَ رِجَالَ الصَّحِيحِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ١٣٠: وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ، بِهِ لَامٌ هه‌ردوو نووسه‌ری (الإستیعاب فی بیان الأسباب) ده‌لێن: (قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ فِيهِ مُصْعَبُ بْنُ ثَابِتٍ ضَعِيفٌ وَفِي التَّقْرِيبِ لَيْئُ الْحَدِيثِ).

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوایه، ئەوێش مەبەستی پێ ئەوهیه:

۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خوای پەرورەدگار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، ئەي ئەوانەي پرواتان هێناوه! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دوستان مەگرن، دوستانەتیان مەکەن، خۆشان نەوێن، کەین و بەینتان لەگەڵیان نەبێ، ﴿تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾، تێوه خۆشەویستیان بۆ فرێدەدن واتە: خۆشەویستیان بۆ دەرده خەن، وەک چۆن کە سێک شتێک بۆ کە سێک هەڵدەدات، ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾، لە هالێکدا ئەوان بێ پروا بوون بەو هەقەي بۆتان هاتوه، کە قورئانەو ئیسلامە.

﴿يُخْرِجُونَ الرِّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، پێغه مبهەر ﷺ و تێوهشیان لە نیشتمانی و زیدی خۆتان وەر دەر دهن، هەر لەبەر ئەوهی پرواتان بە خوای پەرورەدگار تان هێنا بوو، ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي﴾، ئەگەر تێوه وەک تێکۆشان لە پێناو رێی منداو، بۆ وە دەست هێنانی پەزنامەندیی من لە مالی خۆتان هاتوو نه دەری (و کوچتان کردوه لە مەککەوه بۆ مەدینه، کاری وا مەکەن).

﴿يُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾، بە پەنھانیی خوۆشەویستی خوۆتانیان پێدەگەینن،
 ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ﴾، منیش زاناترم لە خوۆستان بەوەی پەنھانتان
 کردووە، بەوەش کە ئاشکراتان کردووە، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾،
 ھەر کەسێک لە تێوە بیکات واتە: ئەو خوۆشیست و دۆستایەتی بەگەڵ ئەھلی
 کوفردا بیکات، پێی پاستی ون کردووە، لە پێی پاست لایداوہ.

ئەجا خوا ﷻ ئەوہ پوون دەکاتوہ، بۆچی دەبێ دۆستایەتیان لەگەڵدا
 نەکەن؟ ھەرچەندە پێشیش ھەر پوونی کردوہ، کە ئەوان پڕوایان بەو ھەقە
 نیە کە بۆ تێوە داہەزیوہ، پێغەمبەری خواو ﷺ تێوەشیان لە مآل و حاڵی
 خوۆتان وەدەرناوہ، ئەجا بۆ زیاتر پاسا و دانەوہی ئەوہ کە نابێ دۆستایەتیان
 بکری، دەفەرموی: ﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾، ئەوانە ئەگەر تێوەیان بەرپەل
 بکەوێ، بۆتان دەبنە دوژمن واتە: دوژمنی سەرەختی تێوەن، ﴿وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
 أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ يَأْتِئُوهُ﴾، دەستیان و زمانتان بۆ لا درێژ دەکەن بە خراپە، واتە:
 بە دەست و بە زمان زیانتان لێ دەدەن، ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، بە دلێش خوۆزگە
 دەخوازن، ئاوات دەخوازن تێوە بپروابن.

بە دنیایی کە مسوڵمان لەگەڵ کافردا کەین و بەین و دۆستایەتی دەبێ
 ھەر لەبەر بەرژووەندیی دنیاییە، بۆیە دەفەرموی: ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا
 أَوْلَادُهُمْ﴾، نە خزمایەتیە کانتان نە پۆلە کانتان سوودتان پێ ناگەینن، کەنگی؟
 ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، لە پۆژی ھەڵسانەوہدا، یاخود: خزمایەتیەکان و پۆلە کانتان
 سوودتان پێ ناگەینن، ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾، لە پۆژی ھەڵسانەوہدا خوا
 لێکتان جیادەکاتوہ، ئەم (يَوْمَ الْقِيَمَةِ) ھەم (لَنْ تَنْفَعَكُمْ) پەلکێشی دەکات،
 ھەم (يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ) پەلکێشی دەکات، واتە: ھەردووکیان ناکۆکی (مُنازعة)یان
 لەسەری ھەیە، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بینەری ئەوہیە کە دەیکەن.

ئەجا خوا ﷻ سەرنجی مسوڵمانان پادەکێشی بۆ تێپراھیم ﷺ (خلیل اللہ)،
 دەفەرموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، بە دنیایی

سەرمەشقییەکی باش، پەڕەوویکردنێکی باش ھەیە بۆ تێوە، لە ئیبراھیم و لەوانەدا کە لەگەڵیدا بوون، ﴿إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ﴾، کاتێ بە خەڵکەکەی خۆیانیان گوت: تێمە لە تێوە بەرین و لە تێوە دوورین، ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ھەروەھا لەوێش دوورین کە تێوە لە جیاتێ خوا دەپەرست، ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾، تێمە بە تێوە بێرواین، ﴿وَبَدَا يَنسَأُ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾، دوژمنایەتیی و رق لە نێوان تێمە و تێوەدا ئاشکرا بوو بە ھەمیشەیی، ھەتا تەنیا بپروا بە خوا دێن، وەک تاکە پەرستراو.

﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَسْتَ فَرْغَنَ لَكَ﴾، (ئیبراھیم بکەنە سەرمەشقی خۆتان)، مەگەر لەو قسەیدا کە بە بابی گوت: داوای لێبوردنت بۆ (لە خوا) دەکەم، ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، بەلام لە لایەن خواوە هیچ شتیکم بۆ تۆ بە دەست نیە، تەنیا داوای لێبوردنم بە دەستە، ئێویش دەکەم، خوا دەفەرموێ: لەوێدا چاو لە ئیبراھیم مەکەن، لەوێدا مەیکەنە سەرمەشقی.

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، ھەروەھا ئیبراھیم ﷺ، ئەوانە ی لە خەمەتیدا بوون گوتیان: پەروەردگارمان! پشتمان بەس بە تۆ بەستوو، تەنیا بۆ لای تۆ گەڕاینەو، سەرەجامیش بەس بۆ لای تۆیە، ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (ھەروەھا پارانەووە گوتیان: پەروەردگارمان! مەمانگێڕە بە فیتنە بۆ ئەوانە ی بێپروان، واتە: با بە ھۆی تێمەو بێپروا نەبن، یاخود تێمە بە دەستی ئەوان تازار مەدەو، مەمانکە شوێنی تاقیکردنەو بە ئەوان، ﴿وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ﴾، پەروەردگارمان! لیمان ببوو، بێگومان ھەر تۆی زالی کارزان.

جارێکی دیکەش دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، بە دنیایی لەواندا سەرمەشقییەکی باش ھەیە بۆ تێوە، ﴿لَئِنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۆ ھەر کەسێک بە ئۆمیدی خوا (واتە: بەزەیی خوا) و پۆژی دوازی بێ، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، ھەر کەسێکیش پشت ھەڵبات، بە دنیایی خوا بێنیازی شتایشکراو، پەکی لەسەر دروستکراوەکانی نەکەوتو.

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾، نيزیکه خوا له نیوان ٲیوه و نهوانه دا که دژایه ٲیتان کردوون، دوژمنایه ٲیتان کردوون، خوښه و یستی ٲره خستی، به هوۍ نه ووه که نهوان نیمان دیٲن، ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾، خواش به توانایه، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش لیٲورده ی به بهزه ییه.

له ګوتايي دا پوښه وهی مسولمانان و ا حالیی نه بن، که نابیی سه لام و
مه رحه بایان له گه ل که سدا هه بی، مادام نامسولمان بی، چونکه خوا مه به سستی
ته وه نیه، بویه ده فهرموئ: ﴿لَا يَهْتَكِرُ اللَّهُ عَنِ الْإِنِّ لَمْ يُقْبَلْ لَكُمْ فِي الْإِنِّ وَلَمْ يَخْرُجْ لَكُمْ
مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَقْطَعُوا أَلْسِنَهُمْ﴾. خوا لیټان قه دهغه ناکات، قه دهغه تان ناکات
له و که سانه ی له سهر دینټان له دژټان نه جه نګاون و، له مال و حالیی خوشتان
وه ده دریان نه ناو، له گه لیاندا چاکه بکه و، هاوکاریان بکه نه مالی خوټانیان
پیی بیه خشن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دلنیا بی خوا به خسه رانی خو شده وین.

تهدی خوا ږگریان له دۆستایه تی کئ لئ ده کات؟ ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الْذِينَ تَتْلُونَ فِي الْإِيمَانِ وَأَتْرَجُكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ وَظَاهِرًا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ﴾، خوا ته نیا چا که کاریتیا له گهل نه وانه دا لئ قه دهغه ده کات، که له سر دیتان له دژتان جهنگاون و، له مال و حال و خانوبه ره کانی خوتان وه ده ریان ناون، پشتگیری و هاوکاری نه وه یان کردوه که ټیوه له مال و حالی خوتان وه ده ریزین، ﴿أَن تَوَلَّوْهُمْ﴾، که دۆستایه تیان بکه ن و نیزیکیان بکه ن، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ههر که سیکیش دۆستایه تی و ان (نه هلی کوفر) بکات، نا نه وانه سته مکاران، واته: دۆستایه تی که سانیک بکات که دژ دی ن و ژینی مسولمانان، به لام نامسولمانانیک که دژ دی ن و ژیتان نین، خوا ږگریتیا لئ ناکات له گه لیاندا چا که کارو به خسه رین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

پتگریکردنی خوی پنهانزان ﷺ، له بروداران، که بیروایانی دوزمنی خواو
خویان به دوست بگرن، له حالیکدا بیروان به و ههقی له خواوه بویان
هاتوه، پیغمه مبر ﷺ و هاوه لانیان شاربهدر کردوه و، هوشداری پیدانیان که
ئه و پهفتاره گومرایسه و، ئه و دوزمنانهش هه ر لیان هه لکه ون جه بیان نادهن و،
پوژی دوایش خوا ﷺ لیکان جیا ده کاته وه و، خزمایه تیی و پوژه کانیشیان له
قیامه تدا، هیچ دادیان نادهن:

خوا ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَلْجُوا عِدْوِي وَعَدُوَّكُمْ أُولَئِكَ ثُلُوفُ النَّارِ
بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَآيَاتِهِ مَرْضَىٰ يُشْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١﴾ إِنْ يَشْفِقُوا عَلَيْكُمْ إِنْ تُبْقُوا لَكُمْ أَعْدَاءٌ وَبَسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝٢﴾ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أُولَئِكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣﴾

شیکردنه و ی ئه م ئایه تانه، له هه فده برکه دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! خوا ﷺ ئه م سوورده ته موباره که
وهک هه ندیک له سوورده تانه دیکه ی قورنایش یه کسه ر به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾،
دهست پیده کات، واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! به خوا ﷺ و، به فریشته کانی
خواو، به کتیبه کانی خواو، به پیغمه مبرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به پوژی
دواپی، به هه موو ئه و شتانهش که پیغمه مبری خاتهم ﷺ له خوی پهروه رداره وه
هیناونی وهک ئایین، که ده بپ پروایان پت بهیتری.

٢- ﴿لَا تَنْجِدُوا عَدُوَّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، {ئەي ئەوانەي بروتان هیناوه!} دوژمنی من و دوژمنی خۆتان مەکنە دوست، بە دوست مەگرن، هەموو پوونکەرەوانی قورئان لەسەر ئەوە یەکنەگن - وەک لە ھۆی ھاتنە خوارەوێکەش دا باسمان کرد - ئەم ئایەتانە بە ھۆی ئەوەوە کە (حاطب بن أبی بلتعہ) ﷺ نامەیەکی ناردووە بۆ خەڵکی شاری مەککەو، ھەوایی چوونی پێغەمبەری خواي ﷺ پێداون، داہەزیون، ئەویش بە ھۆی ئافرەتیکەووە کە ناوی (سارە) بوووە، ئەو کاتە ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوو، ئافرەتیکێ گۆرانییژ بوو، بە زاراوەی ئەمڕۆ ھونەرمەند بوو، لە شای و شینی خەڵکدا گۆرانی و سروودی گوتووە بە پارە، ئەو ئافرەتە ھاتووە بۆ مەدینە بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ و گوتوویەتی: ھاتووم ھاوکارییم بکە، ئەویش پێی فەرموو: ئەدی گەنجەکانی مەککە لە کوێن؟ (واتە: گۆرانییان بۆ بلی و پارەت بدەن لە شین و شای و بۆنان دا)، ئەویش گوتوویەتی: لە دوای جەنگی بەدر ئەو ھالەیان نەماو، کۆبوونەوی وایان ببێ من گۆرانیی تێدا بلیم، ئنجا پێغەمبەریش ﷺ فرمان دەکات ھاوکاریی بکەن، حاتیبی کوپی ئەبی بەلتەعەش بەو ئافرەتەدا نامەکە دەنیری، نامەکەش بێگومان ھەندیک شتی تێدا بوو، دڵسۆزی نواندن بوو لە لایەن حاتیبەووە بۆ قورەیشییە بێپروایەکان، وەک خۆ لەلا خوشەوێست کردیان، نێوەڕۆکەکی ئەو چوارچێوەیە ھەبوو.

لە تەفسیرەکاندا ھەندیک شت باسکراوە، بەلام من ئەو تەعبیرە (الآلوسی) م ھیناوە کە لە تەفسیرەکی خۆی (روح المعانی) دا^(١) ھیناویەتی دەلی: (صُورَةُ الْكِتَابِ كَمَا جَاءَ فِي بَعْضِ الرُّوَايَاتِ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَجَّهَ إِلَيْكُمْ بِجَيْشٍ كَاللَّيْلِ يَسِيرُ كَالسَّيْلِ، وَأَقْسَمَ بِاللَّهِ لَوْ سَارَ إِلَيْكُمْ وَحْدَهُ لَنَصَرَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ؛ فَإِنَّهُ مُنْجَزٌ لِّمَا وَعَدَهُ).

واتە: ئەوە پێغەمبەری خوا ﷺ بەرەو پووتان ھات، بە سوپایەک وەک شەوی تاریکە، وەک لافاو دەروات، سوێند بە خوا دەخۆم، ئەگەر بە تەنیاش بۆتان بێ خوا سەزیدەخات، چونکە ئەو بەلێنە پێداووە بۆی دەگەییەنێتە سەر.

ھەلبەتە ئەگەر وابووبى، ئەو ھەلبەتتە جەنگىكى دەروونىش بوو ھە
دژى ھۆزى قۇرەيش کردوویتى و، سوودىكى ئەوتۇى بۇيان نەبوو، جگە ھە
ئاگادار کردنەو ھەیان.

خو **﴿لَا تَنْجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أُولَئِكَ﴾**، پسپۇرانی زمان
گوتوویانە: (العَدُوُّ ذُو الْعَدَاوَةِ فَعُولٌ مَعْنَى فَاعِلٌ، مِنْ عَدَا يَعْدُو، مِثْلُ عَقَا
يَعْفُو عَقْوًا، وَالْإِتِّخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْأَخْذِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْأَخْذِ)، وشەى (عَدُوٌّ) یانى:
خاوەن دوژمنایەتیی (ذُو الْعَدَاوَةِ)، (عَدُوٌّ)ش (فَعُول) ھە مانای (فاعل) ھە، ئەصلی
وشەکە ھە (عَدَا) ھە ھاتو ھە (عَدَا يَعْدُو، أَي: جَاوَزَ يَجَاوِزُ) ھەک (عَقَا يَعْفُو) واتە:
تییپەراند، وشەى (إِتِّخَاذٌ) یش لەسەر کیشی (إِفْتِعَال) ھە بە مانای گرتنە، بەلام بۆ
زیدەپۆییکردنە ھە گرتندا.

واتە: چاکگرتن، یانی: دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست مەگرن، وشەى
(إِتِّخَاذٌ) مانای ھەلبەزاردن (إِصْطِفَاءٌ) یش دەگەینە، ھەک خو **﴿لَا سُوْرَةَ﴾** ھە سوورەتى (آل
عمران) دا دەفەرموی: **﴿وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾** (۱۰)، واتە: شەھیدان لە ئیوتاندا
ھەلبەزێری، لێرەش واتە: ئیو ھە دوژمنی من و دوژمنی خۆتان ھەلمەبزێرن بە
دۆست و پشتیوانی خۆتان.

۳- **﴿تَلْقَوْنَ الْيَحْيَىٰ بِالْمُودَةِ﴾**، ئیو ھۆشەو یستیایان بۆ فریدەدەن، لێرەدا ھە دەفەرموی:
﴿تَلْقَوْنَ الْيَحْيَىٰ﴾، بە دوو شێو زانیان لە ڕووی پێژمانییەو ھەسەیان لێ کردو،
-سەرھاتاش دەلێن: وشەى (تَلْقَوْنَ) ھە (اللقاء) ھە ھاتو ھە چاوگە، (اللقاء: رَمِي مَا
فِي الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ، وَاسْتَعْبِرَ لِإِبْقَاعِ الشَّيْءِ بِدُونِ تَذَبُّرٍ) (اللقاء): ھە ئەصلدا بریتیە لەو ھە
شتێک بە دەستەو ھە بێ و، فرەى بەدە ھە سەر زەوی، لێرەدا خوازاو ھەتو ھە بۆ ئەنجامدانی
کارێک بە بێ تێو ھەمان و بێکردنەو.

لێرەدا ھە دەفەرموی: **﴿تَلْقَوْنَ الْيَحْيَىٰ بِالْمُودَةِ﴾**:

ا- هه ندیک له زانایان ناوایان لیکداوه ته وه: (تُوصِلُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ وَالْبَاءَ زَائِدَةً لِلتَّائِيدِ) یانی: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ)، خو شویستنتانایان پیده گه یه نن، چونکه (القاء) پیوستی به پیت ناکات تا کو تبپه ری تی بو بهرکار به لکو بو خو ی بهرکار، ده خوازی، (ألقى ألقاه) یانی: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ)، به لأم پیتی (ب) لی ره دا زیاد کراوه، بو جه ختکردنه وه و تو خکردنه وه ی و اتایه که ی.

ب- (الزجاج) به کی که له شاره زایانی زمانی عه پهبی و له ته فسیریش، ده لئ: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ أَخْبَارَ النَّبِيِّ ﷺ) وَ سِرُهُ بِالْمَوَدَّةِ الَّتِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ) بویه وشه ی (القاء) به (ب) بهرکاری خواستوه، واته: تبوه هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ و نه نیی پیغه مبه ریان بو فریده دن و ده نیرن، به هو ی نه و خو شه ویستی به وه که له به ینتاند ا هه یه.

که واته: به پی ته م مانایه، پیتی (ب) ده بی ته (ب) ی هو کار (باء السببية) وه ک: (كُتِبَتْ بِالْقَلَمِ) واته: به قه له مه که نووسیم، (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ بِالْمَوَدَّةِ)، واته: نه نیی و هه واله کانی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ به هو ی نه و خو شه ویستی به ی له به ینتاند ا هه یه، بو کافره کان ده نیرن.

٤- ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾، له حالیکدا نه وان بی پروان به و هه قه ی بو تان هاتوه، نه و هه قه ی له قور تاند او له ری بازی پیغه مبه ردا ﷺ بهرجه سته یه، نه وان پی بی پروان، هه ندیک له خو ین ره روانی قور تانیش خو یندوو یانه ته وه: ﴿وَقَدْ كَفَرُوا لِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ واته: به هو ی نه و هه قه وه ی بو تان هاتوه، نه وان بی پروان، یا خود: سپله و ناسو پاسن.

٥- ﴿يُخْرِجُونَ الرُّسُولَ وَإِنَّا لَنَنْتَهِزُنَا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، (هه ر به وه نده ش وازیان نه هینا وه که به و هه قه ی بو تان هاتوه، بی پروابن و ره فزی بکه ن، به لکو پیغه مبه ریش ﷺ و تبوه ش وه ده رده نین، له سونگه ی نه وه وه که پرواتان به خوی پهره و ردگار تان هه یه، واته: هه ر نه وه نده نه که پروا به و هه قه نه که ن، به لکو پیغه مبه ر ی خوا و ﷺ تبوه ش وه ده رده نین، بویه ش به کرداری تبستا (مضارع) هیناویه تی، تا کو وینه که بخاته بهرچاو، نه گه رنا به دل نیایی ده رکردنه که یان پیشت ر بو وه.

هه له به ته لیږده دا که ده فەرموئ: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ و ئیوه‌ش وه‌ده‌رده‌نن، به هوی ته‌وه‌وه که برواتان به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگارتان هیناوه، مه‌رج نیه مه‌به‌ست نه‌وه بی که ریک گوتیبیان: ده‌بی برۆن! به‌لکو (الإخراج هنا الحمل على الخروج، وأسند إلى جميعهم لرضا هم به)، وه‌ده‌رنان لیږده‌دا مه‌به‌ست پتی ناچارکردنه به‌ رویشتن، بۆیه‌ش فەرموویه‌تی: (يُخْرَجُونَ) هه‌موویان، که هه‌مووشیان نه‌بوون، مسوولمانانان ناچاری رویشتن و ئاواره‌بوون کردن، به‌لام چونکه هه‌موویان پازی بوون به‌وه.

ئج‌ا هوکاره‌که‌ش چی بووه؟ ﴿أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ یانی: (يَسَبَبَ أَنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ تَعَالَى) به‌ هوی ته‌وه‌وه که ئیوه برواتان به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگاری خو‌تان هیناوه.

ته‌وه‌ش هه‌مووی بۆ خ‌ستنه‌رووی ته‌وه‌یه، که ئیوه دۆستایه‌تی کردنتان له‌گه‌ل ته‌واندا، شتیکی زۆر هه‌له‌یه، چونکه:

١- ته‌وان ته‌وه‌قه‌ی بۆ ئیوه‌ هاتوه له‌ خواوه، ره‌فزی ده‌که‌ن.

٢- هه‌ر به‌وه‌نده‌شیان واز نه‌هیناوه، به‌لکو ئیوه‌یه‌ک که برواتان به‌وه‌ هه‌قه هیناوه له‌ خواوه بۆتان هاتوه، ناچاریان کردوون ولاتیش به‌جیبه‌ئیل و شاربه‌ده‌ریان کردوون!

(٦) ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي﴾ (الطبري) گوتوویه‌تی: (هَذَا مِنَ الْمُؤَخَّرِ الَّذِي مَعْنَاهُ التَّقْدِيم)، ته‌مه دواخراوێکه مانایه‌که‌ی له‌ پێشه‌وه‌یه، ته‌گه‌ر ئیوه‌ ده‌رچوون له‌ پیناوی تیکۆشان له‌ پتی خوا‌داو بۆ داواکردنی په‌زنامه‌ندیم، د‌وژمنی خواو د‌وژمنی خو‌تان به‌ د‌و‌ست مه‌گرن، مادام حالیان به‌وه‌ شیوه‌یه که باسکرا.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي﴾، هه‌م (جهاد)، هه‌م (إبتغاء) هه‌ردووکیان چاوگن و (منصوب)ن له‌سه‌ر حاله‌تی به‌رکاری پیناو (مفعول من أجله) واته: ته‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ پیناوی ته‌وه‌دا که له‌ پتی مندا تیکۆشن و

پەزىمەندىيى مەن بىخووزەن و داوا بىكەن، ھاتوونە دەرى و كوچتان كەردو، دوزمنى مەن و دوزمنى خوتان بە دوست مەگرن.

دوايى خوا ﷻ دووبارە باسى دەكاتهو، ئەمە شىوازي (ئىطناپ)ە، واتە: بە درىزىيى باسكەردن، لەبەر ئەوئى ھالەت و مەقامەكە دەيخوازي، تاكو چاك پروون بىتەو.

(٧) - ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾، تىو بە پەنھانيى خوڭشەويستىيى خوتانيان بو دەنيرن، (الإسْرَارُ: التَّحْدُثُ وَالْإِخْبَارُ سِرًّا)، (إسْرار) بريتە لە قسەكەردن و ھەواپەندەنى پەنھان. كە دەفەرموي: ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ﴾، ئەميش زانايان بە دوو شىو لىكيانداوئەتەو:

يەكەم: ﴿تُخْبِرُونَهُمْ سِرًّا بِسَبَبِ الْمُودَّةِ، أَيْ بِسَبَبِ طَلَبِ الْمُودَّةِ لَهُمْ﴾، تىو بە پەنھانيى ھەواپەندەنى بو دەنيرن، بە ھوى خوڭشەويستىيەو واتە: بو ئەوئى ئەوان تىوئەيان خوڭشەويستىيى.

دووھەم: ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَالْبَاءِ زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ، مِثْلُ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، تىو خوڭشەويستىيى خوتانيان بو پەنھان دەكەن، پيتى (ب) لىرەدا زىاد كراو بو جەختكەردنەوئى واتايەكەى، وەك خوا دەفەرموي: ﴿وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، (المائدة، ئەصلى خوئى: (وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) دەستى تەر بەسەرتاندا بىتن، مەسحى سەرتان بىكەن، بەلام كە (ب)ەكەى چۆتەسەرى، مانايەكەى بەھىزتر دەكات، ئنجا ھەر كامىكيان بى، كە لە يەك كاتدا ھەردوو واتايەكەش دەگرىتەو:

أ- تىو بۆيە قسەى پەنھانيان بو دەنيرن و، لە نەپىيەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ ناگاداريان دەكەنەو، دەتەنەوى ئەوان تىوئەيان خوڭشەويستىيى، وەك ھاتىيى كورى ئەبى بەلتەعە بە ئاشكرا وايگوتو، لە ھوى ھاتنە خوارەكەيدا باسما كەرد دەلتى: مەن كابرايەكى غەوارەو غەرىب بووم لە نىو قورەيشدا، ھىچ كەسەم نەبوو لەوى براو كورەكانم بپارىزى، ويستم چاكەيەكم لە چاوياندا ھەبى، بەھوى ئەوئەو مەيان خوڭشەويستىيى و مەمانەم پىيەكەن، و ناگايان لە بەرژەوئەندىيەكان و كەس و كارەكەى مەن بى.

ب- ئیوه به پنهانی خوشهویستی خوتانیان بو دهردهپرن، له پیناوی پاراستنی بهرژهوهندیه دنیایه کانتان دا.

٨- ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾، منیش زانترم بهوهی دهشارنهوهو، بهوهش که ناشکرای دهکهن.

ئههم پرستهیه دهکهوئته شوینی حال له پرووی زمانی عهپهیهوه، واته: له حالیکدا که من زانترم بهوهی پنهانی دهکهن، بهوهش که ناشکرای دهکهن، کهچی:

أ- خوشهویستی خوتانیان بو دهنن به پنهانی.

ب- یاخود: کاریکی وا دهکهن بهتەمای ئەوهی ئەوان ئیوهیان خوشبوئ.

٩- ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾، هەر کامیک له ئیوهش وا بکات.

پسپوڕانی زمان گوتووایه: (صَمِرَ الْغَيْبَةِ فِي يَفْعَلُهُ عَائِدَ إِلَى الْإِتْخَاذِ وَالْمَفْهُومِ مَنْ فَعَلَ لَا تَتَّخِذُوا)، واته: پاناوی نادیار (يَفْعَلُهُ) دهچتهوه بو (إِتْخَاذِ) و، بو ئەوهی دهفامرتهوه له وشه (لَا تَتَّخِذُوا) واته: هەر کهسێک ئەو کاره بکات و، ئەو به دۆستگرتنه بکات و، کافرهکان به دۆست بگرئ، دۆزمنی خواو دۆزمنی خویان به دۆست بگرئ له ئیوه، ئەی مسوڵمانینه!

١٠- ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، به دلنایی پتی راستی ون کردوه، لێردها پتی راست (سواء السبيل) خوازراوهتهوه بو چاکیی و سهراستیی، واته: ئەو حالتهی که دهبوویه ئەو نهنجامی بدات، بریتی بوو له پتی راستگرتن، پتی راست گرتنهکەش بریتی بوو له چاکیی و خوڤاگریی و پيشان نه دانی دۆستایهتیی و خوشهویستیی بو کافرهکان، ئنجا هەر کهسێک له ئیوه ئەوان به دۆست بگرئ، مسوگەر ئەو پێیه راسته، ئەو ههلوئسته راست و رهفتاره چاکه، دهبوویه له خۆیدا بیهێنێته دی، ونی کردوهو لێی تیکچووه.

(۱۱) ﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ﴾، ئەگەر ئەوانە ئىوھەيان بەرپەل بکەو، ئىوھەيان لى ھەلکەو، و زەفەرتان پى بەرن، بۆتان دەبنە دوژمن، (يَتَّقَوْكُمْ) (تَقَفْ: الحَذَرُ فِي إِذْرَاكِ الشَّيْءِ وَفَعَلَهُ تَقَفَ)، (تَقَفْ) بە مانای کارامەیی و لێزانییە لە پەیردن بە شتیک و، ئەنجامدانی شتیکداو کردارەکی (تَقَفَ)یە.

﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ﴾، بۆتان دەبنە دوژمن و زەبرتەن لێدەدەن، (أَي: كَيْفَ تَكُونُ لَهُمُ الْعَدَاوَةُ لَكُمْ)، یانی: لە پیکهاتەیاندا دوژمنایەتی ھەیە بۆ ئیوھە، دوژمنایەتیەکیان بۆ ئیوھە زۆر خەست و خۆلە.

(۱۲) ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ آيَاتِهِمْ وَالْآيَاتُ لِلنَّاسِ﴾، (ئەگەر زەفەرتان پى بەرن و، ئىوھەيان لى ھەلکەو، بۆتان دەبە دوژمن و)، دەستیشیان و زمانیشیان بە خراپە بۆ درێژ دەکەن، واتە: ئەو ھەلکەو دەستیان بى لە دژتان دەیکەن و، ئەو ھەلکەو بە زمانیان دا، لە قسەى خراپ پێتان دەلێن، یانی: کەمتەرخەمیی ناکەن لە زیان پێگەیاندا بە ھەموو شتوویەکی، چونکە بە زۆری خەلک بە زمان و بە دەست زیان بە یەکی دی دەگەین، بە زمان: قسەى ناشیرین و بوختان و درۆو شتی خراپ گوتن، بە دەستیش بە کردووە زیان پێگەیاندا، (الْبَسَطُ مُسْتَعَارٌ لِلْكَثَرِ) (بسط): بە مانای فراوانکردن، بەلام لێرەدا خوازاراوەتەو بۆ زۆری، واتە: بە دەست و بە زمان زۆر زیانتان پى دەگەین.

(۱۳) ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (بەوێندەش ئیکتیفا ناکەن بە دەست چیمان لە دەست بى لە دژتان بیکەن و، بە زمان چیمان لە زار پابى، پێتان بلێن، بەلکو) بە دلێش خۆزگە دەخوازن و، زۆر پێیان خۆشەو ھەز دەکەن ئیوھەش بپروا بن، (وَوَدُّوا) بۆ ھالە یانی: ئەوان ئیستا لە ھالیکدان، بپروای و ھەلکەرانەو ھەلکەو بە ئاوات دەخوازن یانی: ئیستا کە زەفەریان پى نەبردوون، خۆزگەو ئاوات دەخوازن و ھەز دەکەن کافرتان بکەنەو، ئەدی ئەگەر زەفەرتان پى بەرن؟ بیکومان خراپتریشیان بۆتان لە ھەگبەدا ھەیە.

کەواتە: ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (تکفرون) دەبێتە چاوگ (أَي: وَوَدُّوا كُفْرَكُمْ)، بپروایستان ھەز پێدەکەن و بە خۆزگە دەخوازن.

ئىنجا خوا ﷺ له تايه تى سَيِّه مدا ئەو پالنهرو هانده رەى وای لهوانه کردوه بهو شَيَّه يه له گەل بَيَّروايه کاندای مامه له بکەن، دەخاته ڕوو، دەفهرموئى:

١٤- ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾، نه خزمه کانتان نه ڕۆله کانتان سوودتان پى ناگه يه ن، واته: تيوه له پيتاوى خزمه کان و ڕۆله کانتاندا ئەوه ده کهن، چونکه حاتيب گوتى: کوپه کان و خزمه کانم لهوئىن، ئىنجا که حاتيب ئەوهى لى ئاشکرا بووه، پهنگه خه لکى دیکهش بووبى ئەوهى له دلدا بووبى، يان خه لکى دیکهش بووبى وای کردبى، به لام نامهى نه ناردبى، يان لى ئاشکرا نه بووبى، خواى په نهانزان به گشتى فهرموويه تى، وهک زۆرجا ريش گوتوومانه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، (به دلنایى تايهت بوونى هۆکار، رى له گشتگير بوونى واتا ناگرى).

وشهى (أَرْحَامُ) کوئى (رَحِم)ه ليرهدا که ده فهرموئى: (أَرْحَامُكُمْ: أَي دَوَا أَرْحَامِكُمْ)، خاوهن خزمایه تيبه کانتان، بۆيهش پالندراو (مُضَاف)ه که، يانى: (دَوَا) قرتى تراوه، چونکه ده زانرئى.

واته: خاوهن خزمایه تيبه کانتان له گەل ڕۆله کانتان (ئەگەر کوپن، ئەگەر کچن)، هيج سوودتان پى ناگه يه ن.

١٥- ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، له ڕۆزى قيامه تدا، (خزمه کانتان و ڕۆله کانتان هيج سوودتان پى ناگه يه ن)، ياخود: (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) په يوه سته به دواى خو يه وه: ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْضَىٰ بَيْنَكُمْ﴾، له ڕۆزى قيامه تدا، له ڕۆزى هه لسانه وه دا خوا ليکتان جيا ده کاته وه، ئەو خرمانه تان که بَيَّروان، ئەو ڕۆلانه تان که بَيَّروان، خوا ده يانخاته لايه ک و، تيوهش که بروادارن، ده تانخاته لايه کى دیکه وه، ليکتان جيا ده کاته وه.

بۆيه زانا يان ليرهدا گوتوو يانه: (يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَتَنَازَعُ لَنْ تَنْفَعَكُمْ، وَيَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، هه ردوو کرداره که هه ر کامي کيان (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) بۆ لای خوئى په لکيش ده کات:

١- ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾، له ڕۆزى قيامه تدا نه خزمه کانتان نه ڕۆله کانتان سوودتان پى ناگه يه ن.

۲- یاخود ﴿لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾، لێره ئهو پستهیه کۆتایی دی، دواتر: ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ﴾، له پۆژی قیامهتدا خوا لیکتان جیا دهکاتهوه.

۱۶- ﴿يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ﴾، له یه کتان جیا دهکاتهوه، لێره دا مه بهست له (فصل) لیک جیا کردنهوهیه، چونکه (فصل) له قورئاندا به مانای دادوهی کردنیش هاتوه، (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: پۆژی دادوهی کردن، چونکه که دادوهی دهکری، ئهوهی لهسه ههقه و ئهوهی لهسه ناههقه، لیک جیا دهکریتهوه، بهلام لێره دا مه بهست پتی لیک جیاکردنهوهیه نهک دادوهی کردن.

پستهی: (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، به چوار چۆر خۆتندراوهتهوه:

۱- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ).

۲- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ).

۳- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا دهکریتهوه.

۴- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا دهکریتهوه.

ههر چواریشیان واتایه که یان زۆر لیک نیزیکه.

۱۷- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش ﷻ بینهری ئهوهیه که دهیکهن.

که دهقه رموی: خوا بینهری ئهوهیه که دهیکهن، ههم موژده و دلخۆشی تیدایه بۆ ئهوانهیه فرمانبهیری خوا دهکهن، واته: ئهگهر خۆراگر بن به رانه به تهماع و به رژه وهندیه کانتان و، که له پیتاوی خزمایهتیی و پۆله و نیزیکه کانتاندا، خۆتان له شیریی خوا نهدهن و، خۆتان تووشی ناشهرعیی نهکهن، خوا ئه و کردهوه ههلوستهتان دهبینی، ئه مه دلخۆشکردن و گفت پیدانه، بهلام له ههمان کاتیشدا ههپهشه کردنه واته: ئهگهر تێوه بۆ پاراستنی به رژه وهندیه کانتان و له پیتاوی پاراستنی خزماتان و پۆله کانتاندا، خۆتان تووشی ناشهرعیی بکهن و، کهین و بهینی ناپهوا له گهڵ ئههلی کوفردا بکهن، ئهوه خوا دهتانیبیتی! ئه مه ش ههپهشهیه کی پێچراوهیه.

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌باره‌ی سیخو‌رییه‌وه بۆ دوژمنانی ئیسلام

بێگومان ئه‌وه‌ی حاتی‌ی کۆ‌ری ئه‌بی به‌لته‌عه‌ کردوویه‌تی، جو‌ری‌ک بووه‌ له‌ سیخو‌ری‌ی کردن و جاسووسی بۆ ئه‌هل‌ی کوفر، ئنجا ئایا حوکمی ئه‌وه‌ چۆنه‌؟ له‌و باره‌وه‌ به‌ باشم زانی چه‌ند قسه‌یه‌ک له‌ ته‌فسیره‌که‌ی (القرطبی)^(١) بێنین، چه‌ند قسه‌یه‌کی گرن‌گی کردوون، که‌ پێم وایه‌ رای زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایانی کۆ کردۆته‌وه‌ له‌و قسانه‌یدا، پێشی قسه‌کان دێنم به‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی خو‌ی، له‌به‌ر ئه‌مانه‌تی عیلمی، دوا‌ییش به‌ کوردی واتیان ده‌که‌ین، (القرطبی) نووسویه‌تی:

(مَنْ كَثُرَ تَطَلُّعُهُ عَلَى عَوْرَاتِ الْمُسْلِمِينَ، وَيَنْتَبُهُ عَلَيْهِمْ، وَيَعْرِفُ عَدُوَّهُمْ بِأَخْبَارِهِمْ، لَمْ يَكُنْ بِذَلِكَ كَافِرًا، إِذَا كَانَ فَعَلَهُ لِيُغَرِّضَ دُيُوتِي، وَاعْتِقَادُهُ عَلَى ذَلِكَ سَلِيمًا، كَمَا فَعَلَ حَاطِبٌ حِينَ قَصَدَ بِذَلِكَ اتِّخَاذَ الْيَدِ، وَلَمْ يَنْوَ الرَّدَّ عَنْ الدِّينِ، إِذَا قُلْنَا: إِنَّهُ لَا يَكُونُ بِهِ كَافِرًا، فَاخْتَلَفَ النَّاسُ: فَهَلْ يُقْتَلُ بِهِ حَدًّا أَمْ لَا؟ فَقَالَ مَالِكٌ، وَابْنُ الْقَاسِمِ، وَأَشْهَبُ: يَجْتَهِدُ فِيهِ الْإِمَامُ. وَقَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ: إِذَا كَانَتْ تِلْكَ عَادَتَهُ، قُتِلَ لِأَنَّهُ جَاسُوسٌ، فَإِنْ كَانَ الْجَاسُوسُ كَافِرًا، فَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: يَكُونُ نَقْضًا لِعَهْدِهِ. وَقَالَ أَصْبَغُ: الْجَاسُوسُ الْحَرِيُّ يُقْتَلُ، وَالْجَاسُوسُ الْمُسْلِمُ وَالذَّمِّيُّ يُعَاقَبَانِ إِلَّا أَنْ يَتَعَاهدَا عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَيُقْتَلَانِ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَتَى بَعَيْنَ لِلْمُشْرِكِينَ اسْمُهُ فُرَاتُ بْنُ حَيَّانَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُقْتَلَ، فَصَاحَ: يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ! أَقْتُلُوا وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ فَخُلِيَ سَبِيلُهُ. ثُمَّ قَالَ: «إِنْ مِنْكُمْ مَنْ أَكَلَهُ إِلَى إِيْمَانِهِ، وَمِنْهُمْ فُرَاتُ بْنُ حَيَّانَ» (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٢٦٥٢).

واتە: ھەر کەسێک زۆر سۆراغی کەلێن و نەینییەکانی مسوڵمانان بکات و، دۆژمنەکانیان لە کەم و کوپیی مسوڵمانان و، لە کەلێنەکانیان ئاگادار بکاتەوە، دۆژمنەکان لە ھەوایی مسوڵمانان ئاگادار بکاتەوە (واتە: سیخوویی بکات، جاسووسی لەسەر مسوڵمانان بکات)، بە ھۆی ئەوەوە کافر نابێ، ئەگەر کردەوە کە یۆ مەبەستیکی دنیایی بێ، ئیعتقادو پڕوایە کە ی سەلامەت بێ لە جیبی خوێ، وەک حاتییی کوپی ئەبێ بەلتەعە کردی، کاتیکی ئەوەی کرد مەبەستی ئەوە بوو چاکەبەکی لە چاوی کافرەکاندا ھەبێ، مەبەستی ھەلگەرانەوە نەبوو لە دین (وەک دوایی پێغەمبەریش ﷺ) قەرمووی: راست دەکات، ئنجا ئەگەر گوتمان بەوە کافر نابێ، ئایا ئەو مسوڵمانە وەک سزایەکی پتی دەکوژرێ؟ لەو بارەوە زانیان را جاییان ھەیە، مالیک و ئیبنو قاسم و ئەشھەب (مالیک سەر مەزھەبە کە یەو، ئیبنو قاسم و ئەشھەبیش دوو زانای موعتەبەری مەزھەبی مالیکیین) گوتووین: ھوکمرانی مسوڵمانان لەو بارەوە کوژش دەکات و بۆی ھەیە بڕیار بدات، عەبدولمەلیکیش (کە یەکیکە لە زانیانی مالیکی مەزھەب) دەڵێ: ئەگەر عەدەتی ئەو مسوڵمانە ھەر بریتی بوو بێ لە سیخوویی کردن، دەکوژرێ، چونکە ئەو کاتە بە جاسووس لە قەلەم دەدرێ، (نەک جارێک دوو جار لە پیتی دەچوو بێ، بەلکو ھەروا عەدەتی بێ، دەکوژرێ، چونکە مالیک رای وایە کە جاسووس دەکوژرێ، ئەگەر جاسووسە کە مسوڵمان بێ، بەلام ئەگەر جاسووسە کە کافر بێ (واتە: جوولە کە یەو لە ولاتی مسوڵماناندا یە، نەصرانییە، یەزیدیە، ئەوانە ی لە دەولەتی ئیسلامی دەژین، بەلام مسوڵمان نین، ئەگەر جاسووسە کە نامسوڵمان بوو)، ئەوزاعی گوتووین: بە ھۆی ئەو جاسووسییەوە ی پەیمانە کە ی خوێ ھەلۆە شاندۆتەو، ئەو مافی پەنابەری و ھاوولاتی بوونی پێدراو، ئەو مافە ھەلۆە شینتەو، ئەصەغ (یەکیکە لە زانیان) گوتووین: جاسووسی جەنگاوەری دژی مسوڵمانان، ((حرّی) واتە: کە دژی مسوڵمانان دەجەنگێ، دەکوژرێ، بەلام جاسووسی مسوڵمان و جاسووسی

هاوپەیمان (ذُمَّيْ) جوولەکیه، نەصرانییه ئەوانە ی لە ولاتی مسوڵماناندا دەژین، ئەوانە سزا دەدرێن، مەگەر بە ئاشکرا دژایەتیی ئیسلام و مسوڵمانان بکەن، ئەو کاتە دەکوژرێن (ئنجای لەو بارەووە ئەم فەرماشتە ی پێغەمبەری خواي ﷺ هیناوه)، عەلی (خوا لێی پازی بێ) گیراویەتەووە کە پۆژیک جاسووسیکیان لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەن هینایە لای پێغەمبەر ﷺ، {عین} واتە: جاسووس، چونکە مەرۆڤ بە چاو سیخوویی دەکات، ئەو سیخووە ناوی فوراتی کوپی حەبیان بوو، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد بکوژرێ، ئەویش هاواری کرد: ئە ی کۆمەلێ پشتیوانان! ئایا دەبێ بکوژرێم لە حالێکدا من شاھەدیی دەدەم: بێجگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیەو، موحمەد پەوانە کراوی خوا یە؟!، ئنجای پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد: بەریدەن، ئازادی بکەن، دوا یی پێغەمبەر ﷺ فرمووی: هەتانه حەوالە ی ئیمانەکی خۆی دەکەم، {واتە: ئەو ئیمانە ی دەریدەبێ}، یەکیک لەوانە فوراتی کوپی حەبیانە.

چونکە لە ئێو موشریکەکان بوو و پێغەمبەری خوا ﷺ نەیزانیو، وایزانیو هەر موشریکە، بەلام کە هاتوو شاھەتانی هیناوه، پێغەمبەر ﷺ زانیویەتی مسوڵمانەو نەیکوشتو، ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو ی جاسووسی مسوڵمان ناکوژرێ، هەلبەتە پای واش هە یە کە دەکوژرێ، بەلام ئەگەر کردبێ بە عادەت و پیشە ی بریتی بێ لە جاسووسی^(۱).

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (الحجرات) یشدا، کورتە باسیکمان لە بارە ی سیخووبیکردنەووە کردووە.

مه سه له ی دووهم:

سهرنجراکیشانی خوا ﷺ بۆ پرواداران که دهبی له بواری دووری گرتن له بیروایانی دوژمن و دژدا، ئیبراهیم ﷺ، و، هاوه لانی و شوینکه وتووانی بکه نه سه رمه شق، که به روون و راشکاوایی دووری خویمان له کومه له که یان راگه یاند به هوی بیروایانه وه، به لام دهبی داوای لیوردن کردنی ئیبراهیم ﷺ بۆ بابی، نه که نه جیی ته ماشایان و جیی کردنه سه رمه شق، ههروه ها پیویسته به هره له وه هه لویسته یان وه بگرن که له خوا پارانه وه، نه یانکاته مایه ی فیتنه بۆ بیروایان و لیان ببووری، دوایی جه خترکردنه وه ی سه رمه شق بوونی ئیبراهیم ﷺ، و، هاوه لانی بۆ هه ر که س، پروای به خواو پوژی دوایی هه بن:

خوا ده فه رموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُمْ وَبِدِينِنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ④ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ الْغَيْرُ الْحَكِيمَ ⑤ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑥﴾

شیکردنه وه ی ئهم، ئایه تانه، له حه قده برکه دا:

(١) - ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، به دلنایای بۆ یتیه له ئیبراهیم و ته وانه ی له گه لی بوون، سه رمه شقییه کی باش هه یه، په یره ویی لیکردنیکی باش هه یه، وشه ی (أُسْوَة) خویندراویشه ته وه: (إِسْوَة)، (إِسْوَة) و (أُسْوَة) مادام به (حَسَنَة) وه سف کراوه (أَي حَاصِلَة حَمِيدَة تَقْتَدُونَ بِهَا) سیفه تیکی باش که یتیه چاوی لی ده که نه، (الْأُسْوَة أَوْ الْإِسْوَة: الْحَالَة الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ)، (أُسْوَة) ته وه حاله ته یه که مروف

دەچیتە سەری بە ھۆی شوێنکەوتنی جگە لە خۆیەو، ئنجا ئەگەر چاک بێ چاک و، ئەگەر خراپیش بێ خراپ.

﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، خوا دەفەرموێ: سەرەشقییەکی باش ھەیە بۆ تێو، لە کێدا؟ لە ئیبراھیمدا (عليه السلام)، ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، یانی: ھاوێلانێ ئیبراھیم (عليه السلام)، ھەندێک لە زانیان گوتوویانە: کە ئیبراھیم (عليه السلام) لە شوێنی خۆی (ئووری کلدانییەکان) خستوویانەتە تێو مەنجه نیکەو و فریاندادەتە تێو ئاگری سوور، کەسی لەگەڵ نەبوو، تەنیا بوو و تەنیا سارای ھاوسەری لەگەڵی بوو، دەر بە دەر بوون بۆ شام، لەبەر ئەوە مەبەست لە ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ پیغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) کە شوێنکەوتووی ئەو بوون، دەتێم: مادام خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، بێگومان کە سائیک ھەبوون لەگەڵیدا بوون، ھەرچەندە بۆ تێمەش زانراو نەبن، جاری پێش ھەموو کەسێک ئەو (سارا خان) ی خێزانی لەگەڵیدا بوو، دوا ی لوووی برازای لەگەڵیدا بوو، دواتر ھاجەری خێزانی لەگەڵیدا بوو، دوا ی ئیسحاق و ئیسماعیلی کۆری (عليهم الصلاة والسلام) لەگەڵیدا بوون، ئنجا ھیچ ماقوول نە، ئیبراھیم (عليه السلام) کە لە دەقەری حەرپان بوو، دوا ی چوو بۆ لای فەلەستین، دوا ی چوو بۆ میسر، دوا ی چوو بۆ حیجاز، ھیچ ماقوول نە لە ھەموو ئەو ھاتن و چووناندا، ئیبراھیم (خليل الله عليه السلام) کە سائیکی پرۆاداری لەگەڵدا نەبوون، بۆیە ئەو رایە راستە کە ئیبراھیم و ئەوانە ی لە خزمەتی دابوون واتە: لەگەڵیدا بوون لە ژبانی دنیا و ھاوچەرخ ی بوون.

﴿٢﴾ - ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرْءُؤُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾، کاتیک بە خەڵکە کە ی خۆیان یان گوت: تێمە لە تێو بەرین و لەوێش کە جگە لە خوا دەپەرست (بُرءاء) کۆی (بريء) وەک چۆن (کُرءاء) کۆی (کريم) و، ھەرودە ھاوێتراویشەتەو: (بُرءاء)، (بُرءاء) وەک (ثنام) و (ظنار)، (ثنام) کۆی (تَوَلَّام) و، (ظنار) کۆی (ظنار) و، (تَوَلَّام) واتە: دووانە، (ظنار) ئەو ئاوەتە ی شیر دەدات بە مندال و دایکی خۆشی نە، یانی: دایەن، ھەرودە ھاوێتراویشەتەو.

خوڭراۋىشە تەۋە: (پراء)، (پراء) یش كۆى (بريء)، ۋەك چۆن (كرام) كۆى (كریم)، ۋاتە: ئیمە لە ئیۋە دوورین، ھەرۋەھا لەۋەش كە لە جگە لە خوا دەپەرستى، ئیمە لیتان دوورین.

(۳) - ﴿كَفَرْنَا بِكَ﴾، ئیمە بە ئیۋە بېپرواين، ۋاتە: بېپرواين بەۋى پرواتان پېھتتاۋە لە بتەكان، ياخود: بېپرواين بە دینەكەتان، ياخود: بېپرواين بە كردهۋەكانتان.

(۴) - ﴿وَلَدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾، دوزئمایەتى و رقى لېھەلسان بۆ ھەمیشە لە ئیۋان ئیمە ۋ ئیۋەدا ئاشكرا بوۋە.

(۵) - ﴿حَتَّى تَقُومُوا لِلَّهِ وَحَدَهُ﴾، ھەتا تەنیا پروا بە خوا دېنن، ۋاتە: ھەتا بېپروادەبن بە پەرستراۋەكانى دېكەۋ، تەنیا پروا بە خوا دېنن، ۋەك تاكە پەرستراۋ.

(۶) - ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾، جگە لەۋ قسەيەى ئىبراھىم **عليه السلام** كە بە بابى گوت: داۋاى لىيوردنن بۆ (لە خوا) دەكەم، ۋاتە: لە ھەموو شتىكدا چاۋ لە ئىبراھىم بىكەن و بىكەنە سەرەشق، جگە لەۋ قسەيەيدا كە بە بابى گوت: داۋاى لىيوردنن بۆ دەكەم، لەۋەدا چاۋى لىمەكەن و مەيكەنە سەرەشق.

(۷) - ﴿وَمَا أَمْلَأُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، بە بابىشى گوت: مەن ھىچ شتىكەم لە لايەن خواۋە بە دەست نىە بۆ تۆ، ۋاتە: جگە لە داۋاى لىيوردنن لە خوا كردن بۆ تۆ، ھىچى دېكەم لە دەست نايت، سزای خوا بە مەن لە تۆ دوور ناخريتەۋە، تەنیا داۋاى لىيوردنن بۆ لە خوا دەكەم.

پىۋىستە بزائرى كە لە سوۋرەتى (التوبة)دا، خوا **ﷻ** پروۋنى كردهۋە داۋاى لىيوردن كردهى ئىبراھىم بۆ بابى، لەبەر ئەۋە بوۋە كە بە ئىنى پىدا بوۋ، لە سوۋرەتى (التوبة)دا دەفەرمىۋى: ﴿وَمَا كَأَنْتَ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾، ۋاتە: داۋاى لىيوردن كردهى ئىبراھىم بۆ بابى (۱۱۱) ۋاتە: داۋاى لىيوردننى ئىبراھىم لە

خوا بۆ بابى) بە ھۆى بەلئىنكەۋە بوو پى دابوو، دواى ئەۋەى بۆى دەرکەۋت، دوژمنى خوايە، دوورپى لىگرت، بە دلئايى ئىبراھىم زۆر بە پەرۋش و بە بەزەى بوو، زۆرىش ھىدىى و مەندو لەسەرخو بوو.

۸- ﴿رَبَّنَا عَلَيْنَا نَجَاتُكَ﴾ (گوتيان): پەرۋەردگارمان! پىشتمان تەنبا بە تۆ بەستۈە.

۹- ﴿وَالَيْكَ أُنَبِّئُكَ﴾ تەنبا بۆ لای تۆش گەراۋىنەتەۋە، (ئابە) برىتتە لە گەرانەۋە لە دواى گەرانەۋە، ياخود گەرانەۋە لە ناخەۋە بۆ لای خوا.

۱۰- ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سەرەنجامىش تەنبا بۆ لای تۆيە، واتە: سەرەنجامى ئىمە لە رۆژى دوايىدا بەس بۆ لای تۆيە.

۱۱- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (ھەرۋەھا ئىبراھىم عليه السلام) ئەۋانەى لە خزمەتدا بوون پارانەۋەۋ گوتيان: پەرۋەردگارمان! مەمانكە بە فىتنە بۆ ئەۋانەى بىپروان.

لېرەدا زانايان چەند مانايەكيان بۆ (فتنە) كردۈە:

أ- مۇجھىد واى لىكدۈۋەتەۋە، گوتۈۋىەتى: (لَا تُعَذِّبْنَا بِأَيِّدِيهِمْ أَوْ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِكَ، فَيَقُولُوا: لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ عَلَىٰ حَقٍّ مَا أَصَابَهُمْ هَذَا)، (أخرجه الطبري: ۳۴۰۳۸)، واتە: بە دەستى ئەۋان ئەشكەنجەمان مەدەۋ، لە لايەن خۇشتەۋە سزامان مەدە، كە ئەۋ بىپروايانە ئىمەيان بىنى بلىن: ئەگەر لەسەر ھەق بوۋنايە، ئەۋەيان توۋش نەدەۋو.

ب- قەتادەش گوتۈۋىەتى: (لَا تُظْهِرْهُمْ عَلَيْنَا فَيَفْتِنُونَا بِذَلِكَ، يَرَوْنَ أَنَّهُمْ إِمَّا ظَاهَرُوا عَلَيْنَا لِحَقِّ هُمْ عَلَيْهِ) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۳۹)، واتە: ئەۋانمان بەسەردا سەرمەخە، كە بە ھۆى ئەۋەۋە توۋشى بە لا بىن و پىيان وابى بۆيە بەسەرماندا سەرکەۋتوۋن، لەسەر ھەقن.

ج- ئىبنو عەباسىش (خوۋ لە خوۋى و بابى رازى بى) بەم شىۋەيە ھىناۋىەتى: (لَا تَسْلُطْهُمْ عَلَيْنَا فَيَفْتِنُونَا) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۴۰) واتە: ئەۋانمان بەسەردا سەرمەخەۋ زال مەكە، ئىمە سزا و ئازارمان بەدەن و ئەشكەنجەمان بەدەن.

(فِتْنَة) له قورئاندا به چه ند مانایه ک هاتوه:

١- به مانای سزا هاتوه.

٢- به مانای ئەشکه نجه هاتوه.

٣- به مانای به لا هاتوه.

٤- به مانای ناخوشتی هاتوه، (الْفِتْنَةُ: إِضْطِرَابُ الْحَالِ وَفَسَادُهُ وَهُوَ اسْمٌ مَصْدَرٌ فَتَجِيءُ مَعْنَى الْمَصْدَرِ: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ ١١١ البقرة، وَتَجِيءُ وَصْفًا لِلْمَفْتُونِ وَالْفَاتِنِ (فِتْنَة): حَالٌ تَتَكَجَّوْنَهُو پەژارەدار بوونەو ناوی چاوگە، جاری وا به مانای چاوگ دی، وهك: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ ١١١ البقرة، به لاو تاقیکردنهوه، ئازارو ئەشکه نجه (فِتْنَة) سه خستره له کوشتن، یانی: ئازاردان و هه لگێرانهوهی مسوڵمانان، له کوشتنیان توندتره.

جاری واش هه یه (فِتْنَة) به مانای وه سف دی، چ بۆ (مَفْتُون) واته: ئەو که سه ی به لای توووشبووه، چ بۆ ئەو که سه ی خه لک توووشی به لا ده کات.

که لی ره ده فه رموی: ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: په روه ردگارمان! مه مانکه به ئازارو ئەشکه نجه دراو (مَفْتُون) که ئەوانه ی بی پروان به سه رماندا زāl بن، سزاو ئەشکه نجه مان بدهن، لی ره دا (فِتْنَة) به مانای ناوی به رکار (اسم مفعول) ه.

یاخود: مه مانکه به تاقیکه ره وه به لا (فاتِن) لی ره دا (فِتْنَة) به مانای ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، واته: ئیمه وا ئیمه که هوی فیتنه بین بۆ بی پروایان، به هوی ئەوه وه که به سه رماندا زāl ده بن، بینه هۆکاری ئەوه ی ئەوان زیاتر له سه ر بی پروای خویان سوور بن و، پییان وابی ئیمه له سه ر ناهه قین!

١٢- ﴿وَأَعِزَّنَا رَبَّنَا﴾، په روه ردگارمان! لی مان ببوو ره.

١٣- ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به دنیایی هه ر تۆی زالی کارزان.

ئىنجا خوا ﷺ بۆ جارى دووهم دووبارەى دەكاتهو:

(١٤)- ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، بە دنيایى بۆ ئیوه لهواندا سەرمەشقییه کی باش ههیه.

(١٥)- ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۆ هەر که سیک بە ئومیدی خواو پۆژی دواىى بى، واته: بە ئومیدی بهزەیی خواو پاداشتی پۆژی دواىى بى.

(١٦)- ﴿وَمَنْ نَزَلَ﴾، هەر که سیکیش پشت هه لکات و پروو وەرچه رختی.

(١٧)- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، بە دنيایى هەر خوا بێنیازی ستایشکراوه، واته: جگه لهو هیچ بێنیازو دهولەمه ندیکى رهها نیهو، جگه لهو هیچ ستایشکراویکی رهها نیه، خوا په کی به کهس ناکهوئ، ئەوه مرووفه کان خۆیان زەرەر ده کهن، کاتیک پشت له خوا ده کهن و، پروو له کوفرو تاوان و لادان و خراپه ده کهن.

مه سه له ی سیه م:

نو می ده وار کردنی خوا بو پرواداران که نیزی که خو شه ویستیان له گه ل نه واندها که دژایه تیان کردوون، په یدای - به هو ی پروا هینا پانه وه، پاشان راگه یان دنی نه و راستیه که خوا چا که کاری و هاوکاری له گه ل نه و نامسو لماناندها، که دژایه تی دین و ژینیان ناکه ن، لئ قه دهغه نه کردوون، ته نیا له گه ل که ساینکدا که دژی دین و ژینیان، لئی قه دهغه کردوون، هاوکارو ده ستبارگریان بن:

خوا ده فه رموی: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۷) لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿۸﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹﴾

شیکردنه وه ی هم ټایه تانه، له دوازه بر گه دا:

(۱) - ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً﴾، نیزی که خوا له نیوان ټیوه له نیوان نه واندها که دژایه تیان کردوون، خو شه ویستی بره خستی، (الطبري) ټاوا هم ټایه ته موباره که پروون ده کاته وه: (عَسَىٰ اللَّهُ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ! أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْ أَعْدَائِي مِنْ مُشْرِكِي قُرَيْشٍ، مَوْدَةً، فَعَلَّ اللَّهُ ذَلِكَ بِهِمْ، بِأَنْ أَسْلَمَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَصَارُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَاحْزَبًا) (جامع البيان: ۳۴۰۴۱، عن ابن زيد)، واته: نه ی پروادارینه! نیزی که خوا له نیوان ټیوه له نیوان نه واندها له دوژمنانی من، که دژایه تیان کردوون له هاو به ش بو خوا دانه رانی قورېش، خو شه ویستیه ک بره خستی، که خوا ﷺ وایکرد زور به یان مسو لمان بوون و، بوونه دوستی خواو کو مه لی خوا ﷺ.

(۲) - ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش به توانایه و خوا لئوردی به به زه بیه.

واته: لټیان ده بووری له و کوفرو شیرک و دژایه تی و ملهوړیه ی بوویانه له رابدوودا، نه گهر بگه رنه وه بو لای خوا، به به زه بیه، به زه یی پټیاند

دېيىشكەن ھىدايەت يان بىدات، دۋاي ئەۋەدى ھەلۋەستە دەكەن و، چاۋ بە خۇيان دا دەگىرلەۋە، چونكى مەرۇف دەبىي پېشىق لە خۇيەۋە، ھەلۋەستە يەك و چاۋ بە خۇدا گىرلەۋە يەك و ۋەستايىك بىيى، ئىنجا خوا ﷺ بە ئەندازەي ئەۋەدى ئەۋ مەرۇفە بۇ لاي خوا ھەلۋەكەت دەكات، خواش بەرەكەت دەدات و دەستى دەگىرى.

ئىنجا خوا ﷺ باسى مەسەلە يەككى يەكجار ھەستىار دەكات، كە بىرىتە لە تىكەل ئەكردنى نىزىكىي و تەبايى و چاكەكارىي ئەنجامدان لەگەل نامسۇلماننىكدا كە دژى مسۇلمانان نىن، ئە زىانى دىنبايان بۇيان ھەيە ئە زىانى دىنىي، ئە زىانى ژىنبايان بۇيان ھەيە ئە زىانى دىندارىي، تىكەل ئەكردنى ئەۋان لەگەل كەسانىكدا كە ۋىراي ئەۋەدى بىيىروان، دژايەتسى ئىسلام و مسۇلمانانىش دەكەن، دەفەرەمۇي:

(۳) - ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ لَمَّا يُقَيِّدْكُمْ فِي الدِّينِ﴾، خوا لىتان قەدەغە ناكات بە نىسبەت ئەۋانەۋە كە لە دىنتاندا لە دژتان ئەجەنگاون، لەبەر دىنتان جەنگيان لە دژ ئەكردوون.

(۴) - ﴿وَلَمْ يُخْرِجْكُم مِّن دِينِكُمْ﴾، لە مال و حال و خانوۋەكانى خۇشتان ۋەدەريان ئەناون.

(۵) - ﴿أَن تَبَرَّوهُمْ وَيُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾، (لىتان قەدەغە ناكات) كە چاكەيان لەگەل بىكەن و، بەشىك لە مال و سامانى خۇتانيان پىي بەدن.

(۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بە دلىبايى خوا بەخسەرەن (لە مال و سامانى خۇيان)ى خۇشەۋىن، (با بە نامسۇلمانانىش بى).

ئەدى خوا ﷺ چى لى قەدەغە كىردوون لە مسۇلمانان؟ لەگەل چ جۇرە كافرانىكدا نابى چاكەكارو بەخسەر بىن؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ قَتْلُكُمْ فِي الدِّينِ﴾، بەلكو خوا تەنيا ئەۋەدى لى قەدەغە كىردوون (چاكەكارىي و ھاۋكارىي بىكەن) لەگەل ئەۋانەدا كە دژى دىنتان جەنگاون، (بە ھۇي دىنتانەۋە شەريان پىي فرۇشتوون).

(۸) - ﴿وَأَخْرَجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ﴾، لە مەل و ھال و خانوبەرەو زیدی خوشتان دەریان کردوون، یاخود: ناچاری کوچکردنیان کردوون.

(۹) - ﴿وَلَا تَهْرُؤْ عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ﴾، ھەر ھەتھە گەر خوشیان راستەوخۆ ئیوھیان دەرنەکردبێ، یارمەتیی ئەوانەیان داوھ کە ئیوھیان دەرکردوھ، واتە: (عَاوَنُوا عَلٰی إِخْرَاجِكُمْ) ھاوکارو دەستبارگریان کردوھ بۆ دەرکردنی ئیوھ، لەگەڵ دوژمنانتان دا.

(۱۰) - ﴿أَن تَوَلَّوْهُمْ﴾، (ئیی قەدەغە کردوون) کە دوستانەتیان بکەن و خوشەوستانیان لەگەڵدا بکەن.

(۱۱) - ﴿وَمَن يُوَلِّمْ﴾، ھەر کە سێکیش دوستانەتیی و نیزیکیان لێ بکات، (أَي: يَتَّخِذْهُمْ أَوْلِيَاءَ وَأَنْصَارًا وَ أَحِبَّاءًا)، بیانکات بە دوست و پشتیوان و خوشەویستی خۆی.

(۱۲) - ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰلِقُونَ﴾، ئا ئەوانە ستەمکارن، ستەمکاری راستەقینە ئا ئەوانە.

کورتەباسیک هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌به‌رده‌م ئه‌م دوو ئایه‌ته‌داو چۆنیه‌تییمامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نامسوئاماندا

(الطبري) له‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ مو‌با‌ره‌که‌دا ده‌لێ: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالضَّوَابِ، قَوْلُ مَنْ قَالَ: عَنَى بِذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ، مِنْ جَمِيعِ أَصْنَافِ الْمِلَلِ وَالْأَذْيَانِ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَصْلُوهُمْ وَتَفْسِطُوا إِلَيْهِمْ، وَلَا مَعْنَى لِقَوْلِ مَنْ قَالَ: ذَلِكَ مَنْسُوخٌ؛ لِأَنَّ بَرَّ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ مِمَّنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ قَرَابَةٌ نَسَبٍ، أَوْ مِمَّنْ لَا قَرَابَةَ بَيْنَهُ وَلَا نَسَبَ غَيْرَ مُحَرَّمٍ، وَلَا مُنْهَيٍّ عَنْهُ، إِذَا لَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ دَلَالَةٌ لَهُ أَوْ لِأَهْلِ الْحَرْبِ عَلَى عَوْرَةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَوْ تَقْوِيَةً لَهُمْ بِكَرَاعٍ أَوْ سِلَاحٍ) ^(۱).

واته: له‌ پێشترینی قسان له‌ راستیییه‌وه‌ له‌و باره‌وه‌، قسه‌ی كه‌سیكه‌ گوتویه‌تی: مه‌به‌ست لێره‌دا ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا ﷻ ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر دینتان دژایه‌تیان له‌گه‌ل نه‌کردوون، جه‌نگیان له‌ دژ نه‌کردوون، له‌ هه‌موو جو‌ره‌كانی نه‌ته‌وه‌كان و جو‌ره‌كانی دینه‌كان، خوا پێتان لێ ناگرێ، لێتان قه‌ده‌غه‌ ناکات له‌گه‌لیاندا چا‌كه‌کاربن و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل به‌سته‌ن، (إقساط)یشیان بۆ لا‌ب‌که‌ن، (كه‌ وه‌ك گوتم: (أَقْطَطَ إِلَيْهِ) واته‌: چا‌كه‌ی له‌گه‌ل‌دا كرد (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ) وه‌ك دوایی با‌سی ده‌كه‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر (الطبري) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بێ كه‌ له‌گه‌لیاندا داد‌گه‌ر بن، با قسه‌كه‌ی ئه‌و وه‌ك خۆی بێنین، ئه‌و كه‌سه‌ش كه‌ گوتویه‌تی: ئه‌وه‌ نه‌سخ كراوه‌ته‌وه‌، قسه‌كه‌ی هێچ واتایه‌کی نیه‌، چون‌كه‌ چا‌كه‌کردنی ب‌روادار له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا كه‌ ئه‌ه‌لی جه‌نگن (ئهو ئه‌ه‌لی (حرب) ی ناو ناو، به‌لام مه‌به‌ستی ئه‌ه‌لی كو‌فره‌، ئه‌و جو‌ره‌ كه‌سانه‌ كه‌ له‌ نێوان ئه‌وو ئه‌واندا خ‌زما‌یه‌تی هه‌یه‌، یاخود هێچ خ‌زما‌یه‌تی و په‌چه‌له‌ك و نه‌سه‌بیش

نیه، به لأم هەر چاکه یان له گه لدا بکات، نه وه نه قه ده غه یه و نه ڕی لێگیراوه، به مهرچیک نه و چاکه یه هوکاری نه وه نه بی، نه و که سه، یا خود نه وانه ی بیپروان، په ی به ن به که موکووپی و عیب و ناته وایی مسولمانان (واته: خالی بیهیزیان)، یا خود نه و چاکه یه ی نه و مسولمان له گه ل نه و کافره دا، نه بیته هو ی نه وه ی به هیزیان بکات له پرووی و لاخ و چه که وه.

واته: ته گهر چاکه کارییه که ی نه و مسولمان به بو نه وه نه بی، نه و دوژمنانه زه فەر به نه هلی ئیسلام به رن و، به هیزیان بکات له به رانه ر نه هلی ئیسلامدا، هەر چاکه کردیتکی شه خصی بی، قه ده غه نیه با کافریش بی.

(القرطبي) ده لئ: (أَيُّ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنْ أَنْ تَبَرُّوا الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ، وَهُمْ خُرَاعَةٌ، صَالَحُوا النَّبِيَّ ﷺ عَلَى أَلَا يُقَاتِلُوهُ وَلَا يُعِينُوا عَلَيْهِ أَحَدًا، فَأَمَرَ بِهِمْ وَالْوَفَاءُ لَهُمْ إِلَى أَجَلِهِمْ، حَكَاهُ الْفَرَاءُ).^(۱)

واته: خوا ڕیتان لئ ناگرئ چاکه بکه ن له گه ل نه وانه دا، له دژتان نه جه نگانو، مه به ست پتی هوژی خوزاعه یه، که په یمانیان له گه ل پتغه مبه ردا به ست ﷺ: له دژی نه جه نگن و هاوکاری هیچ که سیکیش نه که ن له دژی نه و، بۆیه خوا ﷺ فه رمانی کرد له گه لیاندا چاکه بکری و وه فاداری بکری، تا کو کاتی خو ی، (تا کو نه و کاته ی کو تایی نه و به لئ ن و په یمانه ی له ئیوانیاندا هه بووه)، (الفراء) ئاوا ی با سکر دوه.

نجا هەر (القرطبي) ده لئ: (﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ أَيُّ تُعْطُوهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ عَلَى وَجْهِ الصَّلَةِ، وَلَيْسَ يَرِيدُ بِهِ مِنَ الْعَدْلِ، فَإِنَّ الْعَدْلَ وَاجِبٌ فِيمَنْ قَاتَلَ، وَفِيمَنْ لَمْ يُقَاتِلْ، قَالَهُ ابْنُ الْعَرَبِيِّ).

نه و قسه یه له (ابن العربي المالکی) یه وه دئنی، خوا وه نی (أحكام القرآن) ده لئ: ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واته: به شیک له مال و سامانی خو تانیان پی بدن، به شیوه ی

چاگە لەگەڵدا کردن، یاخود پەيوەندی خزمایەتی گەياندن، لێره‌دا مەبەست لە: ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ دادگەری نیه، چونکە دادگەری فەرزه لەگەڵ هەر کەسێکدا چ لە دژت بجه‌نگی، چ لە دژت نه‌جه‌نگی.

رایەکەشی زۆر راسته، من لە زۆر لە کتیبەکانی خۆمدا کە ئەم ئایەتەم هێناوه، بۆ وێنە: (چەند مەسەلەیه‌کی باوی سەرده‌م) و، لە هەندێک لە کتیبەکانی دیکەمدا، گوتوومه: ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ مانایەکی هەر ئەوه‌یه: (تُعْطُوهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ)، چونکە (قَسَطَ) یانی: (جَارَ)، سەمی کرد، (أَقْسَطَ) یانی (عَدَلَ)، دادگەری کرد، (قَسَطَ) بەشی ئەوی دیکە بۆ خۆی برد، بەلام (أَقْسَطَ) واتە: بەشی ئەوی دیکە دا، بەلام (أَقْسَطَ إِلَيْهِ) کاتیک (أَقْسَطَ) بە (إِلَى) به‌رکار ده‌خوای و به‌ره‌و به‌رکار تێده‌پەڕینی (يَتَعَدَّى إِلَى الْمَفْعُولِ) مانایەکی دیکە وەرده‌گرێ، کە بریتیه‌ له (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ)، چونکە (أَقْسَطَ) پێویستی به (إِلَى) نیه تاكو به‌رکاری پێ بخوای، (أَقْسَطَ) یانی دادگەری کرد، بەلام کە به (إِلَى) به‌رکار ده‌خوای، (أَقْسَطَ إِلَيْهِ)، واتە: (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ) به‌شی‌ک له مال و سامانی خۆی پێدا.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به‌دنیایی خوا ئەوانه‌ی به‌شی‌ک له مال و سامانی خۆیان ده‌بخشن (به‌مسوڵمان و نامسوڵمان، نامسوڵمان مادام سەنگه‌ری له‌ دژی ئەه‌لی ئیسلام نه‌گرتبێ و، زبانی دین و ژینان پێ نه‌گه‌یه‌نی)، ئەوانه‌ی خوشده‌وێ.

ئنجا خوا ﷻ بۆ زیاتر روونکردنه‌وه - کە ئەمە شێوازی درێژه‌ پێدان (إطناب) به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌گرێ - ده‌فرموێ: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلْتُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

به‌دنیایی خوا ئەنیا له‌ به‌رانبه‌ر کەساتیکدا کە له‌سه‌ر دینتان له‌ دژتان جه‌نگاون و، له‌ مال و حاڵی خۆتان وه‌ده‌ریان ناون و، هاوکارییان کردوه‌ له‌سه‌ر وه‌ده‌رنرانتان، لێتان قه‌ده‌غه‌ ده‌کات، دۆستایه‌تیان بکه‌ن.

﴿وَمَنْ يَنْوَكُمْ﴾ هەر کەسیک دۆستایەتی ئێو جۆرە کەسانەش بکات، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئەوانەن ستەمکاران، یانی: ستەمکار کەسی دیکە نیە ئەوان نەبێ و، ستەمکاری راستەقینە هەر ئەوانن.

هەلبەتە تێمە دوایی کورتە باسیک دەکەین، لە بارەی ترسناکیی خۆشویستن و دۆستایەتی کردنی کافرانی دژو زیانبەخشەوه، بۆیە هەندیک شت کە پێویستە لێرە بگوترێ، هەڵبەتە گرین بۆ ئەوێ، بەلام لێرە ئەوەندە دەلێین:

خوای **عَزَّ وَجَلَّ** ئەوێ هۆشداریی داو فرمووی: پرۆادارینە! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست مەگرن، چونکە ئەوان ئاویان کردو و ئاویان کردو، هەر کەسیک لە ئێوە وا بکات، پێی راستی و ن کردو، دواییش باسی ئیبراھیمی **عَلَيْهِ السَّلَام** کردو، ئەوانە ی لەگەڵ شیبوون کە دەبێ بیکانکەنە سەرەشقی خۆتان، ئەوانەش زۆر بە روون و راشکاوێی دووریان دەپرێ لە خەڵک و خزم و نیزیکیەکانی خۆیان و پێیان گوتن: تێمە بپرواین پێتان و، دوژمنایەتی و رق لە بەینماندا هەبە، تاکو تەنیا پرۆا بە خوا دێن، خوا فرمووی: ئیبراھیم و ئەوانە ی لەگەڵدا بوون بیانکەنە سەرەشقتان، بۆ چۆنیەتی مامەلە کردن لەگەڵ دوژمنان و نەیاران و ناحەزانی خواو خۆتاندا، هەرچەندە لە رووی پەڕەلەک و خزمایەتیەوهش لێتان نیزیکی بن.

دوای ئەوە خوا **عَزَّ وَجَلَّ** وەک ئومێدەوار کردنی ئیمانداران، فرمووی: نیزیکیە خوا دۆستایەتی و نیزیکییتان لە نێواندا پرەخسێنن، لە نێوان ئێوەو ئەوانەدا کە دژایەتییتان کردوون، ئەویش بە هۆی ئەوەوە کە پرۆا دێن!

ئەنجا بۆ ئەوێ دوو ھالەتیان لێ تێکەڵ نەبن، فرمووی: خوا لێتان قەدەغە ناکات کەسانیک کە لەبەر دینتان جەنگیان لە دژ نەکردوون، لە مال و ھال و جێ و پێی خۆتان وەدەریان نەناون، لەگەڵیاندا چاکەکارو بەخشەر بن، ﴿أَن تَبَرُّوهُمْ﴾ واتە: لە رووی مەعنەویەوه پێزو حورمەتیان بگرن و سوودیان پێ

بگەین، ﴿وَنُقِطُوا إِلَيْهِمْ﴾، ھەروەھا لە ڕووی ماددیەوێش بەشێک لە مāl و سامانی خۆتانیان ێدەن، مادام ئاتاج بن و پێویستیان بۆ ھاوکاریان بکەن، خوا پێتان لێ ناگرێ، بەلکو خوا بەخشەرانی خوشەدوین.

دوایی فەرمووی: بەلکو خوا لە بەرانبەر ئەوانەدا پێگریتان لێ دەکات کە لەبەر دیتان جەنگیان لە دژ کردوون و، لە مāl و حاڵی خۆتان و دەدریان ناو و، ھاوکاری ئەوانەیان کردووە کە ئێویان شاربەدەر کردووە، خوا پێگریتان لێ دەکات دۆستایەتی ئەو جوۆرە کەسانە بکەن، ھەر کەسێک وا بکات ھەر ئەوانەن ستمکاران.

کەواتە: پێویستە ئەو دوو حاڵەتە لێک جیا بکێنەو:

أ- مسوڵمانان دەبێ لەگەڵ ھەموو کەسێکدا چاکەکارو خوشەفتاربن، لە بواری ھەلسوکەوت و مامەڵەدا.

ب- بەلām لە بواری جەنگ و بەرەنگاری، بەرانبەر دژمنان و ئەیاران و ناحەزاناندا، بێگومان دەبێ بە زمانی خۆیان بیاندوین، وەک گوتراو: (کەس لە شەپدا شەکری نەبەخشیو)، ھەروەھا گوتراو: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَال) ھەر شوێنە قسە ی خۆی ھەیە، کەسێک سەنگەرت لێ بگرێ و دژایەتی بکات، ناکرێ قسە ی نەرم و خوشی لەگەڵدا بکە، پێشیان گوتووین: (مست لە درێشە دەگەرێتەو)، (لَا يَفْلُ الْحَدِيدَ إِلَّا الْحَدِيدُ) ھەر ئاسن ئاسن دەپاچێتەو.

بەلێ لە بواری ھەلسوکەوتدا لەگەڵ مسوڵمان و نامسوڵماندا، هیچ کەس نابێ لە مسوڵمان خوشخوێتو چاکەکارتر بێ، ھەم چاکە ی مەعنەوی و ھەم چاکە ی ماددی.

بەر لەوێ کۆتایی بەم مەسەلە ی سێھەمە بێنین، با لەو بارەوێ ئەم دەقە بێنین، کە تیشکی زیاترمان بۆ دەخاتە سەر واتاو چەمکی ئەو دوو ئایەتە موبارەکە:

۱- {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضی اللہ عنہا، قَالَتْ: أَتَنِي أُمِّي رَاغِبَةً، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ إِذْ عَاهَدُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَأَصْلَهَا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا يَنْهَكَ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸) فَقَالَ: نَعَمْ، صِلِي أُمَّكِ { (أخرجه البخاري: ۳۱۸۳، ومسلم: ۱۰۰۳، أبو داود: ۱۶۶۸).

واتە: ئەسمائى كچى ئەبوو بەكرى سىددىق رضی اللہ عنہ دەلى: دايكم له حالىكدا ھاوبەش بوّ خوا دانەر بوو، ھات بوّ لام بە تامەرزۆيىەو، بە ئىشتياقەو، لە كاتى پەيمان بەستنى قورەيش لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ {واتە: لە ماوئى صولحى حودەبىيەدا تاكو ئازاد كردنى مەككە}، منيش پرسىارم لە پىغەمبەر ﷺ كرد: ئايا منيش پەيوەندى خزمایەتتى لەگەل بەگەنم و چاكەى لەگەلدا بكەم؟ {وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەو كەش دا باسماں كرد، دايكى ديارى و خەلاتى بوّ ھىتابوو، كەشك و پۆنى لە نىودا بوو لە مەككەو،} خواش ﷺ ئەم ئايەتەى دابەزاند: ﴿لَا يَنْهَكَ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)، پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: بەلى چاكە لەگەل دايكتدا بكە.

يانى: ئەو ديارى بوّ تو ھىناو، تو ش ديارى پى بدەو، ئەو لەوئرا ھاتو بوّ لای تو، تو ش بەخىرى بىنەو، رىزى لى بگرە، دايكتە، ھەقى دايك و كچايەتيتان ھەر لە بەيندا ھەيە، ھەرچەندە بىيروا ھاوبەش بوّ خوا دانەرىش بى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە چوار ئايەتى كۆتايى سووپەتى (الممتحنة) پېك دى: (۱۰ - ۱۳)، ھەردووك ئايەتى (۱۰ و ۱۱) لە بارەى ئافرەتانى كۆچكەرەو دەدوین، كە پېويستە مسولمانان تاقىيان بكنەنەو، ئەگەر زانىيان پروادارن، پەنيان بدن و نەيانگېرنەو ھە بۆ لای مېردو كەس و كارە كافرەكەيان، چونكە ئەگەر ژنى مېردداربن، بۆ يەكدى ھەلەل نېن، ھەروەھا مسولمانانېش پېويستە دەست لە ژنە كافرەكانيان ھەلېگرن و، ھەر كام لە مسولمانان و كافرەكانېش كە ژنەكانيان دەپۆن، بۆيان ھەيە داواى مارەببەكانيان و مەسرەفەكانيان بكنەنەو، يان دەولەتى ئىسلامى بۆ پياوانى مسولمانان قەرەبوو بكاتەو.

ئايەتى (۱۲) ش دەربارەى پەيمان وەرگرتنى پېغەمبەرى ﷺ لە ئافرەتانى مسولمان.

ئايەتى (۱۳) ش دووبارە قەدەغەکردنى دۆستايەتتى کردنى پروادارنە بۆ بېپروايان.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجَّرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ عَلِمْنَ مَوَاقِعَ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا يَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَنَّهُنَّ مَاءٌ أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَايَتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ دَلِيلَكُمْ حُكْمُ اللَّهِ فِيكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَلَيْكُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ ۖ يَكْفُلْ مَا أَنفَقُوا ۖ وَاللَّهُ أَلَدَىٰ أُنْتُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِنَكَ عَلَىٰ أَن لَا يَشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَرْبِرْنَ وَلَا يَقْنَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ

فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْغَفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

مانای ده قاول ده قی ئایه ته کان

{ئە ی ئەوانە ی بروتان هیناوه! هەر کات ئافره تانی بروتادار کۆچکردووانه هاتنه لاتان، تاقیان بکه نه وه (خوا زاناره به بروتایه که یان)، ئنجا ئەگەر به بروتادارتان زانین، مه یانگێرنه وه بۆ لای بیپروایه کان، (چونکه) نه ئەمان به وان ده شین و، نه ئەوانیش به مان ده شین (بۆ یه کدی ره وان نین)، ئەو خه رجیه ی (مێرده کانیان) کیشاوشیانه (له ماره یی و هی دیکه ش) بیانده نه وه، هەر کات ماره ییه کانیشیانتان پێدان، گوناھتان ناگات ماره یان بکه ن، ئیوه ش ده ست مه گرن به هاوسه رگێری ژنانی بیپرواوه، ئەو خه رجیه ش که (پێانه وه) کیشاوتانه داوای بکه نه وه (له بیپروایه کان) و، با ئەوانیش ئەو مه سه رفه ی کردوویانه (له ژنه کۆچکردوو ه کانیان بۆ لاتان) داوای بکه نه وه، ئا ئەوه تان بریاری خواجه، دادوه ریبتان (پێی) له نیتوانندا ده کات و، خوا زانای کارزانه ﴿١٠﴾ ئەگەر شتیکیشان (له مال و سامان) له ده ستچوو به هۆی ڕاکردنی ژنه کانتانه وه بۆ لای بیپروایه کان، ئنجا نۆره ی زالبوون) تان هات (و ده ستکه وتان بوو) به ئەندازی ئەوه ی خه رجیان کیشاوه، بیده ن به وانە ی ژنه کانیان ڕۆشیتوون (بۆیان قه ره بوو بکه نه وه)، ڕازیش له و خواجه بکه ن که پێی بروتادارن ﴿١١﴾ ئە ی پێغه مبه ر! هەر کات ئافره تانی بروتادار هاتنه لات، په یمانت پێده ده ن که هیچ شتیک نه که نه هاوبه شی خواو، ذزی نه که ن و، زینا نه که ن و، مندالە کانیان نه کوژن و، بوختانیک نه که ن له نیوان ده سه تە کانیان و لاقه کانیا ندا هه لپه ستی (مندالی دیکه به درۆ بکه نه هی خۆیان)، له په سنددا سه ریچیت لی نه که ن، په یمانیان له گه ل به سه ته و داوای لیبوردیان بۆ له خوا بکه، به راستی خوا لیبورده ی به به زه ییه ﴿١٢﴾ ئە ی ئەوانە ی بروتان

هیناوه! دۆستایه تیی کۆمه لێک مه کهن که خوا لێیان تووڤه بووه، به دنیایی تهوان له پۆژی دوایی ناو میڤه بوون، وهک چۆن بێپروایان له خاوهن گۆڤه کان ته ما بپراو بوون ﴿١٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَاتَمَحَوُّهُنَّ): (الْمَحْنُ وَالْإِمْتِحَانُ: نَحْوُ الْإِثْلَاءِ)، (مَحْنٌ وَإِمْتِحَانٌ) له واتادا وهک (إِثْلَاءٌ) وایه، یانی: تاقیکردنه وه، جه پرباندن.

(حِلٌّ لَّهُمْ): (حَلَّالٌ لَهُمْ، أَضْلُ الْحِلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ، وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ اسْتُعِيرَ قَوْلُهُمْ: حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، (حِلٌّ لَّهُمْ) یانی: بۆیان هه لاله، وشه ی (حِلٌّ) له ڤیشه دا بریتیه له کردنه وه ی گری، ئنجا له کردنه وه ی گری وه ته و قسه یان خوا زار وه ته وه که ده لێ: (حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا) واته: ته و شته ڤه وایه، یانی: گری هه پرامیی لێکرا وه ته وه.

(وَلَا تَنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ): ده ست مه گرن به گری به ستی هاوسه رگری ئافره ته بپروایه کانه وه، (الْعَصَمُ: الْإِمْسَاكُ)، (عَصَمَ): بریتیه له گرتن، (الْعَاصِمُ وَالْمَعْصُومُ يَتَلَاذِمَانِ)، (عَاصِمٌ) ده ست پێوه گر، (مَعْصُومٌ) ده ست پێوه گیراو، ته و دووه پێکه وه په یوه ستی، (عَصَمَ) یش کو ی (عِصْمَةٌ) یه، (عِصْمَةٌ: رِبَاطُ الزَّوْجِيَّةِ، أَيْ: لَا تَتَمَسَّكُوا بِعُقُودِ نِكَاحِهِنَّ)، (عِصْمَةٌ): بریتیه له گری به ستی هاوسه رگری، واته: ده ست به گری به ستی هاوسه رگری ئافره تانی بپروا وه مه گرن.

(فَاتَكْرُ): له ده ستان چوو، (فَاتَ الْأَمْرُ، يَفُوتُ فَوْتًا وَفَوَاتًا: مَضَى وَقْتُهِ وَلَمْ يَفْعَلْ، وَفَاتَهُ: ذَهَبَ مِنْهُ)، (فَاتَ الْأَمْرُ، يَفُوتُ فَوْتًا وَفَوَاتًا) واته: کاره که ږو یی، ده ږوا، ږو یشتی، یانی: کاته که ږو یی و نه نجام نه درا، (فَاتَهُ) واته: ته و شته ی له ده ست چوو.

(فَعَاقَبْتُمْ): (مِنَ الْمُعَاقَبَةِ وَهِيَ مِنَ الْعِقَابِ، عَاقَبْتُمْ: جَزَيْتُمْ أَوْ جَاءَتْ نَوْبَتُكُمْ)، (عَاقَبْتُمْ) له (مُعَاقَبَةٌ) دوه هاتوه، (مُعَاقَبَةٌ) ش له (عَقِب) دوه هاتوه، واته: پاژنه پئ، (عَاقَبْتُمْ) واته: ئیوه سزای ئەوانتاندا، یاخود: نوۆری ئیوه هات، (عَاقَبْتُمْ) خویندراویشه تهوه: (عَقَبْتُمْ) ئەمیش ههردوو واتایه که ی هه ر هه ن.

(بَايَعَنَكَ): (بَايَعَهُ: بَذَلَ الطَّاعَةَ لَهُ)، فه رمانبه ریی بو پیشاندا، (مِنَ الْبَيْعِ: وهو إعطاء المثلثين وأخذ الثمن) له (بَيْع) دوه هاتوه، (بَيْع) یش: بریتیه له دانی نرخ له سه ر دانراو و وه رگرتنی نرخه که، ئنجا به یعه ت و په یمانیش له وه وه هاتوه، که په یمان به یه کدی ده ده ن، ئەم وا بو وی بکات و، ئەویش وا بو وی بکات.

(وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَنِي): (درویه ک نه که ن، (الْبُهْتَانُ: كَذِبٌ يُبْهَتُ سَامِعُهُ)، (بُهْتَانُ: درویه که بابای بیسه ر سه رسام و سه راسیمه ده کات به هو ی نا قو لاییه وه، لیره دا که ده فه رمو ی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَنِي﴾ (راغب الأصفهاني) گو توویه تی: (هَذِهِ الْجُمْلَةُ كِنَايَةٌ عَنِ الزُّفَى، وَقِيلَ: كُلُّ فِعْلٍ مُسْتَبْشَعٍ)، یانی: ئەم رسته یه کینایه یه له زینا، {به لām بیشتر باسی زینا کراوه، بو یه رایه که ییم پئ بئ هیزو پیزه^(۱)، گو تراویشه: هه ر کار پکی زو ر نا قو لاییه.

به لئ مانای راستی رسته ی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بُهْتَنِي بِفَرِينَةٍ، بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلَيْهِنَّ﴾ ئەوه یه وه ک زو ر به ی زانایان ده لئین: که مندا لی جگه له خو یان بکه ن به هی خو یان، واته: میرده که یان هه لبخه له تئین، گوا یه ئەو مندا له له وان هه له راستی شدا وان ه پئ.

(۱) ئەوه ی تئوان دوو که وان ه کان رای به نده یه.

دوایی نافره تائیکی پروادار هاتن، خوای بهرز ﷺ له باره یانهوه هم دوو
 ټایه تانه ی دابه زاندن {ټایه تکانی ژماره (۱۰ و ۱۱)}، ټیډی له و روژده عومهر ﷺ

دوو ژنی خوځی که هاوېهش بو خوا دانهر بوون، ته لاق دان، (دیاره ههر له مه ککه بوون و له گه لای نه هاتوون و ههر دوو کیان که ناماده نه بوون مسؤلان بڼ، ته لاقی داوون)، په کیکیان مو عاوییه ی کورې ته بوو سوفیان مارهی کرده وه، نه وی دیکه شیان صه فوانی کورې نومه ییه.

۲- {عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «كَانَ الْمُشْرِكُونَ قَدْ شَرُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: إِنَّهُ مَنْ جَاءَ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ، رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْ قَبْلِكَ، رَدَدْنَاهُ إِلَيْكَ، فَكَانَ يَرُدُّ إِلَيْهِمْ مَنْ جَاءَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَدْخُلُ فِي دِينِهِ، فَلَمَّا جَاءَتْ أُمُّ كَلْثُومُ بِنْتُ عَقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ مُهَاجِرَةً، جَاءَ أَخَوَاهَا يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاهَا وَيُرْذَاهَا إِلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا يَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآثُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَثْمَهُنَّ﴾ ثُمَّ رُفِعْنَ وَلَا تُنْكِحُوا بَعْضَ الْكَافِرِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا﴾، قَالَ: هُوَ الصَّدَاقُ، ﴿وَلِنْ فَانْكُحُوا شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَقَبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ بِشَيْءٍ مِنْ أَزْوَاجِهِمْ﴾ وَانْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِينَ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾، قَالَ: هِيَ الْمَرْأَةُ تُسَلِّمُ فَيَرُدُّوا صَدَاقَهَا إِلَى الْكُفَّارِ، وَمَا طَلَّقَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ نِسَاءِ الْكُفَّارِ عِنْدَهُمْ، فَعَلَيْهِمْ أَنْ يَرُدُّوا صَدَاقَهُنَّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ، فَإِنْ أَمْسَكُوا صَدَاقًا مِنْ صَدَاقِ الْمُسْلِمِينَ مِمَّا فَارَقُوا مِنْ نِسَاءِ الْكُفَّارِ، أَمْسَكَ الْمُسْلِمُونَ صَدَاقَ الْمُسْلِمَاتِ اللَّاتِي جِئَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (أَخْرَجَهُ: ابْنُ سَعْدٍ فِي طَبَقَاتِ الْكِبَرَى: ج ۸، ص ۲۳۱، قُلْنَا: هَذَا مُرْسَلٌ حَسَنُ الْإِسْنَادِ: الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ، ج ۳، ص ۳۹۳، ۳۹۴).

واته: ټيښو شېهاب ده لای: هاوېهش بو خوا دانهره کان له سهر پتغهمبه ری خویان ﷺ به مهرج دانا بوو له پوژي حوده یییه دا، (له وړیکه وتن و صولحه دا)، که ههر که سیک له لایه ن ټیمه وه هات بو لای تو، که گهر له سهر دینی توش بڼ، ده بڼ بیگپریه وه بو لمان و، ههر که سیکیش هات بو لای ټیمه، له لایه ن تووه، ټیمه ش دیگپرینه وه بو لات، (نهمه یان به و شیوه یه نیه وه که له و دهقه دا هاتوه که بوخاری و موسلیم هیناو یانه، به لکو به مهرجیان گرتوه: ههر که س له لای تووه بڼ، ټیمه نایگپرینه وه، به لام لیره دا نه و ته عبیره ناوا هاتوه و،

بێگومان ئەوەی لە تەعبیری بوخاریی و موسلیماً هاتووە راسترەو، هەر ئەویش لە سێرەکی ئیبنو هیشامدا هاتووە.

ئەنجا پێغەمبەر ﷺ هەر کەسێک لە کافرەکان هاتبا بۆ لای، ئەگەر هاتبایە ئێو دینە کەشی، دەگێڕایەو بۆ لایان لە پیاوان، بە لای کاتیکی ئوممو کەلسم کچی عوقبە کوری ئەبوو موعەیت بە کۆچکردویی هات، دوو برابەکانی هاتن ویستیان لە مەدینە بیهەنە دەرو بۆ لای خۆیان بیهەنە، خوا ﷻ ئەم ئایەتی ژمارە (١٠)ی دا بە زانند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجُرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُتِمَّ كُؤُوبُكُمْ بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ أَنْفَقُوا﴾. ئەو ئەوانە بڕواتان هێناو! هەر کاتیکی ئافەرتانی بڕوادار بە کۆچکردویی هاتنە لاتان، تاقیان بەکەنەو، خوا زانترە بە ئیمانەکیان، ئەگەر زانیان بڕوادارن، مەیانگێڕنەو بۆ لای بێڕوایەکان، ئەو ئافەرتانە بۆوان پەوان، ئە (ئەوان) پیاوێکیان بۆ وان پەوان، ئەوەش کە مەسرەفیان کردووە (لەو ژنانەیان) بیانەنەو، گوناھتان ناگات ئێوەش ئەو ئافەرتانە مەرەبکەن، ئەگەر مەرەبیتان پێیاندا، بە لای ئێوەش دەست مەگرن بە گریبەستی ئافەرتانی بێڕواو (ئەگەر هەر مسوڵمان نەبوون، ئێوەش دەستیان لێ بەربەدن)، ئێوەش ئەو خەرجیی و مەسرەفە لێوە ئافەرتانە دەکەن کە وازیان لێ دێن، داوای بەکەنەو لە کافرەکان، {کە گوتووین: (مَا أَنْفَقُوا: هُوَ الصَّدَاق) ئەوە مەرەبیە، پێم وایە مەرەبی و جگە لە مەرەبی دەگریتەو،} هەر کاتیکی شتیکتان لە دەستچوو، لە میانێ ئەو ئافەرتانەدا کە دەستیان لێ هەڵدەگرن بۆ لای کافرەکان، ئێوەش نۆری زالبوونتەن بوو (یاخود: ئێوەش دەسکەوتتان لێ گرتن)، ئەوانە ژنەکانیان پۆشتوون، (چونەو بۆ لای کافرەکان لەبەر ئەوەی بڕوایان نەهێناو،) بە ئەندازی ئەوە کە خەرجیان پێوە کێشان، بیانەن، هەروەها بە ئەوانیش خەرجیەکیان داوا بەکەنەو.

(ابن شهاب) دەلێ: مەبەست ئەو ئافرهتەیه که مسوڵمان دەبێ و مسوڵمانان مارهیهیه که ی دهگێرنهوه بۆ بێپروایه کان، ههروهها ئەو ژنانە ی مسوڵمانان ته لاقیان ده دهن له ئافره تانی بێپروا که له لایان، پتویسته مارهیه که یان بۆ بێپروایان بگێرنهوه، ئنجا ئەگەر بێپروایه کان مارهیه که یان لهو ماره ییانه ی ده بێ بۆ مسوڵمانان یان بگێرنهوه، لهو ئافره ته کافرا نه ی وازیان لێ هێناون، نه یانارد هوه و گێپرایانه وه، واته: ئەگەر کافره کان ئەو خه رجیی و مه سه ره فه ی ده بوو بۆ پیاوانی مسوڵمانی بگێرنهوه، هی ئەو ئافره تانه ی ده ستیان لێ هه لگرتوون، بۆیان نه گێراونه وه، ئەو کاته مسوڵمانان یش ماره یی ئافره تانیکی مسوڵمان که هاتوون بۆ لایان، بۆ کافره کانی ناگێرنه وه.

ئهم گێپراوه یه ش تیشکیکی زیاتر ده خاته سه ره چه مک و واتای ئایه ته که ن.

ئهو ده ی له کو ی ئەو گێپدراوانه ش بۆمان ده رده که وێ، ئەوه یه که چوار ئافره ت له لای بێپروایه کانه وه هاتوون بۆ لای پیغه مبه رو ﷺ مسوڵمانان، ئەو یش له کاتی صوّلحی حوده یبیه داو، له گه رمه ی صوّلحه که دا، یاخود له دوای صوّلحه که، که ئەمانه بوون:

١- (أُمُّ كَلْثُومٍ بِنْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ) که له مێرده که ی رایکردبوو، مێرده که شی عه مر ی کوپری عاص بوو (أم کلثوم) یش جاری هه ره کچ بووه، لێی ماره کراوه وه نه یگواستۆته وه.

٢- (سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ) که مێرده که ی (سيف بن راهب)، یاخود (مسافر المخزومي) بوو.

٣- (أُمَيْمَةُ بِنْتُ بَشْرٍ) که مێرده که ی (ثابت بن شمراخ)، گو تراو یشه: (حسان بن دحاح) بووه.

٤- (زَيْنَبُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، که هاوسه ره که ی (أبو العاص بن الربيع بن عبد العزى) بوو، دوای چه ند سالی که هه ره هاو به شدا نه ره بوو، به لām هات بۆ مه دینه وه، له مه دینه مسوڵمان بوو، دوایی پیغه مبه ر یش ﷺ زه ینه بی کچی بۆ لای گێپرایه وه، خوا له هه مووانیان را زی بێ.

ئىنجا زانا يان لەو بارهوه كه ئايا به گريه ستىكى تازهو مارهيهيه كى تازه، يان هەر له سەر گريه ستى پيشوو بووه؟! مشتومريان ههيهو زۆر بهيان ده لێن: هەر له سەر گريه ستى پيشوو بووه.

مانای گشتی ئایه تەکان

خو الله لهم چوار ئایه ته: (١٠، ١١، ١٢، ١٣) ی کۆتایی سووره تی (الممتحنة)، یان (الممتحنة) د، بابە تىكى دىكه باس دهكات كه تايه ته به ئافره تانه وهو ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُنَّ﴾ ئەى ئەوانه ی پرواتان هیناوه! هەر کاتیک ئافره تانی برودار هاتنه لاتان به کۆچکردووی، تاقیان بکهنه وه، خوا زانتره به ئیمان هه یان، واته: تاقیان بکهنه وه داخو به راستی ئیمان پالێ پتوه ناوێن، یاخود بو به رژه وه ندیه کی دیکه:

أ- مه دینه یان پێ خو شتره.

ب- یان یه کێکیان له مێرده کی رایکردوه.

ج- یان یه کێکیان له چهنگ باب و دایکی رایکردوه.

د- یان بو مه به ستیکی دیکه ی جگه له دینداری و مسوڵمانه تی هاتوون.

هیچ گومانی تیدا نه كه ئەمه له گهرمه ی یان له دواى صولحی حوده یییه وه دا بووه، چونكه له دواى فه تحی مه ككه و ئازادكرانى مه ككه، مه ككه و مه دینه و شاره كانی دیکه هه موویان یه كسان بوون و، پتویستی نه كردوه هیچ كهس له شوئێكه وه كوچ بكات بو شوئێکی دی، وهك له فەرماشتی پیغه مبه ردا ﴿هَاتُوهُ﴾ لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ﴾ (أخرجه أحمد: ١٩٩١، وابن أبي شيبه:

۳۶۹۳۰، البخاری: ۲۶۳۱، وأبو داود: ۲۴۸۰، والترمذی: ۱۵۹۰، والنسائی: ۴۱۷۰) واتە: له دوای نازادکرانی مه ککه کوچ کردن نیه، (هه مووی بوته مه نزلگای ئیسلام)، به لکو تیکۆشان له پتی خواداو نیته ساغیه.

﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئنجا ئەگەر ئەو ئافرهتانه تان زانی بریوادارن، بۆتان دهرکهوت بریوادارن، مه یانگێرنه وه بو لای بیپروایه کان، ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، نه ئەو ئافرهتانه بهوان دهشین، نه ئەو پیوانهش بهو ئافرهتانه دهشین، ﴿وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا﴾، به میرده کانیان بدهنه وه، ئەو مهسره فهی لییان کردوون، ئەگەر ماره ییه، یان ههر شتیکی دیکه یه، بۆیه فهرموویه تی: ﴿مَا أَنْفَقُوا﴾، ئەگەر نا دهیتوانی بفه رموی: ﴿وَأَتَوْهُنَّ مِمَّا هُنَّ أَجُورُهُنَّ﴾، یان ﴿وَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾، به لām دهفه رموی: ئەوه ی لییان خه رج کردوون لهو ئافرهتانه، ئنجا ماره ییه، یان ههر شتیکی دیکه یه، بۆیان بگێرنه وهو بیانده نه وه.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾، گونا هیشتان ناگاتی ئەو ئافرهتانه بێنن، هاوسه رگیریان له گه ل بکه ن، ههر کات ماره ییتان پیدان، لێره دا بۆیه وای فهرمووه، تاكو مسو لمانان وانە زانن ئەو ئافره ته ی ها ته بو لایان و ماره ییه که ی ده گێرنه وه بو میرده که ی، ماره ییه گێنرا وه که ده بێته ماره یی خۆیشی، به لکو هه رکه س بیه وێ هاوسه رگیری له گه ل یه کیاندا بکات، ده بی ماره یی بداتی.

﴿وَلَا تُنْكِحُوا بَعْضَ الْكَافِرِ﴾، ده ستیش مه گرن به گرێبه ستی ئافره تانی بیپروا وه، (گوا فر) کو ی (کافرة) یه، (عِصْم) یش کو ی (عِصْمَة) یه، یانی: (عقد)، گرێبه ست، گرێبه ستی نیکاج، (عقد النکاح)، ئیوه ش ده ستگرتوو مه بن به گرێبه ستی هاوسه رگیری به وه له گه ل ئافره تانی بیپروا دا، واته: وه ک چۆن ئافره ته بریوا ده کان به میرده کافره کانیان ناشین، ئافره ته بیپروایه کانیش به میرده مسو لمانه کانیان ناشین.

﴿وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ بِمَا أَنْفَقُوا﴾، ئىيوش ئىيوش خەرجتان كىردى، ئەو مەسرىيە پىتەنەيە كىشاون، ئەگەر مەرىيە يان ھەر شىكى دىكەيە، داوى بىكەنەو، با ئەوانىش ئەو مەسرىيە و خەرجىيە بۇ ئەو ژنانە يان كىشاوانە كە ھاتون بۇ لاي ئىيوش، داوى بىكەنەو.

﴿ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ بِكُمْ بَيْنَكُمْ﴾، ئا ئەو تان بىرارى ھوكمى خوايە لە ئىوانتاندا بىرارى داو، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زاناي كارەجىيە.

﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئەگەر شىكتان لە دەستچو لە ميانى ھاوسەرانتاندا (كە مسولمان نابن و، دەچنەو) بۇ لاي كافرەكان، ئەگەر مالىكى ئىيوش يان لەگەل خويان برد، سەرەوت و سامانىكيان برد بۇ لاي بىپروايەكان، ﴿فَعَاقِبْتُمْ﴾، ئىيوش داوىي تۆلەتان ستاندىو، يان ئىيوش داوىي نۆرەي زالبونتان ھەبوو، ياخود ئىيوش داوىي دەستكەوتتان بوو، ﴿فَاتُوا الذِّبْنَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، ئەوانەي ژنەكانيان رۆشتون، بە ئەندازەي ئەو كە خەرجيان پىتەنەيە كىشاو، مەرىيە، يان ھەر شىكى دىكەيە، بىاندەنى و بۆيان قەرەبوو بىكەنەو، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ﴾، پارىزىش لەو خوايە بىكەن كە ئىيوش پىي پروادارن.

ئىرەدا پىويستە ئەو بزەين كە لە پىكھاتن و صولحى ھودەبىيەدا - كە پىشتەر لە كاتى تەفسىر كىردنى سوورەتى (الفتح) دا ھىئامان - يەكەك لە بىرگەكانى ئەو بوو كە ھەر پىاوتىك لە بىپروايەكان بچى بۇ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ با مسولمانىش بووبى، مولىمە بىگىرپىتەو، بەلام ئەگەر يەكەك لە مسولمانان پەيەست بوو بە كافرەكان و ھەنگەراوەيەو، ئەوان مولىمە نىن بىگىرپەنەو، لە ئەصلى ئىتتىفاقيە كەدا ئاوا ھاتو، {ھەرچەندە ئىمە ئىرەدا رىوايەت كىمان ھىئاو دەلى: كافرەكانىش مولىمە بوون ئەو دى بۇ لايان لە لايەن پىغەمبەرىو ﷺ بىگىرپەنەو، بەلام (ابن شەھاب) لەو دا نەپىكاو، بەلام بە نىسبەت ئافرەتەنەو، ھالەكە جىاواز بوو، چونكە لە گەرمەي صولحە كەدا بوون كە: (أَمْ كُلُّوْهُم بَشَرٌ

عُقْبَةُ بْنُ أَبِي مُعَيْطٍ) هات و براهی کانی هاتن گوتیان: ئیستا مەرەكە بە کە ی
 ریککە و تنامە کە ی پئی نووسراوه، وشک نەبۆتەو، ئنجا ئەو خوشکە مان تەسلیم
 بکەو! خواش ﷺ یە کسەر ئەم دوو ئایەتە ی دابەزاندن، کە ئەگەر ئافرەتانی
 برودار بە کۆچکردووی هاتنە لاتان، تاقییان بکەنەو، خوا بە ئیمانیا
 زاناترەو، ئەگەر زانیان برودارن، مەیانگێرنەو بۆ لای کافرەکان، پیغەمبەریش
 ﷺ فەرمووی: ئافرەتە کانتان بۆ لا ناگێرنەو، گوتیان: ئاخەر ئیمە ریککە و تنمان
 وا کردو! فەرمووی: ریککە و تن تەنیا باسی پیاوانەو، باسی ئافرەتانی تێدانیهو،
 ئیمە مولزەم نین و، خوا ی کار بە جێش بریاری داو!

(سبحان الله!) ئەم قورئانە ئاوا دابەزیو، هەر ئایەتە لە شوێنی خۆی و،
 بۆ چارەسەری گرفتیک کە هاتۆتە پێش مسوڵمانان، بەو جۆرە خوا ﷻ بریاری
 دا، بەلام بریارێکی شایستە ی خوا، ئەوپەری دادگەرانه: وەک چۆن ئافرەتیک کە
 دئی بۆ لاتان، برۆای هیئاو و کۆچی کردو بۆ لای ئیو، مولزەم مەرەکی و
 مەرەفیک کە مێردە کە ی لئی کردو، بۆی بگێرنەو، هەر وەها ئەگەر یەکیک لە
 ئیو ش ژنە کە ی رایکرد بۆ لای بیبروایەکان، ئنجا چ مسوڵمان بوو هەلگە پایەو،
 چ هەر مسوڵمان نەبوو بوو، یان هەر لە مەککە بەوانەو پەیوەست بوو،
 ئەوانیش مولزەم لە بەرانبەر دا مەرەکی و مەرەفە کەیشیان بۆ بگێرنەو، ئەگەر
 شتیکیشتان لە دەستچوو، ئیو دوا ی دەستکە و تان بوو، ئەو کەسە ی شتە کە ی
 لە دەستچوو، بۆی قەرەبوو بکەنەو، ئنجا وەک چۆن ئەو ئافرەتە مسوڵمانە ی
 کۆچ دەکات و دئی بۆ لای ئیو، نایگێرنەو، چونکە بەو پیاو ناشی کە لە دەستی
 رایکردو و بیبروایە، پیاو کەش بەو ناشی، بە هەمان شیو: ئیو ش دەستگرتوو
 مەبەن بە گریبەستی هاوسەرگیری ئەو ئافرەتەو کە بیبروان، چونکە ئەوانیش
 بە ئیو ناشین و، ئیو ش دیسان بەوان ناشین.

ئنجا خوا ﷻ باسی بابەتیک دیکە دەکات، کە بریتیه لە پەیمان وەرگرتنی
 پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ لە ئافرەتانی برودار، بە پیتی ئەو پیاوێ تانە ی

هێناومانن، ئەم پەیمان وەرگرتنە پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافەرەتانی برۆدار
لە دواى ئازادکرانی مەککەو، سەرکەوتنی مسوڵمانان بوو بە سەر هاوبەش
بوخواوانەرانى شاری مەککەدا.

چونکە لە نێو ئەوانەدا کە پەیمانیان داوە بە پێغەمبەری خوا ﷺ، هیندی
کچی عوتبە هەبوو، هاوسەری ئەبوو سوفا، گومانیشی تێدانیه ئەبوو سوفا
خۆشی و هاوسەرەکەشی لە دواى ئازادکردنی مەککە مسوڵمان بوون، کەواتە:
ئەم ئایەتە موبارەکە دواى ئازادکردنی مەککە دابەزیو، ئەو پەیمان وەرگرتنە
پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافەرەتان، دواى ئازادکردنی مەککە بوو.

خوا دەفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِبَايَعَتِكَ﴾، ئەو پێغەمبەر ﷺ!
هەر کاتیک ئافەرەتانی برۆدارت هاتنە لا، پەیمانێ پێدەدەن، کەواتە: پەیمان
پێدانە کە بۆ ئیمان هێنان نەبوو، چونکە فرمویەتی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾،
بە لکو پێشتر ئیمانیان هێناو، بە لām ئەو پەیمان پێدانە، بۆ جەختکردنەوێ
پابەندیان بوو بە شەریعەتەو، پەیمان و گریبەستێکی کۆمەڵایەتی
و سیاسیی بوو، بۆ ئەوێ بزاندری: وەک چۆن پێویستە پیاوان پەیمان بە
پێغەمبەری خوا ﷺ بدەن، ئافەرەتانیش لەسەریان پێویستە پەیمانی پێ بدەن،
وەک سەرۆکی ئەو دەوڵەت و قەوارە سیاسییەیان، ﴿بِإِيعَتِكَ﴾، پەیمان بە تۆ
دەدەن، بە ئێنت پێدەدەن، ﴿عَلَى أَنْ لَا يَشْرَكَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، لەسەر ئەوێ هیچ
شتیک نەکەنە هاوبەش بۆ خوا، ﴿وَلَا يَتَرَفَّنَ﴾، هەر وەها دزی نەکەن، ﴿وَلَا
يَزْنِينَ﴾، هەر وەها زینا و داوێنێسی نەکەن، ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾، منداڵەکانی
خۆشیان نەکوژن، ﴿وَلَا يَأْتِينَ بَهْتَنَ بَعْرَيْنَهُ، بَيْنَ أَيْدِيهِ وَأَرْجُلَيْهِ﴾، بوختانیکیش
نەکەن، هەڵبەستێ لە نێوان دەستەکانیان و لاقەکانیاندا، (البهتان: الكذب
الذي يثبت سامعة) بوختان ئەو درۆیە یە بێسەرەکی سەرسام دەکات، هێندە
درۆیەکی گەورەو شاخدارو بێرەزایە، هەندیک لە زانیان گوتووایانە: مەبەست
لە (بهتان) درۆیە، لەبەر ئەوێ درۆیک کە دەکری بە زاریان دەیکەن،

زاری مرقیش دەکەوتە نێوان دوو دەستەکانی و دوو پێهەکانیەو، هەندیکیش گوتووایە: ئێرەدا مەبەست پێی ئەوەیە: بە بە درۆ مندالی جگە لە خۆیان پالەدەنە لای مێردەکانیان واتە: مندالی جگە لە خۆ نەکەنە هی خو، وەک لەم رۆژگارەدا پویداو، لەو شوێنانەدا کە ئافەرەتان مندالیان بوو، جاری وابە ژنیک مندالی ئافەرەتیکە دیکە، کردۆتە هی خو، یان ئەوانە لەوێ بوون، بۆیان گۆریو، یاخود مندالی کەسێکی دیکە کە فێردا، یان هەرچۆنیک بکەوتە دەستی، هەلگیرێتەو بە مێردەکە ی بێ: ئەو مندالەم لە تۆیە، بە جوریک لە جوهرەکان مێردەکە چەواشە بکات، ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، هەرودەها بە ئافەرەتان لە شتی پەسەندا سەرپێچیت نەکەن ئەو پێغەمبەر ﷺ! ئاوا پەیمانێ پێدەدەن، ﴿فَبِأَعْيُنٍ﴾، تۆش پەیمانێ لێ وەرگیر، ﴿وَأَسْتَغْفِرُ مَنْ أَلَّهَ﴾، داوا لێبوردنیشیان بۆ لە خوا بکە، بۆ کەم و کویری و گوناھیان کە بوو دەبێ، ﴿إِنَّ أَلَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، بە دنیایی خوا لێبوردە ی بە بەزەییە.

لە کوتایی دا جاریکی دیکە، خوا ﷻ روو لە پرۆاداران دەکات، بۆ هەمان مەبەستی کە تەوهری سەرەکی ئەم سوورەتە موبارەکە یە، بریتیە لە دووری گرتن لە دوستانەتی کردن لەگەڵ بێ پروایانێکدا کە دژی ئیسلام و مسوڵمانان، نەک بێ پروایانێکی تەباو سەلامەت، بە لکو ئەگەر تەبا، دەبێ چاکە کاریشیان لەگەڵدا بکری لەلایەن مسوڵمانانەو، چونکە مسوڵمانان دەبێ لەگەڵ هەموو کەسدا خوشخۆتی و چاکە کارو چاکە فتارو هاوکاربن، وەک پێشتریش باسمان کرد، خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئەو ئەوانە ی پرواتان هێناو! دوستانەتی کۆمەڵیک مەکەن کە خوا لێیان توورە بوو، هەندیک گوتووایە: ئێرەدا مەبەست پێی جوولە کەکانە، بە لām لە راستیدا خوا بەس لە جوولەکان توورە نیە، بە لکو خوا لە هەرچی بێ پروایەو لە هەرچی دوژمنی خوا یە، توورە یە، واتە: هەموو ئەوانە ی ئەهلی کوفرن و خەشم و توورە یی خویان هاتۆتە سەر، دوستانەتی و نیزیکیان مەکەن، لە بەرچی؟

﴿قَدْ يَسْأَلُ مِنَ الْآخِرَةِ﴾، ئەوانە لە رۆژی دواى، لە مەزڵگای کۆتایی ناومێد بوون، ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾، وەك چۆن بێپروایان، لە خاوەن گۆرەكان ناومێد بوون، كە جارىكى دىكە زىندوو بىنەوهو، پێيان وایە زىندوونابنەوه، یان پێيان وایە: نایەنەوه بۆ دنیاو ئەوهش وایە، یاخود: ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾، وەك چۆن هاوێلانێ گۆرەكان لە بێپروایان ناومێد بوون لە بەزەیی خوا، دواى ئەوهى مردوون و، بۆیان دەرکەوتو، بەزەیی خوا ئەوان ناگرێتەوه، وەك چۆن ئەوان ناومێد بوون، ئەو بێپروایانەش كە خوا لێیان تووڕە بووه، ناومێدن لە مەزڵگای کۆتایی، بۆیە بە كەلكى دوستایەتیی و نیزیکیی ئێوه نایەن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە برۆاداران، کە هەر کات ئافەرتانیکى برۆادار کۆچیان بۆلا کردن، تاقیان بکەنەوه، ئەگەر زانیان برۆاداران، نەیانگێرنەوه لای کافەرەکان، چونکە هیچ کامیان بە یەکدی ناشین و، خەرجییەکانیشیان بۆ بگێرنەوه، ئنجا دواى ماریی پێدانیان، دروستە بیاننەنن، بەلام نابى پیاوانى برۆاداریش ژنانى کافر لە لای خۆیان بهێلنەوه، بەهەردوو لایان داواى خەرجییەکانیشیان بکەنەوه، ئەگەر یەكێک لە مسۆلمانانیش زیانیکی لێکەوت، بەهوى رۆشتنى ژنە کافەرەکیەوه بۆ لای بێروایان، پێویستە لە کاتى سەرکەوتن و دەستکەوت هاتنە دەست دا، بۆ قەرەبوو بکەنەوه:

خو! دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ جِلَّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْتَأْذِنُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ أَصْفَاءُ فَذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَانَكُمُ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَانُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِينَ أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾.

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە هەژدە بڕگەدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى برۆاتان هێناوه!

(٢) - ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾، هەر کاتێک ئافەرتانى برۆادار بە کۆچکردووی هاتنە لاتان، تاقیان بکەنەوه، (فَأَمْتَحِنُوهُنَّ: فَاخْتَبِرُوهُنَّ، جَرَّبُوهُنَّ) تاقیان بکەنەوه، بیانجەپێنن، دواى باسى چۆنیەتیی تاقیکردنەوه کە دەکەین.

(٣) - ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾، خوا زاناتره به بروایه که یان، واته: زانیاری تهواو و جیی دلتیایی تهنا له لای خوایهو، ئیوه به تهمای ئهوه مهبن، که زیاتر له گومانی زالتان له باره یانهوه دهست بکهوی، چونکه ئیوه بهس پوآله ته که یان ده بینن، به لآم خوا زاناتره به رههایی به ئیمانه که یان، ئیوهش به ئه ندازه ی ئه وه ی که به شهر ده توانی شتیک بپشکنی و هه لیکۆتی و، بۆی دهرکه وی داخۆ چۆنه؟ به وهنده ئیکتیفا بکهن.

(٤) - ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ﴾، نجا ته گهر زانیان ئه و ئافره تانه بروداردن، (عَلِمْتُمُوهُنَّ: أَي ظَنَنْتُمُوهُنَّ بِالظَّنِّ الرَّاجِحِ) واته: گومانی زالتان هه بوو که ئه وانه بروداردن، چونکه زانیاری دلتا که رهس له لای خوایه، گومانی زالیش به جوریک له زانیاری داده نری و، له بواری هه لآس و کهوت و یاسا کرده ییه کان دا، مامه له به زۆری به و جوړه زانیاریه ده کری.

(٥) - ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، مه یانگێرنه وه بۆ لای بیبروایه کان (أَي: أَزْوَاجَهُنَّ الْكَافِرِينَ)، مه یانگێرنه وه بۆ لای میرده کافره کانیان.

(٦) - ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾، نه ئه و ئافره تانه به وان ده شی و، بۆیان هه لآل و ره وان.

(٧) - ﴿وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، نه ئه و میرده کافره نهش به و ئافره ته برودارانه ده شی و بۆیان ره وان.

نایا بۆچی خوا ﷻ ناوای فهرمووه؟ ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، بۆ ئه وه ی هیه ته م و مژ به سه ره ئه وه وه نه مینی و، پێیان وانه بی هه ر ئافره ته کان به وان ناشین، ته که رنا پیاوه کان به وان ده شی، نه خیر! نه ئافره ته کان به وان ده شی، نه پیاوه کانیش به و ئافره تانه ده شی، ئه وه بۆ زیاتر پروونکردنه وه یه، که هیه کامیان به هیه کامیان ناشین.

نجا نایا چۆنه تی ئه و تاقیکردنه وه یه چۆن بووه؟ له و باره وه ئه م ده قه دێنین:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، فِي قَوْلِهِ: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، قَالَ كَانَ إِذَا جَاءَتِ الْمَرْأَةُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم حَلَفَهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِاللَّهِ: مَا خَرَجْتُ مِنْ بَعْضِ زَوْجٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ رَغْبَةً عَنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ التَّمَاسَ دُنْيَا، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ إِلَّا حُبًّا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ (أَخْرَجَهُ الْبَزَارُ: ۲۲۷۲، وَالتَّطَبُّعِيُّ: ۳۳۹۵۷، وَابْنُ الْمُنْذِرِ، وَالتَّطَبُّعِيُّ فِي الْكَبِيرِ، وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ بِسَنَدٍ حَسَنٍ، كَمَا قَالَ السَّيُوطِيُّ).

واته: عہدو لای کوری عہ عباس رضی اللہ عنہ له بارہی فہرما یشتی خواوہ کہ دہ فہرموی: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، گو تو ویہ تی: یہ کیکیک له ٹافرہ تہ کان کہ دہ ہاتہ خرمہ ت پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم، عومہ ری کوری خہ تتاب سوئندی دہ دا بہ خوا، دہ یگوت: بلی: سوئند بہ خوا لہ بہر ٹہوہ کوچم نہ کردوہ کہ رقم لہ میردہ کہمہ، بہ خوا لہ بہر ٹہوہ دہرنہ چووم کہ سہرزمینیکم پی خوشتر بی لہ سہرزمینیک (واتہ: مہ دینہ ی پی خوشتر بی لہ مہ ککہ)، ہرودہا بہ خوا لہ بہر ٹہوہ دہرنہ چووم، دنیا م دہست بکہو، (لہ بہر تہ ماعیکی دنیا یی)، ہرودہا بہ خوا دہرنہ چووم، مہ گہر لہ بہر خوشہ ویستی خواو پیغہ مہرہ کہی صلی اللہ علیہ وسلم.

(تاقیکردنہ وہ کہ بہو شیوہ یہ بووہ).

بہ لام خوا بہ گشتیی فہرمو ویہ تی، ہہ لہ تہ تہ مہ میکانیزمیک بووہو رہنگہ میکانیزمی دیکہ شیان بووین، چونکہ خوا ی پہرودہرگار دہ فہرموی: ﴿فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، تاقییان بکہنہ وہ، شیوہ ی تاقیکردنہ وہ کہش بہس ٹہو سوئندانہ نہ بوون، بہ لام ٹہوہش شیوہ یک بووہو شیوہ ی دیکہ شی بووہ، ہہر چوٹیک بویان دہرکہ وتبی بروادارن، بویان نہ بووہ بیانگیرنہ وہ بو لای میردہ کافرہ کانیان.

۸- ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ مَّا أَنفَقُوا﴾، ٹہو خہرجیہش کہ میردہ کانیان کیشاویانہ، بیانندہ نہ وہ، بوچی خوا نہ یفہرموہ: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ مَّهْلُورَهُنَّ أَوْ أَجُورَهُنَّ﴾؟ مارہی ژنہ کان بدہ نہ وہ بہ میردہ کافرہ کانیان؟ یہ کیکیک لہ روونکہ رہوانی قورٹان دہ لی: لہ بہر ٹہوہ ی ٹہو ٹافرہ تانہ ی

راپانکردوه له میردهکانیان، تازه ژنی ئەوان نین، تاكو ئەوهی پێیان داوان به ماریی له قهڵەم بدری و، خوای پهروه‌ردگار ناوی لی بنی ماریی (مهر و آجر).

به‌لام من وای تێده‌گهم، بۆیه خوا وای فەرمووه، تاكو ته‌نیا ماریی نه‌گرێته‌وه، نه‌گه‌رنا ده‌گونجی بلیی: تێستا ئەو ژنه‌ هاوسه‌ری ئەو میرده‌ کافره‌ی نه‌ماوه، به‌لام به‌ ئیعتیباری رابردوو، ئەوه‌ی پێیداوه له ماریی، هه‌ر به‌ ماریی له قه‌ڵەم ده‌دری، بۆیه ئەو پاساوه‌م پێ به‌جی نه‌یه، به‌لكو بۆیه خوا فەرمووێتی: ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا أَنفَقُوا﴾، له هه‌موویدا هه‌ر وا ده‌فەرموی: ﴿وَسَلُّوا مِمَّا أَنفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا مَالًا﴾، هه‌روه‌ها دواییش ده‌فەرموی: ﴿فَاتَّوَا الَّذِيكَ دَهَبَتْ أَرْوَجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا﴾، هه‌مووی هه‌ر (أنفقوا)یه واته: خه‌رجی کێشان و مه‌سه‌رف لیکردن، به‌ بۆچوونی من حیكمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه: هه‌م ماریی بگرێته‌وه، هه‌م جگه‌ له مارییش بگرێته‌وه، جاری وا هه‌یه می‌ردێک زیاتر له ماریی ده‌دات به‌ ژنه‌که‌ی وه‌ک دیاریی، یان مه‌سه‌ره‌فیکی دیکه‌ی ده‌کێشی، ئنجا مسوڵمانان مولزه‌من به‌وه‌ی هه‌رچی خه‌رجیه‌ک ئەو می‌رده‌ کافره‌ به‌و ژنه‌ راکردووی خۆیه‌وه، که‌ به‌روای هێناوه، کێشایه‌تی، بۆی بگرێته‌وه، واته: بۆیه وشه‌ی ماریی که‌ به‌ (مهر) هاتوه له‌ قورئاندا، به‌ (مه‌هور) کۆ ده‌کرێته‌وه، به‌ (آجر) یش هاتوه که‌ کۆیه‌که‌ی (أجر) ه، ئەو وشه‌یه به‌کارنه‌هاتوه، له‌به‌ر ئەو حیكمه‌ته‌ی گوتمان، که‌ هه‌م ماریی بگرێته‌وه، هه‌م مه‌سه‌ره‌فه‌کانی دیکه‌ش و دیارییه‌کانی دیکه‌ش بگرێته‌وه، هه‌له‌به‌ته ده‌وله‌تی ئیسلامی ئەو نه‌رکه‌ وه‌ نه‌ستۆ ده‌گرێ، نه‌ک هه‌ر که‌سێک و که‌سه‌کان به‌ شیوه‌ی که‌س مامه‌له‌ بکه‌ن، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه که‌ دوایی ده‌فەرموی: ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا أَنفَقْتُمْ إِلَىٰ الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاتَّوَا الَّذِيكَ دَهَبَتْ أَرْوَجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا﴾، نه‌گه‌ر شتیکنان به‌ هۆی ژنه‌کانانه‌وه له‌ ده‌ستچوو بۆ لای کافره‌کان، دوایی تێوه تۆله‌تان وه‌رگرتوه، یاخود ده‌سکه‌وتتان بوو، یاخود نو‌ره‌ی تێوه بوو زāl بوون، نه‌وانه‌ی ژنه‌کانیان رو‌یشتوون، به‌ ئەندازه‌ی ئەوه‌ی خه‌رجیان کێشایه، بۆیان قه‌ره‌بوو بکه‌نه‌وه، ئەوه‌ش کاری ده‌وله‌ته‌.

كەواتە: ﴿وَأَقْرَبُهُمْ مَّا أَنْفَقُوا﴾، بە مېردەكانيان بدەنەوہ ہەر خەرجیەك كە كېشاویانە، مارەیی و جگە لە مارەیی ش دەگریئەوہ.

۹- ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾، گوناھیشان ناگاتی ھوسەرگرییان لەگەڵدا بکەن، واتە: ئەو ئافەرەتانەى كۆچیان کردوہ بۆ لای ئێوہو، مېردە کافرەكانيان بەجێھێشتوون و برۆایان ھیناوہ، ئێوہ گوناھتان ناگاتی، ھوسەرگرییان لەگەڵدا بکەن و مارەیان بکەن.

۱۰- ﴿إِذَا أَلَيْسَ لِهِنَّ مِنْكُمْ جُورٌ﴾، ھەر کات مارەییەكانیانان پێدان، ئەمەش بۆ ئەوہى وا نەزانرئ، ئەو قەرەبووہى مېردە کافرەكەى كە دەگریئەوہ، لە جباتى مارەییەكەيەتى! نا، دەوڵەتى ئىسلامى قەرەبوو مېردە کافرەكەى دەکاتەوہ، ئەو مەسەرەفەى بۆ ژنەكەى كېشاوہ، بۆی رەت دەکاتەوہ، چونکە مالەكە ھەر مالى خۆيەتى، ژنەكە ئەوہ برۆای ھیناوہو پێى ناشئ، بەلام مالەكە ھەر ھى خۆيەتى، بۆیە پتویستە ئەوہى ھى خۆيەتى و بۆی رەوايە، بۆی رەوان بگریئەوہ، بەلام ئەوہى پتێى ناشئ و بۆی رەوا نیە، گل دەدرێئەوہو، دەبئ دەوڵەتى ئىسلامى ئەوہ قەرەبوو بکاتەوہ، ئنجا بۆ ئەوہى وا نەزانرئ، ئەو قەرەبوو کردنەوہى مېردە کافرەكە، دەبێئە مارەیی ژنەكەش، كە پیاویكى مسوڵمان بىھوى ھوسەرگریی لەگەڵ بکات، بۆیە دەفرمۆئ: ھەر کاتیک مارەییەكانیانان پێیاندا، بۆتان ھەيەو گوناھتان ناگاتی ھوسەرگرییان لەگەڵدا بکەن.

۱۱- ﴿وَلَا تُنْكِحُوا بَعْضَ الْكَافِرِ﴾، ئێوہش دەست بە گریبەستى ژنە کافرەكانتانەوہ، مەگرن، (مُتَّسِكُوا) بە چەند جوریک خۆندراوہتەوہ: أ- (مُتَّسِكُوا)، ب- (مُتَّسِكُوا)، ج- (مُتَّسِكُوا)، (مُتَّسِكُوا) ش لە ئەصدا (تَتَمَسَّكُوا) یەو، ھەمووی واتە: دەست مەگرن، ﴿بَعْضَ الْكَافِرِ﴾، (عِصْم) كۆى (عِصْمَة) یە، (عِصْمَة): بریتىە لە گریبەست، واتە: ئێوہش دەستگرتو مەبن و دەست مەگرن بە گریبەستى ئافەرەتانى بېرۆاوە، (كَوْفِر) كۆى (كَافِرَة) یە، واتە: ئافەرەتى بېرۆا، واتە: ژنەكانى ئێوہش ئەگەر نامادە نەبوون لەگەڵ ئێوہدا ئیمان بێنن، {چونکە ھەبووہ كۆچى کردوہ بۆ مەدینەو ژنەكەى جارى ھەر کافر بووہ، یاخود ژنە کافرەكەى لە مەككە بەجێماوہ}، ئێوہش دەست مەگرن بە گریبەستى

هاوسەرگیریی ئافره ته بېبروا کاتانهوهو دهستان لی بهردهن، نهو گریهستهش بویه پی گوتراوه: (عِصْمَة) که به (عِصْم) کو ده کریتهوه، چونکه: (عِصْمَة: مَا يُعْتَصَمُ بِهِ)، (عصمة) شتیکه دهستی پیوه بگیرئی.

(١٢) - ﴿وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ئیوهش داوای نهوه بکه نهوه که خهرجتان کردوه (بو ژنه کافره کانتان)، ئیوهش که دهستگرتوو نابن به گریهستی ژنه کافره کاتانهوه، بۆتان ههیه نهوهی مهسرهفتان کردوه، ئنجا مارهیه، یان ههر شتیکی دیکهیه، داوای بکه نهوه، ههلبهته نهمه له ماوهی صولحی حودهیییه دا بووهو، پهیماننامه یان له بهیندا بووهو، به پی پهیماننامه که ههر تهرهفیک پابه ند بووه که ههقی تهرهفی دیکه ږت بکاتهوه، بویه دهفه رموی: ﴿وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ئیوهش که خهرجیتان به ژنه کاتانهوه کیشاوه، کاتیک دهستان لی بهردهدهن و دهچنهوه لای کافره کان، داوای نهو خهرجیی و مهسرهفه بکه نهوه.

(١٣) - ﴿وَلَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾، با نهوانیش نهوهی مهسرهفیان کردوهو خهرجیان کیشاوه، داوای بکه نهوه.

(١٤) - ﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾، ئا نهوه تان حوكمی خوایه، له ئیوانتاندا بریار ده دات و دادوهریی دهکات، واته: ئه ی مسولمانینه! پیوه پایبه ندبن.

(١٥) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کار به جیه.

(١٦) - ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، نهگهر شتیکیشتان (له مال و سامان) له میانی ژنه کانتاندا له دهستچوو بو لای کافره کان، هه ندیک له ږوونکه ره وانی قورئان گوتوو یانه: بویه فه رموو یه تی: ﴿شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ﴾، له بهر نهوه نهو ژنه ی ده چیته وه بو لای کافران و کومه لگای ئیسلامی به جی ده هیلئ، وهک شته، له نرخ و بهای خو ی زور دابه زاندوهو وهک شتیکی که م بایه خه، هه ندیک وای لی حالیی بوون.

به لام من وای لی تیده گهم که لیره دا مه به ست پی ئافره ته که نیه: ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ﴾، نهگهر ئیوه نه دنازه یه که له مال و سامانتان له دهستچوو

له لایه ن ژنه کانتانه وه، واته: له لایه ن ئه وه ژنانه تانه وه که پاده که ن بو لای کافره کان، ده چنه وه بو لایان، ئه وه چو ن ته گبیر بکری؟

(١٧) - ﴿فَعَاقِبْتُمْ﴾، ئیوه ش ده سکه وتتان بوو، (عاقبتهم): به: (عَنِمْتُمْ) لیکدراوه ته وه، واته: ده سکه وتتان هاته ده ست.

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: (أَصَبْتُمْ مِنْهُمْ عُقْبَةً) واته: سه ره نجام بو ئیوه بوو.

ب- ﴿فَعَلْتُمْ مَا فَعَلَ بِكُمْ أَيُّ ظَفَرْتُمْ﴾، ئیوه به سه ریاندا زāl بوون، ده گوتری: (الْعُقْبَةُ لِفُلَانٍ أَيُّ: الْعَاقِبَةِ وَالْعَلْبَةِ)، واته: زāl بوون هی فلانکه سه.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: (فَعَاقِبْتُمْ أَيُّ: فَاقْتَصَصْتُمْ) واته: ئیوه تۆله تان لیکردنه وه، ده سکه وتتان لایان ده سکه وت.

خو ئیروا یشه ته وه: (فَعَقَبْتُمْ) که هه مان مانای پی شووی هه یه، واته: ئنجا ئه گهر ئیوه نۆره تان هاته وه، یان ئیوه ده سکه وتتان لایان بوو، یان به سه ریاندا زāl بوون.

(١٨) - ﴿فَتَاتُوا الذِّبْكَ دَهَبْتَ أَرْوَجَهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَعُوا﴾، بده ن به میردی ئه و ژنانه ی شتی که له مāl و سامانیان به هو ی ژنه کانیانه وه، که رۆشتوون بو لای کافره کان، له ده ستچوو، به ئه ندازه ی ئه و مāl له ده ستیان چوو، بیانده ئی، ئه ی ده و له تی ئیسلامی! قه ره بووی ئه و میردانه بکه نه وه، که به هو ی ژنه کانیانه وه مāl و سامانیکیان رۆشتوه، ئافره ت ئه گهر رۆشتوه ماره بیه که ی بردوه، زیری بردوه، پاره ی بردوه، میرده که ی به ئه ندازه ی ئه و له ده ستی چوو، بو ی قه ره بوو بکه نه وه.

(١٩) - ﴿وَأَنْفَعُوا اللَّهَ أَلَيْسَ أَنْتُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾، پارێزیش له و خوا یه بکه ن که ئیوه پیی پروادارن.

شایانی با سه: له و باره وه که نایا ئافره تانی ش له ریککه وتنی حوده بییه دا بوون، به لām دوایی ئه م ئایه ته ئه و حوکه مه گشتیه ی تایبه ت کردوه، یاخود

ئەصلەن ئافرەتان ئەو گریبەستە نە یگرتوونەو؟ پراجیایی هەیه، بەلام زیاتر وا پێدەچێ کە ئافرەتان ئەصلەن مەبەست نەبووبن لە گریبەستەکەدا، چونکە سوڵحەکە زیاتر لە نیوان دوو سوپادا بوو، دوو سوپا کە سەنگەریان بەرانبەر یەکدی گرتو، ئەو کاتەش و ئیستاش هەروایە، سوپا بە دەگمەن ئافرەتی تێدا هەن و، ئافرەتی تێدا نەبوون، تاكو ئافرەتەکان مەبەست بن، لە بەندەکانی ئەو پێککەوتننامە یەدا.

بە پتی پڕوایەتەکانیش ئەو ئافرەتانە ی لە مسوڵمانان پۆشتوون بۆ لای کافرەکان، یاخود ئەصلەن هەر لە مەککە بوون و نەهاتوون بۆ لای مێردەکانیان بۆ مەدینەو، هەر بە کافرێی ماونەو، کە مەرج نیە دوایی هەر بە بیروایی مابنەو، ئەو هەشت ئافرەتە بوون:

- ١- (أُمُّ الْحَكَمِ بِنْتُ أَبِي سَفْيَانَ) کە هاوسەرەکی (عیاض ابن شداد) بوو.
  - ٢- (فاطمة بنت أمية) (قَرِيبَةُ) شێ پێگوتراو، خێزانی عومەری کۆری خەتتاب بوو.
  - ٣- (أُمُّ كَلثُومِ بِنْتُ جَرُول) ئەویش هەر خێزانی عومەری کۆری خەتتاب بوو.
  - ٤- (بَرُوعُ بِنْتُ عُقْبَةَ) کە هاوسەرەکی (شەماس بن عثمان) بوو.
  - ٥- (شُهَبَةُ بِنْتُ غِيلَانَ).
  - ٦- (عَبْدَةُ بِنْتُ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ) کە هاوسەرەکی (هشام بن عاص) یاخود (عمرو بن عبد) بوو.
- ئەمە (القرطبي)^(١) لە تەفسیرەکی خۆیدا لە عەبدوللای کۆری عەباسەو هیناویەتی، (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: سِتُّ نِسْوَةٍ رَجَعْنَ عَنِ الْإِسْلَامِ) شەش ئافرەت لە ئیسلام هەلگەراونەو، ئەم شەشە ی هیناون.
- بەلام (ابن عاشور) لە هەندیک سەرچاوەی دیکەو، دوو ئافرەتی دیکەشی باسکردوون:

۷- (هند بنت ابي جهل) که هاوسه ره که‌ی (هشام بن عاص) بووه.

۸- (آروی بنت ربیعه بن الحارث بن عبدالمطلب) که هاوسه ره که‌ی (طلحه بن عبیدالله) بووه.

دوو سه رنج:

۱- که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَلَا تُسْكُوا بَعْضُ الْكُوفِرِ﴾، فهرموو یه تی: (کُوفِر)، به لَام
 ئەو کاته ئافره ته کان زیاتر هاوبه شدنه ران (مُشْرِکات) بوون، بوچی خوا ده فهرموئ:
 (کُوفِر)؟ وه لَامه که‌ی ئەوه یه: تاکو ههم (مُشْرِکات) بگریته وهو، ههم (مُلْجِدات)
 بگریته وهو، ههم ههموو ئەوانه‌ی بیپروان بگریته وهو، جگه له ئافره تانی خاوهن کتیبان،
 که به پیاوانی مسوولمان ده‌شین.

۲- ئایا دروسته ئافره تیک که مسوولمان ده‌بی، له ژیر نیکاحی می‌رده که‌یدا که مسوولمان
 نه‌بووه، مینتی؟

ئهمه مه‌سه له یه‌که‌ی مشتومر هه‌لگره و زۆر مشتومری له‌سه‌ر بووه، ژنیک که
 هاوسه ره که‌ی خاوهن کتیبه، واته: جووله که‌ی ان نه‌صرانی، ئافره ته که‌ی مسوولمان
 ده‌بی و می‌رده که‌ی هه‌ر به جووله که‌ی یان نه‌صرانی ده‌مینتیه وه، ئایا دروسته
 له‌گه‌لی مینتیه وه، یان نا؟

زۆربه‌ی زانایان ده‌لین: دروست نیه، رایه‌کیش هه‌یه ده‌لین: دروسته مادام
 ئەو ئافره ته ئومیدی هه‌بی پیاوه که‌شی مسوولمان بی، یاخود له‌به‌ر ئەوه‌ی
 مندالیان هه‌ن و بو ئەوه‌ی منداله‌کانیان زایه نه‌بن، یان له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو
 ئافره ته هه‌یچ په‌نایه‌کی دیکه‌ی نیه، یاخود ناچاره مینتیه وه، یان یاسای ئەو
 ده‌وله ته رپی نادات، به هه‌رحال له‌و باره وه پای زۆرینه وایه، دروست نیه
 ئەو ئافره ته مینتیه وه له‌گه‌ل ئەو پیاوه‌داو، هه‌ندیک ده‌لین: دروسته مینتیه وه،
 به‌لام به مهرچیک ده‌ستی لئ نه‌دات، هه‌ندیک ده‌لین: دروسته مینتیه وه به
 ده‌ست لێدانیشه وه، مادام ئومیدی پتی هه‌بی، مسوولمان بی، یان یه‌کیک له‌و
 به‌رژوه‌ندیانه‌ی تێدابه‌ن که باسمان کردن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

فهرمانکردنی خوای کارزان ﷺ به پیغمبهره‌ک‌هی ﷺ که ههر کات ئافره‌تانی برودار هاتنه لای، بۆ په‌یمان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن، با په‌یمانیان له‌گه‌ڵ به‌به‌ستنی له‌سه‌ر هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌نان و، دزیی نه‌کردن و، زینا نه‌کردن و، نه‌کوشتنی مندالیان و، بوهتان نه‌کردن له‌ نیوان ده‌ست و لاقیاند، و سه‌رپیچی لینه‌کردنی له‌ په‌سندو، داوای لی‌بوردنیشیان بۆ له‌ خوا بکات:

خو ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُمَاجِعَكَ عَلَيْ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَرَفَّنَّ وَلَا يَزِينَنَّ وَلَا يَقْنُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَعْفِفْنَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲)

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له ده برگه‌دا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُمَاجِعَكَ عَلَيْ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، ئە‌هی پیغمبهر ﷺ! ههر کات ئافره‌تانی برودار هاتن بۆ لات، په‌یمانت له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن، که‌واته: ئە‌م په‌یمانه په‌یمان پێدان نه‌بووه له‌سه‌ر بر‌واهی‌تان، چونکه ده‌فه‌رموئ: ﴿جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾، ئافره‌تانی برودار هاتنه‌لات، پێشتر بر‌وایان هیناوه، ئە‌و په‌یمان پێدانه گرێبه‌ستێکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بووه، بۆ پابه‌ندی زیاتر به‌ ئیسلامه‌وه، تاوه‌کو بزاند‌ری ئافره‌تانیش وه‌ک پیاوان مولزه‌من و ده‌بێ پابه‌ندبن، به‌ به‌رنامه‌ی خواوه‌ به‌ حه‌ل‌ل و حه‌رامیک، که خ‌وای تاک و پاک له‌سه‌ر زمانی پیغمبهری کۆتایی خ‌و‌ی موحه‌مه‌د ﷺ ئاردوو‌یه‌تی.

۲- ﴿عَلَيْ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، (په‌یمانت له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن) له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هیچ ش‌ت‌یک نه‌که‌نه هاوبه‌ش بۆ خوا، هیچ ش‌ت‌یک نه‌که‌نه هاوبه‌ش واته: نه له ژیدارو نه له بێ ژیان، نه له زه‌وی و نه له ئاسمان، هیچ ش‌ت‌یک نه‌که‌نه هاوبه‌ش بۆ خوا، وه‌ک خوا ﷻ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا نه‌که‌ن، له هیچ ر‌وویه‌کی مامه‌له‌وه، چونکه وه‌ک له کۆتایی

سوورەتی (یوسف) دا باسیکی خەست و خۆلمان لەبارە ی شیرکەوێ کردو، کرۆکی شیرک، ئەو نایەتە موبارەکە تەعبیری لێ دەکات، کە لە سوورەتی (الشعراء) دا هاتو، کە بێ پروایەکان لە دۆزەخدا دەلێن: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۷۱ اِذْ نُسَوِّدُکُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۷۲﴾، واتە: بە خوا ئێمە لە گومرایەکی ڕوون و ئاشکرا دا بووین، کە ئێوەمان یە کسان دەکرد لە گەڵ ڕەوێدگاری جیهانیاندا، کەواتە: شیرک یانی: وەک خوا ﷻ لە سیفەتیک لە سیفەتەکانی و، لە شتیک لە شتەکاندا کە پەڕووستن بە خواوە، تاییەتن بە خواوە، تەماشای کردنی جگە لە خوا:

أ- ئنجا وەک چۆن پێشکەشکردنی دروشمەکان (تقديم الشعائر) تاییەتە بە خواوە: نوێژو ڕۆژوو و زەکات و حەج و عومرەو پارێزەوێ ... هتد.

ب- بە هەمان شێوە وەرگرتنی بەرنامەکان (أخذ الشرائع) یش هەر تاییەتە بە خواوە، هەرۆهە وەک چۆن دەبێ ئەو نێعمەتانە ی خوا بە خشیونی، تەنیا لە خویان بزانن.

ج- هەرۆهە شیفای نەخۆش دان، سەرخستن، ژێرخستن، ژياندن، مراندن... هتد، ئەو شتانە ی تەنیا بە خوا دەرکێن، دەبێ تەنیا لە خویان بزانن، ئەگەرنا هەر کامیک لەو شتانە لە جگە لە خوا بزانن، شیرکە.

د- هەرۆهە ئەو ناوو سیفەتانە ی تاییەتن بە خواوە، دەبێ تەنیا تاییەتیان بکەین بە خوی ڕەوێدگەرۆو، هەر کامیک لە شتەکان، یە کێک لە ناوو سیفەتەکانی خویان بۆ بەکاربەتێ، ئەو هەوێش دانانە بۆ خوا.

٣- ﴿وَلَا يَتَرَفَّ﴾، هەرۆهە دزیی نەکەن، کەم، یان زۆر دزیی نەکەن.

٤- ﴿وَلَا يَزِين﴾، دیسان زیناو داوێنپێسی نەکەن.

٥- ﴿وَلَا يَقْتُلنَّ اَوْلَدَهُنَّ﴾، مندالەکانی خۆشیان نەکوژن.

٦- ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ يَفْسَدُنَّ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلِهِمْ﴾، هەرۆهە بوهتانیک نەهێن هەلیبەستن لە نێوان دەستەکانیان و لاقەکانیاندا.

(يَقْتَرِبُهُ) : (الإِفْتِرَاءُ: إِخْتِلَاقُ الكَذِبِ)، (إِفْتِرَاءُ): بِرَيْتِيهِ لَهُ هَلْبُهُ سَتَنِي دَرُو.

تہم واتیہ زیاتر ری تیدہ چی۔

۸- ﴿فَبَايَعُوهُنَّ﴾، ئنجا پەيمانان لىۋەربىگرە.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دنیایِ خوا لیپوردهی به به زه‌یه.

کورته باسیک

چوار دهقی سوننه له باره ی په یمان لیوه رگرتنی پیغمبر له نافرته تانی پروادار

۱- نه م دهقه له باره ی نه و په یمان لیوه رگیرانه وه هاتوه، په یوه ستیسه به تاقی کړدنه وه ی نافرته تانی پرواداره وه، که له ثایه تی پیښیدا باسما ن کړد:

{أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: كَانَتِ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، يُمْتَحَنْنَ بِقَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲). قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقْرَ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ، فَقَدْ أَقْرَ بِالِامْتِحَانِ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَقْرَرْنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لَهُنَّ: «انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُكُنَّ» وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ بَايَعَهُنَّ بِالْكَلامِ؛ قَالَتْ عَائِشَةُ: وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ، إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۲۸۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۸۶۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۳۰۶، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۱۵۸۶، وَابْنُ مَاجَه: ۲۸۷۵).

دایکمان عائشه (خوا لټی رازی بن) ده لټی: نافرته تانی پروادار کاتیک کوچیان کړد بولا ی پیغمبره ی خوا ﷺ، به قسه ی خوا ی بهر ز تاقی ده کرانه وه: (ثایه تی ژماره دوازه): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ...﴾ (۱۲)، نجا هر کامیکیان دانی به وه دا هیتابیه له نافرته تانی پروادار، نه وه دانی به تاقی کړدنه وه که دا هیتابو (واته: تاقیکړاېوه)، کاتیک نافرته تان دانیان به وه دا دهیټا، پیغمبره ی خواش ﷺ پیږی ده فهرموون: برؤن نه وه په یمانم لټی وه رگرتن، سویند به خوا دهستی

پيغمبهري خوا ﷺ به دهستی هيچ نافرديک نه کهوتوه، تهيا به قسه په يمانی لئ ودرده گرتن و، سویند به خوا پيغمبهري خوا ﷺ هيچ به لينيکی له نافرديان ودرنه گرت، جگه له وهی خوافرمانی پيکرده وو.

۲- {عَنْ أُمِّمَةَ بِنْتِ رُقَيْقَةَ قَالَتْ: جَاءَتْ نِسْوَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يُبَايَعْنَهُ فَقَالَ: فِيمَا اسْتَطَعْتُ وَأُطَقْتُ، فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ بِنَا مِنْ أَنْفُسِنَا} (أخرجه الترمذي: ۱۶۰۳، والنسائي في السنن: ج ۷، ص ۱۴۹، وابن ماجه: ۲۸۷۴ وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، والطبري: ۳۴۱۱۰)،
نومه يمه کچی په قيقه ده لئ: نافرديانیک هاتنه لای پيغمبهري ﷺ په يمانيان پيدا،
پيغمبهريش ﷺ فهرمووی: به نه ندازهی نه وه که له تواناناندا هه بوو، له وزه تاندا هه بوو،
نه وانیش گوټيان: خواو پيغمبهري که ی له خو مان به به زه يترن به رانه به به ټيمه.

يانی: ټيمه به په هايی په يمان ده ددين، که چی نه وه فهرموئ: نه ونددی له تواناناندا هه بوو.

۳- {عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَاءَتْ أُمِّمَةُ بِنْتُ رُقَيْقَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَبَايَعُهُ عَلَى الْإِسْلَامِ فَقَالَ: أَبَايُكَ عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكِي بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقِي، وَلَا تُزْنِي، وَلَا تَقْتُلِي، وَلَذِكِ وَلَا تَأْتِي بِهَتَّانٍ، تَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَجْلَيْكَ، وَلَا تَنْوَجِي، وَلَا تَبْرَجِي تَبْرَجِ الْبَاهِلِيَّةِ الْأُولَى} (أحمد: ۶۸۵۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره وهذا إسناد حسن، والطبري: ۳۴۱۰۹،
إسناده حسن، كما قال مخرج الطبري).

واته: عه مری کوړی شوعيب له بابيه وه، له باپريه وه ده گپړته وه، که
نومه يمه کچی په قيقه هاته لای پيغمبهري خوا ﷺ په يمانی پيدا ده له سره
ټيسلامه ټي، پيغمبهري خواش ﷺ فهرمووی: په يمانت له گه ل ده به ستم که
هيچ شتيک نه که په هاوبه شي خواو، دزی نه که ی و، زينا نه که ی و، مندا لئ
خوت نه کوژي و، بوهتانيک هه لنه به ستي له نيوان دوو ده ست و دوو لاقه کانی
خوتداو، شينگپري نه که ی (واته: به مردوو هه لا نه لئ) و وهک خورازاننده وهی
سهرده می نه فامی خوت نه رازنيه وه.

٤- هەر لەو بارهوه دهقیکی دیکهش دینین که تەفسیری (روح المعانی)^(١)، هیناویهتی، له چهند سهراچهیه کدا هاتوه، بهلام تەفسیری (روح المعانی) باشتری هیناوه، که تیشکی زیاتر دهخاته سهر چۆنیهتی ئه وه پهیمان وهگرتهی پێغه مبهری خوا ﷺ له ئافره تانی مسولمان، ئیمهش یه کسه ر به وه رگپراوی بۆ کوردی دهپهنین.

ئافره تیک به ناوی (أسماء بنت زید بن سکن) دهلی: ئیمه کۆمه لیک ئافره ت بووین، ئه وانه ی په یمانمان به پێغه مبه ر ﷺ دا، هیندی کچی عوتبه ش له نیوان ئافره ته کاند بوو، پێغه مبه ری خوا ﷺ ئایه ته که ی خوێنده وه، کاتیک فهرمووی: ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، هیند گوتی: ئنجا چۆن ته ماعی ئه وه مان هه یه، ئه وه ی له پیاوان قبوول نه کرابی، له ئیمه قبوول بکری؟ (واته: مادام پیاوان نابێ هاوبه ش بۆ خوا دابنن، ئیمه ش به هه مان شیوه)، دوا ی ئه وه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ﴿وَلَا يَتَرَفَّ﴾، هیند گوتی: من جار جار له مالی ئه بوو سوفیان هه ندیک شتم گلداده ته وه، بێ ئه وه ی بزانی، ئنجا نازانم بۆم هه لاله، یان نا؟ ئه بوو سوفیانی ش له وێ بوو گوتی: هه رچی له رابردوودا بردووته بۆ تو هه لال بێ، پێغه مبه ریش ﷺ پێکه نی و ناسی که ئه وه هیندی هاوسه ری ئه بوو سوفیانه و پێی فهرموو: تو هیندی کچی عوتبه ی؟ ئه ویش گوتی: به لی! ﴿فَاعْفُ عَمَّا سَلَفَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ واته: ئه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له رابردوو چاوپۆشیی بکه، خوا لیت ببووری، (بۆیه ش وایگوتوه، چونکه هیندی خیزانی ئه بوو سوفیان ئه و ئافره ته بوو، وه حشیی به کریگرت و هه مزه ی شه هید کرد، دوایش هیند سینگی هه مزه ی له ت کردو ویستی جه رگه که ی بخوات، بۆیه هه ندیک به هیندیان گوتوه: (أَكَلَةُ الْأَكْبَاد) واته: جه رگخۆر). ئنجا دوا ی ئه وه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ﴿وَلَا يَزِينُ﴾، هیند گوتی: ئایا ئافره تی ئازاد زینا ده کات؟ دوا ی ئه وه ی پێغه مبه ری خوا ﷺ

(١): ج ٢٨، ص ٣٦٨، ٣٦٩، (الطبقات الكبرى لابن سعد)، ج ٨، ص ١١، (جامع البيان)، للطبري؛

فہرمووی: ﴿وَلَا يَقْنَنُ أَوْلَدَهُنَّ﴾، منداآلہ کانیان نہ کوڑن، ہیند گوتی: بہ گچکھی بہ خٹومان کردن، تو بہ گہورہیی کوشتن، {مہ بہستی لہوہ بوو کہ حہنہ لہی کوپی ٹہوو سوفیان، کہ کوپی ہیندیشہ لہ جہنگی بہ دردا کوڑا، عومہر ﴿وَقَدْ﴾ پیکہنی تاکو بہرہو پشت بوو، پیغہمبہری خواش ﴿وَقَدْ﴾ زہردہ خہنہیہ کی ہاتنی، لہ ریوایہ تیکدا ہاتوہ گوتی: (قَتَلَتِ الْآبَاءُ وَتُوصِيْنَا بِالْأَوْلَادِ)، واتہ: بابہ کانت کوشتن و ٹاموڑگارییمان دہ کہی ٹاگامان لہ منداآلہ کان بی! پیغہمبہریش ﴿وَقَدْ﴾ پیکہنی، ٹنجا دواۓ ٹہوہی پیغہمبہری خوا ﴿وَقَدْ﴾ فہرمووی: ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ﴾، بوہتانیک نہ کہن، ہیند گوتی: (وَاللّٰهُ اِنَّ الْبُهْتَانَ لَأَمْرٌ قَبِيْحٌ، وَلَا يَأْمُرُ اللّٰهُ تَعَالٰی اِلَّا بِالرُّشْدِ وَمَكَارِمِ الْاَخْلَاقِ)، واتہ: سوئند بہ خوا بوہتان شتیکی ناقولایہو، خواۓ بہرزیش تہنیا فہرمان دہ کات بہ سہر راستی و، بہ رہوشتہ بہرزو جوانہ کان، دواۓ ٹہوہی پیغہمبہری خوا ﴿وَقَدْ﴾ فہرمووی: ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِيْ مَعْرُوفٍ﴾، لہ شتی پہسنددا نابی سہر پیچیت لی بکہن، ہیند گوتی: (وَاللّٰهُ مَا جَلَسْنَا مَجْلِسَنَا هٰذَا وَفِيْ اَنْفُسِنَا اَنْ نَّعْصِيْكَ فِيْ شَيْءٍ)، واتہ: بہ خوا لیئرہ دانہ نیشٹووین و لہ دلماندا ہہبووبی لہ ہیچ شتی کدا سہر پیچیت لی بکہین۔

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

پىگريىكردى خوا ﷻ لە پرواداران كە دۆستايەتتى كۆمەلىكى خوا لىتووپەبوو بىكەن، كە هىچ ئۆمىدو تەمايەكيان بە پۆژى دوايى نىيە، وەك چۆن كافران لە خاوەن گۆرەكان بى ھىوان، زىندوو بىنەو وە بىنەو ەتويان:

خوا دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيسُورُ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْصَى الْقُبُورِ﴾ (۱۳)

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (لە كۆتايى ئەم سوورەتەدا جارىكى دىكە خوا بانگى پرواداران دەكات): ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناو!

۲- ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، دۆستايەتتى كۆمەلىك مەكەن خوا لىيان تووپە بوو، تووپەى خويان ھاتۆتە سەر، بىگومان ئەمە جوولەكان دەگرىتەو، نەصرانىيان دەگرىتەو، ھاوبەش بۆ خوا دانەران دەگرىتەو، مولحيدان دەگرىتەو، چونكە خوا لە ھەموو ئەوانە تووپەى كە نايانسان، يان دەيناسن و ناپىرستى، يان پروا بە پىغەمبەرەكانى ناكەن، يان پروا بە پۆژى دوايى ناكەن، يان پروا بە پەيامەكەى ناكەن و، پابەند نابن بە بەرنامەكەىو.

۳- ﴿قَدْ يَيسُورُ مِنَ الْآخِرَةِ﴾، ئەوانە لە مەزلگاي كۆتايى، لە مەزلگاي دوايى ئاومىد بوون، (اليأس: عَدَمُ التَّوَقُّعِ لِلشيءِ) ئاومىد بوون ئەوئەى ئىنسان ئەگەر بۆ شىتەك دانەن.

۴- ﴿كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْصَى الْقُبُورِ﴾، وەك چۆن بىپروايەكان لە خاوەن گۆرەكان ئاومىد بوون، واتە: وەك چۆن بىپروايەكان لە ژيانى مردووكان كە خاوەن گۆرەكان ئاومىد بوون، دەزانن تازە مردوون و ژيانى نەماو، ئەوانىش ئاوا لە پۆژى دوايى ئاومىد بوون، ياخود: (كَيْاسُ الْكُفَّارِ الَّذِينَ هَلَكُوا وَرَأَوْا أَنَّهُمْ لَا حَظَّ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ) وەك ئاومىد بوونى ئەو بىپروايانەى، فەوتاون و دەزانن و بۆيان دەرکەوتو، كە هىچ پشك و بەشيان لە (پاداشتى) پۆژى دوايى دا نىيە.

كۈرتە باسېڭ لە بارەى ترسناكىى خۇشويىستن و دۇستايە تىيىكردىنى كافرانى دژو زيانبەخشەوہ

بە پړـزان! ئەم كۈرتە باسە لە شەش بېگەدا دەخەينە پړو:

۱- خوا ﷻ ھەر كام لە وشەى (تَوَلَّى) و (إِتْخَاذُ الْأَوْلِيَاءِ) ى بەكارھىتناوہ، بۇ تەعبىر كىردن لە حالەتى ناپرەوايى و قەدەغەبوونى دۇستايە تىيىكرتنى بېرۋاداران لەگەل بېپرۋايان دا، چونكە ئەو دوو وشەيە بە تەواويى ماناى نيزىكىي كىردن و بە دۇستگرتن دەگەيەنن و، ھەردوو كيان لەسەر كىشى (تَفَعَّلَ) و (إِفْتَعَالَ) ن، كە ماناى تۆخكردنەوہ و ژۆر لە خۆكردىان تىدايە:

أ- بۇ وىنە: لە سوورەتى (المائدة) دا، ھەردوو وشەكەى بەكارھىتناون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَيَنْهَ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۵۱) المائدة، ئەى ئەوانەى بېرۋاتان ھىتناوہ! جوولەكەو نەصرانىيەكان بە دۇست مەگرن، ھەندىكيان دۇستى ھەندىكيانن، دوايى دەفەرموى: ھەر كەسېك لە ئىوہ دۇستايە تىيان بكات، ئەوہ لەوانە واتە: ھەر كەس دۇستايە تىي پەھايان بكات، حوكمى ئەوانى ھەيە.

ب- ھەرۋەھا لەم سوورەتەدا، (سوورەتى (الممتحنة)) كە تەفسىرمان كرد، فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ (۱).

ج- ھەرۋەھا لە سوورەتى (النساء) دا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۴۴).

د- ھەرۋەھا لە سوورەتى (آل عمران) دا، دەفەرموى: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۲۸).

کواته: ئەم دوو وشەیه بۆ مەبەستی ناوبراو زیاتر بەکارهاتوون: وشە ی (إِتَّخَذَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) و وشە ی (تَوَلَّى).

۲- دۆستایەتیگرتن لەگەڵ کافراند، تەنیا یەک شتووە یەک پلە ی نیه، بەلکە دۆستایەتیگرتن (تَوَلَّى) ئەگەر بە پەهایێ بێ و، ئەو کەسە بە دڵ و گیان، بە هەموو شتووە یەک دۆستی کافرەکان بێ و، بەرنامەکەشیانی تەبەننێ کردبێ و، بروای پێ بێ و بەرگریان لێ بکات و پشتگیریان بکات، ئەو بە دنیایی حوکمی ئەوانی هەیه، وەک ئایەتە کە دەفرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ (المائدة، ۵۱) هەر کەسیک بە پەهایێ دۆستایەتیان بکات، نزیکیان بکات وەک ئەوانەو دەچێتە ریزی ئەوانەو، بەلام ئەگەر لەبەر بەرژێوەندیهکی دنیایی بێ، یاخود بەس مەرحەبایەکی سەرزەرەکی بێ، بۆ دا بین کردنی بەرژێوەندیهکی دنیایی، ئەو حوکمیکی دیکە ی هەیه، وەک هەلۆیستە کە ی (حاطب بن ابی بلتعە).

۳- کافرانی دژو شەرفروش حوکیمان جیا یە لە هی تەباو لاشەر، بە بەلکە ی هەردوو ک ئایەتی ژمارە (۸ و ۹) ی (الممتحنة): ﴿لَا يَنْهَكُوكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّهُمُ وَقَسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)، خوا لێتان قەدەغە ناکات بە نەسبەت بێبروایانیکەو کە لەسەر دینتان جەنگیان لە دژ نەکردوون و، لە مال و حالی خۆتان وەدەریان نەناون، چاکەیان لەگەڵ بکەن و، لە مال و سامانی خۆتان پێیان ببەخشن، خوا بەخشەرانی خۆشدەوێن.

دوایی پوونی دەکاتەو کە چاکەکاری ی و بەخشین لەگەڵ کێ دا نا پەوا یە، بگرە دەدەغەشە، دەفرموی: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَلَمُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۹)، وەک پێشتر تەفسیرمان کرد.

کواته: ئەو کەسە ی لاشەرەو تەبا یەو رێک و گونجاو لەگەڵ مسوڵماناندا، با نامسوڵمانیش بێ، رێگری نەکراو لەو ی مسوڵمانان لەگەڵیدا چاکەکار بن،

بەلکو ھاوکارو بەخشەریش بێ، بەلام ئەو کەسەى دژو ناحەزە، ئەووە کە نابێ بە هیچ جۆریک مسوڵمانان، هیچ جۆرە دۆستایەتیەکی لەگەڵدا بکەن، کە ئایەتى یەكەمى سوورەتى (الممتحنة) ئەووە دەگرێتەو، ھەرودھا ئایەتى ژمارە بیست و دوو سوورەتى (المجادلة)ش ئەووە دەگەینى: ﴿لَا تَحِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ واتە: كۆمەڵیکت دەستناکەون، برۆیان بە خواو پۆژى دواى بێ، خوشەویستى و دۆستایەتیان لەگەڵ کەسانیکدا ھەبێ، کە دژى خواو پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەگەر باب و کوپو براو خزم و عەشیرەتیشیان بێ.

٤- دەگونجێ مروقى مسوڵمان بابایەکی کافرى خوشبوێ، بە چەند ھۆکاریک:

أ- بە ھۆى ئەووەوە کە ئەو کافرو نامسوڵمانە، ھاوسەریەتى، چونکە مسوڵمان ئافرەتى جوولەکەو ئافرەتى نەصرانى پێ دەشێ، بە یەكەدەنگى ھەموو زانایان، ئنجا ئاشکراشە مێرد ژنى خۆى خوشدەوێ: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ ھ.روم.

ب- ھەرودھا باب و دایک، ئەگەر کەسیک مسوڵمان بێ و باب و دایکی کافر بێ، لەو پروووە کە باب و دایکى، دەبێ پێزیان لێ بگرێ و خوشبوین، پقى لە کوفرەکیان بێ، بەلام خوێان وەك دوو مروق کە باب و دایکى و، چاکەیان لەسەرى ھەبە، دەبێ خوشبوین.

ج- ھەرودھا پەيوەندى خزمایەتى.

د- ھەرودھا سیفەتى باش لە کەسیکدا بێ، ئاسایى بگرە پەسندو پێوستە مروقى مسوڵمان ئەو سیفەتە باشەى خوشبوێ، وەك پیغەمبەرى خوا ﷺ بە ئەشەجى عەبدى قەیسى فەرموو: ﴿إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُجِبُهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءَةُ﴾، (آخرجه مسلم: ١٧، والترمذی: ٢٠١١)، واتە: تۆ دوو سیفەتت تێدان خوا خوشیدەوین، کە بریتین لە ھیدی و مەندى و لەسەرخوێ (واتە: زوو توورە نەبوون و پەلە نەکردن)، ھەرودھا ھەر کەسیک کە

سېفەتتىكى باشى تىدايە، بۆ وئە: ئىمە سەخاوەتى (حاتم الطائي) مان خوۋشدهوئى و، ئازايەتتى پۈستەممان خوۋشدهوئى كە باس دەكرى لە چىرۆكانداو، دادگەرى نەوشىروان پادشای فارسمان خوۋشدهوئى، يانى: سېفەتى دادگەرييمان لەودا خوۋشدهوئى.

۵- ئەم مەسەلەيە بەراستى پېۋەر تەرازووى مەسولمانىيە، ۋەك پېشتىش كورته باسكىمان كرد لە بارەى كۆمەلى خواو كۆمەلى شەيتانەو، لەبەر پۇشنى ئايەتەكانى (۵۱ - ۵۶) سۈرەتى (المائدة) و ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۲) سۈرەتى (المجادلة) داو، لېرە دووبارەى ناكەينەو، سەنگ و پېۋەرى مەسولمانەتتى، بىرئىتە لەوئى ئايا ئەو كەسە يان ئەو كۆمەلە مەسولمانە، تەنيا دۆستايەتتى ئەھلى ئيمان دەكەن و ئەوانيان خوۋشدهوئى و پىشتى وان دەگرن، ياخود كەين و بەينيان لەگەل ئەھلى كوفردا ھەيە!؟

۶- خوۋشەفتارىي و پىزلىگرتتى خەلک لەو مەسەلەيە جىايە چونكە:

أ- خوا **﴿وَاقْرَأْ﴾** بە پەھايى دەفەرموى: **﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾** (البقرة، ۱۸۳) واتە: قەسەى باش لەگەل خەلکى دا بکەن.

ب- خوا دەفەرموى: **﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾** (البقرة، ۱۹۵) واتە: چاكە بکەن، خوا چاكەكارانى خوۋشدهوئىن، بە پەھايى فەرموويەتى.

ج- خوا لە كۆتايى سۈرەتى (الفرقان) دا دەفەرموى: **﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾** (۱۳) كەواتە: خوۋشەفتارىي و رەۋىت جوانىي و ئاكار بەرز و پەسندى، ھەمىشە دەبى لە ئىنسانى مەسولماندا ھەبى لە بواری ھەلسۆكەوتداو، نابى ھىچ كەس لە مەسولمان خوۋشەفتارتر و سەرور و خوۋشتر، جوامىرترو چاكەكارتر بى، ئىنجا ئەو شەتتىكى دىكەيەو جىايە لە دۆستايەتتىگرتن لەگەل ئەھلى كوفرىكى دۆژمن و ناحەزى ئىسلام و مەسولماناندا.

ئەمە كورته باسك بوو لە بارەى ترسناكىي خوۋشويستىن و دۆستايەتتى كردنى كافرانى دژ و زىانبەخش، ئەگەرنا ئەوانەى تەباو گونجاو و پىك بن و، بى زيان و

سهلامهت بن، ثایهته کان پیمان ده لّین: ده بیّ مسولمان مھوونه ی ره و شته برزی و چاکه کاری و به خشنده ی و سیفقهت به رزی بی، له گه ل هه موو که سدا، له گه ل مسولمان و له گه ل نامسولماندا، هه روه ها مسولمان ده بیّ مھوونه ی قسه خو شیی و زمان شیرینی و پرووگه شیی بی، پیغه مبه ری تیمه ﷺ و ابووه، پیغه مبه ران هه موویان له گه ل گه له کافره کانیا ندا و ابوون، تیمه ش ده بیّ به دوا ی پیغه مبه ری خاتمه ﷺ و برایه کانی دیکه ی له پیغه مبه ران (علیهم السلام) بکه وین، که نه گهر خه لک خراپیش بی، تیمه نابیّ خراپ بین و، نه گهر خه لک نارپیکش بی، تیمه نابیّ نارپک بین، به لام بیگومان نه وه له بواری هه لسوکه و تدا، نه گهرنا له بواری پروو به پروو بوونه وه و به رهنکار بوونه وه دا، مسولمان شیر ی چنگ به خوینه، مسولمان وه ک پلنگ په لامار ده دات، مسولمان نازیه و زبره له پروو به پروو بوونه وه دا، به لام له بواری هه لسوکه و تدا، نابیّ هیچ که س له مسولمانان چاکترو پاکترو به ریزو حورمه تر بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الصَّفِی

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (٩) ی ڕەمەزانی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بە رانبەر (٢٠٢٠/٥/٢) ی زاینیی، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الصَّف)، سەرەتاش وەک عادەتی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت (٧) ڕۆژدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الصَّف) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی باوتری سوورەتی (الصَّف) ه، بە لَام (السیوطی) لە کتێبە ناودارەکی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا گوتوویەتی: (سُورَةُ الصَّفِّ) یەشێ پێ دەگوترێ، هەندیکیش لە زانایان وەک (الطبرسي) لە (مجمع البيان) هەکی خۆیدا هێناویەتی، گوتوویەتی: (سُورَةُ عَيْسَى) شیان پێ گوتو، بە لَام ئەو ناوی لەسەر (مصحف) هەکانە و زیاتر باو: (سُورَةُ الصَّف) ه.

دووهم: شونینی دابەزینی:

زۆری هەر زۆری زانایان بە مەدینهییان داناو، بە لَام جێی سەر سورمانە کە هەر کام لە (الزمخشري) و (فخرالدین الرازي) (پەحمەتی خایان لێ بێ) بە مەککەییان داناو! چونکە مەدینهیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەکە، وەک پۆژی ڕوون دیار، لەم سوورەتە موبارەکە خوا فەرمان دەکات بە ڕواداران کە

له پټناوى خوادا به سامان و گيانيان ټيټكوښن و خهبات بځهن، ههروهه باسى ههلوټستى نه رټينيانه ځاوهن كټيان ده كات و، ژور پوون و ناشكرايه كه ټهم سوورپه ته ناگونجى مه ككه يى بى.

سپيهم: ژماره ي ټايه ته كاني:

به پاي ټيكرپاي ژمپره راني ټايه ته كاني قورټان، ژماره ي ټايه ته كاني ټهم سوورپه ته چوارده (١٤) يه.

چوارهم: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زين دا:

له ريزبه نديي سوورپه ته كاني (مصحف) دا، ټهم سوورپه ته موباره كه شه ست و يه كه م (٦١) ه، كه له سوورپه تي (الفاتحه) دوه دټين، له نوږه ي شه ست و يه ك (٦١) دا ده گينه سوورپه تي (الصف) و، له دابه زيندا ژماره سه دو هه شت (١٠٨) يان بو داناهو به پټي پاي (جابر بن زيد) و، له دواي سوورپه تي (الغابن) و پيش سوورپه تي (الفتح) دابه زيوه، واته: به پټي پاي (جابر بن زيد)، له دواي ټهم سوورپه ته موباره كه ته نيا شهش سوورپه تي ديكه هاتوون، چونكه هه موو قورټان سه دو چوارده (١١٤) سوورپه ته، ټهميش سه دو هه شتم (١٠٨) ينiane.

پينجهم: نيوه پوكي:

ټيوه پوكي ټهم سوورپه ته، هه مان نيوه پوكي سوورپه ته مه دپنه بيه كانه، ټه گهر به پټي ريزبه نديي ټايه ته كان سه رنجي نيوه پوكه كه ي بده ين، بهر له هه موو شټي ك راگه يان دني پاكبي و بى خهوشي ده ربريني سه رجه م دروستكراوانه له ټاسمانه كان و زهويدا بو خوا، به كرداري رابردوو، واته: هه رچي له ټاسمانه كان و هه رچي له زهويدا هه يه، پاكبي و بى خهوشي، بى هه لهي و په لهي خوا په روه ردگاري

راگەیاندووە، دوایی سەرزەنشتکردنی ھەندیک لە مسوڵمانان کە قسە ی بـی کردووەیان ھەبوو، خوا ﷻ ھەرموویەتی: ئەو گەورەترین گوناھە، کە سـیـک شتیک بـلـی و کاری پـی نە کات، دوایی بە پـی رەوتی ئایەتەکان بۆمان دەردەکھوێ، کە مەبەست لە قسە ی بـی کردووە لە بواری جەنگ و جیھاد دا، چونکە دوایی خوا بە کەسەر دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَنِينَ مَرْصُومِينَ﴾، واتە: خوا ئەوانە ی خوێشەوێن کە لە پێناویدا دەجەنگن بە ریز، وەک دیوارێکی پێکھوێ جوێندراو، دیوارێکی قورقوشمی مەحکەم.

دوایی ئاماژەیە ک کراوە بە ھەر کام لە مووسا و عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و لاساری و خراپەکاری زۆربە ی خەڵکە کەیان، ھەروەھا ئاماژەیە ک کورت بە کە ساتیک کە ھەر سەرگەرمی دژایەتی پیغەمبەری خوا ﷻ و پەيامە کە ی بوون و، ھەوڵی خەفەکردن و کوژاندنەوێ چرای ئایینە کەیان داو، لە حالیکدا خوا ی بەلا دەست بۆ زاککردنی بەسەر تیکرای بەرنامە کاند، ئاردوویەتی، لە نو ئایەتی پیشەوێ ئەم سوورپەتە موبارە کە دا، ئەو مەبەستانە خراونەرۆو.

ئەنجا لە پێنج ئایەتی کۆتایی دا، خوا ﷻ بە شیوازیکی وەک پیشنیار کردن، فەرمانی کردو بە برواداران، کە لە پێناو رێبازی خوا دا، فیداکاریی بکەن بە گیان و سامانیان و، مال و سامانیان بێخەش و گیانیان بەخت بکەن و، موژدە ی خوێشی دنیاو قیامەتیشی پێداون لە بەرانبەر ئەو دا، لە کۆتاییشدا فەرمانی کردو بە برواداران، کە وەک ھەوارییەکانی عیسا ﷺ پشتگیری پیغەمبەری خاتم ﷺ بکەن واتە: وەک چۆن ھەوارییەکان واتە: ھاوێل دانستەکانی عیسا ﷺ، پشتگیری عیسا یان کرد لە گەیانندی پەيامی خوا لە بەلاو کردنەویدا، ئەوانیش بە ھەمان شیوێ پشتگیری پیغەمبەری خاتم ﷺ بکەن، کە سەرەنجام ھاوێلانی عیسا ﷺ بەسەر دوژمنانیاندا سەرکەوتن، دوایی ئێمە پوونی دەکەینەو: ئایا ئەو سەرکەوتنە، مەبەست پێی سەرکەوتنی مەیدانییە؟ یاخود مەبەست پێی سەرکەوتنی بەلگە یی و مەعنەوێیە؟

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئیمە پێنج تاییەتمەندیی ئەم سوورەتە موبارەكەمان خستونە ڕوو:

١- سەرژەنشكردنی ڕۆاداران (دیاره هەندیکیان) لەسەر قەسە ی بێ کردەوه، که ئەوه گەورەترین گوناھه، له نایەتی ژماره (٢) و (٣)دا.

٢- ڕاگەیانندی ئەو راستییە که خوا کهسانیکێ خۆشدهوین، ١ به ڕیز به ڕیک و پیکیی و به دامەزرایی له پێناویدا دەجەنگن و وهک دیواری پیکهوه جۆشدرای، یاخود دیواری قورقوشمیی پیکهوه په یوهست و توندو تۆلن، له نایەتی ژماره (٤)دا.

٣- ڕەخنەگرتنی مووسا عليه السلام به ڕاشکایی له گەلهکە ی که تازاریان داوه: **وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ** یاد بکەوه کاتیک مووسا عليه السلام به گەلهکە ی خۆی گوت: ئە ی گەلهکەم! بۆچی تازارم دەدەن، له حاییکدا دەزانن من ڕهوانهکراوی خوام بۆ لای تێوه؟ له نایەتی ژماره (٥)دا.

٤- ناوهیندرانی پێغه مبهری کۆتایی موحەممەد صلی اللہ علیہ وسلم به: (أحمد)، که تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ناوی پێغه مبهری خاتەم صلی اللہ علیہ وسلم به ئەحمەد هاتوه، لەسەر زمانی عیسا عليه السلام که موژدە ی به گەلهکە ی داوه، پێغه مبهری کۆتایی دێ و ناوی ئەحمەدە، له نایەتی ژماره (٦)دا.

٥- ناوهیندرانی جەنگ و فیداکاریی له پێناوی خوادا به وشە ی (تجارة): **مَنْ أَدْلَاكُمْ عَلَىٰ عُرْشِ سُلَيْمَانَ أَلَيْسَ فِيهِ جُنْدٌ أَكْثَرُ مِنْ جُنْدِ الْإِسْرَافِيَّةِ** له نایەتی ژماره (١٠)دا.

هەوتەم: دابهشکردنی نایەتەکان بۆ دوو دەرس:

دەرسی یەكەم: له نۆ نایەتی سەرەتا (١ - ٩) پیک دێ و، لەو نۆ نایەتەدا، حەوت بابەتی جۆراوجۆر خراونه ڕوو:

١- بە پاکگیرانی خوا، ئایەتی ژمارە (١).

٢- سەرزنەنشتکردنی برۆاداران لەسەر قسەی بێ کردار، ئایەتەکانی ژمارە (٢ و ٣).

٣- مەدح کردنی خوا بۆ جەنگاوەرانی ڕیز مەحکەم و دامەزراو، ئایەتی ژمارە (٤).

٤- ڕەخنەگرتنی مووسا عليه السلام لە گەلەکەی کە ئازاریان داو، ئایەتی ژمارە (٥).

٥- ڕاگەیاندنی عیسا عليه السلام بە گەلەکەی کە بە راستاندەری تەوڕاتەو، موژدە پێدەری هاتنی ئەحمەد، پێغەمبەرێک بە ناوی ئەحمەد، کە پێغەمبەری کۆتاییە، ئایەتی ژمارە (٦).

٦- سەرزنەنشتی سەختی تۆمەت هەڵبەستەران لە دژی ئیسلام، ئایەتی ژمارە (٧).

٧- ڕاگەیاندنی ئەو راستییە کە ئەوانە ی دژی پەیامی خوان، وەک ئەو کەسەن بیهوێ بە فووی زاری، یان بە قسەی زاری خۆر بکوژێنیتەو، یاخود ڕووناکیی خوا بکوژێنیتەو، خواش زālکەری بەرنامەکەیت، ئایەتەکانی ژمارە (٨ و ٩).

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی (١٠ - ١٤) واتە: پێنج ئایەتی کۆتایی، دوو بابەتیان تێدا خراونەروو:

١- فەرمانکردنی خوا بە تیکۆشان بە سەر و مأل لە ڕێی خواداو، موژدە ی دنیاو دواڕۆژ پێدانی موچاھیدان.

٢- ستایشکردنی خوا عليه السلام بۆ هاوێلە دلسۆزەکانی عیسا عليه السلام کە سەرەنجام خوا سەری خستوون و، خواش فەرمانی بە برۆاداران کردووە بیانکەنە سەر مەشقیان.

دەرسى يەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

بە پێزان! ئەم دەرسە لە نۆ (٩) ئایەتی پێشەوهی سوورەتی (الصّف) پێکدێ، ئایەتەکانی: (١ - ٩)، کە تێیاندا دواي بە پاکگرتنی خوا لە لایەن هەرحییەکەوه لە ئاسمانەکان و زەویی دایە، باسی چەند بابەتییکی جوړاو جوړ کراوه:

- ١- سەرزه‌نشتکردنی برواداران لەسەر قسەي پێ کردەوه.
- ٢- مەدح کردنی جەنگاوه‌رانی پێ خوا، کە بە مەحکەمی و پیزی جوڤدراو تێدەکوژن.
- ٣- گله‌یی و پەخنی مووسا (عليه السلام) لە گەله‌کەي، کە وێرای ئەوه‌ي زانیویانە پێغه‌مبەري خوايه، نازاریان داوه.
- ٤- بە گەلي به‌نوو ئیسرايیل راگەیانندی عیسا (عليه السلام)، کە بو‌ لای وان پەوانە‌کراوه‌و، بە راستدانەري تەوراته‌و موژدە‌ده‌ري هاتنی پێغه‌مبەري کو‌تایی (أحمد) ﷺ.
- ٥- سەرزه‌نشتی سه‌ختی تۆمەت هەلبەسته‌ران لە دژی ئیسلام.
- ٦- راگەیانندی ئەو راستییە کە دژایه‌تییکه‌رانی په‌یامی خوا، وه‌ک ئەوه‌یه‌ کەسێک بیه‌وێ بە فووی زاری، خو‌ر خه‌فه‌ بکات! خواش به‌ مسو‌گه‌ری سه‌رخه‌ري به‌رنامه‌و په‌یامه‌که‌یه‌تی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١) يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُفْعَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ

مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمٍ لِمَ تُوذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا
 أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾
 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهاکان

{به ناوی خوای به بهزه‌یی به‌خشنده، هرچی له تاسمانه‌کان و، هرچی له
 زه‌ویدایه خوای به پاک و بی‌خه‌وش گرت و، نه‌و زالی کاربه‌جیه ﴿١﴾ نه‌ی
 نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! بوچی ته‌وه‌ی ده‌یلین، نایکه‌ن (قه‌سه‌ی بی‌کرده‌وه‌تان
 هه‌یه)؟ ﴿٢﴾ نه‌وه که قسه‌یه‌ک بکه‌ن، کاری پی‌نه‌که‌ن، له لای خوا زور بوغزیتراوه
 (و مایه‌ی تووره‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌تی) ﴿٣﴾ به دلتیایی خوا که‌سایتیکی خوشده‌وین
 که به ریز (به ریک و پیکیی) له پیناویدا ده‌جنگن، وه‌ک دیواری قاییم و پته‌و
 (و قورقوشمیی) ﴿٤﴾ یادیش بکه‌وه! کاتیک مووسا به کومه‌له‌که‌ی خو‌ی گوت:
 نه‌ی گه‌له‌که‌م! بوچی نازارم ده‌ده‌ن، له حالیکدا ده‌شزانن من پیغه‌مبه‌ری خوام
 بو لاتان؟ نجا کاتیک (له هه‌ق) لایاندا، خوا دلی لادان و، خواش کومه‌لی لاده‌ران
 راسته‌پی ناکات ﴿٥﴾ هه‌روه‌ها یادبکه‌وه! کاتیک عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌م گوتی:
 نه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرا‌ئیل! بیگومان من پیغه‌مبه‌ری خوام بو لاتان، له حالیکدا
 به‌پاستدانه‌ری نه‌و ته‌و‌پاته‌م که له پیشمه‌وه (به‌نامه‌ی خوا) بووه (بو‌تان) و،
 موژده‌ده‌ریشم به (هاتتی) پیغه‌مبه‌ریک له دوا‌ی من دی به ناوی ته‌حمده، که‌چی
 کاتیک به‌لگه‌ پو‌شنه‌کانی بو هینان، گوتیان: (ته‌مه) جادوو‌یکی پو‌ونه! ﴿٦﴾ نایا

کۆ لەو کەسەش ستمەکارترە لە ھالێکدا کە بۆ لای ئیسلام بانگ دەکۆی، درۆ بە خواوە ھەلبەستێ! خواش کۆمەڵی ستمەکاران راستە پێ ناكات (٧) (بێبڕوایەکان) دەیانەوی بە زاریان ڕووناکیی خوا بکوژێننەو، خواش تەواوکەری ڕووناکیە کە یەتی ھەرچەندە بێبڕوایانیش پێیان ناخۆشێ (٨) (خوا) ئەو کەسە یە پێخەمبەری خۆی بە ڕێنمایی و بەرنامە ی ھەقەو ھە ناردو، تاکو بەسەر ھەموو بەرنامەکاندا زالی بکات، ھەرچەندە ھاوبەشدانە رانیش پێیان ناخۆشێ (٩)!

شیکردنەوی ھەندیک لە وشەکان

(لَمْ): لە ئەصلدا لە دوو پیت پێکھاتو، لە (ل) و (م)، (لام + ما الإستفهامية)، لە ئەصلدا (لِمَا) بوو، بەلام ئەلیفە کە ی (لەبەر ئەوەی زۆر بە کارھێنراو) قرتێنراو، پێکەووەش پە یووەست کراون و بۆتە (لِمَ) بۆچی؟

(كَبُرَ): (أَي: صَارَ كَبِيرًا، وَالْكَبِيرُ مُسْتَعَارٌ لِلشَّدَّةِ، لِأَنَّ الْكَبِيرَ فِيهِ كَثْرَةٌ، وَشِدَّةٌ فِي نَوْعِهِ)، (كَبُرَ) واتە: گەورە بوو، گەورەیی خوازراوە تەو بۆ توندیی، چونکە شتیک کە گەورە بوو، زۆریشی تیدا ھەیە، توندیشی تیدا ھەیە لە جوۆری خۆی.

(مَقْتًا): (الْمَقْتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ)، (مَقْتُ): توورەییەکی توندە، لێرەدا (مَقْتُ مَصْدَرٌ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ، كَبُرَ مَقْتًا أَي: كَبُرَ مَمْقُوتًا)، (مَقْتُ): چاوە، بەلام بە مانای ناوی بەرکار، کەواتە: (كَبُرَ مَقْتًا) واتە: لە بوغزێنراویدا زۆر گەورە، ئنجا دەگوێری: (مَقْتُ مَقَاتَةٌ، فَهُوَ مَقِيَّتٌ وَمَمْقُوتٌ)، (مَقْتُ مَقَاتَةٌ) واتە: ئەو شتە بوغزێنراو بوو بە بوغزێنران، (فَهُوَ مَقِيَّتٌ) ئەو بوغزێندراو، (مَمْقُوتٌ) یەش ھەر بە مانای بوغزێنراو.

(صَفًّا): (الصَّفُّ: جَعَلَ الشَّيْءَ عَلَى خِطِّ مُسْتَوٍ، أَوْ مَعْنَى صَافٍ)، (صَف): بریتییە لەوەی شتیک لەسەر ھێلێکی یە کساندا دا بنێی، کۆمەڵە شتیک پێکەووە ریزیان

بکە، بە کوردیی دەگووتری: پزیزکردن، یاخود (صَف) لێره دا چاوگە، بەلام بە مانای ناوی بەرکار (اسم فاعِل) ه واتە: (صاف) پزیزبوو.

(كَأَنَّهُمْ بَيْنَ مَرْصُوسٍ): وهك دیواری (مَرْصُوس) وان، (مَرْصُوس) بە مانای (مُحْكَم) دی، واتە: وهك دیواریکی پێکەوه جۆشدراون، یاخود (كَأَمَّا بَيْنِي بِالرَّصَاصِ) واتە: دیواریک مه حکەم بئ وهك قورقوشم که به شتیکی دا بکە، زۆر به مه حکەمی یه کدی ده گری، (رَصَصْتُهُ وَرَصَصْتُهُ وَتَرَأَوْا فِي الصَّلَاةِ)، (رَصَصْتُهُ وَرَصَصْتُهُ) واتە: به بئ گیره وه به گیره، هه ردوویان به مانای پزیزم کرد، یان پێکەوه مه حکەمم کرد، پێکەوه لکاند، (وَتَرَأَوْا فِي الصَّلَاةِ) واتە: پێکەوه په یوه ست بن له پزیز نوێژدا.

(زَاغُوا): لایاندا، (الرَّيْغُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْقَامَةِ)، (زَيْغ) لادانه له راستیی، (وَجُلَّ زَانِغٍ وَ قَوْمٌ زَاغَةٌ وَ زَانِغُونَ)، نه گهر بۆ تاک بئ ده لێن: (وَجُلَّ زَانِغٍ) پیاویکی لادەر، نه گهر ئافره تیش بئ: (إِمْرَأَةً زَانِغَةً)، به لام نه گهر کۆمه لێک بن، ده گووتری: (قَوْمٌ زَاغَةٌ) سیفه ته که یان به (زَاغَةٌ) دی، واتە: کۆمه لێکی لادەر، نه و کاته (زَاغَةٌ) ده بێته سیفه ت بۆ (قَوْم) به ئیعتیباری نه وهی کۆمه لێکن، کۆمه لێش به ته ئویلی (جماعة) و (مجموعه) به مێنه (مؤنث) دین، (زَانِغُونَ) یش کۆمه له خه لکیکن له چه ند تاکیک پێکها توون، هه موویان لادهرن.

(أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ): درۆی به ناوی خوا وه له به ستوه، (الْقَرْيُ: قَطْعُ الْجُلْدِ لِلْخَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي الْقُرْآنِ فِي الْكَذِبِ وَالشُّرْكِ وَالظُّلْمِ)، (قَرِي): به مانای برینی چه رم دی، بۆ نه وه شتیکی پئ پینه بکری، یان شتیکی پئ چاک بکری، نه و شتانهی کاتی خووی له چه رم و پێست دروستکراون (پێلاو و تووره که وه مه شکوه ... هتد)، نه گهر نه و شته که لێنێک، کو نێکی تیبوو بئ، چه رمیان له شتیکی دیکه بریوه وه بو یانه وه لکاندوه، به لام له قورئاندا وشه ی (إِفْتَرَاءِ) به کارهاتوه بۆ درۆ، هاوبه ش بۆ خوا دانان و، سته م، واتە: خوازا وه ته وه.

(يُطْفِئُهَا): بُوتهوهی بکوژیننهوه، خهفه بکهن، (الإطفاء: الإخمادُ وأصله في النار، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِمَا يَجْرِي مَجْرَاهَا فِي الظُّهُورِ)، (إطفاء): به مانای خهفه کردن و کوژانهوهیه، له نهصلدا بُو کوژانهوهی ناگیره، دواپی خواراوهتهوه بُو ههر شتیک که وهک ویه له ده رکهوتندا.

بانگهوازی خوا بکوژیننهوه، په یامی خوا بکوژیننهوه، بانگی زولالی په یامی خوا بیدهنگ بکهن.

(إِظْهَرُ): (الإظهار: النُّصْرُ، وَيُطْلَقُ عَلَى التَّفْضِيلِ وَالْإِعْلَاءِ الْمُعْتَوِي) وشهی (إظهار): به مانای سه رخستنه، به لام به کاریش ده هیتر ی بُو به باشر دانان و بهر زکرنهوهی مه عنه ویش، واته: مه رج نیه ته نیا له مه داندان سه ریکه وئ، به لکو به ناوو ناوبانگ و سومعهو شوړت و، له رووی به لگه و مه عنه ویهوه، بهر زتر بی.

هوۍ هاتنه خوارهوهی ثایه ته کان

هوۍ هاتنه خوارۍ ته هم سئ ثایه ته موباره که، که خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (٢) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْنِتُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُومٍ﴾ (٣) ﴿لَهُ وَبَارَهُهُ سَيِّئُ رِيوَابِهِ تَانِ دَيْنِينَ﴾ (٤)

١- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَعَدْنَا نَقْرَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَدَاكَرْنَا، قُلْنَا: لَوْ نَعْلَمُ أَيَّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمِلْنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (٢) ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (٣) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْنِتُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُومٍ﴾ (٤)، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا ابْنُ سَلَامٍ، قَالَ يَحْيَى: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا أَبُو سَلَمَةَ، قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَقَرَأَهَا عَلَيْنَا يَحْيَى { (أخرجه الترمذي: ٣٣٠٩، والدارمي: ٢٣٩٠، والحاكم: ٢٣٨٦، وأبو يعلى في المسند: ٧٤٩٩ وَصَحَّحَهُ مُخَرَّجُ أَحَادِيثِ تَفْسِيرِ الْقُرْطُبِيِّ: (٥٩٢٢).^(١)

واته: عه بدوللای کوری سہ لام ﴿﴾ ده لئی: جاریک کؤمه لیک له هاوہ لانی پیغہ مہر ﴿﴾ دانیشتبووین، قسہ مان کرد، گوتمان: ئەگەر زانیامان چ کردەوہ یە ک خوشە و یستەرە لە لای خوای بەرز، دەمانکرد، خوای بەرزیش ئەم چوار ئایە تانە ی سەرەتای سووپردە تی (الصف) ی دابەزاندن، عه بدوللای کوری سہ لام ده لئی: پیغہ مہری خوا ﴿﴾ ئایە تەکانی بەسەردا خویندینەوہ، ئەبوو سەلەمە دە لئی: عه بدوللای کوری سەلامیش {وہک چوون کاتی خوئی پیغہ مہری خوا ﴿﴾ ئایە تەکانی بەسەردا خویند بوونەوہ، ئەویش بەسەر تیمیدا خویندەوہ، یە حیاش (یحیی بن ابی کثیر)، {کە راویہ کە یە}، ده لئی: ئەبوو سەلەمەش وەک چوون عه بدوللای کوری سہ لام بەسەردا خویندبوونەوہ، ئەویش بەسەردا خویندینەوہ، ئنجا (الأوزاعي) یش ده لئی: یە حیا بەسەردا خویندینەوہ.

٢- {عَنْ مُجَاهِدٍ، فِي قَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿٢﴾ كَبْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصًا ﴿٤﴾﴾ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ فِي تَقَرُّ مِنَ الْأَنْصَارِ فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، قَالُوا فِي مَجْلِسٍ: لَوْ نَعْلَمُ أَيَّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمِلْنَا بِهَا حَتَّى مَوْتٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذَا فِيهِمْ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ: لَا أَرَأَاكَ حَبِيسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَمُوتَ، فَقُتِلَ شَهِيدًا^(١).

ئەمە دەقیکی (مُرسل) ە (واته: یە کسەر له (تابعی) یەوہ هاتوو بەرز نەکراوہ تەوہ بو لای هاوہ ل)، بەلام (الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٠٣) گوتوو یە تی: (قلنا: هَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ) ئەمە دەقیکی (مُرسل) ە سەنەدە کە ی راسەتە.

(١) (الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٣٩٩، ٤٠٠، وقلنا: هذا سند صحيح).

(٢) جامع البيان: ٣٤١٣٧.

واتە: موحامید دەلێ: ئەم ئایەتانە لە بارەى کۆمەڵیک لە پشتیوانەکانەوه دابەزین، کە لە ئێواندا عەبدوللای کورێ ڕەواحە ھەبوو، {عەبدوللای کورێ ڕەواحە، ھەم شاعیرێکی زەبر دەستی پیغەمبەرى خوا ﷺ بوو، ھەم یەکیک بوو لەو سێ فەرماندەییەى لە جەنگى موئەدا شەھید بوون، کە بریتی بوون لە زەیدی کورێ حاریسەو، جەغفەرى کورێ ئەبى تالیب و، عەبدوللای کورێ ڕەواحە، موئەش شۆنێکە لە ئوردونى ئیستا}.

لە کۆرپیک دا گوتووایە: ئەگەر زانیامان چ کردەویەک لە لای خوا خۆشەویستەر، ئەو کردەوانەمان ئەنجام دەدان، ھەتا دەمردین {ھەر لەسەریان بەردەوام دەبووین}، ئیدی خوا ﷺ ئەو ئایەتانەى ناردنە خوار، عەبدوللای کورێ ڕەواحە گوتی: ھەتا دەژێم، بەردەوام دەبم لە پیناوی خوا، ھەر جەنگ و جیھاد دەکەم، ئیدی ھەر واشبوو ھەتا شەھید بوو لە جەنگى موئەدا.

۳- {عَنْ قَتَادَةَ: كَانَتْ رِجَالٌ تُخْبِرُ فِي الْقِتَالِ بِشَيْءٍ، لَمْ يَفْعَلُوهُ، وَلَمْ يَبْلُغُوهُ، فَوَعَّظَهُمُ اللَّهُ فِي ذَلِكَ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ① **كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ** ② {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ} ③ {جامع البيان: ۳۴۱۳۸} ئەم دەقە لە عەبدوللای کورێ عەباسیشەوه (خوا لە خوێ و بابى ڕازى بى) بە بیژەیهکی نزیك لەوه ھاتو، وەک لە (الدر المنثور: ج ۸، ص ۱۴۷) دا ھاتوو پالیشیداووتە لای (ابن مردويه)، ئەمەش خاوەنانى (الإستيعاب فى بيان الأسباب: ج ۳، ص ۴۰۳) ھێناویانە.

قەتادە، {ھەروەھا بە بیژەیهکی نزیك لەوه، عەبدوللای کورێ عەباسیش (خوا لە ھەموویان ڕازى بى)}، گوتووێت: پیاوانێک کە بەشداریی جەنگێکیان دەکرد، دوایی لە بارەى خۆیانەوه ھەواییان دەدا کە ئەو شتەیان نەکردبوو و نەگەیبوونە ئەو ئەندازەیه، (بۆ وێنە: کەسیک دوو نەفەرى کوشتبوون دەیگوت: شەشم کوشتوون، یان کەسیک چالاکییەکی کردو، زیادەى دەخستە سەر)،

خواش ﷺ لەو بارەوه ئامۆزگارییهکی زۆر باشی کردن و، ئەو ئایەتە بە پێزانە ی لە بارەوه ناردنە خوار، کە پێویستە مەرۆف ئەگەر باسی شتیکی کرد، کە کردوویەتی و ئەنجامی داوه، لە قەبارە ی خۆی نەبیاتە دەر، چۆنە ئاوا ی باسبکات و زیاده ی پێوه نەن، ئەگەرنا ئەوه گوناھیکی گەورە یه، واتە: گوناھیکی گەورە یه بۆ ئەهلی ئیمان، شتیکی بڵێن وانەبێ، یاخود زێدەپڕۆیی تیدا بکەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوا یه، ئەویش مەبەستی ئەوه یه:

- ١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ٣ - ئەم کارە بە توانا یارمەتی خوا ی پەرودەرگار دەکەم.
- ٤ - ئەم کارە بۆ هێنانە دی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچیەک کە لە ئاسمانەکان و، هەرچیەک کە لە زهویدا ههیه، پاکیی بۆ خوا ڕاگەیانده، بێ خەوشیی بۆ خوا ڕاگەیانده، خوا ی بەپاکگرت و بەبێ هەلەو پەلە وهسفی کرد، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەویش بالادەستی کاربەجێیه.

﴿يَتْلُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، ئە ی ئەوانە ی پرواتان هێناوه! بۆچی شتیکی دەلێن کە نەتانکردوه؟ بۆچی قسەیهک دەکەن کە کردوهەتان پێ نەکردوه؟ ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، زۆر بوغزپنراوه

له لای خوا، شتێک بڵێن، کارتێ پێ نهکردبێ، واته: باسی کردهوه یه کتێن بکهن که نه نجامتان نه دا بێ، ههر به قسه باسی بکهن، ئنجا تهوه چ په یوه ندیی به جهنگ و جیهادهوه هه بێ، چ په یوه ندیی به بانگکردنی خه لکه وه بێ بۆ لای خوا، چ په یوه ندیی به دهرس و ده وره وه هه بێ، چ په یوه ندیی به کاری سیاسیه وه هه بێ.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُومٍ﴾
به دنیایی خوا نهوانه ی خو شه وێن، که به ریز له رێی ویدا ده جهنگن، وهک دیواری پێکه وه جو شه دراو بن، بێگومان مه به ست ته وه نه که ههر ده بێ پێکه وه ریز بن، چونکه جاری وایه ته گهر ریز بن، چاک بۆ دوژمن ده بنه نیشانه! به لکو مه به ست ته وه یه له رووی مه عنه و ییه وه ریز بن، توکمه و توندو توڵ بن، پێکه وه جو شه دراو بن، پێکه وه هاوکار بن، وهک چو ن تیمیک پێکه وه هاوکارن، ئاوا به و شیوه یه پێکه وه هاوکار بن، نهک ههر که سه له ئاوازی یک بخوینێ و، ههر که سه به رێیه کدا بپوات، نا! به لکو پێکه وه وهک تیمیک پێکه وه هاوکارو ده ستبار گر بن، وهک چو ن دیواری یک خسته کانی یه کدی مه حکمه ده کهن، ده بێ جهنگاوه رانی رێی خواش، ههر کامیکیان مه حکمه که ری هاوه له که ی بێ و، پتهو که ری بێ و، کاره که شیان رێک و پێک بێ، وهک چو ن دیواری یک دانراوه به رێک و پێکی و که لێن و کونی تێدانین، ده بێ نهوانیش کاره که یان رێک و پێک بێ.

ئنجا خوا باسی مووسا عليه السلام ده کات: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یاد بکه وه! کاتی که مووسا به کو مه له که ی خو ی گوت: نه ی کو مه له که م! نه ی خه لکه که م! بۆچی ئازارم ده ده ن و نا په حه تم ده که ن؟ له حالێ که دا ده شرانن من په وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، کاتی که ته و ان لایاندا، به کرده وه و په فتار لایاندا له فه رمانی مووسا، خوا دلی لادان، که واته: وهک چو ن دللادران ده بیته هۆی

ئەوێ مەرۆف بە کردەوێ بە جەستەش لابدرێ، بە هەمان شێوە: کردەوێ خراپیش کاریگەری هەیە بۆ سەر دەروون و دڵ و ناخی مەرۆف، کە مەرۆف زیاتر لابدات و لاړی ببێ.

هەلبەتە کە دەفەرموێ: ﴿أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، مەبەست ئەوێ بە پێی سیستمیک کە خوا دایناوە، ئەگەر کەسیک لەسەر کاری خراپ بەردەوام بێ، دەبێتە هۆی تیکچوون و لادانی دڵی، ئنجا لەبەر ئەوێ بە پێی سیستمی خوا ئەوێ روو دەدات، خوا پالێداوەتە لای خوێ، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، بە دنیایی خواش کۆمەڵی لادەران پاستە پێ ناکات، ئەگەرنا خوا هەموو کەسی هیدایەت داوە، بە مانای پێنمایی کردن، بەلام کەساییک لادەربن، خوا پاستە پێیان ناکات و، بە ئامانجیان ناگەینێ، ﴿فَاسِقِينَ﴾ کۆی (فَاسِق) هە ئویش ناوی بکەر (اسم فاعل) هە واتە: ئەوانە لاینداوە، ئنجا کەسیک لابدات لە پێنمایی خوا، خوا بە ئامانجی ناگەینێ، ئەمە وەک دەرەنجامیکی ئاسایی و سروشتییە و کەسیک لە پێیە لابدات، ناگاتە ئەو ئامانجە و ئەو پێی دەگەینێ و، بەس بە پێی پاستدا دەگەینە ئامانج.

ئنجا خوا باسی ئەزموونی عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) دەکات، ئەوێش هەمووی بۆ:

یەک: دلدانەوێ پێغەمبەری خوا بە ﴿صَلِّ﴾ لە لایە کەو، کە ئەگەر خەڵکیک لاړی و هەتڵە بوو، ئەوێ لە پێش تۆشدا پێغەمبەرائیکی دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە دەست ئەو جوړە کەسانەو گرفتار بوون.

دوو: ئامۆزگاریشە بۆ مسوڵمانان، کە لە فەرمانی پێغەمبەری خوا ﴿صَلِّ﴾ دەرمانە و پێغەمبەری خۆتان ئەزیت و ئازار مەدەن، وەک گەلی جوولە کە مووسایان ئازارد، هەروەها هەر گەلی جوولە کە عیسا شیان ئازارد.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، هەروەها یاد بکەو! کاتیک عیسی کۆری مەریەم گوتی: ئەوێ وەچە ئیسرائیل! ئیسرائیل نازناوی یەعقوبە

وَاتِهِ: ئەو پۆلەکانی یەعقوب! ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، بە دنیایی من
 ڕەوانەکراوی خوام بۆ لای ٲیوه، عیسا تەنیا بۆ لای بەنوو ئیسرا ئیل ٲێردراوه،
 بۆ لای گەلی جوولەکە بەلام دوا یی (بولص الرسول) هەر وه ها ئەوانیدیکە
 ههولیان داوه، په یامه که ی عیسا گشتگیر بکه ن و، ٲیستاش دهو یستری که تایی نی
 نه صرانی، تایی نی مه سیح عليه السلام ته گهر ههر وه ک ته صله که شی بن، بیگشتین
 به سه ر دنیا دا، به لام له ته سل دا خوا بۆ ته وه ی نه ناروده، به لکو خوا ناردوویه تی
 بۆ راستکردنه وه ی گەلی به نوو ئیسرا ئیل، ههروه ک له ئینجیلیشدا هاته: (بل
 اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل)،^(١) واته: به لکو با شتره بچه
 لای کاوړه لاده رو گومپایه کان له مائی ئیسرا ئیل، که واته: ههر له ته صلدا عیسا
 به ئینجیله که یه وه که یه ک ئینجیل بووه، ٲیستا نه صرانییه کان کردوو یانه به
 چوار، تەنیا بۆ گەلی ئیسرا ئیل ٲێردرا بوون، له ئینجیلیشدا وا با سکر او ده له
 قور ئانی شدا، که دیاره سه نگی مه حه ک له لای ٲیمه قور ئانه، چونکه کتیبه کانی
 دیکه هه موویان ده سترکاری کر اون.

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، به راستدانه ری ته وه م که له ٲیش مندا بووه
 له ته ورات، واته: من به راستدانه ری ته وه ته وراته م که له ٲیش مندا هاته وه
 بۆ مووسا عليه السلام، گەلی به نوو ئیسرا ئیل له دوا ی مووسا وه، هه موویان پا به ند
 بوون به ته وراته وه، ته نانه ت داوود عليه السلام که زه بوو ریشی بۆ هاته وه، ته ویش
 وه ک ئینجیل هه ندیک ئاموژگاری ی روو حی و په وش تی و ئاکاری ی بووه، به لام
 ته صلی به رنامه که یان بریتی بووه له ته ورات، ته وراتیش یانی: شه ریعه ت.

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ١٠، ١٥، ص:
 ١٩٠٣، ١٩٠٤، ئەمه ش ده قی قسه که ی عیسا یه: (هؤلاء الإثنا عشر رسولاً أرسلهم يسوع
 وقد أوصاهم قائلاً: لا تملسكوا طريقاً إلى الأمم ولا تدخلوا مدينة سامرية، بل اذهبوا بالأحرى
 إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل).

﴿وَمُشِيرًا رَسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَمَّةٌ أَحَدٌ﴾، موژده دهریشم به پیغمبریک له دواى من دى، ناوى (احمد)ه، که دواىي تیمه له کورته باسیدکا له کاتى خسته پرووى مهسه له گرنگه کاندا باسى ده که یں موژده دانی عیسا علیه السلام به هاتنى پیغمبره کۆتایی که ناوى (محمد) و (احمد)ه، چۆنه؟ ههروهها له ئینجیله کانه وهش چهند قسه یه کی عیسا دئین.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا به لکه روشنه کانی بو هینان، بو به نی ئیسرائیل، ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، گوتیان: ئەمه جادوو یه کی ناشکرایه.

ئنجا دینه سه ر باسى ئیسلام و، باسى پیغمبره ی خاتهم صلی الله علیه و آله و، هه ئویستی لاری هاوبهش بو خوا دانه ره کان و خاوهن کتیه کانیش له جووله که وه صرانییه کان، خوا ده فره موئ: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، ئایا کئ سته مکارتره له که سیک که درو به ناوی خواوه هه لده به ستئ؟ ﴿وَهُوَ يَدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾، له حالیکدا که بانگ ده کرئ بو ئیسلام، واته: بو ئه و کۆتا به رنامه یه ی خوا ناردوو یه تی، که بریتیه له ملکه چیی بو خوا، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی خواش کۆمه لئ سته مکاران راسته رئ ناکات و، به ئامانج ناگه یه نی، چونکه سته م له خویان و له به رنامه که ده که ن و وه ریناگرن، سه ره نجام به ئامانج ناگه ن.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾، ده یانه وئ پروناکیی خوا به (فووی) زاریان بکوژیننه وه، ﴿وَاللَّهُ مِمَّنْ ثَوَّرَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، خواش ته واوکه ری پروناکییه که ی خویه تی، هه رچه نده بیروایه کان قه لئس بن و پئیان ناخوئ بئ.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ئه و (خوا) که سیکه ره وانه کراوه که ی خوئ به پئنبای و، به به رنامه ی پیک و راسته وه ناردوه، ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، تاکو به سه ر هه موو به رنامه کاندا سه ری بخات، (الدین) لیره دا (أل) که ی بو تیکرا (جنس)ه، واته: به سه ر تیکرا ی به رنامه کانی دیکه دا بالا ده ستی بکات، ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، هه رچه نده هاوبهش بو خوا دانه ره کانیش پئیان ناخوئ بئ و، پئی قه لئس بن.

خواتەم كۆتاهەرنامەيەي خۆي ناردووە كە بالادەست بئ:

أ- ھەم لە پرووی مەعنەوییەو ھەم بالادەست بئ، ھەر كەسێك بە عەقڵ و ویژدانەو ھەم سەرنجی قورئان و پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ بەدات، بالادەستی و بەرزیی ئیسلام زۆر چاك لەلای بەرجەستەو نمایانە، ھەر كەسێك تەماشای قورئان بكات و، بەراوردی بكات لەگەڵ ئەو كەتیبانەي دیکەدا، كە بەداخەو ھەموویان گۆرراون و تێكداراون و، ئەگەر گریمان نەشگۆرپابانایە، قورئان ھەر بالادەست دەبوو بەسەریاندا، چونكە خوا ئەوانی بۆ قوناغێكی دیاریكراو، بۆ كۆمەلگایەكی دیاریكراو ناردوون، بەلام قورئانی بۆ ھەموو بەشەریەت و، بۆ ھەموو كۆمەلگایەكان بە درێژایی زەمان و بە پانایی زەمین ناردووە، ئنجا ئەگەر ئەو كەتیبانە تێكیشنەدراپانایە، لەگەڵ قورئاندا ھەر نەدەچوونە نێو تەرازوووە، ھەلبەتە ھەموویان ھەر فەرماشتی خوا بوون، بەلام خوا فەرماشتێك بۆ كۆمەلگایەكی دیاریكراو و بۆ كاتێكی دیاریكراو بفرمۆی، جیاپە لەوێ بۆ ھەموو بەشەریەتی بفرمۆی، بە درێژایی زەمان و پانایی زەمین.

ب- ھەم كاتی لە كاتی پرووبەروو بوونەو ھەم بەرەنگاریش دا، ھەر زال و سەرکەتوو و بالادەست بئ، ھەرچەندە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان پێیان ناخۆش بئ، پێی قەلس و لا لووت بئ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به پاکیرانی خوا ﷻ له لایه ن هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دایه و، په خه گرتنی خوا له بروداران که بوچی قسه یه که ده که ن، کاری پیناکه ن! له حائیکدا نه وه زۆر بوغزیندراوه له لای خوا، خواش نه وانه ی خوشده وین که به ریز له پئی ویدا ده جه نگن، وهک دیواری مه حکمه می قورقوشمی:

خوا ده فهرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱)
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۲﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۳﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِۦ صَفًا كَاَنَّهُمْ بُيِّنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿۴﴾

شیکردنه وهی ئهم، ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(۱)- ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خوی به پاکگرت هه رچی له ئاسمانه کان و، هه رچی له زهویدا هه یه.

ئیمه ههم له سوورپه تی (الإسراء) داو، ههم له سه ره تای سوورپه تی (الحديد) یشدا، له باره ی به پاکگرتنی دروستکراوه کانه وه بو خوا ﷻ و، ستایشکردنیان بو خوا، به شیوه یه که ئیمه تیی ناگهین، دوو کورته باسما ن لهو دوو شوینه دا که ئاماژه مان پیداون، لهو باره وه کردوون، لیڤه شدا هه ره نه ونده ده ئیین: له م سوورپه ته موباره که دا، ههروه ها له سوورپه تی (الحشر) یشدا خوا به کرداری رابردوو هیتاویه تی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾.

له سوورپه تی (الحديد) یشدا ده فهرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (۱).

ليتردها نهوہی که به پتيويستی ده زانم بير هه موو لايه کی بخه مهوہ، نهوہیہ که خوا **﴿﴾** به پاکگیرانی خوئی له لايه ن دروستکراوه کانهوہ:

۱- به کرداری رابردوو هیناوہ، له سهرهتای ههر سیک سوورهتی: (الحديد) و (الحشر) و (الصافات)، بۆ نهوہی بزانی ههر له رابردوو ههو، لهو تهی دروستکراوه کان هه ن، نهوہ عاده تيان بووه که خويان به پاکگرتوه.

۲- ههروهه به کرداری تبتساو داهاتوو (مضارع) یش، هیناویه تی: **﴿سُبْحٰنَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾**، له سهرهتای ههردووک سووره تی: (الجمعة) و (التغابن) دا.

۳- ههروهه به کرداری (أمر) یش هیناویه تی له سهرهتای سووره تی (الأعلى) دا: **﴿سَبِّحْ اَسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰی﴾** (۱) الأعلى، ههروهه له کۆتایی سووره تی (الواقعة) و کۆتایی (الحاقة) ش دا: **﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾** (۱۶) الواقعة، و **﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾** (۲۵) الحاقة.

۴- ههروهه له سهرهتای سووره تی (الإسراء) دا: **﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا﴾** (۱)، و له نێو سووره تی (الروم) یشدا خوا **﴿﴾** فهرمانی کردوه به پاکگرتنی خوئی، که له ههردووکیان دا به چاوگ هیناویه تی، له (الروم) دا، ده فهرموئ: **﴿فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِیْنَ تُسْبٰتُ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ﴾** (۱۷) وَلَهُ الْحَمْدُ **﴿فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعِشَیًا وَحِیْنَ تُظْهَرُوْنَ﴾** (۱۸) الروم، ته مهش نهوہ دهگه یه نئ که ههم له رابردوودا، ههم له داهاتوودا، ههم وهک فهرمان پیکردن، ههم وهک چاوگ، باسی به پاکگیران و، بئ خه وشیی و پاکیی و، بئ هه له و په له یی خوا له لايه ن سهرجه م دروستکراوه کانهوہ، راگه یه نراوه و راده گه یه نرئ، هه له ته له هه موو نهو شو ئانه دا خوا وشه ی (ما) ی به کارهیناوہ: **﴿سَبِّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾**، **﴿سُبْحٰنَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾**، چونکه نهوانه ی خاوه ن عه قّل و هوّش نین، له دروستکراوه کان، زۆر زیاترن چ له پرووی ژماره وه، چ له پرووی قه باره وه، لهوانه ی خاوه ن عه قّل و هوّش، که فریشته کان و مرؤفه کان و جنده کانن، ئنجا وهک زاکردنی نهوانه ی خاوه ن عه قّل و هوّش نین، به سهر نهوانه دا که خاوه ن عه قّل و هوّش، خوا **﴿﴾** وشه ی

(ما)ى بەکارھېتايە، ھەندىك لە زانايانىش گوتوويانە: وشەى (ما)، (مَنْ) یش دەگریتە نېو خۆى.

(۲) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خو)ايش، زالى کارزانە.

(الْعَزِيزُ: الْعَالِبُ الَّذِي لَا يُغَالَبُ) ئەو زالەى كەس ناتوانى بەربەرەكانىى بکات، (الْحَكِيمُ: الَّذِي فِي قَوْلِهِ وَفِعْلِهِ حَكِيمٌ)، ئەو زاتەى ھەم قسەكەى، ھەم كردهوەكەى بەجىيە، لە جىيى خۆيدايە، خاوەن حىكمەتە.

ئىجا دواى خستنه پرووى ئەو راستىيە، خوا دەقەرموى:

(۳) - ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى بروتان ھېتايە! لېرەدا بە دلىيى پرووى دواندن لە ئيمانداران و مسولمانانە، واتە: ئەى ئەو كەسانەى خاوەنى ئيمان، ئيمانىش لەگەل درۆو قسەى بى كراداردا نەگونجاو، ئەدى چۆن ئېو ھەندىكتان قسەيەك دەكەن، كردهوەى پى ناكەن! يان قسەيەك دەكەن لە بارەى كردهوەيەكەو، كە نەتاكردو، ھەردووك واتايەكە دەگریتەو.

(۴) - ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، بۆچى قسە دەكەن و كردهوەى پى ناكەن، يان شتىك كە دەليىن، بۆچى كردهوەى پى ناكەن؟ پىشتەر گوتمان: وشەى (لَمْ) لە (ل) و (ما الإستفهامية) پىكەتو ھەصلى خۆى (لَمَّا) بوو، واتە: (لَأَيُّ شَيْءٍ) لەبەرچى؟ ﴿تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، واتە: شتىك دەليىن كە كردهوەى پى ناكەن، بە چ ھۆيك و لەبەر چ ھۆكارىك؟

ئەم تەعبىرەش دوو واتاي ھەن:

أ- يان شتىكان گوتو ھەللىيىكان داو، كاريان پى نەكردو ھە فادار نەبوون ھە بەللىن و پەيمانەو.

ب- ياخود ھەللىيىكان داو لە بارەى شتىكەو، كە لەگەل واقىعدا راست نەبوو، چ پەيوەندى بە جەنگەو ھەبو، چالاكى سەربازى و جىھادى، چ پەيوەندى بە ھەر شتىكى دىكەو ھەبو.

بیگومان لیره که دهفه رموی: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، له بهرچی شتیک ده لَین که نایکه، یان نه تانکردوه؟ هه رچه نده تهوه پرسیاره، به لام مه بهست پیی نکوولییلکردنه، واته: مادام خوستان به پروادار داده تین، نابیی قسه یه که بکه نه کرده وی پی ناکه، یان: نابیی کرده ویه که نه تانکردوه، باسی بکه نه.

۵- ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، زور بوغزیندراوه له لای خوا، قسه یه که بکه، که کرده وی پی ناکه، (آی: کَبُرَ مَقْتًا قَوْلُكُمْ مَا لَا تَفْعَلُونَ)، بوغزیندراویکی گه وره یه له لای خوا، قسه کردنیکتان که کاری پی ناکه، (المَقْتُ: البُغْضُ الشَّدِيدُ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ) وشه ی (مَقْتُ): چاوگه به مانای زور بوغزیندراو، به لام لیره دا به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) واته: زور بوغزیندراوه، (ممقوت) و (مقبت)، لیره (مَقْتُ) ده بیته (تمیز) یانی: چ شتیکی گه وره یه له بوغزیندراوی دا، له لای خوا، قسه یه که کرده وی پی نه کری!

تیله بهوه ده زانین تهو قسه کردنه ی کرده وی پی نه کراوه، په یوه ندیی به جهنگ و جهاده وه هه بووه، که دواپی خوا دهفه رموی:

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾، به دنیایی خوا ته وانه ی خوشدهوین به ریز له پئیدا، له پیناویدا ده جهنگن، (صَفٌّ) یش بریتیه له کومه لئ شت که پیکه وه ریز کرابن له سه ر هیلیکی یه کسان، به لام بیگومان لیره دا مه بهست تهوه نیه مسولمانان ریز بن، به لکو مه بهست پیی ریک و پیکی و، لیزانی و مه حکمه یه له کاره که یاندا، که واته: (صَفًّا) لیره دا ده بیته حال (آی: صَافِّينَ أَوْ مَصْفُوفِينَ)، (صَفٌّ) خوی چاوگه، ئنجا یان به مانای ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، یان به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه، (صَافِّينَ) واته: ریزبووان، (مَصْفُوفِينَ) واته: ریزکراوان.

۷- ﴿كَانَ لَهُمْ بَيْنَهُنَّ مَرُصُوسٌ﴾، وهک دیواریکی مه حکمه ی پیکه وه جوئدراون، تیله به به پیی تهو رسته ی دواپی، ده زانین تهو قسانه ی خوا له هندی که له مسولمانانی به ره خنه گرتوون، تهو قسانه په یوه ندییان هه بووه به جهنگ و جهاده وه، چونکه دواپی

ده فهرموی: بَیْگومان خوا ئهوانه ی خوْشدهوین که به ریز له پیناویدا ده جهنگن، وهک دیوارِیکی مه حکم و پیکه وه جوْشدراو.

(بُئیان) واته: دیوار، خانوو، (مَرْصُوص: المَتَلَصِقِ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) واته: هه ندیکی به هه ندیکی وه په یوه ست و پیکه وه چه سپاو.

ده بئ ئه وه بزاندردی: لیره دا مه به ست ئه وه نیه که مسوْلمانان پیکه وه ریز بن! نا! به لکو مه به ست ئه وه یه وهک چوْن کوْمه له شتیک که ریز ده بن، پیکه وه گونجاو ته بان، مسوْلمانانیش پتویسته له کاتی جهنگ و رووبه روو بوونه وه، به ره نگار بوونه وه ی دوژمنانیندا، پیکه وه ریک و ته باو، هاوکارو ده ستبارگری یه کدی بن، هه روه ها که ته شییهیان ده کات به دیواری پیکه وه جوْشدراو وه، واته: وهک چوْن دیواریک خشته کانی هه ر کامیکیان ئه وی دیکه مه حکم ده کات، مسوْلمانانیش پتویسته له کاتی جهنگ و رووبه روو بوونه وه ی دوژمنانیندا، ئاوا مه حکم و پیکه وه جوْشدراو بن، ئه گه رنا مه به ست ئه وه نیه که وهک دیوار بن و له وی بچه قن! چونکه جهنگ حالی جیا جیای هه ن، جاری وایه پتویست ده کات هیرش به رن، یان پتویست ده کات هه ندیک به ولادا برۆن و هه ندیک به ولادا برۆن، یان جاری وایه تاکتیکی جهنگیی وایه پتویست ده کات بکشینه وه، بو ئه وه ی دوژمن وایزانئ شکاوْن، دواپی بۆسه یان بو دابندرئ و بکهونه بۆسه که وه، به هه ر حال ئه وه هه مووی مه به ست پتی مانای پشتی وشه کانه، نهک مانای پواله تی وشه کان مه به ست بی و، مه به ست ئه وه بی: هه موویان ریز بن، چونکه ئه گه ر له م پوژگارهدا سه ربازه کان هه موویان ریز بن، بو دوژمن ده بنه نیشانه و هه موویان ته خت ده کات! که واته: مه به ست ریز بوون نیه! مه به ست ریک و پیک بوونه، هه روه ها مه به ست ئه وه نیه وهک دیوار هه موو پیکه وه بن، به لکو مه به ست ئه وه یه وهک چوْن دیوار قایم و مه حکمه ئه وانیش ئاوا پته وو مه حکم بن، به شه کانی دیواریش به وه مه حکمه من، هه ر کامیکیان ئه وی دیکه ی گرتوه، که واته مسوْلمانانیش ده بی هه ر کامیکیان هاوکارو ده ستبارگر بی بو ئه وی دیکه.

وشە ی (مرصوص) زانایان چەند مانایەکیان بو لێکداونەووە:

١- هەندیک گوتووینە: (أَيُّ الْمُتَلَّصِقِ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) واتە: هەندیکی بە هەندیکیەووە چەسپاوو لکاوە.

٢- (الطَّيْرِي) گوتووینە: (أَيُّ بُنْيِ الرِّصَاصِ) واتە: قورقوشمی پێدا کراوە، چاک مەحکەم بووە.

٣- (المَبْرُودُ) گوتووینە: (هُوَ مِنَ رَصَصْتُ الْبِنَاءَ، إِذَا لَأَمَّتْ بَيْنَهُ، وَقَارَبَتْ حَتَّى يَصِيرَ كَقِطْعَةٍ وَاحِدَةٍ)، واتە: ئەو لە: (رَصَصْتُ الْبِنَاءَ) هەو هاتووە، دیوارە کەم (رَص) کرد یانی: رێکمخست و پێکمهووە نووساندو لێکم وەنیزیک خست، هەتا بوو بە یەک پارچە.

٤- (الْفَرَاءُ) گوتووینە: (الْمَرْصُوصُ: مَرْصُوصٌ بِالرِّصَاصِ) واتە: قورقوشم و مسی قالکراوە ی پێدا کراوە، چاک یە کدی گرتووە.

مه سه له ی دووه:

باسی ره خنه و گله یی موسا علیه السلام له گه له که ی، که هه رچه نده ده شزانن پیغه مبهری خواجه، که چی نازاری دده دن! خواش له نه نجامی لادانیانیدا دلی لادان:

خو ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾﴾

شیکردنه وی ئهم، ئایه ته، له چوار برگه دا:

١- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي﴾، یاد بکه وه! کاتیک موسا به خه لکه که ی گوت: ئه ی خه لکه که م! بوچی نازارم دده دن؟ پرووی دواندن بیگومان یه که مجار له پیغه مبهری خواجه، موحه ممه د علیه السلام، دواپی له هه ر که سیکه بشی بدوئری (لِکُلِّ مَنْ يَصْلُحُ لِلْخِطَابِ)، ﴿لِمَ تُوذُّونَنِي﴾، بوچی نازارم دده دن؟ لیته دا ئهمه پرسیار کردنه، به لام مه به ست پیی ره خنه گرتن و نکو و لیلی کردنه، واته: نه ده بوو نازارم بده ن!

٢- ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، له حالیک دا به دنیایی ده شزانن من ره وانه کراوی خوام بو لاتان، لیته دا که (قَدْ) چۆته سه ر کرداری ئیستا (فعل المضارع) بو ئه وه یه نوئیوونه وه ی زانیاریی خه لکه که به وه که پیغه مبهری خواجه، بگه یه نئ و نه گه ر فهرموو بای: (قَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ)، بیگومان زانیوتانه، وای ده گه یاند که هه ر یه کجار زانیوتانه و ته و او و براوه ته وه، به لام که ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، یانی: به دنیایی ئیوه به رده و ام ده زانن و زانیارییه که تان له نوئیوونه وه دابه، که من ره وانه کراوی خوام بو لاتان، ماشاء الله ئهم هه موو ورده کارییه، هه ر له فهرمایشتی خوا ده وه شیتته وه!

لیته بویه ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، چونکه موسا علیه السلام به رده و ام موعجیزه ی بو ها توون و، به رده و ام شتی سه رسو په ئنه رو یاسا در له سه رده ستی

مووسا عليه السلام روويانداده، نەك ھەر ئەو نۆ موغجيزەيەى خوا بە مووسادا بۆ فيرەونىيە كانى ناردن: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ﴿الإِسْرَاءُ﴾، بە دلنپايى نۆ نيشانەى پروغمان بە مووسادان، بەلكو بۆ گەلى فيرەونىش موغجيزەى ديكە بوون و، بەردەوام مووسا عليه السلام بۆ بەنوو ئيسرايلىش ياسادې (خارق العادة) ى ھىنان، بۆ ويئە:

۱- پەرينەويان لە دەريای سوورو دەريا بۆ شەق بوونيان: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْمَعْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ﴾ ﴿البقرة﴾.

۲- دوايى: ﴿وَضَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ ﴿الأعراف﴾، ھەور سيھەرى ليكردن لە دەشتى سينادا، لەبەر ئەوھى زۆر گەرما بوو.

۳- دوايى: ﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَيْنًا﴾ ﴿البقرة﴾، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموي: ﴿فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَيْنًا﴾ ﴿الأعراف﴾، كاتيك مووسا داواى ئاوى بۆ گەلەكەى كرد، گوتمان: بە گوچانەكەت لەو چپايە بدە، دوازده سەرچاوەى لى دەرقولين.

۴- ئنجا: ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ وَالسَّلْوَىٰ﴾ ﴿الأعراف﴾، گەزۆو بالندەى سەمانىيمان دابەزاندە سەريان...

كەواتە: نيشانەكانى راستىي مووسا عليه السلام، كە گەلى فيرەون و بەنوو ئيسراييل بزائن پيغەمبەرى خوايە، ھەر بەردەوام بوون، بۆيە فەرموويەتى: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، واتە: بەردەوام تيوە زانباريستان پەيدا دەبى: ﴿أَفَى رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، كە من رەوانەكراوى خواام بۆ لای تيوە.

۳- ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، كە چى كاتيك ئەوان لايندا، خواش دلى لادان، يانى: كاتيك ئەوان لايندا لەو راستە پيەى مووسا عليه السلام پيشانى دابوون، لادانى بە كردهويان، بوو بە ھۆى ئەوھى دل و دەروونيان بگوڤردى و لاڤردى، بۆيەش خوا عليه السلام

لادانی دلیانی پالداوته لای خوئی، چونکه به پئی ئه و سیستمه ی خوا دایناوه، هه ر کهسیک له پئی راستی خوا لایبات، خواش دله‌که‌ی لاده‌دات.

﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: کاتیک ئه‌وان لایاندا له پئی راست، له پئی خوا، خواش دلی لادان، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که کرده‌وه خراپه‌کان، ده‌به‌ه هوی زیاتر له دلدا چه‌سپینی خراپه‌و لادان و، تاوان و کوفر، واته: هه‌روه‌ک چوون کرده‌وه پواله‌تییه‌کان به‌ره‌می نیازو مه‌به‌ست و هانده‌ره ده‌روونییه‌کان، به‌هه‌مان شیوه‌ش: کرده‌وه پواله‌تییه‌کان کاریگه‌رییان هه‌یه بو سه‌ر دل و ده‌روونی مرووف، بو وینه: کهسیک هه‌ر خه‌ریکی دروو غه‌یه‌ت و، دوو پرووی و بوختان و، قسه‌ه‌ئنان و بردن بی، بیگومان دله‌که‌ی پر ده‌بی له شتی خراپ و دله‌که‌ی پالی پتوه‌ناوه غه‌یه‌ت بکات، چونکه کهسیک غه‌یه‌تی کهسیک ده‌کات، له دلیدا هه‌سوودی و کینه‌هه‌یه، به‌لام دواایش که به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر خراپه، ئه‌و خراپه‌یه‌ش جاریکی دیکه کاریگه‌ری ده‌بی له‌سه‌ر دلی، یانی: (الْعَمَلُ السَّيِّئُ يَكُونُ سَبَبًا لِّتَمَكُّنِ الرُّذَائِلِ فِي النُّفُسِ)، ئه‌مه خو‌لاصه‌که‌یه‌تی: کرده‌وه‌ی خراپ ده‌بیته هوی ریشه‌داکوتانی هه‌سلته‌ه خراپه‌کان له ده‌روونی مروفدا.

٤- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: خواش کومه‌لی لاده‌ران راسته‌ی پئی ناکات، (فاسق) یانی: ده‌رچوو، لاده‌ر، کهسیک لاده‌ر بی له پئی خوا، خوا راسته‌ی پئی ناکات، (فاسق) له‌سه‌ر کیشی (فاعل) ه و، ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) ه واته: لاده‌ر، کهسیک بو خوئی لایبات له پئی راست، خوا هیدایه‌تی نادات، لێره‌دا (هدی) به‌مانای پێنمایی نیه، چونکه خوا پێنمایی کردوون و، ئه‌وان له پئی راسته‌که‌ی خوا لایانداوه، (فاسق) واته: لاده‌ر، که ده‌بی پئییه‌کی راست بووبی و، پێشانی درابی و له‌و پئی راسته‌ی لادابی، ئنجا پئی ده‌گوتری: (فاسق)، ده‌بی ورد له‌هه‌رمایشته‌که‌ی خوا تیبگه‌ین، که‌واته: (لَا يَهْدِي) به‌مانای: (پێنمایی ناکات) نیه، چونکه خوا پێنمایی کردوون و له‌ پێنماییه‌که‌ی لایانداوه، ئه‌دی (لَا يَهْدِي) یانی: چی؟ یانی: به‌ئامانج ناگه‌یه‌نی، راسته‌ی پئی ناکات، ئنجا ئایا کهسیک

لە پۈی پاست لادەت، چۆن بە ئامانچ دەگات؟ وەك سەعدى شیرازىی لە قسەيە کیدا دەلئ: (مَن نَدِيدِم هِيچكس اَز راه راست گم شَدَد)، هِيچ كەسم نەديوه لە پۈی پاست ون بى، بە پۈی پاستدا برۆى، ون نابى، بە کویره پۈياندا برۆى، ون دەبى، بە پۈچكەو کويره پۈياندا سەرت ليدەشيۆى، بەلام بە پۈی پاستداو بە راستە پۈ دا، بە شەقامە پۈدا، كە ديارە زۆر كوتراوہ تەوہو خەلکى پۈدا هاتوہو چوہ، بۆيە بۆتە شەقامە پۈ، ون نابى و حەمەن دەتگەيەنئ بە ئاوہ دانبيەك و بە ئامانچيک.

چۈنەيتىي ئازاردانى گەلەكەي موسا عليه السلام بۆي

لىرەدا پرسىيارىك دېتە گۆرۈ: موسا عليه السلام كە دەفەرمۇي: ﴿لَمْ تُوَدُّوْنِي﴾ بۆچى ئازارم دەدەن؟ ئايا ئازاردانەكەيان چۆن و چى بووہ؟ لىرەدا خوا پرونى نەكردۆتەوہ، بەلام لە بەسەرھاتى موسا عليه السلام لەگەل گەلەكەي، بەنوو ئىسپرائىلدا، ديارە چۆنيان ئازارداوہ، لە سوورەتى (البقرة) دا خوا زۆرى باس كردوہ، بۆ وئە: ۱- كە دەفەرمۇي: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى اِن تُوْمَن لَّكَ حَتّٰى رَاىَ اللّٰهَ جَهَنَّمَ ۝۵۵﴾ البقرة، ياد بکەنەوہ! كاتىك گوتتان^(۱): ئەي موسا! پروات بۆ ناھىنين تاكو خوامان پېشان دەدى و بە ئاشكرا نەيىنين.

۲- كە دەفەرمۇي: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى اِن نَّصِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَحٰدٍ فَاَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا ثَلٰثُ الْاَرْضِ مِنْ بَقَلٰهَا وَفِىْهَا وَفُومَهَا وَعَدْسُهَا ۝۵۷﴾ البقرة، ياد بکەنەوہ! كاتىك گوتتان: ئەي موسا! ئيمە خو راناگرين لەسەر يەك جۆرە خواردن، ئنجا بۆمان لە پەرورەدگار ت وەپاڤى، لەوہى زەوى دەپروئى پاقلەو خەيارو تروزيى و سىرو نىسكەكەيمان بۆ دەربىنى...

۳- كاتىك لە نىو بەنى ئىسپرائىلدا كوژراوئىك دەكوژرى و، نازانن بكوژەكەي كئىيە، موسا عليه السلام پېيان دەفەرمۇي: مانگايەك سەرېرېن، دەلئىن: گالئەمان پى دەكەي؟ ئەوئىش دەلئى: پەنا بە خوا دەگرم كە گالئەتان پېئىكەم: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اِنَّ اللّٰهَ يٰمُرُّكُمْ اَنْ تَدْبَحُوْا بَقَرَةً ۚ قَالُوْا اَتَنْخِذُنا هٰذَا هٰزِوًا ۚ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْغٰثِلِيْنَ ۝۵۷﴾ البقرة، لە جىياتى ئەوہى يەكسەر بچن مانگايەك سەرېرېن و فەرمانەكەي موسا جىئەجى بکەن، ھەلئەتە پېشتر پېئىگوتوون حىكەمەتەكەي چىيە، پېئىگوتوون: مانگايەك سەرېرېن و ئەندامىكى ئەو مانگا سەرېراوہ لەو جەنازەيە بدەن، بە فەرمانى خوا وەك

(۱) واتە: پېشيانئان گوتيان.

موجىزەيەك بۇ مووسا، زىندوو دەپتەو، دەلى: فلانكەس كوشتمى! كەچى لە جىياتى ئەوئى فەرمانەكە جىيەجى بىكەن، گوتيان: ئنجا مانگايەكە چۆن بى؟ گوتى: دەبى مانگايەكە نە پىر بى، نە زۆر كەم تەمەن بى، مام ئتوەندى بى، ئەگەر پىشى سەريان پىريايە، پىويستى بەو قەيدو وەسفە نەدەكرد، ئنجا ئايا پەنگى چۆن بى؟ پەنگەكەشى بۇ ديارىيىكردن، كە زەردىكى تۇخى دلخۆشكەر بى بۇ بىنەرانى، دووبارە پىسيان: چۆن بى، بۆمان روونىكەو، لىمان تىكەل بوو، ئنجا دووبارە مووسا گوتى: نە جووتى كىردىن و، نە ئاوى لە ناعوور دەرەتيا بى و، هىچ پەلەى دىكەى تىدا نەبى و، زەردىكى صاف بى ... هتد.

۴- ھەلۋىستىكى دىكەى ئازار دەريان بۇ مووسا **عَلَيْهِ** ئەوئەيە كە لە ھەوت ئايەتەكەى سوورەتى (المائدة)، (۲۰ -- ۲۶) ۱۵ خراوئە پروو: **﴿وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا اَدْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِىكُمْ اَنْبِيَاً وَجَعَلَكُمْ مُّلُوكًا وَاَتٰنَكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝۲۰﴾** يَتَقَوَّمُوا اَدْخُلُوا الْاَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِى كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ۝۲۱﴾ قَالُوا يَمُوسٰى اِنَّ فِىْهَا قَوْمًا جَبَارِيْنَ وَاِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا اَوْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُوْكَ ۝۲۲﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخٰفُوْنَ اللّٰهَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا اَدْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَانْكَبُوْا عَلٰى اَلْفُوْجِ فَتَوَلَّوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۲۳﴾ قَالُوا يَمُوسٰى اِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا اَبَدًا مَّا دَامُوا فِىْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبِّكَ فَقَتِلَا اِنَّا هُنَا مُّعْذُوْبَتٌ ۝۲۴﴾ المائدة، پوختهكەى ئەوئەيە كە مووسا **عَلَيْهِ** دەرەموى: بچنە ئەو سەرزەمىنەوئى خوا بۆى ديارىيىكردوون، برو بيانووان دىننەو، دواى دەلىن: ئەى مووسا! خۆت و پەرورەدگار ت بچن بچەنگن، ئىمە دانىشتووين، ئەگەر تەواو بوون، ئنجا ئىمەش دىين، مووساش **عَلَيْهِ** زۆر بىزارو توورەو نارەھەت دەبى: **﴿قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِىْ وَاَخِىْ فَاَفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝۲۵﴾** المائدة، گوتى: پەرورەدگارم! من تەنيا خۆم و براىەكەم بە دەستە (ھاروونى بىرام)، ئنجا ئىمەو ئەو كۆمەلە لادەرە لىك جيا بىكەو، ئنجا خواش دەرەموى: **﴿قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ**

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾ المائدة، (خوا) فەرمووی: چل سأل لیان قەدەغەیه بچنە ئەو سەرزەمینەوێ بۆیان دیارییکراوە، دەبێ لەسەر زەویدا هەر بە سەرگەردانیی و سەراسیمەیی بخولێنەوێ (لە سزای ئەوێدا) و، خەفەتی زۆر لە کۆمەڵی لا دەران مەخۆ. واتە: تا ئەو جیلە سەرپێچییکارو یاخییە کۆتاییان دێ و جیلێکی تازە پێدەگەن، نەجا ئەوان ئەو شەپەفەیان دەبێ ئەو سەرزەمینەیی بۆیان دیارییکراوە، بەدەستییەوێ بگرن^(١).

کەواتە: بەنوو ئیسرائیل بە زۆر شیوە مووسایان ئەزەتداوێ، پێغەمبەری خاتەم ﷺ جاری وایە دلی خوێ داوێتەو، بە ئەو هەموو ئەزەت و ناپەحەتیەیی مووسا عليه السلام دیوێت، فەرموویەتی: {يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَىٰ قَدْ أَذْيَبَ بِكُفْرٍ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ} (أخرجه أحمد: ٣٦٠٨، والبخاري: ٢٩٨١، ومسلم: ١٠٦٢، وابن حبان: ٤٨٢٩) واتە: خوا بەزەیی بە مووسادا بێتەو، بە زیاتر لەوێ (کە من ئەزەت دەدرێم)، ئەزەتدراو ئارامی گرت.

هەر وەها لە سوورەتی (الأحزاب) دا خوا دەفەرموێ: ﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَاذُوا مُوسَىٰ فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ ﴿١٦﴾ الأحزاب، واتە: ئەو ئەوانەیی پڕواتان هێناوێ! وەک کە سائیک مەبن کە مووسایان ئازاردو، خواش لەوێ گوتیان پاکیی و دووری وی دەرخواست و، لە لای خواش پێگەدارو بەرێز بوو.

کە لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا، بەسەرھاتە کێمان هێناوێ کورتەکەیی ئەوێ: مووسا عليه السلام عەدەتی وابوو کە خوێ دەشۆرد، خوێ ڕووت نەدەکردەو، پۆشاکی کانی هەموو دانەدەنا، گوتیان: دیارە مووسا عەبێک لە جەستەیدا هەیە! هەندێک گوتووایە: قوڕە، هەندێک گوتووایە: بەلەکە، یان عەبێکی

(١) ئەو حەوت ئایەتانەیی سوورەتی (المائدة) مان کە خوێندنەو، لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا بە تەفصیل تەفسیر کردوون.

دېكەى ھەيە، دوايى خۋاى مۈتەعال دۇخىكى واى ھىنايە پېش، كە دەرېكەۋى مووسا ئەو غەيبەى نىە، واتە: مووسا لە زۆر ۋوۋوۋە ئەزىيەتدراۋە، بۇيەش دەفەرمۈى: ﴿يَقَوْمَ لِمَ تُوذَوْنَ﴾، ئەى گەلەكەم! ئەى خەلكەكەم! بۇچى ئەزىيەتم دەدەن؟ ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، كە بەردەوامىش دەزانن من پەوانەكراۋى خوام بۇ لاي ئىۋە، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، ئنجا كاتىك لاپاندا، خواش دلى لادان، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، خواش كۆمەلى لادەران راستە رى ناكات و بە ئامانچ ناگەيەنى.

شايانى باسە: لىرەدا خوا ﷺ وشەى بەنوۋ ئىسرائىلى بەكارنەھىناۋە، ھەر دەفەرمۈى: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمَ﴾، چونكە دواى مووسا ﷺ بەنوۋ ئىسرائىل ئەو ناۋەيان ۋەرگرتۋە، ئەگەرنا گەلەكەى مووساش ھەر ۋەچەى يەعقوب ﷺ بوون و بەنوۋ ئىسرائىل بوون، بەلام لە سەردەمى مووسادا ۋەك گەلى مووسا ناسراون و، ئنجا لە دواى مووساۋە ﷺ زياتر ئەو ناۋە بۆتە ناۋونىشانىان واتە: بەنوۋ ئىسرائىل.

مه سه له ی سیه م:

عیسای کوپی مه پیه میش **الکلیله** (خوا له مه پیه میش پازی بئ)، دواى نه وهى به لگه پۆشنه کانی بۆ گه له که ی هینان و، به گه له که ی خۆی، به نوو ئیسرائیلی راگه یاند که پیغه مبه ری خواجه بۆ لایان و، ته ورات به راست داده نئ و، موژده ی هاتنی پیغه مبه ریکی کۆتاییشیان پیده دات، که ناوی نه حمه ده، به جادوو یان دانا:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یادیش بکه وه! کاتیک عیسای کوپی مه پیه م گوئ: ئە ی وه چه ی ئیسرائیل! من په وانه کراوی خوام بۆ لاتان.

که ده فهرموئ: ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ئە ی وه چه ی ئیسرائیل! ئە ی پۆله کانی ئیسرائیل! یانی: پۆله کانی که له یه عقووبه وه هاتوون، که نه وه دوازه تیره وه هۆزه ن، له دوازه کوره کانی یه عقووبه وه هاتوون، عیسا ش ته نیا بۆ لای وان ئیرا بوو، نه ک به گشتی بۆ مرؤفایه تی، وه ک نه صرانییه کان لاف لئ ده ده ن.

(۲) - ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، به راستانه ری نه وه ته وراته م که له پیش دهستی منه وه بووه، واته: ته ورات به راست ده زانم و پییه وه پابه ند.

(۳) - ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾، هه روه ها موژده ده ریشم به پیغه مبه ری که دواى من دئ ناوی نه حمه ده، (من بعدي) خویندر اویشه ته وه: (من بعدي اسْمُهُ أَحْمَد)، واته: هه م به زه نه (سکون)، هه م به سه ر (فتحه) ش، یانی: (ی) ی (من بعدي) فه تحه ی بچپته سه ر.

(التبشير: الإخبارُ بِحَادِثٍ يَسُرُّ)، (تبشیر) بریتیه له هه والدان به ږووداویک
مرؤف دلخوش بکات.

﴿أَمْعِدْ أَمْعِدْ﴾ ناوی ته حمده، وشه ی (أحمد) دوو واتی هه:

أ- (يَحْمَدُ اللَّهَ كَثِيرًا)، زور ستایشکده بو خوا، زور ستایشی خوا ده کات.

ب- (يَحْمَدُهُ النَّاسُ كَثِيرًا)، خه لک زور ستایشی ده کهن.

هه ردوو واته که ی هه ن.

له باره ی ناوی ته حمده ده که به کیکه له ناوه کانی پیغه مبهری خاتهم ﷺ له
فه رمایشیکیدا فه رموویه تی: {إِنِّي لِي أَسْمَاءٌ أُنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي
يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَى فِي الْكُفْرِ، وَأَنَا الْعَاقِبُ
الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ} (أخرجه البخاري: ۳۵۳۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

واته: من چهند ناویکم هه ن: من موحه ممه دم و، من ته حمده دم و، من
حاشیرم نه و که سه ی خوا خه لک کو ده کاته وه به دوا ی منه وه، {حاشر} یانی:
کوکه ره وه، له بهر نه وه ی خوا خه لک به دوا ی پیغه مبهری خوادا ﷺ کو ده کاته وه،
دوا ی نه وه ی پیغه مبهری خوا موحه ممه د ﷺ تکا له لای خوا ده کات و، خواش
ده ست ده کات به لیپرسینه وه، سزاو پاداشتی خه لک، هه روه ها یه کیک له
ناوه کانم ماحیه، {ماحي} واته: سپره وه، کوژینه ره وه و له بهر، که خوا کوفر م
پی نه دسپرنه وه و پی لاده بات، یه کیک له ناوه کانیشم عاقبه، {عاقب} یش نه و
که سه یه له دوا ی وی هیچ پیغه مبهریک نیه، {عاقب} واته: به دوا داهاتوو.

وشه ی (أحمد) یش: {عَلَّمَ مَن قَوْلَ مِنَ الصُّفَّةِ، أَصْلُهُ أَحْمَدُ، مِثْلُ أَجْمَلَ}، (أحمد)
{واته: ستایشکده رتر یان ستایشکراوتر، وهک {أَفْضَلَ} باشتر، له سه ر کیشی سیفته ته،
به لأم دوا یی نه قل کراوه و کراوه به ناوی {عَلَّمَ}، وهک {أَجْمَلَ} جوانتر.

(أحمد) یش دوو واتای ههن:

أ- (مُبَالَغَةُ مِنَ الْفَاعِلِ: أَيِ أَكْثَرَ حَمْدًا لِلَّهِ مِنْ غَيْرِهِ)، واته: زیدە پۆییە له بکهردا، له جگه له خۆی زیاتر ستایشی خوا دهکات و ستایشکەرە بۆ خوا.

ب- (مُبَالَغَةُ مِنَ الْمَفْعُولِ: أَيِ يُحَمِّدُ مَا فِيهِ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا يُحَمِّدُ غَيْرَهُ)، زیدە پۆییە له بهرکاردا، واته: به هۆی ئەو سیفەتە باشانەوێ تێیدان، ستایش دهکری زیاتر لهوێ جگه له خۆی ستایش دهکری.

هەر بۆیه که عیسا عليه السلام دهفهرموی: ﴿وَمُبَشِّرًا رَسُولًا يُأْتِي مِنْ بَعْدِي أُمَّهُ أَحْمَدُ﴾، موزدهدهریشم به پیغهمبهریک له دواى من دى، ناوی ئەحمەدە، دهگونجی (أحمد): (اسم تفضیل) بى، واته: ئەو له من زیاتر ستایشی خوا دهکات، یاخود: ئەو له من ستایشکراوتره، به دلتیاییش پیغهمبهری خاتەم ﷺ سهروهەری پیغهمبهرانە (صلوات و سهلامی خوا له سهەر هه موویان بى).

٦- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک به لگه روشنه کانی بۆ هیان.

٧- ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، گوتیان: ئەوه جادووێه کی ئاشکرایه، یانی: ئەو به لگه پۆشانه جادوون، خویندراویشه تهوه: (قَالُوا هَذَا سَاحِرٌ مُبِينٌ) واته: ئەم عیسا په جادووگه ریکی ئاشکراو پوونه.

لیره دا پۆیسته ئەوه بزاین: که عیسا عليه السلام به بهنوو ئیسرایلی گوتوه: ئەو تهو پاتهی له پیش دهستی مندا بووه، به راستی داده ئیتم، ئەمهش ئەوه ناگهیه ئی که عیسا هیچ دهستکاریی تهو پاتی نه کردوه، چونکه له چه ند شو ئی ئیکی قور ئاندا هاتوه، که عیسا هه ندیک یاسای له تهو پاتدا گو ئیون، بیگومان به فه رمانی خوا ﷻ، چونکه هه ندیک له یاسا په کانی تهو پات، وهک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئنجا کاتیک عیسا عليه السلام هاتوه، هه ندیک لهو یاساو هوکمانه ی وهک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئەوانه ی له سه ر لابر دوون، وهک ده فه رموی:

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا نُحِلُّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ (۵۰) آل عمران، واتە: بە پاستدانەری ئەو تەوراتەم کە لە پێش منەووە بوو، (هاتووشم) تاكو هەندیک لەو شتانەى لێتان قەدەغە کراوە، بۆتان پەوا بەکەمەو، (بە هوێ تاوان و لادانیكەووە هەندیک شتتان لێ قەدەغە کراوە لە پابردوودا، من ئەو قەدەغە کراوانە لادەبەم)، لە پەروەردگاریشتانەووە بەلگەو نیشانەیهکم بۆ هێنان، ئنجای پارێز لە خوا بکەن و فەرمانبەریم بۆ بکەن.

لە چەند شوێنێکدا خوای بەرز ئەو راستیەى راگەیاندووە کە عیسا عليه السلام هەموارکردنەووەی کردووە لە هەندیک لە یاساکانی تەوراتدا، ئەگەرنا پابەند بوو بە هەموویەو، بەلام تەوراتە ئەصڵیە کە هەتا ئەو کاتە پارێزراو بوو، بەلام هەندیک هەلەو پەلە کە کاتی خوێ گەلى جوولە کە بوویان، خوای کاربەجێ سزای داو و ئەو سزایانەش لە تەوراتدا بوون، عیسا عليه السلام ئەو سزایانەى لەسەر لابردوون، لەبەر ئەوەى لە حالەتیکى هەلاوێردراو و دیارییکراودا، ئەو سزایانە بەسەر ئەو گەلەدا فەرز کراو و، لە حالەتى ئاساییدا پابەندیان پێوە ناکرێتەو.

كورتە باسیك له باره‌ی موزده‌دانی عیسا علیه السلام

به هاتنی موحه‌ممهد صلی الله علیه و آله

له‌به‌ر تیشکی ئەو ئایه‌ته موباره‌که‌دا، که خوا صلی الله علیه و آله ده‌فه‌رموی: **﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِاتِّبَاعِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَخْذٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾**، کورتە باسیک له سێ برکه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

برکه‌ی یه‌که‌م: چهند قسه‌یه‌ک ده‌خوازینه‌وه له (فخرالدین الرازی) خاوه‌نی ته‌فسیری (مفاتیح الغیب) یان (التفسیر الکبیر)^(۱)، فه‌خره‌ددینی پازیش له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچیدا ژیاوه، بۆیه‌ش ئەو قسانه له‌و ده‌خوازینه‌وه، چونکه ئەو له پۆزگاری خۆیدا واته: له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچیدا، ده‌وری هه‌شتسه‌د (۸۰۰) سأل له‌مه‌و پێش، له ئینجیله‌کانه‌وه، به‌تایبه‌ت له ئینجیلی (یوحنا) وه چهند قسه‌یه‌ک دێنێ، بێگومان ئینجیله‌کانی هه‌وتسه‌د، هه‌شتسه‌د سأل له‌مه‌و پێش که‌متر ده‌ستکاری کران، وه‌ک ئەم پۆزگاره‌ی ئیستای ئیمه، ئەگه‌رنا له ته‌فسیره‌کانی دیکه‌شدا، که‌م و زۆر ئەو قسانه نه‌قل کران، ئیمه چهند قسه‌یه‌ک له (فخرالدین الرازی) یه‌وه دێنین که ته‌ویش ناوی ئینجیله‌که‌و ژماره‌ی (إصحاح) هه‌که‌ش (هه‌ی ئەو ئینجیله) دێنێ، دوایش له ئینجیله‌کانی که ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدان هه‌ندیک قسه‌یان لێوه دێنین و، ئنجا به‌راوردیان ده‌که‌ین:

(الرازی) له ئینجیلی (یوحنا) له هه‌ر سێک (إصحاح) ی (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) چوار قسه‌ی لێ خواستونه‌وه:

۱- له ئىنجىلى (يوحنا) دا ھاتو، لەسەر زمانى عيسا عليه السلام گوتوويەتى: (وَأَنَا أَطْلُبُ لَكُمْ إِلَى أَبِي، حَتَّى يَمْنَحَكُمْ وَيُعْطِيَكُمْ الْفَارْقَلِيطَ حَتَّى يَكُونَ مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ، وَالْفَارْقَلِيطُ هُوَ رُوحُ الْحَقِّ وَالْيَقِينِ)^(۱).

بە پىي ئەم دەقە عيسا عليه السلام بە خەلكەكەى خووى دەلى: من داوا لە بابم دەكەم، لە ئىنجىلەكاندا وشەى (أب) بە مانای خواى پەرورەدگار بە كارھاتو، واتە: داوا لە پەرورەدگارم دەكەم، كە (فَارْقَلِيطُ) تان بداتى و پىتان بىەخشى، تاكو بۆ ھەتا ھەتايە بەردەوام لەگەڵتان بى، (فَارْقَلِيطُ) يش برىتيە لە پووحي ھەقىكى چەسپاو.

۲- ھەر لە ئىنجىلى (يوحنا) دا ھاتو: (وَأَمَّا الْفَارْقَلِيطُ رُوحُ الْقُدُسِ يَرْسَلُهُ أَبِي بِاسْمِي، وَيُعَلِّمُكُمْ وَيَمْنَحُكُمْ جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ، وَهُوَ يَذْكُرْكُمْ مَا قُلْتُمْ لَكُمْ)^(۲).

واتە: بەلام (فَارْقَلِيطُ) پووحي پاکی بابم بە ناوی منەو دەنيىرى و، فىرتان دەكات و ھەموو شىكتان پى دەبەخشى، ئەوھش كە من بۆتان باس دەكەم، ئەو بىرتان دىنيىتەو.

كە دەلى: (يُرْسَلُهُ أَبِي) واتە: پەرورەدگارم دەنيىرى، (بِاسْمِي) واتە: بە ھەمان سىفەتى من، وەك پىغەمبەر.

۳- ھەر لە ئىنجىلى (يوحنا) ھاتو، گوايە عيسا عليه السلام گوتوويەتى: (وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ الْآنَ حَقًّا يَقِينًا، انْطَلَقِي عَنْكُمْ خَيْرَ لَكُمْ، فَإِنْ لَمْ أَنْطَلِقْ عَنْكُمْ إِلَى أَبِي لَمْ يَأْتِكُمُ الْفَارْقَلِيطُ، وَإِنْ انْطَلَقْتُ أَرْسَلْتُهُ إِلَيْكُمْ، فَإِذَا جَاءَ هُوَ يَقِيدُ أَهْلَ الْعَالَمِ، وَيَذِينُهُمْ وَيَمْنَحُهُمْ، وَيُوقِفُهُمْ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَالْبِرِّ وَالِدِينِ)^(۳).

(۱) اصحاح: ۱۴.

(۲) اصحاح: ۱۵.

(۳) اصحاح: ۱۶.

واتە: مَن تَيْسَتَا هە قَيْكَي جَيِّ دَلْيَايَتَان پَي دَه لَيَم، رَوَيْشَتَنِي مَن (كە بە جَيْتَان بَوَيْلَم، ئەم دُنْيَايە بە جَيْبَوَيْلَم)، بَاشتَرە بَو تَيَوە، ئەگەر مَن نە پَرَوَم بَو لاي بابم (واتە: بَو لاي خَواي بَي وَيَنە)، (فَارَقْلَيْطُ) نايەت بَو لاتان، بە لَام ئەگەر رَوَيْشَتَم بَو لاتَاني دَه نَيَرَم، (بە هَوَي رَوَيْشَتَنِي مَن هَوە ئەو دَي، تَنجَا هەر كَاتِيك ئەو هات)، ئەو هەموو دُنْيَا بە هَرەمەند دَه كَات و، هەموو دُنْيَا مەلکە چ دَه كَات و پَييان دەبە خَشَي و، دَه يَانو هەستَيَن لَه سەر گوناھو لَه سەر چاکەو، لَه سەر مەلکە چيى.

(واتە: هەموو شَتِيكيان، خَيرو شەرو دینداريى، فَيَرى هەموو دُنْيَا دَه كَات).

٤- ديسان لَه ئينجىلى (يوحنا) دا گوايه عيسا عليه السلام گوتتويەتى: (فَإِنْ لِي كَلَامًا كَثِيرًا أُرِيدُ أَنْ أَقُولَهُ لَكُمْ، وَلَكِنْ لَا تَقْدِرُونَ عَلَى قَبُولِهِ وَالْإِحْتِفَازِ بِهِ، وَلَكِنْ إِذَا جَاءَ رُوحُ الْحَقِّ إِلَيْكُمْ يُلْهِمُكُمْ وَيُؤَيِّدُكُمْ بِجَمِيعِ الْحَقِّ، لِأَنَّهُ لَيْسَ يَتَكَلَّمُ بِدَعَاةٍ مِنْ تَلَقَّاءِ نَفْسِهِ)^(١).

واتە: تَيْسَتَا قَسەيەكَي زَوَرَم هەيە دەمەوَي بَو تَاني بَلَيَم، بە لَام ناتوانن لَيَمى وەر بگرن و، ناتوانن بياريزن، بە لَام هەر كَات پرووحى هەق هات بَو لاتان، (كە (فَارَقْلَيْطُ) ه)، فَيَرَتَان دَه كَات و بە هەموو هەق پەشتگيرييتان دَه كَات، چونكە ئەو بە داھيتر او و لَه لايەن خويەو قسە ناكات.

ئەمە هەمان چەمك و واتاي ئەو ئايەتە موبارەكەيە كە دەفەر موي: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ﴾ النجم، لَه ئارەزوو هە قسە ناكات.

برگەى دووهم: وشەى (فَارَقْلَيْطُ)، يانى چى؟ كە عيسا عليه السلام دەللى: لَه دواى مَن دَي، ئەگەر مَن نە پَرَوَم و دُنْيَا بە جَيْنە هَيَلَم (فَارَقْلَيْطُ) نايەت، (فَارَقْلَيْطُ) يش كە هات دین فَيَرى هەموو دُنْيَا دَه كَات و، ئەو بَو هەميشەو بەردەوام لەگەلتان دەبى، نەك وەك مَن بَو قَوْناغتيكى ديار بىكر اوو پەيامەكەى بَو كۆمە لگايەكى ديار بىكر او بى، با بزانيان (فَارَقْلَيْطُ) يانى چى؟

ھەموو تەفسیرەکان ئەو دەین، بەلام من بە تایبەت لە (التحریر والتنوير)^(۱) ی
(محمد الطاهر بن عاشور)، ھەروەھا تەفسیری (مؤنە)^(۲)، ئەوانە وردەکاری زیاتر
دەین، ھێنام

وشە (فَارْقَلِيطُ) کە لە ھەمان ئەو ئینجیلە، لە سالی (۱۸۴۸ز) دا لە لەندەن،
لە چاپخانە (ویلیام و طس) چاپکراوە، بە پیتی قسە (التحریر والتنوير)، بەلام
تەفسیری (مؤنە) دەلی: ئەو ئینجیلە لە سالی (۱۸۵۷ز) واتە: دە سالیکیان
بەینە^(۳)، ئەویش ھەر دەلی: لە لەندەن لە چاپخانە (ویلیام و طس) دا ھاتو،
واتە: تاکو ئەو کاتەش وشە (فَارْقَلِيطُ) لە ئینجیلەکاندا ھەبوو.

پسپۆران گوتووین: وشە (فَارْقَلِيطُ) لە ئەصدا (پارقلیطا) یە، بە مانای (المُعْزِي)
دڵدەرەو، یان مۆژدەرەو دڵخۆشکەر، بەلام ئەصلی (پارقلیطا) (پیرکلتۆس) ە، کە لە
زمانی یونانییدا بە مانای کەسیکی ستایشکرا، واتە: (أحمد) و (محمد) دی، بەلام
دوایی (پیرکلتۆس) گۆردراوە بۆ (پاراکلتۆس)، کە (پاراکلتۆس) مانایە کە دەبێتە
دڵخۆشکەر دڵدەرەو، یانی: (المُبَشِّرُ والمُعْزِي)، ئایا بۆچی ئەو گۆرانکارییەیان
کردووە (پیرکلتۆس) یان گۆریو بۆ (پاراکلتۆس)؟ دەلیین: (پیرکلتۆس) یانی:
ستایشکرا، ھەر پێک مانای (أحمد) و (محمد) ە، بەلام (پاراکلتۆس) یانی: دڵدەرەو
دڵخۆشکەر، ئنجا بۆیە ئەو گۆرانکارییە کراوە، تاکو پێ لەو بەگێری کە وشە
(پیرکلتۆس)، -- کە بە عەرەبی نووسیویانە: (بارقلیطا) -- مانای وشە (أحمد) و
(محمد) بگەین، سەرەنجام قسە کە عیسا ﷺ وای لێتێتووە کە لە دواي من
ئەحمەد و موحەممەد دی، کە زۆر ستایشکراوە، یاخود زۆر ستایشی خواکار، چونکە
پیشتر گۆتمان: ھەر کام لە ئەحمەد و موحەممەد، ھەم بە مانای ستایشکرا، ھەم
بە مانای زۆر ستایشی خواکار، دین.

(۱) ج ۱۱، ۲۸، ص ۱۸۵.

(۲) ج ۲۴، ص ۷۵.

(۳) وایتێدە چی چاپەکانیان ھی یە کەم و دوو ھم بن.

كەواتە: تاكو سالى (۱۸۴۸ز) يان (۱۸۵۷ز)، لەو ئىنجىلانەدا كە لە لەندەن لە چاپخانەى (ويليام وىلس) چاپكراون، ئەو وشەى ھەبوو، دواى نە (پارقلیقا) ماو، نە (پاراكتووس) ماو، نە (پىركلتووس) ماو، كە ئەصلى وشەكەى لە یۆنانىدا، بەلكو وشەكەيان گۆرپو ھە: (المُعْزِي) و (المُبْشِر).

برگەى سىيەم: دەقى ئەو ھى لە ئىنجىلەکانى ئىستادا ھەيە:

ئەو ئىنجىلانەى لە ئىستادا ھەن، كە من لەبەردەستەن، بۆ وینە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ط ۲۰۰۲ م)، (العهد الجديد، إنجيل يوحنا: إصحاح ۱۴، ۱۵، ۱۶، ص ۲۲۲۲-۲۲۲۷)، من دەقى ھەر سىك ئىصحاحەکان دىنم، لەگەڵ ژمارەى ئايەتەکانىش، (ژمارەى برگەکان)، كە ئیمە بە ئايەتيان ناو دەبەين.

۱- لە (إصحاح: ۱۴) لە (ئىنجىلى يوحنا)، لە ژێر ناوونىشانى: (الوعد بالروح القدس) گەفتان بە گيانى پىروژ، كە ھەر لە خۆو ئەو ناو نىشانەيان بۆ داناو، گوايە عىسا گوتوويەتى: (روح القدس) دى لە دواى من، بۆ ئەو ھى پى بگرن لەو ھى بلىن: موخەممەد ﷺ دى، ئەمەش گەورەترین لادان (تحريف) گۆرانكارىيە، چونكە عىسا ﷺ باسى (روح القدس) ھەر نەكردو.

ئىجا با تەماشايەكەين:

۲- لە ئايەتى (۱۴) دا دەلى: (إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونِي فَأَعْمَلُوا بِوَصَايَايَ)، (ئەى نەصرانىيەکان!) ئەگەر مەنتان خۆشەدەوى، كار بە ئامۆزگارىيەکانى من بكەن.

۳- لە ئايەتى (۱۵) دا دەلى: (وَسَوْفَ أَطْلُبُ مِنَ الْآبِ أَنْ يُعْطِيَكُمْ مُعِينًا آخَرَ يَبْقَى مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ) لە بابم (واتە: لە پەرورەدگارم) داوا دەكەم كە ھاوکارىكى دىكەتان پى ببەخشى، كە ھەتا ھەتايەو بەردەوام لەگەڵتان مەينىتەو.

پىشى (فَارْقَلِيطُ) ستايشكارو ستايشكراو، بوو، دواى گۆرپويانە بۆ (مُعْزِي) دلخۆشكەر، دلەدەرەو، دواى گۆرپويانە بۆ (مُعِين) ھاوکار!

بەلام ئىستاش ديسان ئەمە ئەو ھەر دەگەينى كە عيسا ﷺ موژدەى داوۋە بە ھاتنى موھەممەد ﷺ، چونكە دەلى: ھاوكارىكى دىكە تاكو ئەبەد لەگەلتان دەمىننەتەو، تاكو دنيا دنيايە، (واتە: لە دواى وى ھىچ پىغەمبەرى دىكە نايەت، ھەر ئەو لەگەلتان دەبى خۆى و پەيامەكەى، بەردەوام دەبن، ئنجا ئەمەش رىك بەسەر پىغەمبەر موھەممەددا ﷺ دەچەسپى).

ئنجا خەلك بۆى ھەيە بېرسن: ئايا (روح القدس) كىيەو، لە كوئىەو، چۆن ھاوكارمان بوو؟ ئەو ھەيە بەس موھەممەدەو ﷺ دوا پەيامى خوايە كە ئەو ھىناويەتى.

۴- ھەر لە ھەمان (إصحاح: ۱۴) ئايەتى (۲۹) دا ھاتو: (هَا قَدْ أَخْبَرْتُكُمْ بِالْأَمْرِ قَبْلَ حُدُوثِهِ حَتَّى مَتَى حَدَّثَ، تَوَمُّونَ) ^(۱) واتە: ئەھا ئەو ھەوالم پىدان بە كارەكە بەر لەو ھەي بى، تاكو كاتىك پرويدا، ئىو پروا بىن، واتە: پىش ئەو ھەي موھەممەد ﷺ بى، كە ھاوكار دەبى و تاكو ئەبەد لەگەلتان دەمىننەتەو، پىش وەخت ئەو ھەوالم پىدان، تاكو ھەر كاتىك ھات، پرواى پى بىن.

۵- لە (إصحاح: ۱۵) ئايەتى (۲۶) دا ھاتو: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي الْمُعِينُ الَّذِي سَأَرَسَلُهُ لَكُمْ مِنْ عِنْدِ الْآبِ رُوحَ الْحَقِّ الَّذِي يَنْبَشُّ مِنَ الْآبِ فَهُوَ يَشْهَدُ لِي) ^(۲)، واتە: كاتىك يارمەتيدەر، ھاوكار دى كە لە لايەن باھەو دەينىم (واتە: لە لايەن خواى پەرورەدگارەو)، كە برىتيە لە پرووھى ھەق، كە لە پەرورەدگارەو دەرەچى، ئەو شاھەدەيىم بۆ دەدات.

واتە: شاھەدەيىم بۆ دەدات كە من راست بووم، پىغەمبەرى خوا بووم.

۶- ئنجا لە (إصحاح: ۱۶) لە ئايەتى (۷) دا ھاتو: (وَلَكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ الْحَقَّ، مِنْ الْأَفْضَلِ لَكُمْ أَنْ أَذْهَبَ لِأَنِّي إِنْ كُنْتُ لَا أَذْهَبُ لَا يَأْتِيَكُمْ الْمُعِينُ، وَلَكِنِّي إِذَا ذَهَبْتُ أَرْسَلُهُ إِلَيْكُمْ)، لە ئايەتى (۸) دا دەلى: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي تَبْكُتِ الْعَالَمُ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَعَلَى الْبِرِّ وَعَلَى الدُّنْيَا) ^(۳).

(۱) ص ۲۲۴.

(۲) ص ۲۲۶.

(۳) ص ۲۲۷.

واته: به لّام من هه قتان پئی ده لّیم: باشتر وایه بۆ تّیوه من برۆم، چونکه نه گهر من نه برۆم، نه و یارمه تییدره نایهت، به لّام نه گهر پویشتم بۆ لاتانی ده نّیرم، ایتشّ وشه ی (پیرکلتوس) یان گۆریوه، که به مانای ستایشکراوه، گۆریویانه به (مُعزّی) دواوی به (مُعین)، ئنجا له جیاتی بلّی خوا ده نّیرّی، ده لّی: بوخۆم ده نّیرم، چونکه له تهفسیری (رازی) دا که هینامان، له و ئینجیلانه ی که له پوژگاری ته ودا هه بوون ده لّی: بایم ده نّیرّی واته: خوا، کاتیک ته و دّی هه موو دنیا سه رزه نشت ده کات له سه ر گوناھو چاکه یان فّیر ده کات، دینداریان فّیر ده کات، هی هه موو دنیا.

واته: په یامه که ی گشتگیره.

ده لّین: کوا ته و په یامه گشتگیره؟ بیجگه له وه ی خوا ﷻ به پیغه مبه ری کو تایید ﷻ ناردوو یه تی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف، به لّام عیسا ﷺ ده لّی: (بل اذهبوا بالأحرى إِلَى الْخِرَافِ الضَّالَّةِ إِلَى بَيْتِ إِسْرَائِيلَ)، ته مه له ئینجیلدا یه^(۱)، واته: به لکو بچن بۆ لای مه ره سه رگه ردا نه کانی به نوو ئیسرا ئیل، له سوو ره تی (الصف) دا ده فه رمو ی: ﴿يَبْعِي إِسْرَءِيلَ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ته ی وه چه ی ئیسرا ئیل! ته ی نه وه ی ئیسرا ئیل! من په وانه کراوی خوا م بۆ لای تّیوه، ته و که سه ی بۆ هه موو جیهانیان نّیردراوه، ته نیا موحه مبه ده ﷻ هه ر ته ویشه که عیسا ﷺ به راست ده زانّ و پیغه مبه ری خاتهم ﷻ فه رموو یه تی: نیزی کترین پیغه مبه ر له منه وه عیسا ی کو ری مه ری مه، چونکه له تّیوان من و ته ودا، هیچ پیغه مبه ری دیکه نه بوون^(۲).

۷- هه ر له (إصحاح ۱۶) له ئایه تی (۱۲) دا ده لّی: (مَا زَالَ عِنْدِي أُمُورٌ كَثِيرَةٌ أَقُولُهَا لَكُمْ، وَلَكِنَّكُمْ الْآنَ تَعْجِزُونَ عَنِ احْتِمَالِهَا) له ئایه تی (۱۳) دا ده لّی: (وَلَكِنْ عِنْدَمَا يَأْتِيكُمْ رُوحٌ

(۱) إنجیل متی، الإصحاح: ۱۰، ص ۱۹۰۳، ۱۹۰۴.

(۲) ته مه ش ده قی فه رموو ده که یه: (لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ - يَعْنِي عِيسَى-) رواه البخاري: ۳۴۴۲، و مسلم: ۲۳۶۵، هه روه ها: (إِنِّي أُولَى النَّاسِ بِابْنِ مَرْيَمَ...)، سنن أبي داود.

الْحَقُّ يُرْسِدُكُمْ إِلَى الْحَقِّ كُلِّهِ، لِأَنَّهُ لَا يَقُولُ شَيْئاً مِنْ عِنْدِهِ بَلْ يُخْبِرُكُمْ بِمَا يَسْمَعُهُ، وَيُطْلِعُكُمْ عَلَى مَا سَوْفَ يَحْدُثُ^(۱).

واتە: ئىستاش زۆر شت ماوه پىتانى بلىم، بەلام ئىوه ئىستا ناتوانن ھەلىگرن...، بەلام کاتىک پرووحى ھەق دى، ئەو پىنمايتان دەکات بو ھەق ھەمووى، (واتە: بە گشتى بو ھەق پىنمايتان دەکات)، کە ئەو شىک نالى ھەخۆيەو، بەلکو ھەواتان بەو پى دەدات کە دەبيستى، (ھەر رىک مانای ئەو ئايەتە موبارەکەيە کە دەفەرەمۆي: ﴿وَمَا يَطْلُقُ عَنِ أَلْمُوتِ﴾ (۲) **إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيُ يُوحَىٰ** ﴿النجم﴾ (۴) ھەوايشتان پى دەدات بەو ھى لەمەودوا پرو دەدات.

ئەمە کورتەیک بوو لە چۆنیەتى موژدەدانى عيسا **عليه السلام** بە ھاتنى پىغەمبەرى کۆتايى موحمەد **ﷺ** کە بە ئەحمەدیش ناوى ھاتو، بە موحمەدیش **ﷺ** پىشتریش فەرموودەکەى پىغەمبەرمان **ﷺ** ھىنا کە فەرمووى: **إِنِّي لِيَأَسْمَاءُ أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَىٰ فِي الْكُفْرِ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ** (أخرجه البخاري: ۳۵۳۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

کەواتە: يەکیک لە ناوھکانى پىغەمبەرى خاتم **ﷺ** (أحمد) بوو دوو واتای ھەن:

- ۱- ئەو کەسەى زۆر ستایشى خوا دەکات.
- ۲- ئەو کەسەى زۆر خەلک ستایشى دەکەن، ھەردوو واتايەکەش رىک لەگەل پىغەمبەرى خاتمدا **ﷺ** گونجاون، پىغەمبەرى خوا، زۆر ستایشى خواى کردو و خەلکیش زۆر ستایشى کردو، ھەر ناوھکەشى بوخۆى بە مانای ستایشکارو ستایشکراو.

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) ص ۲۲۲۷.

ئىنجا ئەوھى لە ئىنجىلەكانى ئىستادا ھەيە، لە ھەندىك شتدا پىك ھەمان
 شتە كە لە ئىنجىلەكانى سەردەمى (فخرالدین الرازى) دا ھەبوو، بەلام ھەندىك
 شتىشان گۆپىو، بە تايبەتى ئەو كە ناوى (پارقلىپ) يان ھەر لابر دو، كە وەك
 گوتمان: (پارقلىپ) یش ئەصلى خوڤى (پىركلتۆس) ە، لە زمانى يۆنانىيدا بە ماناى
 ستايشكراو، پىك ماناى ئەحمەدو موھەممەد.

مهسه له ی چواره م:

بیپروا و هاوبه شدانه ران سته مکارترین که سن، که له حالیکدا به ره و ئیسلام و ملکه چیی بۆ خوا بانگ ده کرین، درۆ به خواوه هه لده به ستن و، ده یانه وی به زاریان پرووناکیی خوا بکوژینه وه، خواش پرووناکیی په یامه که ی هه ر ته وا و ده کات، چونکه پیغه مبه ری کوتایی خوی ﷺ به رینمایی و به رنامه ی راست و ته واوه و ناردوه، که بالاده ستن بکات به سه ر تیکرای به رنامه کاند، هه رچه نده هاوبه شدانه ران قه لّس بن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۷) یزیدون لیطیفوا نورا لله بأفواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون (۸) هو الذی ارسل رسوله بالهدی ودين الحق لیظهره علی الدین کلّه ولو كره المشركون (۹).

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نۆ برگه دا:

(۱) - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، کئ سته مکارتره له و که سه ی درۆ به خواوه وه هه لده به ستن؟ (وَمَنْ أَظْلَمُ) پرسیار کردنه، پرسیار ی نکوو لییل کردنه، واته: هیه چ که س سته مکارتر نیه، له و که سه ی درۆ به ناوی خواوه هه لده به ستن.

دیاره خاوه ن کتیه کان به وه درۆیان به ناوی خواوه هه لبه ست، که پۆله یان پالدایه لای خوا، جووله که گو تیان: عوزه یر کوری خوا به و، نه صپرانیه کان گو تیان: عیسا کوری خوا به: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ (۳) التوبة.

هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کانیش، به وه درۆیان به خوا هه لبه ست که هاوبه شیان بۆ خوا دانان، هه روه ها کچ و کورپشیان بۆ خوا داناون، وه ک له سووپه تی (الأنعام) دا ده فه رموی: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (۱۰).

كە لە راستیدا ئەوە هەم خاوەن كۆتییەكان، هەم هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان و، هەموو جوۆرەكانی كافەرەكان دەگێژتەو.

درۆ و هەلبەستەرانیش بە خواوە، پێنج جوۆرە ستەمیان تێدا دەرکەوتوون:

۱- زولم و ستەمیان لە پێغەمبەر ﷺ کردو، بەوێی تۆمەتباریان کردو بە جادووگەریی و، بە شاعیری و، بە فالچیەتی و ... هتد.

۲- ستەمیان لە خۆیان کردو کە خەفتانیان نەکردو، پێی دەرەزبازبوون و پێی سەرەزازی بگرن.

۳- ستەمیان لە خۆی پەرورەدگاریش کردو، بەوێی شتیکیان پالداوێتە لای خوا ﷻ، لە بەرنامەیی خاودا نیە، کە بریتیە لە: هاوبەش بۆ خوا دانان و پۆلە بۆ خوا دانان و... هتد.

۴- ستەمیان لە خەڵکیش کردو و خەڵکیشیان وادار کردو، پەيامەکانی خوا بە درۆ دابنێن.

۵- ستەمیشیان لە شوێنکەوتووێی خۆشیان کردو، کە هەواڵە راستەقینەکانیان لێ شاردوونەو، ئەگەر خاوەن كۆتییەكانن، ئەوێی لە كۆتییەكانیاندا هاتو، شاردوویانەتەو، ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانن، سەران و زەلزەلانی ئەهلی كوفر، زانیویانە کە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەق و راستن، بەلام خەڵکەکی خۆیان چەواشە کردو، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَحَمِّدُوا بِهَا وَاسْتَفْتِنَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ ۱۱ ﴿النمل﴾. شوێنکەوتووێی فیرەهون نكۆلوییان کرد لە موعجیزەکانی موسا (عليه السلام) بەلام لە دایاندا دلتیا بوون، یەقینیان هەبوو، چونکە چاویان لە ستەم و خۆسەپاندن و خۆفەرز کردن بوو، خۆ ناچن بلێن: ئێمە لەبەر بەرژەوێندییەكاهان بڕوا ناکەین بە موعجیزەکانی موسا، یان عیسا، یان موحمەد یان پێغەمبەرانی دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلكو دەلێن: ئەوانە راست ناکەن، بۆ ئەوێی خەڵکەکی چەواشە بێ و کلایان لەسەر بنێن، کەواتە کە خوا دەفەرموێ: كۆ ستەمكارترە لەو کەسە درۆ بۆ خوا هەڵدەبەستی! لەبەر ئەوێی کە بە لای کەمەو، پێنج جوۆرە زولم لەواندا بەرجەستە بوون.

(۲) - ﴿وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾، له حالیکدا بۆ ئیسلام بانگ ده‌کړی، یان بۆ ملکه چیی بۆ خوا خوا بانگ ده‌کړی.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی خواش کومه‌لی سته‌مکاران سه‌ر راست ناکات، کومه‌لی سته‌مکاران به ئامانج ناگه‌یه‌نی، لیږده (لا يَهْدِي) به مانای (پښمایي ناکات) نیه، چونکه خوا پښمایي هه‌موو که‌سی کردوه (هُدًى لِلْعَالَمِينَ، ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ)، به‌لام لیږده هیدایه‌ت به مانا تاییه‌که‌یه‌تی واته: خوا راسته پښ ناکات و به ئامانج ناگه‌یه‌نی، کومه‌لی سته‌مکاران، ئه‌وانه‌ی پښی خوا ناگرن، خوا به ئامانجیان ناگه‌یه‌نی.

(۴) - ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾، ده‌یانه‌وی پووناکیي خوا به (فووی) زاره‌کانیان بکوژینه‌وه.

(۵) - ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾، خواش ته‌واوکه‌ری پووناکییه‌که‌ی خو‌یه‌تی، وشه‌ی (مُتَمِّمٌ خویندراویشه‌ته‌وه: (مُتَمِّمٌ نُورُهُ)، به (تنوین) واته: خوا ته‌واوکه‌ری پووناکییه‌که‌ی خو‌یه‌تی.

گومانی تیدا نیه که مه‌به‌ست له (نور الله) په‌یامی خوايه، ئه‌و هیدایه‌ت و به‌رنامه‌یه‌ی خوا ناردوویه‌تی، که ده‌شفه‌رموئ: بیپروایه‌کان ده‌یانه‌وی به‌زاریان ئه‌و پووناکییه‌ بکوژینه‌وه، دوو واتای هه‌ن:

۱- ده‌یانه‌وی هه‌ر به‌قسه‌ی زاریان و به‌پروپاگه‌نده‌و به‌درؤو ده‌له‌سه، ئه‌و پووناکییه‌ی خوا خه‌فه‌بکه‌ن.

۲- لیږده‌ا خوا ﷺ په‌یامه‌که‌ی خو‌ی چواندوه به‌خوړه‌وه، هه‌ول‌ی کافره‌کانیش به‌خه‌فه‌کردن و کوژاندنه‌وه‌ی په‌یامی خوا، چوپتراوه به‌که‌سیکه‌وه که‌فوو له‌خوړ ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی پووناکییه‌که‌ی بکوژینه‌ته‌وه، ئنجا فوو‌کردن له‌خوړ، بۆ ئه‌وه‌ی بیکوژینه‌وه، چه‌نده‌سه‌روبه‌ر ده‌گړئ! هه‌ول‌ی بیپروایانیش بۆ خه‌فه‌کردن و، له‌نیو بردن و کوژاندنه‌وه‌ی چرای تیشکده‌ری په‌یامی خوا، هه‌ر هینده‌سه‌رده‌گړئ.

(۶) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، ھەرچەندە بېيروايەكان پېشيان ناخۇش بى، يانى: ئەگەر ھەموو جۈرەكانى بېيروايان پېشيان ناخۇش بى، ئايىن و بەرنامەى خوا ھەر تەواو دەكرى و سەرۋبەر دەگرى.

(۷) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ئەو (خوا) كەسكە، پەوانەكراوہكەى خۇى بە رېنماىى و بە بەرنامەى راستەوہ ناردوہ.

(۸) ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاكو بەسەر تېكراى بەرنامەكان دا سەرى بخت، (الدين)، (أل)ى ناساندنى لەسەرەو بو تېكرا (جنس)ە، واتە: بەسەر تېكراى بەرنامەكاندا سەرى بخت و بالادەستى بكات.

(۹) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، ھەرچەندە ھاوبەش بو خوا دانەرەكان پېيان ناخۇش بى. ئیمە لە تەفسیری سوۋرەتى (الفتح)دا، باسكېمان لە بارەى (الْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ)وہ كردوہ، لېرە دووبارەى ناكەينەوہ، كە خوا ﷻ ئايىن و بەرنامەى خۇى بە دوو وشە پېناسە دەكات، يەكەم: (الْهُدَىٰ)، دووہم (دِينِ الْحَقِّ)، لەوئى باسمان كردو، لېرەش ھەر بە كورتى دەيلئىن:

(الْهُدَىٰ) واتە: رېنماىى، رېپېشاندان و بەرچاۋپوۋنىى، ئەمە زياتر بو تاك تاكى مروفەكانە، كە ھەم بووناسىى دەگرېتەوہ، ھەم ئېمان و عەقىدە، ھەم پەرستشەكان، ھەم رەۋش و ئاكارەكان، ھەم ئەدەب و رەۋشە كۆمەلایەتییە پەسند و بەرزەكان.

(دِينِ الْحَقِّ) واتە: ئەو بەرنامە راست و تېرو تەواوہى كە ژيانى كۆمەلگا رېك دەخات، لە پروەكانى ئابوورىى و سياسىى و كۆمەلایەتییى و جەنگ و ئاشتىى و...ھتدەوہ.

(هُدَىٰ) تاكەكان ھەلپدەگرن كە برېتھ لەوہى تاك تاكى ئەو مروفانە لە خۇيان حاالىى بن، بەھۆى بووناسىيەوہ بەرچاۋيان پروون بى، بەسەرھاتى ئەم

گەردوونە چىيە؟ لە كۆپوھە ھاتوھ؟ لە چى دروست بووھو بۆ كۆي دەچى؟
 مروڤ شويى لە تىعراىى گەردووندا چىيە؟ مروڤ بۆ چ ئەرکىك و بە چ
 حىكمەتتىك خولقيئراوھ؟ لە كۆپوھە ھاتوھو بۆ كۆي دەچى و دەبى چى بكات
 و چۆن بكات؟ ژيانى دنيا چىيە؟ پۆژى دواىى چىيە؟ و...ھتد؟ ئنجا ئيمان بە
 ھەر شەش پايەكەى و، بە ھەر چوار پىكھاتەكەيھو، دواىى پەرستشەكان بە
 ھەموو جوړرەكانيانەو، ئنجا پرەوشت و ئاكارەكان، ئنجا بارى كەسيەتتى، ئەوھ
 ھەمووى وەك تاك.

وەك كۆمەلگاش بە گشتى، (دين الحق) ئايين و بەرنامەى ھەقى خوا، كە
 ژيان بە گشتى پرىك دەخات، لە ھەموو پرووھەكانى ئابوورى و كۆمەلايەتتى و
 سياسى، و ئىدارەو جەنگ و ئاشتى و...ھتد، بەرپۆدەدەبن.

خوا ﷻ دەفەرموي: خوا ئەو زاتەيە پەوانەكراوھەكەى خۆي بە پىنمايەوھو، بە
 بەرنامەى ھەق و راستەوھ ناردوھ، كە لەوئىش^(۱) گوتمان: (دين الحق) دەگونجى
 (حق) مەبەست پىي خواي پەرورەدگار بى، واتە: دىنى خواي ھەق، ياخود (دين
 الحق) يانى (الدين الحق) دىنىك كە ھەق و چەسپاوھ، راستە، بۆ ئەوھى بەسەر
 ھەموو بەرنامەكاندا زالىبكات، كە بىگومان مەبەست ئەوھ نى، بە زەبرو زەنگ
 و ھىز، ئايينى خۆي بەسەپىنى، بەلكو مەبەست ئەوھى: لە پرووى مەعنەوييەوھ
 تيشكى خۆرەكەى دنيا، پرووناك بكاتەوھو، ھەموو بەرنامەكانى دىكە بخاتە
 ژىر تيشك و پرووناكىي خۆيەوھ، وەك چۆن ژوورپىك ئەگەر سەد (فتىلە) و
 (چرا پەشكەى) تىدا پىكرابىن، ئەگەر بلاجكتۆرپكى بە شوق ھەلبكرى، بىگومان
 فتىلەكان و چرا پەشكەكان، ھىچيان شوقيان نامىنى واتە: ئەو بەرنامانە، چ لە
 ئەصلدا خوا ناردىنى و دەستكارىي كرابىن، وەك بەرنامەى جوولەكەو نەصرانىي
 و...ھتد، چ لە ئەصلدا مروڤكرد بووبىن، ئەو ئايين و بەرنامەيەى خوا ھاتوھ
 ئەوانە بخاتە ژىر پكىفى مەعنەويي خۆيەوھ.

(۱) لە تەفسیری سۈرەتى (الفتح)دا.

مانایەکی دیکەشی ئەوەیە کە لە کاتی ڕووبەڕوو بوونەوهو بەرەنگاربوونەوهدا بەسەریاندا زāl ببێ و، شکستیان پێ ببێ و، ئەو بالادەست بێ، ئەو دوو هەردووکیان هاتوونە دی، ئیسلام هەم لە ڕووە مەعنەوییەکیەوهو هەک حەقیقەتیک کە خوا ناردوویەتی، هەر کە سێک تەماشای بکات و بە عەقل و دڵ تێیغەڕێ بە ئیصافەوه، دەزانێ ئیسلام کە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەیهو، دوا پەیامی خوایه بۆ مەرفاڵیەتی و، پاراستوویەتی لە دەستکاری و گۆران، زۆر جیاوازه لە پەیام و بەرنامەکانی دیکە، چ خوا ﷻ ناردبێ و دەستکاری کرابن و گۆردرابن، چ گریمان نەشگۆردرابانایە، چونکە خوا بۆ کات و قۆناغیکی دیاریکراوو بۆ کۆمەڵگایەکی دیاریکراوی ناردوون، چ ئەو بەرنامانە ی لە ئەصڵدا زادهی بیرو هۆشی مەرفان.

چەند وردە سەرنجىڭ

۱- (هُدًى) مەبەست پېتى بووناسىي (معرفة الوجود) و، ئيمان و پەرستشەكان و پەشت و ئاكارە، كە تاك ھەلپدەگرى، (دين الحق) یش واتە: (دين الله الحق) يان (الدين الذي هو حق) دىنى خىواي ھەق، ياخود دىنىڭ كە لە خودى خۇيدا ھەقە، مەبەست پېتى بەرنامەكانى ژيانن، بەرنامە جۇراو جۇرەكانى ژيان و گوزەران، كە كۆمەلگا پىڭ دەخەن لە ھەموو پرووھ كەنەوھ: ئابوورى، كۆمەلایەتى، ئىدارى، سياسىي....ھتد.

۲- كە دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ مِثْمُ نُورِهِ﴾، خويئراو یشەتەوھ: (مِثْمُ نُورِهِ) خواش تەواو كەرى پرووناكيە كەى خۇيەتى، پرسىارىڭ دەكرى: ئايا ئايىنى خىواي بەرزو مەزن، پرووناكيى خوا ناتەواو بوو، تاكو خوا دوايى تەواوى بكات؟ وەلەمە كەى ئەوھىە كە خوا شوئەنەوارە كەى تەواو دەكات، پەرىزو بەرھەمە كەى تەواو دەكات، ئىسلام لە سەرەتاوھ كە پەيدا بوو، تەنيا لە نىمچە دورگەى عەرەبىي دا بوو، بەلكو پېش پەس لە مەككە دا بوو، لە نىو شىوھەكانى مەككە دا، دوايى نىمچە دورگەى عەرەبىي پۇشن كرەوئەوھ، ئنجا ھەموو دىناي پۇشن كرەوئەوھ، كەواتە: خوا شوئەنەوارە كەى و بلاو كرەنەوھ كەى تەواو دەكات.

۳- كە دەفەرموى: ﴿مِثْمُ نُورِهِ﴾، ئايا ئەو (نور) ە لئىرە دا، لەگەل ئەوھى لە سوورەتى (النور) دا دەفەرموى: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، النور، ئەو دوو پرووناكيە ھەر يەكن؟ بەدئىيائى نەخىر، لئىرە دا مەبەست لە (نور) دىن و وەحىي خىواي تاك و پاكە، بەلام لەوئى كە دەفەرموى: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، النور، (نور) مانايە كە دىكەى ھەيە، كە ئىمە لە تەفسىرى سوورەتى (النور) دا بە تەفصىل باسما نكرەوھ، چەند پاھەكى جۇراو جۇرو جىاوازى زانايانى تىدا ھەن.

۴- بوچى لە ئايەتى پېش دا دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ مِثْمُ نُورِهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، بەلام لە ھى دوايى دا دەفەرموى: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾؟

وہ لّامہ کہی تھوہیہ کہ بیروایہ کان بہ تاییہت خاوەن کتیبہ کان، نکوولیان دەکرد لە پیغەمبەری خوا ﷺ، و تھو پەيامە ھەقە ی پێیدا نێردراو، پاشان سپلەیان دەکرد بە رانبەر بەو چاکەییە خوا، کہ بریتیە لە دوا پەيامی خوێ و ناردووہیەتی بۆ مرۆفایەتی، ئنجا تھوہ ئەگەر مەبەست پێی نکوولیکردن بێ لە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ، و لەو پەيامە ی خوا پێیدا ناردووہیەتی، یاخود مەبەست پێی سپلەیی و ناسو پاسیی بێ بە رانبەر بەو چاکەییە خوا، تھوہ ھەم خاوەن کتیبە کان دەگریتھوہ، ھەم ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کان، ھەم تیکرایی ئەوانە ی پشت لە پەيام و بەرنامە ی خوا دەکەن.

بە لّام بۆیە دەفەر مۆی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، خوا پیغەمبەری خوێ ﷺ ناردوہ تاکو بە سەر ھەموو بەرنامە کاندای زالی بکات، ھەرچەندە ھاوبەش بۆ خوا دانەران پێیان ناخۆش بێ، لە سۆنگە ی تھوہوہ کہ ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کان، دژایەتی پیغەمبەریان کردوہ و ڕیگریان لیکردوہ، کہ پەيامی خواو تھو رێنمایی و تایین و بەرنامە ھەقە بگە یەنێ.

دەشگونجی بلیین: ھەر کام لە خاوەن کتیبە کان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کان، ھەم رقیان لە ڕووناکیی خوای پەرورەدگار، ھەم لە رێنماییە کہی و لە بەرنامە ھەقە کہیەتی، ئنجا خوا ﷻ ھەرچەندە بیروایان پێیان ناخۆش بێ، خوا ڕووناکیە کہی ھەر تەواو دەکات و، ھەرچەندە بیروایە کان بە ھەموو جۆرە کانیانەوہ، بە خاوەن کتیب و ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کانیانەوہ و ئەوانی دیکەوہ، پێی قەلەس بن، خوا تایین و بەرنامە کہی خوێ ھەر بالادەست دەکات، چونکە ھەر کام لە ڕووناکیی و رێنمایی و دینی ھەق، ھەموویان دەبنەوہ بە یەک شت، بە لّام بە ئیعتیباری جیا جیا، دابەش دەبن، ھەر وەک بیروایە کان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کانیش لە ئیوہ ڕۆکدا یە کدە گرنەوہ، بە لّام بە وەسف و ئیعتیباری جیا جیا، لێک جیادەبنەوہ.

پوختەى مەبەست لەم نۆ ئايەتەى تاكو ئىستا پابردوون، لەم دەرسى يەكەمەماندا، ئەو يەكەمەمەندىيەى كە خوا **ﷻ** فەرمانى كردووە بە پىرواداران: قسەو كەردەو وەيان يەك بى و فیداكارىيەى بکەن لە پىي خواداو، پەند لە گەلى موسا **ﷺ** و، گەلى عيسا **ﷺ** واتە: لە بەنو و ئىسرائىل وەربگرن، كە ئازارى ئەو دوو پىغەمبەرەيان داو، تۆمەتباريان كردن، مسولمانان و پىروادارانىش: شوينكەوتووانى موحەممەد **ﷺ** دلتيا بن، كە سەرکەوتن بۆ خويان و بۆ پەيامەكەيانە، بىپرواو هاوبەش دانەرەكانىش هېچيان پى ناكړى، لە بوارى پەكخست و پىگرتن لە بۆبوونەو و سەقامگىر بوونى پەيامى خوادا **ﷻ**.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددرسي دووډم

پێناسەى ئەم دەرسە

بە پێزان!

ئەم دەرسە لە پێنج ئایەت پێک دێ: (۱۰ - ۱۴)، تەوهرى بنه‌ره‌تیان باسى تیکۆشان و فیداکارییه‌ له پێناوی خوادا، خوا ﷻ سه‌ره‌تا بپرواداران ده‌دوێنێ و، جه‌نگ و تیکۆشان به‌ سامان و گیانیان، دواى بپروا هێنان به‌ خواو پیغه‌مه‌یه‌که‌ی ﷻ به‌ بازگانییه‌کی گه‌وره‌و گرنگ پێناسه‌ ده‌کات، که به‌ره‌مه‌که‌ی لیبوردن و به‌هه‌شته‌ رازاوه‌و نه‌پراوه‌کان و، سه‌رکه‌وتنی دنیاویه‌.

دواى خواى به‌رزى مه‌زن، جارێکی دیکه‌ بپرواداران ده‌دوێنێ و، فه‌رمانیان پێ ده‌کات که وه‌ک هه‌واره‌یه‌کانی عیسا بن، له‌ پشتگیری کردنی پیغه‌مه‌یه‌ی خوا موحه‌مه‌ددا ﷺ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَجْرَرِ سُنْبِكُمْ مِنْ غَلَابِ الْإِيمِ ﴿۱۰﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۲﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَيَسِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَنَامَنَّا طَائِفَةٌ مِنْ نَبْتِ إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿۱۴﴾﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

{ئەي ئەوانەي بروتان هیناوه! ئایا بازرگانیه کتان پيشان بدهم، که له ئازاریکی به ئیش و ژان (ده تانپاریزی و) قوتارتان ده کات؟ (۱۰) (ئەوهیه که) بروا به خواو پیغه مبه ره که ی بین و، له پئی خوادا به سامان و گیانتان تیبکۆشن، نه گهر بزائن ئا ئەوه تان بو ئیوه چاکتره (له ههر شتیکی دیکه) (۱۱) (خوا بهو هۆیه وه) له گونا هه کانتان ده تانبووری و ده تانخاته نیو باخانیگه وه، پروو بار به ژیر (دره خته کان) یان دا ده پۆن (ههروه ها خوا ده تانخاته نیو کۆشک و ته لارو) خانوو به ره نایابه کانه وه، له نیو باخه هه می شه ییه کاند، ههر ئەوه شه بر د نه وه و به مراد گه یشتنی مه زن (۱۲) ههروه ها شتیکی دیکه ش (تان ده دات) که ئیوه چه زی پت ده کەن: یارمه تیه ک له خوا وه سه رکه وتنیکی نی زی ک و، موژده ش بده برواداران (که ئەوانه یان به پاداشت ده دات) (۱۳) ئەي ئەوانەي بروتان هیناوه! پشتیوانانی (پیغه مبه ری) خوا بن، وه ک عیسای کوری مه ری هم به هه وارییه کانی گوت: کین پشتیوانانم به ره و لای خوا؟ هه وارییه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانانی خواین، ئنجا کۆمه ئێک له وه چه ی ئیسرا ئیل (یه عقووب) بروایان (به عیساو په یامه که ی) هیناوه، کۆمه ئیکیش بی پروا بوون، ئیمه ش پشتگیری ئەوانه مان کرد که بروایان هینا بوو به سه ر دوژمنه که یانداوه، سه ره نجام زالبوون (۱۴) |

شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(أَذْكُرُ): (الدَّلَالَةُ: مَا يَتَوَصَّلُ بِهِ لِمَعْرِفَةِ الشَّيْءِ)، (دِلَالَة): ئەۋدەيە كە بە ھۆدەۋە دەگەيە ناسىنى شتىك، واتە: ئايا پىشانتان بدەم؟

(تَجَرُّ): (التَّجَارَةُ: التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ جَالِبًا لِلرُّبْحِ، تَجَرَّ يَتَجَرَّرُ وَتَاجِرٌ وَتَجَرٌّ، مِثْلُ: صَاحِبٌ وَصَحْبٌ)، (تَجَارَة): بە كوردى دەلىن: بازرگانى، برىتە لە دەستوۋردانە دەستمايە بە مەبەستى بەدەستەينانى قازانج، دەگوترى: (تَجَرَّ يَتَجَرَّرُ) واتە: بازرگانى كە، بازرگانى دەكات، (تَاجِرٌ) بازرگان، (تَجَرَّ) كۆى بازرگانە، واتە: بازرگانەكان، ھەك (صَاحِبٌ وَصَحْبٌ)، (صَاحِبٌ) ھاۋەل يان خاۋەن، (صَحْبٌ) ھاۋەلەكان، يان خاۋەنەكان.

(نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ): (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ)، (نَصْر) و (نُصْرَة) بە ماناى يارمەتيدانە، يارىدەيەك لە خواۋە.

(وَفَتَحَ قَرِيبٌ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِسْكَالِ وَالْإِعْلَاقِ، وَذَلِكَ صَرَبَان: أَوَّلًا: يُدْرِكُ بِالْبَصَرِ كَفَتْحِ الْبَابِ، ثَانِيًا: يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ كَفَتْحِ الْهَمِّ)، (فَتْح): برىتە لە لابردنى گرفت و داخراوى، ئەۋىش دوو جۆرە: يەكەم: بە چاۋ دەبينى ۋەك كەردنەۋەى دەرگا، دووھەم: بە ھەقل دەزانى كە برىتە لە لابردنى خەم و ناپەھەتى.

(الْحَوَارِيُّونَ): (أَنْصَارُ عِيسَى، قِيلَ كَانُوا قَضَارِينَ، وَقِيلَ كَانُوا يُطَهَّرُونَ أَنْفُسَ النَّاسِ)، (الْحَوَارِيُّونَ) كۆى ھەۋارىيە، بە شوئىنكەۋتوۋان و پشتىۋانانى عيسا عليه السلام گوتراۋە، گوتراۋە: ئەۋانە كارى بەرگ و پۇشاك سىپىكەرەۋەيان بوۋە، {ۋەك چۆن تىستا ئوتوۋخانە ھەيە}، ھەندىكىش گوتوۋيانە: لەبەر ئەۋەى دَل و دەروونى خەلكيان سىپى و پاك كەردۆتەۋە.

دواترىش زياتر چەمكى ھەۋارىي روۋندەكەينەۋە.

هوى هاتنه خوارهوى نايه تهكان

بۆ هوى هاتنه خوارى ئەم نايه ته موباره كهى دهفه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَن أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَاكُنْتُمْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١١﴾﴾ ئەم گيردراوهيه دينين:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: لَمَّا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرْفَعَ عِيسَى عليه السلام إِلَى السَّمَاءِ خَرَجَ عَلَى أَصْحَابِهِ وَهُمْ فِي بَيْتِ الثِّيِّ عَشَرَ رَجُلًا، وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ مَاءً، فَقَالَ: أَيُّكُمْ يُلْقِي سَبِيحِي عَلَيْهِ فَيَقْتُلَ مَكَانِي، فَيَكُونَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي؟ فَقَامَ شَابٌّ مِّنْ أَحَدِهِمْ سِنًا فَقَالَ: أَنَا، فَقَالَ: ثُمَّ أَعَادَ عَلَيْهِمْ فَقَامَ الشَّابُّ فَقَالَ: أَنَا! فَقَالَ: اجْلِسْ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا، فَقَالَ الشَّابُّ: أَنَا، فَقَالَ عِيسَى عليه السلام: نَعَمْ أَنْتَ، فَأَلْقَى عَلَيْهِ شَبَّهُ عِيسَى، ثُمَّ رَفَعَ عِيسَى مِّنْ رَّوْزَةِ كَانَتْ فِي الْبَيْتِ إِلَى السَّمَاءِ، وَجَاءَ الطَّلَبُ مِنَ الْيَهُودِ، فَأَخَذُوا الشَّابَّ لِشَبِّهِهِ بِعِيسَى، فَقَتَلُوهُ ثُمَّ صَلَبُوهُ، فَتَفَرَّقُوا ثَلَاثَ فِرَقٍ فَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِينَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَاءَ ثُمَّ صَعِدَ إِلَى السَّمَاءِ، وَهَؤُلَاءِ الْيَهُودِيَّةُ، وَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِينَا ابْنُ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللَّهُ وَهَؤُلَاءِ النُّسُطُورِيَّةُ، وَقَالَتْ طَائِفَةٌ: وَكَانَ فِينَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللَّهُ، فَهَؤُلَاءِ الْمُسْلِمُونَ، فَتَطَاهَرَتْ الْكَافِرَتَانِ عَلَى الْمُسْلِمَةِ، فَقَتَلُوهَا، فَلَمَّ يَزَلِ الْإِسْلَامُ طَامِسًا حَتَّى بَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صلى الله عليه وسلم، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَاكُنْتُمْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، يَعْنِي: الطَّائِفَةُ الَّتِي كَفَرَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، وَالطَّائِفَةُ الَّتِي آمَنَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، بِإِظْهَارِ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم دِيْنَهُمْ عَلَى دِيْنِ الْكُفَّارِ، فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ^(١).

(١) (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٤٠٤، ٤٠٥، أخرجه النسائي في تفسيره: ٦١٦، والطبري في جامع البيان: ج ٢٨، ص ٦٠، وسعيد بن منصور في سننه، ومن طريقه الضياء

واته: عه‌بدوڵلای کورێ عه‌عباس عليه السلام ده‌لێ: کاتێ خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ویستی عیسا عليه السلام به‌رز بکاته‌وه‌ بۆ ئاسمان، عیسا عليه السلام چوو ه‌ لای هاوه‌له‌کانی که‌ له‌ ژوورێکدا دانیشتبوون، دوازه‌ پیاو بوون، (دیاره‌ تازه‌ خۆی شوڤدوه‌) سه‌ری (قزێ) دڵپه‌ ئاوی پێدا ده‌هاته‌ خوارێ، پێیگوتن: کامه‌تان ئاماده‌یه‌ وێنه‌ی منی‌ بخه‌رته‌ سه‌ر، له‌ جێی من بکوژرێ، به‌لام له‌ به‌هه‌شتدا له‌ په‌له‌ی مندا بێ! گه‌نجیک که‌ له‌ هه‌موویان ته‌مه‌نی که‌مه‌تر بوو، هه‌لسا گوتی: من! پێی فه‌رموو: دانیشه‌، دواپی لێی دووباره‌ کردنه‌وه‌، دووباره‌ گه‌نجه‌که‌ هه‌لسایه‌وه‌و گوتی: من! دووباره‌ فه‌رموو: دانیشه‌، بۆ جاری سێهه‌م لێی دووباره‌ کردنه‌وه‌، هه‌ر ئه‌و گه‌نجه‌ هه‌لسا گوتی: من! عیسا عليه السلام گوتی: به‌لێ تۆ، ئنجا وێنه‌ی عیسا خرایه‌ سه‌ر ئه‌و گه‌نجه‌، دواپی عیسا عليه السلام به‌ کلّوڕۆژنه‌یه‌کدا که‌ له‌ ماله‌که‌دا هه‌بوو، به‌ره‌و سه‌رێ به‌رز کرایه‌وه‌.

ئنجا له‌ لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه‌ (هه‌روه‌ها ڕۆمه‌کانیش) داواکاریی هات به‌ دوا‌ی عیسا‌دا عليه السلام، ئه‌و گه‌نجه‌یان گرت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ک عیسا ده‌چوو، کوشتیان و هه‌لیانواسی.

شوێنکه‌وتووانی عیسا‌ش بوونه‌ سێ کۆمه‌ل:

١- کۆمه‌لیکیان گوتیان: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) له‌ ئیوماندا بوو، ئه‌وه‌نده‌ی ویستی دواپی به‌رز بۆه‌ بۆ ئاسمان (واته‌: عیسا‌یان به‌ خوا داده‌نا)، ئه‌مانه‌ پێیان گوترا: (اليعقوبية) {دیاره‌ شوێن که‌سێک که‌وتووون به‌ ناوی یه‌عقوب و به‌ ناوی ئه‌وه‌وه‌ ناوناوێ.

المقدس في الأحاديث المختارة: ٤٠٢، وابن أبي حاتم في تفسيره: ٦٢٣، قلنا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، رِجَالُهُ رِجَالُ الْبُخَارِيِّ فِي صَحِيحِهِ، وَفِي الْمُنْهَالِ كَلَامٌ يَسِيرٌ لَا يُنْزَلُهُ عَنْ رُتْبَةِ الْحَسَنِ، وَقَالَ الْخَافِظُ ابْنُ كَثِيرٍ فِي الْبَدَايَةِ وَالنَّهَائَةِ: ج ٢، ص ٥١٠: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ إِلَى بْنِ عَبَّاسٍ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، قُلْنَا: وَقَدْ وَهَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ فَإِنَّ مُسْلِمًا لَمْ يَرَوْ مِنْ هَالِبِ بْنِ عَمْرِ شَيْئًا، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٢، ص ٧٢٧: وَزَادَ نَسْبَتَهُ إِلَى زَيْدِ بْنِ حَمْدٍ وَابْنِ مُرْدَوَيْهِ.

۲- کۆمه‌لێکی دیکه‌یان (هی دووه‌میان) گوتیان: کوری خوا له ئیوماندا بوو ئه‌وه‌نده‌ی خوا ویستی، دوا‌یی خوا به‌رز‌ی کرده‌وه، ئه‌وانه‌ش ن‌ستوو‌ر‌یه‌کانن (واته: ع‌یسا‌یان به کوری خوا داده‌نا، پاک‌یی بۆ خوا).

۳- کۆمه‌لێکی دیکه (کۆمه‌ل‌ی س‌ییه‌م) گوتیان: به‌نده‌ی خواو په‌وانه‌ک‌راوی خوا له ئیوماندا بوو، دوا‌یی خوا به‌رز‌ی کرده‌وه، ئه‌وانه‌ش مس‌و‌لمان‌انن (واته: ئه‌وانه‌ن که له‌سه‌ر ر‌ییه‌ راسته‌که‌ی ع‌یسا ع‌ل‌یه‌ال‌س‌لام ماون)، دوو کۆمه‌له کاف‌ره‌که‌ د‌ژی کۆمه‌له مس‌و‌لمانه‌که‌ بوون، ل‌تیان ک‌وش‌تن، (له به‌ینیان به‌ردن و ز‌ۆر زه‌بوونیان ک‌ردن)، ئ‌یدی ئ‌یسلامه‌تییه‌ک که ع‌یسا ه‌یناب‌ووی، ه‌هر خه‌فه‌و ک‌وژاوه‌ بوو، ه‌ه‌تا خوا مو‌حه‌مه‌دی ص‌ل‌ی‌ع‌ل‌یه‌و‌آ‌ل‌یه‌و‌س‌ل‌م‌ ن‌ارد، ت‌نجا خوا ع‌زَّ وَجَلَّ ئ‌هو ئ‌ایه‌ته‌ی ن‌ارده‌ خ‌وار: ﴿فَآمَنَتْ طَافِةٌ مِّنْ بَنَاتِ إِسْرَءِیْلَ وَكَفَرَتْ طَافِةٌ فَأَیَّدْنَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا عَلٰی عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَهِیْرَیْنَ﴾، واته: ئ‌هو کۆمه‌له‌ی له‌ پ‌ۆژگاری ع‌یسا‌دا ب‌ی‌پ‌رواب‌وون و، ئ‌هو کۆمه‌له‌ی له‌ پ‌ۆژگاری ع‌یسا‌دا پ‌روا‌دار بوون، به‌لام دوا‌یی که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فَایَّدْنَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا عَلٰی عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَهِیْرَیْنَ﴾ پ‌شت‌گیر‌یی ئ‌ه‌وانه‌مان ک‌رد که پ‌روایان ه‌ینا به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا، یانی: به‌ سه‌رخ‌ستنی مو‌حه‌مه‌د ص‌ل‌ی‌ع‌ل‌یه‌و‌آ‌ل‌یه‌و‌س‌ل‌م‌ بۆ د‌ینه‌که‌یان (واته: د‌ینی پ‌استی نه‌ص‌ر‌انییه‌کانی سه‌رخ‌ست به‌سه‌ر د‌ینی لاد‌ه‌ری ب‌ی‌پ‌روایه‌کاندا)، ﴿فَاصْبَحُوا ظَهِیْرَیْنَ﴾، ئ‌ه‌وان با‌ل‌اده‌ست بوون.

ده‌ل‌یم: ئ‌هم ده‌قه‌ ت‌یش‌ک‌یک‌ی باش ده‌خاته سه‌ر به‌سه‌ره‌اتی ع‌یساو ع‌ل‌یه‌ال‌س‌لام شو‌ت‌ن‌که‌و‌ت‌وو‌ه‌کانی به‌ ت‌ایبه‌ت حه‌وارییه‌کان، ته‌ن‌یا ئ‌یش‌ک‌ال‌یک‌ ت‌ی‌د‌باب‌ئ‌ی ئ‌ه‌ویه‌ که (یه‌وذا ال‌أس‌خ‌ریوطی) که له‌ چ‌وار ئ‌ین‌ج‌یله‌کان دا به‌ ناپاک (خ‌ائن) دان‌راوه، ل‌یره‌دا به‌ب‌ئ‌ ناوه‌پ‌نان به‌ ف‌یدا‌کارو د‌ل‌س‌ۆز دان‌راوه‌و، د‌وات‌ر‌یش له‌و به‌اره‌وه‌ ق‌سه‌ ده‌که‌ین.

نَجَا نایا له نهجامی ٿهو بازرگانیسه، له نهجامی ٿهو تیکڙوشان به
 سامان و گیانه، خوا چیتان بو دهکات؟ ﴿يَقِفِرُ لَكَ ذُنُوبُكَ﴾ له گوناهاه کاتتان
 ده تانبووری، پاکتان دهکاتهوه، ﴿وَيَدْخُلُكَ جَنَّتُ بَحْرِي مِنْ تَحْتِ الْأَنْهَرِ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي
 جَنَّتِ عَدْنِ﴾ ده شانخاته نیو چهند باخانیکه وه که رووبار به ژیر یاند، (به
 ژیر کوشکه کانیندا ده پوږن، یان به ژیر دره خته کانیندا ده پوږن) و چهند جیگاو
 پښگاو خانووبه رهو کوشک و ته لاریکی هه ره پاک و چاک و نایاب، له ټیو باخه
 هه میسه بیه کاند، ﴿ذَلِكَ الْقَوْصُ الْعَظِيمُ﴾ ټا ټه وه به مراد گه یشت و بر دنه وه ی
 مه زنه، به س ټه ونده؟ نه خیر! ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾ واته: (خَصْلَةٌ أُخْرَى) سیفه ټیکی
 دی، یاخود: (نِعْمَةٌ أُخْرَى) چاکه بیه کی دی یان: (مَثْوَبَةٌ أُخْرَى) پاداشتیکی دیکه،
 چونکه (أُخْرَى) سیفه تی وه سفر کراویکی قرتیراوه که به عه قَل و سه لبقه ده زانری،

واته: خوا چاکه یه کی دیکه و پاداشتیکی دیکه شتان دده اته وه له ته نجامی تیکۆشان به سامان و گیان له پیناوی خوادا، که تپوه هه زی پیده کهن، ﴿وَأَخْرَىٰ جَحْشُونَهَا﴾، تپوه به لاتانه وه زۆر گرنگه، بریتیه له چی؟ ﴿نَصَرَ مِنَّا اللَّهُ وَفَنَعَ قَرِيبَ﴾، یارمه تپیی له خوا وه و سهرکه و تنیکی نیزیک، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موژدهش بده به برپواداران، به هه موو ته و پاداشتانه ی باسکران، ته گهر برپواداری به پراستی بن، هه موو ته وانه یان پیده دات.

له کۆتایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ﴾، نه ی ته وانه ی برپواتان هیناوه! پشتیوانانی خوا بن، واته: پشتیوانانی پیغه مبهری خوا ﷺ بن، ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾، هه ره وه ک چۆن عیسای کورپی مه پیه مه به هه وارییه کانی فهرموو: کئ ده بیتنه پشتیوانی من بو لای خوا؟ کوان پشتیوانانی من؟ کین ته وانه ی ده بنه پشتیوانانم به ره و لای پاداشت و په زامه ندیی خوا؟ ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ﴾، هه وارییه کان گوتمان: تیمه پشتیوانانی خوا بن، ﴿فَكَامَنَتْ طَافِقَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَافِقَةٌ﴾، ئنجا کۆمه لیک له وه چه ی ئیسرا ئیل برپوایان هیناوه، کۆمه لیکیش بیپروا بوون، ﴿فَإَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾، تیمه ش ته وانه ی برپوایان هینا بوو، به سه ره دوژمنه کانیا ندا پشتگیریمان کردن و به هیزمان کردن، ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، سه ره نجام ته و ان سهرکه و توو و بالاده ست بوون.

به پتی ته فسیره که ی عه بدوللای کورپی عه بباس (خوا له خوئی و بابی پازی بن) واته: بالاده ست بوون له پۆژگاری پیغه مبهری خاته مدها ﷺ، ته و دینه هه که ی عیسا علیه السلام هینا بووی، موحه ممه د ﷺ له پۆژگاری خویدا سهر پخست و بالاده ستی کرد، هه لبه ته ته م ئایه ته موپاره که مانای دیکه شی هیه، که تیمه له مه سه له گرنگه کاندایا تر تیشکی ده خه ی نه سه ره.

به لام هه ره به کورتیی ده ئیین: أ- ده گونجی مه به ست ته وه بن: ته وانه ی له سه ره هه ق بوون و شوینکه و توو ی عیسا علیه السلام بوون، له پرووی مه عه وه ییه وه زال

و بالادەست بوون، ھەموو كەس دەيزانى ئەوانە لەسەر ھەقن كە دەيانگوت:
دەبى ئەنیا خوا پەرسىتى، ئەوانى دىكە گومراو سەرگەردان بوون.

ب- ياخود مەبەست ئەو ھەيە: دواى ئەو ھەي پۆمەكان تەبەننىي نەصرانىيەتيان
كرد، ھەر چەندە شىواندىيان و، لە ئەنیا خوا پەرسىتى (توحيد) خاليان كردهو،
سىيانه (ثالوث) يان تىخست، بەلام گىرنگ ئەو ھەيە پۆمەكان كە نەصرانىيەتيان
تەبەننىي كرد، تۆلەيان بۆ لە جوولەكەكان كىرەنەو، تۆلەيان بۆ لە ھاوبەش
بۆ خوا دانەرەكان و، لە ھەموو لەوانە كىرەنەو كە دژى نەصرانىيەكان بوون و
زۆريان ئەزى تەدا بوون.

ھەندىك لە پروونكەرەوانى قورئان ئەم مانايەى دوو ھەميشيان ھىناو، بۆ
ئەو ھەيە: (ابن عاشور) بۆيە منيش ئامازەم پىدا، بەلام ھەك دواتر لە مەسەلە
گىرنگەكان دا دەيھىنن، من پىم راست نىو پەخەم لىتى ھەيە.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

پنمایی کردنی خوا بو برواداران، که تیکۆشان و فیداکاریی به سامان و گیان له پتی خوا، بازرگانییه کی دهر بازگه ره له نازاری به تیش و ژان و، مایه ی بوردرانی گوناهان و، به به هه شت شادبوون و سه ره که وتنی دنیایشه:

خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَؤُاْ عَلَىٰ تَخَوُّرٍ تُجِڪُؤُاْ مِّنْ عَذَابِ ٱلْءِلمِ ۚ ۝۱۰ ۚ تَوُؤُؤُونَ ۚ بِٱللّٰهِ وَرُؤُؤِہٖ وَتُجْہِدُونَ فِی سَبِيلِ ٱللّٰهِ بِأَمْؤُؤِلكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ خَبْرٌ لَّكُمۡ إِن كُنتُمْ فَعَلُؤُنَ ۝۱۱ ۚ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ؕ وَیَدْخُلْكُمْ جَنَّتٌ تَجْرٰی مِن تَحْتِہَا ٱلْأَنْهَارُ ۚ وَسَتُؤَكِن طِبَئَةٌ فِی جَنَّتِ ؕ ذٰلِكَ ٱلْمَوْزُ ٱلْعَظِیمُ ۝۱۲ ۚ وَآخِرُی تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ ٱللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِیبٌ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِیْنَ ۝۱۳﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له چواره برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئە ی ئەوانه ی برواتان هیناوه! واته: برواتان هیناوه به هه موو ئەو شتانه ی پیویسته برویان پی بهیتری.

(۲) - ﴿هَلْ أَذْكَؤُاْ عَلَىٰ تَخَوُّرٍ تُجِڪُؤُاْ مِّنْ عَذَابِ ٱلْءِلمِ﴾، ئایا بازرگانییه کتان پیشان بدهم، دهر بازتان ده کات له نازارو سزایه کی به تیش؟ ئەم پرسیار کردنه پرسیار کردنی پیشیارکردن و، پیشاندانه (هَلْ أَذْكَؤُاْ عَلَىٰ تَجَارَةٍ)، ئایا بازرگانییه کتان پیشان بدهم، (تُجِڪُؤُاْ) خوئندراویشه ته وه: (تُجِڪُؤُاْ مِّنْ عَذَابِ ٱلْءِلمِ) دهر بازتان ده کات له نازارو سزایه کی به تیش، وه ک یه کیک به یه کیک ده ئی: ئایا ناماده نی ئەو شته بکه ی، یان ئەو شته بخوی یان ئەو شته بلئی؟

ئجا یه کسه ر خوا ﷻ بو خوی بازرگانییه که مان پیده ئی:

(۳) - ﴿تَوُؤُؤُونَ ۚ بِٱللّٰهِ وَرُؤُؤِہٖ﴾، که بروا بئین به خواو پیغه مبه ره که ی، پیغه مبه ری خاته موحه ممه د ﷻ.

(۴) - ﴿وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾، ھەروەھا تىيىكۆشۈن لە پىي خوادا بە سامانەكانتان و بە گيانەكانتان، واتە: ئامادە بن مال و سەر لە پىيناۋى خوادا بەخت بکەن.

(۵) - ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، ئا ئەوەتان بۆ تىوہ باشترە، (ذَلِكُمْ أَيْ: الْمَذْكُورُ) ئەوہى باسكرا بۆ تىوہ باشترە، (خَيْرٌ) لىرەدا دەگونجى بە ماناى (خَيْر) بى، ناۋى ھەلبىاردن (إِسْم تَفْصِيل)، واتە: ئەوہ بۆ تىوہ چاكترە لە ھەر شتىك كە بە بىرتاندا دى، دەشگونجى (خَيْر) لىرەدا بە ماناى چاك بى، واتە: ئەوہ بۆ تىوہ چاكە.

(۶) - ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَعَّائُونَ﴾، ئەگەر تىوہ بزائن و زانىارىيتان ھەبن، كەواتە: ئەو بازركانييەى پىمگوتن، مومارەسەى بکەن، برىتيە لە پروا ھىنان بە خواۋ پىغەمبەرەكەى ﷺ و تىيىكۆشان بە سەرو مال لە پىيناۋى پىيازى خوادا.

ئىنجا لە ئەنجامى ئەوہدا:

(۷) - ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، (خوا) بۆتان لە گوناھەكانتان دەبوورى، (يَغْفِرُ): (مَجْزُوم) ە، كەواتە: مەبەست لە (تُؤْمِنُونَ) و (تُجَاهِدُونَ) فەرمان كردنە، ھەرچەندە بە شىۋەى ھەوالدان ھاتوون، بەلام فەرمان كردن، يانى: دەبى ئيمان بىتن و تىيىكۆشۈن بە سەرو مال لە پىيناۋى خوادا، ئىنجا خوا بۆتان لە گوناھەكانتان دەبوورى ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (يَغْفِرُ) (مَجْزُوم) ە، ۋەك مەرجىكە كە پىشەر گوتراۋە، يانى: ئەگەر ئەوہ بکەن خوا بۆتان لە گوناھەكانتان دەبوورى.

(۸) - ﴿رَبِّدْعَاكُمْ جَنَّتِ بَحْرَىٰ مِنْ عَيْنِهَا الْأَنْهَارُ﴾، دىشانخاتە تىو چەند باخانىكەۋە، پرووبار گەل بە ژىر درەختەكانىدا دەرۆن.

(۹) - ﴿وَمَسْكَنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾، ھەروەھا دىتانخاتە تىو چەند خانوۋ بەرەو كۆشك و تەلارىكى پاك و چاك و نايابەۋە، لە نىۋ باخە ھەمىشەيىيەكاندا.

(۱۰) - ﴿ذَلِكَ الْمَوْزُ الْمُعْظِمُ﴾، ئا ئەوہ بە مراد گەيشتن و بەئامانج گەيشتنى مەزنە.

تایا بەس ئەوەندە بەرھەمی ئەو بازرگانییە، کە خوا پێشانى پرۆادارانى دا؟
نە خێر!

(۱۱) - ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾، خەسلەتێکی دیکەش حەزى پێدەکەن و خوشتاندهوێ، واتە:
(فَضِيلَةُ أُخْرَى)، (نِعْمَةُ أُخْرَى)، (حَصْلَةُ أُخْرَى)، (مُثْوَبَةُ أُخْرَى)، بۆیە بە مێینە (مُؤْنث) هاتو،
تاكو برانری ئەو (أُخْرَى) یە وەسفی وەسفراویکی قرتیندراو، کە بە مێینە (مُؤْنث) دى،
وەك (نِعْمَةُ)، (حَصْلَةُ)، (فَضِيلَةُ)، (مُثْوَبَةُ)، چاکە یەکی دیکە، خەسلەتێکی دیکە، پلە یەکی
دیکە، پاداشتێکی دیکە، کە ئێو حەزى پێدەکەن.

(۱۲) - ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، یارمەتیی لە خواو، لێرەدا (نَصْر) بە نەزانراو (نَكْرَة) هاتو، واتە:
یارمەتییان و پشتیوانییەکی مەزن لە خواو.

(۱۳) - ﴿وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾، سەرکەوتنێکی نزیکیش، (فَتْح) بە مانای کردنەوێ شتیکی
داخراو، یان لابردنی ئیشکالێکە، کە دەگونجێ مەبەست پێی صولحی حودەیبییە بێ،
یان مەبەست پێی ئازادکردنی شاری مەککە بێ، یان کۆی کرانەوێ دەروازەکان بێ، لە
بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەم صولحی حودەیبییە، هەم فەتحو مەککە، هەم دواى
ئازادکرانی ولاتانی دیکەو، گەیاندى پەيامی خوا، روشنایی ئایینی خوا، بە هەموو ئەو
شوێنانە ئەهلی ئیسلام دەستیان پێیان گەشتو.

(۱۴) - ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موژدەش بدە بە پرۆاداران، دلایان خوێشکە، واتە: دلایان
خوێشکە بە هەموو ئەو شتانی باسکران، چونکە (أَل) سەر (الْمُؤْمِنِينَ) دەگونجێ بۆ
(عهد) بێ واتە: موژدە بدە بە پرۆادارەکان، کە ئەو جوړە بازرگانییە مومارەسە دەکەن،
یاخود ئەلیف و لامەکە بۆ ناساندن، بەلام مەبەست پێی تێکرا (جَنَس) ه، واتە: موژدە
بدە بە هەموو پرۆادارانێ کە ئەو سیفاتانەیان تێدا بن، خوا ئەو بەلێنانەیان بۆ جێبەجێ
دەکات.

مەسەلەى دووھەم:

فەرمانکردنى خوا بە برۋاداران كە پشتيوانانى خوا بن، وەك چۆن
 ھەوارىيەكان داۋا كردنى عيسا ﷺ گوتيان: ئىمە پشتيوانانى خواين،
 ئىدى سەرەنجام وەچەى ئيسرائىل بوونە دوو كۆمەلى برۋادارو بېيروا، خواش
 برۋادارانى سەرخت:

خوادەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ
 مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ
 فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە شەش برگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾، ئەى ئەوانەى برۋاتان ھىناو! بىنە پشتيوانانى
 خوا، خويژاۋىشەتەو: (كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ) بىنە پشتيوانان بۆ خوا، (أَنْصَار) كۆى (نصير)
 ھە بە ماناى (ناصِر)، بەلام (نصير) زىدەپۆى تىدايە، واتە: زۆر سەرخەر، زۆر پشتيوان.

٢- ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾، (بىنە پشتيوانانى خوا، يانى:
 پشتيوانان و پشتگيران و ھاۋكارانى پىغەمبەرى خوا ﷺ)، وەك چۆن عيساى كۆرى مەريەم
 بە ھەوارىيەكانى فەرمو: كين پشتيوانانم بەرەو لاى خوا؟ واتە: كين نامادەن پشتگيرىم
 بکەن و بىنە پشتيوانم بەرەو لاى خوا، بۆ رازىى كردنى خواو گەياندى پەيامى خوا.

٣- ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾، ھەوارىيەكان گوتيان: ئىمەين پشتيوانانى خوا، واتە:
 ئىمەين ھاۋكاران و پشتگيرانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە نوێنەر و پەوانەكراۋى خوايە.

٤- ﴿فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾، سەرەنجام كۆمەلىك لە بەنوۋ
 ئيسرائىل، {كۆمەلىك لە وەچەى ئيسرائىل، يەعقوب، لە گەلى جوۋلەكە}، برۋايان ھىنا،
 كۆمەلىكىش بېيروابوون.

یانی: کۆمەڵیک برۆایان هینا بە عیسا عليه السلام و بە پێغه مبه‌ری خۆایان دانا، که هه‌ر پێغه‌مه‌ری خواش بوو، کۆمه‌ڵیکش پێی بپروا بوون.

(۵) - ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾، ئنجا ئه‌وانه‌مان به‌هێز کرد که برۆایان هینابوو به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیادا، (أَيَّدْنَا، أَي: قَوَّيْنَا) به‌هێزمان کردن، سه‌رمانخستن، پشتمان گرتن له‌ به‌رانبه‌ر دوژمنه‌که‌یان دا، دوژمنه‌که‌یان کێ بوون؟ هه‌م جووله‌که‌کان بوون، ئه‌وانه‌ی برۆایان نه‌هینابوو، هه‌م پۆمه‌کان بوون.

(۶) - ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، ئنجا سه‌ره‌نجام ئه‌وانه‌ی ئیمه‌ پشتگیریمان کردبوون {که برۆاداران بوون}، بالاده‌ست و سه‌رکه‌وتوو بوون.

سى كورتە ھەلۋەستە

۱- ماناي وشەي (الحواري):

(الحواريون) و (الحواريين) كۆي (حواري) يە، (ابن عاشور) گوتتويەتى: (الحواري: كَلِمَةٌ حَبَشِيَّةٌ)، (حواري) وشەيەكى ھەبەشەيەو لە ئەسلىدا (ھەوارييا) بوو، يانى: (الصَّاحِبُ الصَّفِيُّ) ھاوەلىكى زۆر ساغ و بى خەلە، قوپتان بەكارى ھىناو ھەوەلانى عيسا ﷺ، ھەرچەندە لە چوار ئىنجىلەکاندا وشەي (الحواريون) و (الحواريين) بەکارنەھاتو.

(المعجم الوسيط) لە پوونکردنەوھى چەمكى (الحواري) دا دەلى: (الْحَوَارِيُّ مُبَيِّضُ الثِّيَابِ، وَالْحَوَارِيُّ: الَّذِي أَخْلَصَ وَاخْتَارَ وَنُقِيَ مِنْ كُلِّ غَيْبٍ، وَالْحَوَارِيُّ: الصَّاحِبُ وَالنَّاصِرُ، وَالْحَوَارِيُّونَ: أَنْصَارُ عِيسَى ﷺ).^(۱)

واتە:

۱- ھەواري بە ماناي سپىكەرەوھى پۇشاك، (پېتريش گوتمان: (القصارين) واتە: ئەوانەى خەلک بەرگ و پۇشاكى ویداو و سپان کردۆتەو، وەك چۆن ئىستا ئوتووکردن و شۆردنى پۇشاك و پاکردنەو ھەيە، ئەو شوئىكەوتووانەى عىسا، ئەو دوازدە ھاوەلەى، ديارە پىشەكەيان ئەو ھەو.

۲- ھەرەھا (حواري) كەسكە خۆي ساغ و يەكلا کردۆتەو ھەلپژىرداوە، لە ھەر عەيب و كەموكوپىيەك پاكرادەتەو.

۳- ھەرەھا (حواري) واتە: ھاوەل و يارمەتيدەرو ھاوکار.

۴- ھەرەھا ھەواريەكان شوئىكەوتووان و پشتيوانانى عيسان ﷺ.

ئەم وشەيە شەش جاران لە قورئاندا هاتو، دوو جاران لێردەدا هاتوو، لە سوورەتی (آل عمران) و لە سوورەتی (المائدة) شەش جاران دووبارە بۆئەو، پێغەمبەریش ﷺ لە فەرمايشتیکیدا فەرموویەتی: {لِکُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الرُّبُزِّ بَنُ الْعَوَامِ} (أخرجه البخاري: ٦٨٣٣، ومسلم: ٢٤١٥، وابن ماجه: ١٢٢)، واتە: هەموو پێغەمبەریک هاوەلێکی دانستەي هەبوو، هاوەلێ دانستەي منیش زوپیری کوری عەووامە.

هەلبەتە مانای وانیه ئەوانی دیکەش دانستە نەبوون، بەلام دیارە لە هەندێک تاییەتە نەدییدا پێغەمبەری خوا ﷺ باسی زوبەیری کردو، پوختەي مانای حەوارییه کانییش: ئەوانەي هاوەلێ دانستەو ساغ و بێ خلتە بوون بۆ عیسا ﷺ، بە پێی قورئان ئاوايه.

٢- چوار ئینجیلە که هەر چواریان باسی دوازدە هاوەلێ کانی عیسا دەکەن، بەحساب مەدحیان دەکەن، بەلام مەدحی چوار ئینجیلەکان بۆ (حەوارییهکان) ^(١)، لە زەمەو نیزیکرە ^(٢)! لێره خوا ﷻ زۆر بە پێگەيەکی بەرزو بە دڵسۆزی و ساغی و تەواوی باسی حەوارییهکان دەکات: ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ﷻ﴾، بەلام لە چوار ئینجیلەکاندا، حەوارییهکان کۆمەلێک خالی بێهێزیان پالدرانە لا، بە تاییەت يەکیکیان که (يَهُودَا الْأَسْخَرِيُّوطني) يە، لە ئینجیلەکاندا هاتو که ئەو خیانەتی بە عیسا ﷻ کردو، لە بەرانبەر چەند درەمیکدا که وەرگیرتن لە پۆمەکان و لە جوولەکهکان، ئەو مالهێ عیسی تیدا بوو و حەوارییهکان لەوی دا کۆبوونەوێان هەبوو، پێشانی دان، جوولەکهو پۆمەکان هاتنە سەر مالهکهو، عیسیان دەستگیر کرد بە پێی قسەي چوار ئینجیلەکان، ئەگەرنا لە ئەسڵدا ئەو يە دەستگیریان کرد، هەر ئەو بوو که وێنەي عیسی برابوو سەر، ئنجا بە پێی رپوایەتەکه ي عەبدوللای

(١) که بە وشەي حەوارییهکان نەهاتو.

(٢) بۆ وێنە: (عندئذ ترکه التلاميذ کلهم وهربوا)، لەو کاتەدا سەرچەم قوتاییەکان وازیان لێهێناو هەلاتن! بڕوانە: التفسير التبطيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ج: ٢٦/ ٥٦، ص: ١٩٦١.

كۆرى غەبباس ئەو كەسەى وئەنى عىسای براۋەتە سەر، ئنجا (يَهُودَا الْأَسْخِرْيُوطِي) بوۋە، يان ھەر كەسكى دىكە بوۋە، ھاۋەلىكى زۆر دانستە دَلْسُوزى عيسا **الْعَلِي** بوۋە ئامادە بوۋە لە جياتى عيسا بكوژرى، چونكە عيسا **الْعَلِي** گوتوۋىتە: كى ئامادە بە وئەنى منى بچىتە سەرو، جوۋلەكەو پۆمەكان لە جياتى من بىگرن و بىكوژن، ئىعدامى بكن؟ گەنجىك كە بە پىتى ئەۋەى لە ئىنجىلەكاندا ناۋى ھاۋە، دەبى (يَهُودَا الْأَسْخِرْيُوطِي) بى، ئەو ئامادە بوو، واتە: بە پىتى پىۋايەتەكەى غەبدوللاى كۆرى غەبباس، كەسىك كە ئىعدام كرا لە جياتى عيسا **الْعَلِي**، وئەنى عيسا چوۋە سەرى، ئەۋىش ھەر پىۋايكى زۆر دَلْسُوزو دانستە بوۋە، بەلكو لە ھەموۋيان فىداكارتر بوۋە، بەلام لە چوار ئىنجىلەكاندا دەلى: (يَهُودَا الْأَسْخِرْيُوطِي) لە بەرانبەر چەند درەمىكى زيودا، كە پۆمەكان و جوۋلەكەكان پىياندا، جاسۋوسىي كىرد لەسەر عيسا لەسەر ھاۋەلە دانستەكانى، (ھەۋارىيەكان) ھاۋەن بەسەر مالاكە ۋەربوون و ويستيان عيسا **الْعَلِي** بگرن، بەلام عيسا بە كَلُورُژنەدا بەرزكرايەۋە، دىسان ئىنجىلى (بەرنابا) ش ھەروا دەلى، بەلام كە ھەر نەھاتنە دەر، (يَهُودَا) چوۋە ژوور، ئنجا كە چوۋە ژوورى، وئەنى عيسا **الْعَلِي** چوۋە سەر ئەو، ھەۋارىيەكانىش لىيان تىكەل بوو، ۋايانزانى عيسايە **الْعَلِي**، ھەندىكىان گوتيان: نەخىر عيسا بە كَلُورُژنەدا بەرزبوۋە، بەلام تەماشاشيان دەكرد ئەو كەسەش زۆر ۋەك عيسا دەچو، گوتيان: ئايا تۆ عيسا؟ گوتى: نەخىر ئەو نىم، گرنگ ئەۋەى پۆمەكان و جوۋلەكەكان گرتيان و ئىعداميان كىرد، ئنجا لە كاتى ئىعدام كىردنەكەشدا، ۋەك لە ئىنجىلەكاندا ھاۋە، قسەى زۆر بېھىزى كىردوون، بۆ وئە گوتوۋىتە: (پەرستراوم! پەرستراوم! بۆچى ۋازت لىيەننام!) ^(۱) يان (با ئەمجارەش ئىعدام نەكرىم) ^(۲)، ۋەك جورىك لە گلەيى و بناشت لە خوا!! كە بىگومان ھەرگىز ئەۋە ھەلوئىستى عيسا **الْعَلِي** نەبوۋە، ھەلوئىستى ھىچ پروادارىكى ئىمان كاملىش نىە.

(۱) ئەمە دەقى قسەكانىقە لە تەرجمە غەپەبىيەكەى (الكتاب المقدس) ھە: (إيلي إيلي لما شبقنتي، أي إلهي إلهي! لماذا تركتني؟) يانى: پەرستراوم پەرستراوم! بۆچى ۋازت لىيەننام؟ التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص: ۱۹۶۸ العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۲۷

(۲) پروانە: ھەمان سەرچاۋە (إنجيل مرقس)، الإصحاح: ۱۴، ص: ۲۰۳۸، (يا أي! كل شين مستطاع لديك، فأبعد عني هذه الكأس)، واتە: باي خۆم! ھەموو شىك بۆ تۆ گونجاۋە ئەم كوۋبە (مىردنە)م لى دوور بخەۋە.

شایانی باسە: ئیمە لە تەفسیری سوۋرەتى (النساء) و، لە تەفسیری سوۋرەتى (المائدة) دا، ئەو ئایەتانەى باسى عیسا عليه السلام دەکەن، بە درێژى قسەمان لە بارەووە کردوون و، قسەکانى ئینجیلی (بەرنا) شمان هێناوە، بۆیە لێرە دووبارەى ناکەینەووە.

۳- لەم ئایەتە موبارەکە وەرەگیرى، کە خوا تعالى حەوارىیەکانى، یان شوێنکەوتووانى عیسا عليه السلام کە پرۆایان پى هێناوە، سەرى خستوون بەسەر بېرپروایەکاندا، بەلام بە پى ئەوە کە سەرچاوە میژووویەکان پێمان دەلێن، شوێنکەوتووانى راستەقینەى عیسا عليه السلام هەر دەرکراو و لێدراو و کوژراو و ناپەهەتکراو بوون، کەواتە ناچارین بڵێن: مەبەست لەو سەرکەوتنە ئەوە بوو، کە خۆپاگر بوون لەسەر ئایین و بەرنامە خوا، لەسەر پرۆایى عیسا عليه السلام ماون و، دەستبەردارى نەبوون، هەرچەندە ناپەهەتیی و ئازارو ئەشکەنجەو دەرەدەری زۆریان بەسەر هاتو، دەبى مەبەست لە سەرکەوتنەکە ئەوە بى، واتە: خۆپاگر بوون، دەستبەردارى دینەکەیان نەبوون، خوا سەرى خست دلى بەهێز کردن.

هەندیکیش بۆ وێنە: (ئبن عاشور) وایان لیکداوەتەو: دواى پرۆمەکان کە نەصرانییەتیان تەبەننێ کرد، تۆلەیان لە جوولەکەکان کردووە و جوولەکەکانیان سەر کوت کردن و نەصرانییەکانیان کردنە حوکمران، (ئبن عاشور) وای تێدەگات!

بەلام پێم وایە ئەوە هیچ سەرخست نەبوو، بۆ ئەوانەى پرۆایان بە عیسا عليه السلام هێنابوو، چونکە ئەوانەى پرۆایان بە عیسا عليه السلام هێنابوو، وەک بەندەى خوا و پێغەمبەرى خوا پرۆایان پى هێنابوو، بەلام ئەوەى (قسطنطين) کردى لە کوپوونەوێ (نقییە) دا لە سالى سى سەدو سى (۳۳۰) زایینی دا، ئەوەى ئەو تەبەننێ کرد، بریتى بوو لە نەصرانییەتیک کە لە ئێوەرۆکى خۆى خالىی کرابوو، کە خوا بە یەگەرتنە، چونکە ئەو نەصرانییەتە کە ئیستاش باوە، دەلێ: خوا سییەمى سییەکانە: ﴿قَالُوا يَا رَبِّ اللَّهِ تَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (المائدة، ۷۳) هەم خوا، هەم عیسا، هەم (روح القدس) یاخود مەریەم، کە لە راستییدا ئەوە دینی خوا نیە، دژو پێچەوانەى پەیام و بەرنامەى خوايە.

كەواتە: ئەوئەي پۇمەكان تەبەننىيان كىردو، دوايى فەرزىيان كىردو بەسەر خەلكدا، جوولەكەكانىشىيان لەسەر سزا داو، ئەو ئىمان و بەرنامە خوايىە نەبوو، كە خوا بۆ عىسای ناردو، بۆيە (إِبْنِ عَاشُور) پەحمەتى خواى لىبى، لىرەدا نەيىپكاو، بەلكو راي راست هەر ئەوئەيە، كە مەبەست لە سەرخستنى خوا بۆ بروادارانىك كە ئىمانيان بە عىسا ﷺ ھىنابوو:

۱- يان دەبىن بەو مانايە بىن كە ئىبنو عەباس (خوا لە خوۆ و بابى رازى بىن) گوئى: كە برىتيە لە سەرکەوتنى مسولمانانى شوئىنكەوتووى پىغەمبەرى خاتم ﷺ كە رىيازەكەى ھەمان رىيازى عىساىيە ﷺ، كە برىتيە لە ئىمان بە خواو خوا بە يەكگرتن.

۲- يان دەبىن بەو واتايە بىن، كە خوا يارمەتتى شوئىنكەوتووانى راستەقىنەى عىسای دا، خوڤراگر بن و دەستبەردارى ئىمان و خوا بەيەكگرتن (توحيد الله) نەبن.

لىرەشدا كۆتايى بە تەفسىرى (الصَّفَّاتِ) دىنين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الجمعة

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمرۆ (۱۱)ی مانگی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱)ی کوچیی، بەرانبەر: (۴/ ۲۰۲۰/۵)ی زاینیە، لە شاری هەولێر، بە پشتیوانیی خوای بەخشەر و میهرەبان، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الجمعة)، سەرەتا وەک عادیی خۆمان پێناسە و ئێوەروکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) بڕگەدا، دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الجمعة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی سوورەتی (الجمعة)یە، تەنیا بەو ناوە ناسراوە، لەو بارەوه بەلگە زۆرن، ئێمە بەو دوو دەقە سوننەت، واز دێنین:

دەقی یەکەم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ أُنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۶۱۵).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی ڕازی بێ) دەلێ: ئێمە لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دانیشبووین کە سوورەتی (الجمعة)ی بۆ دا بەزی.

شایانی باسە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی ڕازی بێ) لە مەدینە مسوڵمان بوو و زۆرێک لە زانایان دەلێن: لە دواى جەنگی خەیبەریش مسوڵمان بوو، واتە: لە سالی حەوتی کوچیی دا.

دهقی دووهم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ فَيَحْرُضُ بِهَا الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي الثَّانِيَةِ بِسُورَةِ الْمُنَافِقِينَ فَيَقْرَعُ بِهَا الْمُنَافِقِينَ} (أخرجه الطَّبْرَانِي فِي الْأَوْسَطِ كَمَا فِي الْمَجْمَعِ لِلْهَيْثَمِيِّ: ج ٢، ص ١٩١، وقال الهيثمي: إسناده حسن، وأصله في الصحيح باختصارٍ، وَحَسَنَهُ السَّيُوطِيُّ فِي (الدر المنثور): ج ٦، ص ٣٣٤).

واته: ئەبوو ھوڕەپرە (خوا لێی ڕازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ عادەتی وا بوو لە نوێژی جومعه له رکاتی یەكەم دا سوورەتی (الجمعة) ی دەخوێند، برۆادارانێ پێ ھاندەداو، له رکاتی دووهم دا سوورەتی (المنافقين) ی دەخوێندو، سەرزنەشتی دەغەل و موناڤیقه‌کانی پێ دەکرد.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

زانایان لەسەر مەدینه‌ی بوونی ئەم سوورەتە موبارەكە یەك‌دەنگن، واش پێده‌چێ له سالی ھەوتەمی كۆچی دا، دواى فەتحى خەيبر دابه‌زيب، به‌لگه‌ی ئەوه كه ئەبوو ھوڕەپرە (خوا لێی ڕازی بێ) پاش جەنگی خەيبر مسوومان بووه.

ئنجأ مادام ئەو بلی: ئیمە له خزمەت پێغەمبەردا ﷺ بووین كه سوورەتی (الجمعة) ی بو دابه‌زی، كه‌واته: دواى مسوومان بوونی ئەبوو ھوڕەپرە دابه‌زیوه، واته: له سالی ھەوتەمی كۆچی دا، ئنجأ ئایا له سەرەتایه‌كه‌یه‌وه، یان له تێوه‌ ڕاسته‌كه‌ی، یان له كۆتاییه‌كه‌ی دا؟ ھەرسێك ئەگەرەكان ھەن.

سێیەم: ژمارەى ئایەتەکانی:

بە یەك‌دەنگی ژمێرەرانى ئایەتەکانى قورئان ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە، یازدە (١١) ئایەتن و، به‌ پێى قسه‌كه‌ی ئەبوو ھوڕەپرەش (خوا لێی ڕازی بێ) ھەمووی به‌ یەكجار دابه‌زیوه.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ریزبەندیی ئەم سوورەتە موبارەکە لە دابەزیندا، بە پیتی سەرژمێری (جابر بن زید) ژمارەکەی سەد و شەش (۱۰۶)، پێش سوورەتی (التغابن) و دواى سوورەتی (التحریم) دابەزیو، لە موصحفە فیشدا ژمارەکەی شەست و دوو (۶۲) یە.

پنجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

لەم سوورەتە موبارەکەدا، دواى راگەیانندی بە پاکگرتنی هەرچی لە ئاسمانەکان و، هەرچی لە زەویدایە بۆ خوا، وەسفکردنی خوا بە چوار لە سیفەتەکانی: (المَلِكُ، الْقُدُّوسُ، الْعَزِيزُ، الْحَكِيمُ)، واتە: حوکمران و پاک و بالادەست و کارزان، باسی پەوانەکرانی موحەممەد ﷺ لە نێو (أُمِّيْن) دا کراوە، ئەرکە کەیشی لە چوار شتدا خراوەتە ڕوو، کە بریتین لە:

۱- خۆتێندەوهی ئایەتەکانی خوا بەسەریاندا.

۲- تەزکیە کردنیان واتە: پاک و چاک کردنیان.

۳- فێرکردنی کتێب، پێیان.

۴- فێرکردنی حیکمەت، پێیان.

ئەنجا ئاماژە کراوە بە گەلانی دیکەش، کە بە گەلی عەرەبەوه لە مسوڵمان بووندا پەیوەست دەبن و، ئەوەش بە بەخششی خوا دانراوە، دواى بە پەرخە گرتەوه باسی جوولەکەکان کراوە، لە کۆتاییشدا باسی نوێژی جومعه کراوە، سەرەنشتی کەسانێک کراوە، کە لە گەرمەى وتاردانی پێغەمبەرى خوادا ﷺ لە نوێژی جومعهدا، بە پێوه بەجێیان هێشتووە لەسەر مینبەر، بەرەو بازرگانى و خافلان (لهو)، (تەپڵ و دەف و ئاواز) کە لە گەڵ بازرگانیه کەدا بووه، چوون.

شەشەم: تاییه تەمەندییه گانی ئەم سوورەتە:

سێ تاییه تەمەندیی زەق دوکەونە بەرچاو:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی فەرز بوونی چوون بۆ نوێژی جومعه کراوە، بەلکو تەنیا لەم سوورەتەشدا ناوی (الجمعة) هاتووە، لە ئایەتی ژمارە نۆ (۹)دا.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی بە جێھێشتنی پیغەمبەری خوا ﷺ لە کاتی وتاردانیدا بە پیووەو لەسەر مینبەر، کراوە.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پەیوەست بوونی گەلانی دیکە ی جگە لە عەرەب بە گەلی عەرەبەو لە ئیمان ھێنانیدا کراوە، لە ئایەتی ژمارە چوار دە (۱۴)دا.

حەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە:

یازدە ئایەتەکی ئەم سوورەتە لە دوو دەرس دا ڕوون دەکەینەو:

دەرسی یەكەم: لە ھەشت (۸) ئایەتی یەكەم پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، لەو ھەشت ئایەتەدا، خوا ﷻ چوار بابەتی سەرەکی خستوونە ڕوو:

۱- ڕاگەیاندنی بە پاکگرتنی خوا لە لایەن ھەرچی لە ئاسمانەکان و ھەرچی لە زەویدا یەو، وەسفکردنی خوا بە چوار سیفەتی بەرزو بێ وێنە: (المَلِكُ، الْقُدُّوسُ، الْعَزِيزُ، الْحَكِيمُ).

۲- باسی ناردنی پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ لە نێو (أَمِينٌ) داو، خستنی ڕووی چوار ئەرکە گرنگ و بنەرەتیەکی: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيبَهُ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾.

۳- ئەزموونی شکست خواردووی گەلی جوولەکە، لە ھەلگرتنی تەو ڕاتداو ڕاست و ساغ نەبوونیان لە دینداریدا.

۴- باسى مسۆگەر بوونى مردن و قوتار نه بوونى هيچ كەس، له چنگى مردن.

دەرسى دووهم: له سى ئايەتى كۆتايى پىك دى، ئايەتەكانى: (۹، ۱۰، ۱۱)،
 ھەر سى ئايەتەكەش باسى پۆژى ھەينى و نوژى جومعه دەكەن، كە لەسەر
 مسولمانان فەرزە ئەنجامى بەدن و، تيشاندا رەخنە گىراوہ لە ژمارەيەك لە
 مسولمانان، كە لە كاتى وتاردانى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە پۆژى جومعهدا، كە
 لەو كاتەدا كاروانىكى بازركانىي بە تەپل و دەفەوہ لە شامەوہ گەراوہتەوہ،
 خەلكەكە بەرەو پرووى كاروانەكەدا چوون و، پىغەمبەرى خوايان ﷺ لە گەرمەي
 وتاردان و بە پىوہ لەسەر مەنبەر بە جىھىشتوہ، بىگومان ژمارەيەك لە خزمەت
 پىغەمبەردا ﷺ ماون، بەلام خەلكىكى زۆر پۆيشتوون و، لەو بارەوہش دوايى
 ئەو رىوايەتەي لەو بارەوہ ھەيە، دەيھىنين و، تىبينىي خوشمانى لەسەر
 دەخەينە پروو.

دەرسى يەكەم

پښتانهی ته دهرسه

ټهم دهرسه مان له هه شت (۸) ټايه تي په كه مي سووړه تي (الجمعة) پيک دي، كه دواي راگه ياندني به پاگيراني خوا له لايه ن هه چيه كه وه كه له ټاسمانه كان و زه ويده هه يه، باسي نيردراني پيغه مبه ريک ﷻ له نيو (اُميين) دا كراوه، كه به د لنيايي مه به ست موحه ممه ده ﷻ و ټه ركه كانيشي خراونه پروو.

دواتر باسي گه لي جووله كه كراوه، كه سه لاده رو خراپه كانيان چويناون به كه ريكي باري كتيب ليناوه وه، بيگومان كه ريک باريكي كتيبى لينابى، لتيان به هره مه ند نابى، ټهو جووله كانه ش كه پابه ند نه بوون به ته وپراته وه، ته شبيه كراون به كه ريكي ټاواوه، دوايش فه رمان به پيغه مبه ري خوا ﷻ كراوه، كه به جووله كه كاني لاف ليدهرى: دؤستاني خوا بوون، (كه جووله كه كان لافى ټه وه يان ليدده دا: ټيمه دؤست و نيزيكي خواين و خو شه ويستي خواين)، بفهرموئ: ټه گهر راست ده كه ن دؤستاني خوان مردن به ټاوات بخوازن و، هه واليشي پيدهدات كه به ټاواتي ناخوازن، دوايي فه رمان به پيغه مبه ره كه ي ﷻ ده كات كه پتيان بفهرموئ: ټهو مردنه ي لتي راده كهن، ههر تووشتان دي و ده گير درينه وه بو لاي خواي زاناي په نهان و ټاشكراو، هه والټان پيدهدات به وه ي ده تانكرد، ټنجا ټه گهر هه واليان پي بدات، ماناي وايه سزاشيان ده دات، له سه ر ټهو كرده وه خراپانه ي ټه نجاميان داون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ١ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٤ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥ قُلْ يَتَايَأُ الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦ وَلَا يَمَنُّونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٧ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّهِ الْعَلِيِّ وَالْشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨ ﴿

مانای وشه به وشه ی ثایه ته کان

{به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده، هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، خوا به پاک و بی خهوش ده گری، حوکمران (و هه موو شت به ده ست) ی پاک و بیگه ردی زالی کار به جییه ١ تهو (خوا) که سیکه له بیو نه شاره زایان (ی خویندن و نووسین و کتیه ناسمانیه کان) دا پیغه مبه ریکی له خوین بۆ ناردوون، ثایه ته کان بیان به سه ردا ده خوینتیته وهو، پاک و چاکیان ده کات و، کتیب و حیکمه تیان فیر ده کات، که به دنیایی له وه پیش له گومرایه کی ناشکرادا بوون ٢ هه روه ها که سانی دیکه ش له وان، که جاری پشیانه وه په یوه ست نه بوون و، تهو (خوا) زالی کارزانه ٣ تهوه به خششی خوایه

دەیدات بە ھەر کەسێک کە بیهوێ و خواش خواوەن بەخششی مەزنە ﴿٤﴾
 وێنە ی ئەوانە ی تەوڕاتیان خرایە کوڵ (پێیان سپێرا) دوایی ھەلیان نەگرت
 (کاریان پێ نەکرد) وەک وێنە ی کەرە (بارێک) کتێبان ھەلدەگرێ (لێیان
 بەھرەمەند نابێ) خراپترین وێنە (حالی) ئەو کۆمەلەیە کە ئایەتەکانی خوا
 بە درۆ دادەنێ و، خواش کۆمەلەی سەتەمکاران راستە پێ ناکات ﴿٥﴾ (ئە ی
 موحمەد!) بێ: ئە ی ئەو کەسانە ی بوونە جوولە کە! ئەگەر پێتان وایە ئێوە
 دۆستانی خوان (وەک لاف لێدەدەن) ئەگەر راستن، مردن بە ئاوات بخوازن
 ھەرگیز بە ھۆی ئەووە کە دەستیان پێشخستووە (لە کوفرو خراپە) ﴿٦﴾
 خۆزگە ی پێ ناخوازن و، خواش بە سەتەمکاران زانیە ﴿٧﴾ بێ: بێگومان ئەو
 مردنە ی لێی پادەکەن، بە دلتیایی پێتان دەگات، دوایی بۆ لای (خوا ی زانی ی
 پەنھان و ئاشکرا دەگێردێتەو، ئنجا ھەوایی ئەو تان پێدەدات کە دەتانکرد
 (و سزاشتەن دەدات) ﴿٨﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(الْمَلِكُ): (الطَّاهِرُ) ئاوا ی مانا دەکات: (الْمَلِكُ: الَّذِي لَهُ مُلْكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَسُلْطَانُهُمَا، (مَلِك) ئەو زاتەیە کە حوکمرانیی و خواوەنداریەتی دنیاو دواڕۆژی
 بەدەستەو دەستپۆشیتوویەتی تێاندا تەنیا بە دەستی ئەو.

(ملك) دەگونجێ بە: ١- حوکمران، ٢- فەرمانڕەوا، ٣- ھەموو شت بە دەست،
 ٤- خواوەن، مانا بکری.

(الْقُدُّوسُ): (الطَّاهِرُ، الْمُتَزَّهٍ مِنْ كُلِّ مَا يُضَيِّفُ إِلَيْهِ الْمُشْرِكونَ وَيَصِفُونَهُ بِهِ)
 (قدوس): پاک و بێ خەوش، دوور لە کەم و کوپی، بێ خەوش لە ھەموو
 ئەوہی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان پالیدەدەنە لای و ئەو ی پێناسە دەکەن.

یاخود (الْقُدُّوسُ: الْمُنَزَّهَ عَنِ النَّقْصِ) بە دوور گىراو لە کەم و کورپی، لە
هەلەو پەلە.

(الْأُمِّيْنَ): كۆی (أُمِّي) یە (الْأُمِّي: الَّذِي لَا يَقْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، (أُمِّي) بە کوردیی
دەبیته نەخویندەوار، ئەو کەسەى ناخوینتەهوەو نانوسى، (الْأُمِّيْنَ: صَفَةُ
مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: النَّاسِ الْأُمِّيِّينَ)، (أُمِّيْنَ): سیفەتى وەسفکراویکی قرتینراوە،
واتە: خەلکیکی نەخویندەوار.

بەلام وەک دوایی باسی دەکەم (أُمِّيْنَ) وێرای نەخویندەواران، نەشارەزایانیش
لە کتیبە ئاسمانییەکان دەگریتهوه، کەسیکیش خویندەوار نەبى، ناتوانى لە
کتیبە پێشووهکان شارەزا بى.

(وُزَكِيَّهِمْ): (الزَّكَاةُ: الطَّهَارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاحُ)، (زَكَاة): بە مانای پاکى و گەشە
کردن و چاک بوون، دى، کەواتە: (يُزَكِّيهِمْ) واتە: پاکیان دەکات و گەشەیان
پێدەدات و چاکیان دەکات.

(حَمِلُوا التَّوْرَةَ): مانا پەلەتییه کەى واتە: تەوراتیان لى بار کرابوو، بەلام
لێرەدا مەبەست ئەوەیە تەوراتیان لە کۆلنرابوو، تەوراتیان پى سپێردرا بوو، بە
تەورات ئەرکدار کرابوون (كُلُّفُوا بِالتَّوْرَةِ).

(أَسْفَارًا): (أَسْفَارُ جَمْعُ سَفَرٍ: الْكِتَابُ الْكَبِيرُ، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنِ الْمَعْنَى إِذَا قُرِئَ)،
(سَفَرٌ): بە نووسراویکی گەورە دەگوترى، بۆیەش ئەو ناوەى لێنراوە، چونکە
هەر کاتیک خویندەرایەوه ئەو مانایەى تێدايە پوونى دەکاتەوه.

زانایان گوتووینە: (وُسْمِي السَّفَرُ سَفَرًا، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنْ أَخْلَاقِ الرُّجَالِ) واتە:
سەفەریش بۆیە ناوی لێنراوە سەفەر لە زمانى عەرەبییدا، چونکە پەروشتی
پیاوان دەرەخات، کوردەواریى خوێشان گوتووینە: (سەفەر و مامەلە سەنگی
مەحەکە).

(فَمَنُواْ الْمَوْتَ): خۆزگه به مردن بخوازن، (هَمْنَى الشَّيْءِ: قَدْرَهُ وَأَحَبُّ أَنْ يَصِيرَ إِلَيْهِ، هَمْنَى الْحَدِيثِ: اخْتَرَعَهُ وَافْتَعَلَهُ، وَالْأُمْنِيَّةُ: الْبُغْيَةُ وَالْجَمْعُ أُمَانِي)، (هَمْنَى الشَّيْءِ) واته: ته و شته ی نه ندازه گیری کردو، هه زی کرد بۆی بئی و بۆ لای وی بئی، به لām (هَمْنَى الْحَدِيثِ) واته: قسه که ی داهیناو هه لیبه ست، (الْأُمْنِيَّةُ) که به (أُمَانِي) کۆده کړیته وه، بریتیه له خۆزگه و ناوات.

(إِنْ زَعَمْتُمْ): (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا: ظَنُّ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الزَّعْمُ فِي مَا كَانَ بَاطِلًا أَوْ فِيهِ ارْتِيَابٌ، زَعَمَ: اعْتَقَدَ، زَعَمَ: كَذَبَ، زَعَمَ: وَعَدَ)، (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا)، واته: گومانی برد، گومان ده بات، گومان بردن، به لām به زۆری وشه ی (زَعَمَ): به کار ده یئری بۆ شتیک که ناراست بئی، یاخود دوو دلیلی تیدابئی، ههروه ها وشه ی (زَعَمَ) به مانای (اعْتَقَدَ) ش دئی، واته: بپروای وابوو، ههروه ها (زَعَمَ) به واتای (كَذَّبَ) ش دئی، واته: درۆی کرد، (زَعَمَ) به واتای (وَعَدَ) ش دئی واته: به لیبینیدا، به لām به زۆری به لیبندانی ناراست، هه لبه ته به پئی رهوت ده زانری ئایا (زَعَمَ) لهو شوینه دا به مانای گومانه، یان به مانای درۆیه، یان به مانای بپروا بوون به شتیکه، ده بئی ته ماشای سیاقه که بکری.

مانای گشتیی ئایه ته کان

سه ره تا خوا ﷻ ده فهرمووی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستی کردنم به ناوی خوایه، مه به ستیش پئی نه وه یه:

- ۱ - ئەم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.
- ۲ - ئەم کاره به پئی شه رع ی خوا ده کهم.
- ۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوای په روه ردگار ده کهم.

۴ - ئەم كارە بۆ ھېئانەدى رەزامەندىي خوا ئەنجام دەدەم.

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ھەرچىيەك كە لە ئاسمانەكاندايەو، ھەرچىيەك كە لە زەويديە، بە پاكرتن و بى خەوشىي بۆ خوا رادەگەيەنى واتە: خوا بە پاك دەگرى ھەرچى لە ئاسمانەكان و ھەرچى كە لە زەوييدا ھەيە، بە گياندارو بى گيانەو، بە ژياندارو بى ژيانەو، ئەوھى ئىمە دەيزانىن و ئەوھى نايزانين، ھەمووى پاكىي و بى گەردىي و بىخەوشىي خواو، دوورىي خوا لە ھەرچى كەم و كورپى و لەكەو پەلەو ھەلەيە، رادەگەيەنى.

﴿أَتْلَيْكَ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ئنجا خوا ﷻ خۆي بەم چوار سيفتە وەسف دەكات دەفەرموي: خوا ھوكمرانى رەھا، يان ھەموو شت بەدەست بووي رەھايە لە بووندا، ﴿الْقُدُّوسِ﴾ پاك و بىخەوشە ﴿الْعَزِيزِ﴾ بالادەست و زالە ﴿الْحَكِيمِ﴾ كارزان و كاربەجىيە.

دوای ئەوھش خوا ﷻ راستىيەكى مەزن رادەگەيەنى كە برىتيە لە رەوانەكردنى پىغەمبەرى كۆتايى موخەممەد ﷺ لە ئىو گەلێكى نەشارەزا، ھەم لە خویندن و نووسين، ھەم لە كىتيە پىشووھەكان دا: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ (خوا) ئەو كەسەيە كە لە ئىو نەشارەزايەكاندا رەوانەكراوێكى لە خۆيان نارد، بۆيە وشەي (أُمِّيِّينَ) پىم وايە بە (نەشارەزايان) لىك بدرىتەوھ نەك (نەخویندەواران) چونكە نەشارەزايان واتە: ئەوانەي خویندن و نووسين نازانن و، ئەوانەش كە شارەزاي كىتيە پىشووھەكان نين، چونكە گەلى عەرەب شارەزاي كىتيە پىشووھەكانى كە بە خاوەن كىتيان درابوون، نەبوون، چ ھى جوولەكەكان، چ ھى نەصرانىيەكان، چ ھى ئەوانەي دىكەش كە خۆيان بە خاوەن كىتيب زانىوھ: صابىئە، مەجووسىي، ھەرچى ھەن.

كەواتە: (أُمِّيِّينَ) لە راستىيدا ھەردوو واتاي: نەبوونی خویندەواریي (خویندن و نووسين) دەگرىتەوھ، نەبوونی شارەزايى لە كىتيە پىشووھەكانىش دەگرىتەوھ.

ئىنجا خوا چوار ئەرکە سەرەككە پىغەمبەرى كۆتایی ﷺ دەخاتە پروو:

۱- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيُّهُ﴾، ئەو پىغەمبەرە ﷺ بۇ ئەو خەلکە نەشارەزايە، ئايەتەكانى خويان بەسەردا دەخوئىتتەو، ئايەتەكانى ئەويان بەسەردا دەخوئىتتەو، كە بەدلئايى مادام باسى بەسەردا خوئندرانەو، مەبەست لە ئايەتەكانى خوا، پرستەكانى فەرمايشى خوان، ئەگەرنا وشەى (آيات) لە قورئاندا مانای دىكەشى هەن، بەلام خوئندنەو، تەنیا بۇ پرستەكانى فەرمايشى خوا بەکار دەهیتىرى.

۲- ﴿وَيَرْكَبُهُمْ﴾، هەرەها پاک و چاکیان دەکات، (يَرْكَبُهُمْ) لە (زکاء) دەو هاتو و لە ئەصلدا (زکاء) بە مانای پاکى دى و بە مانای گەشەکردن دى و بە مانای چاکبوونىش دى.

۳و ۴- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾، کتیب و حیکمەتشیان فیر دەکات، هەندیک لە زانایان گوتووینە بە تايەت شافيعی (پەحمەتى خۆی لى بى) لە کتیبە ناودارەکەى خۆى (الرسالة) دا کە یەكەمین کتیبى سەر بەخۆیە لە زانستى (أصول الفقه) دا، هەر چەند ناوی لى نەناو (أصول الفقه)، لەویدا کىتاب بە قورئان دادەنئى و حیکمەتیش بە سوننەت!

بىگومان شافيعی زانایەكى گەورە بوو، بەلام هېچ دوو دلى لەو دەدا نە، کە لەو دەدا نەپىکاو، چونکە خوا پىشقى باسى قورئانى کرد: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيُّهُ﴾، ئايەتەكانى خويان بەسەردا دەخوئىتتەو، بىگومان ئايەتەكان قورئان، ئىنجا کە دەفەرموى: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾، بەدلئايى کتیبىش و حیکمەتیش هەر لە ئىو ئايەتەكانى قورئاندا، واتە: ئەو ئايەتەکانى لە سەرەتاو بەسەرىدا خوئندنەو، سئ شیان بە هۆى ئەو ئايەتەکانە، تیدا ئەنجام دەدات:

یەكەم: تەزکىەیان دەکات.

دووهم: کتیبیان فیر دەکات.

سینه‌م: حیکمه‌تیان فیر ده‌کات.

که‌واته: هه‌م ته‌زکیه بوون، به‌ره‌می خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانه، هه‌م فیربوونی کتیب، هه‌م فیربوونی حیکمه‌ت، که‌واته: کتیب و حیکمه‌ت نابئ قورئان و سوننه‌ت بن، (کِتَاب) ته‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، به‌چه‌ند واتایه‌ک هاتوه، یه‌کیک له‌ واتایه‌کان بریتیه له‌ نووسین، یه‌کیک له‌ ناوه‌کانی قورئانیش بریتیه له‌ (کِتَاب) له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی نووسراوه، هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ ناوه‌کانی قورئانه، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی خویندراوه‌یه، به‌لام (کِتَاب) وِپرای نووسین به‌ مانای به‌رنامه‌ش هاتوه، خوای به‌رزی مه‌زن که‌ باسی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌کات له‌ سووره‌تی (الحديد) دا: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ واته: پیغه‌مبه‌رانی خوْمانان (عليهم الصلاة والسلام) به‌ به‌لگه‌ پوون و ئاشکرایه‌کانه‌وه ناردوون و، کتیب و ته‌رازووشمان له‌گه‌ل دابه‌زاندوون، (کِتَاب) واته: به‌رنامه، مه‌رج نیه له‌ نیو توئی دوو به‌رگدا بووبئ، خوا به‌رنامه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌رانا دابه‌زاندوه، (وَالْمِيزَانَ) ته‌رازووه‌که‌ش هه‌ر له‌ ئیو به‌رنامه‌که‌دایه، واته: دادگه‌ریه‌ک که‌ به‌ هوئی به‌پویه‌بردن و جیه‌جیکردنی کتیه‌وه دپته‌ دی، چونکه (میزان) یه‌کیک له‌ واتایه‌کانی واته: دادگه‌ری، هاوسه‌نگی، ریک و پیکیی، لیره‌ش که‌ ده‌فه‌رموئ: کتیب و حیکمه‌تیان فیر ده‌کات، (کِتَاب) واته: شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه، (حِكْمَة) یش واته: کارامه‌یی و شاره‌زایی و لیزانی له‌ جیه‌جیکردنی یاسا‌کانی شه‌ریعه‌تدا، چونکه حیکمه‌ت زۆر پیناسه‌ی هه‌ن، به‌لام باوترین پیناسه‌ی ئه‌وه‌یه: (الإِصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) پیکان له‌ زانیاری و له‌ کرده‌وه‌دا واته: هه‌م زانیاریه‌که‌ت راست بئ، هه‌م کرده‌وه‌که‌ راست بئ و به‌ پئی زانیاریه‌که‌ بئ، هه‌روه‌ها حیکمه‌ت به‌ مانای (وَضْعُ الْأَشْيَاءِ فِي مَوَاضِعِهَا الْمُنَاسِبَةِ لَهَا)، دانانی شته‌کان له‌ شوپنه‌گونجاوه‌کانی خویندا، که‌واته: ده‌توانین بلئین: حیکمه‌ت، واته: کارامه‌یی و لیزانی له‌ بواری کرده‌ییدا، له‌ راستییدا ئه‌وه‌ پیناسه‌یه‌که‌ له‌ ماناو چه‌مکی حیکمه‌ت زۆر نیزیکه.

هه لېبه ته ټیمه له تفسیری سووړه تی (الإسراء) دا به تفصیل پېناسه ی
حیکمه ټمان کړدوه، چونکه خوا ﷻ له سووړه تی (الإسراء) دا له دوو توئی
هه ژده ټایه ت دا باسی بیست و چوار سیف ه ده کات له ټایه ته کانی: (۲۲ - ۲۹)،
خوا ﷻ باسی بیست و چوار سیف ه ده کات، دوازه دیان باش و بهرزو په سند،
دوازه دشیان خراب و ناپه سند.

له کوټایاندا ده فهرموئ: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (الإسراء،
ټه وه ټه و حیکمه ته یه که پهروه ردگارت بوئ فروش کړدووی.

که واته: حیکمه تیش هر له نیو قورټاندا یه و له دهره وه ی قورټان نیه،
خوا ﷻ دواي خسته پرووی بیست و چوار (۲۴) خه سلته دوازه دیان باش و
دوازه دشیان خراب، ټه وه هه مووی ناو ده نئ حیکمه ت، که واته: حیکمه ت
یانی: پازانه وه به خه سلته بهرزو جوانه کان و، بژار کران و پاکرانه وه له
خه سلته نزم و په سته کان.

له راستیدا له ټه نجامی هه کیم بووندا، مروؤف وای لی دئ پازاوه بی به
سیفه ته بهرزه کان و، پاک بی له سیفه ته نزم و خراپه کان، بوئه ده شگونجئ
بلئین: مه به ست له (کتاب) واته: بهرنامه، هه لال و هه رام و یاسایه کان،
حیکمه تیش واته: ره وشت و ټاکاره بهرزو جوانه کان که به پترینه دی و، خو و
خده نزم و په سته کانیش دووریان لی بکری و مروؤف خوئیان لی بژار بکات.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (إِنْ) لیره دا بو جه ختکردن (تاکید) ه
واته: به به لگه ی ټه و (ل) هی دواپی دئ: (لَفِي) ټه و (ل) ه ټه م (إِنْ) ه، له (إِنْ
النافية) جیا ده کاته وه، ټه گهر نا ټه گهر (ل) ه که ی له سهر نه بووایه و بو لابر دن
(نفي) بووایه، مانایه که ی ټاوا ده بوو: (وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، پېشتر
نه بوون له گومرایی ټاشکرا دا، مه به ست ټه وه یه ټه م (إِنْ) ه، (مُخَفَّفَةً) یه له
(مُثْقَلَةً) بو جه ختکردنه وه یه واته: به دلنایی پېشتر له گومراییه کی ټاشکرا دا
بوون، ټنجا هه ندیک له تفسیره کان ټاویان لی کداوه ته وه: هه رچه نده پېشتر له

گومپرایى ئاشكرادا بوون، بەلّام بەدلىيایى مەبەست لە (إن) لیرەدا ھەرچەندە نیه، بەلکو يانی: بىگومان پىشتەر لە گومپرایى ئاشكرادا بوون، ھەلبەتە ئەم تەعبیرە لیرەدا ھاتووە، لە سوورەتى (آل عمران)دا ھاتووە، لە چەند شویتىكىدا خوا ﷻ دووبارەى کردۆتەووە کە بە دلىيایى ئەوانەى پىغەمبەرى كۆتايان ﷺ بۆ پەوانەكرا پىشتەر لە گومپرايەكى ئاشكرادا بوون.

ئىنجا ئایا پىغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ تەنیا بۆ ئەو گەلەى نەشارەزا بوون، ھەم لە خویندن و نووسین، ھەم لە كىتبە پىشوووەكان دا، تەنیا بۆ ئەوانى ناردووە كە مەبەست پىتى گەلەى عەرەبە؟ نەخىر! ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، كەسانىكى دىكەش لەوان واتە: كەسانىكى دىكە لەوان لە گەلەى عەرەب لە جىلەكانى دىكە كە دىن، ئەو وەتايەكى، ياخود: ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ﴾، كەسانىكى دىكە لەوان واتە: لە نەشارەزايەكان، چ لە خویندن و، نووسین چ لە كىتبە پىشوووەكان، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، جارى پىيانەووە پەيوەست نەبوون، كە مەبەست پىتى گەلانى دىكە، كە دوايى لەو بارەووە فەرمايشتىكى پىغەمبەر ﷺ دىين كە ئامارە دەكات بۆ گەلەى فارس، كە گەلەى فارسىش ئەو كاتە خویندن و نووسىيان بوو بە زۆرى، بەلّام نەشارەزا بوون لە كىتبە پىشوووەكان، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خوا)ىش زالى كار بە جىيە.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، ئا ئەووەش بەخششى خوايە دەيدات بە ھەر كەسىك بىھوئى، واتە: ئەو وەحىي و پەيامە كە خوا دايە زاندووە بۆ سەر پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بەخششى خوايە دەيدات بە ھەر كەسىك بىھوئى، ئەمە بۆ بەرپەرچەدانەووەى جوولەكەكانە كە پىيان وابوو پىغەمبەرايەتتى تەنیا لە تىو ئەواندا قەتسەو، تەنیا بۆ ئەوان قۆرخكراو، خوا دەفەرموئى: نەخىر! ئەو بەخششى خوايە دەيدات بە ھەر كەسىك بىھوئى، مەبەست ئەو، نەك مەبەست ئەو بە تىو ئەو رى راست گرتە، بەخششى خوايە دەيدات بە ھەر كەسىك بىھوئى، ھەلبەتە ئەو وەتايەش ھەلدەگرئى، بەلّام بە پىتى پەوت (سياق)

دهزاینن که لیره‌دا مه‌به‌ست ناردنی پیغمبه‌ری خاتمه ﷺ و پیدانی تهو به‌رنامه‌ی کۆتاییه‌یه پیی، ﴿وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ﴾ خواش خاوه‌نی به‌خششی مه‌زنه، واته: به‌خششه‌که‌ی هه‌ر تهوئه نیه که کاتی خو‌ی داویه‌تیه موسا ﷺ و پیغمبه‌رانی دیکه‌ی به‌نوو ئیسرائیل، که کۆتاییه‌که‌یان عیسا ﷺ بووه، به‌لکو به‌خششی خوا مه‌زنه و به‌شی گه‌لی عه‌ره‌بیشی لی ماوه‌ته‌وه، که پیغمبه‌ری کۆتایان تیدا هه‌لبژیری بۆ هه‌موو مروّقایه‌تی.

نجا خوا ﷻ دیته سه‌ر باسی جووله‌که‌کان: ﴿مَثَلُ الَّذِيْنَ حَمَلُوْا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا﴾ وینه‌ی ته‌وانه‌ی ته‌وراتیان له کۆل‌را بوو، واته: پی سپردرا بوو، دوا‌یی هه‌لیان نه‌گرت، کاریان پی نه‌کردو پییه‌وه پابه‌ند نه‌بوون، ﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ﴾ وه‌ک وینه‌ی گویدریژه، ﴿يَحْمِلُ اَسْفَارًا﴾ (أسفار) کۆی (سفره)، واته: نووسراو، (أسفار) واته: کۆمه‌له نووسراویک، کۆمه‌له کتیییک هه‌لده‌گری (لینراون)، دیاره‌که‌ر ته‌گه‌ر باره‌ کتیییکی به‌ کۆله‌وه پی، لیان به‌هره‌مهند نابێ.

﴿بَقَسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ﴾ واته: (بَسَ الْمَثَلُ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ)، خراپ‌ترین وینه وینه‌ی تهو کۆمه‌له‌یه که ئایه‌ته‌کانی خویان به‌ درۆ داناون، ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾ خواش کۆمه‌لی سته‌مکاران به‌ ئامانج ناگه‌یه‌نی، راسته‌ پریان ناکات، چونکه سته‌میان کردوه، (ظالم) که به (ظالمین) یان (ظالمون) کۆ ده‌کریته‌وه ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ه، سته‌میان کردوه و له ته‌نجامی سته‌م کردنه‌که‌یاندا - که یه‌که‌مین سته‌میان ته‌وه‌یه که پابه‌ند نین به‌ به‌رنامه‌ی خواوه - خوا به‌ ئامانجیان ناگه‌یه‌نی و راسته‌ پریان ناکات، نه‌ک (لایه‌دی) به‌ مانای ته‌وه پی: (پرنمایان ناکات) خوا زالم و مه‌زلووم، چاک و خراپ، هه‌موویانی پرنمایي کردوون.

﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَوْا اِنْ رَّعَيْتُمْ اَنْتُمْ اَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنّٰوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ جووله‌که‌کان زۆر لافی ته‌وه‌یان لی ده‌دا (نه‌صرا‌نییه‌کانیش

ھەروا) كە دۆست و نىزىكانى خوان، ۋەك خوا لە سوورەتى (المائدة) دا لىتى گىراۋنەوھ: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ ۖ﴾، المائدة جوولەكەو نەصرانیيەكان گوتیان: ئیمە كورانى خواو خۆشەوستانى خواين واتە: ئیمە ۋەك چۆن بابىك كورى خۆى خۆشەوئى، خوا ئاوا ئیمەى خۆشەوئى، ھەلبەتە لەوئى خوا ﷺ بەرپەرچیان دەداتەوھ، ئنجا لىرە دەفەرموئى: ﴿قُلْ بَنَاتُهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾، بلى: ئەى ئەوانەى بوونە جوولەكە! ﴿إِنْ رَعِمْتُمْ أَنتُمْ أُولَٰئِكَ ۖ لِلَّهِ مِنَ دُونِ النَّاسِ﴾، ئەگەر پىتان وایە (بە ھەلەو درۆ) كە ئیوھ دۆستانى خوان جگە لە خەلك و بەس ئیوھ دۆستى خوان و، دۆستايەتتى خوا لەسەر ئیوھ تاپوۆ قۆرخكراو، ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، دەجا مردن بە ئاوات بخوازن، ئەگەر لە راستان، چونكە كەسێك دۆستى خوا بئى و بزائى خوا دۆستىتەى و یەكسەر دەبیاتە بەھەشتى، لە مردن ناترسى.

﴿وَلَا يَتَنَبَّهْنَ أَبَدًا ۖ إِنَّمَا قَدَّمَتِ أَيْدِيهِنَّ﴾، ھەرگیزیش بە ھۆى ئەوھوھ كە دەستەكانیان پىشيانخستوھ - لە كوفرو تاوان و خراپە - ھەرگیز مردن بە ئاوات ناخوازن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، خواش بە ستەمكاران زاناىە.

لە كۆتایى دا دەفەرموئى: ﴿قُلْ إِنْ أَلَمَوْا الَّذِي يَفْرُوكَ مِنْهُ﴾، پىيان بلى: بە دنیایى ئەو مردنەى لىتى رادەكەن، لەبەرى ھەلدىن، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، مسۆگەر پىتان دەگات (پىگەبشتووتانە) واتە: بە دواتانەوھەو دەتانگرى، ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلَوي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، دواى دەگىردىنەوھ بۆ لای زانای پەنھان و ئاشكرا، كە خواىە ﷻ، ﴿فَيُنشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئنجا ھەوالتان پىدەدات بەوھى كرووتانە، ھەم ئەو لاف لىدان و درۆ دەلەسەىە كە بەس ئیوھ دۆستى خوان، ھەم پىروا نەكردنتان پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بە بیانووى ئەوھكە لە گەلى جوولەكە نىھو، ھەم بازگانىكردنتان بە دینەوھو، خواردنى دنیا لە پەناى دیندا، ھەموو ئەو كەردەوھ خراپانەتان ھەوالتان پىدەدات، كە ھەوالىشى پىدان واتە: سزاتان دەدات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به پاکگیرانی خوا له لایه ن هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا یه و، تیرد رانی پیغه مبه ریک ﷻ له نیو خه لکیکی نه خوینده وارو نه شاره زادا، ههروه ها کۆمه لانیکی دیکه ش که دوایی پێمانه وه په یوه ست ده بن، که ئایه ته کانی خوایان به سه ردا ده خوینتیه وه و، ته زکیه یان ده کات و کتیب و حکمه تیشیان فیر ده کات، ئه و پله ی پیغه مبه رایه تیه ش به خشی خوایه به هه ر که سیکی بیه وێ ده بیه خشی:

خوا ده فهرموێ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝۲﴾ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝۴﴾

شیگردنه وێ ئه م ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

۱- ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه ر چیه که له ئاسمانه کان و هه ر چیه که له زه و دایه، خوا به پاک ده گری، پێشتریش ئه م پسته یه و وینه ی ئه و پسته یه مان مانا کردوه، له سه ره تای سووره تی (الحدی)، به لām له وێ به کرداری رابردوو، ههروه ها له سه ره تای سووره تی (الحشر) و له سه ره تای سووره تی (الصف) داو، له سه ره تای ئه م سووره ته ش دا وێرای سووره تی (التغابن)، به م ته عبیره ها ته و: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له

زهویدا ههیه، به پاکگرتن بۆ خوا رادهگهینتی، خوا به پاک و بێ خهوش دهگری، واته: له رابردوودا ههرچی بووه ههیه خوای به پاکگرتووه، بۆ ئیستاداهاتووش به ههمان شیوه.

۲- ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، حوکمرانی پاکی زالی کارزان، ئەم چوار وشهیه ههه به (رفع)، خویندراونهوه وهک ئیستا خویندمنهوه: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ههروهها خویندراویشنهوه: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، ئەو کاته مانای وایه دهگیردرینهوه بۆ سه ر (له)، ئەگه ر به (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) یش، بن، ئەو کاته رسته که دهست پێکردنهوه ی تازه (استئناف) یه، واته: خوا حوکمرانی رهاو ههموو شت به دهست بووی رهایه، ﴿الْقُدُّوسِ﴾، پاک و بێ هه له دوور له کهم و کوپی، ﴿الْعَزِيزِ﴾، زال و بالادهست ﴿الْحَكِيمِ﴾، کاربه جی، وشه ی (قُدُّوس) یش به (قُدُّوس) یش، هه ر خویندراوه ته وه: (قُدُّوس و قُدُّوس)، هه ردووکیان به مانای زۆر پاک و بێ خهوش و دوور له کهم و کوپی، ئنجا دوا ی ئەوه ی خوا به پاکگیرانی خۆی له له لایه ن هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه، راگه یاندو، خۆی پێناسه کرد به و چوار سیفه ته سه ره کیه که حوکمرانی رهایه، پاک و بێگه رده، بالادهسته، کارزانه، ده فهرموی:

۳- ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾، ئەو (خوایه) ئەو که سه یه له تیو نه شاره زایه کاندای له خۆیان رهاوه کراویکی بۆ ناردوون، ﴿الْأُمِّيِّينَ﴾، سیفه تی وه سفکراویکی قرتیزاوه، یانی: (الْأَنَاسُ الْأُمِّيِّينَ)، یان (الْقَوْمُ الْأُمِّيِّينَ)، که سانیکی نه شاره زایه، یاخود کۆمه له نه شاره زایه که، ئنجا وهک پێشتریش گوتم: (أُمِّي)، ئەو مانایه ی هه یه: (الَّذِي لَا يَقْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، ئەوه که سه ی نه ده خوینیتته وه نه ده شنووسی، به لام ویرای ئەوه: (الْأُمِّيُّ الَّذِي لَيْسَ لَهُ كِتَابٌ سَمَاقِيٌّ) و (لَيْسَ لَهُ بِعِلْمٍ بِالْكَتْبِ السَّمَاوِيَّةِ)، (الْأُمِّيُّ)، واته: که سیکی که کتیبی ئاسمانی له بهر دهستی نیه، یاخود: زانیاری نیه به کتیبه ئاسمانیه کان، به هه ردوو پێناسه کهش: گه لی عه رهب هه م زۆربه یان نه خویندنه وار بوون، خویندن و نووسینیان نه بوو و، نه شاره زاش بوون له کتیبه پێشووه کان، به کتیبه

ئاسمانىيە كانىش نەشارەزا بوون و كىتېى ئاسمانىيان لەبەردەستدا نەبوو و، ئەوانەش كە لەبەر دەستى جوولەكەو نەصرانىيەكاندا ھەبوون، بە زۆرى لىيان بىتئاگو نەشارەزا بوون.

بۆيەش جەخت لەسەر ئەو دەكەمەو كە ﴿الْأُمِّيَّيْنَ﴾، تەنبا برىتى نىە لە كەسانىك كە خویندن و نووسىنيان نىە، بەلكو وىراى ئەو واتايە، ئەو ەش دەگەيەنئ: كەسانىك كە شارەزا نىن لە كىتېە ئاسمانىيەكان، چونكە خواى كاربە جئ بەلئ سەرەتا موھەممەدى ﷺ لە ئىو گەلى عەرەبدا نارد، كە بە ھەردوو واتايەكە (أُمِّيَّيْنَ) بوون، واتە: ھەم خویندن و نووسىنيان نەبوو بە زۆرى و، ھەم شارەزاش نەبوون لە كىتېە ئاسمانىيەكان، بەلام وىراى وان، پىغەمبەرى كۆتايى بۆ گەلانى دىكەشى ناردو، كە خویندن و نووسىنيان بوو، وەك يونان و رۆم و فارس و چىن و ئەوانى دىكەش، ئنجا ئەگەر (أُمِّيَّيْنَ)، بە نەشارەزا يانىش لە كىتېە ئاسمانىيەكان لىك بدەينەو، وىراى نەخويندەواران، ئەو كاتە (أُمِّيَّيْنَ)، ئەوانىش دەگىرتەو، چونكە دواى دەفەرموئ: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾، واتە: كەسانىكى دىكەش لەو نەشارەزا يانە، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، جارئ پىيانەو پەيوەست نەبوون و، بەلگەشمان ئەو يە كە پىغەمبەر ﷺ وەك دواى باس دەكەين، ئامازە دەكات بە سەلمانى فارسى، كە دەفەرموئ: لە گەلى ئەمەن، ئەوانىش ديارە وانەبوون وەك گەلى عەرەب، كە بە زۆرى نەخويندەوار بن و خویندن و نووسىنيان نەبن، بەلام بەدلىايى گەلى فارسىش و گەلەكانى دىكەش، لە كىتېە ئاسمانىيەكان نەشارەزا بوون.

ئنجا ھەر لە قورئانىشدا: (أُمِّيَّيْنَ)، بە ماناى كەسانىك كە شارەزايى كىتېى ئاسمانىي نىن، بەكارھاتو، بۆ وىنە:

لە سوورەتى (آل عمران) دا، جوولەكەكان خوا ﷻ لىيان دەگىرتەو، دەفەرموئ: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُودِدَ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

إِنْ تَأْمَنُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ واتە:

لە خاوەن کتییان ھەبە، ئەگەر بیکەبە ئەمەندار بەسەر قینتاریک (واتە: پەری پێستیک زێرو زیو) ھەو تەسلیمت دەکاتە ھەو دەپاریزی و، ھەشیانە ئەگەر بیکەبە ئەمەندار بەسەر دیناریکە ھەو (پارچە زێریک کە ئەو کاتە دیناریان پێ گوتە، ھێ پۆمەکان) پێت ناسپێرتە ھەو، مەگەر ھەمیشە بەسەر ھەو چاودێری، ئەویش بەھۆی ئەو ھەو کە دەیانگوت: ئێمە ھیچ گوناھمان ناگاتێ بەنسەبت نەشارەزایان (أَمِين) ھەو، لە حالیک کە دەشزانن درۆ بە ناوی خوا ھەو دەکەن. (أَمِين)، دەگونجێ مەبەست پێی نەبوونی خوێندن و نووسین بێ و، دەشگونجێ مەبەست ئەو بێ کە ئێمە شارەزای کتیی خاویین، بەلام ئەوان نەشارەزان لە کتیی خا، ئێمە خاوەن کتیی و ئەوان کتییان نیە، ھەربۆیەش دوایی خوا ﷺ ھەر لەم سوورەتە موبارە کە دا - ھەو دەیکەبە نی - جوولە کەکان ئەوانەیان کە راست نەبوون لەگەڵ دینە کە خۆیاندا، تەشبیھیان دەکات بە کەرێکە ھەو کە بارێکی کتییان لێرا ھەو! یانی: ئێو کتییان ھەبە، بەلام لە کتیبە کەتان بە ھەرمەند نەبوون و، کارتەن پێ نەکرد ھەو، ھەو چۆن کەرێک لەو بارە کتیبە ھەو لەسەر پشتی ھەو بە ھەرمەند نابێ، کەواتە: خۆتان بە کتیبە ھەو ھەلمەکیشن کە پێتە ھەو پابەند نەبوون.

ئەجا نایا ئەو پێتە مەبەرە ﷺ کە یە کە مەجار لە ئێو گەلی عەرەب داو، دوایی بۆ ھەموو مەو قایەتی نێردراو، چ ئەرکیکی پێسپێردراو؟

٤- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيسَهُ﴾، ئایە تەکانی (خوا) یان بە سەردا دەخوینتە ھەو، ئەم ئایە تە موبارە کە بەم ئێو ھەو ھەو لە چوار شوینی دیکە قورئاندا ھاتە:

٢٠١- لە سوورەتی (البقرة)، لە دوو شویناندا.

٣- لە سوورەتی (آل عمران) دا.

۴- لیږه‌شدا، ټیمه پیشتیش له کاتی ته‌فسیرکردنی سووړه‌ته‌کانی (البقرة و آل عمران) دا، قسه‌مان له باره‌ی ټهم ټایه‌ته‌موباره‌که‌وه‌کردوه، که‌واته: خوا ﷻ له چوار شوینی قورټاندا: (البقرة)، دوو شوین و (آل عمران)، شوینیک و، سووړه‌تی (الجمعة) ش شوینیک، ټهرکه‌کانی پیغهمبه‌ری خوا ﷻ له‌م چوار شته‌دا کورت و پوخت ده‌کاته‌وه:

ټهرکی یه‌که‌م: ټایه‌ته‌کانی ټهو (خوا) یان به‌سهر‌دا ده‌خوینټه‌وه، که به‌دلنیا‌یی مه‌به‌ست پټی قورټانه.

ټهرکی دووهم:

۵- ﴿وَزَكِّيْهُمْ﴾ هه‌روه‌ها ته‌زکیه‌یان ده‌کات، (تزکیه) پیشتړ گومان له (زکاء) دوه‌ها‌تو‌وه، هم‌مانای پاک‌یی، هم‌گه‌شه‌کردن، هم‌چاک‌بوونیش، ده‌گه‌یه‌نی: (الطَّهَّارَةُ وَالتَّمَوُ وَالصَّلَاحُ)، که‌واته: ﴿وَزَكِّيْهُمْ﴾ یانی: پاک‌یان ده‌کات و، گه‌شه‌یان پینده‌داو، چاک‌یان ده‌کات.

ټهرکی سټیهم:

۶- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ﴾ هه‌روه‌ها کتیبیان فیر ده‌کات، پیشتړ گومان: شافعی‌ی ره‌حمه‌تی خوی لئ بئ و زوریک له زانایان به‌لا‌سای کردنه‌وه‌ی ټهو، گوتوو‌یانه: (الکِتَابُ)، یانی: (الْقُرْآنُ)، و (الحِکْمَةُ)، یانی: (السُّنَّةُ)! به‌لام به‌را‌ستی نه‌یان‌پیک‌اوه، چونکه (کِتَاب) پیشتړ با‌سی کړا، وه‌ک له‌مانا گشتیبه‌که‌یدا، گومان: ﴿يَتَلَوْا عَلَیْهِمْ ءَایٰتِهٖ﴾ ټایه‌ته‌کانی خوا کتیبه‌که‌یه‌تی و قورټانه‌که‌یه‌تی.

﴿وَزَكِّيْهُمْ﴾ پاک و چاک‌یان ده‌کات، واته: به‌و ټایه‌تانه‌پاک و چاک‌یان ده‌کات، ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ﴾ (کِتَاب) یان فیر ده‌کات، ټهو (کِتَاب) ه‌نا‌بی مه‌به‌ست پټی قورټان بئ، ټهو‌ه کتیبی به‌سهر‌دا خویندنه‌وه، خویندنه‌وه‌که‌شی بریتیه له‌فیرکردنیشیان و، پټ پاک و چاک‌کردنیشیان به‌و کتیبه، مانای وایه له‌سهر‌ناستی تاکی، پاک‌یان ده‌کات و چاک‌یان ده‌کات.

به لَام ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾، له سهر ئاستی کۆمه ل و کۆمه لگایه ک بهرنامه یان فیر ده کات، (کتاب)، به مانای بهرنامه دی، له قورئاندا (کتاب)، به چهند واتایه ک هاتوه، به لَام مانای سه ره کیی بریتیه له بهرنامه، خوای پهروه ردگار که دهفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ﴾ الشوری، واته: ئاوا له لایه ن خۆمانه وه پروو حیكمان بو تو نارد، پروو حه که بریتیه له قورئان (ئهی موحه ممه د ﴿﴾! نه تده زانی، نه کتیب چییه و نه بهرنامه چییه، واته: بهو شیویه خوای پهروه ردگار دهیه وی، نه ک خواناسی، چونکه پیغه مبهری خاتهم ﴿﴾ له سهر پاکترین زگماک و فیتیه تی خواناسی بووه، خوای ناسیوه، به لَام ئیمانی نه زانیوه، به به لگهی ئه وه که هه تا خوا ﴿﴾ قورئانی بو سروش نه کردوه و نه یکردو ته پیغه مبهر، پئی راستگرتوو نه بووه، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ الضحی، (خوا) تو ی بینیی به ون بوو، یا خود به که سیک که به پئی نه ده زانی، پئی پیشاندا ی.

(۷) - ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾، ههروه ها حیکمه تیشیان فیر ده کات، حیکمه تیش بریتیه له پیکان له قسه و له کرده ودا، واته: ئه و بهرنامه و شه ریعه ته که هه ر ئایه ته کان گرتوو یانه ته خۆیان، له پرووی کۆمه لایه تی و پیکه ستنی ژبانی کۆمه لگاو، ده بی به شیویه کی لیزانانه و کارامانه، جیه جی بکری و ئه وه پئی ده گوتری: حیکمه ت، واته: پیغه مبهری خوا ﴿﴾ و پرای ئه وه ی شه ریعه ت و حه لال و حه رام و یاساکانی فیر کردوون، چۆنیه تی لیزانانه و کارامانه ی جیه جی کردنی ئه و یاسایانه شی فیر کردوون، ئنجا حیکمه ت چ به وه پیناسه بکری: (الإِصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، پیکان له زانیاری و له کرده ودا، چ به چۆنیه تی جیه جی کردنی شه ریعه ت، پیناسه بکری، چ به ئه ده ب و په وشته به رزو جوانه کان و خۆ بی رازاندنه وه یان و خۆ پاککردنه وه و خۆ بزارکردن له خوو خه صله ته خراپ و نزمه کان، وه ک له ته فسیری سووره تی (الإِسرائ) دا، به ته فصیل باسمان کردوه، که خوا ﴿﴾ له هه ژده ئایه ته کانی: (۳۲ - ۳۹) دا، باسی بیست و چوار خه صله ت ده کات، دوازدده یان به رزو پاک و چاکن و په سه ندن و، دوازدده یان خراپ و نزم و ناپه سه ند،

دوایی دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (۲۱) ﴿ثَا ثَهُو بېست و چوار خەسلەتە، ئەو حیکمەتە یە کە بۆمان سەروش کردووی.

کەواتە: حیکمەتیش ھەر دەکەوتتەوہ نێو کتیب، بۆیە ئەگەر بشلین: حیکمەت واتە: پرازیترانەوہ بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان و، بژارکران لە خوو خراب و نزم و ناپەسەندەکان لەسەر ئاستی کۆمەلگا، مانای وایە شتیکی راست و دروستمان گوتوہ.

بۆیە ئەو چوار ئەرکە ی پتەخمبەری خاتەم ﷺ دەبێ ئاوا تەماشای بکړین، کە لە چوار شوێنی قورئاندا، ھاتوون و، جێی سەرنجیشە لە ھەر چوار شوێنە کەدا: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيبَهُ﴾، ئایەتەکانی خوايان بەسەردا دەخوینتتەوہ، لە پتەشوہی، چونکە بناغە ی دینداری و مسوڵمانەتیی راست و دروست، دوای بەسەردا خویندراوەوہو حالی بوون لە ئایەتەکانی خوا، دیتەدی، شایانی باسە لەو چوار شوێنانەش لە سێ شوێنان سەرەتا باسی تەزکیە کراوەو پتەشخراوە، چونکە دوای ئاشنابوون بە ئایەتەکانی خوا، ئنجا دەگونجێ مەرووف وەک تاک خووی پاک و چاک بکات و پاکیی و چاکیی بەوہ دەبێ پتەش بووناسییەکی راست و دروست، ئنجا ئیمان و عەقیدە یەکی ساغ و پاک، ئنجا خوا پەرسەتییەکی باش، ئنجا تەقوا، ئنجا پەروشت و سیفەتە جوانەکان، لە خوڤا بەتێرینە دی و، سیفەتە خراپەکان لە خوڤا لابیرین، دوای خویندەوہی ئایەتان، ئنجا باسی تەزکیە کراوە لە سێ شوێندا، بەلام لە یەک شوێندا فێرکردنی کتیب و حیکمەت پتەش تەزکیە خراوە، بەلام گرنگ ئەوہیە ھەمیشە بەسەردا خویندراوەوہی ئایەتەکان لە پتەشوہی، یانی: قۇناغی یەکەمی دینداری، بریتییە لە تێگەشتن لە ئایەتەکانی خواو، قۇناغی دووہم بریتییە لە کارلێککردنی تاکەکان لەگەڵ ئەو ئایەتانەدا، تاکو پاک و چاک بن، پاک بن لە سیفەتە نزم و خراپەکان و بژار بکړین و، پرازیترانەوہ بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان لەسەر ئاستی تاکەکان، بەلام ئایا دینداری بەس ئەوہیە کە تێمە چەند تاکیکی پاک

و چاکمان ھەبن، بەھۆی کارلێککردن لەگەڵ ئایەتەکان داو، پاک و چاک بوون لە ھەموو ڕووەکانەوە: بووناسیی، ئیمان و عەقیدە، پەرستش، ڕەوشت و ئاکار؟ نەخێر بەلکو دوایی دینداریی دەبێ لە کۆمەلگایە کدا بەرجەستە بێ، ئنجا کە ناوی کۆمەلگا و میللەت ھێنا، پێویستی بە بەرنامە ھەیە، بۆیە دوایی یەکسەر دەفەرموی: ﴿وَعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾، پێغەمبەری خوا بەرنامەیان فێر دەکات، ھەلبەتە بەرنامە (کتاب) ەکش ھەر لە ئێو ئایەتەکاندا یە واتە: ئەو دەستوور و یاسایانەی ژبانی سیاسیی و ئابووری و کۆمەلایەتی، کۆمەلگایان پێ ڕێک دەخری، ھەر لە ئێو ئایەتەکان دان.

﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ ھەروەھا حیکمەتیشیان فێر دەکات، کە بریتییە لە جێبەجێکردنی ئەو شەریعەتە بە شێوەیەک کە شەریعەت خۆی فەرمانی پێکردو، بە شێوەیەکی لێزانانە و کارامانە و ھستایانە، یاخود ھەم کتیب و بەرنامەیان فێر دەکات، ھەم ئەدەب و ڕەوشتە بەرز و پەسەند و جوانەکانیان فێر دەکات، کە مامەلەی پێ لە ئێو خوێاندو لە ئێو خەلکدا بکەن.

بەم شێوەیە ھەک دەبینن: ڕیزبەندییەکی زۆر لوژیکیی (ترتیب منطقی)، لە ئایەتەکاندا دیارە: پێش ئایەتەکان دەخوێندرێنەو، کە بەدڵنیایی مەبەست ئەو نە ئایەتەکان تەنیا بخوێندرێنەو ھێچ دی! بەلکو واتە: فێریان دەکات و تێیان دەگەیەنی، چونکە ئەوان ھەر کە ئایەتەکانیان بەسەردا خوێندراونەو، ھالێ بوون و تێیان گەیشتوون، مەگەر لە وشەیک، لە تەعبیریکی تێنەگەی بن، پێغەمبەری خوا ﷺ بۆی ڕوون کردبەنەو، ئەگەرنا قورئان بۆ خۆی ڕوونە بۆ کەسیک شارەزای زمانی عەرەبیی بێ.

کەواتە: قۆناغی یەکەم: بەسەردا خوێندراوەی ئایەتەکانە، واتە: شارەزا بوون لە قورئان، یانی: شارەزا بوون لە ڕووی بووناسییەو، لە ڕووی ئیمان و عەقیدەو، لە ڕووی پەرستشەکانەو، لە ڕووی ھەموو ئەو شتانەو کە بە

تاک جیبه جی ده کریڻ. ئنجا قوناغی دووه: بریتیه له تهزکیه بوون، تهزکیه یان دهکات، یانی: پاک و چاکیان دهکات و کارلیکیان پی دهکات له گهڵ ئایه تهکانداو، که له تهنجامی کارلیککردن له گهڵ ئایه تهکاندا پاک دهبن له سیفه ته نزم و خراپه کان و، دهرازیترینهوه به سیفه ته بهرزو چاکه کان، ئهمه وهک تاکه کان.

دواییش له سه ر ئاستی کۆمه لگا، دوو قوناغ ده مین، سییه م: شه ریعت و به رنامه یه ک هه بی ئه و کۆمه لگایه پییه وه پابه ندبی، هه لال و هه رام و سنووره کان و یاساکان و، پیکه ستنی ژیان و گوزه رانیان. چواره م: قوناغیکی دیکه بریتیه له رازترانه وهی ئه و کۆمه لگایه، به سیفه ت و ته ده به به رزه کان و، بزار کرانیان له سیفه ته نزم و خراپه کان، که خوا ﷻ ئه وهی له سوو پتی (الإسراء) دا، نواناوه حیکمه ت، وهک پیشتەر باسما ن کرد.

۸- ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به دلنیا ییشن له وه پیش له گومراییه کی پروون دابوون. پیشتەر گوتمان: (إِنْ: مُحَقَّقَةٌ مِنَ الْمُتَقَلَّلَةِ)، به به لگهی هه بوونی (ل)، له خه به ره که یدا: به دلنیا یی ئه وان له وه پیش له گومراییه کی ئاشکرادا بوون، ئهمه چ به نسبت گه لی عه ره به وه، چ به نسبت گه لانی دیکه شه وه که دوا یی هاتوونه ئیو ئیسلامه وه، پیشتەر له گومراییدا بوون، هه رچه نده له پرووی کلتووری و فهره نگییه وه، یان له پرووی فیکرو فه لسه فه وه، بۆ وینه: یۆنانیه کان، پۆم و فارس، میزوپۆتامیا، خه لکی له شوینه کانی دیکه خو یان به رۆشن بیر زانیبن، به لام له راستییدا له گومراییه کی ئاشکرادا بوون، له و پوه وه که له پرووی بووناسییه وه له پرووی ئیمان و عه قیده وه، له پرووی په رستشه کانه وه، له پرووی ئابوورییه وه، له پرووی کۆمه لایه تییه وه، له پرووی سیاسی و ئیداره دانی و لاته وه، له گومرایی و له تاریکیاندا بوون.

ئنجا که ده فهرموی:

۹- ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ که سانیکی دیکه ش له وان که جاری پیا ن نه گه یشتوون، که ده فهرموی: ﴿مِنْهُمْ﴾، ئهمه سی واتایان هه لده گری:

۱- ھەر لە عەرەبان، لە عەرەبە نەشارەزایەکان، لە خویندن و نووسین و، لە کتیبە ئاسمانییەکانیشدا.

۲- لە نەشارەزایەکان، ئنجا چ لە خویندن و نووسین دا، چ لە کتیبە پێشووەکاندا، لە عەرەبان و لە جگەلە عەرەبان.

۳- لە مسوڵمانان، ئنجا عەرەب بن، یان لە جگەلە عەرەب بن، چونکە دوای ئەوێ ئهوانیش دێنە نێو ئیسلامەوه دەبنە بەشیک لەو کۆمەلەی بەھۆی ئیمانەوه بوونە مسوڵمان، بەھۆی قورئان و ھاتنە نێو ئیمان و ئیسلامەوه، ھەر کەسێکی دیکەش لە گەلانی دیکە، دەبنە بەشیک لەوان و بەشیک لە ئۆممەتی پیغەمبەری کۆتایی ﷺ.

۱۰- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەو بالادەستی کاربەجێ، واتە: خوا ﷻ بالادەستەو کارزانیشە.

۱۱- ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ئەوێش بەخششی خواپە دەیدات، بە ھەر کەسێک بیهوێ، (ذالك) دەگونجێ بچێتەوه بۆ ئەو ھیدایەت و نوورو بەرەكەتەتی پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەبێتە ھۆی پەیداکردنی و گەیانندی لە نێو گەلی عەرەب و جگەلە عەرەبدا، بەلام بەپێی سیاقەكە زیاتر وا پێدەچێ (ذالك) مەبەست پێی پلەي پیغەمبەرایەتی بێ، ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ واتە: ئەو ناردنەي خوا ﷻ بۆ پیغەمبەرێك لە نێو نەشارەزایەکاندا، ئەوێ بەخششی خواپە دەیدات بە ھەر کەسێ بیهوێ.

۱۲- ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خواش خاوەن بەخششی مەزنە، ئەمە ئاماژەيە بە جوولەكەكان و، بە ئەفامدانانیان، کاتێک پێیان وابوو پیغەمبەرایەتی لە نێو ئەواندا قۆرخە، ھەر بۆیەش پروایان بە پیغەمبەری کۆتایی ئەھینا، لەگەڵ ئەوێشدا کە تەورات فەرمانی پێکردوون، وەك کاتی خۆی لە تەفسیری ئایەتی ژمارە (۱۵۷)ی، سوورەتی (الأعراف) دا، لەو بارەوه کورتە باسێکمان کرد، کە ئیستاش لە پەیمانی کۆندا بە تەورات و

كېتىپەكانى دېكەشەۋە، ھەرۈەك لە پەيمانى نوئى (چوار ئىنجىلەكان و ئەوانى دېكە)ش دا ئىستاش ئامازە ھەن بەۋە كە پېغەمبەرانى پېشوو (عليهم الصلاة والسلام)، فەرمانيان كىردە بە گەلەكانيان: ھەر كاتىك پېغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ھات، ھەموو شىئەكان بۇ ۋوون دەكاتەۋە، ئەو لەگەلتان دەبى تا كۆتايى زەمان و پۇژگار، ھەرچەندە تەۋراتىش واى پېگوتن، بەلام جوولەكەكان بىروايان پى نەھىنا، لەبەر ئەۋەى موحەممەد ﷺ پېغەمبەرى كۆتايى، چاۋەرپى ۋوون لە گەلى جوولەكە بى لە بەنوۋ ئىسرائىل بى.

ئىجا كە دەفەرموئى: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، پايەك ھەيە دەلى: ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، ناگېردىتەۋە سەر ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾، چونكە ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾ (ئەۋانى دېكە) ئەۋە دەخوزى كە ئەۋانەى دوایى دىن جىيان، لە (أَمِين) بۇيە ئەۋانى دېكە، جگەلە: ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ دەگىرتەۋە يانى: ئەۋانەى خويىندىن و نووسىنيان ھەيە، ياخود ئەۋانەى شارەزان لە كىتىپە ئاسمانىيەكان، ئىجا لىرەدا ئەۋە دوو ئەگەرى ھەن:

أ- ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ﴾، دەگېردىتەۋە بۇ ﴿عَلَيْهِمْ﴾، كە دەفەرموئى: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ﴾، پېغەمبەرى خوا ﷺ ئايەتەكانى خوا بەسەر ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ يىشدا، دەخويىتتەۋە ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، بەسەر ئەۋانى دېكەشدا دەخويىتتەۋە، كە مەرج نىيە لە ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ بىن، واتە: بۇ لاي ئەۋانىش ھەر پەۋانەكراۋە، وپراى ئەۋەى بۇ لاي عەرەبە نەشارەزاۋ نەخويىتتەۋارەكان، پەۋانەكراۋە بۇ لاي ئەۋانى دېكەش پەۋانەكراۋە.

ب- ئەگەرىشى ھەيە كە ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، بەركارى لەگەل (مُفْعُول مَعَهُ، بى (و)كە، بۇ لەگەلدا ۋوون بى و ئەۋ كاتە ئاۋاى لىدېتەۋە: (يَتْلُوا عَلَى الْأُمِّيَّتِينَ آيَاتِنَا مَعَ أَخْرَيْنَ)، ئىجا ئەۋ كاتە دەگونچى بگوتى: (يَتْلُوا عَلَى أَخْرَيْنَ)، (وَيُزَيِّ أَخْرَيْنَ)، (ويعلم الكتاب والحكمة أَخْرَيْنَ)، ھەر سى كارەكان دەگونچى ئەۋە بگەرىتەۋە سەريان با لەۋبارەۋە ئەم سى دەقە بىننىن:

۱- پېغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكىدا فەرموۋىيەتى: (إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ) (أخرجه البخاري ۱۹۱۳، ومسلم: ۷۶۱، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

واتە: ئیمە کۆمە لکایە کین نە خویندە وارین، نانوسین و حیساب ناکەین،
(واتە: بە قەلەم بە لکو بە پەنجان حیساب دەکەین، مەبەستی پێی حالەتی
گشتیی ئەوسای گەلی عەرەب بوو).

ئەنجا ئایا کین ئەوانە دواپێیان دەگەن؟ لەوبارە وەش ئەم دەقە ھەیە:

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ نَزَلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ: ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ وَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالنُّبِيِّ لَنَالَهُ رَجُلًا مِنْ هَؤُلَاءِ} (أخرجه البخاري: ۴۸۹۷، ومسلم: ۲۵۴۶، والترمذي: ۳۳۱۰، والنسائي: ۶۱۲).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: لە خەمەت پێغەمبەرەدا
ﷺ دانیشتیبووین، کاتیک سوورەتی (الْجُمُعَةُ) ی بۆ دا بەزی و خویندە وە، کاتیک
گەیشتە ئەو ئایەتە: ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، کەسانیکیش لەوان کە
جاری پێیان نەگەشتوون، پیاویک گوتی: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ! ئەوانە کین کە
جاری پێمان نەگەشتوون؟ پێغەمبەریش ﷺ دەستی لەسەر شانی سەلمانێ فەرسیی،
دانائو فەرمووی: سویند بەوێ گمانی منی بە دەستە ئەگەر ئیمان بە ئەستێرە
کۆ و تەرازوو وە بێ، پیاوانیک لەمانە دەستی دەگەین، (واتە: مەبەست پێی
گەلی فارسی، ھەبەتە گەلی فارس ئەو کاتە تەبیریان کردووە لە گەلی جگەلە
عەرەب و فارس و تورک و کورد و بەرەرو ھەموو گەلانی دیکەیان گرتۆتەو).

ھەر لەوبارە وە ئەم فەرموودەش ھەیە:

۳- {لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ النَّبِيِّ لَدَهَبَ بِهِ رَجُلٌ مِنْ قَارِسٍ، أَوْ قَالَ مِنْ أَتْبَاءِ قَارِسٍ} (أخرجه مسلم: ۲۵۴۶)، ئەگەر ئیمان لە لای سوورەیی بووایە، (سوورەیی ئەستێرە کۆ و تەرازوو وە: بە
ئەستێرانی ھەبووایە، ھێندە بەرز بووایە)، پیاوانیک لە گەلی فارس یاخود فەرمووی:
لە پۆلەکانی گەلی فارس دەستیان دەگەین، ھەبەتە وەک گوتمان: مەبەست لە گەلی
فارس ئەو کاتە، گەلانی جگەلە عەرەب بوو، واتە: فارس و جگەلە فارس).

مه سه له ی دووه م:

باسی جووله که کان که ته و پراتیان پیدراو پی سپیدرا، به لام پشتگوئیان خست و، وینه بو هینانه وه بیان به که ریک باریک کتیبی لیرابن، نجا فهرانکردن به پیغه مبه ری خوا ﷻ که به جووله که کان بلن: نه گهر راست ده که ن له نیو هه موو خه لکدا، تیوه دوستانی خوان، مردن به خوزگه بخوازن و، هه و الدانیس که هه رگیز خوزگه ی پیناخوان به هو ی کرده وه خراپه کانیا نه وه و، پیراگه یاندنیان که نه و مردنه ی لی راده که ن، هه ر ده یانگاتن و ده یانگری و لی ده رباز نابن و، ده گپردینه وه بو لای خوی زانی په نهان و ئاشکرا:

خوا ده فهرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمَلُوا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعِثَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ بَنَاتُهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَتَّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمْنُنَ لَهُ أَبَدًا بِمَا قَدِمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ أَلَمَوْتَ الَّذِي يَفْرُوكَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾

شیکردنه وه ی نه م، ئایه تانه، له سیزده برکه دا:

(۱) - ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمَلُوا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ وینه نه وانه ی ته و پراتیان له کۆلرابوو، به لام هه لیاننه گرت، وه ک که ریکه کتیبی هه لگرتوو.

پیشتر باسما نکرد که یه کیک له و شتانه ی جووله که کان به تاییه ت و، خاوه ن کتیبه کان به گشتی شانازیان پیوه ده کرد، نه وه یه که خاوه ن کتیب، به تاییه ت شانازیان به سه ر گه لی عه ره بدا ده کرد که تیوه (أُمِّي): ﴿قَالُوا﴾

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ سَيْلٌ ﴿٧٥﴾ آل عمران، ئەمە هەم جوولە کە کان و هەم نەصرانیەکانیش، وایان دەگوت، واتە: ئێمە بەهۆی سەتەمکردن لە (أمی) یەکانەوه، پێی گلهییمان نایەتە سەر، وەک لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا فەرموویەتی.

ئەنجا خوا ﷻ لە ئایەتی پێشدا باسی ئەوهی کرد فەرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿٧٦﴾، ئا ئەوه بەخششی خوا یە دەیدات بە هەر کەسێک بیهۆی و، خوا خاوەن بەخششی مەزنە، واتە: ئەو پلە ی پێغەمبەراییەتی بەخششی خوا یە و میراتی هیچ نەتەوه یە ک نیه و، لەسەر هیچ کۆمەڵگایە ک فەتیس نەکراوه، لەسەر هیچ نەتەوه یە ک تاپۆ نەکراوه، بەلکو بەخششی خوا یە، دەیدات بە هەر کەسێک ک بیهۆی، چونکە جوولە کە کان پێیان نەگوترا بوو پێغەمبەری کۆتایی لەوان بێ، لە تەورات و لە پەیمانی کۆن دا، بە نەسبەت نەصرانیەکانیشەوه لە پەیمانی نوی دا، لە ئینجیل دا هەواییان پێدراوه پێغەمبەری کۆتایی دی، بەلام نەگوتراوه لە بەنوو ئیسرا ئیلە، بەلام بە هەر حال ئەوان وەک دەمارگیریە ک بو دینە تیکدراوه کە ی خۆیان گوتیان: مادام پێغەمبەری کۆتایی لە ئیو گەلی عەرەبدا هاتوه، کە ئەوان گەلی عەرەبیان بەدواکەوتوو و نەشارەزاو نەخوێندەوار دادەناو خۆیان بە خاوەن کتیب و شارەزا دەزانی، خۆیان لە ئاستیکی بەرزتر لەوان تەماشای دەکرد، بۆیە کاتیک پێغەمبەری کۆتایی لە ئیو گەلی عەرەبدا هات، هەرچەندە زانیان ئەوه ئەو پێغەمبەرە کۆتاییە کە هەوایی پێدراوه، نیشانەکانی هەموو لەویدا هەن، بەلام دەمارگیری و بەرژەوێندی ناشەری لێیان نەگەراو، دەست و پێی بەستن لەبەردەم بڕوا پێئێنانیدا، خواش ﷻ لێرەدا کە دەفەرمووی: وێنە ی ئەوانە ی تەوراتیان پێدرا بوو دوایی هەلێانەگرت^(۱).

(۱) (حَمَلُوا)، یانی: (کَلُّوا)، واتە: تەوراتیان پێدرا بوو و پێی ئەرکدار کرابوون، جێبەجێ بکەن و پێشەوه پابەند کرابوون، بەلام هەلێانەگرت و پێشەوه پابەند نەبوون.

یەکەم: ئەو جوولەکان! خۆتان بە ئەوەوە هەڵمەکیشتن که خاوەن کتێب، خاوەنی تەوراتن، چونکه یێهوه پابه‌ند نه‌بوون.

دوهم: هۆشدارييدانيشه به مسؤلهمانان كه ئىتوھش ئەى مسؤلمانينه! خوا پىغەمبەرى كۆتايى لەنيۆتاندا ناردوھ، بە تايبەت گەلى عەرەب و، دوايى ئەو گەلانى دىكە كە لە ئيمان هينان دا بهوان پەيوەست دەبن و بە ھەموويان ئۆمەتى ئىسلام پىكدېنن، وريا بن ئەى ئۆمەتى ئىسلام! وەك ئۆمەتە پىشووھەكان مەكەن، ئىوھ سەرورەرى پىغەمبەران (عليه وعلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام)، و دوايىن فەرمايشتى خواو، تەواوترىن فەرمايشتى خوا لەو ڕوھوھ كە پەيوەندى بە مرقۇاھوھ ھەيە، چونكە خوا فەرمايشتەكانى دىكەى بۆ قۇناغىكى ديارىيكراو، بۆ گەلىكى ديارىيكراو، بۆ كاتىكى ديارىيكراو فەرموو بوون، نەگەر تەورات بوو، نەگەر صوحوفى ئىبراھىم بوو، نەگەر زەبوورى داوود بوو، نەگەر ئىنجىلى عيسا بوو، نەگەر كىتەبەكانى دىكە بوون، بەلام قورئانى وەك دوا فەرمايشتى خۆى بۆ ھەموو مرقۇاھەتەى فەرمووھ لە ھەموو كۆمەلگاہەكاندا، بە درزايى ڕۆژگارو، بە پانايى زەمين، بۆيە ئەو فەرمايشتەى كە كۆتايىن فەرمايشتە، گشتگىرتەرەو چارەسەرى ھەموو كىشەكانى مرقۇاھەتەى تىدا دانراوھ، وەلامى ھەموو پرسىارەكانى مرقۇاھەتەى تىدا پەچاوكراو، ئىتوھش وەك جوولەكەكان مەكەن پەند لەوان وەرېگرن، نەچن پىتان وابن كە ھەر پىدراى كىتب بۆ خۆى تەواوھ، بەلكو دەبى ئەو كىتبەكارى پى بركرى و لى بەھرەمەند بن، ئنجا ماناى وابە ھەقى ھەلگرتنى ئەو كىتبەتان داوھ.

۲- ﴿يَسْأَلُ مِثْلَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَآيَاتِ اللَّهِ﴾، خراپترین وینه، وینهی کۆمه لێکه که ئایه تهکانی خویان به درۆ داناون، ﴿يَسْأَلُ﴾، کرداری سه ره زه نشته (فِعْلُ الدَّمِّ)، وهک (ساء)، یانی: (سَاءَ حَالُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ)، خراپترین حال حالی نه و کۆمه له یه، که ئایه تهکانی خویان به درۆ دانان.

(۳- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، خواش کۆمه‌لی سته‌مکاران به نامانج ناگه‌یه‌نی، لێره‌دا هیدایه‌ت به مانای ڕێ پێشاندان نیه، چونکه خوا ڕێ پێشانی هه‌موویان داوه، به‌لکو لێره‌دا هیدایه‌ت به مانای راسته‌ ڕێکردن و به نامانج گه‌یاندنه، خوا کۆمه‌لی سته‌مکاران به نامانج ناگه‌یه‌نی، چونکه ئەوان ناماده نه‌بوون ئەو ڕێه راسته‌ی خوا پێشانی داوون بیگره‌ن‌بهر، لێره‌دا پرسیارێک ده‌کری: بۆچی خوا ﴿يُضِلُّ﴾ له‌نیو هه‌موو ئاژه‌لاندایه‌ی به‌ که‌ر هه‌تیاوه‌ته‌وه‌؟

(فخر الدين الرازي) که هه‌ندێک جار تێبینیی و سه‌رنجی وردی هه‌ن، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (التفسير الكبير) دا^(۱)، که به (مفاتيح الغیب) یش، ناسراوه‌ ده‌لی: له‌به‌ر پێنج هۆکاران خوای کاربه‌جێ لێره‌دا نمونه‌ی به‌ که‌ر هه‌تیاوه‌ته‌وه‌، له‌نیو هه‌موو ئاژه‌له‌کاندا، نه‌ ته‌سپ و نه‌ بارگین و نه‌ هه‌سترو نه‌فیل و نه‌ گاو... هه‌ند: **یه‌ که‌م:** له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ر له‌ باره‌ه‌لگرتندا باوتره، واته: که‌ر هه‌م ئاژه‌لێکی جیهانییه‌ له‌ هه‌موو شوێنه‌کانی دنیا‌دا هه‌یه‌و، باوتریشه‌ بۆ باره‌ه‌لگرتن.

دووهم: له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەو که‌وده‌نییه‌ی له‌ که‌ردا هه‌یه، له‌ ئاژه‌لی دیکه‌دا نیه، که‌ر بۆ خو‌ی وێنه‌ی پێ ده‌هه‌ترێته‌وه‌ به‌ نه‌فامیی و، ئەگه‌ر بویستری که‌سیک زۆر به‌ نه‌فام و که‌وده‌ن دا‌به‌تری، ده‌گوتری: فلانکه‌س ده‌لێی که‌ره، یان که‌ره، یان که‌رایه‌تی هه‌یه.

سییه‌م: له‌به‌ر ئەوه‌ی گوێدریژ (که‌ر)، له‌ هه‌موو ئاژه‌له‌کانی دیکه‌ ده‌سته‌مۆتره‌ مندا‌لیک ده‌توانی باری لێبێ و زۆر ملکه‌چه‌.

چواره‌م: له‌به‌ر ئەوه‌ی بارلێنایی که‌ر ئاسانه‌ر له‌ بارلێنایی ته‌سپ و ئیسترو مایین و گاو فیل و ئەوانه، که‌ر ئاسانه‌ر بار ده‌کری گه‌وره‌ بچووک ده‌توانی باری بکه‌ن.

پنجه‌م: ره‌چاو کردنی پێکه‌وه‌ گونجاویی بێژه‌کان ته‌ویش یه‌کیکه‌ له‌ ره‌وه‌کانی ره‌وانبێژی، لێره‌شدا وشه‌ی: ﴿أَسْفَارًا﴾، له‌ گه‌ل (جمار) دا، دێته‌وه‌و ئاوازه‌که‌یان پێکه‌وه‌ گونجاوه‌.

که ده فەرموئ: ﴿بَشِّرْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (الزمخشری) ده لئ: ماناکە ی ئاوا یە: وێنە ی خراپترین کۆمەل، وێنە ی ئەو کۆمەلە یە که ئایەتەکانی خۆیان بە درۆ داناو.

هەندیکیش ده لئ: خراپترین وێنە ئەو وێنە یە، که ئێمە بۆ ئەو کۆمەلە ی ئایەتەکانی خۆیان بە درۆ داناو، هێناومانەتو.

وشە ی: ﴿ثُمَّ﴾ که ده فەرموئ: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الصَّالِاتُ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ (للترأخي الرثيبي)، بۆ بەدوا داها تێ پلە پلە ییە، چونکە ئەوە که پابەند نەبوون بە تەوراتەو، زیاتر جێی سەر سوپمانە لە هەلگرتنی تەورات و لە پێ سپێردانی تەورات، پێ سپێردانی تەورات گرتە، بەلام ئەوە که هەلێانە گرتو و پێ یەو پابەند نەبوون گرتەو زیاتر جێی سەر سوپمانە، ئەزەمە خەشەری لە هەندیک لە زانیانەو لە بارە ی ئەم ئایەتە موبارە کەو ده لئ: خوا ﷻ لە سێ ئایەتی ئەم سوورەتە موبارە کەدا، جوولە کەکانی بە درۆ خستوونو:

یە کەم: شانازیان کرد بەووە که ئەوان دۆستانی خۆیان له ئێو هەموو خەلکداو خۆشەویستانی خۆیان، خواش ﷻ فەرموئ: ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ⑥، مردن بە ئاوات بخوازن، ئەگەر راست دەکەن دۆست و خۆشەویستی خۆیان له ئێو هەموو مەرفاقەتی دا نابێ لە مردنی بترسێن، بەلکو دەبێ بە دوایدا عەوداڵ بن و بگەڕێن.

دوو هەم: شانازیان دەکردو دەیانگوت: ئێمە خاوەن کتیبین، بەلام خەلکی دیکە کتیبی نیە، خواش ﷻ تەشبیی کردن بە کەرێکەو که باریکی کتیبی هەلگرتن، واتە: بەلئ: ئێو خاوەن کتیب، بەلام کار بە کتیبە کانتان ناکەن، لە باری بڕوا هێنان بە پێغەمبەری کۆتاییدا ﷺ هەلبەتە هەر لە پێش ئەوە شەدا لادان و هەلەو پەلەتان زۆر بوو، بەلام ئەو هەلەیان لە هەموو هەلەکانی دیکەیان گەورە تر بوو که ئەصلەن بە قسە ی مووساشیان

عَلَيْهِمَا) نەكرد، ھەرۈەك نەصرانىيەكانىش بە قىسەى عىسايان نەكرد، مووساۋو عىسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھەۋالپاندابوۋ كە لە دواى ئەۋان پىغەمبەرى كۆتايى دىۋ، دەبى بىرواى پىننىن و شۆىنى بىكەون.

سىيەم: شانازىيان بەۋەۋە دەكرد كە ئەۋان پۆژى شەممەيان ھەيە ھەرۈەك نەصرانىيەكانىش پۆژى يەكشەميان ھەيە، خواش ﴿٦﴾ پۆژى جومەشى بۆ مسولمانان دانا، لە بەرامبەر شەممەى جوولەكان و يەكشەممەى نەصرانىياندا.

ئىنجا خوا ﴿٦﴾ بە پىغەمبەرى خاتەم ﴿٦﴾ دەفەرمۆى:

﴿٤﴾ - ﴿قُلْ بَيَّأْتُهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ ﴿٦﴾، بلى: ئەى ئەۋانەى بوونە جوولەكە، ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾ يانى: (الَّذِينَ صَارُوا يَهُودًا)، ياخود: ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾ (الَّذِينَ تَابُوا)، ئەۋانەى كاتى خۆى (باب و باپىرانتان) گەراۋنەۋە بۆ لای خوا، لە سوۋرەتى (الأعراف) دا، دەفەرمۆى: ﴿إِنَّا هَدَانَا إِلَيْكَ﴾ ﴿١٥٦﴾، ئىمە گەراينەۋە بۇلات، بەلام (ھادۇا)، ديسان يانى: ئەۋانەى بوونە جوولەكە بلى: ئەى ئەۋانەى بوونە جوولەكە! يان ئەى ئەۋانەى كاتى خۆى (باب و باپىرانتان) گەراۋنەۋە بۆ لای خوا!

﴿٥﴾ - ﴿إِنْ رَعَيْتُمْ أَمْرَكُمْ أُولَئِكَ لِلَّهِ مِنَ دُونِ النَّاسِ﴾، ئەگەر پىتتان واىە ئىۋە دۆستانى خوان لە ئىۋ ھەموو خەلكدا، جيا لە خەلك، ئىۋە دۆستانى خوان، واتە: لە ئىۋ ھەموو مرقۇايەتييدا تەنھا ئىۋە دۆست و خۆشەويست و نىزىكى خوان، چونكە جوولەكەكان ئەۋ لافەيان لپدەدا، ھەرۈەھا نەصرانىيەكانىش ۋەك خوا ﴿٦﴾ لە سوۋرەتى (المائدة) دا، لپى گىراۋنەۋە: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ﴾ ﴿١٨﴾، جوولەكەكان و نەصرانىيەكان گوتيان: ئىمە دۆستانى خواۋ خۆشەويستى خوانى (خوا دەفەرمۆى: ﴿بلى: ئەى بۆچى بە ھۆى گوناھەكانتەۋە سزاتان دەدا، كە بە دانپىداهىنانى خۆيان بە تايبەت لە پەيمانى كۆندا زۆر ھاتۋە كە خوا سزاي جوولەكەكانى داۋە لەسەر گوناھەكانيان، ئىنجا ئەگەر دۆست و خۆشەويستى خوان، بۆچى خوا سزاتان دەدا؟ لپرەش دەفەرمۆى: ئەى

موحه ممد ﷺ! پشيان بلی: نه گهر ټیوه پټان وایه، گومانتان وایه، وا خه یال ده کهن، که دوستانی خواو نیزیکانی خوان له نټو هه موو مروځایه تپیدا.

(۶) ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ټیوه له راستان، مردن به تاوات بخوازن، (الطبري)، مانای نهم رسته یه ی تاوا هټناوه: ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ﴾، ده لی: (فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ) لِتَسْتَرِيحُوا مِنْ كَرْبِ الدُّنْيَا وَهُمْ مِمْهَا وَغُمُومِهَا، وَتَصِيرُوا إِلَى رَوْحِ الْجَنَّةِ وَنَعِيمِهَا بِالْمَوْتِ، واته: مردن به تاوات بخوازن، تاكو ناسووده بن و ده ربا بن، له خهم و خه فته و گرفتاریه کانی ژيانی دنیاو، بچن بو نټو نازو نیعمه تی باخه کانی به هه شته به هو ی مردنه وه.

خواش ﷺ پټشوه خته هه و آل به پټغه مبه ر ده داو ده فهرمو ی:

(۷) ﴿وَلَا يَمْنُنَ لَهُ أَبَدًا بِمَا قَدِمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾، هه رگیزیش مردن به تاوات ناخوازن، به هو ی نه وه که ده سته کانیان پشيان خسته، نه وه ی ده سته کانیان پشيان خسته له گوړینی کټی بی خواو کوفرو شیرک و سته م و تاوان و خراپه کاری، به تایه ت نه و بی پروایی و سته م و خراپه یه ی به رجه سته بووه له پروا نه هټنایان دا به پټغه مبه ری کو تایی، دوا پټغه مبه ری خواو هه لگری دوا په یامی خوا، خوا ﷺ ته عبیری کی هټناوه زور گشتگیر بن، بو هه موو نه وانه.

(۸) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، خواش به سته مکاران زانایه، نه و سته مکارانه ی هه موو نه و جوړه سته مانه یان له خو یاندا کوړدوونه وه، کاتی خو ی نه زیه تدانی مووسا ﷺ، به نسبت باب و باپیرانیان، نجا گوړینی کټی بی خوا بو نه وه ی له گه ل به رزه ونه دیه ناشه رعیه کانی خو یاندا بیگونجټین، دوا بی نه و هه موو سته م و خراپه و لادان و تاوانه ی له نټو خو یانداو له نټو خه لکدا کردوویانه، که کو تاییه که شیان بریتی بوو له دژایه تپیان بو پټغه مبه ری کو تایی ﷺ، و، بوونه په رچ له رپی په یامه که یداو فیل و پیلان گیران له دژی.

له کو تایی دا خوا ده فهرمو ی:

(۹) - ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ أَلَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، پیمان بلی: نهو مردنه‌ی لئی راده‌کهن، ههر پیتان ده‌گات.

(۱۰) - ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، به‌دلتیایی پیگه‌یشتوو و پیوه په‌یوه‌ستتانه، (ف)، لیره‌دا بۆ سزا (جزاء) یه چونکه (الذی)، مانای مهرج ده‌گه‌یه‌نی و جه‌زا ده‌خوازی، ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ أَلَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ﴾، بلی: نهو مردنه‌ی لئی راده‌کهن، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، یانی: (إِنْ فَرَزْتُمْ، فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ)، ته‌گهر لئی رابه‌کن ته‌وه به‌دلتیایی ده‌تانگری و پیگه‌یشتووی تیوه‌یه.

(۱۱) - ﴿ثُمَّ تُرْذَوْنَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، دوابی ده‌گپ‌درینه‌وه بۆ لای زانای په‌نهان و ناشکرا، نجا که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خواجه‌ک ﴿﴾ که په‌نه‌انیش وه‌ک ناشکرا ده‌زانی، نهو کاته:

(۱۲) - ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، نجا هه‌والتان پیده‌دا به‌وه‌ی کاتی خو‌ی ته‌نجام‌تانداوه کردووتانه، که هه‌والیشی پیدان، مانای وایه سزایان ده‌دا له‌سه‌ر خرابه‌کانیان، هه‌روه‌ک چۆن ته‌گهر چاکه‌یان هه‌بن، پاداشتیان ده‌داته‌وه، بیگومان له‌سه‌ر خرابه‌کانیشیان سزایان ده‌دا، لیره‌دا ته‌م نایه‌ته موباره‌که، شیوه‌ی نایه‌تی ژماره (۹۶) ی، سووره‌تی (البقرة) ده‌کات که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنَجْذِثَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّحٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْمَرَ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۶)، واته: جووله‌که‌کان ده‌بینی له‌هه‌موو که‌س سوورترن له‌سه‌ر ژیان، ههر جو‌ره ژیا‌تیک بی، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌ش که هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه، یه‌کیکیان به‌ئاوت ده‌خوازی که هه‌زار سال بژی، ته‌گهر هه‌زار سالی‌ش بژی، نه‌وه لاده‌ری نابی له‌سزای خوا ﴿﴾ و، خوا بینه‌ری نه‌وه‌یه که ده‌یکهن.

شایانی باسه: له‌سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنْ يَّمْتَنُوهُ﴾، به‌لام لیره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَمْتَنُوهُ﴾، ته‌گهر سه‌رنج بده‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌وی

بۆچى و ھۆكاری چىيە كە لەھۆى بە (لن)، ھىناويەتى و لىرە بە (لاى لابرڧن
 (نفي) لەھۆى دەفەرەمۆى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ أَلْدَارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِكَةً
 مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۹۱)، (ئەى موھەممەد
 ﷺ!) پىشان بفرەمۆو: ئەگەر مەزلگای كۆتايى لە لاى خوا، تايبەتە بە تىوہوہ،
 جيا لە ھەموو خەلک، (مەزلگای كۆتايى، واتە: بەھەشت) ئەگەر لە راستان
 مردن بە ئاوات بخوازن، ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾، ھەرگىزىش
 بە ئاواتى ناخوازن بەھۆى ئەوہوہ كە دەستەكانيان پىشان خستوہ، ﴿وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (۹۵)، خواش زانايە بە ستەمكاران، لەھۆى بە وشەى (لن)،
 ھىناويەتى واتە: ھەرگىز ئەو مردنە بە ئاوات ناخوازن، بەلام لىرە دەفەرەمۆى:
 ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (۹۷)، جياوازى
 (لن) یش لەگەل (لا)، ئەوہوہ كە ھەردووکیان بۆ لابرڧن، بەلام (لن)،
 جەختكرڧنەھوہى زياترى تىدایە، واتە: ھەرگىز مردن بە ئاوات ناخوازن، زانايان
 دەلین: ئەو جياوازیەش (لن)، لە سوورەتى (البقرة) داو (لا)، لە سوورەتى
 (الجمعة) دا، ھىكمەتەكەى ئەوہوہ لە سوورەتى (البقرة) دا، خوا ﷻ لە سىياقیدا
 ئەوہى ھىناوہ كە باسى كۆمەلئىك لە خراپەكارى كەلى جوولەكە دەكات،
 پەوتەكە لەھۆى بەمجۆرەيە: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
 مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (۸۸) ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ
 قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
 فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (۸۹) ﴿يَسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعَثْنَا أَنْ نُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
 بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (۹۰) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تِلْكَ آيَاتُنا وَكُفْرُناوُا بِمَا وَرَأَوُا، وَهُوَ الْحَقُّ
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿۱۱﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۲﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَا مُرُكَّم بِهِ إِيْمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾

ئنجادوایی خوا ده فہرموئی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۱۲﴾

کہواتہ: لہ (البقرۃ) دا (لن) لہ سیاقیکدا ہاتوہ کہ خراپہ کاری و ستم و لادانہ کانی گہلی جوولہ کہی زور باسکردوہ، ئنجا کومہ لیک خواہنی تہو ہموو لادان و تاوان و خراپہ کاریانہ بن، بیگومان ہہرگیز مردن بہ ثاوات ناخوازن.

بہ لام لیرہدا لہ سوورہتی (الجمعة) دا، بویہ وشہی (لا)، ہاتوہ، چونکہ زور لہ خراپہ کاریہ کانیان باس نہ کراون، لہ کتیبی خواش دا کاتیک پیتیک، وشہیہ ک بہ پیتیک یان وشہیہ کی دیکہ بگوردرئی و لہ شوینی دابنئی، بیگومان ہی نہینیی و حکمہت نیہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددرسی دوووم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الجمعة) پێک دێ، ئایەتەکانی (۹ - ۱۱)، لەو سێ ئایەتە موبارەکەدا، خوا ﷻ بانگی برۆاداران دەکات، کە هەر کاتێک بانگکران بۆ نوێژی جومعه، لە پۆژی جومعهدا بە گورج و گۆلی و خێرای و گرنگی پێدانهوه بەرهو یادی خوا بچن، ئەوه بۆ تێوه باشتەر ئەگەر بزائن.

دواییش دەفەرموێ: هەر کات نوێژەکە تەواو بوو، بە زەویدا بـلاو بن و برۆن و لە بەخششی خوا داوا بکەن، واتە: وەک جوولهکەکان مەکەن، پۆژی شەممە کە پۆژی پشوودانیانە، هیچ کارێکی تێدا ناکەن، بەلکو تێوه تاکو بانگ دەدات، بۆتان هەیه خەریکی کڕین و فرۆشتن و کارو کاسبی بن و دواي نوێژەکەش دیسان دووبارە تێهەڵبچنەوه و دەست بەکار بنەوه.

ئەجا باسی پرۆوداوێک دەکات کە پێغەمبەری خوا ﷻ پۆژێک لە حالێک دا لەسەر مینبەر وتاری داوه، کاروانێکی بازرگانی هاتۆتەوه، خەلکیش ماوهیەک بووه چاوه‌پێی هاتنەوهی ئەو کاروانە بوون، لەبەر ئەوهی زادو زەخیرهو پێداویستییەکانی پێ بوون و لەشامەوه گەراوتەوه، ئیدی بەپێی ئە پڕیواپەتانه کە دواي دەیانپێنین، گوايه ئەنیا دوازه کەس لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ ماونەوهو، ئەوانی دیکە بەرهو پرۆی کاروانەکە چوون، کە تەپـل و دەف و گۆرانیشی لەگەڵدا بووه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ

فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ النَّجْوَى وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿١١﴾

مانای وشه به وشه ی نایه تہ کان

{ئە ی ئەوانە ی پرواتان هێناو! هەر کات لە پوژی هەینییدا، بانگکرا بو نوێژ، بە خێرای بەرەو یادی خوا بچن و، واز لە کرپن و فروشتن بێن، ئا ئەوەتان بو ئیو بەشتەر ئەگەر بزائن ﴿٩﴾ ئنجا هەر کات نوێژ تەواو بوو، کۆتایی پێهێنرا، بە زەویدا بڵاوبنەووەو لە بەخششی خوا بخوازن (کارو کاسبی بکەن)، زۆریش یادی خوا بکەن، بە لکو سەرفرازو بە مراد گەشتووبن ﴿١٠﴾ کاتیکیش (مسولمانان) بازرگانی و لەهوییان بینی، یە کسەر بەرەو لای پڕژان و تۆیان بە پێو لە سەر مینبەر بە جێهێشت (لە گەرمە ی وتارداندا، کە کاریکی بێج بوو) بلی: ئەوە ی لە لای خوایە بەشتەر لە لەهوو (لە خاflان) و بازرگانییش و، خواش بەشتینی بژیو دەرانه ﴿١١﴾}.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(نُودِی): یانی: (أَذِنَ)، واته: بانگکرا، به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی له‌بانگدرانه، بانگدرا.

(الْجُمُعَة): که به (جُمُعَ وَجُمُعَات)، کۆده‌کرێته‌وه، ناوی ئەو پوژده‌یه له هه‌فته‌دا‌یه‌و له پێش شه‌ممه‌وه دی و، له دوا‌ی پێنج شه‌ممه دی، واته: پوژی کۆبوونه‌وه.

(فَاسْعَوْا): (السَّعْيِ: الإِسْتِدَادُ فِي الْمَشْيِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْمَشْيِ بِحَرْصٍ)، (سَعْيٍ): به مانای خێرا پو‌یشتنه، به‌لام لی‌ره‌دا به‌کاره‌یتراوه بۆ پو‌یشتنێکی به‌ گرنگ‌پێدانه‌وه، پو‌یشتنێک ئەو که‌سه‌ی ده‌روا سووربێ له‌سه‌ر ئەوه‌ی بۆ ئەو ئامانجه‌ی بۆی ده‌چێ، پی‌ی بگات، ﴿وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾: (فَضْلٍ): به مانای به‌خششه، به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌و به‌خششه‌ بژیونیکه که په‌یدا ده‌کری، خوا بژیوو مآل و سامانیک که به‌هۆی کرین و فروشتن و کارو کاسبیه‌وه په‌یدا ده‌کری ناوی لی‌ناوه: (فَضْلٍ)، یانی: ئەوه به‌خششی خوايه.

(تَجَرَّةٌ): وشه‌ی (تِجَارَة)، پێش‌تریش باس‌مان‌کرد، (تِجَارَة)، به‌ کوردیی ده‌لێین: باز‌رگانی، که بریتیه له ده‌ست‌کاری‌کردنی ده‌ست‌مايه بۆ به‌ده‌سته‌ینانی قازانج، (التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ لِنَيْلِ الرُّبْحِ).

(لَهُوَ): به مانای خافلان دی، (أَلْهَاهُ أَي: شَغَلَهُ)، واته: خافلان‌دی، هه‌ر شتی‌ک خه‌لک پی‌ی بخافلی، پی‌ی ده‌گوتری: (لَهُوَ)، به‌لام لی‌ره (لَهُوَ)، یانی: ته‌پل و ده‌ف، چونکه خه‌لکی مه‌دینه عاده‌تیان وابوو که کاروان گه‌راوه‌ته‌وه، یان بۆنه‌یه‌کیان بووبی، وه‌ک ژنه‌پنان و بووک گواسته‌نه‌وه، هه‌روه‌ها له جه‌نگدا ته‌پل و ده‌فیان لی‌داوه، لی‌ره‌ش مه‌به‌ست پی‌ی ته‌پل و ده‌ف لی‌دانه، بۆ گه‌رانه‌وه‌ی کاروانه باز‌رگانییه‌که‌یان.

هوئی هاتنه خواروهی نایه ته کان

ئهو نایه ته موباره کهی دهفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمَّوْا أَنْفُسُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ لهو بارهوه چهند ریوایه تیک هاتوون، به لام تیمه ئه وه مان زیاتر هه لیزاردوه:

اعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيْنَمَا نَصَلِّيُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، إِذْ أَقْبَلَتْ عَيْرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمَّوْا أَنْفُسُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، رواه البخاري: ٤٨٩٩، ومسلم: ٨٦٣، والطبري: (٢٨، ٦٨)، والطحاوي في (مشكل الآثار): (١٤٩٠).^(١)

واته: جابیری کوپی عه بدوللا (خوا له خوئی و بابی رازی بن)، ده لئ: له کاتیکدا تیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا دا ﷺ نو یژمان ده کرد. کاروان تیک خواردنی پیووو گه پرایه وه (واته: ئهو کاروانه ی خه لکی مه دینه چاوه پروانیان ده کرد، له شام بگه پرتنه وه)، ئیدی یه کسه ر خه لکه که به په له به ره و پروی چوون، هه تا ته نیا دوا زده پیاو له خزمه ت پیغه مبه ردا ﷺ مانه وه، خواش ئه وهی دابه زاند:

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمَّوْا أَنْفُسُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾

لهو باره وه و پرای ئهم گتیرا وه یه، چهند گتیرا وه یه کی دیکه ش هاتووه، به لام سه نه ده که یان بیه یزه و، جیتی پشت پییه ستن نین.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرپـزان!

ئەم سى ئایەتە موبارەكە (۹ - ۱۱)، خوا ﷻ تېيانداسى يەك بابەت دەكات، ئەویش بریتیه لە نوێژى جومعه، سەرەتا دەفەر موی: ئەى ئەوانەى برواتان هیناوه! هەر کاتیک لە پۆژى جومعهدا بانگکرا بۆ نوێژ بەخیرایی بچن، (بەخیرایی بچن) هەندیک لە زانایان گوتووین: لێرەدا مەبەست ئەوەیە: سوورین لەسەر ئەوەى لە کاتى خۆیدا بگەنە ئەو شوێنەى بۆی دەچن، چونکە لە فەرمايشتى پێغەمبەردا ﷺ هاتووە - وەك دواى دەیهێتین - کە پێغەمبەرى خوا پێگى کردووە لەوەى بە شیوەى پەلە کردن و خیرایی (سعی)، بەرەو نوێژ هەنگاو بئێ و، مەرۆف بە زۆر پەلەکردن و خیراکردن بەرەو نوێژ بچن. بەلام پێم وایە: وشەى (سعی)، هەم بە مانای زۆر پەلەکردن و، هەم بە مانای باش پوشتیش بئ و، ئایەتەکش مەبەست پێى ئەوەیە: باش بپۆن، واتە: بە مردە لۆخەى مەپۆن، وا بپۆن گورج و گۆلانە بۆی بچن.

هەندیک لە زانایانیش وەك دواتر لە مەسەلە گرنگەکانیشدا باس دەکەین، گوتووین: لێرەدا وشەى (سعی)، مەبەست پێى نیازو مەبەستى تێو دله، واتە: بە دل و دەروون و بە هاندەرێكى دەروونى و، وەدەستەتانی پاداشتى خوا، بچن.

﴿فَاسْمُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، بەرەو یادى خوا، واتە: چ نوێژەكە، چ گوێگرتن لە وتارەكە، چ زیكرو تەسبیحات و پارانەوێکان، هەموویان دەگریتهوه، ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، وازیش لە کرین و فروشتن بێن، دەستى لێهەلبگرن، ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئا ئەوەتان بۆ ئیوه باشتەر ئەگەر بزائن، ئەگەر

زانباریتان هه بئ، بێگومان دهستهه لگرتن له کرین و فروشت و، پوشت به خیرایی و جیدی به رهو یادی خوا (ذکر الله) نجا یادی خوا به کهش: نوێ ده که به، دوو وتاره کانن، یاخود بهس بانگه که به، یان هه موویان و یکر به رهو هه مووی بچن، خوا ﷻ وشه به کی به کاره پناوه، هه مووی بگریته وه، ته گهر زانباریتان هه بئ، ده زانن ته وه باشتره بو ئیوه.

﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ﴾
 نجا هه رکات نوێ ده که کرا به زه ویدا بلۆب نه وه له به خشش خوا بخوازان، ئایا له بهر ته وه ی پوژی جومعه به نوێ جومعه ی تیدا ده کری، جومعه کهش بریتیه له دوو رکات نوێ پاشانیش، دوو وتار ده درین له سه ر پای زۆر به ی زانایان و هه ندیکیان ده ئین: یه ک وتاریش هه ر ته وا وه، وه ک دوا ی کورته با سیک ده که ین له باره ی جومعه وه، ئایا له بهر ته وه ی پوژی جومعه به، ده بئ دوا ی نوێ ییش هه ر به ئنه وه له مزگه وت؟ نه خیر، هه ر کات نوێ ته وا بوو، نوێ ته وا کرا، به زه ویدا بلۆ ب نه وه، له به خششی خوا داوا بکه ن، واته: دوو باره بگه ر نه وه بو پیداکردنی بژیوی هه لال و کارو کاسیی کردن، ﴿ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾، زۆریش یادی خوا بکه ن، به لکو سه رفرا زین، واته: یه که سه ر دوا ی نوێ و تاعه ته که تان، بچنه وه بو کارو کاسیی، به لام بئ ئاگا مه بن له یادی خوا وه گه رمه ی کارو کاسیی شدا، زۆر یادی خوا بکه ن بو ته وه ی سه رفرا زین.

له کو تایی دا خوا ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا رَأَوْا تَحَرََةً أَوْفَوْا أَنْفُسَ الْإِنِّهَا وَتَرَكُوا قَائِمًا ﴾، کاتی کهش باز رگانی و له هوویان بین، واته: ته و ته پل و ده فه ی لیدرا وه له گه ل کاروانی باز رگانی به که دا بو وه، ﴿ أَنْفَصُوا الْإِنِّهَا ﴾، زۆر به خیرایی به رهو لای ته و کاروان و ته پل و ده ف و له هو وه پزران، ﴿ وَتَرَكُوا قَائِمًا ﴾، توشیان به پیوه به جیه یشت، وا دیا ره پیغه مبه ری خوا ﷻ به پیوه وتاری دا وه، ته مه ش به لگه به له سه ر ته وه که وتاردان به تاییه ت ه ی جومعه، ده بئ به پیوه بئ،

﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِّ وَمِنَ النَّجْرَةِ﴾، بَلَى: نه‌وی له لای خوییه باشته
 له له‌هوو (نه‌و شته‌ی خه‌لک پییه‌وه ده‌خافلی، یان لیره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی ته‌پل
 و ده‌فن که لی ده‌دری) هه‌روه‌ها یادی خوا له بازرگانیه‌که‌ش باشته، ﴿وَاللَّهُ
 خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، خواش باشتینی بژیوده‌رانه.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمانكردنى خوا بە برۋاداران، كە كاتىك لە پۇژى جومعهدا بانگ دەدرى
بۆ نوپۇز، بە خىرايى ياخود بەجىددىي بچن بەرەو يادى خوا، واز لە كرىن و
فرۇشتن بىنن و، پىراگە ياندىيان كە ئەو بە بۆ ئەوان چاكتە، ئەگەر بزانن، بەلام
هەر كات نوپۇز تەواو بوو، بە زەويدا بىلاوبىنەو، جارېكى دىكە بگەرپنەو
بۆ كارو كاسبىي و داواكردنى بەخشى خوا، بەلام زورىش يادى خوا بىكەن
بۆ ئەو سەرفرازىن:

خوا دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا
فُضِّيتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢﴾﴾

شىكردنەو، ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ ئەي ئەوانەي
برۋاتان هېناو! ھەركات لە پۇژى جومعهدا بانگ كرا بۆ نوپۇز، زۆر لە زانايان دەلەين:
لەردا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تەنيا مەبەست پىي پياوانن، ھەرچەندە ئەو تەعبىرە
بۆ پياوان و ئافرەتەنەش بەكارھاتو، بەلام لەردا ھەك لە سوننەتى پىغەمبەرىشدا
ھاتو ھەي باس دەكەين، لەبەر ئەو نوپۇزى جومعه تەنيا لەسەر پياوان فەرزەو
لەسەر ئافرەتان فەرز نە، بەلام ئەمە ماناى وانە ئەگەر ئافرەتەنەش بىكەن، خىريان
ناكات، بەلام پىغەمبەر پابەند نەكران، كە دەفەرمۇي: ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ

الْجُمُعَةُ هەر کاتی بانگکران بۆ نوێژ، بانگکرا بۆ نوێژ واته: بانگدرا، ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ ئەم (مِنْ) ه، بۆ به‌شیک (تبعيض) ه، واته: له به‌شیک له رۆژی هه‌ینیدا، نه‌ک هه‌موو رۆژه‌که، ئه‌ویش که‌نگیه‌؟ ئه‌و کاته‌یه که رۆژ له‌نیوه‌راستی ئاسمان لاده‌دا به‌ره‌و لای ئاوابوون، ده‌بێ خۆر لابات، ئنجا نوێژی نیوه‌رۆ ده‌بێ، دیاره نوێژی جومعه‌ش هەر له کاتی نوێژی نیوه‌رۆدا ده‌کرێ، ﴿الْجُمُعَةُ﴾ ش ئه‌و رۆژه‌یه که له پێش رۆژی شه‌مه‌وه دی و، له دای رۆژی پێنجشه‌مه‌وه دی.

٢- ﴿فَاسْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ به‌خیرایی به‌ره‌و خوا بچن و واز له کرین و فروشتن بێنن، وشه‌ی (سَعَى)، بریتیه له خیرا رۆیشتن، به‌لام لێره‌دا به‌ مانای رۆیشتنیکه‌ به‌ گرنگی پێدانه‌وه به‌کارهاتوه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَلَا تَأْتَوْهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَلَكِنْ ائْتَوْهَا وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ (أُخْرِجَ الْبَخَارِي: ٩٠٨، ومسلم: ٦٠٢)، کاتیک چوون بۆ نوێژ، به‌ره‌و نوێژ مه‌چن له حالیکه‌دا که تێیدا زۆر به‌خیرایی ده‌پۆن، به‌لکو به‌ ئارامی بپۆن و با ئارامی و یقارتان پێوه دیاربێ.

(فخر الدین الرازی) له ته‌فسیره‌که‌ی دا^(١) هێناویه‌تی که‌سه‌نی به‌صرایی گو‌توویه‌تی: (وَاللَّهِ مَا هُوَ سَعَى عَلَى الْأَقْدَامِ، وَلَكِنَّهُ سَعَى بِالْقُلُوبِ، وَسَعَى بِالنِّيَّةِ، وَسَعَى بِالرَّغْبَةِ، وَنَحْوَ هَذَا، إِذِ السَّعَى فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعَمَلُ)، واته: سوێند به‌ خوا مه‌به‌ست پێی رۆیشتن نیه به‌ پێیان به‌خیرایی، به‌لکو مه‌به‌ست پێی رۆیشتنه به‌ دڵ و، رۆیشتنه به‌ ئاره‌زوو مه‌ندانه‌و وینه‌ی ئه‌وه، چونکه (سَعَى) له کتیی خوادا به‌ مانای کرده‌وه دی.

مه‌به‌ستی که‌سه‌نی به‌صرایی ئه‌وه بووه رۆیشتنه‌که زۆر به‌په‌له‌ په‌ل و وه‌ک را‌کردن نه‌بێ و به‌نیازو مه‌به‌ست و ئاره‌زوو مه‌ندانه‌ بێ پێغه‌مبه‌ریش ﷺ زانیویه‌تی خه‌لک وشه‌ی (سَعَى)، وا تێده‌گه‌ن واته: زۆر په‌له‌ کردن، بۆیه فه‌رموویه‌تی: زۆر به‌په‌له به‌ره‌و نوێژ مه‌چن، به‌لکو با به‌ شێوه‌یه‌ک بێ به‌ یقاره‌وه بپۆن.

که ده فەرموئ: ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، بەرەو یادی خوا بچن و واز لە کڕین و فروشتن بێنن، یادی خوا (ذکر الله) هەم نوێژە که دەگرێتەو، هەم دوو وتارە که دەگرێتەو، هەم ئەو پارانەو و وێردو زیکرانە دەگرێتەو، که لە پوژی جومعه دا نوێژ خوێنان دەیانکەن.

(۳) ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئا ئەو بۆ تێو هاشترە ئەگەر بزانی.

(۴) ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، ئنجا ئەگەر نوێژە که تەواکرا، بە زەویدا بڵاو ببنەو، واتە: لە ولاتی خۆتان ئەو شوێنە ی تێیدا دەژین، مەچ لە مزگەوتدا خۆتان قەتیس بکەن، بە لکو بچنە دەر لە مزگەوت و بە زەویدا بڵاو ببنەو، ﴿وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، لە بەخششی خواش داوا بکەن، واتە: کارو کاسبیی بکەن، ئنجا لێرەدا: (الْأَمْرُ بَعْدَ النَّهْيِ يُدُلُّ عَلَى الْإِبَاحَةِ)، فەرمان دوا ی پێگەری پێیدان دەگەینێ لێرەدا که خوا فەرمان دەکات: ﴿فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، مانای فەرهبوون ناگەینێ، چونکە هەمیشە که فەرمان لە دوا ی پێگیران دێ، بە مانای پێیدرانە.

(۵) ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، زۆریش یادی خوا بکەن، بە لکو سەرفراز بن، واتە: لە گەرمە ی کارو کاسبیدا لە خوا بیتاگا مەبن و، مەخافڵین، هەمیشە خواتان لە یاد بێ، جێی پامانە که لێرەدا خوا ﷻ بژیوو مآل و سامانیک که بە هۆی کارو کاسبییه و پەیدا دەکری، ناوی ناو: ﴿فَضْلُ اللَّهِ﴾، بەخششی خوا، که واتە: ئەو مآل و سامانە ی پەیدا دەکری، بە هۆی ئارەقە ی ئیوچاوان و لە پێی کارو کاسبییه و، ئنجا بازگانییه، جوتباریی و کشتوکال کردنە، کارمە ندبوونە، کڕیکارییه، ئەو بەخششیکە خوا دەیدا بە مەرفەکان.

مەسەلەى دووھم:

خو دەفرموى: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ۝۱۱﴾

شىكردنەھى ئەم ئايەتە، لە سى بركەدا:

۱- ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، كاتىك بازىگانيى و لەھوويان بينى، بەرەھولاي پرژان و تويان بە پتوھ جېھىشت.

﴿لَهْوًا﴾، واتە: خافلان كە لىرەدا مەبەست پى دەنگى تەپل و دەفە كە بە كاروانە بازىگانيەكە بوو.

بەرەھولاي پرژان: ﴿أَنْفَضُوا إِلَيْهَا﴾ (فَضُّهُ: فَرَّقَهُ، انْفَضَ الْإِنْفِضَاصَ مُطَاوِعَ فَضًّا)، (فَضُّهُ، واتە: (فَرَّقَهُ)، بلأوى کردو پرژاندى، (انْفِضَاصَ)، بلأوبوون و پرژان، واتە: زور بە خىرايى بەرەھولاي چوون، وەك چۆن تەسبىحىك كە دەزووھەكەى دەپچىر، دەنكەكانى دەپرژىن، ئاوا پرژان بەرەھولاي كاروانەكە، ﴿وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، تۆشيان بە جېھىشت بەپتوھ، لە كاتىكدا پىغەمبەرى خوا ﷺ وتارى داو.

۲- ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَرَةِ﴾، بلى: ئەوھى لە لاي خوايە، باشتە لە لەھوو (دەنگى تەپل و دەف) و لە بازىگانييش.

۳- ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، خواش باشتىنى بژيودەرەنە، ھەلبەتە لە رىوايەتەكاندا ھاتوھ كە ھاوھلان ھەموويان رۆيشتوون، جگە لە دوازە كەس، بەلام راستىيەكەى من ئەوھم زور ناچىتە عەقلەوھ، كە زۆر بەى ھاوھلان خوا لىيان رازى بى، رۆيشتىن، پىم وايە رۆيشتوھەكان زياتر خەلىكى گەنج يان ئەھلى تەماع بوون بەلام ئەوھ كە پىغەمبەرى خوا ﷺ چەند سەد كەسىك، دانىشتىن و پىغەمبەرى خوا ﷺ وتار بەدات و، تەنيا دوازە كەس مەينەوھ، بەراستىي ئەوھ زور بەزەھمەت دەچىتە عەقلەوھ، ئەوھ

ئەو ڕیوايەتەنە ی لەوبارەووە ھاتوون، زۆدە ڕۆیان تیدا ھەییەو، پێشم وایە ئەووە جۆریکە
لە زەم بۆ ھاوہلانی بە ڕیزی پێغەمبەر ﷺ، بەلێ: بایی ئەوہندە کە خوا سەر زەنشتیان
بکات و گلەییان لێ بکات ڕۆشتوون و پڕژاون، بەلام پێم وانیە بە تەنیا دوازدە کەس لە
خزمەت پێغەمبەردا ما بنەو، لە کاتیکدا ئەو لەسەر مینبەر بێ و وتار بدات ھەموویان
برۆن!! بگرە ئیستاش مامۆستایەکی وتارییژ، وتار بدات و خەلکە کە مژگەوتە کە چۆل بکەن،
ھەر نو قسانییەکی گەورە یە بۆ ئەوان، چ جایی ئەوہی بۆ ھاوہلانی بە ڕیزی پێغەمبەری
خوا ﷺ.

کورتە باسیک لە بارەی نوێژی جومعهوه

بە پێزان!

ئەم کورتە باسە لە چوار بېرگەدا دەخەینە پوو، بەلام سەرەتا سێ پوونکردنەوه وەک زەمینە خوشکەر، باس دەکەین:

پوونکردنەوهی یەکەم: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا دُعِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾** ئەهی ئەوانەهی پرواتان هێناوه! هەر کاتیەک لە پوژی جومعهدا بانگکرا بۆ نوێژ، مەبەست لە (بانگکرا) (نودی)، واتە: بانگدرا، ئنجا ئێمە لە تەفسیرەهی سوورەتی (المائدة) لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (۵۸)دا، **﴿وإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ يَكْفُرُ عَنْهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾** (۵۸)، باسیکمان لە بارەی بانگهوه کردوه، بۆیه لێرهدا باسی بانگ ناکهین، لهوئێ بایسکی تارا ددهیهک تیرۆ تهسهلمان له بارهه بانگ و قامهت و وشهکانیان و، چۆنیهتی بانگ دان و ... هتدهوه کردوه، تهنیا ئەوهنده دهئێین: پێغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی:

{الإِمَامُ صَامِنٌ، وَالْمُؤَدِّنُ مُؤَمِّنٌ، اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْأُمَّةَ، وَاعْفِرْ لِلْمُؤَدِّنِينَ} (آخرجه أحمد: ۷۱۶۹، وأبو داود: ۵۱۷، والترمذي: ۲۰۷، وابن حبان: ۱۶۷۲)، واتە: ئێمام (ئەو کەسەهی پێش نوێژیی دهکات) تۆبآلدارهو بانگبێژیش ئەمینداره، ئەهی خوایه! پێنمایه پێشهوايه كان بکه (که پێی راست بگرن، ئەوانهه پێشنوێژی دهکهن) له بانگبێژانیش ببووره.

پوونکردنەوهی دووهم: مەسەلهیهکی دیکه ههیه له بارهه بانگهوه، پێویسته بیزاین: {عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: مَا كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مُؤَدِّنٌ وَاحِدٌ، إِذَا خَرَجَ أَذْنٌ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ، وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ كَذَلِكَ، فَلَمَّا كَانَ

عُثْمَانُ وَكَثُرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءَ الثَّالِثَ عَلَى دَارٍ فِي السُّوقِ يُقَالُ لَهَا «الرَّوْزَاءُ»، فَإِذَا حَرَجَ أَذَّنٌ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ (أخرجه البخاري: ۹۱۲، أبو داود: ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، والترمذي: ۵۱۶، ابن ماجه: ۱۱۳۵).

واتە: زوھرى لہ سائىبى كورى يەزىد (خوالى پازى بى) دىگىر تەھە دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ تەنيا يەك بانگ بىزى ھەبوو، كاتىك (كە پىغەمبەرى خوا ﷺ) دەر دەچو بۆ نوپۇز، بانگى دەدا، كاتىك (پىغەمبەرى خوا ﷺ) دىھاتە خوار، (بۆ تەھە نوپۇز كە بىرى قامەتى دىخوتىد)، ھەر ھە تەبوو بەكرو عومەرىش (خوالى پازى بى) ھەر بەھەمان شىو، بەلام كاتىك حوكم پازى گەيشتە دەستى عوسمان (خوالى پازى بى) خەلک زۆر بوو، بانگىكى سىيەمى زىاد كىرد (واتە: جگە لہ بانگ و قامەت، بانگىكى دىكەى زىاد كىرد) لىسەر خانوويەك لہ بازار، تەو خانووش لہ بازار پى دىگوترا: (الرَّوْزَاءُ)، كە شوپىنكى بەرز بوو كاتىك دىھاتە دەر، تەو بانگەى دەدا، (پىشى بانگىكى دىكەيان دەدا، كاتىك دىھاتە دەر، بانگىكى دىكەيان دەدا، كە تەو بانگە تەصلىكە بوو) كاتىك دادەبەزى بۆ نوپۇز، ئنجا قامەت دىخوتىدرا، (بۆشە عوسمان) (خوالى پازى بى) تەو بانگەى زىاد كىرد، لىسەر بەرز تەھەندىكە كە شار زۆر قەلەبالغ بوو، گوتوويەتى: تەھەك تەنيا بەھەى تەو بانگەو بە كاتى نوپۇز تەزانن و شوپنەكانىش فراوان بوون، تەنيا لىو كاتى بانگەش دا خەلکەكە عادەتپان وابوو ھاتوون و تەھەك فرىا تەكەون، پىشى بانگىك دراو بۆ تەھەى خەلک بى، ئنجا كە خەلکەكە كۆبۆتەو، بانگە تەصلىكە دراو.

بەلام لى سەردەمى عەلىى دا (خوالى پازى بى)، ھەر يەك بانگ ماو، ھەك سەردەمى پىغەمبەر تەبوو بەكرو عومەر، بەدلىپى تەھەى تەوان راستەر، تەھەى عوسمانىش (خوالى پازى بى) مادام ھاوئەلەن لىو بوون و زانىوشپانە، بەرز تەھەندىكە دىتتە دى، بۆشە لىپان بەرەخەنە تەگرتە، ھەر چەندە ھەندىك كەس كە دواى لى پاپەريون، تەھەشپان لى بەرەخەنە

گرتوهو ره خنه که شيان له جی خویدا نيه، مادام هاوه لآن خوا لیان پازی بی پازی بوون و نه وهش شتیک نيه که زیانی بو دین هه بی، به لکو کاتی خوئی بهر ژه وه ندییه کی هینا وه ته دی.

روونکردنه وهی سییه م: (أخرج عبدالرزاق في المصنف)^(۱)، (وعبد بن حميد وابن المنذر عن ابن سيرين قال: جمع أهل المدينة قبل أن يقدم النبي ﷺ المدينة، إقبل أن تنزل يوم الجمعة وهم الذين سموها الجمعة. وقالوا لليهود يوم يجتمعون فيه كل سبعة أيام، وللنصارى يوم، فهلّم فلنجعل يوماً نجتمع فيه، فنذكر الله ونصلي فيه، فقالوا: يوم السبت لليهود، ويوم الأحد للنصارى، فأجعلوه يوم العروبة، فأجتمعوإلى أسعد بن زرارَة فصلى بهم ركعتين وذكرهم فسموه يوم الجمعة، حين اجتمعوا إليه، فذبح لهم شاة فتعدوا وتغشوا منها، وذلك لعائيم، فأنزل الله تعالى ذلك بعد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٩).

واته: عه بدور ره زاق له (المصنف) و (عبد بن حميد وابن المنذر) يش، له ئينو سيرين هیناویانه که گوتوو یه تی: خه لکی مه دینه جومعه یان کرد بهر له وهی پیغه مبه ری خوا ﷺ بینه ئیویان و بهر له وهی سووره تی (الجمعة) ش، دابه زی، پشتیوانه کان گو تیان: جووله که کان روژ ئکیان هه یه، تیدا کو ده بنه وه له هه وت روژاندا، که روژی شه مه یه، نه صرانییه کانیش به هه مان شیوه روژ ئکیان هه یه که روژی یه که شه ممه یه، وه رن با ئیمه ش روژ ئیک بو خو مان دابن ئین، تیدا کو بینه وه یادی خوای بهر زی تیدا بکه ین، سو پاسگوزاری تیدا بکه ین، گو تیان: روژی شه ممه بو جووله کان و روژی یه که شه ممه بو نه صرانییانه، با هی ئیمه روژی عه رووبه بی (روژی جومعه یان ناو نابوو روژی عه رووبه) ئیدی تیدا کو بونه وه، چوون بو لای نه سعه دی کو ری زو پاره، نه ویش نه و روژه دوو رکات

نویژی بۆ کردن و ناموژگاریی کردن و نهو پۆژهیان نانا پۆژی جومعه، واته: پۆژی کۆبوونهوه، چونکه بۆ لای نهسعهدی کوپی زوپاره چوون و کۆبوونهوه، تهویش مهپێکی بۆ سههه برین و نانی نیوهپۆ و هی تیوارهشیان لیخوارد (دیاره ژمارهیان کهم بووه) نهوهش بۆ ههموویان، ئیدی خوای بهرز لهو بارهوه دوایی نهو سووپهته موبارهکهی دابهزاند.

رېوايه تېکی دیکه ههه لهو بارهوه: (رَوِيَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ النَّدَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، تَرَحَّمَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِذَا سَمِعْتَ النَّدَاءَ تَرَحَّمْتَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ؟ قَالَ: لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بِنَا فِي هَزْمِ النَّبِيِّ مِنْ حَرَّةِ بَنِي بَيَاضَةَ فِي بَقِيعٍ، يُقَالُ لَهُ: بَقِيعُ الْخَضِمَاتِ، قُلْتُ لَهُ: كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ رَجُلًا،) (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۱۰۶۹، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۰۸۲، وَابْنُ خَزِيمَةَ: ۱۷۲۴، إِسْنَادُهُ حَسَنٌ).

واته: عهبدوپرهحمانی کوپی کهعب دهلی: ههه کاتییک بابی گوئی له بانگی پۆژی جومعه دهبوو، دوای دهکرد بۆ نهسعهدی کوپی زوپارهوه دهیگوت: خوا لئی رازیی و خوا لئی خووش بئ، پۆژیک گوتم: (تهی بابه!) داوای لییوردن کردنت بۆ نهسعهدی کوپی زوپاره، ههه کاتی بانگی دهیستی هۆکارهکهی چییه؟ گوئی: نهو یهکهه کهس بوو له (هزم النبیت)، له (حَرَّةِ بَنِي بَيَاضَةَ)، ((حَرَّةَ)، شویتیکه بهردی رهشی لیبن، بهنی بهیازههش تیرهیهک بووه} دهشتیک که (بقیع الخضمات)ی پیدهگوتری، لهوئی جومعهی پیکردین، گوتم: نهو پۆژه تیوه چهند کهس بوون؟ گوئی: چل پیاو بووین.

ئجبا با بئینه سههه باسی نویژی (الجمعة)، که تیمه له چوار برگههه باسی نویژی جومعه دهکهین، بهلام زۆر به گوشرایی و پوختیی^(۱):

(۱) له کتیبی (خواپهرستی ئیسلامی له بهههه پۆشنایی قورئان و سونهت دا)، بهرگی دووهه: نویژ بهرپاکردن یهکهمین دروشمی خواپهرستی، له لاپههه (۲۹۲)، تاکو لاپههه (۳۰۹).

برگەى يەكەم: گەورەيى رۆژى جومعه و، ئەدەبەكانى جومعه كردن:

له بارەى پاىە بەرزى رۆژى جومعهو، فەرمایشى پىغەمبەرى خوا ﷺ زۆرن:

(۱)- {خَيْرَ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ} (أخرجه مالك: ۲۴۱، وأحمد: ۱۰۳۰۸، وأبو داود: ۱۰۴۶، والترمذي: ۴۹۱، والنسائي: ۶۳۱، وابن حبان: ۲۷۷۲، والحاكم: ۱۰۳۰)، وقال: صحيح على شرط الشيخين، واته: چاكرين رۆژ كه خۆر تێدا هەڵاتوه، رۆژى جومعهيه، لهو رۆژهدا ئادهم عليه السلام دروستكراوهو، هەر لهو رۆژهشدا خراوهته بهههشتهوهو، هەر لهو رۆژهشدا له بهههشت وهههزنراوهو، قیامهتیش هەر لهو رۆژهدا دى.

(۲)- له رۆژى جومعهدا سوننهته كه (صلاة وسلام)، بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ بنێردى، وهك لهم فەرمایشتهدا هاتوه: {مَنْ أَفْضَلَ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ قُبُضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصُّعْقَةُ، فَأَكْبُرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ} (أخرجه أحمد: ۱۶۲۰۷، وابن أبي شيبة: ۸۶۹۷، وأبو داود: ۱۰۴۷، والنسائي: ۱۳۷۴، وابن ماجه: ۱۶۳۶، والدارمي: ۱۵۷۲، وابن خزيمة: ۱۷۳۳، وابن حبان: ۹۱۰، والحاكم: ۱۰۲۹)، وقال: صحيح على شرط البخارى واته: چاكرين رۆژانتان رۆژى جومعهيه، ئادهمى تێدا دروست كراوهو، تێدا گياى كيشراوهو، له هۆش خۆ چوونى دواى فووى يەكهههشت هەر لهوئا دهبن، تنجا لهو رۆژهدا زۆرم سهلات بۆ بنێرن، سهلاتى ئێوه دهگاته من.

(۳)- يەكێكى ديكه له ئەدەبەكانى رۆژى جومعه، بریتیه له خۆشۆردن و بهرگ و پۆشاکی چاک و پاک پۆشین و، خۆ پاککردنهوهو خۆ بۆن خۆشکردن و سیواکردن، ئەوانه ههموویان له ئەدەبەكانى رۆژى جومعهن، وهك لهم فەرمایشتهوه دياره، پىغەمبەرى خوا ﷺ دهفەرموى: {اعْلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَيَلْبَسُ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، وَإِنْ كَانَ لَهُ طِيبٌ مَسَّ مِنْهُ} (أخرجه أحمد: ۱۱۶۴۳، تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن) واته: خۆشۆردنى رۆژى جومعه لهسهه هەر مسوولمانىكى بالغ پيوسته، دهبن له پۆشاکی چاکی خۆى پۆشوى و، ئەگەر بۆنى خۆشيشى هەبى دەستى بگهیهنیتى و خۆى بۆن خۆش بکات.

۴- یه کیکی دیکه له ئەدەبه کانی جومعه ئەوهیه که بێجگه له ئیمام و وتاریز، بۆ نوێژکه ران، وا په سندهو سونهته رۆژی جومعه زوو بچنه مزگهوت، چونکه پێغه مبهری خوا ﷺ له فەرماشتیکدا، فەرموویهتی: {مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَمَّا قَرَبٌ بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبٌ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبٌ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبٌ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبٌ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ} (أخرجه مالك: ۲۲۷، والبخاري: ۸۴۱، ومسلم: ۸۵۰، وأبو داود: ۳۵۱، والترمذي: ۴۹۹)، واته: ههه که سیک رۆژی جومعه وهک خوژدردنی له ش پیسی له خو ده کردن، خو بشوات ئنجا بچینه مزگهوت، وهک ئەوه وایه حوشتیکی کردبیتته قوربانیی و، ههه که سیک له سهعاتی دووه مدا بچینه مزگهوت، وهک ئەوه وایه مانگیه کی کردبیتته قوربانیی و، ههه که سیک له سهعاتی سییه مدا بچن، وهک ئەوه وایه بهرانیکی قوچداری کردبیتته خیر، ئەوهی له سهعاتی چواره مدا بچن، وهک ئەوه وایه مریشکی کردبیتته خیر (و سهری بریبین) و، ئەوهی له سهعاتی پینجه مدا بچن، وهک ئەوه وایه هیلکهیه کی کردبیتته خیر، ههه که کاتیش ئیمام بهر وه مزگهوت چوو لهو کاته دا فریشته کان ناماده ده بن و گوئی له زیکر ده گرن، واته: ئەو کاته خیره کهی که متهو تاکو زووتر بچن خیره کهی باشتره.

۵- یه کیکی دیکه له ئەدەبه کانی رۆژی جومعه، ئەوهیه که زاناان ده لێن: ئەگهه هه پامیش نه بن به لای که مهوه شتیکی ناپه سهنده، مرووف به سهه شان و ملی خه لکدا ههنگاو بن، چونکه له فەرماشتیکدا هاتهوه، که پێغه مبهری خوا ﷺ رۆژیک کابرایه ک که ناوی عه بدوللای کوری بیه بوو به سهه شانی خه لکدا ههنگاوی دهن، پێغه مبهری خواش ﷺ پێی فەرموو: {اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ وَآثَيْتَ} (أخرجه أحمد: ۱۷۷۱۰، وأبو داود: ۱۱۱۸، والنسائي: ۱۳۹۹، وابن خزيمة: ۱۸۱۱، وابن حبان: ۲۷۹۰، والحاكم: ۱۰۶۱، وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي).

واته: دانیسه، چونکه بێگومان خه لکت تازارد او دواشکهوتی، واته: تۆ له بهر ئەوهی دوا کهوتوو، ئیستا به سهه شانی خه لکدا ههنگاو ده نیی و، ده تهوئی دواکه ته کهی خووت قه ره بوو بکه یه وه، به تازاردانی خه لک، وامه که.

بەلام ئیمام و وتاریبژ لەو حوکمە هەڵۆردراوه، چونکە پێشەوا بوخاریی و موسلیم هیناویانە، کە جاریک پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ کاری پێویست بەسەر ملی خەڵکدا هەنگاوی هەڵبەناوە و چوووە بۆ ژووری یەکیک لە هاوسەرەکانی، واتە: ئیمام لەو حوکمە هەڵۆردراوه، دەبێ کاتیکیش بچێ کە خەڵکە کە دانیشتووە و بچێ سلاو بکات و، ئنجا بانگ بدرێ.

برگەی دووهم: حوکمی نوێژی جومعه، کات و شوینی و، عوزرەکانی نەکردنی و، ژمارەی بەرپاکەرانی:

۱- حوکمی نوێژی جومعه:

خوا ﷻ لە سوورەتی (الجمعة) دا، ئایەتی ژمارە (۹)، دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۹). ئەو ئایەتە یەکەمە، پێشوەڕی بڕیارەکانی هەر کاتیک لە پۆژی جومعه دا بانگکرا بۆ نوێژ، دەست و برد، بەرهو زیکی خوا بچن و دەست لە کرین و فروشتن هەڵبگرن، ئەگەر بزانی ئا ئەوەتان بۆتان باشتەر.

هەروەها پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: {لَيَنْتَهَيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وُدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ} (آخرجه مسلم: ۸۶۵)، واتە: بە تەئکید کۆمەڵە کەسانێک کە نوێژی جومعه ناکەن، بەبێ هۆکار، ئەگەر واز لە نەکردنی نوێژی جومعه نەهێنن، خوا دڵیان مۆر دەکات و دواوی دەچنە پیزی بێ ئاگایانەوه.

ئنجا لەو ئایەتە موبارەکەو، لەو فەرماشتە ی پێغەمبەری خوا ﷺ بە ئاشکرا و پوونیی دەفامرێتەوه، کە نوێژکردنی نوێژی جومعه فەرزه لەسەر مسوڵمانان و، نەکردنیشی گوناھو ئاوانە.

۲- نوڙی جومعه له سهر کي پټويسته؟

زانایان ټيکړا له سهر نه وه پټککه وتوون، که نوڙی جومعه فەرزه له سهر ههر مسولماننیکي نټرينه ی نازادی عاقل و بالغ و نيشته جي و تواندار به سهر پوښتندا بو مزگهوت، که هيچ کام له و عوزرانه ی نه بن، که نه چوونه جومعه موباح ده کهن، بويه چواندنن نوڙی جومعه به بي هو، يه کيکه له تاوانه گه وره کان، که واته: نوڙی جومعه که دوو پرکاته له سهر ههر مسولماننیک فەرزه که وهک گوتمان: نه و سيفه تانه ی باسمانکردن، تييدابن.

۳- نه وانه ی نوڙی جومعه يان له سهر فەرزه نيه:

يه کهم: ثاferهت.

دووه م: منداآل.

سيه م: نه خوښ.

چواره م: نه و که سه ی نه خوښ په کی له سهری که وتوه له لای بي و خزمه تی بکات.

پنځه مبهري خوا ﷺ ده فرموي: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ} (أخرجه أبو داود: ۱۰۶۷، وصحه الألباني، والحاكم: ۱۰۶۲، وَقَالَ: صحيح على شرط الشيخين)، واته: نوڙی جومعه مافتيکی پټويسته له سهر ههر مسولماننیک که به کو مه ل بیکه ن، جگه له چوار جوړه که س، کوپله يه ک که خاوه نداربي، ثاferهت، منداآل، نه خوښ، (هه روه ها نه و که سه ش که نه خوښه که پټويستی پټی بي خزمه تی بکات، زانایان نه ویشيان به ووه په يوه ست کردوه).

۴- کاتي کردنی جومعه:

زوربه ی زانایان رایان وایه که کاتي کردنی نوڙی جومعه، هه مان کاتي نوڙی نیوه پویه به بي جیاوازی، چونکه نه نه س خوا لپی رازی بي گپراويه ته وه:

{كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ}، (أخرجه أبو داود ۱۰۸۶، وأبي يعلى: ۴۳۲۹، وصححه الألباني)، واته: پیغمبر ﷺ کاتیک نوژی جومعه ده کرد، که رۆژ له نیوه پراستی ئاسمان لای ده دا.

به لام ئیسحاق و حه نه لیه کان ده لێن: کاتی جومعه کردن بریتیه له سه ره تایی کاتی نوژی جه زن، هه تا کاتی نوژی نیوه رۆ، واته: پێیان وایه له دواي خۆره لاتن و بهرز بوونه و هێ به نه ندازه ی پمیک، له چاوی مروقد، کاتی نوژی جومعه یه.

به لام پای زۆربه ی زانیان راسته که کاتی نوژی جومعه ش، هه ر کاتی نوژی نیوه رۆیه.

۵- شۆینی تیدا کردنی جومعه:

جومعه له هه موو ئاوه دانییه کاندایه که دانیشتوو هه کانی نیشته جین، چ گوند چ شار، دروسته بکری، چ له مزگه وتدا که بێگومان باشته، چ له دهشت و ساریه کی سه ر به و ئاوه دانییه دا، چونکه:

عومه ری کوپی خه تتاب (خوا لێی پازی بێ) له نامه یه کیدا که بو خه لکی به حه ریه یی نووسیوه، نووسیویه تی: {جَمَعُوا حَيْثُ مَا كُنْتُمْ} (أخرجه ابن أبي شيبه: ۵۰۶۸، إسناده جيد)، واته: له هه ر جێهه ک هه ن، جومعه بکه ن.

هه ره وه ها له عه بد لالی کوپی عه بیه سه وه خوا له خۆی و بابی پازی بێ ده گیر نه وه، گو تویه تی: {إِنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي الْإِسْلَامِ بَعْدَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ، لَجُمُعَةٍ جُمِعَتْ بِجَوَاءِ قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى الْبَحْرَيْنِ «قَالَ عَثْمَانُ»: قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى عَبْدِ الْقَيْسِ} (أخرجه أبو داود: ۱۰۷۰، وَصَحَّحَهُ الألباني)، واته: یه که مین جومعه یه که له ئیسلامدا کرابێ، له دواي جومعه یه که له مزگه وتی پیغمبره ری خوا ﷺ له مه دینه دا کرا، ئه و جومعه یه بوو که له (جوتاء)، کرا که ئاوه دانییه که له ئاوه دانییه کانی به حه ریه یی.

۶- ژماره‌ی بهرپاکه‌رانی:

زانایان له‌سەر ئه‌وه پێککه‌وتوون که به کۆمه‌لکران، مهرجی نوێژی جومعه‌یه، به‌لام له‌سەر ئه‌وه که ده‌بی ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی جومعه ده‌که‌ن، چه‌ند بی؟ زانایان پراجیایی زۆریان هه‌یه، ته‌نانه‌ت (ابن حجر)، له (فتح الباری) یه‌که‌ی، (فتح الباری شرح الصحیح البخاری) دا، پازده مه‌زه‌ب و بیروپرای زانایانی له‌و باره‌وه هه‌یان، به‌لام ئه‌وه‌ی پێده‌چێ له‌ هه‌موویان راستر بی، ئه‌وه‌یه که جومعه‌ش وه‌ک باقی نوێژه‌کان دیکه که به کۆمه‌ل ده‌کرێن، به‌ دوو که‌س به‌ره‌و سه‌ر ده‌کرێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌باره‌ی نوێژی جومعه فهرموویه‌تی: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ} وه‌ک پێشتر هه‌تاه‌مان، واته: نوێژکردنی جومعه واجبه له‌سەر هه‌ر مسوولما‌تیک به کۆمه‌ل بیکه‌ن، ئنجا به کۆمه‌لیش، دوو که‌س به کۆمه‌ل له قه‌له‌م ده‌درێن، تا‌کو سێ و زیاترو، له‌پاستییدا هه‌یچ فهرمووده‌یه‌ک که سه‌نه‌ده‌که‌ی نه‌ک هه‌ر راست (صحیح) به‌لکو باش (حسن) یش بی له پێغه‌مبه‌ره‌وه نه‌هاتوه، دیاریی بکات که ژماره‌یان ده‌بی: (۳۰) بی (۴۰) بی (۷۰) بی.

(سید سابق)، خاوه‌نی کتیی (فقه السنة)^(۱) له (السیوطی) یه‌وه، هه‌تاویه‌تی گو‌توویه‌تی: (لَمْ يَثْبُتْ فِي الشَّيْءِ مِنَ الْأَحَادِيثِ تَعْيِينَ عَدَدٍ مَخْصُوصٍ)، له هه‌یچ له فهرمایشته‌کاندا دیارییکردنی ژماره‌یه‌کی تایبه‌ت نه‌چه‌سپاوه‌و، ئه‌م رایه‌ش زۆربه‌ی زانایان و پێشه‌وايان له‌سەر یه‌کده‌نگن، بۆ وێنه: (الطبري، داود الظاهري، النخعي، ابن حزم، ابن تیمیة، ابن القيم، السيوطي، الشوكاني، القنوجي)، هه‌موویان له کتیه‌کانی خۆیاندا، که من له‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی ئه‌مه‌ی لێوه دێنم، ئاماژه‌م پێک‌دوون، باسیان کردوه.

برگهی سییه م: وتاره کانی رۆژی جومعه:

له و باره شه وه چوار خالان ده خهینه پروو:

۱- حوکمی وتاری جومعه:

زۆربه و جهماوه ری زانایان وتاری جومعه به فهرز ده زانن و، به لگه شیان نه وه یه که پێغه مبه ری خوا ﷺ وه ک له چه ندان فهرمووده ی راست (صحیح) دا هاته و، به رده وام هه موو پۆزانی جومعه، ته گهر جومعه ی کردبێ، وتاری داوه، ههروه ها ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ به به لگه دینه وه و ده لێن مه به ست له: ﴿ذِكْرِ اللَّهِ﴾، وتاری جومعه یه، چونکه وتاره که یادی خوا ی هه ر تێدایه، هه ندیکش له زانایان وه ک (ابن حزم و داودو الظاهري والشوكاني)، وتاری جومعه به سوننه ت ده زانن، به لام رایه که یان به هیز نیه.

۲- وتاری جومعه و چۆنیه تی و تێوه پۆکی:

أ- پێویسته سه ره تا ئیمام که سه رکه وته سه ر مینه بر، پروو بکاته خه لکه که و سه لامیان لئ بکات و، له و باره شه وه ده ق زۆرن، بۆ وینه: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ} (آخرجه ابن ماجه: ۱۱۰۹، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي) واته: جابیری کوپی عه بدللا (خوا له خو ی و بابی رازی بێ) ده لێ: پێغه مبه ر ﷺ که سه رده که وته سه ر مینه بر، سلّوی له خه لک ده کرد.

ب- وتاره کانی جومعه ش دووانن و به پێوه ده درێن و، ئیمام له تێوانبانا سووکه دانیشتنیک ده کات، له و باره شه وه چه ند ده قنیک هه ن، یه کیکیان ته مه یه:

جابیری کوپی عه بدللا (خوا له خو ی و بابی رازی بێ) ده لێ: {كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَائِمًا، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ، قَالَ: كَمَا يَفْعَلُونَ الْيَوْمَ} (آخرجه الترمذی: ۵۰۶، وغیره، وصحه الألبانی)، واته: پێغه مبه ر ﷺ پۆزی جومعه به پێوه

وتاری ددهاو، پاشان داده نیش و دواپی هه لده ستایه وه، وهک چوَن ئه مِرۆ ده یکه ن.

ج- حیکمه تی دانرانی وتاره کانی جومعه ش ئاموژگاری یکردنی مسولمانان و بیر خسته نه وه یان و بهرچاو پروونکردنه وه یانه به قورئان و، قورئان به سهردا خویندنه وه یان و زیکری خوای پهروه ردگار، به لام سوننه ت و په سنده که سوپاس و ستایشی خواو، سه لات و سه لام له سهر پیغه مبهرو، مه دحکردنی پیغه مبهرو هاوه لانی و بنه ماله ی و شوینکه وتووانی راسته قینه شی ئیواخن بکات، لهو باره شه وه ده قی سوننه ت زوَرن، یه کیک له وانه:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، وَيَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ يَقْرَأُ آيَاتٍ، وَيَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى، وَكَانَتْ خُطْبَتُهُ قَصْدًا وَصَلَاتُهُ قَصْدًا} (أخرجه أحمد: ۲۰۸۴۹، وقال شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره)، واته: جابیری کوپی سه موره (خوا لئی پازی بی) ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ به پیوه وتاری ددهاو، له ئیوان دوو وتاره کانداده نیش و، چه ند ئایه تیکی ده خویندن و، ئاموژگاریی خه لکی ده کردو بیرری ده خسته نه وه، له وباره وه که ده بی ستایشکردنی خوا له وتاردا هه بی، ئه م فه رمایشته هه یه: {كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ} (أخرجه ابن ماجه: ۱۸۹۴، والنسائي في الكبرى: ۱۰۳۲۸، وأبو داود: ۴۸۴۰، ضعفه الألباني، وقال أبو داود: مُرْسَل) واته: هه ر قسه یه ک به ستایشی خوا دهستی پی نه کری، ئه و قسه یه گول و گه ره، یانی: ناته واوه.

د- ههروه ها له وباره وه که ده بی شایه تمان له وتارداندا هه بی، ئه م فه رمایشته هه یه: {كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا شَهَادَةٌ، كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ} (أخرجه أحمد ۸۴۹۹، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده قوي ورجاله ثقات رجال الصحيح غير كليب والد عاصم) واته: ئه و وتاره ی شایه تمانی تیدا نیه، وهک دهستی گولبوو وایه.

مه به ست له شایه تمان گوتنی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه.

ه- لهو بارهوه که ده بن کهم و زور قورثان له وتاری جومعه دا بخویرتی، ثم دهقه دینین:

{عَنْ أُمِّ هِشَامٍ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: مَا أَخَذْتُ ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ق، إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، يَقْرُؤُهَا كُلُّ يَوْمٍ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسُ} (أخرجه مسلم: ۸۷۳)، نوممو هیشام کچی حاریسه (خوا لیسان پازی بن) ده لن: سوورتهی: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ق، م، هه ر له زمانی پیغهمبه ر ﷺ وهرگرت، که ههموو پوژانی جومعه له سهر مینبه ر دهیخویند، کاتی وتاری بو خه لک ده دا.

(ئه وهش جوړیک له زیده پوویی، نه گهرنا ههموو جومعان بهس سوورتهی قافی، نه خویندوه).

ثم دهقه ش هه یه: {عَنْ أَبِي بِنِ غَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تَبَارَكَ، وَهُوَ قَائِمٌ، فَذَكَّرْنَا بِأَيَّامِ اللَّهِ)، (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۱۱، وصحه الألبانی) واته: ثوبه ی کوړی که عب (خوا لی پازی بن) ده لن: پیغهمبه ری خوا ﷺ پوژی جومعه سوورتهی (تبارک) ی خویند، له کاتیکدا که راوه ستابوو و، پوژه کانی خوا ی ده خستینه وه یاد.

۳- شیوازی وتاردان وهک له سوننه تی پیغهمبه ردا ﷺ هاتوه:

ده بن وتاره که کورت و پوخت و پرمانا بن و، دوانده ر (خطیب)، به گرنگی پیدان و به ده نگی به رزو جیددییه وه قسه کانی بکات، نه ک به ساردو سړی و مرده لوخه یی و به منجه منج، ههروه ها قسه کانی نه کاته ریس و گوریس و سهر و بنیان دیار نه بن و، هه ر تیره ی له که ندالیک بن، لهو باره وه پیغهمبه ر ﷺ فهرموویه تی:

{إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرُّجُلِ وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ مِثْنَةُ مَنْ فِيهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ} (أخرجه أحمد: ۱۸۳۴۳، ومسلم: ۸۶۹، وابن حبان: ۲۷۹۱) واته: بیگومان

دریژی نویژی پیاو و کورتی وتاره‌که‌ی، نیشانه‌ی شاره‌زایی و تیگه‌یشتن، ده‌جا نویژتان دریژ بکه‌نه‌وو، با وتاریشتان کورت بی.

هه‌لبه‌ته لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له دریژ‌کردنه‌وی نویژ، نه‌ندازه‌یه‌کی مه‌عقو‌له، که له کتیبه‌ شه‌رعییه‌کاندا دیاریکراوه، نه‌ک به شیویه‌ک بیته‌مایه‌ی بیزارکردنی خه‌لک، که به‌داخه‌وه زۆربه‌ی پی‌شنوژان و وتاریژانی نه‌م رۆژ‌گاره، پی‌چه‌وانه‌ی نه‌م فهرمووده‌و نامۆژ‌گارییه‌ی پی‌غهمبه‌رن و، وتاره‌که‌یان زۆر دوورو دریژ ده‌که‌نه‌وو، نویژه‌که‌شیان هه‌ر هه‌لده‌پرووژین و به‌په‌له‌په‌ل ده‌یکه‌ن.

له‌و باره‌وه‌ش که وتاریژ ده‌بی قسه‌کانی به‌جیدی بکات و به‌ده‌نگی به‌رز، هه‌لبه‌ته نه‌ک زۆر به‌رزتر له ته‌وه‌ی حاله‌ته‌که بیخوازی نه‌م ده‌قه دین: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَطَبَ أَحْمَرْتُ عَيْنَاهُ، وَعَلَا صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ: «صَبَحَكُمْ وَمَسَاكُمْ»} (أخرجه مسلم: ۲۰۴۲، وابن حبان: ۱۰)، واته: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ که وتاری ده‌دا، چاوه‌کانی سوور هه‌لده‌گه‌پان و، ده‌نگی به‌رزده‌بووه‌وو زۆر تووره ده‌بوو، به‌پاده‌یه‌ک که ده‌تگوت: وریاکه‌ره‌وه‌ی سوپایه‌که، پینان ده‌لی: نه‌ها هیرشی به‌ره به‌یان شه‌به‌یخوونتان کرایه‌ سهر.

۴- قسه‌نه‌کردن له کاتی و تاره‌دا:

له کاتی وتارداندا قسه‌کردنی نویژ‌خوینان چه‌رامه‌و، بیده‌نگی و گوێگرتیان فه‌رزه، به‌پی‌ی رای زۆربه‌ر هه‌ره زۆری زانایان، ته‌نانه‌ت فهرمان به‌چاکه‌و پی‌گری له خراپه‌ش له کاتی وتارداندا دروست نیه، وه‌ک له فهرمایشته‌کانی پی‌غهمبه‌ردا ﷺ هاتوه، بو‌وینه:

پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: {إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ} (أخرجه مالك: ۲۳۲، والبخاري: ۸۹۲، ومسلم: ۸۵۱، وأبو داود: ۱۱۱۲، والنسائي: ۱۵۷۷، وابن ماجه: ۱۱۱۰)، واته: ته‌گه‌ر رۆژی جومعه له

کاتیکدا ئیمام وتار دەدا، بە هاوڤەلەکهتت گوت: بێدەنگ بە! ئەو قسەیهکی پووچتکردووە.

هەلبەتە شافیعی و ئەحمەد پەحمەتی خویان لێی، جیاوازیان خستۆتە نێوان حاکیکەووە که دەنگی وتارەکهی تیدا دەبیستری، حاکیک که دەنگی وتاریژی تیدا نابیستری، گوتوویانە: لە حاکیکەمدا هەرامە قسە بکری، بەلام لە هی دووهمدا هەرام نیە، هەرچەندە بێدەنگی و قسەنەکردن هەر سوننەت و پەسەندە، هەر وەها ژمارەیهک لە زانیان و پیشەوایان وەک شافیعی و ئەحمەدو ئیسحاق مۆلەتیان داو، که وەلامی سەلام بدیتهووە، تەشمیتی بابای پڑمیوو بکری، واتە: دواي ئەو هی گوتی: (الحمد لله)، پێی بگوتری: (یرحمک الله).

ئەجا شایانی باسە: که لە جگەلە کاتی وتارداندا قسەکردنی پێویست دروستە، بەلام هەرچۆن بێ بێدەنگی و ئارامی هەر پەسەندترە.

برگهی چوارەم: چەند مەسەلەیهکی دیکهی پەيوەست بە جومعهو:

۱- هەر کات که سیک فریای پکاتیک لە نوژی جومعه بکهوی، ئەو پێویستە دواي سەلام دانەو هی ئیمام، پکاتیکی دیکە بکات و، نوژی جومعه کهی تەواو دەبی و بۆی بەر دەکهوی، بەلام ئەگەر فریای که مەر لە پکاتیک کهوت، ئەو فریای نوژی جومعه نەکهوتووە و پێویستە ئەو کات نوژی نیوهرۆ بکات، ئەجا سنووری نێوان فریاکهوتنی پکات و فریا نەکهوتنی، فریاکهوتنی پکوعه، یان فریانهکهوتنی، واتە: هەر که سیک فریای پکوعه کهوت، فریای پکاته که کهوتو، ئەم رایەش زانیان هیناویانەو رای زۆربهی زانیانە^(۱)، نەووی گوتووی: ئەمە رای مالیک و ئەوزاعی و سەوری و ئەبوو یوسف و ئەحمەدو ئیسحاق و ئەبوو ئەورە، وێرای شافیعی.

(۱) المجموع: ج ۴، ص ۱۸۶ - ۱۸۸، وفقه السنة: ج ۱، ص ۳۴۲.

بەلّام ئەبوو ھەنەفە راي وایە مادام فریای تەحیات بکەوئ، نوێژەکەى بەرکەوتووە واتە: نوێژى جومعه، ھەلّبەتە ئەوانى دیکەش ھەر گوتووایانە: نوێژەکەى وەک نوێژ بەردەکەوئ، وەک نوێژەکانى دیکە، بەلّام بە نەسبەت جومعهووە گوتووایانە: ئەگەر فریای پکاتیک نەکەوئ، نوێژە جومعهکەى بەر نەکەوتووە.

لەوبارەووە ئەم فەرموودەىە دینین: یَغْمِبُهُ رَى خَوَا ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ، فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى، وَقَدْ هَمَّتْ صَلَاتُهُ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِي: ۲۷۵، وابن ماجه: ۱۲۳، والدارقطني: (۱۲/۱۲/۲))، واتە: ھەر کەسێک لە پوژى جومعهدا فریای پکاتیک کەوت، با پکاتیکی دیکەشى بخاتە گەل و نوێژەکەى تەواو بوو.

ھەرودەھا بەگشتى بۆ نوێژ فەرموویەتی: {مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً، فَقَدْ أَدْرَكَهَا كُلُّهَا} رواه الجماعة.

۲- لە کاتى قەلەبالیغى زۆردا، دروستە نوێژکەران لەسەر پشتى یەکدى سەجدە بێن، ئەمەش راي زۆربەى ھەرە زۆرى زانایانە.

ھەندیکیشیان گوتووایانە: دەبێ بابای نوێژکەر چاوەڕێ بکات، تا کو قەلەبالیغیە کە نامینى، ئنجا کړ نووشى خوێ بەرئى و، ئەگەر لەسەر پشتى یەکیکی دیکە سەجدە ببات، بۆى بەرناکەوئ.

بەلّام بێگومان راي زۆرینە بەهێزترەو چەند دەقیکیش بەلگەینى، بۆ وینە: یَغْمِبُهُ رَى خَوَا ﷺ فەرموویەتی: {إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ} متفق علیہ. ھەر کاتیک فەرمانێکم پێکردن بە شتیک، بە پێى تواناتان بیکەن.

۳- نوێژى سوننەتى پیش و دواى جومعه:

سەبارەت بە دواى جومعه سوننەتە دوو پکات، یان چوار پکات بکریڻ، بەلام پيش نويزى جومعه سوننەتیکى دياربيکراو نيه، جگه له سوننەتى سلاوکردن له مزگەوت، بەلام نويزى سوننەتى رەها هەر هەيه.

۴- سوننەتە له نويزى جومعه دا له پکاتى يەكەمدا له دواى فاتيحه سوورەتى (الجمعة)، و له پکاتى دووهميشدا دواى فاتيحه (المنافقون)، بخويندريڻ، ياخود له جياتى ئەو دووانه: له پکاتى يەكەم دا دواى فاتيحه سوورەتى: (الأعلى) و له پکاتى دووهميشدا (الغاشية)، که ئەمە له فەرموودەى سەحیحى پيغەمبەردا هاتووە هەرکام له: (مسلم وأبو داود والنسائي والترمذي وأحمد) هينايانە.

۵- سوننەتە تيام لەسەر مینبەر و هەر شتيك و شوئيكي دیکەى بلند و تار بەدات، مەرجيش نيه هەر مینبەر بڻ، چونکە ئاوا دەنگى زاتر دەبى و چاکتر دەگاتە گوڤگران، و تاردانى پيغەمبەرى خواش ﷺ له چەندان فەرموودەى راستدا هاتو، که بهو جوړه بووه واتە: لەسەر شوئيكي بلند، سەکويهک، یان بنکە درەختيک هەبووه و تارى له سەر داوه.

۶- هەر کاتيک نويزى جومعه، نويزى يەکيک له دوو جەژنەکانى کەوتنە پوژيکەو، ژمارەيهکى زۆر له زانايان پييان وایه که نويزى جەژن دەکەوێتە برى جومعهش و، هەندیکيش دەلین: نەخیر دەبى هەم نويزى جومعه و هەم نويزى جەژنەکەش هەر بکرى.

هەلبەتە لەو بارەووە که نويزى جەژن دەکەوێتە برى نويزى جومعه، ئەمە فەرمايشتە هەيه: **إِعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ، فَمَنْ شَاءَ أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمِعُونَ** (أخرجه أبو داود: ۱۰۷۳، وابن ماجه: ۱۳۱۱، والحاكم: ۱۰۶۴، وقال: صحيح على شرط مسلم) واتە: لەم پوژانەتاندا دوو جەژن کۆبوونەتەو، ئنجا هەر کەسێ حەز دەکات نويزى جومعه نەکات، ئەو نويزى جەژنى وەبرى جومعهش دەکەوى، بەلام تيمە خویمان جومعهش دەکەين.

چونکہ مەرج نىيە ھەموو خەلک ھاتىبى بۇ نوپۇزى جەژن، ئنجا بۇ ئەۋەدى ئەۋانى دىكەش جومعەكەيان نەچى.

۷- دروستە ئىمام كە لە كاتى وتارداندا شتىك دىتە پىشى و پىويست دەكات، وتارەكەى بېرى و قسەى دىكە بكات، يان ۋەلامى باباى پرسىاركەر بداتەۋە، تەنانەت دروستە لەسەر دوانگەش بىتە خوار، ۋەك (أبو بريدة)، خوا لىى رازى بى دەگىرپتەۋە كە پىغەمبەر ﷺ لە كاتى وتارداندا لە مېنبەر ھاتۆتە خوارى و، ھەسەن يان ھوسىنى كچە زاي بە باۋەش ھەلگرتەۋە لە لاي خۇى دايانۋن.

(أبو رفاعۃ العدوي) يش، (خوا لىى رازى بى) دەگىرپتەۋە كە لە دەمى وتارداندا چۆتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ پرسىارى لىكرودە، ئەۋىش دابەزىۋە لەسەر كورسىيەك دانىشتەۋە ۋەلامى داۋەتەۋە، پاشان وتارەكەى تەۋاۋ كىردە، ھەلبەتە لە ھەندىي حالەتى تايبەتى ھەلاۋىرداۋدا، ئەۋەش دروستە.

ئىسلام دىنىكى زۆر ۋاقىع بىنە، جارى ۋا ھەيە كەسپىك دى پرسىار دەكات، كەسى ھاۋارىپك دەكات، گىرپىك دەبى لە مزگەۋتەكەداۋ، ناكىرى وتارىپىز ھەر لەسەر وتارى خۇى بەردەۋام بى! جارى ۋايە پىويست دەكات و، جارى ۋا بۆى ھەيەۋ، جارى ۋايە ۋا باشە، قسەكانى رابگىرى و ئەۋ گىرپتە چارەسەر بكات، يان ۋەلامى ئەۋ پرسىارە بداتەۋە، يان ئەۋ كەسە رىئىمايى بكات، ئنجا بچىتەۋە سەر وتارەكەى.

كۆتايى ئەم كورتە باسە بەم دەقە دىنن، كە (القرطبي)، ۋەك يەكەمىن وتارى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مەدىنەدا لە تەفسىرەكەى خۇيدا^(۱) ھىناۋىەتى:

(وَأَمَّا أَوَّلُ جُمُعَةٍ جَمَعَهَا النَّبِيُّ ﷺ بِأَصْحَابِهِ، فَقَالَ أَهْلُ السَّيْرِ وَالتَّوَارِيخِ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُهَاجِرًا حَتَّى نَزَلَ بِقُبَاءٍ، عَلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ لِأَتْنَتِي

عَشْرَةَ لَيْلَةٍ خَلَّتْ مِنْ شَهْرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ حِينَ اشْتَدَّ الصَّحَى، وَمِنْ تِلْكَ السَّنَةِ يُعَدُّ التَّارِيخُ. فَأَقَامَ بِقُبَاءٍ إِلَى يَوْمِ الْخَمِيسِ وَأَسَسَ مَسْجِدَهُمْ. ثُمَّ خَرَجَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَأَذْرَكَهُ الْجُمُعَةُ فِي بَنِي سَالِمِ بْنِ عَوْفٍ فِي بَطْنٍ وَادٍ لَهُمْ قَدْ اتَّخَذَ الْقَوْمُ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ مَسْجِدًا، فَجَمَعَ بِهِمْ وَخَطَبَ، وَهِيَ أَوَّلُ خُطْبَةٍ خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ).

واته: یه که مین جومعه که پیغهمبه ری خوا ﷺ به هاوه لانی کرد، نه وه بوو که پیغهمبه ری خوا ﷺ له کاتی کوچکردنی له مه که که وه بو مه دینه، هات له قوبائی دابه زی له لای به نی عه مری به نی عه وف، (هوژیک بوون)، له پوژی دوو شه ممه دا دوازه (۱۲)ی شه و تپه ری بوون له مانگی ره بیعی یه که م، له کاتی که دا چپشته نگاو قایم بوو بوو، (له و کاته وهش سه ره تای میژووی کوچی دیار ییکراوه)، له وئی له قوبائی مایه وه تا کو پینج شه ممه و له وئی مزگه وته که ی بو دروستکردن، تنجا پوژی جومعه ده رچوو به ره و مه دینه و، له لای هوژی به نو سالمی کو ری عه وف له شوینیک له نیو قه دی شیوکی له وان، کاتی جومعه هات، که خه لکه که له وئی مزگه و تپکیان دروستکردبوو، پیغهمبه ری خواش ﷺ کو ی کردنه وه و جومعه ی بو کردن و وتاری بو دان، نه مه یه که مین وتاری پیغهمبه ری خوا ﷺ بوو که له مه دینه دا دی.

ده قی وتاره که ش (القرطبی) هیناویه تی، که نیمه هه ر بو به ره که تیش بی ده قی نه و وتاره که یه که مین وتاری پیغهمبه ری خوا ﷺ بووه، دینین، که من سه ره تا ده قه که ی به عه ره بیی ده خوینمه وه، دواپی به کور دیش مانای ده که یین:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ، أَحْمَدُهُ وَأَسْتَعِينُهُ وَأَسْتَغْفِرُهُ وَأَسْتَهْدِيهِ، وَأُوْمِنُ بِهِ وَلَا أَكْفُرُهُ، وَأُعَادِي مَنْ يَكْفُرُ بِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ وَدِينِ الْحَقِّ، وَالنُّورِ وَالْمَوْعِظَةِ وَالْحِكْمَةِ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الرُّسُلِ، وَقَلَّةٍ مِنَ الْعِلْمِ، وَضَلَالَةٍ مِنَ النَّاسِ، وَانْقِطَاعٍ مِنَ الزَّمَانِ، وَذُنُوفٍ مِنَ السَّاعَةِ،

وَقُرْبٍ مِنَ الْعَجَلِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ غَوَى، وَقُرْطَ وَصَلَ ضَلَالًا بَعِيدًا، أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَإِنَّهُ خَيْرٌ مَّا أَوْصَى بِهِ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمُ أَنْ يَحْضَهُ عَلَى الْآخِرَةِ، وَأَنْ يَأْمُرَهُ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَاحْذَرُوا مَا حَذَرَكُمُ اللَّهُ مِنْ نَفْسِهِ، فَإِنْ تَقَوَّى اللَّهُ لِمَنْ عَمِلَ بِهِ عَلَى وَجَلٍ وَمَخَافَةٍ مِنْ رَبِّهِ، عَوْنٌ صَدَقَ عَلَى مَا تَتَّبَعُونَ مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ. وَمَنْ يَصْلِحِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ مِنْ أَمْرِهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، لَا يَنْوِي بِهِ إِلَّا وَجْهَ اللَّهِ، يَكُنْ لَهُ ذِكْرًا فِي عَاجِلِ أَمْرِهِ، وَذُخْرًا فِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، حِينَ يَفْتَقِرُ الْمَرْءُ إِلَى مَا قَدَّمَ. وَمَا كَانَ مِمَّا سَوَى ذَلِكَ يَوْمَ لَوْ أَنَّ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا، ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۳۰) آل عمران، وَهُوَ الَّذِي صَدَقَ قَوْلُهُ، وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ، لَا خُلْفَ لَذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَقُولُ تَعَالَى: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۲۹) ق، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي عَاجِلِ أَمْرِكُمْ وَآجِلِهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، فَإِنَّهُ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ، وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ (۵) الطلاق، وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ فَقَدْ قَارَ قَوْزًا عَظِيمًا، وَإِنْ تَقَوَّى اللَّهُ تَوْفِي مَقْتِهِ وَتَوْفِي عُقُوبَتِهِ وَتَوْفِي سَخَطِهِ. وَإِنْ تَقَوَّى اللَّهُ ثُبُيْضَ الْوُجُوهِ، وَتَرْضَى الرَّبِّ، وَتَرْفَعِ الدَّرَجَةَ. فَخُذُوا بِعَظَمِكُمْ وَلَا تَقْرَظُوا فِي جَنْبِ اللَّهِ، فَقَدْ عَلَّمَكُمُ كِتَابَهُ، وَنَهَجَ لَكُمْ سَبِيلَهُ، لِيَعْلَمَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَيَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ. فَأَحْسِنُوا كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ، وَعَادُوا أَعْدَاءَهُ، وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَسَمَاكُمْ الْمُسْلِمِينَ، لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ، وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَاتَّقُوا اللَّهَ ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى، وَاعْمَلُوا لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، فَإِنَّهُ مَنْ يَصْلِحْ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ، يَكْفِهِ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَفْضِي عَلَى النَّاسِ وَلَا يَقْضُونَ عَلَيْهِ، وَيَهْلِكُ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَهْلِكُونَ مِنْهُ. اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ).

ثم تارة به که مین و تازی پیغمبره ری خاتم ﷺ بووه که نبوه و کینکی به کجار به هیزو پیزی ههیه، به کوردیی هه به خیرایی واتای ده کهم:

ستایش بو خوا، ستایشی ده کهم و داوا یارمه تی لیده کهم، داوای لیبردنی لیده کهم و، داوای رینمای لیده کهم و، بروام پییه تی و سبله نیم به رانبه ری

و، هەر کەسێ ییروایی من دژایەتیی دەکەم، شایەدیی دەدەم کە جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، تاکەو هاوبەشی نین و، شایەدیی دەدەم کە موحمەد بەندەو پەوانەکراوی خوا، بە پێنمایی و بەرنامەیی هەقەو، بە پووناکیی و بە ئامۆژگاریی و بە حیکمەتەو ناردوویەتی، لە کاتیکی داپرانی پێغەمبەران داو، لە کاتی کەم بوونی زانیاریی و، لە کاتی گومرایی خەلک داو، لە کاتی داپرانی کات داو، لە کاتی نزیکی بوونەوێی پۆژی دواوی و، نزیکی کەوتنەوێی ئەجەل دا، هەر کەسێک فەرمانبەریی خواو پێغەمبەرەکەیی بکات، ئەو بەمراد گەشتو، هەر کەسێک سەرپێچی لە خواو پێغەمبەرەکەیی بکات، بێمراد بوو، کەمتەر خەمیی کردو بە گومرایییەکی زۆر دوور گومرا بوو، ئامۆژگارییان دەکەم بە پارێزگاریی لە خوا، چونکە باشترین شتێک کە مسوڵمان مسوڵمانی پێ ئامۆژگاریی بکات، ئەوێە کە هانی بدات بۆ پۆژی دواوی (وێ دەست هێنایی پاداشتی پۆژی دواوی) و، فەرمانی پێ بکات بە پارێزگاریی لە خواو، وریابن لەوێی خوا **وَاللَّهُ** بە نەبەت خۆیەو ئێوێ لێ ترساندو، چونکە پارێزگاریی لە خوا بۆ هەر کەسێکە کە کار بکات بە ترسەو بە دلێرچلە کینەو بەرانبەر بە پەرورەدگاری و، ئەوێش بۆی دەبێتە هۆی یارمەتیدانی ئەوێ مەبەستیەتی لە ئامانجی پۆژی دواوی، هەر کەسێک ئەوێ لە نێوان خۆی و پەرورەدگاری دا هەیه، لە کاروباری، چاکی بکات بە ئاشکراو بە پەنهان، تەنیا مەبەستی پێ پووی خواو پەزاهەندیی خوا بێ، ئەوێ بۆ دنیاوی دەبێتە مەدح و ستایش و، بۆ دواي مردنیشی دەبێتە پاشەکەوت، کاتێک کە مەرۆف پێوێستی بەوێ دەبێ کە پێشی خستو، جگە لەوێ (کردهوێ خراپ) مەرۆف حەز دەکات ماوێیەکی زۆر لە نێوانیان دا هەبووایە، وەک خوا دەفرموی: **﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾** ۳۰ آل عمران، خوا فەرمايێشتەکەیی خۆی راست برده سەر، بەلێنەکەیی خۆی جێبەجێ کردو، بەلێنی خوا دواکەوتنی تێدانیە، وەک فەرماوویەتی: **﴿مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ لَدَى**

وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَمِيدِ ﴿٦٩﴾ ق، پارێز له خوا بکه‌ن له دنیاتان داو له کاروباری دواییتاندا به پنهانیی و به ئاشکرا، هه‌ر که‌سیک پارێز له خوا بکات، خوا گوناوه‌کانی لێ ده‌سپێته‌وه‌و پاداشتیکی مه‌زنی پێ ده‌داو، هه‌ر که‌سیک پارێز له خوا بکات، به مراد گه‌یشتنیکی مه‌زن به‌مراد گه‌یشتوه‌و، بێگومان پارێزکردن له خوا، ده‌بێته‌ هۆی پاراستنی مرۆف له توورپه‌یی خواو له سزای خواو له بێزاریی خواو، پارێزکردن له خوا پرووان نوورانیی و سپی ده‌کات و، په‌روه‌ردگار رازی ده‌کات، پله به‌رز ده‌کاته‌وه‌، پشک و به‌شی خۆتان وه‌ر بگرن و، له به‌رامبه‌ر خوادا که‌مه‌تر خه‌م مه‌بن، چونکه‌ له کتێبه‌که‌ی خۆیدا قیری کردوون و رێ و شوینی باشی پێشانداون، تاكو ئه‌وه‌که‌سانه بزانی که راست ده‌که‌ن و، درۆزنانیش بناسن، وه‌ک چۆن خوا چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردوون، چاکه بکه‌ن و دژایه‌تی دوژمنه‌کانی بکه‌ن، له پێناوی خوادا وه‌ک پێویست تێیکۆشن، خوا ئێوه‌ی هه‌لبژاردوه‌، ناوی لێناون مسوولمان، تاكو ئه‌وه‌ی ده‌فه‌وتی له‌به‌ر رۆشناییدا بفه‌وتی و، ئه‌وه‌ی ده‌ژی له‌به‌ر رۆشناییدا بژی و، لادان نیه له خراپه‌و هێز نیه بۆ چاکه‌، مه‌گه‌ر به‌ خوا زۆر یادی خوا‌ی به‌رز بکه‌ن و، کار بۆ دوا‌ی مه‌رگ بکه‌ن، هه‌ر که‌سیک ئێوان خۆی و خوا چاک بکات، خوا ئێوان خۆی و خه‌لکی بۆ چاک ده‌کات، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که خوا ﷻ بریارده‌ره به‌سه‌ر خه‌لکدا، به‌لام خه‌لک بریار به‌سه‌ر خوادا ناده‌ن، خوا خه‌لکی به‌ده‌سته‌و خه‌لک کاری خاویان به‌ده‌ست نیه، خوا گه‌وره‌تره‌و لادان نیه له گوناوه‌و، هێز نیه بۆ چاکه‌ مه‌گه‌ر به‌ خوا‌ی به‌رزی مه‌زن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوہرؤک

- پیشہ کی ٹہم تہفسیرہ بہ گشتی..... ۵
 بہرچاو پرونیہ کی گرنگ لہ بارہی ٹہم تہفسیرہ وہ..... ۱۰
 پیشہ کی ٹہم بہرگہ..... ۱۲

تہفسیری سورہتی (الحدید)

- دہسٹیک..... ۱۷
 پیناسہی سوورہتی (الحدید) و بابہ تہکانی..... ۱۷
 یہ کہم: ناوی ٹہم سوورہتہ:..... ۱۷
 دووہم: کات و شوئی دابہ زینی:..... ۱۹
 سیہم: ژمارہی ٹاہہ تہکانی:..... ۲۱
 چوارہم: ریزہ بندی لہ دابہ زین و لہ موصحف دا:..... ۲۱
 پینجہم: نیوہرؤکی ٹہم سوورہتہ:..... ۲۳
 شہ شہم: تابیہ تمہندیہ کانی ٹہم سوورہتہ:..... ۲۵
 حہوتہم: دابہ شکردنی ٹاہہ تہکانی ٹہم سوورہتہ:..... ۲۷
دہرسی یہ کہم..... ۳۳
 پیناسہی ٹہم دہرسہ..... ۳۵
 مانای دہقا و دہقی ٹاہہ تہکان..... ۳۶
 شیکردنہ وہی ہہندیک لہ وشہ کان..... ۳۸
 مانای گشتی ٹاہہ تہکان..... ۴۱
 مہسہ لہ گرنگہ کان..... ۵۲
 کورتہ باسیک لہ بارہی بہ پاکگرتنی دروستکراوہ کانہ وہ بو خوا عزوجل..... ۶۹
 کورتہ باسیک لہ بارہی ٹہو چوار سیفہ تانہی خواوہ: (الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ)..... ۷۸
 کورتہ باسیک: مہرجہ کانی مال و سامان بہ خشینی باش..... ۹۹

- ۱۰۵.....**دەرسى دوۋەم**
- ۱۰۷.....پېئاسەي ئەم دەرسە
- ۱۰۸.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۱۰.....شىكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
- ۱۱۳.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۱۲۳.....مەسەلە گىزگەكان
- ۱۵۱.....**دەرسى سېيەم**
- ۱۵۳.....پېئاسەي ئەم دەرسە
- ۱۵۴.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۵۵.....شىكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
- ۱۵۹.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۱۶۹.....مەسەلە گىزگەكان
- ۱۷۱.....كورتە تېۋەپامائېك لە پېنج قۇناغەكانى ژيانى مېۋى
- ۱۹۱.....**دەرسى چۈارەم**
- ۱۹۳.....پېئاسەي ئەم دەرسە
- ۱۹۴.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۹۵.....شىكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
- ۱۹۸.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
- ۲۰۵.....مەسەلە گىزگەكان
- ۲۰۸.....كورتە باسېك لە بارەي ئايەتى (۲۵)ى سوۋپەتى (الحديد)ەۋە
- ۲۱۶.....كورتە باسېك لە بارەي ئاسنەۋە
- ۲۱۶.....۱- پېئاسەي ئاسن (الحديد):
- ۲۱۷.....۲- مېۋۋى دۆزرانەۋەۋە دروستكىردنى ئاسن:
- ۲۱۹.....۳- ئەندازەي ئاسن لە زەۋى دا:
- ۲۱۹.....۴- گىزگىي و بايەخىي ئاسن لە ژيانى مېۋىدا:
- ۲۲۴.....۵- چۆنىەتتى دابەزىنى ئاسن بۇ سەر زەۋى:
- ۲۴۲.....كورتە باسېك لە بارەي پەھبانييەتەۋە

تەفسیری سوورەتی (المجادلة)

- دەستپێک..... ۲۵۳
- پێناسەی سوورەتی (المجادلة) و بابەتەکانی..... ۲۵۳
- یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۲۵۳
- دووهم: شوێنی دابەزینی:..... ۲۵۴
- سێهەم: ژمارەی ئایەتەکانی:..... ۲۵۴
- چوارەم: ریزبەندیی لە موصحفە و لە دابەزینی دا:..... ۲۵۵
- پنجەم: نیوهرۆکی:..... ۲۵۵
- شەشەم: تاییبەتەندییەکانی ئەم سوورەتە:..... ۲۵۷
- هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:..... ۲۵۷
- دەرسی یەكەم**..... ۲۶۱
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ۲۶۳
- مانای دەقاوودەقی ئایەتەکان..... ۲۶۴
- شیکردنەوەی هەندێک لە وشەکان..... ۲۶۶
- هۆی هاتنە خوارەوی ئایەتەکان..... ۲۶۸
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۲۷۲
- مەسە لە گەرنەکان..... ۲۸۱
- هەژدە لەو حوکمانە لە شەش ئایەتی پێشوو وەردەگیرێن..... ۲۹۵
- دەرسی دووهم**..... ۳۰۱
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ۳۰۳
- مانای دەقاوودەقی ئایەتەکان..... ۳۰۴
- شیکردنەوەی هەندێک لە وشەکان..... ۳۰۵
- هۆی هاتنە خوارەوی ئایەتەکان..... ۳۰۶
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۳۰۹
- مەسە لە گەرنەکان..... ۳۱۲

- دەرسى سېيەم..... ۳۲۷
- پېناسەي ئەم دەرسە ۳۲۹
- ماناي دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۳۳۰
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۳۳۱
- ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان..... ۳۳۲
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۳۳۵
- مەسە لە گرنگەكان ۳۳۹
- كورتە باسېك: چۆنىەتېي مامەلەكرىن لە كۆرى پېغەمبەرى خوا ﷺ بە تايەت و، كۆپۈ
مەجلىسەكانى دىكەدا بە گشتىي و، چۆنىەتېي دواندىنى پېغەمبەرى خوا ﷺ ۳۴۷
- دەرسى چوارەم..... ۳۶۵
- پېناسەي ئەم دەرسە ۳۶۷
- ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان ۳۶۸
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۳۶۹
- ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان..... ۳۷۲
- ماناي گشتىي ئايەتەكان ۳۷۳
- مەسە لە گرنگەكان ۳۸۲
- كورتە باسېك: پېناسەي كۆمەللى خواۋ كۆمەللى شەيتان و، بىنەپەتتېرىن
تايەتمەندىيەكانيان: ۳۹۶
- بېرگەي يەكەم: خەسلەتە سەرەككەيەكانى كۆمەللى شەيتان: ۳۹۶
- بېرگەي دوۋەم: خەسلەتە سەرەككەيەكانى كۆمەللى خوا: ۴۰۰

تەفسىرى سوۋرەتى (الحشر)

- دەستېيىك..... ۴۰۹
- پېناسەي سوۋرەتى (الحشر) ۋە بابەتەكانى..... ۴۰۹
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۴۰۹
- دوۋەم: شوئى دابەزىنى: ۴۱۰
- سېيەم: رېزبەندىي لە موصەھف و ھاتنەخواردان: ۴۱۰

- ۴۱۱..... چۈرەم: ژمارى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە:.....
 ۴۱۱..... پېنجەم: ئېۋەرۈكى:.....
 ۴۱۲..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:.....
 ۴۱۳..... ھەوتەم: دابەشكردى ئەم سوۋرەتە بۇ چەند دەرسىك:.....
 ۴۱۳..... بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنيەتى دەربەدەر بوۋنى ھەردوو ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع وَبَنُو
 النَّضِير) جوولەكە.....
 ۴۱۹..... تەۋەرى دوۋەم: دەركرانى ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) و ھۆكارەكەى:.....
 ۴۲۵..... تەۋەرى سېيەم: پېناسەو رەچەلەكى ھۆزى (بَنُو النَّضِير):.....
 ۴۳۶..... تەۋەرى پېنجەم: چۆنيەتتى دەركرانى ھۆزى جوولەكەى (بَنُو النَّضِير) لە مەدينە:.....
 ۴۴۵..... **دەرسى يەكەم**.....
 ۴۴۷..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
 ۴۴۸..... ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان.....
 ۴۵۰..... شيكرندەۋى ھەندېك لە وشەكان.....
 ۴۵۴..... ھۆى ھاتنە خوارەۋى ئايەتەكان.....
 ۴۵۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
 ۴۶۵..... مەسەلە گرنگەكان.....
 ۴۸۳..... پېناسەى سى وشەى: (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَال):.....
 كورته باسېك: مەدح و ستايشى خوا بۇ ھەر كام لە كۆچكەرەن و پشتيوانان و
 برۋادارانى دواى وان، بە باشتري خەسلەتيان:.....
 ۵۰۰..... يەكەم: باسى كۆچكەرەن و خەسلەتە سەرەككەكانيان:.....
 ۵۰۰..... دوۋەم: باسى پشتيوانان و خەسلەتە گرنگ و سەرەككەكانيان:.....
 ۵۰۱..... سېيەم: باسى مسولمانانېك كە لە دواى كۆچكەرەن و پشتيوانان دېن:.....
 ۵۰۷..... **دەرسى دوۋەم**.....
 ۵۰۹..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
 ۵۱۰..... ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
 ۵۱۱..... شيكرندەۋى ھەندېك لە وشەكان.....
 ۵۱۴..... ھۆى ھاتنە خوارەۋى ئايەتەكان.....

- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۵۱۸
 مەسە لە گرنگەكان..... ۵۲۴
 كورته باسېك: راستكردنەوہى بېركردنەوہىكى ھەلەى بەشېك لە مسولمانان:..... ۵۳۸
دەرسى سېيەم..... ۵۴۱
 پېناسەى ئەم دەرسە..... ۵۴۳
 ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۵۴۴
 شېكردنەوہى ھەندېك لە وشەكان..... ۵۴۵
 ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۵۴۹
 مەسە لە گرنگەكان..... ۵۵۸

تەفسىرى سوورەتى (الممتحنة)

- دەستېك..... ۵۷۹
 پېناسەى سوورەتى (الممتحنة) و بابەتەكانى..... ۵۷۹
 يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:..... ۵۷۹
 دووہم: شوئى دابەزىنى:..... ۵۸۱
 سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۵۸۱
 چوارەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:..... ۵۸۲
 پېنجەم: ئېوہپۇكى:..... ۵۸۲
 شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۵۸۴
 ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ دوو دەرس:..... ۵۸۶
دەرسى يەكەم..... ۵۹۱
 پېناسەى ئەم دەرسە..... ۵۹۳
 ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان..... ۵۹۴
 شېكردنەوہى ھەندېك لە وشەكان..... ۵۹۶
 ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان..... ۵۹۹
 ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۶۰۷
 مەسە لە گرنگەكان..... ۶۱۱

- ۶۹۰..... ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
 ۶۹۱..... شىكرىدەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۶۹۳..... ھۆى ھاتتە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
 ۶۹۶..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
 ۷۰۲..... مەسە لە گرنگەكان.....
 ۷۱۲..... چۆنىەتتى ئازاردانى گە لەكەى مووسا ﷺ بۆى.....
 ۷۲۰..... كورتە باسېك لە بارەى موژدەدانى عيسا ﷺ بە ھاتنى موھەممەد ﷺ.....
 ۷۳۵..... چەند وردە سەرنجېك.....
 ۷۳۹..... **دەرسى دووھەم**.....
 ۷۴۱..... پېئاسەى ئەم دەرسە.....
 ۷۴۲..... ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان.....
 ۷۴۳..... شىكرىدەۋەى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۷۴۴..... ھۆى ھاتتە خوارەۋەى ئايەتەكان.....
 ۷۴۷..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
 ۷۵۰..... مەسە لە گرنگەكان.....
 ۷۵۵..... سى كورتە ھەلۋەستە.....

تەفسىرى سوۋرەتى (الجمعة)

- ۷۱۳..... دەستېك.....
 ۷۱۳..... پېئاسەى سوۋرەتى (الجمعة) و بابەتەكانى.....
 ۷۱۳..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:.....
 ۷۱۴..... دووھەم: شوئى دابەزىنى:.....
 ۷۱۴..... سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:.....
 ۷۱۵..... چوارەم: رېزبەندى لە موصھەف و لە دابەزىن دا:.....
 ۷۱۵..... پېئجەم: ئىۋەرۇكى ئەم سوۋرەتە:.....
 ۷۱۶..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە:.....
 ۷۱۶..... ھەۋتەم: دابەشكرىنى ئەم سوۋرەتە:.....

- ۷۶۹.....**دهرسی یه کهم**
 ۷۷۱.....پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه
 ۷۷۲.....مانای وشه به وشه‌ی ئایه‌ته‌کان
 ۷۷۳.....شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان
 ۷۷۵.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
 ۷۸۳.....مه‌سه‌له گرنکه‌کان
 ۸۰۵.....**دهرسی دووهم**
 ۸۰۷.....پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه
 ۸۰۸.....مانای وشه به وشه‌ی ئایه‌ته‌کان
 ۸۰۹.....شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان
 ۸۱۰.....هو‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
 ۸۱۱.....مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
 ۸۱۴.....مه‌سه‌له گرنکه‌کان
 ۸۱۹.....کورت‌ه باس‌یک له باره‌ی نو‌یژی جومعه‌وه
 ۸۲۳.....برگه‌ی یه کهم: گه‌وره‌یی پو‌ژی جومعه و، ئه‌ده‌به‌کانی جومعه کردن: .....
 برگه‌ی دووهم: حوکمی نو‌یژی جومعه‌و، کات و شو‌ینی و، غوزه‌کانی نه‌کردنی و،
 ژماره‌ی به‌رپاکه‌رانی: .....
 ۸۲۹.....برگه‌ی سییه‌م: وتاره‌کانی پو‌ژی جومعه: .....
 ۸۳۳.....برگه‌ی چواره‌م: چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ی په‌یوه‌ست به جومعه‌وه: .....